

— అనుభవ — పశు వైద్యచింతామణి

గ్రంథకర్త
“అభి నవనహదేవ”
1957

ప్రకాశకులు:- డై. ఆర్. ప్రజ్ఞ,
పశు వైద్య గ్రంథ సూల - తెనాలి.

అనుభవ పశువైద్య చింతామణి

పీఠిక కర్తలు

మొదటి కూర్పు: శ్రీ ఆచార్య రంగాగారు

రెండవ కూర్పు: శ్రీ బెజవాడ రామచంద్రారెడ్డిగారు

మూడవ కూర్పు: శ్రీ గాడిచెర్ల హరిసర్వోత్తమరావుగారు

నాలుగవ కూర్పు: శ్రీ గాడిచెర్ల హరిసర్వోత్తమరావుగారు

అయిదవ కూర్పు: శ్రీ కల్లూరి చంద్రవౌళిగారు

ఆఱవ కూర్పు: శ్రీ పి. తిమ్మారెడ్డిగారు

కాపీరైట్స్]

వెల రు 10 0 0

VATARI ARKAM

(RECOGNISED BY THE GOVERNMENT)
GOVERNMENT OF ANDHRA PRADESH

Agriculture Department

Memorandum No 56223 D-II/57-5 Dated 7th Dec 1957

Sub Animal Husbandry Department Ayurvedic
Dispensary preparations

Ref From the Director of Animal Husbandry
and Fisheries No Nil Dated 3-6-57

From the Director of Animal Husbandry and
Fisheries No 1527-H2/57, Dated 13-10-57 and 20-11-57

The Director of Animal Husbandry and Fisheries-
is requested to instruct his Subordinate Officers to use
Ayurvedic preparations " VATHARI ARKAM " pre-
pared by Sri Y Suramulu Chowdary, Principal
Ayurvedic Veterinary College Tenali in Veterinary
Hospitals and Dispensaries to encourage the Ayurvedic
Drugs

Sd/ V Govinda Rao
Asst Secretary to Government
9-12-57

To

The Director of Animal Husbandry and Fisheries
(Andhra Pradesh) Hyderabad

Sri Y S Chowdary, Principal,

The Andhra Ayurvedic Veterinary College, Tenali
for information.

/ Forwarded/ By order/

Sd/ Abdul Gaffar,

Supdt 9-12-57

ప్రశంస

శ్రీకన్నెగంటి వీరభద్రా చార్యులు

(జూలై 1950 నాడూ కవల)

- ౧ పశువైద్యంబు సమవాసమునకు నంపిదామన దొడ్ల
వశమైపోయె బ్రజల్ గర్భము నావ్వొంప నీ ప్రియ
విశంబయ్యెను ధన్యజీవి యశస్వీనిస్తగంతాలపై
యశమున్ నిల్పుముదీక్ష నూర్చె సహదేవా! దేశముప్పొంగంగన్
- ౨ నెలనైయున్నది సర్వమూలికలకున్ శిశుకాగ్ర్యకసం
బులకున్ నీపశువైద్యశాల! ప్రముఖంబుంగూర్చి నీదేశసే
వలు నేజశ్చ కుల ప్రభూత సహదేవా! నీకళాజ్యోతిగే
తెలుగుండల్లి పసిండి గద్దియకుఁ గాంగించెచ్చు శిశుంబుగన్
- ౪ గతులన్ దప్పక కష్టనష్టముల యక్కరిజేయఁగాఁబోక భా
రతి శాస్త్రంబుల నీక్షతోజరిగె సాగంగంశముల్ గోయ
మ్భుత మాగంధముఁగూర్చితివు నశుబంధు! నీకుఁగ్గ పంపుటా
రతులంగించెదరెల్ల కాము (గారజూదు గోదేవతల్
- ౩ పేదలు సానులన్ని గనుపేరిమి గూరిమిఁ జూపి మట్టి మ
ర్రాదల నాదరించెడి ఏమారసమూర్తిని నీవు నాదముల్
భేదములెంచఁబోవు నిను ఔద్దలు మెచ్చిరి గౌరివించిరా
స్థాదము దోప రాములు జయధ్వజ మోక్షులు శిల్పగర్జిపై
- ౫ సేమము కల్లం గావ్రా కృష్ణుల! యేజశ్చివంతి శంధ్ర! శ్రీ
రాములు నీకు నీతరంబులఁబారికి శివ్యకోటికిన్
బ్రేగుదలర్ప నాకువినుంచిన నీపశువైద్యతత్త్వం
తామణి నాల కించితి ముదమ్ముర విగించితిఁ బొంగి పోయితిన్

ప్రభుత్వ అనుమతి జి.నో.లు

అనుభవ పశువైద్య చింతామణి

పంచాయతీబోర్డులు, సహకార సంఘములు, స్టాంపు డివిజన్ మొంటు, ప్రభుత్వ జి. నో.ల, యుక్తావస్థ ప్రకారము అనుభవ పశువైద్య చింతామణిని తెప్పించుకోవచ్చును గానతప్పక ఈ గ్రంథాన్ని ఆయా సంస్థలలోనుంచి పశుసేవ చేయుచున్నవారు తాను

పంచాయతీ బోర్డులు

హోక్ కల్ గొట్టిని జి. నో. నెం 3958

సహకార సంఘములు

పాలసలలు సొసైయిటీలు - పశువైద్యకళ సంఘములు - స్పెషల్ డెవెలప్ మెంటు ఆఫీసర్లు, అన్నిరకాల కో ఆపరేటివ్ సంఘములకు ప్రభుత్వ గుర్తింపు నెం - 1206/7

జాకు డెవెలప్ మెంటు

ప్రభుత్వ మెమోరాండం నెం. 16699/57-2

తొలి పలుకు

ప్రభుత్వ వ్యవసాయ. మత్స్య.
పశుసంవర్ధకశాఖామాయ్యులగు
గౌ.పి.తిమ్మా రెడ్డి గారు

మన మౌఖ్యభూమి స్వర్గానికన్నా మిన్న కన్నతల్లికంటే
భూమాత - భూమాతనుమించి - గోమాత - భారతీయుల ఆరాధ్య
దైవాలై - ప్రసిద్ధిగాంచుచుండుట నిర్వివాదాంశం.

కోస్తామండలాలు, రాయలసీమ, తెలంగాణము, ముప్పిరిని
పేరినట్టే మన ఆంధ్రుల చిరకాల వాంచితమైన “ ఆంధ్రప్రదేశ్ ”
యవతరించింది. ఆంధ్ర ప్రదేశ్ స్వయంపోషకంగా సర్వసమృద్ధంగా
భారతభూమిలోని తోటి రాష్ట్రాలలో మేలుబంతి కావాలంటే, మన
పశుసంపద అభివృద్ధికావాలి. మన పశువుల యభివృద్ధికేవలం పశు
వైద్యంమీదనేగాక పశుపోషకపైకూడ యాధారపడియున్నది. దేశ
సౌభాగ్యం పాడి పంటలపైనే యాధారపడి యుండడంచేత పాడినిచ్చి
పంట భూములకెరువు ఎచ్చి సహాయపడు పశువుల ఆరోగ్యము
అభివృద్ధిచేసే విషయాల్లో మానవులు అధిక శ్రద్ధచూపడం
అత్యవసరం.

పై విషయాలను దృష్టిలోనుంచుకొని పశుపోషణ, రోగనిరోధక చికిత్సలనుగూర్చి సమగ్రగ్రంథమైన “అనుభవపశు వైద్య చింతామణి”ని మనరైతు సోదరుడు “అభినవ సహజేవ” శ్రీ యేశైళ్ల శ్రీరామయ్య చౌదరిగారు రచించి ప్రకటించారు.

(శ్రీ) చౌదరిగారు గత ఇరువది ఏనిమిది సంవత్సరాలనుంచి తమ అమూల్య విజ్ఞానాన్ని - శాస్త్రసమ్మతిమైన విద్యార్జనాన్ని - అనుభవముతో జోడించి - పశు వైద్యాన ఆంధ్రప్రదేశ్ సందింతులను కృషివిగావించి చాలావరికు సఫలులైనారని తెలుసుటలో ఎంతయోక్తి లేదు.

యువకులను, రైతుబిడ్డలను నొకచోటజేర్చి పశుపోషణవిధానాలను, పశు చికిత్సలను, సరళముగా సులభముగా పేరికి శిక్షిస్తాననుటచే - ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లో - ఆయుర్వేద పశు వైద్యశాలలు ఏర్పాటువ్వాలనుపై ప్రజాదరణాన్ని బడయుచున్నవి.

ఈ చింతామణి ఆంధ్రప్రదేశ్ సందితు ప్రతిపల్లెటూరు రైతుకు మారుమూలలనున్న కుగ్రామ ప్రజానీకానికి యితోధికమైన సేవచేసే గలదని నావిశ్వాసం. ఇట్టి బృహద్ద్రంధానికి తొలుపలుకు వ్రాయు భాగ్యము నాకు కలిగినందుకు, కలిగించినందుకు గ్రంథకర్తకు నా కృతజ్ఞతాభివందనములు.

ఇట్టి అమూల్యగ్రంథాన్ని ఆంధ్ర మానవ, ఆయుర్వేద పశు వైద్యశేగాక రైతు ప్రజానీకం, ఆంగ్లపశు వైద్యశాఖలోని వైద్యులు, లై డ్ ప్లాక్ ఇన్ స్పెక్టర్లు, స్టాక్ మాన్ కాంపౌండర్లు, ఇంకనూన్యవసాయ శాఖలోని ఉద్యోగస్థులు, పీల్చుమ్యాన్లు, మేస్త్రీలు, ప్రభుత్వ వ్యవసాయ, పశు వైద్య కళాశాలల విద్యార్థులు గ్రామసేవకు విశేషంగా అభిమానించగలరని కోరుతున్నాను.

తృణ, కాష్ఠజల సమృద్ధితై న, ప్రింతాతే. మానవనివాస
యోగ్యాని మనపూర్వులమతం. పశువులపచ్చిక, మనకువంటచేయకు.
త్రాగుటకు మంచిదీరు సమృద్ధంగా అనసరం. మన నిత్యజీవితంలో
పశువుయొక్క అవసరాన్ని గుర్తించి పశువులభివృద్ధియే మానవశ్యా
ణానికి పునాదియని విశ్వసించి, పశుజాత్యాభివృద్ధి కేంద్రాలను, పాడి
కేంద్రాలను, విరివిగా స్థాపించుకొని పాడిపంటతో సస్యశ్యామల
రూపంగా రూపొందించు కొందురుగాక.

భాగ్య సగరం }
హైదరాబాదు

పెద్దిరెడ్డితమ్మారెడ్డి,
12-12-57.

అభిప్రాయములు

భారతప్రభుత్వ రక్షణశాఖా ఉపమంత్రి

శ్రీ. కె. రఘురామయ్యగారు ఎం. పి.

తెనాలిలోనున్న ఆంధ్ర ఆయుర్వేద పశువైద్య కళాశాలవారి
సేవ మిక్కిలి మెచ్చదగిన ఉద్యమమై యున్నది. ఇంకను వ్యవసాయ
సంబంధమైన రైతులకు ఈసంస్థ అసారమైన సేవ చేయచున్నది.
గ్రామీణమైన మన భారత దేశపు భవిష్యత్తు, పశుసంపదయందు తీసుకొను
జాగ్రత్త శ్రద్ధలయందు ఆధారపడి యున్నదనుట సర్వం దేహము ఆంధ్ర
ప్రదేశ్, భారతప్రభుత్వం ఈసంస్థకు తగిన ప్రోత్సహము ఈయాలి.
ఈ ఆయుర్వేద పశువైద్య ఉద్యమానికి శ్రీ శ్రీరాములు దొడరిగారు
చేయుచున్న సేవకు నేను మనఃపూర్వకముగా కొనియాడుచున్నాను.

శ్రీ బూర్గుల రామకృష్ణారావుగారు

(కేశవరాష్ట్ర) గవర్నర్

ఈనాడు నేను ఆంధ్రజాతీయపశువైద్యకళాశాలనుదర్శించిమిగుల యానందించితిని. భారతీయ విజ్ఞానంగో ఆయుర్వేదంతోపాటు ఆశాస్త్రానికి అంగమైన పశువైద్య శాస్త్రమునకు అత్యంత ప్రాముఖ్యత గలదు. ఆధునికులకు చాలామందికి మనభారతీయ విజ్ఞానముయొక్క అభిరుచి తక్కువైనందున, ఉన్నతదశలో నున్న ఇట్టిశాస్త్రాల విషయంలో అనాదరణగా చూచుచున్నాము. అదితొలగిపోయి లక్షలాది గ్రామామలలోగల మనసంపత్తికిసాకార్యాలను పెద్దయెత్తున కలిగించే అవకాశాలభిస్తుందని ఆశించుచు యీరంభయొక్క ఇతోధికాభివృద్ధికై పరమేశ్వరుని ప్రార్థించుచున్నాను.

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వ రెవిన్యూ శాఖామంత్రులు

(శ్రీ) కళా వెంకటాపుగారు

(శ్రీ) శ్రీరాములు చౌదరిగారు నిర్వహిస్తున్న యీరంభలు గిరి దినాభివృద్ధిగాంచుచున్నవి. ఆయుర్వేదమునకు రాజ్యాంగముచేకూరినది తమకోర్కెలను కష్టములను వెల్లడించుకొనగల మానవ జాతికంటె, మూగజీవులగు పశుజాతికి సేవ పరమోత్కృష్టమైనది. ఈ ప్రత్యేక పంథాలో చిరకాలమునుండి కృషిచేయుచున్న శ్రీరాములుగారికి నాఅభివందనములు, వారి కృషిగూడ ప్రభుత్వపు చేయూతకుకగుంగడు అర్హమైనది.

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వ పశుపర్వక శాఖా డైరెక్టర్

(శ్రీ) మేజరు. టి. మురారిగారు

నేను తెనాలి ఆయుర్వేద పశువైద్య కళాశాలను, పశు వైద్య శాలను సందర్శించితిని. ఈ సంస్థల అభివృద్ధి కొరకు కొన్ని వైద్య సంబంధ నుగు సలహాలు ప్రిన్సిపాలు గారికి యిచ్చితిని ఈ కళాశాల అభివృద్ధికి రావాలని, ప్రిన్సిపాల్ గారికి జయము చేకూరాలని కోరుతున్నాను

మద్రాసు ప్రభుత్వ పశువైద్య శాఖా డైరెక్టరు

(శ్రీ) వి. ఆర్. రాజగోపాల్ గారు

(శ్రీ) రాములుగారు వ్రాసిన అనుభవ పశువైద్య చింతామణి చదివితిని. మీరు ఆయుర్వేద పశువైద్యాన్ని, దాని సాంస్కృతికమునకు చేయుచున్న కృషిని చూచి చాల సంతసించితిని. తమకు ఇక ముందు కూడ యిట్టి కృషిని సాగించుతూ కష్టించి పనిచేస్తారని విశ్వసించుచున్నాను.

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వ పశుసంపర్వక శాఖా డైరెక్టర్

(శ్రీ) యన్. భగవాన్ దాసు గారు

తెనాలిలోని ఆయుర్వేద పశువైద్య కళాశాలను సందర్శించు సదవకాశము నాకు కలిగినందుకు మిక్కిలి యీనందమైనది. మనస్ఫూర్తి పథమునుండి మఱుగుపడిన యశేషమైన ఆయుర్వేద ఔషధవిజ్ఞానము పశువైద్యమున అపారమనుట నిర్వివాదాంశము. నేర్చుకొన వలసినదాని కన్న అధికముగా యీ విజ్ఞానము విస్తరించబడినదనుట యతియోక్త. కాదు. గాన యీ శాస్త్రమును పునరుద్ధరించి సరిగ్గుకొనుటకు గట్టి ప్రయత్నము చేయుట వసరమైయున్నది. ఈ ఆయుర్వేద పశువైద్య కళాశాలపై కొంతను తీర్పుటయేగాక దేశములోని ఆంగ్ల పశువైద్యులు సమృద్ధిగా లేని కొంతను గూడ తీర్పుటకు సాయపడగలదని ఆశించుచున్నాను. ఈ సంస్థ సర్వతో ముఖవిజయమును నేను కాంక్షింతును.

విన్నపము

భారతదేశం కృషివలులదేశం. వ్యవసాయమే భారతీయులకు ప్రాణాధారం. వ్యవసాయానికి మూలాధారం పశుసంతానం. పశుసంతానం ఎంత సృద్ధిలోయంటే భారతదేశంఅంతపాడి పంటలతో భాసిల్లుతుంది. భారతవర్షం ప్రసించానికేపాడిఆవు. భారతదేశానికి యిష్టదేవత గోమాత. భారతీయులకున్నది ఏ కూడా గోధనమే అందు చేతనే భారతీయులు గోవులను శ్రద్ధాభక్తులతో పూజించుతారు. భారతీయులు గోపాలురుకృష్ణభగవానుడుగోపాలుడు

గీతామృతాన్ని గ్రోతే భారతీయులు గోసంరక్షణార్థం దీక్షవహించుట శుభావహం. సరసభగ్గం సహదేవుడు పశుపాలనా దీక్షాదక్షుడు. ఇంకను పశుచిక్కిని నివేదింపకూడదు

కాబట్టి మనదేశం స్వర్ణత్యుంగాడండాలన్నా, పాడిపంటలతో తులతూగాలన్నా, పశుసంరక్షణ గావించాలి. మంచిమంచి ఆబోతులను పెంచాలి.

పూర్వము చంద్రగుప్తుని కాలంలో, అశోక చక్రవర్తి సామ్రాజ్యంలో ప్రతిపల్లెయందు ప్రతిపట్టణమందు పశుచికిత్సాలయాలుగోసదనాలు నెలకొల్పి బడినాయి. పశువులమేతకై విశాలమైన బయళ్ళు వుండేవి ఇదిచరిత్ర ప్రసిద్ధమైన విషయం.

ఇప్పుడిప్పుడే భారతప్రభుత్వం సంచవర్ష ప్రణాళికలకు కొన్ని కోట్లరూపాయలు హెచ్చించి పశురోషణకు పశువైద్యానికి పాటుపడుచుండుట ఎల్లరు సంతోషించదగిన విషయమే గాక మనమందరము ప్రభుత్వానికి తగినంత చేయూత తమశక్తి సచ్చినప్పుడే మనపశుసంపద, మనమనుకోర్కెలు సఫలీకృతమవ్వగలవు.

ఆయుర్వేద పశు వైద్యంగోరినన్ని గ్రంథాలు లేవని తామెల్లరకు తెలిసిన విషయమేగాదా! మా ఆయుర్వేద పశు వైద్యగ్రంథమాల తర

పునః యిప్పటికి 30 గ్రంథాలవరకు వెలువడి ఆంధ్రప్రదేశ్ మండంతటను విస్తరించి పశుసేవ చేస్తున్నాయి ఎంతోమంది ప్రజానాయకులు ప్రభుత్వ ఉద్యోగస్తులు, రైతులు, తదితరులు మా గ్రంథాల ఉపయోగాన్ని గూర్చి గుర్తించి యున్నారు.

నేటికి మరల చూతనముగా వెలువడిన ఈ అనుభవ పశు వైద్య చింతా మణిలో నవీనయుగ సిద్ధాంతాలరీతిగా ఎన్నో నూతన విషయాలు ప్రచురింపబడినాయి. మా ఆంధ్రప్రదేశ్ పశు వైద్య కళాశాల విద్యార్థులకు కూడ ఈ చింతామణినే పాఠ్య గ్రంథంగా యేర్పాటు చేయబడింది ఇంకను ఈ గ్రంథము ఆంగ్ల భాషలోనికి తర్జుమా చేయబడింది ఈ సంవత్సరం ఈ గ్రంథాన్ని ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం గ్రామీణ వైద్య మెంటు సెంటర్లలో పనిచేయుచున్న వారికి సస్లయిచ్చేయించినందుకు ఇంతియే గాకుండ మా సహచేవ పశు వైద్య ఫార్మసీతగ్రంథ శాస్త్ర సమ్మతిగా పరిశోధించిన “వాతారిక్రము”ను ప్రభుత్వము రికార్డులు జుచ్చేసి అన్ని ఆంగ్ల పశు వైద్య శాలలకు సర్క్యూల్ జారీచేయించి ండు క, మా ఆంధ్ర ప్రదేశ్ పశు వైద్య కళాశాలకు ఈ సంవత్సరం ఆరువేల రూపాయల గ్రాంటు నొసంగి ఎయిడెడ్ చేసినందుకు, మా కళాశాలలో ఉత్తీర్ణులయ్యే “గ్రామపశుసేవక్” లకు సంచాయి తీలనుంచి, ప్రభుత్వ పశు సంవర్ధక శాఖాఫండ్సునుంచి తెగినంత గ్రాంటు ఈ చువలపినదిగా సర్క్యూలర్ జారీచేయించి తెగినచేయూతనిచ్చి ప్రోత్సహించినందుకు సర్క్యూలర్ జారీచేయించి, సుప్రసిద్ధ రైతుబిడ్డ, ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వ వనాయ, మత్స్య పశుసంవర్ధక శాఖామాత్యులు గౌ. శి. మామ్రాజు గారు అడిగినంతనే ఈ గ్రంథానికి ఎన్ని సమీక్షను తీరిక లేదనకతొలి పలుకు వాసియిచ్చినందుకు ఈ గ్రంథానికి తోడ్పడిన తదితర గ్రంథాల గ్రంథకర్తలకు పత్రికాధికారులకు కూడ నాచుకొర్రుక పంపినాయి.

ఈ గ్రంథములో అచ్చటచ్చట తప్పులున్నందున చదువరులు సవరించుకోగలరని నావిజ్ఞప్తి. జైహింద్.

తెనాలి, }
16-12-57.

ఇట్లూ,
గ్రంథకర్త

విషయ సూచిక

	పేజీ		పేజీ
ప్రథమభాగము		తెలంగాణలో పశుసంపద	31
ప్రాచీనపశుసంరక్షణ	1	ఆబోతుల - దున్నపోతులు	35
పశుపాలనయుగము	4	ప్రభుత్వపశువైద్యశాలనుపత్రములు	36
పూర్వపుణ్యములే రాజులకు		గోసంరక్షణసంఘాలు	38
పురోహితులట	6	పశువులశాల-ఇతర సౌకర్యాణాలు	39
పురాణయుగములో పశు		పశువులకాపరి-తక్కివడుకుట	44
వైద్యులు	7	నాల్గవభాగము	
క్రిస్తుకు పూర్వమే ఎడ్ల		సారస్వతంలో ఎడ్లు-గోవు	
పందెములు వుండేవి	9	దున్న-గేదెలు	46
ప్రాచీనపశుపోషణశాసనములు	10	నయస్సు కనుగొనుట	70
గృహశాసనములు	10	కొమ్ములనుబట్టివయస్సు	70
ముషీశ్వరుల ధర్మసూత్రాలు	12	పండ్లనుబట్టి పరీక్ష	71
రెండవభాగము		ఐదవభాగము	
వాతావరణము-ఉత్పత్తి	14	భారతదేశ-పశుసంపద	72
అతివృష్టిఅనావృష్టులుఫలితాలు	15	భారతదేశ పశుజాతులచరిత్ర	75
భూసంపదకు- గోసంపదకు		ఆరవభాగము	
ఎంతో ప్రాముఖ్యత	19	విదేశీయ పశుసంపద	
భూమాతలకు ప్రాణము		జాతులచరిత్ర	100
లేదుగోమాతలకు ప్రాణమున్నది	20	ఏడవ భాగము	
మానవసేవయే మాధవసేవ	- 2	గోసాముద్రకము	146
పశువధశాలలు	4	ఎనిమిదవ భాగము	
మూడవభాగము		విదేశాల పశుపోషణ	159
పశుసంపద	26	పశుగ్రాసము	161
జంతుసంపద - వ్యవసాయము	27	మేతలపరిమాణములు	164
ఆంధ్రరాష్ట్రములో-జంతు		బీటిమేత	165
సంపద	30	తృణధాన్యాలు	167

అపరసస్యాలు	167	లతకుంజే స్వార్థస్వం	191
దాణాపిండ్లు	168	మొక్కలుమాంసాన్ని,	
గడ్డినిపాతరవేయుట	172	చేపల్ని తినేవిధానాలు	191

తొమ్మిదవభాగము

దైవమహిమగలనృక్షజాతులు	173	మొక్కలకువచ్చే, కురుపులు	195
వనమూలికలు	173	పాచి మొక్కలనుంచి	
దైవమహిమగల నృక్షాలు	175	జన్నును తయారుచేయుట	196
బుద్ధభగవానుడు	175	నాచులోకూడ విటమినులు	197
సెయింట్ అగస్తయిన్	176	సమాద్రపుపాచి కడలి	
మహమ్మద్ ప్రవక్త	176	మొక్కలవితలు	198
గెల్ఫెన్	176	కృత్రిమ ముత్యాలు	200
అబ్రహమ్	176	పృథ్విలకు కావలసిన	
వర్జన్	176	లసణాలు, ఎరువులు	202
కన్ఫ్యూషియస్ తల్లి	177	సూర్యసంక్రమణమహత్తు	204
పృథ్విలోకూడ మానవ		బదనికలు	207
లక్షణాలు	177	ఓషధులను గ్రహించదగిన	
ప్రాచీనకాలంలో జంతువుల		ఋతువులు	210
పృథ్విలస్తుచరిత్ర	180	ఓషధులను గ్రహించకూడని	
పేలియంటాలజీ	180	ఫలములు	210
మిప్టర్ డగ్లస్ పరిశోధనాలు	181	ప్రశస్తమగు ఓషధులు	210
మొక్కలపైసంగీతప్రయోగం	184	ఓషధుల కాలపరిమితి	210
జంతువులకు, నృక్షము కుపైండే		స్వరసము	212
వ్యత్యాసాలు	184	కల్పము	212
చెట్టునకుకూడ సుఖదుఃఖాలు	186	క్యాధము	212
పృథ్విలకుండేఇంద్రియ			
జ్ఞానము	187	పదియవభాగము	
చెట్లకుకూడ విద్యుచ్ఛక్తి	187	270 వనమూలికలు వర్ణన	213
పుష్పాలచరిత్ర	189	పదునొకండవభాగము	
		శరీరశాస్త్రము భాగములు	253

శరీర నిర్మాణము	254	సామాన్యఇంజెక్షన్సురకాలు	290
పండ్లెండవభాగము		పదునెనిమిదవభాగము	
పశుగోగ విజ్ఞానము	266	మెస్మరిజము	296
పశు వైద్యము	266	జంతువులను లోబరచుకొనుట	299
వైద్యములో మార్పులు	268	రేడియో విసోటోపులు	301
వ్యాధినడకను గుర్తించుట	269	ఎక్స్రే	301
ధర్మామీటరుతో		జంతువులమీద చుంఠాగ్రాలు	303
పరీక్షించుట	269	పందొమ్మిదవభాగము	
మోతాదులు	272	స్వస్థవృత్తము	304
కొలతలు తూసికలు	273	శరీర ధాతువులు	305
పదమూడవభాగము		నీరు	306
భేషజ కల్పము	275	మాంసకృత్తులు	306
పశువులకు భేషధాతులు		కొవ్వుపదార్థాలు	307
త్రాగించుట	275	పట్టుమధురపదార్థాలు	307
నన్యము చేయుచుట	276	ఖనిజలవణాలు	308
ధూపాలు వేయుట	277	కాల్షియం	308
అంజనము	277	అయోడిన్	309
గంధాఘ్రము	277	ఇనుము	310
శిరోమార్దన	278	సల్ఫర్	310
వేడి కాపడములు	278	మాంగ్నీగనీస్	310
పదునాలుగవభాగము		క్లోరిన్	310
పశువులను పడగొట్టుట	279	సిల్కన్	311
పదునైదవభాగము		గాసి	311
రాక్షస వైద్యము	283	ఫోస్ఫర్	311
పదునాఱవభాగము		సోడియం	311
ఎనీసూ చేయుపద్ధతులు	286	పొటాషియం	311
పదురేడవభాగము		భాస్వరము	311
ఇంజెక్షన్సు	289	విటమినులు	312
వాత, పిత్త, కఫాలు	290		

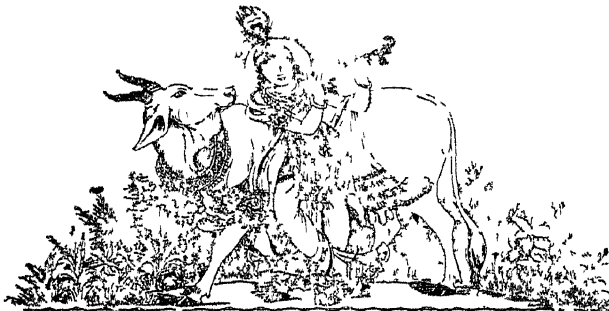
ఇరువదవభాగము		జలగరోగము	377
నర్సింగ్	314	రామ్మొప్పట్టు	378
సూక్ష్మక్రిములు	315	పేగువూత రేగుదల	378
సూక్ష్మజీవులు	317	పేగుల దుగ్ధత	379
అంటువ్యాధుల వ్యాపకము	318	జీర్ణాశయబొరవాపు	380
ఇరువది ఒకటవ భాగము		నెమరుమానుట	381
అంటురోగాలు	321	హృదయ రోశ ము లో	
పెద్దరోగము	322	నీరు చేగుట	381
దొమ్మిరోగము	331	అంగవికృతి రోగము	382
మిడిదొమ్మ	334	ఇరువది మూడవ భాగము	
నెరడుదొమ్మ	336	వాతరోగాలు	383
చలిదొమ్మ	338	శుద్ధవాతము	383
నాలిదొమ్మ	339	కీళ్ళ వాతము	386
గాలికుంటు	340	ఎండురోగము	387
గురక	345	శిరోవాతము	389
జబ్బువాపు	348	గర్భవాతము	391
కురమ	350	నక్క-వాతము	392
మహూచి	353	ధనుర్వాతము	393
ఇరువదిరెండవభాగము		పక్షవాతము	394
జీర్ణరోగాలు	361	గిట్టలు పెగుగుట	397
కడుపుబ్బ	362	గుద్రవాతము	397
కడుపునొప్పి	367	వాయునొప్పలు	398
మలబద్ధకము	369	మలగమనమున కవరోధము	399
అజీర్తి	369	తిమురువాతము	400 [†]
విరేచనాలు	370	అపానవాతము	400
రక్తవిరేచనాలు	372	ఇరువదినాల్గవభాగము	
పాండురోగము	374	(శ్వాసరోగాలు)	400
గుండెఆగుట	375	క్షయ	401
గర్భశూల	376	దగ్ధ	402

రొంప	104	ఇరువదివీడవభాగము	
ఉబ్బసము	405	నేత్రచికిత్స	427
ముక్కుబంతి	405	కంటిపువ్వులు	428
ముక్కుఁజీవన	407	కంటిపోరలు	429
జలోధరము	408	అవిరి	430
శ్వాసఅవరోధము	409	కామెర్లు	432
ఇరువదియొందవభాగము		కండ్లఎరుపు-నీరుకారుట	433
(శిరోరోగాలు)	410	కంటిపునులు	434
పిచ్చి	410	రేజీకటి	434
ముక్కుఁజొల్లలు	412	ఇరువదిఎనిమిదవభాగము	
కుండేటివెట్టి	413	(విషతంత్రము)	436
మూర్ఛ	415	విషప్రయోగాలు	436
అంగిటిముండ్లుపెరుగుట	416	ఉంగిడి	441
ఇరువదిఆరవభాగము		పశువులకుప్రయోగించు	
(మూత్ర)రోగాలు	417	పనిముట్లు	444
రక్తమూత్రము	417	లూతలు	447
మూత్రపురంచిలోరాళ్ళు	419	సర్పజాతులు	449
నాడియంత్రము	420	చికిత్సలు	449
అతిమూత్రము	421	ఇరువదితొమ్మిదవభాగము	
పీర్యనష్టము	422	(ప్రసవతంత్రము)	455
మూత్రముతో శ్వేత		చూడిపశువుల పోషణ	455
ధాతువునచ్చుట	423	ప్రసవకాలపట్టిక	458
మూత్రఅవరోధము	424	కడుపులో వాయువు చేరుట	462
మూత్రముతో చెక్కెర		ప్రసవించుట	464
వెడలుట	424	దూడలడ్డముతిరుగుట	467
మూత్రకోశములో రాళ్ళు	425	గర్భప్రాసవము-గర్భవాతము	468
మూత్రకోశపు వాపు	425	సూతికావాతము	470
నలుపున కత్వము	425	పాలజ్వరము	471
		మావిపడుట	472

మేయిదిగుట	473	గంటిఅట్టు	520
సారమేయి	475	ముప్పదిమూడవభాగము	
మావినితీసివేయుట	477	(విరుగుటతోలగుట)	522
ఈవిసతర్వాత కలిగే		ఎముకలు విరిగిపోవుట	522
మార్పులు	478	కాలురెల్లబోవుట	529
ముప్పదివభాగము		ముప్పదినాల్గవభాగము	
(పాడిపరిశ్రమ)	479	(బెణుకులు - మోల్లు)	532
పొదుగు - దానియుత్పత్తి	479	కుంకుట	532
పాలుతీయుటలో కలిగే		బెణుకుట	535
మార్పులు	481	మోల్లుదిగుట	536
పాడిపశువులరోగాలు	485	గిట్టులు కుగ్రభృత	538
చన్నులదవారాలు ముడుచు		కానిగొట్టు	539
కొనుట	486	ముప్పదిఅయ్యదవభాగము	
కొరిచిచన్ను	489	(మూదలు - నాలులు)	543
ముప్పదిఒకటవభాగము		ముప్పదితొరవభాగము	
(వత్సభృత్యము)	491	దంతరోగాలు	558
పాలనువిడిచిపెట్టుట	491	ముప్పదిఏడవభాగము	
పాలదొమ్మ	494	బుడ్డకొట్టుట - వత్తుట	563
నెలజబ్బు	495	ముప్పదిఎనిమిదవభాగము	
జంటబొడ్డు	501	గొంతు, నాలుక, చెవి,	
మలక్రిములు	503	దంతరోగములు	569
ముప్పదిరెండవభాగము		ముప్పదితొమ్మిదవభాగము	
(శస్త్రవైద్యము)	505	చర్మ రోగాలు	579
గ్నాయాలు	505	నల్లబుచ్చివభాగము	
కుట్లువేయుట	512	చట్నా చికిత్సలు	588
వత్తులెక్కించుట	517	ఫార్మాసీ ఉపయోగము	606
అట్టుకంతులు	519		

— అనుభవ — పశువైద్యచింతామణి

ప్రథమభాగము ప్రాచీన పశుసంరక్షణ

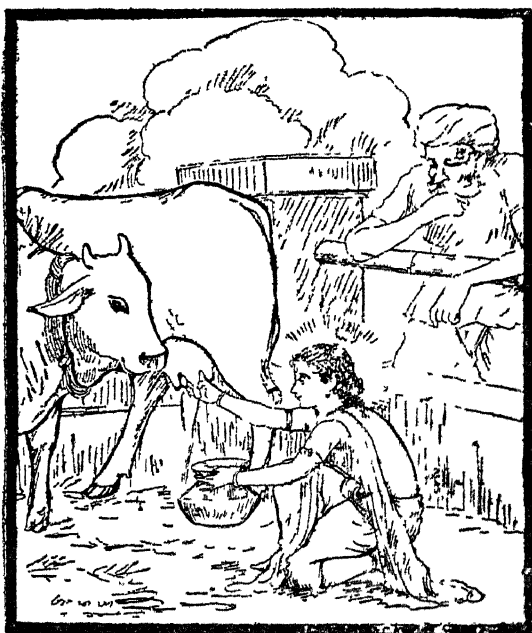

మన అమ్మకన్నను-గోమాతయే ప్రత్యక్ష దేవత

పవిత్రమైన భారతదేశం ప్రభువిషయములోనూ, బ్రతికించే దేశం. అదృష్టశ్రేణులు అంతరించినా, భాగ్యశ్రేణులు బండబారినా, పూర్వపు చరిత్ర), పూర్వపు జ్ఞాన్వత్వం, స్మరించినపుడు ఉత్తేజం, ఉత్సాహం, పొన్గుతుంది.

విశాలమైన ఆకాశ పథాన అంతులేని నక్షత్రాంగుంపులు ఎన్ని మెరిసినా, ఒక చంద్రుని సంపదవెన్నెలకాంతియే ప్రకాశమానంగా వెలుగుతూవుంది. సుందములో ఎన్నిదేశాలున్నా, భారతదేశ మొక్కటే, ఆనాటినుండి యీనాటివరకూ, అన్ని విషయాలలోనూ ఆదర్శప్రాయంగా ముందుకు సాగిపోతూవుంది.

అనాదినుంచీ నీతినియమాలూ, భక్తిమార్గాలూ, పాడి పంటలకూ, మనదేశం పెట్టింది పేరు. ఇట్టేమీ గన్నట్టే భారతావనిలో పాడి, పంట, అభివృద్ధి కావాలంటే, గోమాత గొంగుండాలి. కన్న బిడ్డలను అల్లారుముద్దుగా పెంచి, పెద్దవాళ్లను చేసి, వాళ్ల సుఖమే తన సుఖంగా, వాళ్ల ఆనందమే తన ఆనందంగా, తలంచే అమ్మహృదయం, ఎంత అమాయకమైనదో, సదాక్షామిన్నికోరే గోమితహృదయం, కూడా అంత పవిత్రమైందో గ్రహించాలి. అమ్మను బోలెడ, పెండ్లి అమ్మయే గోమాత! మన కష్టసుఖాలను, ఎప్పటి కష్టను ఆలోచించి అందుకునే అమ్మకన్నను, గోమాతకన్నను, నిజంగా ఈ లోకంలో ప్రత్యక్షమైనది, ఎవరు మనకూ?

ప్రజలు సుఖంగా నిద్రిస్తున్నారంటే, ఆ చల్లనిచూపులే, ఆ దేవి చిరునవ్వు కారణం. మానవుల్లో వుండే మహత్తర శక్తి సామర్థ్యాలు, కొన్ని లోపించినా, దేశాని కెంతో సేవచేస్తూవుంది. తాను తినేది ఎండుగడ్డి అయినా, అమృతాన్నిస్తూవుంది. తాను నిదురించేది కటిక

నేలయినా, కండలుబారిన వృషభాలనిచ్చి, కన్న బిడ్డలవలె తన ప్రజల కడుపులు నింపుతూవుంది. తన మలమూత్రాలనిచ్చి సోలిపోయిన భూములను బంగారాన్ని ఎండించుతూవుంది. ఇంతయేల, ఆ తల్లి స్తనాలనుంచి దిగజారు కమ్మని, తెల్లని, పాలచే ఎంతమంది భాగ్యులు కాలేదు? మృత్యుశయ్యపై నిద్రిస్తూవున్న ఎందరు దుర్బలులు శేషించి, తమ జీవితాలను హాయిగా గడపలేదు? ఆ మాత జీవించియు, మరణించియు, దేశానికెంత ప్రసయోగపడుతూ వుందో ఎల్లరు తెలిసికోవాలి.

ఆగోమాతలో సమస్త కళ్యాణ గుణాలు, ఒకదానితో నొకటి పెనవేసుకుపోయాయి. ఆ తెల్లని శరీరచ్ఛాయలో, కోటిసూర్యులు ప్రతిబింబిస్తూ వుంటారు. మోమున, చిరునవ్వు, తోణికలాడుతూ వుంటుంది. దయ, జాలి, ప్రేమ, ఆమెసొత్తే. భారతదేశానికి ప్రత్యక్ష దైవమేగాక, ఆరాధ్యదేవత. భారతదేశంలో, ఆమెను పూజించని చేతులూ, భజించనినోరూ, ప్రార్థించని భక్తులూ వుండరు. అందు కనే మన పూర్వులు గోమాత పవిత్రమైందని, పూజనీయమైందని అన్నారు. సాలెగ్రామం, తులసీవనం, గోవు, అగ్ని, పరమ పూజ నీయములు.

ఉదయాన నిదుర లేవగనే, గోవును చూచినపిదప, గోప్రదక్షణ మొనరించుట ప్రబలమగు సదాచారంగావుంది. పుణ్యస్త్రీలుగోవును

మహాలక్ష్మియని పసుపుకుంకాలతో, సుష్పదామోదాలతో, నలుగురించి, ప్రత్యేకదినాలలో ఆరాధించుతారు. భక్తులు భక్తిపూరితులై స్వయంగా లేతపచ్చికల గ్రహించి శ్రద్ధతో గోవులను, గోవత్సవాన్ని, చేతులారా మేపుతారు. అందుచేతి తమకు తమగోపాయము కలుగుతుందని, ఎప్పుడైనా నమ్ముతారు. చిన్నపిల్లలు సంక్రాంతి పండుగ దినాలలో, గోమయం పెచ్చి గొబ్బెమ్మలను వేసి కుందిస్తారు. పరమ పవిత్రమైన గోమూతను, సుసమందరిం ప్రాచింపాలి. ఆమూత సేసి దేవ, మరణవిత నాశల్యానికి క్కని రాజులు, మూఢపూర్వం. గోవులను రక్షించిన మహాపురుషుల ప్సేను హిందువులు గోత్రాలుగా పెరిచి పుంటారు. ఏదేశాన, అడ్డేవి కమ్మన మఘు అంభారానాల సంగతి వినిపిస్తూవుం యెకో, అడ్డేనే సేనుచి. ఆడే ప్రతి ధన్యులు. ఎర ఛారతీయులు. అడే హుతదేశం.

పశుపాలన యుగము

మానవుడు ప్రపంచంలో జన్మించి ఎన్న యుగాలలో ఎవకు చెప్పజాలరు. వానరాకృతినుంచి జీవి క్రమక్రమంగా మానవాకృతిగా పరిణతి పొందెనని డార్విన్ సిద్ధాంతము. మన దేశంలో దశావతారా నిర్వచనాలు మానవ పరిణామాలను సూచించుచున్నవని కొందరి అభిప్రాయము. అట్టిపంజర నిర్మాణ మందును, నడకయందును, అధమ జాతి మానవునకు, ఉత్తమజాతి వానరాలగు గోరిల్లా, ఓరాంగు టాంగులకు పోలికలు వున్నప్పటికీ మానవుడు మంచి చెడ్డలను తెలిసి కొనేవాడగుటచే, ఇతడు ఇతర జంతువులనుంచి భిన్నంగా పరిణమించిన వాడని కొంద రంటారు. ఏమైనప్పటికీ మానవుడు మొదట నాగరికత

లేక మృగ ప్రాయుడుగా వున్నాడంటానికి ? యిందుములేదా. నేటికికూడ ప్రపంచమునందు ఎందరో శుప్రాయులైన యనాగరిక ప్రజలు వున్నారు.

ప్రథమంలో మానవుడు మృగంవలెనే నైర్దిక పరిస్థితులకు బొససియై యున్నాడు. చుట్టుప్రక్కల వుండే ఆకులు, అలములు, కింద మూలాలు, తాను కేటాడి చంపిన జంతువుల మాంసము అతని ఆహార దార్ధాలు. ఇట్టి ఆహార మైనను చాలాకాలము అంక్షమైన దానినే తినుచుండేవాడు. మానవజాతికి కొంచెము నాగరికత హెచ్చిన తరువాతగాని అన్ని గుల్పు విధానం తెలియ లేదా. ఇంకిను గృహనిర్మాణాన్ని గూర్చి అతని కేవల తెలిసేదికాదు. మృగాలవలె గుహల యందో, చెట్ల తీర ప్రాయంగా లేక పక్షులవలె చెట్లమీదనో అప్పటి వారు నివసించేవారు. మొట్ట వారు చాలానుండి కాపాడుకొనుటకై చిర్బమో, చెట్టుపట్టాలో కప్పకొనేవారు. ఎండలు ఎక్కువగా వున్నప్పుడు నగ్నముగా వుండేవారు.

అరణ్యం మధ్యలో వుండే కోయవాండుకూడ యిప్పటికి నగ్నముగా వుండుట చూస్తూనే వున్నారము. అగ్నికాండములో భూమధ్య కేళి ప్రాంతానవున్న అగ్నిమలను జాతినారు, అమెరికా మధ్య భాగములో చైనాలను నాలు వివాహాత్మకైన స్త్రీలు ఆకు లేనో చుట్టు కొన్నను, అవివాహితులగు రవ్యలు మంత్రము ఏది కట్టకూడదన్న నియమం వుండేదట.

కిందమూల ఫలాలుగాని, వేటవల్ల లభించే మాంసముగాని తమకు కావలసినంత సకాలమునకు దొరికేవి కాదు. శర్వాత్ మానవుడు అరణ్యాలలో వుండే కొన్ని పశువులను మచ్చిక చేసికొని తన

కవసరమగు మాంసాహారాలు పాలు, ఔరగు మున్నగు షడాధ్యాలు విరివిగా సంపాదించేవారు. ఈ దశకే గోపాలదశ అనియిప్పటికి అంటారు. ఈ దశ వచ్చిన తరువాతనే క్రమేపి నాగరికత పొందుతూ సచ్చారు. ఈ దశలో జంతువులను పెంచుట, కొద్దిగా ధాన్యము పండించుట, తమ పశువులను, మేత ఎచ్చట సమృద్ధిగా వుండేదో ఆ ప్రదేశాలకు తోలు కొనివెళ్ళి కొంతకాలము నివసించుట, వ్యవసాయాన్ని చేయుటకై ఒకే ప్రదేశాన స్థిర నివాస మేర్పరచుకొనుట, రాతిపనిముట్లను లోహపు పనిముట్లను వాడుట మున్నగు నూతన పరిణామాలు పొంగినాయి.

పశుపాలన దశనుంచి వ్యవసాయదశకు మానవుడు సచ్చేశాడు. తన పశువులకు ఆహారం సమృద్ధిగా దొరకు ప్రాంతాలలో నివసించు నప్పుడు విత్తనాలు భూమిమీది నడి మొక్కల్ని ప్లంతులు చూచిని మానవుడు వాటిని అనుభవించుట జరిగేది. క్రమక్రమే నాగరికత లోకజ్ఞానం అభివృద్ధియైన కొలది చూసవజాతి సృష్టిపొందింది.

పూర్వపు ఋషుమతే - రాజులకు - పురోహితులట

వేదకాలంలో కొన్ని వందలమంది ఋషులు వుండేవారట. వారిలో భరద్వాజ, కశ్యప, గౌతమ, అత్రి, విశ్వమిత్ర, జమదగ్ని, వశిష్ట మున్నగు సప్తఋషుల ప్రాముఖ్యత ఆ కాలంలో ప్రఖ్యాత వంతంగా వుండేదట. వీరంతా మంత్రాలు ఎక్కువగా రచించినందు వల్లగాని, చారిత్రాత్మకంగాగాని పురోహిత ఋషులకే ఎక్కువ ప్రాధాన్య మిచ్చేవారు. ఇంకను వీరంతా సప్తసింధు ఋషులేనట.

ఆకాలంలో ఆర్యుల నివాసాలు, ప్రభుత్వ క్షేత్రాలుకూడా సప్తసింధు మైదానాలే. కాని ఈ మునులు కేవలం మతాధికారుల పురోహితులుగా వుండేవారట. ఇంకా వీరు తమతమ రాజుల ప్రధాన

మంత్రులుగా, సేనాధిపతులుగా వుండేవారు. వీరంతా వృద్ధాప్యాల వల్ల యుద్ధాలలో పాల్గొనక పోయిన, వారికోర్కెలను, పరిశీలనలను పురికొల్పి యుద్ధాలలోకి పంపించేవారట. వీరిస్తోత్రాలతో, దేవతల కృపలతో, వీరియజమానులకు విజయం ప్రాప్తించక, వారికుటుంబ కీర్తినిబట్టి, వారి సంఖ్యాబలాలనుబట్టి విజయప్రాప్తి ఆధారపడి వుండేదట.

వీరికాలంలో పుత్రులారా ! మీరంతా పాడిపంటలు కలిగి సత్ర పాత్రాభివృద్ధితో వర్ధిల్లిండి, అనేనూత్తులెన్నో వున్నాయి. పురోహితుడయిన భరిద్వాజును కవచం, ధనువు, అమ్మలపొది, రథం, అశ్వము, గండగొడ్డలి, మున్నగు సాధనాలను ఎంతగనో వర్ణించాడు. ఇంకను ఆకాలంలో కొంతపొలం బంబు, మరికొంతపొలం పంటకు వుంచేవారు. జావలీక అంబలి కాచుకొని పెరుగుతో కలుపుకొని తినేవారు. గోవులను ధనంగా ఎంచేవారు. గోవులకు, గుఱ్ఱాలకు ఏరోగం రాకుండా వుండాలని వేదముక్కులను పారాయణం చేసే వారట.

పురాణ యుగంలో - పశు వైద్యులు

అజ్ఞాతకాలంనుంచి మానవులు స్వతంత్రంగా అలోచించే కాలం అభివృద్ధియై పురాణకథలు గృహింపబడ్డాయి. పురాణకర్తలు చరిత్రకారులు బ్రహ్మముఖింనుంచి నాలుగు వేదాలు పుట్టాయనీ, వాటిని బ్రహ్మదేవతలకు అర్పించాడని వివరించారు. గాలుగువేదాలలో అధర్వణ వేదంలో అన్ని రకాల వైద్య శాస్త్రాల వివరణలు వున్నాయని తెలుపుతూ వుంది. సూర్యభగవానుని కుమారులు యిరువురు, అశ్వనీ

దేవతలు, అధర్వణ వేదకర్తలనీ, ప్రచారికులని ప్రసిద్ధి. భారతదేశంలో వైద్యులను చరక, సంహిత, పశుపాలకావ్య, శాలిశోత్ర, రాజమార్తాండ, నకుల, సహదేవ, గౌతమ, పరాశర, మున్నెఱిఁ మహానుభావులు ప్రచారంలోకి తెచ్చారని శాస్త్రీలు వెలుపుతున్నాయి.

అట్లునుడు గోవులను రక్షింపడానికి పండ్రెండు సంవత్సరాలు అరణ్యాలలో కష్టపడ్డాడు. విరాటుడు, సందుడు గోవులను బోషించే వారు. ఆ కాలంలో గొప్ప గొప్ప మహారాజులుకూడా గోసంరక్షణ, గవాయుశ్వేదం, గోశాసనాలు, చికిత్సలు చేసేవారు. సహదేవుడు, నకులుడు, పశువులకు, గుఱ్ఱులకు చికిత్సలుచేసేవారు. దిలీపమహారాజు గోసేవకై తన రాజ్యాన్ని, తన ప్రాణాన్ని కుండా పెక్కచేయలేదు. వసిష్ఠుడు, విశ్వమిత్రుడు, జనుదగ్గి గోవులనుగూర్చి తగాదాలు పడ్డారు.

శ్రీకృష్ణగు పశువుల కాపరిగావుండి తన మధుర మురళీ గానంతో. బృందావన వాటికలలో, గోవుల మధ్య ఎంత ఆనందాన్ని అనుభవించేవాడు. హిందువులలో అధిక సంఖ్యాకులు గోహూతి శరీరం దేవతల నినాసమనీ, గోవుపథశృంగాలపై భూమి నిలిచియుంటుందిని నమ్మేవారు. ఈ కీర్తిగా పురాణయుగంలో ఎన్నో గరిత్రాలు వున్నాయి. అవన్నీ వ్రాచాలంటే ఈ గ్రంథం చాలు.

క్రీస్తుకు పూర్వమే ఎడ్లపందెములు వుండేవి

డాక్టర్ ఫ్రయిర్, డాక్టర్ కుమారస్వామి, డాక్టర్ కృక్ రచించిన గ్రంథాలను చిట్టి తామువ్రాసిన వ్యాసాలను చిట్టి మనదేశంలో ప్రాచీన కాలమునుంచీ ఎడ్లపందెములు అతి ఉత్సాహంతో జరిపించే వాగట. క్రీ. పూ. నాల్గవ శతాబ్దంలోహార్య, చంద్రగుప్త, అశోకుల కాలంలో శకటాలకు గుడ్డాలను, పశువులను, జంతువులనుకట్టి సర్దాగా పందెములు వేసేవారు. పశువులకు దృష్టిశక్తులులేనోయని పశువుల మధ్య గొడ్డెలను, గుడ్డాలనువ్రంచి ఎదుగులు తీయించేవారు. కలిచిన వాటికికొన్ని గొప్పహారాలు బహుమతిలు చేసేవారు. చైనా వేళకు వ్రాసినచిట్టి తెలుస్తూవుంది. ఈ నాటికి మనదేశంలోనూ ఇప్పటికే సంస్థానాలలో, భారతదేశమునంతటా అలా ప్రచుప్తమౌతూ

యిటు రైతులతోను పశుప్రదర్శనాలు, బండపందెములు ఏకేటా జరుగుతూవుంటున్నాయి. ఆంధ్రదేశంలో అతిపుత్సాహంగా పట్టు దలగా ప్రథమంగా పశుప్రదర్శనాలను ఏర్పాటుచేసి, ఎడ్లపందెములు పెట్టి రైతులలో పోటీభావము కలిగించిన గౌరవం గుంటూరు జిల్లాలోని శ్రీ బాప్యపురపు, దగ్గుమిల్లి యను ప్రతినామములుగల గోవాడ వాసి, రైతుబిడ్డ శ్రీ ఆలపాటి సూర్యనారాయణగారికే దక్కింది.

2500 మధ్యకాలంలో సింధునదీ ప్రాంతాన అతిశ్రేష్ఠమైన పశు సంపద దొరుకుచుండేవని వ్రాసిరి. వైదికయుగంలో వాహన కాలు మందు, దేవీదేవతల ప్రీతికొరకు మాంసము భక్షించు చున్నప్పటికీ, పాడిపంటలకు కారకురాలగు గోమాతయందు భక్తి శ్రద్ధలు చూపు చున్నట్లుల ఎన్నోపురాహరణలు వున్నాయి. ఋగ్వేదంలో ఆరు గోవులైనను లేనివాడు బీదవాడనేవారు. దానిని బట్టి ఆకాలంలో గోవులే తమధనంగా ఎంచుతూవుండేవారని స్పష్టపడుతూవుంది.

ప్రాచీన పశు పోషణ శాసనములు

క్రీ. పూ. 272-231 వరకు మగధరాజ్యమేలిన సూర్యవంశ రాజులలో మూడవవాడు, జీవహింసయెడల రోతయు, సకల జీవుల యెడల దయయు, కలిగి అశోకుడు శీఘ్రకాలములోనే బౌద్ధధర్మాలను అలవరచుకొని మతధర్మాలను, నీతినియమాలను బోధించు శిలా శాసనాలను పదునాలుగింటిని చెక్కించి తన సామ్రాజ్యంలో అందరికి చనువుకొనుటకు అవకాశములుగా పదునాలుగుచోట్ల అమర్పించెను. ఇంకను 240 సం॥ లో రాజ్యపరిపాలనమును తన యువరాజునకూ, మంత్రులకూ అప్పగించి సన్యాసియైనాడు.

గుహ శాసనములు

ఇవిగయ సమీపంగావున్న బరాబరు కొండ గుహలయందున్నాయి. అశోకుని రాజ్యాభిషిక్తుడైన సమయములో, అజీవికులైన జైనమతస్తులకు ఈ గుహలను బహుమతిగా యిచ్చినట్లు చెక్కబడిన నీతిశాస్త్ర శాసనాలు వున్నాయి.

చిల్లర శాసనములు

భాగ్యశాసనము, కళింగశాసనాలు, తారాయ స్తంభ శాసనాలు, ఏడు స్తంభశాసనాలు, లఘుశిలాశాసనాలు మున్నగునవి అశోకుడు తయారుచేయించి మానవులకు, పశువులకు చికిత్సలు చేయుచు విధానాలు, జంషధాలకు కావలసిన ఓషధులను తోటలలో వేసి పెంచే విధానాలు, అహింస, భూతదయ మున్నగు ఎన్నో నీతివాక్యాలు శాసనాలు ద్వారా తెలియజేసాడు. అశోకుడు క్రీ. పూ. 232-31 లో నిర్మాణము పొందినను, అతనిధర్మ చక్రము నేటికిని భారతజాతికి రాజధర్మ సూచకమై ఎల్లరకు శిరోధార్యమైనది.

హర్ష కాలంనుంచీ “అహింసాపరమోధర్మః” యని వేదాలు, పురాణాలు, ఉపనిషత్తులు, శృతిస్మృతులు చాటినాయి. కేపలం మన మతమేగాక బౌద్ధ జైన మహమ్మదీయ క్రైస్తవ మతాలయందు కూడా సేవలన్నిటిలో గోసేవయే పరమవైత్రమయిందన్నారు.

అక్కసు చక్రవర్తి కాలంలో గోమాత విషయమై ఎంతో ప్రచారం చేసిన విషయాలు “శత్రుంజయ ఎర్వతమున గల ఆదినాథ దేవాలయ ద్వారాన సంస్కృత భాషలో వ్రాసిన శాసనం యిప్పటికీ వుండటం.

1593 క్రీ. శ. విజయసేనుడు అహింసా పరమోధర్మః అను సిద్ధాంతాలను గూర్చి చేసిన ప్రచారాలను గురించి “గాదవాహుడు” వ్రాయించిన శాసనాలువున్నాయి.

క్రీ. శ. 1584 జూన్ 16 న హీరవిజయుని శిష్యుల ప్రఖ్యాతి చూచి అక్కరు చక్రవర్తి వారిని ఆహ్వానించి, గౌరవించి, గుజరాతీ ప్రాంతదేశాన భాద్రపదమాసాన ఏటా యిప్పటికీ జరుగుచున్న గోసేవ పుత్సవాలలో ఎచ్చటా పశుహింస చేయరాదనీ, గోమాతనే పూజించాలని ఆజ్ఞ యిచ్చెనట. క్రీ. శ. 1592 మేనెలలో హీరవిజయునకు మరొక శాసనాన్ని బహుకరించెనట. క్రీ. శ. 1608 మేమాసంలో గాదవాహుడు వివేక హర్షనకు మరొక శాసనమువుంది.

చంపలో కామధేనువుకీ, వారణాసిలో సూరదేవునకీ, కాంక్షిస్థలో కుండకోకిలునకు, ఆంధ్రీయకునకు, చూబశత్రునకు ఆదు

గోకులాలు వుండేవట. గోకులమనగా సదివేగోవులు. ఈ రీతిగా జైనుల సాహిత్యంలో ఎంతో చరిత్రవుంది.

బుద్ధీశ్వరుల ధర్మ సూత్రాలు

ఈ రోజుల్లో ప్రభుత్వం ఏరీతిగా శాసనాలు చేసి అమలు పరుస్తున్నదో, అప్పటి రోజుల్లో మహారాజుల దగ్గరవుండే ఋషీశ్వరులు అన్ని విషయాలనుగూర్చి శాసనాలు ఏర్పరచేవారట. ఈ విగున ధర్మ శాసనాలు గమనించండి.

ఎద్దులను ఏరీతిగా కాపాడాలి?

ఎనిమిది వృషభాలతో దున్నడం ధర్మమగు వ్యవసాయం. ఆరు వృషభాలతో దున్నడం బ్రతుకు తెరువు. నాలుగు వృషభాలతో దున్నటం పాపమేతువు. రెండు వృషభాలతో దున్నటం పాపమేగాక బ్రహ్మహత్యాతుల్యం.

ఆ హుంకారాలతో అడలించి ఎద్దులను తోలాలి. ఆరులతో వుండే కొమ్మలతో కొట్టాలిగాని, కర్రతోగాని, బెత్తితోగాని, త్రాసుతోగాని కొట్టరాదు.

ఆకలిగా, బడలికగా, వికలేంద్రియంగా వుండే ఎద్దుతో పాచేయించరాదు. తృప్తిగా మేత మేసిన తరువాత మాంచినీకాని త్రాగించాలి.

ఉదయంనుంచి మధ్యాహ్నంవరకు రెండు పర్యాయంలే అరక కిట్టాలి. మధ్యాహ్నంనుంచి సాయంకాలంవరకు విశ్రాంతి ఈయాలి. ఇంకను స్వతి లేకంగా నడిచినవారికి తగిన శిక్ష విధింపబడుటయేగాక సరకం పొందుతారు.

ఏమర్హుడు గిరికించదుపులుల కొట్టినో, అ సాపికి ప్రాణ హత్యాదోషము కలుగుతుంది. ఆకలిగొన్నది, దప్పికగొన్నది, ఆయార వాగుదున్నది, అసయన హేనమైనది, రోగంగలది, చుంపత్వం లేనిదిగాను ఎద్దులను అరకకు కట్టరాదు.

దృశమైన అవయవములుకలిగి రోగంలేక తృప్తి నొంది, గాఢ పెట్టకుండా చుండేది, చుంపత్వం లేనిదిని గ్రహించి అర్హివ్రాటయే నిన్ను విశ్రాంతి ఈయాలి.

పొలంకాయు పశువుల్ని పశువుల కాపరుల న్వాధ్యక్షులతో చుంచి నేలించాలి. అట్టిసమయంలో కాపరులే పూర్తి మంచిచెడ్డలు చూడాలి. నాయంకాలం మాత్రం కాపరులు పశువులను లోలుకొని వచ్చి, తమ యజమాని గృహమందు కట్టిపెట్టిన తర్వాత బాధ్యత అంతా యజమానిదే. యజమాని కాపరి కూలి ఈయజాలనివో, ఏది ఆవులపాలను యజమానికి, ఒక ఆవుపాలు తానుపించుకొని తీసికోవాలి.

కంటక కశపడనిది, విషజంతువులచేతినబడినది, పల్లపుగుంటలలో పడిచచ్చినది, కాపరిలేనిది, యగు పశువునష్టాన్ని కాపరియే భరించాలి.

దొంగలు దొమ్మిచేసి పశువులను అపహరించుగానే పెంటనే తన యజమానికి చెప్పాలి. అట్లు పెంటనే చెప్పినవో కాపరిక బాధ్యత లేదు.

తుంటరివి, ఆకలిరోగంగలవి, కొమ్ములు లేనివి, గ్రుడ్డివి, గిట్టలు లేనివి, తోక లేనివియగు వృషభాలతో బండ్లప్రయాణం చేయరాదు.

గోవుల విషయంలో

మార్గ గ్రామ సమీప ప్రదేశాలయందు పొలాలలో గోవులను నేలించి చూపాయపావలూ జరిమానా కాపరికి విధించాలి. తినుపరి ఆ గోవులు తిన్న సేత భూితాన్ని బట్టి యజమానిగాని, కాపరిగాని పొలము గల యజమానికి యిచ్చుకోవాలి.

నీరు త్రాగుదున్న గోవులను, పాలుకుడుస్తున్న దూడలను త్రాగనీయకుండ అడ్డుపెట్టరాదు. పాలుతీయుచువుడు మాత్రం నివారింప వచ్చును. ఇతరుల దూడలు పాలుకుడుస్తున్నప్పుడు చుబచూసి చెప్పరాదు.

ఈని పదిదినాలుకూడా గడచని గోవులకు, చక్రం, శూలము మొదలగువాటితో అచ్చువేసిన ఎద్దులను, ఇంకను హరిహరారులకు అచ్చువేసిన ఆబోతులను కాపరులతోనున్నను, లేకున్నను పొలాలలోని మేతను తినుచున్నప్పటికి దండింపరాదు. ఇట్టి శుశువులకు స్వీహాకులు వున్నాయి.

రెండవ భాగము

వాతావరణ - ఉత్పత్తి

వ్యవసాయ - కార్తెలు - సామెతలు

భూమిపుట్టిననాటినుంచీ, వాతావరణం పెద్ద పరిణామాలకు చెందుతూవుంది. ప్రస్తుత జీవితాధార భూతమైన వాతావరణం సుమారు ఒక 100 కోట్ల సంవత్సరాలనుంచీ అట్టేమార్పు లేదనియే చెప్పవచ్చు. మానవుడు ఈ ప్రస్తుత వాతావరణ స్వరూపాన్ని పాడు చేయని పక్షంలో ఇంకా సుమారు కొన్ని కోట్ల సంవత్సరాలు వాతావరణం నిలబడడాన్ని అవకాశాలు వున్నాయి. భూతకాలపు భూచరిత్రలోని అనేక సంఘటనల ఫలితమే “గాలిఅనవచ్చు. మనలో చాలామంది అప్పుడప్పుడు భూగర్భజనిత పరిణామాల మూలంగా వాతావరణం స్థిరమైనదని, నిశ్చయమైనదని భావిస్తారు. రమారమి ఆరు నుంచి 9 మైళ్ల ఎత్తుననున్న వాతావరణంలో నీటిఆవిరి కనపడదు” భూభీకణాలు పైకిపోతున్నకొలదీ తగ్గిపోతాయి. మిగతా వాయు పదార్థాలు నూటికి 90 పాళ్ల వాతావరణం 25 మైళ్లలోపువున్నప్పటికీ 600 మైళ్ల ఎత్తువరకు స్థిరంగాగాలి వుంటుంది.

ప్రస్తుత వాతావరణం భూమిపుట్టినదాదిగా పరిశీలిస్తే చతుర్థ దశలో వున్నదన్నమాట. భూమిలాగే పరిణామాలనుచెంది వుండాలనే

ఊహతో ఇప్పటివరకు మనకు తెలిసినదాన్నిబట్టి చూస్తే శుక్రగు, బ్రహ్మ, శనిగ్రహాలు, కార్తెలు, ఇంకా ప్రస్తుత భూవరితల వాతావరణానికి, పూర్వస్థితి వాతావరణానికి, పూర్వస్థితి వాతావరణాన్నే కలిగియున్నవని, అంగారక గ్రహ వాతావరణ పరిణామం, భూతావరణ పరిణామంతో అన్నివిధాల ఏకీభవించుచున్నదని తేటతెల్లమగుతూ వుంది.

అతివృష్టి-అనావృష్టుల-ఫలితాలు

విత్తనాలు చల్లాలంటే చల్లని ఆత్మని కటాక్షంకోసం సిరిక్షిస్తూ వుండాలి. తిరాచల్లిన తరువాత అతివృష్టి వస్తుందో, అనావృష్టి కలుగుతుందో చెప్పలేం. పంచభూతాలే మనకు దైవం. ఆ దైవము అనుకూలించక పోతే మన బడాయి చిల్లిగవ్వకుమారడు అనేమాట మనకు అలవాటు అయింది. ఇప్పుడు అలాకాదు. భౌతిక శాస్త్రప్రజ్ఞానం మనకు లభించింది. వర్షం ఎప్పుడు కురిసేదీ, గాలి ఎప్పుడు వీచేదీ మనం ముందుగానే తెలిసికొని జాగ్రత్తపడేకాలం వచ్చింది. ఈ విషయాలన్నీ ప్రభుత్వ వాతావరణాల యంత్రాల ద్వారా ఎప్పటి కప్పుడు రేడియో తెలుపుతూవుంది. కార్తెలు గాలిపాటును గురించి ప్రజల అనుభవాలు ఈ దిగువ తెలిపిన సామెతలుగా వుండిపోయినాయి. వాటిని యిప్పటికీ నమ్ముకొని ఆచరణలో పెట్టుచున్నాము. కాని ఈ సామెతల నెంతవరకు నమ్మవచ్చునో పరిశీలించేటందుకు ప్రభుత్వము ఒకకమిటీని నియమించింది. 1870 సం॥ నుంచి ప్రభుత్వం కాలమాన స్వభావ వివరాలను సేకరించింది. ఏరోజుకారోజు రాబోయే 36 గంటల వాతావరణ వివరాలు రెండుమూడురోజుల ఉజ్జాయింపుతో మనకు రేడియోలు వెల్లడిస్తూవున్నాయి.

“అకాలపువాన - అరికెల కూడు”

విత్తనాలు మొలకలు ఎత్తే ప్రారంభదశలో, అధికంగా వర్షంగాని, ఎక్కువ ఎండగాని సంభవిస్తే, పురిటిలోనే సంధికొట్టివస్తూ పైరులు అన్నియు అకాల మృత్యువువాతబడతాయి. అందుకనే అకాలపువాన అరికెలకూడు అన్నాపెద్దలు. పైరు పూతలో వున్న పుడు

“మృగశిరబిందిస్తే - ముసిలెద్దు రంకేస్తుంది”

“మృగశిర బిందిస్తే - మిగిలిన కార్తెలు వర్షిస్తాయి”

ఈ కార్తెలో సూర్యుడు ప్రవేశించి- క్రమక్రమంగా వర్షాలు అధికంకావడము శుభసూచకం. ఇంకను ఈ కార్తెతో పాటు అయిదు కార్తెలు వర్షించుతాయి. వ్యవసాయ శ్రమలుకూడా ఈ కార్తెనుంచే ప్రారంభమవుతాయి. నైఋతీఋతుపవన సుమాత్రం మృగశిర అయిన తరువాత వచ్చే నాలుగు కార్తెలలోగూడ మంచివర్షాలు పడతాయి.

“మృగశిర వర్షించితే - ముంగారిపంట”

తొలకరిపంటకు మంచి అడునుగా వుంటుంది. మృగశిరలో వర్షం, మఖకార్తెలో ఉరుములు, స్వాతికార్తెలో మెరుపులు, వర్ష పాతానికి మంచిలక్షణాలంటారు. మెట్ట, మాగాణిలో నారుమట్లు, చోడి, గంటిజిల్లికలు వుంటాయి. కూరల పాదులుకూడా పెడతారు.

“ఆరుద్రకురిస్తే - ఆరుకార్తెలు - కురుస్తాయి”

“ఆరుకార్తెలకు పోతుకార్తె - ఆరుద్రకార్తె”

ఆరుద్రలో శేజోనంతమయిన సూర్యుడు పగలు ప్రవేశించుట మంచిది కాదంటారు. సూర్యుడు మబ్బుతో వున్నపుడుగాని, రాత్రి పూటగాని, ఆరుద్ర ప్రవేశించడం మంచిది అంటారు.

“ఆరుద్రబిందిస్తే - అరువైరోజులువరుసంటారు”

ఆరుద్ర ప్రవేశములో వర్షించడం కడుశుభావహము. ఈ కార్తెలో పశువులు సుఖంగా వుంటాయి. కలుపులు తీస్తారు. కంది పెగర మినుము వగైరా చేలగట్లమీద, మెట్టప్రాంతాలలో చల్లుతారు. పైగులు పెరగడానికి ఈ కార్తె సహాయపడుతుంది.

“మఖాసంగంకం - సదాపంచకం”

వాసలకు కార్తె మఖ. ఈ కార్తెలో వర్షాలుఅతిఅవసరం. మఖ మండిబెడితే మాత్రం సుగుత్సాహంతో వుంటారు. మఖనుంచి చిత్త వరకు వర్షాలు పడకపోతే తప్పక కాటకం కలుగుతుంది. మఖలో ఉరిమితే నుదుగుమీద కర్రయినా పగులుతుంది. మఖలో వర్షం సన్యాసకులకు అనుకూలమేగాక పంటలుకూడ సాగాపండుతాయి.

“మఖ - పుబ్బలు వరిపిస్తే - మహత్తరమైన ఖామం”

ఈ కార్తైలలో పడేవర్షం విత్తినాలు చల్లుటకు అనుకూలంగా వుంటుంది.

“ఉత్తరచూచి ఎత్తరగంప”

వృష్టికి ప్రమాణం ఉత్తరహస్తలు, తొలకరిలో వాతావరణం అనుకూలము లేనప్పటికి ఉత్తరకార్తైవరకు నిరీక్షించుతూవుంటారు. అప్పటికి వర్షాలు లేకపోతే నిరాశజేంది, పైతులు దేశాంతరము పోవలసినగతి వస్తుంది. ఉత్తర వరిమితేమాత్రం పైతులగుండులు కురుట బడతాయి.

“ఉత్తరకురిసినా - పాముతరిమినా - కరువదు”

అనగా తప్పక వర్షాలు ఈ కార్తైలో కురుస్తాయన్నమాట. ఈ కార్తై అంతంలో సెప్టెంబరు ఆఖరవుతుంది. అప్పటితో పైతునకు ఋతుపవనం వీచడంపరి. అప్పటికి తేలిక వసులు, బసంగి, రంగి మొదలైనవి పూతలో వుంటాయి.

“హస్తకు ఆదిపొట్ట - చిత్తకు చిరుపొట్ట”

ఈ సమయంలో హస్తకు నీరు, వాతావరణం అత్యవసరం.

“హస్తచిత్తలు కురవకపోతే - అందరిసేద్యం ఒకటే”

అనే సామెత వాడుకలోవుంది.

“హస్తకార్తైలో వర్షం కురిస్తే - అడుగకనే గొట్టుకట్టు”

ఈ కార్తైలో కురిసే వర్షం విత్తినాలు చల్లుటకు, గొట్టు కట్టడానికి ఉపయోగపడుతుంది.

“చిత్త చిత్తినచ్చిన - చోట్లపడుతూ వుంటుంది”

చిత్తలోని వర్షం చిత్త విచిత్రంగా పడుతుంది. ఒకచోట కురిస్తే వర్షం మరొకచోట వుండదు.

“చిత్త జల్లులు - స్వాతి వానలు”

అనే సామెత వర్షం కురిసే విధానాన్ని తెలుపుతుంది.

“స్వాతి కురిస్తే - భీతిపొందుతారు”

గాలివానలు, తుఘానులు ఈ కార్తైలో సంభవిస్తాయి. ఇంకను ఈ కార్తైలో అధిక వర్షాలవల్ల పంటలు పండుతాయి. మెట్ట ప్రాంతాల లోని రైతులకు ఈ వర్షం ఎంతో వుపయోగం. స్వాతిలోపడే వర్షం జొన్నచేలకు అంతమంచిదికాదు. భూమిలోవుండే చలువవల్ల, మంచు పడునువల్ల పంటగాగా పండుతుంది.

“యథాచిత్త - తథాస్వాతి”

చిత్తలో జరిగేదే స్వాతిలో జరుగుతుంది”

“విశాఖలో వర్షం - విషంతో సమానం”

అనేకూట అక్షరాల నిజం. వరిపైరులన్నీ కోతకు వచ్చే సమయంకూడా. చుస్యకాలపు పంటలన్నీ కోతకు వస్తాయిగాని అట్టి సమయం వర్షం అననం.

“విశాఖలో వర్షం - వ్యాధులకు హరం”

వర్షాధిక్యతవల్ల పంటలకు చీడలు కెగుళ్లు పడతాయి.

“చిత్త చిత్తిగించి - స్వాతిచల్లచేసి

విశాఖ వినరకుండా ఉంటే - అనూరాధలో

అడిగినంత - పంటను యిస్తుంది”

ఈశాన్య ఋతు సనంకా అప్పు గడ్డును గాలివానలు తుఘానులు చెలరేగడం కద్దు.

భూసంపదకు - గోసంపదకు - ఎంతోప్రాముఖ్యత

రైతులేనిదే వ్యవసాయంలేదు. పశువులేనిదే రైతులేదు. వ్యవసాయానికి పైకుకూ, పైకుకు పశువునకూ ఎన్నడూ ఎరుగని అవినాభావ సంబంధంవుంది. పాడికిపశువు, పూజా పునస్కారాలకు పశువు, వ్యవసాయం ఎరువులకు పశువు, బరువు మోయుటకుపశువు, నాగలిదున్నడానికి పశువు, బండిగొరడానికి పశువు, రైతులకు కదిలితే మెదిలితే పశువుకావాలి. అదిగింజిలూగే ఎద్దుకానీయంకీ, పాలనొసగే గోవు, కేదెకానీయండి, లేకపోర్ని సంతతిని అభివృద్ధిచేసే పశువుకానీ

యండ్రి, ఏదైనప్పటికిరై తునకు ప్రొద్దున్నే లేస్తే ప్రొద్దుకూ కేవలకు పశువుతో పనివుంది.

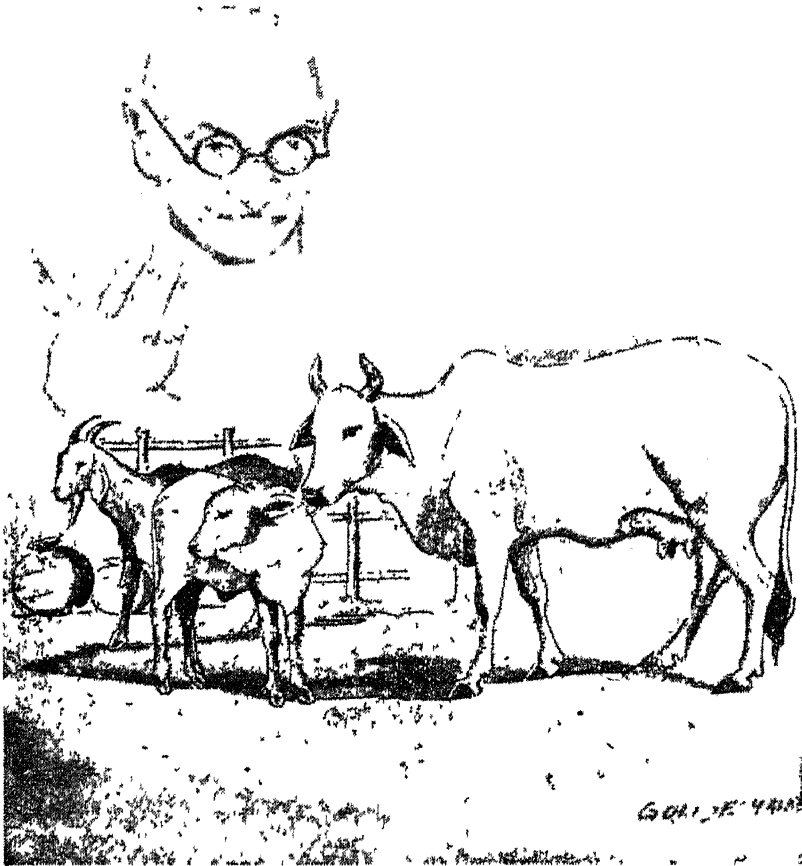
భూసంపదకు యెంత ప్రాముఖ్యం యిచ్చినప్పటికీ, గోసంపదను మాత్రం నిర్లక్ష్యంచేయరు. ఏ స్వార్థంతో భూసంపదను అనుభవింప గలుగుచున్నారో, ఆ స్వార్థత్వంతో గోసేన అనుపేరుతో గోసంపదను గోరిలుతూవున్నారు.

భూమాతకు ప్రాణంలేదు - గోమాతకు ప్రాణంవుంది

భూమాతకు ప్రాణంలేదు కాబట్టి మానవులపై జాలిపడే హృదయంకూడా దానిలో లేదు. మానవుడు దానిని ఎంతగా ఉపయోగించుకొంటాడో అంతవరకే ఉపయోగపడుతుంది. కదిపితే కడులు తుంది, దొర్లిస్తే దొర్లుతుంది, అందుచేత భూసంపదంతా మానవుని కృషిపై ఆధారపడివుంటుంది. కాని భూమాతవలెగాక గోమాతకు ప్రాణంవుంది. నవనీతహృదయంగల గోమహలక్ష్మికి కోటిదిష్టాలని పాటలు పాడుకొనేవాళ్లు - సామెతలు చెప్పుకొనేవాళ్లు - నీతుల్ని బోధించేవాళ్లు ఈ కాలంలోకూడా ఎంతోమందివున్నారు. భారతీయ మహాత్మాకి మూలస్తంభాలు గోమ, గురువు, గంగ, గోవిందు, అనువాటిలో గోమాతదే అగ్రస్థానం.

సూర్యభగవానుడు వేడి వెలుతురు మున్నగునని మానవాది జీవులు కోరకుండగనే గుణ, జాతి, కుల, భేదాలు లేకుండగనే సర్వజీవులకు సమానంగా ప్రతిపాదిస్తున్నంతటి ఎల్లరకు తెలిసినవిషయమే ఆలాగే గోమాత తనఅమృతతుల్యమైన సాలనున్యత్యాసాలు లేకుండా ఆబాని గోపాలాన్ని తృప్తి పరస్తూ వుంటుంది. తనమూత్రం, తన పేడ భూమాతకు లంచంపెట్టి ఆహారంగా ఉపయోగించి తద్వారా భూసంపదను ఎన్నోరెట్లు అభివృద్ధిపరచి ఆయాఆహారధాన్యాలను తెచ్చి

గాదెలలోపోయింది, నోయిగాకూర్చుని భుజించమని మానవాళికి హితవులిస్తూవుంది రాక్షసబాధను భరించి లేక భూమాత, గోమాత

రూపందాల్చి ప్రభుశరణ్యాన్ని పొందిందట. అట్టి గోమాతలైన పెడను భారత దేశంలోవున్న ముప్పదిమూడుకోట్ల ప్రజలకు వంట చేసుకుగా ఉపయోగపడే అవకాశాన్ని యిస్తూవుంది.

మాన సేవయే - మాధవ సేవ

నేటి నాగరికత యంతయు వ్యాపార సరకుల రవాణాలలో ముప్పుది పంతుల కార్య భారం గోమాత గొప్పత్ర రత్నాలగు ఎడ్లల చేత, కోడెలచేత భూములను వున్నించి, పంటల ఆయాభూముల పంటలను తేప్పించి మానవులకు భూదానం చేస్తూవుంది. ఈసీగె తన జీవితమంతా మానవులకు ధారపోసి, త్యాగోపేతమగు గోమాత రోగాదులతో కృంగి నాకు ఆయుర్యేన పశువుపైద్య సేకావాలి అని

రోగాదులచే క్రుంగి కృశించి, గుప్పెగు గడ్డిపరకలుగాని, రవ్వంత ఆయుర్యేన మందుకుగాని నోచుకోలేని స్థితిలో మరణించికుండా కృతఘ్నులైన మానవులపై పందల్ కినుక వహించక “మాధవసేవయే-మానవసేవయే యని తన శరీరంలోని ప్రతియణువును మానవుని ఉపయోగార్థమై వినియోగించే అనకాశానన్నో మనకు కలిగిస్తూవుంది.

తనదూడను మూగభాషతో ఓదార్చుతుంది

మన గోమాత తనబిడ్డకై సృజించి పాలను మానవులకు యిచ్చి, ఆకలిచే డొక్కలంటుకొని యున్న తనబిడ్డలను, తన నాలు

కతో నామచూ, మూగభాషలో ఏవేవో త్యాగవచనాలతో ఓదా ర్చుతూ వుండు. తనదూడకు పాలులేకుండా మూతిబిగించి, ముట్టి ఎండగట్టి, ఎరిగోకానికి ఎంపిను ఆ గోమాత ఏమికోంతో వుండదు, విచారించదు. నిప్పువాచెందిన తాను మానవసేవకే జన్మించినట్లు తన విద్యుక్త ధర్మమన్నిగూ భావించుతుంది. ఇంకను క్షీరాభివృద్ధికై రెండుముడు పూటలు చిట్ట తివుడు పెట్టక పోయిననుపాలు యివ్వడం మానదు, కంటితెనైనా పెట్టదు, పాలు చేపలేదని కోంతో యజమానికాను యముడైనా కజ్జతో కొట్టితే “అంభా” అని అరుస్తుండేకాని అని శత్రువులను చెండుకుటకు భగవన్నిర్మితమైన తన వాడికొమ్ములతో పొట్ట చీల్చదు. ఆవిధంగా కొమ్ములను నార్థకంచేయడానికి ప్రయత్నించదు.

గోమాత సమ్మెచేస్తే - మనకు వ్యవసాయ మేది?

అహింసా ధర్మంలో అఖండి భ్యాసిగాంచిన పూజ్యబాపూజీ కూడా ముగోమాతకే పాటిసాని? గాంధీజీలె సత్యాగ్రహంచేస్తే పరుల మనస్సు నొవ్వడమేగాక తన తన గోగణాలపై ఆధారపడే మానవులంతా ఎన్నోకష్ట సమస్యలు పడవలెనవుతుంది. మానవులు వేయి విధాల హింసలుపెట్టి సప్పటికీ, తన సహజ శాంతదృక్పథంతో మానవ సేవ చేస్తూవుంటుంది కాని సమ్మెచేసే ప్రయత్నమైనా తలపెట్టదు. గోమాత సమ్మెచేస్తే మనదేశంలో న్యవసాయ మెక్కడిది? అదిలేక పోతే ఆహారంయేదీ?

గోమాతయున్నయింట్లో - కలిమి తాండవిస్తూ వుంటుంది

ఆవుపాలు అమృతమువంటివి. రోగిని ఆరోగ్య వంతునిగా బలిష్ఠునిగా చేస్తుంది. గోమయంతో యిల్లు, పశుశాలలు అలికితే గోమారులు పిడుగులనుండి రక్షింపబడుతుంది. గోమాతయున్న యింటిలో కలిమి తాండవిస్తూనే యుంటుంది. గోమాత్రం ఎన్నో రోగాలను పోగొట్టుతుంది. రక్త ఎర్రి, మేహనివారణకు అమూల్య ఔషధం. గోమాతపైనా గోగణంపైనా మూకు ఏమైనా ప్రికట్తా

భావము పున్నట్లయితే మీ రైతు జెండాపై గోమాతను చిత్రించి మీ విశ్వాసాన్ని సార్థకపరచుకోవాలి. ఏయింట గోమాతవులాంటిదో, ఆయితే “నిత్యకళ్యాణంతో పచ్చతోరణాలతో” అన్నట్లు తులనూగుతూ వుంటుంది.

ప శు వ ద నా ల లు

మనకు పూజనీయమైన గోవును నిలుపునా హత్యచేస్తూ వుంటే చూచి సహించలేక అనేకచోట్ల హిందువులకు మత సంబంధమైన కలహాలవల్ల ఎంతోమంది మరణముల పాలయ్యారు. కాని ఈకాలములో కూడప్రతిచోటా కసాయిదుకాణాలు నెలినాయి. ప్రతిదినము

వందలు వేలు వధింపబడుతున్నాయి. రైతులకు పనికివచ్చేవి, పనికిరాని వనే వివక్షణ లేకుండా మంచి నెత్తురు, కండరాలతో గూడినమాంసంతో వుంటుందనే విశ్వాసంతో వయస్సులోనున్న పశువులే ఎక్కువగా వధింపబడు తున్నవి.

కరిసిహృదయులైన మర్మాస్తులు కొందరు రాత్రి వేళ దొంగతనంగా రైతుల కొట్టాలనుంచి పశువులను దొంగిలించుకొని పోయి అమ్ముకోవడంతో రైతులకు భయం ఎక్కువై పోయింది. కనాయిదుకాణాలు ఎక్కడకు అక్కడనే దగ్గరగా వుండుటవల్ల దొంగల పని మరి సులువు అయింది, చీకటిపడగానే దొంగతనంగా పశువులను తోలికెళ్లడం, కనాయివానికి విక్రియించటం, పనులన్నీ తెల్లవారే సరికి పూర్తియైపోవుట జరుగుతూవుంది.

కనాయిదుకాణాలను పూర్తిగా నిషేధించడం వ్యవసాయం చేయడానికి మూల ముతక పశువుల్ని రైతు అనవారంగా కూర్చుండి బెట్టి మేపుతూవుండాలి. ఇది రైతులకు అనవార ఖర్చుకదా యని కొందరు అంటారు. అందుచేత పెద్దపట్టణాలలోను, ముఖ్యమైన కేంద్రాలలోను ప్రభుత్వమే కనాయిదుకాణాలను యేర్పరచి, ఎక్కిపశువులు వధింపబడాలో, ఎట్టివి వధింపబడకూడదో రైతులకు తెలియచేయాలి. దుకాణాలలో వధించబోయేముందు ప్రతిపశువు ప్రభుత్వ పశువైద్యులకు చూపించాలని కఠిన పరతులుపెట్టి పనిచేస్తేనేతప్ప పశువధలు ఆగజాలవు.

ఇంగ్లండు అమెరికా యూరపు దేశాలలో మానవుల ఆహారం కొరకు జంతువుల వధశాలను కట్టించి వీటినియంత్రహయంతో వధించుతారు. ప్రయివేటుగా స్థాపించిన కనాయిదుకాణాలను అచ్చటి ప్రభుత్వంగూడా గుర్తించుటలేదు. రోగజంతువులను వధించుటవల్ల వాటివ్యాధులు మానవులకుకూడా సంక్రమిస్తున్నాయి. ఈ కనాయిశాలలు రైల్వేస్టేషనులదగ్గర పశువుల మార్కెట్టులదగ్గర విదేశీయులు ఎక్కువగా నిర్మించుతారు. ఒక చక్కని బిల్డింగునుకట్టి దానినిమూడు భాగాలుగాచేసి మొదటిహాలులో మేకలను, మధ్యహాలులో పశువులను దూడలను మూడవహాలులో గొట్టెలను కోసివాటి మాంసమును మంచుగడ్డలోవేసి శుద్ధిపరచి డబ్బాలలోనింపి మార్కెట్టులకు పంపుతారు. యింకను విదేశీయులు తమయిబడ్డకు బంధువులురాగానేమూడు నెలల వయస్సుగల దూడను వధించి పలావుచేసి అందరుకలిసితింటారు.

బ్రిటిష్ శాస్త్రజ్ఞుడు ఒకరు మనదేశాన్ని చూడడానికివిచ్చేసి, అతను బెంగాలు రాష్ట్రంలో ఒక పల్లెటూరుకు పోగా అచ్చటి ప్రజలు మన దేశాచారప్రకారం మర్యాదచేయగా అప్పుడతను మాదేశంలో గొడ్డుమాంసాన్ని అతిథులకు పెట్టి మర్యాదచేయకపోయిన అమర్యాదగాచూస్తారన్నారట. భారతదేశంలో గొడ్డుమాంసం తినినందుచేత సంతోషించుతూ, హిందువులకు గోవం ట ఎంతదయ అని ఆశ్చర్యపోయాడట.

మూడవభాగము ప్రాణిపుట్టుక

పశుసంపద - గోసంరక్షణ సంఘాలు

పశువుల కొట్టము

ప్రాణికోటి పుట్టుక

180 సంవత్సరాల క్రిందట భూమిమీద ప్రాణికోటి ఉద్భవించింది. రెండున్నరకోట్ల సంవత్సరాలనాడు గవ్వలేక నత్తగుల్ల, చేప ఆకారముగాను, ముప్పదిఅయిదుకోట్ల సంవత్సరాలనాడు చేప పూసిరితిత్తులతో పుట్టినట్లును, పదునైదుకోట్ల సంవత్సరాలనాడు చెట్టు, పక్షి ఆకారముగా పుట్టినట్లును, అయిదున్నరకోట్ల సంవత్సరాలనాడు పాలిచ్చే ఆడపశువులు అనగా మమేలియూజాతి పుట్టి నట్లును, డెబ్బదిలక్షల సంవత్సరాలనాడు మానవ ఆకారంగా వచ్చి నట్లును శాస్త్రజ్ఞులు తెలుపుచున్నారు. మానవుడు వేటగాడు తను వాత వ్యవసాయుడారుడు, తరువాత భూమిని దున్నుట, వ్యవ

సాయము చేయుట, ఎరువులను కుక్కలను తదితర జంతువులను

పోషించుట మున్నగు కార్యక్రమాలతో⁰ మానవుడు వృద్ధిలోనికి వచ్చినట్లు తెలుస్తున్నది.

జంతుసంపద - వ్యవసాయం

వ్యవసాయ విషయంలో దేని మొత్తంపూడ అగ్రస్థానం వహించినది ఉద్భవించింది. ఈ దేశములో వ్యవసాయానికి ఎసికి

వచ్చే ఎద్దులు దున్నలు ఎక్కువగా వున్నాయి. ఇంకను ఈ రాష్ట్రంలో గొట్టెలను మేపుట, ఉన్నిని ఉత్పత్తి చేయుట, గుట్టాలు, పొట్టి గుట్టాలను పెంచుటలో అభివృద్ధిగాంచింది. అన్ని దేశాల కంటే అస్సాంలో గాడిదలు తక్కువగాను, ఉత్తర ప్రదేశ్ లో గాడిదలు, బ్రెలు ఎక్కువగాను. బీహారు రాష్ట్రంలో గుట్టాలు ఎక్కువగాను, రాజస్థానంలో ఒంటెలు, మేకలును, ఉత్తర ప్రదేశ్ లో ఎండులును ఎక్కువగా వున్నాయి.

(ప్రపంచం మొత్తంమీద పశువుల సంఖ్యలో రష్యా మొదటిది గాను అమెరికా అమెరికాద్వితీయ స్థానంగాను, చైనా మూడవది గాను, ఆస్ట్రేలియా నాల్గవదిగాను పేర్కొనబడినాయి.

1. మన భారతదేశంలోనున్న పశుసంఖ్య 31 కోటి మాత్రమే. ప్రపంచం మొత్తంమీద 95 కోట్ల పశువులు వున్నాయి. మనదేశంలో మూడవవంతు వున్నాయి.

మనదేశ జనాభా ప్రకారం తలకు సగటున 74 వంతున పశు వులువున్నాయి. ప్రపంచపు సరాసరి సంఖ్య 0.82. ఈ విషయములో న్యూజిలాండు సరాసరి సంఖ్య 21.05 ప్రపంచంలోకెల్లా అగ్రస్థానం వహించింది. రెండవది ఆస్ట్రేలియా సరాసరి సంఖ్య 15.5 స్థానం వహించిందని చెప్పవచ్చును.

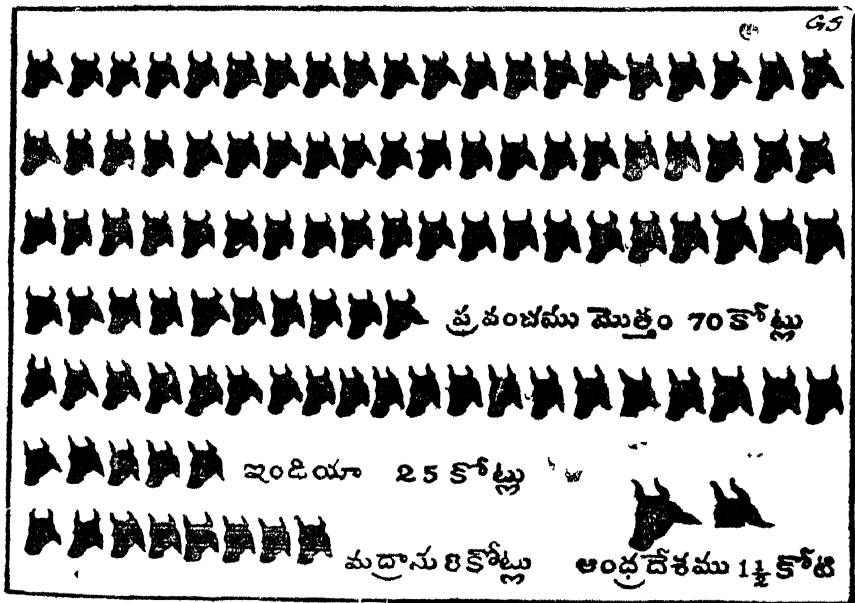
ఆబోతుల విషయంలో చెన్నరాష్ట్రం ప్రథమ శ్రేణిగాను, బొంబాయి రెండవదిగాను, ఆవుల విషయంలో వత్తరప్రదేశ్ మొదటిదిగాను, చెన్నరాష్ట్రం రెండవదిగాను, బీహారు మూడవదిగాను, స్థానం వహించినాయి. గేదెల విషయంలో ఉత్తర ప్రదేశ్ మొదటిది గాను, చెన్నరాష్ట్రం రెండవదిగాను ప్రసిద్ధికెక్కినదిగాను, భారత ప్రభుత్వతెక్కలనుబట్టి తెలుస్తూవుంది.

మనదేశ పశు సంపద

భారతదేశంలో 20 కోట్ల 82 లక్షల పశువులున్నాయి. అందులో

ఆడపశువులు	7 కోట్ల 44 లక్షలు
మగపశువులు	6 కోట్ల 85 లక్షలు
మూశుసంవత్సరాల వయస్సువి	6 కోట్ల 82 లక్షలు
పాలుయియనివి	50 లక్షలు
వట్టిపోయినవి	3 కోట్ల 54 లక్షలు
పాడి పశులు	3 1/2 కోట్లు

పశు సంపదపై - వచ్చు ఆదాయము

మనదేశము పశుగణాభివృద్ధికి, పాడిపరిశ్రమకు సాధనోపాయాలను సూచించుటకై భారతప్రభుత్వం ఒకకమిటీనివేసి సంవత్సరాదాయాలను తేల్చుచున్నారు. పశువుల మూలంగా సంవత్సరాదాయం 1900 కోట్లరూపాయలని కమిటీతేల్చింది.

పాలుపెరుగువలన	810 కోట్ల రూపాయలు
వ్యవసాయపు షనులవలన	612 ,,
ఎరువులవలన	270 ,,
వ్యవసాయేతర షనులవలన	161 ,,
తోళ్లు, ఉన్ని, మాంసంవలన	45 ,,

ఇంతేగాక ఎముకలు, కొమ్ములు, గోరీజం వగైరా అమ్ముట వలన నింకా కొన్ని కోట్లు ఆదాయం వస్తుంది.

ఆంధ్రరాష్ట్రంలో - జంతుసంపద

ఆవులు, ఎద్దులు	115 లక్షలు
బ్రెలు, దున్నలు	60 లక్షలు
గొట్టెలు	80 లక్షలు
నేకలు	40 లక్షలు
కోళ్లు	150 లక్షలు
గుడ్డాలతో యితరజంతువులు	7 లక్షలు 29 వేలు

ప్రస్తుతం సాలీనా 1550000 టన్నుల పాలు, పాలపదార్థాలు మనరాష్ట్రంలో వుత్పత్తి అవుతున్నాయి. ఈపాలు జనసంఖ్య దృష్ట్యా సరిపోవు.

మూడురంవత్సరాల పైబడిన ఎద్దులు ఆవులు 86 లక్షలు, దున్న గేదె జాతిపశువులు 40 లక్షలు వుంటాయి.

మన రాష్ట్రంలో 300 లక్షల యెకరాలలో ఎంటలు పండించ బడుతున్నాయి. ఇంకను 30 లక్షల నాగళ్లు 12 లక్షల బంగ్ల సరి చేస్తున్నాయి. వీటిదృష్ట్యా అందుబాటులోవున్న న్యూనతా అశువుల సంఖ్య చాలదు. అవి అంత శ్రేష్టమైన శువులుకాదు కాదు.

తెలంగాణలో పశు సంపద

ఆబోతులు	15000
ఎద్దులు	18,53 694

దున్నలు

383000

కేదెలు

618797

ఈపై లెక్కలు 1951-52లో ప్రభుత్వం ప్రకటించిన లెక్కలనుబట్టి
తేలుస్తూ వుంది.

పశుసంపద ఆహారకొరత సమస్యను పరిష్కరించడానికి, పాలను
ఈయడానికి వుపయోగ పెట్టించుకుకాను. ప్రజలకున్న ఆర్థిక బాధ
లను తొలగించడానికీ కూడా పశు సంపద బాగా ఉపయోగపడుతూ
వుంది పాలపరిశ్రమ, వెన్న, నేయివగైరాలను విక్రియించడంవల్ల
వే కొలది కుటుంబాలు తమకువుండే ఆర్థిక బాగాను కొంతవరకైనా
తప్పించు కుంటున్నాను.

ఆంధ్ర ప్రభుత్వశాఖా ఆఫీసర్ గారు ఒకరు మనదేశపశువుల
నలన వస్తూవున్న ఆదాయాన్ని ఈదిగువ రీతిగా అంచనా వేశారు.

స్వవసాయోత్పత్తుల రవాణాలో పశువుల శ్రమవిలువ
15 లక్షల రూపాయలు, పొలంచున్నట బండ్లులాంటివగైరాపనులలో
పశువుల శ్రమవిలువ 13 కోట్ల రూపాయలు. పాలిచ్చే పశుపాలవిలువ
350 లక్షల రూపాయలు. ఎరువునల్ల 5 కోట్ల రూపాయలు. మొత్తం
23 కోట్ల 25 లక్షల రూపాయలని తేల్చారు.

ఈచుధ్య మనదేశంలోని ప్రజల ఆహార పరిస్థితి విషయమై
ఒక కమిషనర్ గారు పరిశీలించగా భారతదేశంలోగల జనాభాలో
నూటికి 80 మంది తమశరీరాన్ని పోగాలపాల బడకుండా తగినదార్జ్యం
ఈయవలసిన దానికంటే చాలాతక్కువ ఆహారాన్ని తీసుకొంటున్నా
రని తేల్చారు. ఆహారంపరిమైనది లేకపోవడంవల్లమానవులకు రక
రకాల రోగాలు వస్తున్నాయి. ప్రతిమనిషికి పనిచేయడానికి తగినంత
శక్తిసామర్థ్యాలు కావాలి. ఈ శక్తికి తగిన ప్రప్టినియిచ్చే ఆహారాన్ని
తినాలి. ఈ విషయంలో ఆహారశాస్త్రజ్ఞులు యీక్రిందిపట్టిక ప్రకారం
ఆహార కేంద్రీయీలు వుండాలని నిర్ధారణచేశారు.

వృత్తి

ఆహారపు కేలరీలు

గుమాస్తా

2600

డాక్టరు	2760
గృహిణి	2800
సైనికుడు	3150
వడంగి	3190
కూలీ	3610
కమ్మరి	4120
కట్టెలకూలి	5500

ప్రతి వ్యక్తి తన శరీరానికి 25 వేల కేలరీల శక్తిగల పుష్టిని ఈయడానికి గాను ఈ క్రింద వివరించిన లెక్కల ప్రకారం ఆహారాన్ని తినాలని శాస్త్రజ్ఞులు సూచించారు.

బియ్యము	16 ఔన్సులు
పప్పుదినుసులు	3 ,,
చక్కెర	2 ,,
కూరగాయలు	10 ,,
పండ్లు	2 ,,
నూనెలు	2 ,,
పాలు	10 ,,
మాంసము చేపలు	3 ,,
గ్రుడ్లు	1 ,,

ప్రతిమనిషీ 25 వేల కేలరీలశక్తిగల ఆహారాన్ని తినాలంటే ప్రతి నిత్యమూ పైన వివరించిన రీతిగా ఆహారాన్ని తీసికోవాలి. ఇంకను ప్రతిమనిషీ ప్రతిరోజు పదిఔన్సుల పాలు తీసుకోవాల్సి ముప్పాతికశేరు పాలను వాడుకోవాలి. 2500 కేలరీలశక్తిగల ఆహారం కంటే ఇంక ఎక్కువైన ఆహారాన్ని తీసికోవలసినవారు ప్రతిరోజూ శేరుపాలకు తక్కువలేకుండా తీసికోవలసి వుంటుంది.

ఈ రీతిగా తీసికోవలసినది చెప్తున్నాంటే నూటికి 50 కుటుంబాల వారు అర్థశేరు పాలు గూడా తీసికోవడం లేదు సరిగదా? అర్థశేరు మజ్జిగ నీరుకూడా దొరకక బాధపడుట మనం చూస్తునే

యున్నారము. పాలు నెయ్యి పెరుగు పుష్టిగల ఆహారం లేకుండా తినే ఆహారం 16 ఔన్సులు కంటే అధికంగా పున్నప్పటికీ ఉపయోగం తక్కువ.

1950 సం॥ లో మదరాసు ప్రభుత్వ ఆరోగ్యశాఖవాగు జరిపించిన పరిశోధనలో వివిధ ఆదాయాలుగల కుటుంబాలు దినానికి ఎన్ని ఔన్సులు పాలను వాడుతున్నారో తెలియజేశారు. నెలకు రు 50-0-0 లు అంతకంటే తక్కువ ఆదాయం వచ్చే కుటుంబాలు ప్రతిరోజూ వాడుతూవున్న పాలు 1 1/2 ఔన్సులు మాత్రమే.

నెలకు 50 నుండి 100 రూపాయలవరకు ఆదాయం వచ్చే కుటుంబాలు ప్రతి నిత్యమూ వాడుతూ వున్న పాలు 1 3/4 ఔన్సులు మాత్రమే.

నెలకు 100 నుండి 200 రూపాయలవరకు ఆదాయం వచ్చే కుటుంబాలు వాడుతూయున్న పాలు 2 ఔన్సులు మాత్రమే.

నెలకు 200 రూపాయలవరకు ఆదాయంవచ్చే కుటుంబాలు ప్రతి నిత్యమూ వాడుతున్న పాలు 3 1/2 ఔన్సులు మాత్రమే. వాడవలసిన పాలకంటే కుటుంబాల వారంతా తక్కువ పాలనే వాడుతున్నారని పై విషయాలను బట్టి తెలుస్తూవుంది.

మనదేశ పరిస్థితులు అటులనుంచి విదేశాలలో పాలు ఏరీతిగా వాడుకున్నా గో ఈ దిగువ విషయాలు పరిశీలిద్దాం.

దేశము	ఔన్సులు
ఆస్ట్రేలియా	44.4
బెల్జియం	33.0
జర్మనీ	35.0
స్విట్జర్లాండు	49.2
అమెరికా	35.6
బ్రిటను	40.7
ఫ్రాన్సు	30.4
కెనడా	56.8

న్యూజలంప	55 6
భారత దేశం	10. 4
ఆంధ్రప్రదేశ్	3 6

విదేశాలలోని ప్రజలు కోరినట్లు చిక్కెట్లకు 30 పౌన్సుల పాటకు తక్కువగానుండా వాడుతున్నారు. అందువల్ల, వారిసగల జీవితం 60 సంవత్సరాలకు పైగా పెరిగింది. మనదేశపు ప్రజల జీవిత ప్రమాణం 25 సంవత్సరాల లోపునూత్రమే.

విదేశాలలో ఆవులు యిచ్చేపాలకం ఏ ము ఆంధ్ర దేశంలోని ఆవులు యిచ్చేపాలు చాలా తక్కువ. పనివిషయంలోకుండా అంతే, పశుసంపద రోజురోజు క్షీణించి పోతున్నది. ఇంకా బలంకూడా క్షీణించి వాటి ఎముకలు బయట పడుతూ వున్నాయి. తోళ్లు అంత కంటే వ్రేళ్ళాడుతున్నాయి. ఇట్టే పశువులు నరిపాటలకు ఎలాపనికి రాగలవో చదువకుల గ్రహించాలి.

దేశం మీ	ప్రతి ఈతకు ఇచ్చేపాలు పౌన్సులలో
హాలెండు	7559
డాన్మార్క్	7005
స్విట్జర్లాండు	6498
బ్రిటను	5076
జపాను	5857
జర్మనీ	5305
న్యూజలంప	5118
అమెరికా	4126
ఆస్ట్రేలియా	3403
ఆంధ్ర	332

పై లెక్కలను పై లెక్కల దేశాలన్నింటిలోగల పశువుల కంటే ఆంధ్రదేశముగల పశువులు ఎక్కువ పాలను ఇచ్చుచున్నాయనే సంగతి స్పష్టమవుతున్నది.

పశుజాతి క్షీణించిపోవడానికి గల కారణాలలో ముఖ్యమైన కారణ మేమన పశువులకు పుష్టికరమైన ఆహారం లేకపోవడమే. పుష్టి గల ఆహారాన్ని తినడం మానవుల కెంతైనా మో పశువులకు కూడా అంతే అవునరం. సంపూర్ణమైన ఆరోగ్యాన్ని కలిగి పశువు బరువు 600 పౌనులు వుండాలి. రోజుకు 15 పౌనుల గడ్డి కావాలి. తెల్లకండ, చిట్ట, తవుడు ప్రతి గింజలు ఒక్కొక్కటి పౌనుకు తక్కువ గావాలి. ప్రస్తుతం మన రాష్ట్రంలోగల పశువులకు ఇంకా అలాగే మేత కూడా లభించుట లేదు. డెల్టా ప్రాంతాలలో కొంటపంపి స్త్రీలు లకు విస్తారంగా వుంటుంది. పశువులకు అనినంతా వేస్తారు. కాని అందులో బలం తక్కువ. ఆ గడ్డిని అధికంగా వైనా తినలేవు, దాని లు కూడా తక్కువే వాడుతారు.

ఆబోతులు - దున్నపోతులు

మన పశుసంపద అభివృద్ధి పొందుతుండా మరొక కారణంకూడా వుంది. జాత్యాభివృద్ధికి అవునరమైన మంచిజాతి ఆబోతులు దున్న పోతులు చాలినన్ని లేకపోవడంవల్ల పశుజాతి అభివృద్ధి జెందలేకపోతూ వుంది. ప్రతి వంద పశువులకూ ఒక ఆబోతు వుండాలని పశుశాఖాధికారులు తెలుపుతున్నారు. 1951-52 సంవత్సరం లెక్కల ప్రకారం కావలసిన ఆబోతులలో నూటికి 50 పాళ్లు, దున్నపోతులలో నూటికి 50 పాళ్లు మాత్రమే వున్నాయి. ఈ రీతిగావున్న ఆబోతులు, దున్న పోతులు అంత శ్రేష్ఠమైనవి గావు. ఆబోతులలో చాలావరకు గ్రామాల లో పెద్దపెద్ద రైతుఇండ్లలో శుభ కార్యాలు అశుభ కార్యాలు జరిగే టప్పుడు మొక్కుబడి తీర్పుకునే టందుకు వదలి పెట్టబడినవి కానే వుంటాయి. దున్నపోతులు కూడా ఇంతే. రైతులు మాత్రం గ్రామాలలో అప్పుడప్పుడు గంగాసమ్మకో, సోయరాజుకో, ముప్పగిరి, దున్ననువదులుతారు. శ్రేష్ఠమైనజాతికి చెందిన ఆబోతులు, దున్నపోతులు పారడంవల్ల నాటికి పుట్టే సంతానం మరింత దిగజారిపోతుంది. కొంత గ్రామ శెంటల్లలో జరిగే కృత్రమ సంపూర్ణంగా గురించి లంఘనంతో వుంది. ఆవిషయమై ఈ గ్రంథములో పి

పంచవర్ష ప్రాణాభిలలో ఒక భాగంగా ప్రభుత్వం ఆబోతులను దున్నపోతులను సస్లయి చేస్తూవుంది. రైతులుగాని గ్రామ ఉమ్మడి సంస్థలుగాని సగంఖరీదుయిస్తే మిగతా సగాన్ని ప్రభుత్వంయిస్తుంది. తరువాత ఆబోతుకు దున్నపోతుకు ఒక్కొక్కదానికి ప్రతిసంవత్సరమూ 220 రూపాయలు ఇస్తుంది. పశుజాతిని అభివృద్ధి పరచుకొనే ప్రతి రైతు ఈ అవకాశాన్ని వుపయోగించుకోవాలి.

ఇక పశుజాతులు క్షీణించి పోవడానికిగల కారణాలలో వాటికి సంభవించే అంటురోగాలు, తదితర వ్యాధులనుండి తప్పించడానికి తగిన అవకాశాలు లేకపోవడంకూడా ముఖ్య కారణమైవుంది. రాష్ట్రంలో వున్న పశువైద్యశాలలు చాలాతక్కువ. ప్రతి 25000 పశువులచికిత్సకు (గొట్టెలు, మేకలు, కోళ్ళు, కుక్కలు మొదలగునవి మినహాయించి) ఒక్కొక్క డాక్టరు కావాలి. రోగాలను బాగుచేయడంలోపాటు పశువుల అభివృద్ధికి అవుసరమగు సూచనలుగూడా ఈయన యిస్తూ వుండాలి.

ఇప్పుడు ఆంధ్ర దేశములో వున్న పశువులకు డాక్టర్లలో 100 క 40 ది గూడాలేరు. బీహారులో ప్రతి 3000 పశువులకు ఒక డాక్టరు వున్నాడు. జర్మనీలో ప్రతి 2500 పశువులకు ఒక డాక్టరువున్నాడు. హాలెండు, స్విట్జర్లాండులో ప్రతి 3000 పశువులకు ఒక డాక్టర్ వున్నాడు. ఆంధ్ర దేశములో ఇప్పుడున్న లెక్కల ప్రకారం ఒకటి పశువులకు డాక్టర్లు కావాలి.

ప్రభుత్వ పశువైద్య ఆస్పత్రులు

ఇవి ఇల్లా ముఖ్యపట్టణాలలో యేర్పాటుచేయబడినాయి. ఇక్కడ ఆస్పత్రులలో మేలురకపు ఆబోతు వుంచబడుతుంది. మసరాప్ట్రంలో 36 ఆస్పత్రులు మాత్రమే వున్నాయి.

ప్రభుత్వ పశువైద్య ఔషధశాలలు

ఇవి తాలూకా ముఖ్యసెంటర్లలో యేర్పాటుచేయబడి డాక్టరు రోజు వచ్చేపోయే పశువులకు చికిత్సలుచేస్తూ అవసరమను

కుంటే రోగపశువులకు తన వైద్యశాలలోనే మంచి చికిత్స చేస్తాడు. మన రాష్ట్రం మొత్తంమీద 45 ఔషధశాలలు వున్నాయి.

ప్రభుత్వ చిన్న చిన్న ఔషధశాలలు

ఇవి సాధారణంగా పశువులు ఎక్కువగావుండి, పశువైద్య సదుపాయాలు అత్యవసరమైన ప్రదేశాలలో యేర్పాటు చేయబడి అచ్చటవుండే డాక్టరు నెలకు 10 దినాలు ఆయా ప్రాంతాలలోవుండే అంటురోగాల నివారణకై పర్యటన చేస్తాడు. మనరాష్ట్రంలో యిట్టివి 165 నరకు వున్నాయి.

ప్రభుత్వ సంచార వైద్యశాలలు

ఇవి ముఖ్యముగా గ్రామాలలో నెలకొల్పబడి పనిరోజులు గ్రామంలోవుండి తక్కిన 20 రోజులు గ్రామాలలో పర్యటనచేస్తాడు. ఇటువంటివి రాష్ట్రంలో 27 వున్నాయి.

ప్రభుత్వ ప్రథమ చికిత్సా కేంద్రాలు

ఇవి ముఖ్యమైన గ్రామాలలో యేర్పాటు చేయబడి ఆ గ్రామస్తులు మాత్రం మందులుకొనే నిమిత్తం సంపత్నరానికి రు 250-0-0 లు ఈయాలి. ఇంకను ఈ కేంద్రాన్ని నడపడానికి అద్దె లేకుండా ఒక గది, కుర్చీలు వగైరా ఇవ్వాలి చేయాలి. వారానికి ఒక సారి డాక్టరు ఈ కేంద్రంలో సేవచేస్తాడు.

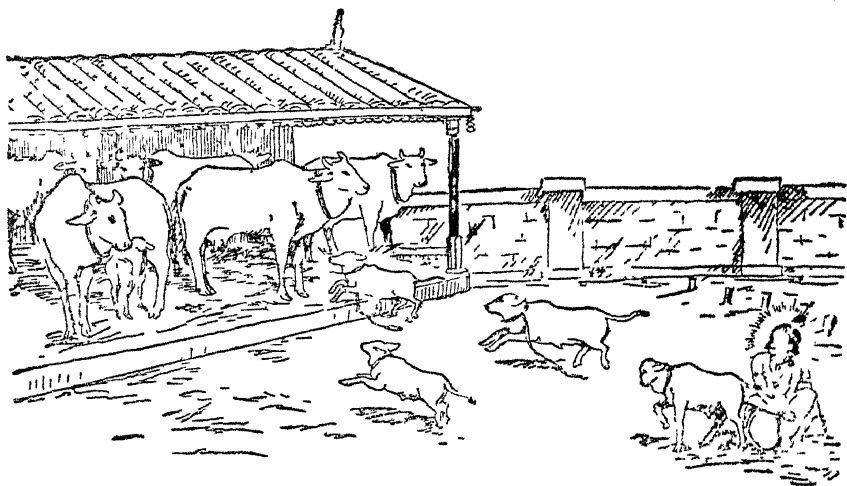
ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లో ఆయుర్వేద పశువైద్య శాలలు

భారత దేశములోని మాత్రమే ఆయుర్వేదము వైద్యములో ఆంధ్ర జాతీయ పశువైద్య కళాశాలలో గ్రామీణులను శిక్షణయిచ్చి కొన్ని వందలమంది వైద్యులను తయారుచేసేది. ఆ వైద్యులలో చాలామంది వైద్యశాలలను స్థాపించి ఆయా గ్రామాలలో పశువులకు, సహాయం చేస్తున్నారు. ప్రభుత్వం కూడా యిట్టి వైద్యులను ప్రోత్సహించి మియదలచినది. ఇప్పటికి నాలుగువందలమంది వైద్యులు తయారైనారు. వీరుగాక ఈ చింతామణిని చాలా కాలమునుంచి

చదువుచు, ఈ గ్రంథము ప్రకారము రోగవిధానము మంచి అనుభవము గ్రహించి చాలామంది రైతులు నోయలేని పశువులకు సేవచేస్తున్నారు.

గో సంరక్షణ సంఘాలు

అనాథ గోవులను, వట్టిపోయిన గోవులను కాపాడే సంఘాలను రక్షకసంఘాలు అంటారు. గోశాలలన్న, పశుశాలలన్న, కేవలం పశువుల సంపన్నగృహాలు. ఈరెండు సంస్థలను మనభారత ప్రభుత్వం వారు ప్రత్యేక శ్రద్ధతీసికొని కొన్ని లక్షల రూపాయలను కేటాయించి అన్ని ముఖ్యప్రాంతాలలో స్థాపిస్తున్నారు. ఈనాడు గోదధి, గోక్షీర, గోఘృతవ్యాపారాలు విరివిగా నాగుతున్నాయి ఇట్టి వ్యాపార సంస్థలలో కల్తీ వస్తువులు కలిపి పాడుచేస్తున్నారు. ఈ సంస్థలమీద భారత ప్రభుత్వం

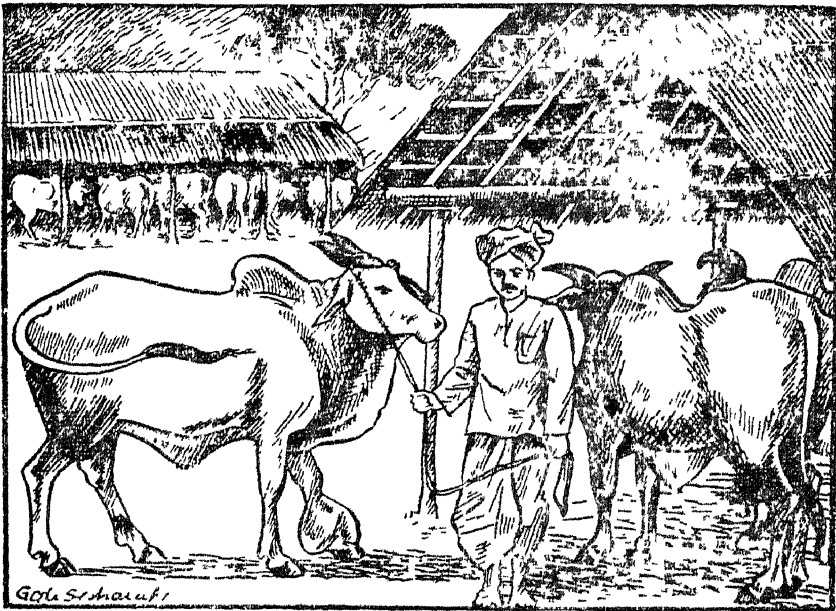

అజమాయిషీ తీసుకొని తగిన కట్టుదిట్టాలుచేయకపోతే ప్రజలు వివిధ రోగాలకు గురియవ్వక తప్పదు. ఇంకను అచ్చటచ్చట గోవులను సంరక్షించడానికి గోశాలలు, గోరక్షణ సంఘాలను వ్యక్తులు స్థాపించిన వాటిని విపులంగా పరీక్షించి తగిన ఆదరణ, ఆర్థిక సహాయం యిప్పించాలి. ధర్మచందాలు వసూలుచేసే గోరక్షణ సంఘాలు స్థాపించి ఏకాద్వి గోవులనో పెట్టి వాటి పాలను, మలమూత్రాదులను అమ్ముకొని ప్రభుత్వ గ్రాంటులు పొందుచున్న వాటిపై తగిన చర్య తీసికోవాలి.

గోమహాత్మ్యం తెలిసిన మానవులు ఈ నీచకార్యాలకు లోబడరు. ఈ సంఘాలను ఏర్పాటుచేసిన పుణ్యాత్ములే ఏపూట కాపూట శ్రీధృతీసుకోవాలి, నౌకర్లను సమ్మియుండరాదు. ఈ సంఘాలనుగూర్చి తగిన సలహాలు దీసుకోవాలంటే ప్రభుత్వాన్ని కోరండి.

పశువులశాల - ఇతర నిర్మాణాలు

మనము నివసించు గృహాలు ఎంత పరిశుభ్రముగా వుంటాయో పశువులను వుంచే శాలలుగూడా అంత పరిశుభ్రముగా వుండాలి. పశువులశాలలు అనారోగ్యముగా నుండి, అందాండ్ల జంతువుల కేగాక ఇంట్లో కాపురమువుండే మానుష్యులకుగూడ అంత

అనారోగ్యము కలుగుట మనకింకరకు తెలియ విషయమే. ఇది పశుశాలలకు కొట్టగలియు, పశువుల చావడియనియ, పశువులకొట్టి యివ్వఁడు, పొందేతఁబులో చేల్చుచున్నది. పశువుల పొడవిలోనుండు నపుడు నాటికి ఎంతగురుయిండు పెట్టి పెట్టును పశువుల పొడవిలోనుండు కొండగుహలును, పొరుగునవుట్టి పశువుల మేయియును పొరుగునవుట్టుకు

సెలయేరులును విహరించుటకు విశాలమగు స్థలములు భగనంతుడు నిర్మించి యున్నాడు.

పశువులశాల

అనాది సిద్ధమగు వేదకాలమునందు సయితము ఋషికుటీరములందు బెంచబడుతువుండేవి. మన ఉపయోగమునకై వాటిని తెచ్చుటతోడనే వాటిస్వేచ్ఛ పోయినది. మనదేశములో పశుశాలను నిర్మించుట కష్టమైనపనికాదు. అతి స్వల్పఖరీదుతో తాటియాకుల కష్టలతోను దూలములతోను నిర్మింపవచ్చును. ఇంకను మనము పశువులకు వేయు పాకగాని పెంకుటిచావడినిగాని మిగుల ఎత్తుగా నిర్మించరాదు. రైతులలో కొందరు తమస్థితికిమించి చాలధనము వ్యయముచేసి పశువులకు పెంకుటి చావడులు కట్టినవారు గలరు. ఈ చావడులు చాలాపునాదితో కట్టబడునుగాని అందచందములు లేక మోటుగా నిర్మింపబడుచున్నవి. రాయలసీమలో పశువులకు వేయు శాలలు చాలమోటుగా వుంటాయి. ఇంకనూ పూర్వపద్ధతులలోనే యున్నారుగాని ప్రస్తుతకాల పరిస్థితులనుబట్టి శాలలను నిర్మించుట లేదు.

పశుశాల నిర్మాణమునకై పలురకముల రాళ్ళు సున్నము వెదుళ్ళు కలప మున్నగునవి రైతుయొక్క ఆస్తినిబట్టి నిర్మించాలి. ఏసామగ్రి తక్కువ ఖరీదుగలిగి గట్టితనముగానుండునో విచారించి పశుశాలను నిర్మించాలి. కొన్ని శాలలు అనేక శతాబ్దములక్రిందట నిర్మించినను చెక్కుచెదరక యుంటాయి, కనుక సామగ్రిని పరిక్షించి త్వరలో శిథిలముగానట్టియు త్వరలో మరమ్మత్తు కోరనటువంటియు సామగ్రినే ఉపయోగించుట మంచిది.

పశుశాల నివేశనస్థల లక్షణాలు

నేలగుల్లగానుండరాదు. వర్షపునీరు నిలువకాకుండ త్వరగా జారిపోవునట్లు ఏటవాలుగా వుండాలి. పోతమట్టిగలస్థలములలో శాలను నిర్మించరాదు. చెమ్మగానుండు స్థలములు మాగానిపొలములు మురికి నీటి పొలములు శ్మశానములు, పశుశాలనివేశనమునకు దూరముగా

వుండాళి. సాధారణముగా పై సూత్రముల ననుసరించి నివేశముల నెంచుకొనుట కవకాశము గలుగదు. ఎక్కడస్థలములభించిన అచ్చటనే కట్టవలసి వచ్చును. అట్టిసమయమునందు నివేశనాన్ని ఎత్తుపరచి నేల క్రింద తూములనుంచియు చెమ్మతగులునట్లు యేర్పాటు చేయాలి. పనికిరానితుప్పలునరికించి క్రుళ్ళునీరు నిలువకుండ గోతులనుపూడ్పించి నివేశమును శుభ్రపరచాలి.

శాల నిర్మాణము

శాలలో తగినంత వెలుతురు గాలి రానియెడల చెమ్మగానుండి ఆనారోగ్యము కలుగుతుంది. మట్టిలోని చెమ్మవలనను పైకప్పు కారుట వలనను శాలకు సమీపమున చెల్లుండుటవలనను చెమ్మచేరుతుంది. ఇటుకలు చెమ్మనుపీల్చుతాయి. చిన్నసందులందును పశు సమూహము గల వీధులందును విశాలమగు పెరడుగాని వాకిలిగాని లేక సంకుచిత మగు స్థలమున కట్టబడిన శాలలో వెలుతురు గాలిచొచ్చుటకు వీలు లేక పోవుటచే చెమ్మ హెచ్చుగా వుంటుంది.

పునాదులు సరిగావుండకపోవుట వలననే గాలివానలకు కూలి చాలా పశువులు మరణించుచున్నవి. అందువలన పునాదులు గట్టిగ బలముగ వుండాళి. నేల గట్టిది గానపుడు కాంక్రీటుచేసి పునాదులు కట్టుట మంచిది. ఇందువలన దుస్సంధములు చెమ్మ భూగర్భమునుండి శాలలోనికిచొరబడజాలవు. భూమిమట్టమునకు గచ్చుమట్టమునకు మధ్య గా పునాదుల వెడల్పునను నీటిని చొరనీయని వస్తువులతో కట్టాలి.

గోడలను సాధారణముగా ఇటుకతోగాని, రాతితోగానికట్టుదురు. ఇటుకలు గరియైన ఆకారముగను ఒకటేమాదిరి రంగుగలిగి మ్రోగించినవో లోహపుద్దని వచ్చునట్లుండాళి. ఇటుకలు గాలి చొరనిచ్చుటకు చెమ్మపీల్చుటకు చాలినంత గుల్లిగాకూడావుండాళి మంగముచాలని గోడలుగల శాలలలో శీతాకాలమున చలియు వేసవి యందు వేడిమియు అధికముగా వుంటుంది. పెద్దతుఘానుగాలులం దైనను గోడలు చెమ్మను పీల్చుకుండునట్టిరీతిగా కట్టాలి.

సామాను గడులకుగాక పశువులువుండే ప్రతిగదికి కనీసము ఒకకిటికీయుండాలి. నాలుగు వైపులద్వారాలు వుండాలి. వేలికాల మందు రాత్రింబవళ్ళు కిటికీలు తెరచి యుంచాలి. శీతాకాల మందునువర్షాకాలమందునుఉత్తరపు కిటికీలు తెరువరాదు. శాలలో వేపచెట్టుండుట మంచిది. రాత్రిమందు తలుపులు మూయాలి. పగలు మూయరాదు. శాలలో ఎక్కువపశువులుగల వైపు పశుచికిత్సకొరకు ఒకగదిని నిర్మించుటమంచిది. ప్రాథమిక పశుచికిత్సకొరకు కొన్ని పశువైద్యగ్రంథాలు తెప్పించి చూచుట మంచిది. కొన్ని మందులు పరికరములు యుండుట మంచిది.

పశువులకొట్టము భూమి మట్టమునుంచి 10 అడుగుల ఎత్తు తక్కువగా వుండరాదు. ద్వారమువైపు 8 అడుగుల ఎత్తువుండాలి. మధ్యభాగము 12 అడుగుల ఎత్తువుండాలి. నాయు ప్రవేశమునకు, వాయునిర్గమనమునకు వుపయోగించు స్థల కిటికీలు శాలమొక్క వాయుప్రదేశము ననుసరించి తగిన వైశాల్యము లుండుటవలెవుండాలి.

పెంకు కలప తాటియాకు గడ్డి మొదలగునాణితో ఇంటికప్పుల నేరువాలుగ కట్టవచ్చు. ఇంటికప్పు వర్షమును ఎండను ఆపుటయేగాక కొంతగాలినికూడ చొరనిచ్చుటకు వీలుగావుండాలి. ఇంటికప్పుల పడిన వర్షపునీరు పైకిపోవుటకు చూరుప్రక్కలను కాలువలనువర్షగ చాలి. ఇంటికప్పు దట్టముగవుండి వేడిమిని చొరనిచ్చుటవల్ల ములతలో నిర్మించాలి. ఇంటికప్పు ఎంత ఎత్తుగనున్న దానినుండి లోనికి ప్రవేశించు వేడిమి అంతతక్కువగావుండాలి.

పశువులు సుఖముగా వుండుటకు యంత్రము

56	66	3	7
6	3	63	62
65	60	8	1
4	5	61	64

ఈఅంకెలను కాగితముమీద వ్రాసి పసుపు అంటించిపశుశాల తలుపులకు అంటించాలి.

పశుశాల విస్తీర్ణము

పశుశాలకు సుమారు ఏడేనిమిది రెట్లు విస్తీర్ణముగల విశాల మగుస్థలము ముందుభాగాన దానిచుట్టు ఎత్తుఎక్కువగానుండె గోడలు వుండాలి. పశుశాల దొకముగానైనా గుండ్రముగానైనా వుండాలి. పశుశాలను మూడుభాగములుగా విభజించాలి.

గో శాల

1. ఆవులు కేదెలు ప్రసవించుట
2. దూడలను తల్లులు లేనపుడు ఉంచుట
3. దుక్కి-తెద్దలను పశువుల వుంచుట

ఈ మూడుభాగాలు దక్షిణపువైపు తెరచియుంచాలి. ఉత్తరపు గోడకట్టాలి. అందు చిన్న చిన్న కిటికీలు వుండాలి. ఆకిటికీలు భూమికి అయిదారుగుగుల ఎత్తువుండాలి. శాల 16 అడుగుల వెడల్పువుండాలి. ఉత్తరపు గోడనుంచి పశువులు నిలుచుండుటకు 10 అడుగుల స్థలము వుండాలి. ఒకనీటితోట్టికూడా వుండాలి మంచినీరు త్రాగుతొట్టె ఇటుకతోగాని సిమెంటుతోగాని చేయించాలి. అట్టెయొక్క లోతు 18 లేక 21 అంగుళముల వెడల్పును 12 లేక 15 అంగుళముల లోతును భూమి నుంచి 12 అంగుళముల నీటిమట్టమును యుండాలి.

పశుశాలయొక్క ఏటవాలు ఉత్తరదక్షిణాలుగా వుండాలి. పశువులయొక్క తలమొదలు వెనుకటిభాగము వరకు ఏటవాలుగా వుండాలి. ఆ ఏటవాలు 30 అంగుళములు దాటియుండరాదు. అట్లున్న యెడల మూత్రమును అతిసులభముగా బైటకుపోగొట్టగలదు. ఉత్తరపు గోడనైపు ఖాళీగావుండాలి. ఎందుచేతనన మేతవేయుటకుగాని సామానులు తీసికొని పోవుటకుగాని ఖాళీయుంచాలి. వెలుపలిభాగమున 8 అడుగులపొడవు 4 అడుగుల వెడల్పు 2 అ.లలోతుగొయ్యి యుండినయెడల మలమూత్రములన్నియు అందులోనికిపోతాయి. దక్షిణపువైపు పైకప్పు స్తంభములచేతగాని యిటుకలచేతగాని కలసచేతగాని అమర్చబడి యుండాలి. ప్రతి స్తంభము ఇటుకతో కట్టాలి ద్వారము 6 అడుగుల వెడల్పు 6 అడుగుల పొడవు వుండాలి. దూడలు నీరు త్రాగుటకు

6 లేక 9 అంగుళములవరకు లోతుగలిగిన తొట్టెను యుంచాలి. మొత్తముమీద 17 అడుగులకంటె తొట్టెఎత్తుండరాదు.

శాలను శుభ్రముగా వుంచుట

పశువులమందను విస్తారముగా శాలలో వుంచరాదు. వాటికి విశాలమైన గదులు వుండాలి. అవి నిలుచుండుటకు సగుకొనుటకు స్థలము వుండాలి. కొన్ని పెద్దపశువులైనచో 60 అంగుళములస్థలమున్న ఒక్కపశువేయున్నయెడల 10 అంగుళముల పొడవు 8 అంగుళముల వెడల్పుగల స్థలము వుండాలి. అల్లండినయెడల దానిఇష్టము వచ్చినటుల తిరుగగలను. పశుశాలను ప్రతిదినము ఉదయ నాయం కాలములందు శుభ్రము చేయుచుండాలి. ప్రతిదినము మలమూత్రాదుల తీసి ఫిన్లైల్ లోషన్ గాని సున్నపునీళ్ళనుగాని జల్లుతూవుండాలి. భూమిమీద ఇసుక కంకర మున్నగునవి పోయుటవలన నేల గొగుగా వుంటుంది. పశుశాలను తుడుచుట కగుగుట మున్నగునటులు పశువులను పొలములోనికి తోలిగాని బయటకట్టివేసిగాని మరొక దొడ్డిలోనికి తోలిగాని దొడ్డిని శుభ్రముచేయుచుండాలి.

పశువులకాపరి - తక్కి వడుంకుట

పశువును మేపేవాడు, పశువులను కాచేవాడు మంచిపుష్టికలిగి ఆరోగ్యవంతుడుగా, చురుకుదనంకలవాడుగాదొంగతనమూ, అనూయ లేకుండా వుండేవాడుగా, వేరల ప్రకారం పశువునునేత, నాణాలు పెట్టి పోషించేవాడుగా, దూరదృష్టిగలవాడుగా, పశువుల బ్రహ్మణ్యము, నడకనుపులు తెలిసినవాడుగా ప్రాథమిక పశుచికిత్సకుతగినవాడుగావుంటే ఆరైతు, ఆరైతుపశువులు ఎంతో వృద్ధిలో వుంటాయి. కాని రైతు కూడ యిట్టిసౌకరికగాని, కాపరికగాని తనస్వంత బిడ్డలాగా చూచుకొంటేనేతప్పయిట్టి సౌకర్యమువుండజాలరు. ఇట్టి సౌకర్యముకూడ నూటికి పదిమంది దొరుకుతారేమో. ఈ కాలంలో పశువుల కాపరి మాత్రం అతిజాగ్రత్తగా వుండాలి. కానిపొలమునకు పశువులనుతోలు కొని వెళ్ళిన తరువాత కొన్నిసంగతులు రైతులు బోధించుతూ వుండాలి. పూర్వరైతులకు, సౌకర్యముకొన్ని అడుపు ఆజ్ఞలువుండేవి.

ఆకాలముమారి నూతన కాంఠవచ్చింది. ఈకాలంలోనాకర్లికురై తులే దాసోహంజేసే రోజులువచ్చాయి. మున్నుండు యింకా ఎన్నోరీతులుగా కాలముమారుతుంది. కాబట్టి జాతీయప్రభుత్వం వచ్చింది. గ్రామాభ్యుదయ ప్రణాళికలు అనుయిలో వున్నాయి. అందుచేత భారతదేశములో ఎనిమిదిలక్షల గ్రామాలువున్నాయి. తెల్లవాచోటప్పటికి ప్రతిగ్రామాన్నుంచి కనీసము 25 మందికి తక్కువగాకుండా

పిల్లలు, కొంచెము పెద్దవారు పశువులను కట్టువిప్పి మందలను పొలాలకు, బీళ్ళకు, కాలువగట్లకు, డొంకలకు, తోలుకొనిపోయి సూర్యాస్తమయమువరకు మేపుటో, కాసలాకాయుటో, కోతి కొమ్మచ్చులాగుటో, కేదెలమీదఎక్కి స్వారిచేయుటో, మొండిమొలలతో కాలువలలోదూకి స్నానముచేయుటో, కనీసము 8 గంటలయినా కాలయాపనముచేస్తువుంటారు.

ప్రతి కాపరికి సర్వోదయ సిద్ధాంతరీతిగా ఒకటిన్నీ యిచ్చి వడకుట నేర్పినవో అగంటలో పడుకుట నేర్చుకుంటారు. అప్పుడు పశువుల బీడ్లు తణిల మయమై పోతుంది. ఈరీతిగా మనదేశంలో ప్రతి

రోజూ పశువులను కాచే కాపరులు ఒకకోటి అరువదిలక్షలమంది వున్నారని తేలుతూవుంది. వీరు అంతా వడికిన నూలు ఖరీదు రోజుకు పదిలక్షలరూపాయలు విలువగల నూలు లభిస్తుంది. దీని నాలుగు విలువ 36 కోట్ల రూపాయలు వుంటుంది. ఈ మొత్తంలో సగముధరి వేసుకొన్నప్పటికి 18 కోట్ల రూపాయల విలువగల నూలు సంగవత్సరానికి దేశం మొత్తంమీదగల కాపరులచేతి, గొడ్లకాపుకు భంగము లేకుండా తయారుచేయించవచ్చు. ఇందువలన వారి సరదాకు ఎట్టి భంగమురాదు. ఎంతతక్కువ వడికినా నెలకు ఒక పాను తేలికగా వడుకుకొనవచ్చును. తనకుటుంబములోని వారికి కొంత దీనిలోనుంచి ఈయవచ్చును. ఈ గొడ్లకాపరులు బీదలైతేలు, వ్యవసాయకూలీలు హరిజనులయొక్క కుటుంబాలైయున్నారుగాని ఈ పద్ధతి ఆచరణలో పెట్టుదురుగాక.

నాల్గవ భాగము

సారస్వతంలో ఎద్దు-గొవు-గున్న-గేదెల
ప్రాచీన చరిత్రలు-శుభలక్షణాలు

సారస్వతంలో - ఎద్దు

చాలనిచ్చే తల్లి ఆవులయితే, పంటనిచ్చే తండ్రి ఎద్దు. ఎద్దు దుక్కి-దున్నకపోతే పంట ఏలా పండుతుంది? అందుకనే మనవాళ్లు ఎద్దును అతిగా ఆరాధిస్తున్నారు. ఆరాధించడమంటే ఏమిటి? -మాసపు లలో మగవాడు శుట్టాని ఏలా ఉవ్విళ్లుగుతూ వుంటానో, ఆలానే పశువులలో కోడలు వృద్ధిపొందాలని రైతుబిడ్డ తపస్తూవుంటాడు. రైతు వానితంజు ఫలమే కోడెదూడ. కోడెదూడ ముదిరితే గిత్తి-గిత్తి పెద్దదై తే ఎద్దు. ఎద్దుకు ఎన్ని పేర్లున్నాయో చూడండి!

“బలముమీరినా బసవని జూడు

అందము చిందె నందిని జూడు

వాసిగించినా వృషభము జూడు

ముద్దులు గులికే ఎద్దును జూడు”

అన్నాడొక మఘుకవి. నుండుగా ఎద్దునుగురించిన ప్రశస్తి కానిదాం! ఎద్దుల రికాలు - చుక్కెట్లులు, గాను గెడ్డులు, బండి ఎద్దులు మొదలయినవి ఇంకను ఎద్దులలో పుంగనూరు ఎడ్లు, మైసూరు ఎడ్లు, బంగోలుఎడ్లు-చాలా ప్రసిద్ధిమైనవిగా ఎంచుకున్నాయి. ఎద్దుయొక్క ప్రాశస్త్యన్ని గుర్తించే మన కాంగ్రెసువారు రెండు చుక్కెట్లులూ, నాగలి చిహ్నంగా పెట్టుకున్నారు. మేలుజాతి ఎద్దులను సమస్తాంతి వృద్ధి చెయ్యడం కోసం స్వేచ్ఛగా వదిలేన్నారు. దీనినే తోటఎద్దు లేక ఆబోతు అంటారు. ఏ మానవుడికైనా స్వేచ్ఛా విహారాలు మితిమీరి పోయినట్లయితే.

‘అచ్చోసిన ఆంబోతులా ఆలాతిగుతావేం?’ అని అడగటం కద్దు. ఎద్దుపాలుబడే జంతువు. ‘ఎద్దులాగా పాలుపడే’ వాళ్ళనుచూసి యజమాని చాలా సంతోషపడతాడు. ఇంకను మానవజీవితానికి, ఎద్దుకూ సంబంధంగల కొన్ని నామెతలున్నాయి. ఆలోచన లేకుండా ఏదోఒకపని చేయడమే ప్రధానంగా పెట్టుకొన్నవాణ్ణి ‘గుడ్డెద్దుచేలో పడ్డట్టుఉన్న దంటారు. ఒకరినిగురించి రెండవవానికి సానుభూతిలేని పక్షమందు ‘ఎద్దువుండు కాకికి ముద్దా?’ అని ప్రశ్నిస్తారు. ఇద్దరు తెలివివక్కువ వ్యక్తుల తొందరపాలు సంభాషణను వర్ణించటానికి ‘ఎద్దుయీ నెనంటే కొట్టాన కట్టుమన్నట్టు’ అంటారు. ఒక్కొక్కప్పుడు, నాగలికిఒకపక్కఎద్దునూ, ఒకప్రక్కమన్నను కడతారు. ఇది సమమైన ఉజ్జీ కాకపోవడంచేత ‘ఎద్దు ఎండకులాగ - ఎనుబోత నీడకులాగ’ అనిచెప్పతారు. సాంస్యంగ్రహించలేని మనిషినిగురించి ‘ఎడ్లమి ఎరుగురా అటుకు రుచి!’ అంటారు. ఇంకొక్కో అందరినీ ముప్పించలేం. ఒకరిని సంతోషపెడతే మరొకరికి కోపించచ్చి తీసుకుంది దీనికే.

‘ఎక్కమం టే ఎద్దుకు కోపం - దిగుమం టే కుంటివానికి కోపం’ అని వాడుతారు. యజమాని, సేవకుల సంబంధాన్నీ గురించి ఒక విచిత్రమైన సామెత వుంది.

‘ఏలేవాని ఎద్దుపోతేనేమి - కాచేవాని కన్ను పోతేనేమి?’ అనగా యజమాని ఎద్దుపోతే పాలేరుకేంబాధ? పాలేరు కన్నుపోతే ఖామందుకు ఏం విచారం?

యజమాని సేవకుల సందర్భంలో సుమతీశతకకారుడు కూడా ఒక చక్కని పద్యం ఇలాచెప్పాడు.

‘అడిగిన జీతంబీయని

మిడి మేలపు దొరనుగొల్చి మిడుకుటకం టెన్

వడిగల ఎద్దుల గట్టుక

మడిదున్నుక బ్రతుకవచ్చు మహిలోసుమతి’

జిడ్డుగా వుండేవాళ్లను ‘ఎద్దు మొద్దుస్వరూపం’ అంటారు. దీనినే మరికొంచెం వివరించి నాపాలు రాముల్ల విషయంలో ‘ఎద్దులాటైన మొద్దులా పడివుంటా’ రని చెబుతారు.

ఒకపని చెయ్యదలచినపుడు, ఆపనిని ఎంజ్ వాడు ఏలాగా ఆమోదించడని తెలిసినప్పుడు

‘ఎద్దువడిగా గంకకట్టడం?’ అనే సామెతవాడుతాం. అతిమంచి తనాన్ని దుర్వినియోగం చేసేసందర్భంలో ‘మంగలాణ్ణి చూసి ఎద్దు కుంటిందట’ అనిచెప్పడంవుంది.

“నసేప్రోత బలీవర్దన్యాయం”

అని సంస్కృతంలోవున్నది. ఎద్దుకు ముక్కుత్రాళ్ళు కుట్టివట్టు, దుష్టుని విరోధంలో ఉంచటమని దీనిభావం.

గోవులలో గంగగోవులాగే ఎద్దులలో గంగిరెద్దుఅనేది ఒక టుంది. గంగిరెద్దులవాళ్ళు డోలుకొట్టి, సన్నాయిపూదుతూ ఇంటింటికి రావటం ఎవరెరుగరు? బసవడం టే సామాన్యమైనాకాదు. లింగధారుల కులదైవం. బసవన్నపేరుతో ఒకపెద్దపురాణమే సృష్టింపబడివుంది. అదే లింగాయతులబసవ పురాణము.

స్వతంత్రమైన ఆలోచన అనేది లేకుండా పైవాళ్లు చెప్పే ప్రతిదానికి అంగీకారం తెలిపేవాణ్ణి 'ఏమిటా' అయినదానికి కాని దానికి గంగిరెద్దులా తలూపుతావు? అ! వ్యధీకరిస్తాను.

వృషభ మనగానే పన్నెండు రాసులలో ఒకటయిన 'వృషభ రాశి' రీతిమని జ్ఞాపకానికి వస్తుంది. అప్పుడు ఆబోతును వదలటం మన దేశంలో ఒక ముఖ్యమైన మత సాంప్రదాయం దీన్నే 'కామ్య వృషాత్సర్జన' అని చెప్పారు. ఇంకిన దీనికి 'యథేచ్ఛం పహా వృషభరాజ' అని సంస్కృత వ్యాసం ఒకటున్నది. అదిగా 'బసవన్నా' సీ యిష్టము వచ్చినట్లు కరుగూ అని అచ్చువేసి విడిచి ఆబోతును గురించి చెప్పటం. ఆవు-సోయా ఆబోతు అయింది. ఈ సందర్భంలో మన శ్రుష్టి పురాణకాలానికి కూడా సరించాలి.

కంసుడు పెరిచి రాక్షసు గొంంలో ఒకడు వృషభాసుడు. వీణ్ణి శ్రీకృష్ణుని వాసుడు చిల్చి చెండాడి భూలోకానికి వాడి పీడి వదిల్చాడు. శ్రీకృష్ణుడు సంచారం చేస్తూవుండగా అనేకమంది రాజులు వాళ్లవాళ్ల కుమార్తెలను ఇచ్చి పెళ్లిచేస్తూ వచ్చారు. అందులో కోసల మహారాజు అయిన నగ్నజిత్తు ఒక చిత్రమైన బోటి పెట్టాడు. భయంకరమైన ఏడు వృషభాలను ఎదిలి వాటిని లొంగడించ గలవాడికి తన కూతురు నిస్తానన్నాడు. చాలామంది వచ్చి వాటిని చూడటంతోనే వాడలిపోయారు. శ్రీకృష్ణుడు ఒక్కడే ఆవృషభాలకు అనేక రూపాలలో ప్రత్యక్షమై ఒక్కొక్క దాన్ని ముక్కుత్రాళ్లు వేసి బంధించాడు. ఈ విధంగా నగ్నజిత్తు కూతురు కృష్ణునికి భార్య అయింది.

ఇప్పటికీ ఎద్దు, వృషభం, బసవన్న అనే పదాలకు సంబంధించిన సారస్వత విశేషాలు తడవినాము. ఇక నం నిశూర్ణు చెప్పాలి.

‘కైలాసంలో కాపురి నండే

కాంకంగునీ కావొన ది’

అని కవి కుమారుడు వాడుకబట్టి ఈశ్వరుడు సమక్షా పుండ ఎద్దుకి “సంది” అనే నామధేయం. ఏర్పడిందని చెప్పుకుంటానే

తెలుస్తుంది. నంది ఈశ్వరుడు వాహనం మనదేశంలో గొప్ప నంది విగ్రహాలు మైసూరు సంస్థానం చాముండిలో, తంజావూరులో, దక్షిణ కాశీ అనబడే పీఠికాపురంలోనూ ఉన్నాయి.

నంది అంటే సౌఖ్యమైనది అని అర్థం. దీనినే “శాలం కాయన” అంటారు. “తాండవతాలికన్” అనగా పరమ శివుడు తాండవ నృత్యము చేస్తువుంటే, ఆ నృత్యానికి లయ సరిపడేటట్లు అడుగులు వేయటం-ఆవ్రజ్ఞనందికి ఒక్కదానికే వుండటం. ఈశ్వరుడు వాహనమైన ఈ నంది మల్లెపువ్వులకంటే ధవళంగా వుంటుంది. ఇంచు మించు మంచులా వుంటుందంటేచరి. ఈశ్వరాంయూగ్లో నందివిగ్రహం ఎల్లిప్పుడూ యజమానికి ఎదురుగా పండుకొని వుంటుంది. ఏక్షణాన ఈశ్వరుడు వచ్చి తనమీద అధిష్టిస్తావో అనే అప్రమత్తతో సిద్ధంగా వుంటుందన్నమాట.

తేజఃపుంజమైనటువంటి శివుని దర్శనానికి ముందు మనం నంది చెవుల సందునుంచి చూడటం సాంప్రదాయంగావుంది. ఏ మంటే బ్రహ్మాండమైన ఈశ్వరశక్తికి నంది చిహ్నం. భక్తులకు నందిముందుగా కనబడటం కోసమే ఈశ్వరాలయంలో నందివిగ్రహం ఈశ్వరుని విగ్రహానికి ఎదుట నెలకొల్పబడివుంది.

నందికి అవతారాలెత్తే శక్తివుండేది. ఒకప్పుడు నంది ఈశ్వరుని రూపం పొందగా ఆ మాయ-ఈశ్వరుని చూచి పార్వతి సిగ్గుపడిందట. అప్పుడు శివుడు తెలిసికొని నందిని నీవు భూలోకానికిపోయి తపస్సు చేసి పాపవిముక్తి అయిన తరువాత మళ్ళీ కైలాసానికి రావలసింది అని ఆజ్ఞాపించాడు. అప్పుడు నందిశ్వరుడు మైసూరు సంస్థానంలోని ఇప్పటి “నందిదుర్గం” అనే ప్రదేశమందు తపస్సుచేసాడట.

మరియొక అవతారంలో నంది బసవసరూపంలో అవతరించింది. సాంఘిక మైసూరు ప్రాంతములో బసవేశ్వరుని పేర్లు చాలామంది పుణ్యక్షేత్రాలకు ఇదే కారణం. లింగధారులకు బసవారాధన ముఖ్యం. ఈ ఆరాధన మైసూరు ప్రాంతంలో ఎక్కువ నందిపేరుతో వెలసిన స్థలాలు మరికొన్నిటిలో “నంద్యాల” నంది ఆలయమువుంది. కర్నూలు జిల్లాలో “నందికనుషు” ఇక్కడకు సమీపములోనే మహా

నంది అలయం ఉండటంవల్ల దీనికి పేరువచ్చింది. కృష్ణాజిల్లాలోని “నందిగామ” అసలు నందిగ్రామమే. అందరకూ సంతోషాన్ని ఇచ్చే “నందికేశ్వరుడినోము”ను గురించి కావాలన్నా మరచిపోలేము. నంది విషయంలోకూడా మానవునికి సంబంధించిన లోకోత్పలు కొన్ని వున్నాయి. తలలుమార్చగలశక్తి కలవాడిని.

‘వాడు నందిని పంది - పందిని నందీ’

చేయగలవాడు అని అంటారు. ఒకడు ఏమిఅంటే అదే చలామణి అదేయ్య సందర్భంలో.

“వాడు నందిఅంటే నంది - పందిఅంటే పంది”

అని చెప్పుతారు. ఆదికాలంలో మానవుడు పశుగణంలోకల్లా మిన్నయని ఎంచి ఈ వృషభాన్నే ఆరాధిస్తూ వచ్చినట్టు అగుపిస్తుంది. తదుపరి మన ధర్మాలంనాడుకూడా న్యాయానికి చిహ్నంగా వృషభాన్నే నిర్ణయించుకోవటం బరిగింది. నిజానికి ఆవు పవిత్రమయినదే అన్ని విధాలా అయినా పూజవిషయంలో వృషభానికిగల ప్రాముఖ్యత దానికిలేదు.

దేశానికి ఎద్దూ, గుర్రం గొప్ప సహాకారులు కావటముచేత వాటిని నాణెములమీద ముద్రించి గౌరవించారు ప్రభువులు. పంట నిచ్చేది ఎద్దు. చతురంగబలాల్లో ముఖ్యమైనది అశ్వం. పంటలు బాగాపండి శత్రుభయం లేకుండా దేశం సంరక్షింపబడుతూ వుంటే ప్రజల కంతా సౌఖ్యమే. ఈ కారణంచేతనే ఈ రెండు జంతువులకూ ఇంతగౌరవం ఏర్పడింది. వివిధ దేశాలలో పెక్కుమంది ప్రభువులు తమతమ నాణెములమీద గుర్రాన్నీ ఎద్దునూ ముద్రించి గౌరవించటం రెండువేల సంవత్సరములకు పూర్వనుంచీ జరుగుతున్నది.

1192 లో పృథ్వీరాజు పాలనలో నాణ్యాల కొకప్రక్క అశ్వీకుడు, రెండోవైపున వృషభము, బొమ్మలుసంగ్రహితలతో ముద్రలు బడియున్నవి. పంజాబు, పాంచాలం, మధ్యప్రదేశ్, రాజపుత్ర స్థానాలను ఏలిన ప్రభువులకూడా ఎద్దు గుర్రం నాణెములనే వ్యాప్తిలో పెట్టినట్టు ఎన్నో నిదర్శనాలు ఇప్పటికీ కానవస్తున్నాయి.

భారతదేశాన్ని ఏలిన ముస్లిం ప్రభువులుకూడా భారతీయులకు ఈ జంతువులయందు గల పవిత్రభావాన్ని కనిపెట్టి పై విధానమునే అనుసరించినట్లు అనేక తార్కాణాలు కనిపిస్తున్నాయి. ఎప్పటిమాటో ఎందుకూ? ఈనాడు మన అణాకామలమీద బొమ్మచూడండి!

“ఎద్దు నెక్కిన వాడే లింగడు - గడ్డ నెక్కినవాడే రంగడు”
వరిమితిని గూర్చి ప్రస్తావించేటప్పుడు.

“ఎద్దు మోసినంత - గో నెపట్టినంతా” అంటారు.

మంచి వృషభ అక్షణాలు

తల:- పెద్దదిగా

చేపులు:- మృదువుగా, నిక్క-పొడుచుకొని

కన్నులు:- అంతపెద్దవి అంతచిన్నవిగాక మధ్యరకంగావుండి రెండు కన్నులు లేడికండ్లవలెవుండి, మధ్యభాగం విశాలంగా వుండి, క్రమ క్రమంగా ముక్కురంధ్రాలవరకు కొనతేలి వుండాలి. ఇంకను కనుగ్రుడ్లు లోతుగాగాని, మిడిగ్రుడ్లుగాగాని యుండిన సాధుత్వమూ, చురుకుదనమూ కలిగి చకచకలాడుతూ

ముక్కురంధ్రాలు:- పెద్దవిగానుండి తెరచుకొని,

పొడలు:- ఎరుపురంగుగా, దృఢంగా.

కొమ్మలు:- సన్నగా, దృఢంగా.

మూపురము:- పెద్దదిగానుండి పురుషచిహ్నం కలిగించు నదిగాను, మధ్య పీ వలె గుండ్రముగా

మీడ:- బలముకలిగి తలవంచినపుడు కాలువ వలెనుండి, పొట్టిగ లావుగా దృఢంగా

పక్షస్థలం:- విశాలంగా

నాలుక:- సన్నగా, కాంతిగా,

చర్మము:- నునువుగా, మూపురమునుంచి తోకమట్టవరకుమిట్టపల్లాలు లేక సమానంగా

కాళ్లు:- నాలుగు కురచగా, గట్టిఎముకలు కలిగి, తొడలు బలంగా

డెక్కలు:- కదినంగా, నలుపుగా, గుండ్రంగా, విడివిడిగా

తోక:- భూమిపైకి వ్రేలాడునదిగ

గంగడోలు:- చిన్నదిగా

రంగు:- తెలుపుగా మూర్తము కొంచెము నలుపురంగుగా వుండాలి.

మంచి కోడె లక్షణాలు

మెడన:- కురచగా బలంగా

ముక్కురంధ్రాలు:- కాంతిగా

కన్నులు:- విశాలంగా

నొసలు:- పెడల్పుగా

చర్మము:- కుత్తుక క్రిందనుంచి క్రింది పొట్టపరకు గంగడోలు వదులుగా వుండాలి.

సారస్వతంలో గోవు

మన పూర్వులు మానవజాతిని కులాలుగా విభజించారు. ఆన్ని విధాలా ఆదర్శప్రాయమైనటువంటి వారిని బ్రాహ్మణులన్నారు. అయితే అటువంటి బ్రాహ్మణుని కంటేకూడా ముందుగా పేర్కొన తగింది గోవు.

‘గో బ్రాహ్మణేశ్వ - శుభమాస్తు నిత్యం’

అని ఋగ్వేదంలో నిర్వచించబడివుంది. ఈ విధంగా తొలిపూజ లందుకొన్న గోవును గురించి ఎన్నెన్నో గొప్పవిషయాలు మన సారస్వతమందు గోచరించటంగా ఆశ్చర్యంలేదు. ఐతే నిజానికి గో బ్రాహ్మణులకు తరతరు భేదం లేనేలేదు. ఉభయుల అనంతరమా లోకానికి సమానంగానే వుంది. గాజపల్వటానికి బ్రాహ్మణుడూ, పూజాద్రవ్యాలు సమకూర్చటానికి గోవు ఒకేమాట బ్రహ్మవల్ల సృష్టింపబడ్డట్టు పురాణాలు చెబుతున్నాయి. తల్లితనవారే తల్లివంటిది గోవు. మానవుణ్ణి భరించేది గోమాత. తనను పెంచే ఇల్లివంటిది కనుకనే బిడ్డను ఆవును చూస్తే భక్తి. ఆవుని తల్లిగా ఎంచుకోవటం

చేతనే ఆవుకు పుట్టిన తువ్వాయిని తమ్ముడిగా భావించి ముచ్చట పడతూ వుంటుంది. అట్లేదకరమైన ఆవు, తువ్వాయిల సాహిత్యం తెలుగు భాషలో అపారంగా వుంది. పాపాయి ఇలాపాడతాడు.

“ఆవుకు ఉన్నది తువ్వాయి - అమ్మా అదినాతువ్వాయి
మెడలో మువ్వల తువ్వాయి-గబగబ ఉకును తువ్వాయి
నాతో నచ్చను తువ్వాయి-నాతో ఆకును తువ్వాయి”

బిడ్డలకు తల్లి కరవయినా, తల్లిపాలు కరవయినా, ఆలోపాన్ని పూర్తిచేయగల సమర్థత ఒక్క-గోవుకేవుంది. గోక్షీరాంకో అంత మహత్యం ఉంది.

“పాలు తాగేనాడు - పరుగెత్తేనాడు
ఉగ్గుతాగేనాడు - ఉక్కిరిస్తాడు
అబ్బాయి నెవ్వారు - కొట్టిన్న వారు
కొట్టిగోవులపాలు - కొనిపోసినారు”

ఆవుకూడా మనిషిలాగే చాలా నాజూకయిన జంతువు. ఎను బోతులాగా అదివర్షంలో ఉండలేదు, చూడముచ్చటయిన జంతువు లలో ఆవు ముఖ్యమైంది. ఆవు తువ్వాయిలు మనుషులపాపాయిలలో కలిసి ఏంతో మచ్చికతో ఆడుకుంటాయి. అందుకనే బాలవాఙ్మయ బ్రహ్మచింతా దీక్షితులు

‘ఆవుగారమ్మాయి - అసలు మాతువ్వాయి’

అన్నాడు. ఆవుకు గడ్డివేసి నప్పటికంటే గంగడోలు దువ్వి నప్పడు ఎంతో సంబరపడుతుంది.

జగన్నాటక సూత్రధారుడైన శ్రీకృష్ణభగవానుడికి దైవాంశ గల గోవుకే సంబంధంవుంది. అందుకనే శ్రీకృష్ణుడు గోపాలు డయ్యాడు. శ్రీకృష్ణుడు నివసించేది యమునానదిపై గోకులం. అష్టమి నాడు పుట్టిన కృష్ణ జ్ఞాపకార్ధంచేసే పండుగే “గోకులాష్టమి” గోవుల్ని మేపేవాడు గోపాలుడు. పశువుల్ని మేపడంలో గోపాలుకు పేరు పొందాడు. అందుకనే

‘గోరంత దీపమ్ము - కొండలకు వెలుగు

గోపాలకృష్ణమ్ము - గోవులకు వెలుగు’

అనేపాటప్రట్టింది. తనమురళి మ్రోయించి అమరగానముచే గోవులకు విందుచేసేవాడు కనుక గోవిందుడనేపేరుకూడా వచ్చింది. మనుష్యులకేకాదు పశువులకుకూడ పొంగలి పండుగవున్నది. సంక్రాంతికి మరునాడు ‘మాట్టుపొంగలి అంటారు’ ఆనాడు ఆవులను, తక్కిన పశుగణాన్ని వైభవంగా అలంకరించి బొట్లుపెట్టి వాటికి పిండి పంటలు ఆరగింపుచేసి ఊరేగిస్తారు. ఈపశువుల పండుగ నేపాళదేశంలో ముమ్మరంగా జరుగుతుంది. ఇటువంటి ఉత్సవాలతో గోపూజచేస్తారు కాబట్టే నేపాళ దేశీయులకు ‘గోరక్షకులు - ఘూర్కాలు - అనేపేరు అన్వర్థమై వెలసింది.

ఆవు సంపూర్ణముగా ప్రయోజనకారి. అందుకనే అది అతి పవిత్రవంతంగా ఎంచబడుతూవుంది, ఆవు పంచితం ఉబ్బురోగాలకు పెట్టిందిపేరు, గోమయం క్రిమిసంహారి. గుమ్మపాలు పసి పిల్లలకు వస్తాదులకు తెలుసు. ఆవునెయ్యి బాలింతలకు అవసరం. లక్షవత్తుల ప్రతానికకూడా ఆవునేతినే ఉపయోగించాలి. వెన్న విషయంచెప్పి దేమిటి! మన గోపాలకృష్ణుడు అగులు వెన్నదొంగ!! ఆవునుండివచ్చే ఐదుపదార్థాలను ‘పంచగవ్యము’ అంటారు. వాటినే పాలు, పెరుగు, నెయ్యి, పంచితము, గోమయం’ తద్దినన్నాడు పిండాలు ఆవుకిపెడితే పితురులు తరిస్తారనిశాస్త్రం. చచ్చినతరువాతకూడా గోవు విలువ చెప్పాలంటే, తక్కిన దానిశరీర భాగాలమాట అటుంచి ముఖ్యంగా గోరోజనాన్ని గురించి పోర్కొనవలసి వుంటుంది. వైద్యరీత్యా దీని ప్రాముఖ్యత ఎంతోవుంది.

సత్యకాలంలో ప్రభువులు - ప్రభువులేకాదు. కాస్త స్తోమతు గల రైతుజనం గోగ్రామం కోసం కొంత భూభాగం వదలిపెట్టేవారు. వీటికే గోభూములని పేరు. కన్నడభాషలో ‘గోకల్లు’ అనే పదఉంది. పూర్వకాలమందు ఉదారులైన శ్రీమంతులు గోవులు మసలే ప్రజేశాల యందు ఎత్తైన రాళ్లుపాతించేవారు. పొలాల్లో మేసే ఆవులు ఆరాళ్లవద్దకు వచ్చి మెడలు వాటికిరాచి గోక్కునేవి.

ఆవు చెవిలాంటి మూతిగల పాత్రను 'గోకర్ణం' అంటారు. కంఠస్థానంలో గోకర్ణంతో ధప్పశం, ముజ్జిగా, వడ్డెర జుగటం ఎవరెరగ గది! రావణాసురుడు గొప్పమార్పుభక్తుడు. ఒకప్పుడు అని తల్లి నాచునా! నాకు పూజకు శివుడు ఆత్మలింగం కావాలి అని కోరింది. రావణుడివంటి రాక్షసుని చేతికి శివుని ఆత్మలింగం దొరికినట్టయితే ప్రపంచానికి ప్రళయమే అందుకని నారదుడు ముందుగా కైలాసాని కే. ఈశ్వరుణ్ణి హెచ్చరించాడు. అనుకున్న ప్రకారం రావణుడు శివుని కోసం తపస్సుచేసాడు. శివుడు ప్రత్యక్షమయ్యాడు. అన్నట్టు శివునిచేతు పార్వతికుండు వచ్చింది. శివుడురావణుణ్ణి చరణోపకాశ ముగా ఆత్మలింగం మాటచురచిపోయి నాకు పార్వతిహవానాడు. ఇవ్వకి తప్పిందికాదు శివుడు. రావణునివెంటబడి రెడ్డిని పార్వతి మధ్యదారిలో మహంకాళిగా మారిపోయింది. రావణుడు హడలి పోయాడు. తెలివి తెచ్చుకున్నాడు. పార్వతిని వదిలేసి మళ్ళీ గాఢంగా తపస్సు ప్రారంభించాడు. ఈసారి శివుడు ఆత్మలింగాన్ని అనుగ్రహించక తప్పిందికాదు. అయితేయిస్తూ, రావణ! ఇది ఎక్కడ నేలకు తెగిలితే అక్కడ స్థాపితమైపోతుంది. బాగ్నోనిమా! అని హెచ్చరించాడు. రావణుడు ఉద్యోహంతో తిరిగి వస్తున్నాడు, సంధ్యవేళ అయింది. అర్ఘ్యం వదులుదామంటే చేతిలో లింగమున్నదాయె. ఎలాగా అని జిజ్ఞాసపడుతూవుండగా ఒక పొట్టిగ్రాహ్మణ బాలుడు ఆసారిని సచ్చాడు. వాడిచేతికి ఆలింగాన్నిచ్చి రావణుడు అనబోయా! కాస్త దీన్ని పట్టుకొనివుండు. సంధ్యవారుకొని ఇప్పుడే వస్తానన్నాడు, అందుకు ఆబాలునిరూపంలోవున్నవి ఘేన స్వరూపు అంగీకరిస్తామయ్యా! నేను మూడుసార్లు పిలుస్తాను. మూడోపిలుపుకు మీరురాకపోతే నేను దీన్ని కిందపెట్టేసి వెళ్లిపోతానన్నాడు. దానికేముంది పూజించోవస్తా! ఏంటూ రావణుడు వెళ్లాడు. ఆటకర్తబాలుడు న్యుచితలేకండా మూడుసార్లు గబగబా పిలచి ఆత్మలింగం కిందపెట్టేసి అదృశ్యమై పోయాడు. రావణుడు ఉరకలువేసుకొంటూ వెచ్చి దాన్ని ఎత్త గోయాడు. ఆలింగం ఆవుచెవుల ఆకారంతో అక్కడే స్థాపితం అయి పోయింది. ఇదే గోకర్ణక్షేత్రంగా వలిసింది.

ఇంద్రజాల విద్యలలో గజకర్ణ, గోకర్ణ విద్యలు రెండు వున్నాయి. తిరుపతిక్షేత్రంలో 'గోగర్భం' అనేటటువంటిది వుంది. యాత్రకులందరూ దీన్ని సన్నిహితాన వుంటారు. గోగర్భం లాగానే 'హిరణ్యగర్భం' అనేది వుంది. ఇటువాన్మూలంలో ఇదొక విచిత్రమైన మతాచారం. ఒక సుసర్వధేనువును తయారుచేయించి, స్రుభువు దానిలోనుండిదూరి బయటికి రావటం సంప్రదాయంగా వుండేది. ఆ ఆచారం క్రమంగామారి ఆవుకుందులు ఒక పెద్దబంగారపుకలశంలో దూరి ఇవలకు రావటం జరుగుతూవచ్చిందని చెబుతారు. పైనచెప్పిన కలశంలో 'పంగవ్యము' లుంచి లాంచనతీర్తిగానే కలశను తునకలు తునకలుగా చేసి దానంచేస్తారు.

గోస్తనది భీమవరం, తణుకు తాలూకాలలో వుంది. ఆవు పొదుగునుండి ప్రసహిస్తోందన్న సంప్రదాయాన్ని అనుసరించి దీనికి పేరువచ్చింది. దీనిఘనత వాయుపురాణంలో చెప్పబడివుంది.

త్రిమూర్తులకు, దేవగణాలకూ ఒక్కొక్కలోకం నియమతమై ఉన్నట్లుగానే ప్రత్యేకించి 'గోలోకం' అనేదికూడా ఒకటివుంది.

'గోచర్మము' అని ఒక పదముంది. అనగా - నూరు ఆవులు, వాటిలేగలు - ఒకఆబోతు - ఇవిమసలడానికి సరిపడు నంతమేర. ఈ పరిమితిగల జాగా ఒకమనిషికి ఒకవత్సర గ్రాసాన్ని ఇస్తుందనిఅంచనా.

'గోమేధం' అనగాఆవును ఉపయోగించి చేసేయజ్ఞం. యజ్ఞం కోసం గోవును పాశంతో ఒంధించి కడతారు. కనుకనే తమిళంలో దీనిని పశు' అన్నారు. గ్రాహ్యులు 'గోష్పద' వంతజుట్టు వుంచు కోవాలని పూర్వులనియమం.

గోహింస అనగానే నల్గురు జుదరిస్తుంది, ఇటువంటి పవిత్రవంతమైన - ఉత్తమమైన - దైవాంశగల గోవును హింసించటానికి చేతులేలా వస్తాయాయని 'గోహత్య'నుమించిన మహాపాతకం మరొకటి లేదని పూర్వులు వచించారు. గోవును చంపేవాణ్ని 'గో,ంగి' అంటారు.

పూర్వకాల మందొకప్పుడు గొప్ప కాటకం పట్టింది. ప్రజలు మల మల మాడిపోయారు. ప్రజలతోపాటు తపశ్శాల్వలైన మహా

ఋషులుకూడా మాడిపోయారు. గౌతమఋషి మాత్రం బ్రహ్మవల్ల వరంపొంది పుష్కలంగా పంటలు సంతించుకొని సుఖంగా కాలక్షేపం చేస్తూ వచ్చాడు. తను సుఖించడమేకాకుండా తనను ఆశ్రయించిన వాళ్లకుకూడా సాయపడుతూ వచ్చాడు. అందుచేత ప్రజలు గౌతముణ్ణి ఆశ్రయించి ఆహారం సంపాదించుకునేవారు. గౌతమహర్షి కీర్తి దశదిశల వ్యాపించింది. ఇదంతా చూడగా తక్కిన ఋషిగణంలో అనూయ బయలుదేరింది. వాళ్లందరుకూడా ఆలోచనచేసి ఒకమాయా గోవును సృష్టించి గౌతముని పొలంలోకి తోలిపెట్టారు. అది చేను మేసిపోవటం కళ్లబడి గౌతముడు నీళ్లుచల్లి దానిని బెదరించాడు. వెంటనే మాయగోవు విలవిల తన్నుకు చచ్చింది.

అప్పుడు ఋషులందరూ గౌతముణ్ణి దుర్యుభట్టి ఏమయ్యా! మహర్షినని పేరుపెట్టుకొని గోహత్య ఎలాచేశావు? అని శేలిచేసారు. గౌతముడు హడలిపోయాడు. గోహత్యా పాతకం ఎలాపోతుందో చెప్పమని వారిని బ్రతిమాలాడు. అందుకువాగు గోవుకనేబరంమీద గంగాజలం ప్రవహించినట్లయితే ఈ పాతకం పోతుంది అని చెప్పారు. గౌతముడు శివుణ్ణిగూర్చి ఘోరతపస్సుచేయగా శివుడు ప్రత్యక్షమై గౌతముడికి తన జడల్లో ఒకటి తీసియిచ్చాడు. దానిలో గంగను గౌతముడు గోకనేబరంమీద పిండేసరికి అదిలేచి నిలబడింది, ఈ విధంగా శివుని జడనుండి ప్రవహించిన జలమే గోదావరినది అయింది. గౌతముడు తీసుకురాబట్టి గోదావరికి 'గౌతమి' అని పేరువచ్చింది.

ఇప్పుడు గోదావరితీరమందున్న కొవ్వూరుపూర్వం "గోపూరట" గౌతముడు మాయగోవును చంపటం, తరువాతగంగను తీసుకొచ్చి గోవును బ్రతికించటం, ఈ ప్రదేశమందేనని ఒకగాథ. ఇక్కడ గోవు డెక్కలు స్పష్టముగా కనపడుతూ వుంటాయి. అందుచేతనే ఇది 'గోపాదక్షేత్రం' అని పిలువబడుతూవుంది.

ఆవులు వెల్లావు, పుల్లావు, బట్లావు, కరితవు, పొట్టితవు, పోట్లావు, బోడితవు (కొమ్ములులేనిది) అంటూ అనేకరకాల పేర్లతో అనేకతరహాలుగా వుంటున్నాయి. అన్నింటిలోకీ కరితవు అనగా కపిలగోవు శ్రేష్టతను పురాణాలు ఎక్కువగా వర్ణించాయి. దీనినే

‘ఏడ్చేటి అబ్బాయికి ఎర్రావుపాలు

నవ్వేటి అబ్బాయికి నల్లావుపాలు,

అంటూ తల్లులు జోలపాలలతో యిమిడ్చి పాడతారు. కపిల గోవుపాఅల్లో విటమిన్ డి నిండుగావున్నదని రూఢిచేసుకున్న ఆధునిక శాస్త్రజ్ఞులు సైతం దీనిప్రాశస్త్యాన్ని అంగీకరించి తీరుతున్నారు. ఇంతగా మనంగొప్ప చెప్పకునే ఆవు అబద్ధమాడిందనీ, అందుచేత పొద్దున్నే దానిముఖము చూస్తే పాపమనీ ఒక పురాణగాధ వున్నది. ఈ గాధ యందు నమ్మకంగలపెద్దలు ఈనాడుకూడాలేస్తూనే. ఆవుపృష్ఠభాగంగాని ముఖంగాని చూడటానికి ఇష్టపడరు. ఇదంతా ఒకవింతగాధ.

స్వర్గలోకంలో శుండేది ‘కామధేనువు’ ఈ కామధేనువు సమస్త మైన కోరికలను తీరుస్తుందని నమ్మిక. ఇది సముద్ర మధనకాలమందు పుట్టింది. ఇది జమదగ్ని మహర్షిదగ్గర ఉండగా కార్తవీర్యార్జునుడు దీనిపైన కన్ను వేసి బలాత్కారంగా లాక్కుపోయాడు. అందుకోసమే పరశురాముడు క్షత్రియులమీద ఇగనై ఒక్కమారు దండెత్తడం జరిగింది.

పంచమవేదం అనబడే మన మహాభారతంలో ‘గోవ్యాఘ్ర సంవాదం’ అనే ఘట్టం కరుణారసభరితమైంది ఈ గోగీతం అని ప్రసిద్ధి చెందింది.

మహాభారతం అనగానే ఉత్తరగోగ్రహణ ఘట్టం జ్ఞాపకానికి వస్తుంది. విరాటరాజు కొలువులో బృహన్నలగా నెలకొనివున్న అర్జునుడు విరటుని ఆలమందలను కౌరవుల బారినుండి మల్లించుకువచ్చాడు. ఇది ఎంతసామర్థ్యమో చెప్పడానికి వీల్లేదు. దీన్నిబట్టే ఆవుల్ని మల్లించినవాడు అర్జునుడు అనేసామెత చిరస్థాయిగా నిలిచిపోయింది.

మానవజీవితంలో ఆవుకి సంబంధించిన సామెతలు చాలా వున్నాయి.

‘ఆవులూ ఆవులూ పోట్లాడుకొని - లేగల కాళ్ళు విరిగినట్లు’

‘ఆవుల సాధుత్వమూ - బ్రాహ్మణుల పేదరికమూ లేదు’
ఆదృష్టం చూచుకొని గర్వపడేవాళ్ళను

“ఆవుపాడిఎంత - ఐశ్వర్యమెంత” అంటారు.

తల్లిదండ్రులచాయనే బిడ్డలు నడుచు కుంటారని చెప్పడానికి

‘ఆవు చేబో మేస్తే - దూడ గట్టిన మేస్తురా!’ అని అంటారు.

సంచి కట్టు నైపుణ్యము గురించి తమాషాను

‘అటయితే నైపుణ్య కట్టుం - ఇటయితే నైతరణి గోదాచం’ అంటూవుంటారు.

‘ఎగదీస్తే బ్రహ్మత్య - దిగదీస్తే గోహత్య’

అని ఒక నానుడి వుంది. ముందుకుగాని, వెనుకకు - ని వెళ్ళలేని సందిగ్ధావస్థలో ఈ నానుడి వుపయోగిస్తారు. దీన్ని గురించి చారిత్రికమైన ఒక గాథకూడా వుంది.

దుష్టులైన పాల వాళ్ళు దురాశచేత తేగలకు పాలు వదలక అవిత్వదిత గతిని కృశించి చచ్చునట్లు చేస్తారు. పెయ్యకునికెయ్యగానే దాని చర్మంలోపల గడ్డికుక్కి ‘చేత పెయ్య’ను తయారుచేసి ఆవు కళ్ళముందు పెకతారు. ఆస్వరూపం చూచుకొని తృప్తిపడి ఆవు చేపుతుందని వాళ్ల ఆశ. దీనినే చేపటానికి చేతపెయ్య చాలునని సామెతగా చెప్పకొంటారు. ఈ సందర్భములో మరికొన్ని సామెతలు.

“దూడలేని పాడి - దాకివుపాడి

దూడ కుడిస్తే - గాని ఆవు చేపడు

లావులేని చేను - తేగలేని ఆవు

నిష్ప్రయోజనాలు”

ఎక్కడైన విద్వాంసుడు లేని చోటలో వెలివి తక్కువ దద్దమ్మే పెద్దయి కూర్చుంటాడు. దీన్నే.

‘ఏగోవూలేని వూళ్లో - గొడ్డుకేజీ శ్రీమహుష్మి అంటారు’

తిండిపోతు రాముడయిన పనిదొంగను గురించి

‘దాన్నబోణే మాడలలోను - మేయ గోశే ఆవులలోను’

అని చెప్పటం కద్దు.

‘పాత్రాపాత్ర విచారిస్తు - భేను పన్నగయోరివా’

అని సంస్కృతంలో లోకోక్తి. అనగా

‘ఆవు గడ్డితిని పాలిస్తుంది - పాము పాలుతాగి విషం కక్కుతుంది’ అని అర్థం.

పాత్రా పాత్ర విచారణచేయక చేసేదానం గురించి ప్రవర్తించే లోకోక్తియిది. మంచిగోవులను దానంచేస్తే పుణ్యం ఏలాగో - బక్కగోవులను దానంచేస్తే ఆలానే పాపం చుట్టుకుంటుంది.

ఒకప్పుడు వాజస్రవనుడు విశ్వజిద్యజ్ఞం చేస్తూ తిండి నీళ్లు లేక అల్లాడి ఆవులను దానం చేయసాగాడు. అయ్యో ఇటువంటి దానం వల్ల నాతండ్రి సౌఖ్యం లేని లోకాలకు పోతాడే! అని ఈతని కొడుకు సచికేతుడు విచారించి నాయనా! నన్నే వరికిస్తా వన్నాడు. తండ్రి కోపగించి నిన్నా మృత్యువుకిస్తా? అన్నాడు. ఆమాట ప్రకారం సచికేతుడు మృత్యుమందిరిం చెబుకొన్నాడు. అక్కడ మూడు రాత్రులు ఉపవాసం చేసేసరికి ఇది అనర్థహేతువని భయపడి, మృత్యువు ఆయనను ఉపవాసంమాని మూడువరాలు కోరుకోమన్నాడు. అలాకోరుకొని మూడవవరంవల్ల ఆత్మజ్ఞానం తెలిసికొని తరించాడు సచికేతుడు.

భాగవతంలో ఈకథ చెప్పబడింది. దేవరాజు దుష్టుడు. అతని దౌష్ట్యం ఎక్కువ కావటంచేత ప్రజలకుపీడాకారంగా తోచింది. పంటలు పండలేదు. ఆహారం లేక ఉపవాసాలుచేసే ప్రజలు చచ్చిపోతున్నారు. అతని తదనంతరం కొడుకు పృథ్వీరాజు రాజ్యానికి వచ్చినప్పుడు దేశం మార్పులేక ఆలానేవుంది.

పృథ్వీరాజుకు భూదేవిపైన కోపంవచ్చింది, తనవిల్లు ఎక్కుపెట్టి భూమిని కొట్టబోయే సరికి ఒకగోవు ఎదుటికివచ్చి నిలబడింది. నిలిచి ఓరాజా! నిరపరాధురాలైన నన్నెందుకు కొట్టబోతావు. రాజులా! నిర్లక్ష్యంచేసారు. రైతులా! దున్నరైరి. కాబట్టి పంటలు లేకపోయినాయి. ఇది నాతప్ప! ఇప్పుడైనా ఒకపనిచేయి. ముచ్చటైన ఒక లేగను నావద్ద తెచ్చినిడు? పాలుపిండడానికి బలవంతులైన వాళ్ళను కూడా సిద్ధంచేయ్యి అన్నది. ఆలానే చేసాడురాజు, ఆవు చేసింది. చాలాపాలిచ్చింది. ఆగోమాత చెప్పిన మాటలలో చాలా అర్థంఇది.

రాజుమంచివాడై ప్రజల కష్టసుఖాలను స్వయంగా విచారించాలి. ఆలా చేస్తే ప్రజలు తమతమ విధులు సక్రమంగా నెరవేరుస్తారు. ఎవరి విధులువాని నెరవేర్చుకుంటే పంటలు పండుతాయి. పంటలు పండగానేసరిగాదు. పండినపంటలు జాగ్రత్తపరచటానికి తగిన బందోబస్తు చేయాలి. అప్పుడే రాజ్యం సుఖంగా సుభిక్షంగా వుంటుంది.

రాజువద్దకు వచ్చిన ఆగోవే! భూమాత. పంటలకోసం మనం చేసే దోహదమేలేక. పంటలేపాలు. ఆబలవంతు లే రక్షకులు. అని చెప్పుకునే కథ.

‘చెప్పినవాళ్ళకు పాడవు - విన్నవాళ్ళకు చూడవు’

మంచిగోవు లక్షణాలు

తల:- అంతపెద్దదిగా, అంతచిన్నదిగా వుండక

నొసలు:- విశాలంగా

కన్నులు:- సొగసుగా, మిగుల చిన్నవిగ అంతపెద్దవిగ వుండక సామాన్యంగా ఇంకను గుంటలు పడక పెక్కిలా కనపడుతూ, శాంతి నూచనగా, కళగలగి

మెడ:- పొట్టిగ, లావుగ

ముక్కురంధ్రాలు:- కోసుగా, పొడవుగా

కొమ్మలు:- వెనుకకు తిరిగిగాని. ముందుకు పొడుచుకు వచ్చిగాని

కాళ్లు:- పొట్టిగా వంకర లేకుండా, ముంగాళ్లు మాత్రము నెడల్పుగా కండబట్టి

తోక:- సన్నంగా పొడవుగా నేలకు తగులునట్లుండి చివర చక్కని పెద్దకుంచవలె కుచ్చుకలిగి

వీపు:- మూపురం ప్రక్క కొంచెము పల్లముగా, చదునుగా.

వెండ్రుకలు:- సన్నగా మెత్తగా నిగనిగలాడుతూ

శరీరము:- పొడవుగా, తోకవైపు శరీరము మాత్రము మూపురానికి సమానమైన ఎత్తుగా

తోంటి:- విశాలముగా

తోడలు:- ఒకదానితో నొకటి ఒరిసికొనిపోయినట్లుండక విడిగా

పోదుగు:- పెద్దదగా ముందునుంచి వెనుకవైపుకు చాలావరకు వ్యాపించి పెద్ద సంచివలె వుండాలి. పాలుతీసిన తరువాత పోదుగు పూర్తిగా మడత పడాలి. కండపోదుగులు అంత మంచివికాదు. అవి చూడడానికి అందంగా వుంటవిగాని పాలు అంతగా ఈయవు.

స్తనాలు:- నాలుగు సమానదూరంలో వుండి, ముందువైపు స్తనాలు వెనుక వానికంటే ఇంచుక పొట్టిగా వుండాలి. మూడు, ఒకటి చన్నులు అంత శ్రేష్టమైనవి కావు, కొరివి చన్నులుగల పశువును అసలు కొనరాదు.

సారస్వతంలో - దున్న

‘నల్లరాతికింద - నలుగురు దొంగలు’

ఏమిటో చెప్పకో చూతాం - అని కథపోడుస్తాడు. చురుకైన కుర్రవాడు. అందరూ తెల్లబోతారు. కాని తెలివైన పిల్లవాడు. రషీమని గేదెఅని చెప్పేస్తాడు.

ఈ విధంగా పిల్లలు చెప్పకొని ఆనందించే గేదె - పెద్దవాళ్లకూ అంతటి సంతోషాన్ని కల్గిస్తున్నది. ఏమి అంటే ముఖ్యంగా గేదెపాడి వల్లనే మన శరీరాలు పోషింపబడుతున్నవి.

‘గేదెకు ఎనుము - బ్రై - అని రెండుపేర్లు’

గేదె స్త్రీజాతికద. పురుషజాతికి ఎనుబోతు, దున్నపోతు, మహిషము అనిపేర్లు. దున్నేదికనుక దున్నపోతు అని పేరువచ్చినట్లు నిఘంటుకారుడు చెబుతున్నాడు. సబబుగానే వుంది ఈ మాట. అరణ్యంలో సంచరించే ఎనుము ఒకటుంది. దీనికే మనుబోతు - కారెనుము - అడవిదున్న ఇంగ్లీషులో ‘బైసన్’ అని నామాలు. ఈ బైసన్ అనేది మైసూరు ప్రాంతములో విరివిగా కనిపిస్తున్నది. ఇవి గాక జడలబట్టె లేక చమరమృగం అనేది ఒకటి దీని శరీరమంతా నలుపు. తోక మట్టుకు తెలుపు. ఈ తోకనుండి తీసే పొడుగాటి

వెంట్రుకలనే చామరాలుగా తయారుచేస్తారు. మిక్కిలి విలువగలిగినటువంటి, అతి పవిత్రమైనటువంటి చామరాలతో దేవుడి విగ్రహాలకు పూజాస్థుల విసురుతూ వుండటం మనం నిత్యం చూస్తునే వుంటాం. ఇంతవరకు ఈ జంతువును గురించిన రికాాలు తెలుసుకున్నాము.

పోతే ఈ దేవినవరాత్రులలో మహిషాసురుని ముందుగా ముచ్చటించుకోవటం అవసరం. పూర్వం మహిషం తల గలిగిన ఒక రాక్షసురాజు వుండేవాడు. వాడే మహిషాసురుడు. అతనికి వాడి పీడ మిక్కుటమైనందువల్ల వాడిని ఏలా హరించటమో అనే సమస్య వచ్చింది. వాడిని దండుటమంటే నామూర్తిమూర్తి అయ్యివున్న ప్రమాంతుల శక్తులు కలిసి, సమస్తదేవతలు శక్తిగా, కలిసి ఒక అపర్యవేశ్య ఆవతరించింది. ఆశక్తి పేరే 'మహిషాసురుని'ని. ఆమెవిషమనామ నాడు మహిషాసురుణ్ణి సంహరించింది. అంత ప్రళయభయంకరమైన మహిషాసురుడి బాధ భూలోకానికి సడలిపోవటం చేతనే ప్రలులు వైభవంగా ఈ ఆశ్వయుజ మూలం నవరాత్రిగా జరు చేసుకోవటం తలపించింది. ఆచారము ఈనాటికీ నాడున్నది.

ఈ మహిషాసురునిని కేరే మైసూరుకు వచ్చింది. మైసూరు ప్రాంతములో ఈ దేవి 'చామాండేశ్వరి' అనే పేరాక పేరుతో కూడ కొలువబడుతున్నది. మన్న పోతు అఱిమోలా ఒంతువు కాస్తకూస్త శారీరక బాధనైతే అదిబక్ష్యం చెయ్యనే చెయ్యదు. దీన్నిబట్టి.

‘ఎరుబోతు మీద - వానకురిసెట్టు’

అనేనామెతవుంది. అని ఎక్కువ కష్టమైన నసులను చేస్తుంది. అందుకనే.

“దున్నలాగున కష్టపడి - దొరలాగ తినవలె”

నంటారు పెద్దలు. హడావుడిగా అనాలోచితంగా అవకతవకవనులు చేసేసందర్భంలో.

“దున్న ఈనిదంటే - దూడను కట్టివేయమన్నట్టు”

అనే జాతీయాన్ని ఉపయోగమైన వస్తువును విడనాడి నిరుపయోగమైనటువంటి, ప్రమాద కరమైనటువంటి దానిని తెచ్చుకోవటాన్ని.

‘ఓతికే బర్రెను ఇచ్చి - పాటిమన్నును తెచ్చినట్టు’ అనివర్ణిస్తారు

‘కొల్లెట్ల పంటపండేగాని - చచ్చేదున్న పోతులకు లెక్కలే’

లేవని మరొకవాడుకవుంది. దీన్ని విప్పిచెప్ప నవనరంలేదు. ఒక దున్నునుచూచి ఏ కవికుమారుడికైనా ఆవేశంకలిగిందా! ఒక పద్యమైన చెప్పివుంటాడా? అనిసారస్వతమంతా గాలిస్తేవరప్రసాదంగా ఒకే ఒకపద్యం లభించింది.

‘భుగభుగమని పొగలెగయగ

నగణితముగ నాజ్యధారలాహుతిగాగా

నిగమాది మంత్రయుతముగ

పొగద్రాగనివాడు దున్నపోతైపుట్టున్’

అన్నాడొక మహాశయుడు. పొగత్రాగుడును వర్ణిస్తూ ఇంకా వెతకగా ఇందుకు తోడు ఒకచిన్న వేసుకపద్యంకూడా జ్ఞాపకానికి వస్తున్నది. ఇదిమన్నును మంచి హెచ్చుస్థాయిలో ముత్తిస్తున్నదిచూడండి?

‘నగపగతు పగతుపగతుని

పగతుండగు మగధరాజు బరిమార్చినయా

జగజ్జెట్టి యన్నతండ్రికి

తగువాహనమైనయట్టి ధన్యుండితడే’

అనగా నగ పగతుడు ఇంద్రుడు (నగము కొండ, పగతుడు శత్రువు; కొండలకుగల రెక్కలను తెగగొట్టిన పగవాడు ఇంద్రుడు. అటువంటి ఇందుని వైరి నరకుడు, నరకుని విరోధి పృథ్వుడు ఆతని శత్రువు జరాసంధుడు, ఆతనిని చంపినవాడు భీముడు. భీముని అన్న ధర్మరాజు, ఆతని తండ్రి అయిన యముని వాహనం దున్నపోతు. మహిషం యమధర్మరాజునకు వాహనం అయివుండటం దాని ఆధిక్య తను తెలిపే పౌరాణిక విశేషం.

మన గొర్రెపందెములలాగానే ‘మలయా’లో దున్నలను పందెములను కట్టి పోట్లాడిస్తారు. ఇవి చాలా విచిత్రంగా వుంటాయి.

ఈ పండ్లముల గురించిన వివరాలు ఎన్నోవున్నాయి. కనుక ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే కుదరదు. దీనిమీద కావాలంటే ప్రత్యేక ఒక కథ వ్రాయవచ్చు.

చచ్చిన ఎనుమును గురించి తలచుకున్నప్పుడు మాత్రం

‘ఎనుగు బ్రతికీ వెయ్యి-చచ్చి వెయ్యి’

అనే లోకోక్తి గుర్తుకు వస్తుంది, మన ప్రాంతంలో లేదు గాని, ఎనుము చచ్చిన్నా మానవునికి ఎంతగానో ఉపకరిస్తున్నది. సల్లెజ్ ప్రాంతంలో చచ్చిన ఎనుముల లోపలిసరుకంతా జాగ్రత్తగా తీసివైచి అందులో గాలిపూరించి నీటిమీద ప్రయాణం చేస్తారు. అనగా ఇవి గాలితిత్తులవలె వినియోగ పడుతున్నవన్నమాట. ఆవిధంగా ఆప్రాంతస్థులు ఎనుము తిత్తిమీద కూర్చుని బడవప్రయాణంలాగ నిర్భయంగా ఎంతదూరమైన ప్రయాణం చేయగలరు. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే అక్కడ పడవలకు ప్రత్యామ్నాయమే ఈదున్న తిత్తులు. రెండువేల సంవత్సరాలనాడు అలెగ్జాండర్ దిగ్రేట్ మన దేశానికి దండెత్తి వచ్చినపుడు యిటువంటి తిత్తులమీదనే సల్లెజ్ నదిని దాటి నట్లు చరిత్రలవల్ల తెలిస్తుంది.

మంచి దున్న అక్షణాలు

తల:- పొడవుగ, బరువుగా

మూపురము:- చిన్నదిగా

వక్షస్థలము:- విశాలంగా

కాళ్లు:- పొట్టిగా, మిక్కిలి బలముగలవిగా, లావుగా

శరీరము:- పొడవుగా, మిక్కిలి బలముగా

కొమ్ములు:- నిలుచున్నపుడు మనము దానిమీద నీరుపోసినచో దాని

ముందుకాళ్ళ డెక్కలమీద ఆనీరుపడకుండ అడ్డమువచ్చునంత

వరకు వంకరతిరిగి శరీరమును ఆనుకొని వుండాలి. కొమ్ముల

అందమే శుభలక్షణము. కొమ్ములు రెండుసమానమైన పొడవు గలవై, వెనుకకు వంగి, రెండు మొవలు ఒక దానినొకటి ఎదురుగానున్న మంచిది.

తోక:- సన్నముగా, వెండుకలు నలుపుగా బిరుసుగా నిక్కపొడుచు కొని

సారస్వతంలో - బజ్జె

ఇప్పటికి దున్నపోతును గురించిన విశేషాలను తర్కించాం. ఇక బర్రెను గురించిన లోకోక్తులును తెడవి చూడాలి. సాంస్కృతిక దాయాన్ని గురించి చెప్పకొనలసి వచ్చినప్పుడు.

‘తెల్లినిచూచి ఎల్లనూ - పాడినిచూచి బర్రెను’

అంటూ ఒక చక్కని సామెతను వాడుతారు. పాడి అన్నప్పుడు ఒకవిషయం చెప్పాలి. గేదె ప్రక్కలంగా పాలిస్తుంది. అవి ఎంచీ పుష్టినిస్తాయి. అందుకనే గేదెపాడి పుష్టినిస్తుంది. అందులోనూ గొండు గేదె అనేజాతి తడవకు కుంచాలకొద్దీ పాలిస్తుందని అంచనా. ఒక ధనవంతుడి అహంకారాన్ని నిరూపించే ఒక సామెత.

‘నీబర్రె గొడ్డును ఎవరుకాస్తారో చూతాం అంటే నాతిత్తిలోని డబ్బేకాస్తుంది అన్నాడట’

ఎప్పుడో కాగల కార్యాన్ని గురించి వివాదపడటం

‘కొనబోయే గేదెవచ్చి పెట్టబోయే బచ్చలిపాదురు మెసినట్లు’ ఉంటుంది.

వేళగాని వేళలో చేసేపనులు గురించి

‘ఏదీగానివేళ - గేదె ఈనిందన్నట్టు’ అనటం కద్దు.

బర్రెను గూర్చిన సామెతలు మరికొన్ని

‘బర్రెచస్తే - పాడిగయట పడుతుంది’

‘బర్రెదూడ దగ్గిరా-పాత అప్పులవాడి దగ్గిరా ఉండరాదు’

‘అయ్యవాని పెట్టనూ - బర్రెబతకనూనా’

‘బర్రెపాతిక - బందె ముప్పాతికా’

‘దూడచస్తే కమ్మలం - గేదెచస్తే నిర్మలం’

‘దూడబర్రె ఉండగా - గుండలరచినట్టు’

అపగా అనవసరజోక్యం కల్పించుకోవటం.

పాలియ్యని గొడ్డుగేదెలను గురించి కొన్ని నామెతలున్నవి.

‘ఇంటివాడు గొడ్డుగేదె అంటే - పొరుగువాడు పాడిగేదె అనట్టు’ (పరస్పర విరుద్ధాభిప్రాయాలు)

‘నూరుమంది మొండిచేతులవాళ్లు పోగయి ఒక్క గొడ్డు గేదెను పాలుపితుకలేనట్లు’ (రెండూ అనుభవమే)

‘దొడ్డెడు గొడ్డనూ దొంగలు తోలుకుపోతే గొడ్డుగేదె శ్రీమహాలక్ష్మి అయింది.’

గేదెకు పుట్టిన ఆడదూడ పెయ్య మగది దున్నకుర్ర యీ కుర్రలు అరవటం అంత వినసాంపుగా వుండదు. అందుకే మోటుగా అరచేవాళ్లను.

‘గేదె పడ్డలా - అయిస్తా వెందుకూ’ అంటారు,

గేదెజాతికి బురదతో పొర్లటం, వర్షంగోనానటం మహాఇష్టం ఈ అలవాటును బట్టి ఒకసామెత వుంది. ‘ఎనిమిదేళ్ల ఎనుముకి ఏటి దారితెలియక పోవటమేమిటి’.

అతీతమహిషీ సే హాన్యాయం గృహస్తాశ్రమంగో పున్నప్పుడు ఒక డొకగేదెను పెంచాడు. దానిమీద అతనికి ఎంతో మక్కువ వుండేది. అతడు తర్వాత గృహస్తాశ్రమం వదలిపెట్టి గురువుదగ్గర తత్వోపదేశం పొందినప్పటికీ ఆగేదెమీద ప్రేమను మాత్రం వదలి పెట్ట లేకపోయాడట. ఇటువంటి సందర్భాలలో ఈన్యాయం వర్తిస్తుంది.

‘చర్మతంతే మహిషీంహంతి’ అని మరియొక లోకోక్తివుంది. అంటే తోలునంచి కావలసినవాడు గేదెను చంపునట్లు చిన్నవస్తువు కావలసినవాడు పెద్దవస్తువును పాడుచేసుకో కూడదని భావం. ఒకడిని ఈగేదె ఎవరిది అని అడిగితే, ఈకర్ర ఎవరిదో వానిది అన్నాడట. అయితే ఈగేదె ఎవరిదో ఆకర్రకూడా వానిదే, అన్నాడట.

మాపూళ్లో పెరిబ్బాయి ఒక వెర్రిమొర్రిపాట పాడుతూ వుండేవాడు. ‘గేదె దూడలుబకకన్యా - వెధవ ముండలు చావరూ’ అని ఇందులో ఎంత అర్థమున్నదోమరి, బుద్ధిమంతులు యోచించాలి.

సారస్వతంలో గోవు - ఎద్దు - గేదె - దున్నలనుగూర్చుమాత్రపు సేవతో శ్రీ యం. ఎస్. శాస్త్రిగారు వ్యాసిన వ్యాసములనుంచి తీసి కొనడమైనది. వారికి మా వందనములు.

గేదెకుండవలసిన లక్షణాలు.

తల:- చిన్నదిగా నునుపుగా కండగలిగి యుండాలి.

నొసలు:- విశాలముగా వుండాలి.

కన్నులు:- చిన్నవిగా సొగసుగా వుండాలి.

వెన్ను:- లోతుగా వుండాలి.

కాళ్ళు:- వెనుక కాళ్ళకంటె ముందుకాళ్ళు పొట్టిగావుండాలి.

కడుపు:- లోతుగా విశాలముగా వుండాలి.

తోక:- సన్నముగా వెండ్రుకలు నలుపుగా విరుసుగా నిక్కబొడుచుకొని వుండాలి

స్తనములు:- సమానముగా దూరముగో వుండాలి. పాల సరములు స్పష్టముగా కనపడాలి.

కొమ్ములు:- పశువు నిలుచున్నపుడు మనము దానిమీద నీరు పోసినయెడల దాని ముంకాళ్ళ డెక్కలమీద ఆ నీరు పడకుండ అడ్డమువచ్చునంతవరకు సంకరతిరిగి శరీరమును ఆనుకొనియుండాలి.

తోకక్రింద గుదస్థానముపైన గుంట్రిని కణ్ణులవలె కనిపించిన
గేదెను కొనరాదు. వివిధగుంట్రితో కూడియుండు పొగుగుగల గేదెను
కొనరాదు. భుజము పైభాగమున గుంటగానున్న గేదెను కొనుట
మహాదోషము.

వయస్సు కనుగొనుట

పశువుల వయస్సును తెలిసికోవాల్సిన వాని లక్షణాలు చిటి
పండ్లను, కొమ్మలను దీర్ఘముగా పరిశీలించితేగాని స్పష్టంగా తెలి
యదు ఎంతో అనుభవంకూడ వుండాలి. ఎద్దులకు అయిదు సంవత్సరాల
వరకు యుక్తవయస్సు, పదుకారవ యేగవరకు మధ్యమవయస్సు,
తరుపరి వృద్ధాప్యంవస్తుంది. సాధారణంగా మూడవ సంవత్సరము
లోనే పనిలో ప్రవేశపెడతారు పది, పదానైదు సంవత్సరాలుచక్కగా
పనిచేస్తాయి. తరువాత పెన్సన్ యిస్తారు. ఇంకను కనినాత్ములైనవైతు
లున్న వృద్ధాప్యంలోవున్న పశువులతో పనిచేస్తారు.

కొమ్మలనుబట్టి వయస్సు

పశువు పుట్టిన ఒకటి లేక రెండుసంవత్సరాల వరకూ కొమ్మలు
వృద్ధిచెందుతాయి. పశువులకు కొమ్మలు వుండినే అందము కాని
కొమ్మలువుంటే పశువులకు మోటుపద్ధతియని కొంతవంగించిన్నతనము
ననే రాకుండా చేస్తున్నారు.

మూడుసంవత్సరాలు వయస్సు వచ్చినప్పటికి కొమ్మ మొదటి
భాగమునుంచి ఒక వలయాకారంగా ఏర్పడుతుంది. ఎద్దులకంటే
ఆవులు, గేదెలు, దున్నల కొమ్మలమీద ఈవలయాకారం స్పష్టంగా
కనబడుతుంది.

కొమ్మలచుట్టూ ఏర్పడిన వలయాకారాలు రెండేసి వంతున
కలుపుకుంటూ వచ్చినవయస్సు తెలిసిపోతుంది. కొమ్మలచుట్టూ
సాలుగు వలయాలు వుండి ఇంకా రెండు కలుపుకొన్న ఆరువలయాలు

అగుతాయి. అప్పుడు పశువయస్సు ఆరువత్సరాలని గుర్తించుకోవాలి. ఈరీతిగా పశువులవయస్సు ఆవలయాలనుబట్టి ఏసంవత్సరానికి ఆసంవత్సరము లెక్కించి కనుగొనాలి. ఈవలయాలనుబట్టి పరీక్షచేయుట అనుభవ శాఖరకే తెలుస్తుంది.

పండ్లనుబట్టి పరీక్ష

మామూలుగా పశువులకు పైదవుడయందు 12 క్రిందిదవడయందు 20 పండ్లను భగవంతుడు సృష్టించియున్నాడు. మొత్తం 32 పండ్లు వుంటాయి పైదొడ వరుసలో క్రింద ఎనిమిది పండ్లకు సరిపోయే గట్టిమాంసపుదిమ్మె మాత్రము వుంటుంది, గడ్డిని కొరికేటప్పుడు ఆదిమ్మకు అదిమిపట్టి క్రింది ఎనిమిది పండ్లతో నొక్కిపట్టి లాగుకొంటుంది.

దూడపుట్టగానే దొడయందు రెండుపాలపండ్లు వుంటాయి. రెండవవారానికి నాలుగు, మూడవవారానికి ఆరు, ఈరీతిగా ఒకతెలలో ఎనిమిదివరకువచ్చి ఆరుమానాలవరకు అవి స్వచ్ఛంగా, సమానంగా కనబడుతాయి. తర్వాత పండ్లరంగుమారి మరల ఎనిమిదవమాసంలో మొదటవున్న పాలపండ్లు ఆరు అరిగిపోతాయి.

సంవత్సరానికి నాలుగు, సంవత్సరంన్నరకు ఆరు, రెండు సంవత్సరాలకు ఎనిమిది పండ్లు అరిగిపోతాయి. మరల మామూలుగా వుండే రెండుపాలపండ్లు వూడి కొత్తగావస్తాయి. మూడు సంవత్సరాలకు నాలుగు, నాలుగుసంవత్సరాలకు ఆరు, అయిదుసంవత్సరాలకు ఆరుపండ్లు వంతున కొత్తవి వస్తూవుంటాయి. మరలపూడుతూ వస్తూవుంటాయి. ఈరీతిగా వయస్సు తెలిసికోవచ్చును.

ఐ ద వ భా గ ము

భారతదేశ - పశుసంపద

అనాదినుంచీ మానవుడు పశువులను తన సంపదగా పరిగణించుతూవచ్చాడు. తన జీవిత పోషణకు పాలను ఉపయోగింపవచ్చని కోసేపెట్టాడు. పాలుసహజమైన సంపూర్ణాహారం. వేదకాలం గోకూడా పాడి పశువులు విశేషంగా ఉపయోగంతో ఉండినట్లు తెలుస్తున్నది. పురాతన కాలములో మునీశ్వరులు ప్రపంచాన్ని పరిత్యజించి ఆశ్రమములలో తపస్సు చేసుకుంటూన్నప్పుడు వారికి తప్పకుండా ఆవులు వుండేవి. గోమాతపట్ల అత్యంత భక్తి ప్రమత్తులుండడం వల్ల, అది కామధేనువుగా భావించబడింది. మానవులు దేశదిమ్మరులుగా వుండి జట్లుజట్లుగా ఆహారాన్వేషణకు బయలుదేరునపుడు తృణజలకాష్ట సమృద్ధిగల ప్రాంతాలకు మాత్రమే తరిలిపోయేవారు. నాటినుంచి నేటివరకు మానవులు తమ ప్రయాణాలలో పశువులను భారవాహక జంతువులుగా ఉపయోగించుకొంటూ వస్తున్నారు. వారు తమ పశువులను గంగాసింధూ మైదానములలోకి తోలుకొని వచ్చేవారు. రాత్రిళ్ళువాటిని అడవిమ్మగముల వాతపడకుండా కాపాడుకోవలసి వచ్చేది. అందుకనివారు పశువులను ఒకచోట వుంచివాటిచుట్టుమంటలువేసి బైటకాపలా కాసేవారు. ఈవిధంగా జట్లుజట్లుగా వచ్చువారికి ఒక నాయకుడు వుండేవాడు. ఆ నాయకుని అనంతరం అతని సంతానం అతనిపేరుతో వ్యవహరింపబడుతూ వచ్చేది. ఈవిధంగా హిందువులలో గోత్రాలు ఏర్పడినవి.

మానవుడు స్థిరనివాసానికి అలవాటుపడి వ్యవసాయం చేయడం నేర్చుకొన్నాడు. పశువులను భూములు దున్నుటకు ఉపయోగిస్తూ వచ్చాడు. యంత్ర యుగములోకూడా పశువులు మానవుని జీవితంలో ప్రముఖస్థానం వహిస్తున్నవి. ఆహార సమస్య అతి తీవ్రంగా వున్న భారతదేశంవంటి దేశాలలో పశువుల ప్రాముఖ్యాన్ని గూర్చి చెప్పడం

అతిశయోక్తి కాదు. పశువులు పాలిస్తాయి; బరువులు మోస్తాయి; పొలాలు దున్నుతాయి. వాటివల్ల ఎరువు లభిస్తుంది. అధికాహారోత్పత్తి సాధించాలంటే ఎరువు లభించడం ఎంతైనా అవసరం. పశు సంక్షేమమే మానవ సంక్షేమం. అందువల్లనే పశు సంపద అభివృద్ధికై మన ద్వితీయ పంచవర్ష ప్రణాళికలో రూ. 56 కోట్లు కేటాయించబడినవి. ఈ మొత్తంలోనుంచి రూ. 22 కోట్లు పాడిసంబంధ అభివృద్ధికై ప్రత్యేకించబడినవి.

గ్రామీణ జీవితంలో పశువులు సాంప్రదాయంగా గౌరవభావం కలిగియున్నవి. “పచ్చికబయళ్లు లేకపోతే పశువులు లేవు, పశువులు లేకపోతే ఎరువు లేదు, ఎరువు లేకపోతే పంటలు లేవు” అని తెలుగు సామెత ఒకటి వాడుకలో వుంది. పశువుల ప్రాముఖ్యమంతా ఈ చిన్న వాక్యంలో యిమిడి వుంది. ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లో అడవులు, నువిశాలమైన పచ్చిక బయళ్లు ఉన్నాయి. ఒకప్పుడు ఇది ఉత్తమజాతికి చెందిన పశువులకు నిలయమై వుండినవి. పశువులను కాపాడి, పోషించడం ప్రతియొక్కని విధ్యుక్తధర్మం. ఒంగోలు ఎద్దులు, ఆవులు ప్రపంచఖ్యాతి గాంచినవి. ఈ జాతి పశువులు విదేశాలకు విశేషంగా ఎగుమతి అవుతూండడం వల్ల, వీటి యెగుమతి వ్యాపారానికి క్రిమబద్ధం చేయవలసి వచ్చింది. లేకపోతే ఈ జాతి పశువులు జన్మస్థానంలోనే అంతమయ్యే ప్రమాదం ఏర్పడివుండేది. గుంటూరు, నెల్లూరు జిల్లాల గ్రామస్థులందరూ ఈ పశువులను కడుజాగరూకతతో తమకన్న పిల్లలనువలె పోషించి పెంచుతారు. ఈ పశువులు చూడముచ్చటగా వుంటాయి. ఈ జాతి కోడలు అనేక జాతీయ అంతర్జాతీయ ప్రదర్శనములలో బహుమతులు పొందినాయి. కర్నూలు జిల్లా కంభం తాలూకాలో కపిలయను అనే తెగకు చెందిన ప్రజలున్నారు. వీరు పశువులను భక్తిప్రేమలతో పెంచుతారు. ఈ జాతి పశువులు ఈ ప్రజల తెగ కేటో వాసికెక్కినవి. ఇవి ఒడ్డుపొడవుతో చిన్నవి. అయితే చాలా చురుకైనవి. వీరు తమ పశువులను ఎంత ప్రేమతో చూస్తారంటే చనిపోయిన పశువులను కూడా కసాయి

వారికివ్వరు. వాటిని భూమిలో పూడ్చిపెట్టి అంత్యక్రియలు జరుపుతారు. వీరు తమ మందకు నాయకునిగా ఒక పశువును ఎన్నుకొని దానికి 'నందగోపాలస్వామి' అని పేరు పెడుతారు. అది మిగిలిన మందకు రాజు. తెలంగాణాలో మాల్వీ, కృష్ణాలోయ పశువుల జాతులు ప్రఖ్యాతి గాంచినట్టివి. హనుమకొండ (మర్వాడా) జాతి పాడి పశువులను ఎక్కువగా లంబాడీ ప్రజలు పెంచుతారు. అమృత మహల్ జాతి ఎద్దులు చూచుటకు చాల అందంగా వుంటాయి ఇవి చాల చురుకైన జంతువులు. బగువులు లాగుటకు వీటిని ఉపయోగిస్తారు. ముర్రే జాతికి చెందిన దున్నపోతులు, బర్రెలు చాల ఉత్తమ మైనవి.

విశాఖపట్నం, నెల్లూరు, తూర్పు గోదావరి, నల్గొండ, మహబూబ్ నగర్, కరీంనగర్ జిల్లాల్లో అత్యుత్తమ జాతికి చెందిన పశువులున్నాయి. ఈ జిల్లాల్లో పశువుల సంఖ్యకూడా యెక్కువ.

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ అంతటా, హైదరాబాదు సరిహద్దులలోని నార్సింగి, యెర్రగడ్డలలో జరిగినట్లుగా వారాని కొకసారి పశువుల సంతలు జరుగుతాయి. నిజామాబాదు జిల్లాలోనిబోధన్కుసమీపంలో సతాపూరునద్దపశువుల సంత జరుగుతుంది. ఈసంత చాలాప్రసిద్ధిగాంచినది. మహబూబు నగరుజిల్లాలో శ్రీరామనగరు, వనపర్తి, గద్వాల్లోకూడా పశువులసంతలుజరుగుతాయి. ఇట్టిసంతలు విశాఖపట్నం, జిల్లాలోయెక్కువ. ఆంధ్రలోతూర్పుగోదావరి జిల్లాలోని పితాపురం, ద్వారపూడి, పశ్చిమగోదావరి జిల్లాలోని తాడేపల్లిగూడెం, ఉండి, పెనుగొండ, చిత్తూరులోని పలమనేరు, కడవలోని పులివెందుల, సింహాద్రిపురములలోజరుగు పశువుల సంతలుకూడాప్రసిద్ధిచెందినవే.

పశు సంపద వివరాలు

ఆంధ్రప్రదేశ్లో 11.5 మిలియన్ల ఎద్దులు ఆవులు వున్నాయి. ఇవిగాక 8 మిలియన్ల గొర్రెలు, 4 మిలియన్ల మేకలు 15 మిలియన్ల కోళ్ళు, 729,000 ఇతర జంతువులు అంటే గుర్రాలు మున్నగునవి వున్నాయి.

ప్రస్తుతం 15,50,000 టన్నులుపాలు. తత్సంబంధమైన ఇతర వస్తువులుగా ఉత్పత్తి అవుతున్నాయి అయితే మన రాష్ట్రవిస్తీర్ణమూ జనాభానూ పట్టిచూస్తే ఈ ఉత్పత్తి చాలా తక్కువగా వున్నది.

మూడేండ్లకు పైన ఉన్న ఎద్దులు ఆవులు కలిసి 85 లక్షలు, దున్నపోతులు 40 లక్షలు వుంటాయని అంచనా వేయబడింది రాష్ట్రంలో 300 లక్షల యెకరాలు సాగు అవుతున్నవి 30 లక్షల నాగళ్ళూ, 12 లక్షల బండ్లూ వున్నాయి వ్యవసాయానికి ఉపయోగపడు పశువులు చాలినన్ని లేవు వాటి నాణ్యత కూడా తక్కువే.

ఈ విషయాలనుబట్టి చూస్తే రాష్ట్రంలో పశుసంపదకు చాలా ప్రాముఖ్యం వున్నది రెండవ పంచవర్ష ప్రణాళికలో వ్యవసాయం అభివృద్ధి చెందాలంటే పశు సంపద కూడా అభివృద్ధి చెందాలి.

భారతదేశ పశుజాతులు

ప్రపంచములో పశుజాతులు, తదితర జంతుజాతులు ఎన్నో రకాలు వున్నాయి. కాని ఈ పశువులలో మూపురాలు లేనివి, మూపురాలు వుండేవిగా రెండు రకాలు మాత్రమే ప్రపంచములో కనబడుతున్నాయి. ఏదేశమేగినా ఏప్రాంతాన చూచినా మూపురము వుండా లేదా అనే విషయాన్ని ప్రతిరైతుకూడా వచ్చే సోయే ఆయా పశు జాతులను పరీక్షించుతూ ఉంటాడు. ఈగుర్తులనుబట్టి మూపురాలు లేకపోతే విదేశీ పశువులనీ, మూపురాలు వుంటే సాధ్యమైనంతవరకు స్వదేశీ పశువులనీ రైతులు సులభముగా గ్రహించగలుగుతారు. పూర్వ కాలంవలెగాక నేడు పాటానకు పాడికి బండిస్వారికి పశుప్రదర్శనాలకు పనిపాట్లకు బండలాగుడుకు పనికివచ్చే పశుజాతుల విషయమై రైతులు దేశదేశాలవెంట, గ్రామ గ్రామాలవెంట తిరుగుతూ అవుసరమనుకుంటే ఎంతధనాన్ని అయినా హెచ్చించికొనేవారు ఈకాలంలో వున్నారంటే పశువులమీద ఎంత ఆసక్తి వుందో ఎల్లరకు తెలిసినవిషయమే. ఇంతేగాక ప్రభుత్వం పంచవర్ష ప్రణాళికలు అమలుపరచి

మంచి మంచి ఆబోతులను పాడిపశువులను, గోసదనాలు స్థాపించి, మంచి మంచి గోవులను పెంచేవారికి కొంతగ్రాంటు బహూకరణ చేయమని తెలుపుతూ పశుసంపద ప్రచారం చేసిన తర్వాతనే రైతులకు పశువులమీద ఎంతో ఆసక్తి కలిగిందనుటకు అతిశయోక్తి లేదు అందుచేతనే రైతులు మనదేశ పశువుల చరిత్రలు తెలిసికోవాలని కుతూహలం కలుగుటవల్ల మన పశుజాతుల చరిత్రలు వ్రాయవలసి వచ్చింది. ముఖ్యమైన జాతులనే తెలుపుచున్నాను.

మైసూరు జాతి

మైసూరులో వుండే పశుజాతులన్నిటిని మూగుభాగాలుగా విభజించవచ్చును. హగల్వారి, హళ్ళీకర్, చిత్రాలదుర్గ జిల్లాలనుంచి వచ్చినవి కాన ఆయా పేర్లు వచ్చినాయి మనదేశంలో మాత్రం ఈ జాతి యెచ్చట వున్నా వెంటనే గుర్తించవచ్చు పూర్వంహళ్ళీకార్లు ను గొల్లజాతివారు ఉత్తరదిక్కునుంచి, దక్షిణభాగానికివచ్చి చిత్రాలదుర్గ, తుంకూరులలో తమజాతివారితో స్నేహమేర్పరుచుకొని వారితో నివాసమేర్పరచుకున్నారు ఈజాతివారి పశువులన్నీ 'అమృత మహల్' జాతి యంటారు.

మైసూరు రాజ్యం పూర్వపు ప్రభువులలో దేవరాజ వడయార్ అను ప్రభువు ఈపశుజాతులనుఎంతోఅభివృద్ధి పరచాడు. హైదరాబాద్ కాలంలో ఈపశువులను యుద్ధసమయాలందు ఎక్కువగా ఉపయోగించేవాడు. హైదరాబాదుకుమార్లు టిప్పసుల్తాన్ ఈజాతులను తండ్రికన్న మిగుల జాగ్రత్తగాకాపాడేవాడు

బ్రిటిష్ సేనాని కెప్టెన్ డేవిడ్స్ యుద్ధసమయంలో 230 మైసూరు ఎద్దులమీదఎంతో బరువువేసి పంపగా ఆపరిసర ప్రాంతపు రైతులు ఆఎద్దులను చూచిఎంతో ఆశ్చర్యపడేవారు. ఇంకను వెల్లింట్టన్ ప్రభువు అయిపురంలోజరిగిన ద్వీపకల్పయుద్ధసమయానఅమృతమహల్ పశువులు లేవేయని ఎంతో పశ్చాత్తాప పడినాడట, 1880 సం॥ లో మైసూరు

కమిషనర్ ఈ రీతిగా చెప్పారు అమృతమహల్ పశువులు మంచి చురుకుదనంకల్గి సేనలకం టెకూడ అతిత్వరితంగా నడిచేళక్తి కలిగి యుండేవి. అరేబియా జాతి గుఱ్ఱాలు తదితరజాతిగుఱ్ఱాలకంటె ఎంత ప్రఖ్యాతివహించినాయో, అదేరీతిగా అమృతమహల్ పశువులు అన్ని జాతులకంటె పరుగెత్తడంలో అగ్రస్థానం పొందినాయన్నారు.

అమృతమహల్ జాతి

ఈజాతి పశువులు కొత్తమనుష్యులను చూచిన కోపంతో ఊదకు దూకుతాయి వానిని సాధుత్వంలోకి తేవడానికి కొన్ని మానాలు పడుతుంది వానిని మచ్చికచేసికొనడానికి కొన్ని రోజులు ఆహారం పెట్టకుండా యుంటే బలహీనస్థితికి వచ్చిచెప్పిన మాటలు వింటాయి ఎల్లప్పుడు వాటిని మంచిబరువులను లాగించుతూ, మంచి పనులుచేయించుతూ వుంటేకాని అవి అంకెకు రాజాలవు. ఆవులుకూడ ఎద్దులంత ప్రశస్తమైనవికావు పాలుకూడ అంతగా ఈయవు అవి యిచ్చేపాలు వాటిదూడలకే చాలవు

లక్షణాలు

తల:- పొడవుగా వుండి శరీరానికి అందముయిచ్చుతుంది.

కన్నులు:- రోషవంతంగా, పౌరుషవంతంగా, నలుపుగా, చిన్నవిగా ఉండియుంటాయి

చెవులు:- నిక్కపొడుచుకొని

కొమ్ములు:- పలు దగ, అందముగ, పొడవుగ

మూపురము:- బలముగ, అందముగ, పొడవుగ, మంచిఆకారముగా

గంగడోలు:- పలు దగ, గట్టిగా

ఎదుఱ్ఱొమ్ము:- వెడల్పుగా, భుజాలుబలంగా, బలంగలగుండ్రముగా వుండే ప్రక్కటెముకలతో

తోక:- మందంగా లేక పొట్టిగా, సన్నగా

కాళ్ళు:- చక్కగా అమరి బలముగలవై ఇనుముక్కలా అన్నట్లుగా, కాళ్లలోని ఎముకలు మందముగా, చీలమండకు వెనుకభాగాన వెండుకలు వుండేడు ఉబ్బెత్తుభాగం పొట్టిదిగా చిన్నదిగా మందముగా వుండు డెక్కెలు. కొమ్ములు డెక్కెలు మూతి భాగలయందుండే చర్మం సలుపుగాను, చర్మం పలుచగా, ఒక విధమగు పట్టువలె, పొట్టిగా మృదువుగానుండు బొచ్చు కలిగి పశువు ఆరోగ్యకరంగా, మంచిగుణాలు కలవిగా వుంటుంది

మైసూరు జాతి

ఒంగోలుజాతికి ఈజాతికి పోలికదగ్గరగా వుంటుంది ఈమైసూరు జాతిని ప్రతి పల్లెటూరురైతులు సర్దాకొరకు, పనిపాటలకు తెప్పించు కొంటారు. ఈ పశువులు చిన్నవిగా, ఎలువిధ రంగుతో, ఆకర్షింప బడతాయి. ఈ జాతినే “నాతుదాన” అని పిలుస్తారు. రెండవజాతిని “దద్దోదనా” అంటారు అనగా పెద్దవని అర్థం. ఈ రెండురకాలపశువులు పెద్దరైతులదగ్గర వుంటవి. కొంతమంది రైతులు ఈ నర్తకంమీదనే జీవిస్తారు.

అక్షణాలు

కన్నులు:- సాధుత్వంగా, స్పష్టంగా, రెప్పవెండుకలు సలుపుగా

చెవులు:- పొట్టిగా, వెడల్పుగా, నిక్కపొడుచుకొని

మూతి:- పొట్టిగా, అందముగా, గంగడోలు, విప్రంభించి

మూపురము:- పెద్దదిగా, కొమ్ములు పెద్దవిగా నునుపుగా

కాళ్ళు:- సమానంగా, బలంగా

శరీరం:- వెనుకభాగం పంగి విశాలంగా

రంగు:- తెలుపు లేక గోధుమరంగుగా, తల, కాళ్లు, మెడభాగాలు ఎక్కువరంగుగా వుంటాయి.

ఒంగోలు జాతి

ఈ జాతిపశువులు మన దేశములోనే గాకుండా విదేశాలలో కూడా ప్రఖ్యాతిగాంచినాయి. మొదట నెల్లూరు జిల్లాలోని ఉత్తర భాగపు తాలూకాలలోనే ఈ పశువులు ఎక్కువగావుండేవి.

ఈ జాతిఎద్దులు మైసూరుజాతియంత అందంగావుండకపోయినా అతివేగంగా నడవకపోయినా, ఎక్కువ బరువులులాగుటలో నెమ్మదిగా లాగినప్పటికి అన్ని జాతుల పశువులను మంచి అగ్రస్థానం వహించినవి. వాటికిని ప్రత్యేకంగా బరువులు లాగుటకే ఉపయోగిస్తారు.

లక్షణాలు

తల:- అంత పెద్దదిగ, ఎక్కువబరువుగా వుండక శరీరమునకు తగినంత పరిమాణంగా

ముఖము:- ఒకమాదిరి పొడవుగ,

మూతి:- బాగుగా వెడల్పుగలిగి

ముక్కురంధ్రాలు:- వెడల్పుగ

నొసలు:- బాగుగా వెడల్పుగా

కన్నులు:- కోడిగ్రుడ్డు ఆకారంకలిగిన విశాలమైన కన్నులలో నలుపు రంగు గ్రుడ్డుకలిగి, కింటిచుట్టు అరంగుళం వెడల్పున నలుపు రంగుగల చర్మము.

చెవులు:- సామాన్య వెడల్పుగ, కొమ్ములు పొట్టిగనుండి వెనుకకుగాని ముందునకుగాని తిరిగి

మెడ:- చిన్నదిగా, లావుగా, నలుపురంగుగా

శరీరం:- పెద్దదిగ, లావుగ, పొడవుగ, పశువుల టంగువారు మూపు
రానికి వెనుకభాగాన 84 అంగుళాలు క్రిందినుంచి ఎత్తు మూపు
రమునకు వెనుకభాగాన 36 అంగుళాలు

గంగడోలు:- కండరాలతోనుండి ముడుతలుపడి బొడ్డువరకువ్యాపించి
ఎదురొమ్మ:- లోతుగ, వెడల్పుగ, రెండు ముంగాళ్ళమధ్యలోతుగా,
ప్రక్కటెముకలు పొడవుగ లోతుగానుండి రెండు వైపులా
సమానమైన ఎముకలుకలగి

వెన్ను:- సామాన్యమైన పొడవుకలగి అందంగావుండి వెన్నుభాగం
మాత్రం వంగి

తోక:- అడుగుభాగాన సన్నంగానుండక మందముగా పొడవుగా అంద
మగు జాలరుతో అలంకరింపబడి చివరకుచ్చవలె, తోక చివర
భాగము మడిమలకు తగులుతూ

గుదము:- తోకయొక్క వెనుకభాగము వెడల్పుగా

తోడలు:- కండరాలుగలిగి బాగుగా వృద్ధిచెంది లోతుగా

కాళ్లు:- కొద్ది వంకరగావుండి బలముగా, పొడుగుగా బలముగావుండే
భుజాలుకలిగి

పాదాలు:- పొడవుగాను, ఒకమాదిరి మృదువుగావుండి చీలి,

ఎత్తు:- మంచినయిస్తున్న వచ్చిన గిత్తెత్తు 56 నుంచి 62 అంగుళముల
ఎత్తువరకూ,

రంగు:- తెలుపు లేక బూడిదరంగు లేక నలుపు తెలుపు కలిసిగాని,

మూపురం:- తెలుపుగావుండి మెడమీద అచ్చటచ్చట నలుపు లేక
బూడిదరంగు మచ్చలును

మూతి:- నలుపుగానుండి, మోకాళ్ళమీద శీలమండలకు కొద్దిగా
పైభాగాన వెనుక కాళ్ళమీద అచ్చటచ్చట నలుపురంగుగల
మచ్చలు వుండాలి.

తంజావూరు జాతి

ఈ జాతి కొమ్ములు లేనందున బ్రిటిష్ జాతిని పోలివుంటవి. ఈ జాతి యజమానులే ఆరుమాసాలు వయస్సురాగానే తమదూడలకు కొమ్ములు తీస్తారు. ఈపద్ధతి చేయడానికి రెండువారాలు పడుతుంది.

లక్షణాలు

తల:- పొట్టిగ,

నొసలు:- వంగి,

కన్నులు:- విశాలంగా,

చెవులు:- కత్తిరించి.

కొమ్ములు:- వుండవు.

మెడ:- పొట్టిగ, మందముగ,

వీపు:- ఎత్తుపల్లములు లేక సరిసమానంగా, వీపువైపునకు పోనుపోను ఎత్తుగా,

తోక:- పొడవుగా, నేలను తాకుచు

కాళ్ళు:- పొట్టిగ. బలముగ,

పాదాలు:- చిన్నవిగ, అందముగ, గట్టిగ

శరీరము:- డట్టముగా.

రొమ్మెముకలు:- దృఢంగా

మూపురము:- ఒకమాదిరి యభివృద్ధి చెందుతూ

గంగడోలు:- పలుచగానుండి రొమ్మెముకవరకు వ్యాపించి,

ఎత్తు:- మూపురమువెనుక 41 నుండి 48 అంగుళాలవరకు వుండాలి.

బీహార్ జాతి

ఇది బీహార్ జిల్లాలో దర్భాంగ, కోయల్ పూర్, బచూర్ ప్రాంతాలలో వున్నవి. నొసలు చక్కగా పైబరంగుగా, బుచ్చైన గిట్టలుగలిగి చెవులు మ్రేలాడుచు చూచుటకు అందముగా వుంటుంది.

కంగాయం జాతి

ఈజాతినే కోయంబత్తూరు జాతియంటారు. ఈజాతినే కంగ నాడు, కంగాయం అని పిలుస్తారు. ఈ పేరుకంగాయం తాలూకానుండి వచ్చింది. ప్రతిరైతు వదినుంచి ఇరువది పశువులవరకు పెంచుతూ అవసరమున్నపుడు అమ్ముకొంటూ వుంటారు వీటిని ఎక్కువగా దక్షిణ హిందూ దేశానికి, సిల్హోన్కు ఎగుమతి చేస్తారు ఈ జాతిమంచి బలిష్ఠంగా, చురుకుగా వుంటాయి

లక్షణాలు

తల:- పొట్టిగ,

నొసలు:- విశాలంగా,

కన్నులు:- ప్రకాశవంతంగ

చెవులు:- పొట్టిగ నిక్కపొడుచుకొని

కొమ్మలు:- పొట్టిగ, గట్టిగ, వెడల్పుగనుండి మొదలుతేలి, ఇంకను పెద్దజాతియైన కొమ్మలు వెడల్పుగ

మెడ:- పొట్టిగ, లావుగ, మందంగ,

మూపురము:- కండకలిగి పెరుగునదిగ

గంగడోలు:- మందముగానుండి రొమ్మెముకవరకు వ్యాపించినన్నముగ పొట్టవరకు ప్రేలాడుతూ

శరీరము:- దట్టముగానుండి మంచిఎముకలుకలిగి

వీపు:- పొట్టిగా, వెడల్పుగా ఎత్తుపల్లాలు లేక సాఫీగా

తోక:- కుచ్చు వెండ్రుకలుకలిగి తోక పొడవుగా పెద్దదిగా నుండి, అప్పుడప్పుడు నెలకుతాకుచూ

కాలు:- పొట్టిగా బలంకలిగి, మంచిఎముకలుకలిగి,

పాదాలు:- చిన్నవిగ పొట్టిగ, దృఢముగా

రంగు:- బూడిదరంగుగా తలమీదమాత్రం ఎక్కువ బూడిదరంగుగా ఆవులకు మాత్రం తలమీద మెడమీద మూపురం మీద తెలుపురంగుకలిగి, నాలుగు మోకాళ్ళమీద బూడిదరంగు మచ్చలును

మూపురము:- ఎత్తు వెనుక భాగమునంచి కొలిచినయెడల 44 లేక 48 అంగుళాలవరకు వుంటుంది.

మధుర జాతి

ఈ జాతినే ఫులికోలం లేక జెల్లీకట్, కిల్ కడ్ కిల్ కట్ అంటారు. ఇవి చాలా చిన్నవి. చుధురజిల్లాలోను, కంధం ప్రాంత మందును ఈ జాతి ఎక్కువగా కనిపించును.

అక్షణాలు

తల:- ముఖము సామాన్య పొడవుగా అందంగా,

నొసలు:- విశాలంగా

కొమ్మలు:- పంగటించుకొని వెనుక భాగానికి వంకరిలుగా తిరిగి సన్నని మొసలు తేలి

చేవులు:- నిక్కపొడుచుకొని, పొట్టిగా, గట్టిగా, నిడుపుగా

మెడ:- లావుగా పొట్టిగా,

మూపురము:- పెరుగునదిగా

శరీరము:- బలం కలిగి, మంచి ప్రక్క ఎముకలతో కూడి

వీపు:- విశాలంగా, పొట్టిగా,

నడుము:- భాగానికి మధ్య ఎత్తుగా,

తోక:- పొడవుగా, నెండుకల కుచ్చు కలదిగా

గంగడోలు:- సన్నగా చురుచుగా, రొమ్ము భాగం వరకు ప్రేలాడుతూ

కాళ్లు:- బలంగా పొట్టిగా ఒకదానితో ఒకటి కొట్టుకొనకుండా

రంగు:- సామాన్యంగా తెలుపు లేక బూడిదరంగుగా వుంటుంది.

కిర్కత జాతి

ఇది ఉత్తరప్రదేశ్ లో కెన్ నదీ ప్రాంతాలలో బండ్ జిల్లా యందు ఎక్కువగావుంది. ఇంకను పన్నా, జిజగల్, చర్కారి. అజై గర్ స్టేటులలోకూడ ఈ జాతివుంది.

ఆకారము చిన్నదిగా, బలముకలిగి కాళ్లు కురచవిగా, గిట్టలు గట్టిగా, లోతుముఖము, కొనతేలిక కోమ్ములు కలిగివుంటుంది.

గుంసూరు జాతి

గంజాం జిల్లాకు ఉత్తరభాగాన ఈజాతివుంటుంది. ఇవిమిక్కిలి చురుకుదనంగా, దృఢంగావుండి కష్టపడి పనిచేస్తాయి.

లక్షణాలు

తల:- చిన్నదిగా చదనుగా, చక్కనిముఖంకలిగి.

నొసలు:- వెడల్పుగా,

నేత్రాలు:- విశాలంగా.

కొమ్ములు:- ముందుకుగాని వెనుకకుగాని వంగి.

మూపురము:- బాగాపెరిగి.

శరీరము:- చతురంగా దట్టంగా, మంచి రొమ్మెముకలుకలిగి, దృఢమైన నడుము గలిగి.

గంగడోలు:- పలుచగా రొమ్మెముకవరకు వ్యాపించివుంటుంది.

కపిలియనుజాతి

కంభంప్రాంతాలలో కపిలియనులు అనేజాతివారు ఈపశువులను పెంచెదరు. ఈజాతిచురుకుగా, మిక్కిలి ఓర్పుతోవుండి బండ్లులాగుతాయి. ఆవులనుంచి పాలుతీయరు ఈజాతిపశువులు చచ్చినయెడల కోతకోయక పాతివేస్తారు. మందపశువులకు ఆదర్శముగావుండే పశువును పశురాజు లేక పల్లడుపశువుఅంటారు.

కేరిఘర్ జాతి

ఉత్తరప్రదేశ్ లో కేరిఘర్ ప్రాంతాలలో ఈజాతి వుంది. చక్కని నేత్రాలు, నిలువైన కొమ్ములు, సన్నని ముఖము, కురచ చెవులు, పొట్టి నెడ, మంచి మూపురము, పొడుగాటి తోక కలిగి వుంటుంది. రంగు తెలుపుగా వుండి అన్ని ప్రాంతాలలో తిరిగి మేసే అలవాటు ఈజాతికి వుంది.

బ్రాహ్మణ జాతి

స్థితిపరు లందరు తమ తమ బంధువులు చనిపోయి నపుడు ఆ గ్రామములో నున్న మంచి స్వచ్ఛమైన, అన్ని లక్షణాలు వున్న తెలుపురంగు గల కోడెను వెదకి దానిని ఈశ్వరార్పణ చేస్తారు. ఆ తర్వాత దూడను స్వేచ్ఛగా ఎటువంటి పొలాలలోనైనా మేయుటకు అచ్చు పోసి ఆబోతులుగా విడిచేట్ల వర్షాలు చేస్తారు. అచ్చు పోసి విడువబడే ఆబోతు ఉత్తమోత్తమ మైన వృషభంగా వుండాలి. ఈ జాతిని గూర్చి శాస్త్ర నాంప్రదాయాలు భారతాది గ్రంథము లందు సమస్త ధర్మ శాస్త్రములందు వుండుటచేత గ్రామంలో పురోహితం చేయుచున్న వారిని అడిగిన వాని విషయాలన్నీ చెబుతారు. కాని క్రమముగా దానియందుండే భక్తి తగ్గి వీలయినంత తక్కువ ధర్మ దొరికే ఏ కోడెను నైనా తీసికొనివచ్చి ఆబోతులుగా చేయ ప్రారంభించుటచేత సంతతి దుర్బలమగు చున్నది. స్వచ్ఛమయిన జాతి ఆబోతును బ్రాహ్మణ జాతి కోడె అంటారు. ఈ జాతి అమెరికాలో పేరు ఎంతో గాంచింది.

సిందిజాతి

ఈ జాతి జంతువులు పాలలోను, బలిష్ఠంలోను, సున్నితంలోను, మన భారతదేశములో ప్రఖ్యాతి గాంచినాయి. ఈ జాతి అన్ని వాతావరణములకు తట్టుకుంటుంది, గాని ఉష్ణప్రదేశాలలో మాత్రం

జాగ్రత్తగా కాపాడాలి. ఇవి సింఘులోయ లోను, పశ్చిమ ప్రదేశ మందును, కరాచి, హైదరాబాదు ప్రాంతాల లోను కన బడు తున్నాయి. ఈ జాతి పశువులు పాడికే గాక పనికి గూడ ఎంతో ఉప యోగ పడుతాయి. ఒక్కొక్క ఈతలో 3 వేల పౌనుల పాలవరకు యిచ్చే సాంప్రదాయం గల ఆవులున్నాయి ఎద్దులు మాత్రము పని పాటలకు పనికి వస్తాయి.

లక్షణాలు

తల:- కురచగ,

నొసలు:- వెడల్పుగ,

చేవులు:- కొంచము వాలి, పెద్దవిగా

కన్నులు:- విడిగా, కాంతిగా

కొమ్మలు:- సామాన్య కురచగ పొట్టిగ, మందముగా, ప్రక్కలకు పైకితిరిగి

మెడ:- పొట్టిగ, లావుగ

శరీరము:- వెడల్పుగ, సంగముగ, కురచగ వుండే కాళ్ళపై అమర్ప బడి

గంగడోలు:- బొడ్డును వ్రేలాడుతూ ముగుతలు పడి మృదువుగా

ఘూపురము:- మధ్యపరిమాణంగా, నలుపురంగు కలిగి,

తోక:- పొడవుగా, అందముగా, నలుపు రంగు కల కుచ్చుకలిగి

తాళ్ళు:- బలముగల ఎముకలు కలిగి మధ్యరకంబారుగా

రొమ్ము:- వెడల్పుగ, తోతుగా వుంటుంది.

పంజాబు జాతి

ఈజాతినే మాంట్ గొ మెరిజాతి అంటారు. ఇవిపంజాబులో జన్మించి అమృతసర్, లైలాపూర్, లాహోర్, కానెవల్ ప్రాంతాలలో పెంచబడుతున్నాయి. ఈజాతి మనదేశములో మంచిప్రఖ్యాతి

గాంచినవి. ఈజాతిఆవులు ఒక్కొక్కయీతకు 45 వేల పౌనులని తేలింది. గిత్తలను కెండున్నర మూడుసంవత్సరాల మధ్యవయస్సులో పనులు చేయించుదురు.

ల క్షణాలు

తల:- కురచగ

నొసలు:- వెడల్పుగా, ఉన్నతమైనదిగా

కన్నులు:- కాంతిగా, విడిగా,

మూతి:- వెడల్పుగా

చెవులు:- పెద్దవిగా కొంచెమువాలి

మెడ:- పొట్టిగా

కొమ్మలు:- సామాన్యకురచగ, మందముగా

శరీరము:- దళిరిగా, చిన్నదిగ, వెడల్పుగా

గంగడోలు:- కండరాలతో ముడతలుపడి బొడ్డువరకు వ్రేలాడుచూ

మూపురం:- మధ్య పరిమాణముగ,

తోక:- పొడవుగా నుండి వెంట్రుకల కుచ్చునేలనుతాకుచూ

కాళ్ళు:- పొట్టిగ బలముగా

రంగు:- ఎరుపు లేక నలుపు ఎరుపుకలసిన రంగుగా వుంటుంది.

నాగపూరు జాతి

ఇవి నాగపూరులోనేగాక ఉత్తర హిందూస్థానములో అచ్చట అచ్చట ఉన్నవి. ఇవి చూపులకు బలహీనంగా వుండి ఎక్కువ వేగముగా పరుగెత్తగలవు. వీటి కొమ్మలమధ్య ఉబ్బెత్తుగా వుంటుంది. మూపురము మాత్రము ఎత్తుగా అందముగా వుంటుంది ఇవి అరువదిఆరు అంగుళాల ఎత్తువరకు పెరుగుతవి,

హరియానా జాతి

డిల్లీ ప్రాంతమందును, పంజాబు రాష్ట్రంలో రోటక్, హిస్సార్, గుర్గావ్ జిల్లాలలోనేగాక, ఆల్ వార్, భరతపూరు ప్రాంతాలలోను ఈ జాతి పశువులు వున్నాయి. కలకత్తా తదితర పట్టణాలకు ఈ జాతి ఆవులను పాడికొరకు ఎగుమతి చేస్తారు. పాడికి మాత్రము వంచించి. ఈ జాతి పశువులు దుక్కి, దున్నుటకు, బండ్లులాగుటకు చాలా వంచించి. తెలుపు, మైల వన్నె రంగు కలిగి మట్టచరిగా వుంటాయి.

దేవుని జాతి

ఇవి హైదరాబాదు రాష్ట్రములో వున్నవి. ఎద్దులు రేగడినేల లలో వ్యవసాయమునకు పనికివస్తాయి. ఇవి కథియవాడ్ లోని గిరిజాతి పశువులను పోలివుంటాయి. ఇవి నలుపు తెలుపుగాని ఎరుపు తెలుపు రంగు గాని వుండి శరీరమంతా మచ్చలు మచ్చలుగా వుంటవి, ఆకుల వలె పొడుగాటి చెవులు, లోతైన రొమ్ము, చక్కని ప్రక్కలముకలు బలముగల కాళ్లు పాదాలు, ఉన్నతమైన మూపురము, కొరడావలె పొడుగు తోక, గొప్ప గంగడోలు బొడ్డు కలిగివుంటాయి.

ఎర్రఖాందారి జాతి

ఈ జాతి హైదరాబాదు రాష్ట్రంలో పర్భణి, నాందేడ్, ఔరంగ్ బాద్, బీడ్ జిల్లాలలోను, ఉస్మానాబాద్ జిల్లా కొన్ని భాగాలలోను, వుంది. ఇవి ఎర్రసింధుజాతిని పోలివుంటుంది వాటి రంగు సాధారణ గోధుమరంగు, చక్కని చెవులు, తిరిగిన రొమ్ములు, లోతైన రొమ్ము, పొడవగు తోక కలిగి పనిపాటలకు ఉపయోగపడుతాయి.

కృష్ణలోయ జాతి

ఇవి హైదరాబాదు రాష్ట్రంలో, రాయచూరు, మహబూబ్ నగర్, నల్లగొండ, హైదరాబాదు, గుల్బర్గా జిల్లాలలో వున్నవి. ఇవి

పనిపాట్లకు, పాలకుప్రసిద్ధి. ఈజాతి బూడిదరంగు కలిగి బలమగు శరీరము, విశాలమైనరోమ్ము, పొట్టిమెడ, చిన్న కొమ్ములు, పెద్దబొడ్డు మంచిమూపురమువంపుతిరిగిన గంగడోలు, తోకవీటిముఖ్యలక్షణాలు.

మాల్యాజాతి

ఇవి అదిలాబాద్, నిజాంబాద్. కరీంనగర్, మెడక్, నల్ల గొండ, జిల్లాల ప్రాంతాలలో వున్నవి. ఇవి వెడల్పయిన రోమ్ము, ముదురు బూడిదరంగు, బలమైనకాళ్ళు, వెడల్పుగలపాదాలు, విశాలమైననోసలు, చిన్న చెవులు, మొనలుతిరిగిన చిన్నకొమ్ములు, నలుపు కుచ్చుతోక, కలిగివుంటాయి.

తార్పార్క్ జాతి

ఈజాతి సింధు ప్రాంతమునందున్నది. షహీవల్ జాతితో కొంచెము పోలియున్నా సింధుజాతికంటె కొంచెము పెద్దవిగావుంటవి. కాని ఇవిసాధునైనవి. తెలుపురంగుకలిగి 750 నుంచి 950 పౌనుల వరకు తూకముకలిగి యుంటాయి. ఎద్దులు రెండున్నర సంవత్సరాల వయస్సువచ్చినది లగాయతు పనిచేయుంచుతారు.

లక్షణాలు

తల:- పొట్టిగా

ముఖ:- నిడుపుగా

చెవులు:- పొడవుగా

కొమ్ములు:- దృఢముగా, పొట్టిగా

వీపు:- తిన్నగా, విశాలముగా

పిరుదులు:- ఏటవాలుగా

తోక:- నేలను ఆనుకొని అందమగు కుచ్చుతో వుంటాయి.

లోహినీ జాతి

ఇది అడవిజాతి. పాకిస్థాన్ సరిహద్దురాష్ట్రపు ఉత్తరజిల్లాలోను, బెల్జీ-చిస్థానంలోను, లుర్లంప్ డెన్సి ను ఈజాతి ఎక్కువగావుంది. ఎరుపు తెలుపు మచ్చల రంగుకలిగి, చిన్నతల, పొట్టికొమ్మలు, పొట్టి చెవులు, పొట్టికాళ్ళు కలిగి ఎంతవేడినైనా, చలినైనా భరించి పని చేస్తుంది.

గిరి జాతి

ఈజాతినే గిరిలేక కతియవార్ జాతిఅంటారు. ఈజాతిపశువులు రాజపుటానాలో పడమర భాగాన, బొంబాయి రాజధానిలో ఉత్తర ప్రాంతాన, పంజాబు దక్షిణ భాగాన వున్నాయి. ఈ ప్రాంతాలలో పచ్చిక బీళ్ళు జాస్తిగావున్నాయి. ఈజాతి మిగుల పౌరుషవంతమైనవి. క్రూరమృగాలచేష్టలు లక్షణాలు వీటికి యుండుటచేత రైతులు తమ యిండ్లదగ్గరనే యుంచుకొని కాపాడుతారు. పూర్వం ఈ జాతి పశువులను యుద్ధాలలో ఉపయోగించేవారు. నాలుగైదు ఎద్దులు కలిసి ఎటువంటి పులి నైనా, సింహాన్ని నైనా చంపగలవు.

లక్షణాలు

చెవులు:- మిగుల పొడవుగ, మెలికలు తిరిగి వంగి వేలాడుతూ

ముఖము:- నిద్రమత్తుగా వున్నట్లు

నొసలు:- ముందుకు పొడుచుకు వచ్చినట్లుగా కన్నుల దిగువ భాగం

నుంచి ముఖముసన్నముగా కాంతిగా వుంటుంది,

తల:- ముడుతలు పెడి చివర ఆకువలె వ్రేలాడుతూ లోపలి భాగం

పైకి కనబడుతూ వుంటుంది.

వెన్ను:- బలముగా నూటిగా వృద్ధాప్యం వచ్చిన పశువులపూడిరిగా

వీపు వంగి వుంటుంది,

తోక:- పొడవుగ నుండి కుచ్చు నేలను తాకుతూ కొరడా వలె వుంటుంది.

గంగడోలు:- ఎక్కువగ విస్తరించి సామాన్య పొడవుగ

కొమ్ములు:- స్థూలముగ నొసటి భాగపు వెనుక, బయటకు పొడచు కొని వచ్చి తరువాత పైకి పోయి లోపలకు వంకర తిరిగి చివర కొన భాగములు వెనుకకు తిరిగి యుంటాయి. శరీరము కొమ్ములు రంగు రంగుల మచ్చలు కలిగి వుంటుంది.

బగ్నారి జాతి

ఈ జాతి పుట్టుక బెలూచిస్థానంలోని జకోబాబాద్ కు ఉత్తరం గా భాగ్ లోని సింధురాష్ట్ర పరిసరాలలోని వని తెలియుచున్నది.

ఈ జాతి ఆవులు పాలు బాగుగా యిస్తాయి.

లక్ష్మణాలు

తల,ముఖము:- సామాన్య నెడల్పుగ

మెడ:- నిడుపుగా కురచగా

చెవులు:- మొనలు తేలి,

పుష్టములు:- బలముగా, ఏటవాలుగా

వీపు:- నిడుపుగా,

రంగు:- తెలుపుగా లేక బూడిదరంగుగా, మెడమూపురం భుజాలు ముదిరిన రంగుగాగాని లేక నలుపురంగుగాగాని వుంటుంది.

జోధపూర్ జాతి

దీనినే తెల్లసింధుజాతి అంటారు. ఇవి మధ్య రకపు ఎడారులలో వుంటాయి. నైగుతీసింధులోను, కచ్చి, జోధపూర్, జైగల్ మిర్ లోను వుంటాయి, ఇవి తెలుపుగా, మైలరంగుగా వుంటాయి. మాడల

వెన్ను పైన ఎరుపు గీత వుంటుంది. ముఖము పొడవుగా. తోక కురచగా, కాళ్ళు గట్టిగా, ఎముకలు ధృఢముగా వుంటాయి.

హల్లీకారు జాతి

ఈజాతి పశువులు ముఖ్యంగా మైసూరులోని తుంకూరు, హస్సాను, మైసూరు, బళ్లారి ప్రాంతములందు వున్నవి. వీటిలో అనేక రకాలు వున్నవి.

లక్షణాలు

తల:- మంచి ఆకారముగా పొడవుగా

నోసలు:- మధ్యభాగాన నాగటిచాలు మాదిరిగావుండి ఇరు నైపులా ఉబికి

కొమ్ములు:- తలమధ్యపుట్టి వెనుకకు ప్రక్కకువంగి, చివరనూదిమొనలు గావుంటాయి ఈకొమ్ములను బట్టియే వాటిమంచి చెడ్డలను పరీక్షిస్తారు.

చెవులు:- పొడవుగా నిక్కబొడుచుకొని,

కన్నులు:- విశాలముగా మృదువుగా, మెడపొట్టిగా, మందముగా

శరీరము:- లోతుగ, ప్రక్కటెముకలు దట్టముగా బలమగు భుజాలు కలిగి

తోక:- పొడవుగా, చివరనలుపు వెండుకలుగల కుచ్చితో

కాళ్ళు:- గట్టిగా, పెద్దవిగా

గిట్టలు:- తిన్నగా చక్కగా

రంగు:- నలుపుగా, మైలవన్నెగా లేక గోధుమరంగుగా వుంటుంది.

షడియర్ జాతి

మన దేశములో ఇదికూడ ఒక మంచిజాతి, తూర్పార్కూర్ ప్రాంతాల, అహమ్మదాబాద్ ప్రాంతాలలోను, కచ్చికి ఆగ్నేయము

గాను, బానాస్, సరస్వతీ నదులప్రాంతాలలోను ఈజాతివుంది. ఇవి త్వరగా పరుగెత్తగలవు. ఈజాతినేకాంక్రేజ్ జాతిఅంటారు. కొమ్ములు గట్టిగా నిలుపుగా, నుంచిమూపురము వెడల్పయినరొమ్ము, పెద్ద చెవలు, మైలవన్నె లేక తెలుపువన్నె కలిగి వుపారుగా వుంటుంది.

బర్కూర్ జాతి

ఈ జాతి కొంచుంబత్తూరు జిల్లా బర్కూరు కొండల ప్రాంతము లందు ఎక్కువగావున్నవి. ఇవి మైసూరు జాతిని పోలివుంటాయి. ఇవి ధైర్యంలోను శక్తిలోను సాహసించుటలోను, వేగంలోను ప్రసిద్ధి. ఇవి కొండజాతి యగుటవలన మూర్ఖముగా వుంటాయి.

లక్షణాలు

తల:- అందంగా, పొడవుగ ముట్టెవరకు వ్యాపించి

నొసలు:- ఉబికి,

కన్నులు:- చూచుటకు భయంకరంగా

చెవులు:- ఒక మాదిరి పొడవుగ నుండి, నిక్కపొడుచుకొని,

మెడ:- పలుచగ చిన్నదిగా

శరీరము:- వంగి రొమ్మముకలు దట్టముగా

పాదాలు:- గట్టిగ, చిన్నవిగ

రంగు:- తెలుపులోఎరుపు, ఎరుపులోతెలుపు, తెలుపులో బూడిద రంగుగా వుంటాయి.

ధంగి జాతి

ఇది అహమ్మదాబాద్, నాసిక్, బన్సాదా, జోహార్, డంగు స్టేట్ ధర్మపూర్ ప్రాంతాలలో నున్నాయి. కొమ్ములు కురచగా పొట్టి చెవులు పొట్టిగ లావుగా వుండే కాళ్ళు, మెరుపుగల చర్మము ఎరుపు తెలుపు కలిసిన రంగు కలిగి వుంటుంది.

దియోని జాతి

ఈజాతి మౌదరాబాదు పశ్చిమాన పశ్చిమఉత్తరాన, విరివిగా ఉన్నవి. బొంబాయి రాష్ట్రంలోని డాంగిజాతిని పోలి వుంటాయి. ఎద్దులు వ్యవసాయంలో ఎక్కువ నేర్పరి తనంతో యుంటాయి. ఇవిసాధారణంగా కఢియవారులోని గిరిజాతిని పోలేవుంటాయి.

లక్షణాలు

నొసలు:- కొంచెము ఉబ్బెత్తుగాను.

కొమ్మలు:- బయటకుకొంచెమువంగి,

చెవులు:- నిడుపుగ వంగియు,

రొమ్ము:- లోతుగా.

బరిఎముకలు:- బాగావంపుతిరిగి,

మూపురము:- బాగాఎదిగి,

తోక:- నేలకు తాకునట్లుగా,

గంగడోలు:- పెద్దదిగా. జారుబొడ్డుగలదిగా.

శరీరంరంగు:- తెలుపుమచ్చలుకలదిగా వుంటుంది.

గ్యోలో జాతి

మధ్యప్రదేశ్, వార్ధాప్రాంతాలలో ఈజాతివుంది. చిన్నవిగా, ఎత్తుతక్కువగా, చెవులు, మెడకురచగా, తల ముఖము నిడుపుగా, మూపురముబలసినదిగా, గంగడోలుపెద్దదిగావుంటుంది.

ధన్నీ జాతి

ఈజాతి పశ్చిమోత్తర రాష్ట్రంలో కట్టక్, పంజాబ్ లో జహిలం. రావల్ పిండి ప్రదేశాలలో పెంశబడుతున్నవి. చురుకుదనంలోను, దున్నుటలోను, ఈ జాతి ప్రాముఖ్యత వహించినది.

లక్షణాలు

తల:- సామాన్యముగా

నొసలు:- అందంగా

కొమ్ములు:- మూపురము దగ్గర వరకు మెడనుతాకుతాయి.

చేవులు:- సున్నితముగ, పొట్టిగ

గంగడోలు:- పలుచగ వెన్నుభాగము పొడవుగ

డెక్కెలు:- పలుచగ, చిన్నవిగ

తోక:- నల్లని కుచ్చతో గుడికాళ్ళవరకు వ్రేలాడుతూ

రంగు:- ముఖములోను, గంగడోలు పైన శరీరము యొక్క క్రింది భాగాన లేతబూడిద రంగుమచ్చలు వుంటాయి.

అలంబాడి జాతి

మైసూరుస్టేటు దగ్గరగావున్న మదరాసురాష్ట్రంలోని పుత్తర కోయంబత్తూరు జిల్లాలోను, ఉత్తర సేలంజిల్లాలోను ఈజాతి వుంది. ఇవి బండిలాగుటకు మోటువని చేయుటకు ప్రసిద్ధికి ఎక్కినవి. ఈజాతి ఆవులుమాత్రం పాలుఅంతగా ఈయవు.

లక్షణాలు

తల:- సామాన్యపొడవుగా,

కొమ్ములు:- చిన్నవిగా

చేవులు:- చిన్నవిగ,

మూపురం:- చిన్నదిగా

చర్మము:- వదులుగావుండక బిగువుగా

రంగు:- తెలుపు శరీరంపై నల్లని మచ్చలుగాని, ఎరుపు మచ్చలుగాని ఈమచ్చలు కొన్నిపశువులలో శరీరము అంతా సమానంగా గాని వుంటాయి.

కిల్లారి జాతి

బొంబాయి రాష్ట్రపు దక్షిణ భాగంలో వున్న షోలాపూర్, సతారా జిల్లాల్లో పెంచబడు ఈ జాతి పశువులు ప్రసిద్ధి గాంచినవి. అమృతనుహల్ జాతి నుంచి ఉద్భవించినను వాటంతచుకుదనంలేదు, ఉత్తరదేశ మందలి తెలుపు పశువులనెల్లూ కూడ ఈ జాతి యందు వుంది

లక్షణాలు

తల:- మైసూరు ఎద్దులవలె దట్టముగు తల కలిగి వుంటుంది గాని అంత ప్రాముఖ్యత వుండదు.

నొసలు:- సన్నముగా,

గంగడోలు:- విస్తరించి

తోక:- గుదికాలునకు కొంచెము క్రింద వరకు వచ్చినలుపు రంగు గల కుచ్చతో వేలాడుతూ వుంటుంది.

కృష్ణవెలీ జాతి

ఈ జాతి కృష్ణానదీ ప్రాంతాన బొంబాయి రాష్ట్ర దక్షిణాన హైదరాబాదు ప్రాంతాన వుంది.

లక్షణాలు

శరీరము:- పొడవుగా, లావుగా

రొమ్ము:- బలముగ వెడల్పుగా

మెడ:- కురచగా, బలముగా

తల:- వుండవలసినదాని కంటె చిన్నదిగా

నొసలు:- సామాన్యముగా

కొమ్ములు:- బయటకు వంకరలుతిరిగి చిన్నవిగా

మూపురము:- బాగుగా విస్తరించునదిగా

చెవులు:- చిన్నవిగా, మొనలుతేలి వంగి

తోక:- గుదికాలునకు సగముమారముగా వచ్చి నలుపురంగుల
కుచ్చవెండ్రుకలతో సామాన్యమైన పొడవుగా వుంటుంది.

పహివాల్ జాతి

ఈజాతి పంజాబురాష్ట్రం సాగునీటికి తీసికొనిరాకపూర్వము, దక్షిణ మధ్యభాగములోవున్న మెట్టభూములలోను, అడవులలోను, నదిగట్లమీదను తిరుగుతూ నేస్తువుండేవి ఈజాతిపశువులకు ఉత్తర పడమర స్రదేశాల్లోవుండే థగ్నారాస్, హరియాన, నాకోరాస్, ధన్నీసు జాతుల రకంలో కొంచెము తేడా కన్పించుతుంది.

లక్షణాలు

తల:- వెడల్పుగా,

శరీరము:- అందముగా,

మూపురం:- లావుగా,

గంగడోలు:- పెద్దదిగా,

తోక:- బాగుగా నేలకుతగులునట్లుగా,

రంగు:- కొంచెము ఎరుపుకూడిన కపిలరంగుకలదిగా,

చర్మము:- అందముగా నునువుగా వుంటుంది,

పుంగనూరు జాతి

ఈజాతి చిత్తూరుజిల్లా పుంగనూరు ప్రాంతాలలోవుంది ఇవి చిన్నజంతువులు అయినప్పటికి పాలుఎక్కువగా యిస్తాయి. పనిపాట లకుకూడ ఉపయోగపడుతవి. స్రభుత్వం ఈజాతిని పెంపొందించడానికి ప్రయత్నిస్తూంది.

అక్షణాలు

తల:- పెద్దదిగా

మెడ:- బలంగా పొట్టిదిగా

కన్నులు:- లేడికన్నులులాగా

చేవులు:- సూటిగా చిన్నవిగా

గంగడోలు:- రొమ్మువరకు వ్యాపించి

కాళ్ళు:- కురచగ బిగువుగా

తోక:- పొడవుగా క్రిందకు వేలాడుతూ వుంటుంది.

దున్నలు - గేదెలు

భారతదేశములోపాడి కరువైనదనీ, మంచిజాతిగల పాడిగేదెలు ఎచ్చటదొరకునాయని రైతులు ఆతురతవడుతూ వుంటారు. అందులో ముర్రాజాతిగేదె అంటే రైతులకు ఈకాలంలో మోజు ఎక్కువై పోయింది.

ఆంధ్రదేశంలోకూడా ఈజాతిని అచ్చటచ్చట తదితర ప్రాంతాలనుంచి తెప్పించి పాడికి వినియోగించుతూ వాటిమంచి చెడ్డలను పరిశీలించుతూ అప్పుడప్పుడు వ్యాసాలద్వారా, అనుభవంద్వారా రైతులకు తెలుపుతున్న కృష్ణాజిల్లా గుడివాడ తాలూకా నూజెల్ల వాస్తవ్యులు సుప్రసిద్ధరైతుబిడ్డ భూస్వామియగు శ్రీ పర్వతనేని వెంకటరత్నంగార్ని, గుడ్లవల్లేరు రైతులను యిచ్చట పేర్కొనతప్పదు.

ఈ జాతిగేదెలు హరియానా ప్రాంతాలలోను, రోటక్, హిస్సారు జిల్లాలలోను, స్వచ్ఛమైనజాతి పాకిస్థాన్ లోను, ఉత్తర ప్రదేశ్ లోను, భారతదేశములో గంజాంజిల్లాలోను, పల్లాకిమిడి ప్రాంతాలలోను వున్నాయి.

ఈజాతిగేదెలు కొమ్ములు మెలికలుతిరిగి చూచుటకు భయం కరముగా, ముద్దుగా డాబురరిగా వుంటాయి మెడమాత్రం పొట్టిగా,

తలచిన్నదిగా ముక్కురంధ్రాలు వెడల్పుగా, రంగు కపిలగోవురంగుగా శరీరము నునుపుగా మెరుపుగా తొంటిభాగము వెడల్పుగా, వీపు విశాలంగా, కంఠపుపెద్దదిగా, తొంటిపొడవుగా వుండిపెద్ద బడాయిగా నడుస్తుంది. ఈ గేదెలు పాలకు ప్రశస్తము.

చుక్క దున్నలు

ఇవికూడా ముత్తాజాతికి పుట్టినవే. దీనిముఖాన తెల్లచుక్క వుండుటవల్ల చుక్కదున్నలంటారు. వీటికొమ్ములు పొడవుగావుండి చివరవంపులు తిరిగి వుంటాయి. తలమాత్రం పెద్దదిగా, బరువుగా వుంటుంది. ఈ జాతిగేదెలు మార్కం పాలుబాగాయిస్తాయి. పొడుగు మాత్రం కామధేచువు పొడుగుగా వుంటుంది.

తోడాదున్నలు

సీలగిరికొండలకు పోవువారందరకు ఈదున్నలను గురించి తెలిసియేవుంటుంది. అచ్చట వుండేప్రత్యేకతతోడావానికి ఒక మందవుంటుంది. ఈ దున్నలు తల వంచుకొని నడుస్తాయి అవి నడచేటప్పుడు చూస్తే భయంకరమైన కుక్కలవలే కనపడతాయి. మొదటి భాగమందు, మెడభాగమందు, మూపురము, వెన్ను భాగములందు వెంట్రుకలు మాత్రం దట్టంగా వుంటాయి వాటిని అనవసరముగ తాకితే అపాయము కలుగచేస్తాయి. కొత్తమనుష్యులను చూడగనే తలపైకెత్తి కొంతదూరము వెనుకకు పరుగెత్తి, మరల నిలబడుచూ తాను చూచిన మనుష్యుని గుర్తుంచుకొని తలను పైకెత్తుచూ లేడివలెనాటకమాడుచూ ఇంకాకొన్ని దున్నలను ప్రోగుచేసికొని ఆ మనుష్యుని పొడుచుటకుదండెత్తి వస్తాయి. ఒక్కొక్క సమయంలో ఆ సమూహమంతా ఒక్కసారి ఉద్రేకత చెంది, తమ క్రిందకు గించి, అవిదేని చూచి కోపంగ వుంటాయో దాని మీదకు దుమికి చంపుతాయి. ఈ రీతిగ వులులు భయంకర జంతువులు తమ జోలికి వస్తే చీల్చి చెండాడుతాయి.

జొఫర్ బాడేజాతి

ఈ దున్నలు కథియవారు ప్రాంతాలలో వుంటాయి. ముగ్రా జాతి కంటే తల మెడపెద్దవిగ నొసలు విశాలముగ, ఎత్తుగ, కొమ్ములు మెడ, ప్రక్కకు వంగి వుంటాయి గేదెలు బాగా పాలిస్తాయి.

ఈరీతిగ సుద్దీ, నాలి, మెహనా, రావి, నాగపూరు అను రకాల వివిధ జాతులు గలవు. ఈ గ్రంథములో ఈ పశుజాతుల విషయమై వ్రాయాలంటే పశు విజ్ఞాన సర్వస్వమని రెండు వేల పేజీల వరకు వ్రాయవచ్చు కాని యిట్టి గ్రంథకర్తను ఆదరించేవారు కన్పట్టలేదు.

ఆ ర వ భా గ ము

విదేశీయ - పశుసంపద

బ్రిటనులోని పశుసంపద

ప్రపంచములోనున్న జంతువులన్నియు అడవిజంతువులేమింతో కాలానికిగాని ఈజంతువులు సాధుత్వానికిరాగలిగాయి. ఆకాలములో అవివరీతిగా మనకు ఉపయోగపడినవో, వరీతిగా ఈ ప్రపంచంలోకి వచ్చినవో మనకు తెలియదు. ఇంకను యూరప్ దేశంలో 8000 సం॥ క్రిందటివరకుకూడ ఈ పశువుల సంగతి మనకు తెలియదని చెప్పాలి. ఈ అడవిజంతువులు ప్రారంభదశలో బోసుప్రిమినియస్, బోసులాంగి ఫ్రాన్సు అని రెండురకాలుగా వుండేవి. పూర్వము బ్రిటనుదేశములో పశువుల ఎముకలతో రకరకాల ఆయుధాలుతయారుచేసి జంతువులను వేటాడేవారు. ఈ వేటాడుట క్రొత్తరాతి, పాతరాతి యుగాలలోవచ్చిందని చరిత్రలు తెలుపుచున్నాయి. పాలకొరకు, మాంసం కొరకు పశువులను ఉపయోగించుట ప్రారంభించారని రోమనులు తెలుపుచున్నారు. రోమనులు మాత్రము తమపశువులను తమబిడ్డల కంటే ఎక్కువగా చూచుకొనేవారు. తెల్లవారులు పశుసంపదకు

వృద్ధిచేయుటలో ముందంజవేసి, ప్రపంచములోని అన్ని ప్రాంతాలకు పోయి తమజాతి పశువులను ఆదేశప్రజలు దిగుమతిచేసుకొన్నారు. ఎక్కువపాలకొరకు, మాంసానికి పనికివచ్చే పశువులను అమెరికాకు ఎగుమతిచేసి ధనాన్ని సంపాదించిధనవంతులయ్యారు. బ్రిటన్ దేశంలో పున్న పశుజాతులు ఏదేశంలోనులేవనియు, ఈవిషయమై బ్రిటిష్ వాడు చాలాగర్వింతురని ఒకపశువైద్యుడు తెలిపాడు, ఇంగ్లండు చల్లనిదేశ మగుటవల్లను, చక్కని గడ్డిజాతులు పెరుగుటవల్లను, శీతోష్ణస్థితి అనుకూలంగా వుండుటవల్లను, నేల సారవంతమగుటవల్ల పశుసంపద వృద్ధిఅయింది.

అడవి జాతి పశువులను మచ్చిక చేసుకొనుట

బ్రిటనుదేశంలో నార్తంబర్ లాండులో ఒక భాగమైన బెల్ఫోర్డ్ దగ్గరగానున్న చిల్లింగ్ హాం పార్కులో ఈ జాతిపశువులు వుండేవి. ఈ జాతిపశువులు ప్రారంభములో పుట్టగానే మీగడవలె తెలుపుగాను, కొమ్ములు తెలుపుగాను, ముక్కు రంధ్రాలు, గిట్టలు నలుపుగా వుండేవి. “సీడరుడిబెల్లో గాలికొ” అను నతడు ఈ అడవిపశు వులను వేటాడి ఎక్కువగా మచ్చిక చేసుకొని పెంచేవాడు. ఈ జాతి పశువులు మంచిబలము, రోషంగలనగుటవల్ల ఈతను వేటాడుటకు ఎంతో భయపడే వాడట. వాటిని పట్టుకొని కొన్ని నెలలుబోనులలో నుంచేవాడట.

చిల్లింగ్ హాంజాతి అడవి పశువులుమాత్రము మనుష్యులను చూడగానే భయపడి పారిపోతాయి. దూడ పుట్టగానే తల్లి ఎల్లప్పుడూ దూడ దగ్గరనే యుండి శత్రువులు దొంగిలించకుండా కాపలా కాయునట. అడవిఎద్దులను పట్టుకొనుటకు వేటగాళ్ళు ఎంతో ప్రయత్నించి విఫలులైనారట.

పూర్వం భూమిని ఎద్దులచేత దున్నించినారని చరిత్రకారులు తెలుపుతున్నారు. 150 సంవత్సరాలనుంచి ఎద్దులకంటే గుఱ్ఱాలు తొందరగా దున్నునను యుద్దేశ్యముతో ప్రారంభించారు. ఇంకను

గుఱ్ఱాలకంటె తొందరగా దున్నే ట్రాక్టర్లను యంత్రాలను ఉపయోగించు తున్నారు.

బ్రిటన్ లో ససెక్సు నుంచి జాతి పశువులు

ఈ జాతి నుంచి బలంగా వుండి గుఱ్ఱముల కంటె కూడావడిగా భూమిని దున్నగలవట. ఇవి ఇంకను నాలుగు నిమిషాలలో పదహారు మైళ్ళ దూరము యెక్కువ బరువు మోసుకొని పోయేవట. కాని ఈ కాలములో ఈ ససెక్సు జాతిని యిట్టి పనులకు వ్రసయోగించుట లేదట. 18 వ శతాబ్దము నుంచి ఈ జాతి పశువులను ఎక్కువగా కొత్త పట్టుట వలన మాంసము కొరకు ఉపయోగించుతున్నారు.

ఇంగ్లండు

ఈ దేశము చిన్నదియగుటవల్లను, పచ్చికబయళ్ళు ఎక్కువగా యుండుటవల్ల పశుసంపదను ఎక్కువగా అభివృద్ధిపరుస్తున్నారు. ఇచ్చట మాంసముకూడ చవుకగా దొరుకుతుంది. అమెరికాలో వున్న పశువులన్నియు యిదివరకు బ్రిటన్ నుంచిదిగుచుతి చేసికొని నవేనట. వీటిలో షార్టా రన్, హియర్ షోల్డ్, పోల్టు యాంగస్, జాతులు ముఖ్యమైనవి. అమెరికా దేశాన్ని కొలంబస్ కనిపెట్టినపుడు రెండవ పర్యాయం తనదేశాన్నుంచి తనపశువులను తీసుకొనివచ్చి అచ్చట వారికి అమ్ముతూ వచ్చెవట. ఇప్పుడు అమెరికాలో ఈ కొలంబస్ తెచ్చిన స్పానిష్ జాతికూడావుంది.

పాలఉత్పత్తి

ఈ కాలంలో బ్రిటిష్ వారు ఆవులను పాలకొరకు పెంచుతున్నారు వానిమేతకొరకు పచ్చికబీళ్ళను ఏర్పాటు చేస్తున్నారు. ఇంగ్లండులో చలికాలంలో పచ్చికపెరగడానికి అవకాశంలేనందున చెట్ల ఆకులు, ఎండుగడ్డి, కృత్రిమపదార్థాలు మేపుతుంటారు శీతాకాలంలో ఆవులు

ప్రతిరోజూ సగటున మూడుగ్యాలను పాలుయిస్తాయి. ఈకాలంలో ఒకటిన్నరభాగం ఎండుగడ్డి, నాలుగుభాగాల చెట్ల ఆకులు, ఒకటిన్నర భాగం కొబ్బరిపిండి లేక దాణావస్తువులు మేపుతారు. ఇంకను వేసవి కాలంకన్న ఈకాలంలో పాలను ఎక్కువ వాడుతారు.

ప్రతి సంవత్సరానికి తన ఆవులనుంచి 700 లేక 1000 గ్యాల నుల పాలను పొందుతాడు. రైతులు ఖరీదుగల మేతను యిచ్చి పాడిపశువులను జాగ్రత్తగా మేపుతారు. రోజునకు రెండుసార్లకే పాలు పితుకుతారు. ఇంకా ఎక్కువగా యిచ్చే జాతులను మూడు పూటలా యంత్రాలద్వారాగాని, చేతులతోగాని పితుకుతారు. బాగుగా మేసే ఆవులు రోజునకు అయిదు గ్యాలనుల పాలు యిస్తాయి.

ప్రసిద్ధ పశుజాతులు

గ్రీటన్ రైతులకు గుర్రాలనుండి కుక్కల మీద వున్నంత ప్రీతి పశువులమీద వున్నట్లు కన్పట్టదు. మాంసం కొరకు పాలకొరకు మాత్రమే పశువులు పెంచ బడుతున్నాయి. పశువుల చంపి మాంసమును శుద్ధిజేసి డబ్బాలతోపెట్టి తదితర జేశాలకు ఎగుమతి చేస్తారు. అందుచేతనే యింగ్లండులో కనాయి దుకాణాలు, కృత్రిమ సంపర్క కేంద్రాలు ఎక్కువగా వున్నాయి. మాంసానికి పనికివచ్చే పశువులు పాలు తక్కువగా యిస్తాయి దూడలకు కూడ వాని పాలు చాల నందున కృత్రిమ అహార పానీయాలు యిచ్చి మేసి మాంసం కొరకు వధ చేస్తారు. ఇచట ప్రజలు మాంసభక్షకులగుటవల్ల కనాయివారల కాఫురాలు ఎక్కువగా వున్నాయి.

షార్తారన్

ఈజాతిపశువులు ఇంగ్లండులోనున్న ప్రతిజిల్లాలోను పెంచ బడుతున్నాయి రాబర్టు బాక్ వెల్ అనునతడు ఈజాతి పశువులను పెంచుటలో ముందంజవేశాడు. ఈజాతి తెలుపుగాగాని, ఎరువుగా

గాని వుంటాయి. ఆవులుమాత్రం సరాసరి 700 నుంచి 800 గ్యాలనుల పాలుయిస్తాయి. ఈజాతిఎద్దులుకూడ మిగుల బలముగా వుండుటవల్ల మాంసానికి ఉపయోగిస్తారు. ఈజాతిని యితరజేశాలలో “డర్బం” జాతిఅని పిలుస్తారు.

ఐరిష్ జాతులు

ఐర్లండులోకూడ పశుసంపద ఎక్కువగావుంది కెర్రీ, డెక్స్టర్ అనునవి మంచిజాతులు. ప్రతిసంవత్సరము కొన్నిజేల పశువులను మాంసమునకు పనికివచ్చే పశువులను ఎగుమతిచేస్తారు. ఐర్లండు దేశములో రైతులకు యిదియొక ప్రధాన వృత్తియైవుంది. కెర్రీజాతి ఆవులపాలనుంచి వెన్న, మిఠాడ, జన్నును తయారుచేసి రైతులు ఎక్కువధనాన్ని సంపాదించుతారు. గల్లోజాతి పశువులను మాత్రము మాంసముకొరకు వుపయోగిస్తారు. పోల్డుజాతి పశువులకు కొమ్ములు చిన్నవిగావుండుటవల్ల కాస్టిక్ పొటాష్ తో రుద్దుటవల్ల కొమ్ములు కొంచెము పొడవుగా పెరుగుతాయి. ఈజాతి పశువులు చాలా విచిత్రంగా వుంటాయి.

వేల్పు జాతి పశువులు

ఈజాతి పశువులు నలుపురంగుగా నుండి పాలను యెక్కువగా యిస్తాయి. ఇంకను ఈ జాతి ఆవులను, హియర్ ఫోల్డ్ ఎద్దులతోదాటిస్తారు. అందు చేత వీటి మాంసము చాలా రుచిగా వుంటుందట.

డెవాన్ జాతి

ఉత్తర డెవాన్ జాతి పశువులు మంచి పాలకు, దక్షిణడెవాన్ జాతి పశువులు మాంసము కొరకు వుపయోగిస్తారు.

ఎయిర్ షెయిర్ జాతిపశువులు

ఇవి చిన్నవిగా వుంటాయి. మేతతక్కువగా తినిపాలనుజాస్తిగా యిస్తాయి.

బ్రిటిష్ ప్రెజియన్ జాతి

ఈ జాతి ఆవులు చాలా పెద్దవిగా వుండిసంవత్సరానికి వెయ్యి

గ్యాలనుల పాలనిస్తాయి. సామాన్య ప్రజలు ఈ జాతిని పెంచుట కష్టము.

రెడ్ ఫోల్ జాతి

నాన్ ఫోల్కు, సల్ఫోల్కు ప్రాంతాలలో పాల కొరకు, మాంసము కొరకు ఎక్కువగా పెంచుతారు.

హియర్ ఫోర్సు జాతి

ఇవి చూచుటకు చాలా అందంగా వుంటాయి. పాల కొరకు మాంసము కొరకు పెంచుతారు.

ఇంగ్లీషు ఛానల్ లోని జాతులు

ఈ పశువులు చూడడానికి అందంగా వుంటాయి. కామధేనువు లాగా పొదుగులు వుంటాయి. పసిబిడ్డలకు వాని పాలనువాడిన జీర్ణరో గాలు కలుగుతాయి. వీటిలో జెర్నజాతి సుప్రసిద్ధమైంది. ఈ జాతిచాలా సాధువైనది. పాలు ఎక్కువగా యిస్తాయి. ఇంకా వీనిచరిత్ర వ్రాయాలంటే ఎంతో వుంది.

అమెరికా పశు సంపద

పురాతన పశు వర్ధకశాఖ

అరువదివేల సంవత్సరాల క్రిందట బాబిలోనియన్, యశిరియన్, యిజిప్షియన్ దేశాలనాగరికతగల దేశాలలో జంతువులకు ప్రాముఖ్యత వుండేదని శిలాశాసనాలపైన వాటిబొమ్మలు చెక్కబడినాయి. గుఱ్ఱాలను యుద్ధాలలో వుపయోగించేవాడు. గ్రీసులో వ్యవసాయమే ముఖ్యవృత్తిగా వుండేది. అలెగ్జాండర్ హిందూదేశాన్ని జయించినపుడుకి వేల రకాల జంతువులను తమదేశాలకు తీసికొనిపోయారు. ఈ కాలంలో క్రిస్టియన్ ప్రాంతాలలో పశుసంపద, వ్యవసాయం అభివృద్ధిలోకి వచ్చింది రోమన్ సామ్రాజ్యంలో “కానిమస్” అనునతడు వ్యవసాయమభివృద్ధిని గూర్చి మహోత్సవమైన గ్రంథాలను పదమూడింటివరకు వ్రాసినట్లు. 1453లో తురుష్కులు కన్స్టాంటిన్

నొప్పిలోనగరాన్ని ఆక్రమించుటవల్ల వ్యవసాయం మూలపడిపోయిం దట. రైతులుకూడ చాలాగాధపడ్డారు. జంతువులుకూడ క్షీణించి నాయి.

మధ్యమయుగ పశువర్ధక శాఖ

జర్మనీ, స్పానిష్, ఫ్రెంచి, యూరపు దేశాల నాగరికత వేయి సంవత్సరాలనుంచి అభివృద్ధిచెందుతూవుంది : పశువులు ఎక్కువపాలను యిచ్చేవధతులను, మాంసము కొరకు పశువులను పెంపొందించే విషయాలను పరిశోధించారు. ఇంకను ఫ్రాన్సు, ఇటలీ, జర్మనీ దేశాలలో లక్షలకొలది గొట్టెలుకూడ అభివృద్ధిచెందినాయి. 12వ శతాబ్దం నుంచి స్కాండినేవియాలోకూడ పశుసంపద అభివృద్ధిగాంచింది 1700 సం॥ లో పశువర్ధకశాఖ ఇంగ్లండులో అభివృద్ధిగాంచింది. రాజులు తమభూములను ప్రజలకుయిచ్చి వ్యవసాయం చేయమనగానే పశువులకు మంచిరిరాకి కలిగింది. అప్పుడు ప్రజలు వ్యవసాయాన్ని అభివృద్ధిపరచి పలువిధ ఆహారపదార్థాలను సంపాదించి పశుసంపదను వృద్ధిపరచారు.

స్వీత్ ఫీల్డు మార్కెట్టు లో పశువులను తూకము వేయగా 370 పౌనులున్ను, దూడలు 50 పౌనులున్ను, గొట్టెలు 28 పౌనులున్ను, మేకలు 18 పౌన్లు తూకము వచ్చెనట తరువాత మరల 1790 లోకూడ తూకము పొచ్చెనట. ఈరీతిగా వ్యవసాయాన్ని వృద్ధిపరస్తూ పశుసంపదను కాపాడుటవల్ల పశువులు 800 పౌన్లు దూడలు 180 పౌనులు, గొట్టెలు 50 పౌనులు, మేకలు 80 పౌనులు, తూకంకలిగేటట్లు రైతులు, పశువర్ధక శాఖవారు శ్రమపడ్డారు.

ఆధునికయుగపశువర్ధకశాఖ

ఇంగ్లండు, యూరపు దేశాలలో ఆధునిక పశుజాతులు ఎంతో వృద్ధిఅయినవనుటకు రాబర్టు బాక్ వెల్ పరిశోధన తేకారణమట. జంతువులను, పశువులను పెంచుటవల్లను, గడ్డిజాతులు,

మొక్కజాతులను పెంచుటవల్లను, ప్రపంచానికి ఎంతో లాభంవున్నదని ఈయుగంలో తెలుసుకొన్నారు. పూర్వం అమెరికాలో గుఱ్ఱాలు లేవు. ఇచ్చటకువచ్చి స్థిరపడినతర్వాతనే కొందరు గుఱ్ఱాలనుతదితర దేశాలనుంచి దిగుమతిచేసికొన్నారు. అంతకుపూర్వం పశువులు, గొఱ్ఱలు, మేకలు, మాత్రమే వుండేవి. ఇంగ్లాండు, యూరపుదేశాలలో పశుసంపద అభివృద్ధిని చూచి 1800నుండి 1870 సం॥వరకు పశుసంపదను, 1880లోగుఱ్ఱాల అభివృద్ధిని, 1890లో గొఱ్ఱలు, మేకలు, కుక్కలు, పంకులను అభివృద్ధిచేసే పరిశోధనలు ప్రారంభించారు.

అమెరికాలో పశుసంపదవల్ల ఆదాయం

1950 సం॥ లోఅమెరికా పశుసంపదవల్ల రాబడి 239 మిలియనుల డాలర్లు. పాలు, వెన్నవల్ల లాభాలు 287 మిలియనుల డాలర్లు, గొఱ్ఱలు, మేకలు, వాటివున్నివల్ల 16 మిలియన్ల డాలర్లు, కోళ్ళవల్ల 700 మిలియనులు, ఫారాలవల్ల 90.1 మిలియన్ల డాలర్లు, ఆదాయం వచ్చింది. ఇంకను, పాడి పరిశ్రమ, వెన్న పరిశ్రమలు, ఫాపించి ఎంతో ధనాన్ని సంపాదించు తున్నారు.

అమెరికాలో కసాయిదుకాణాలు

పూర్వము యిప్పటివలె పెద్దపట్టణాలు లేవు. ఆకాలంలో పశుసంపద కూడా అంతగా వృద్ధి యవ్వలేకు. ప్రపంచ మంతయు ఆదేశరైతులు సంచారము చేసి జంతువుల ప్రాముఖ్యత తెలిసికొని వాటిని వృద్ధి చేయుట ప్రారంభించారు. రైతుల దగ్గర నుంచి కసాయి వారు జంతువులను కొని వాటిని చంపి మాంసమును ఎగుమతి చేస్తూ ఎక్కువ ధనాన్ని సంపాదించారు. ఇంకను మాంసాన్ని బండ్లలో వేసుకొని యింటింటా అమ్ముతారు. జంతువులను చంపేటప్పుడు కసాయిదుకాణాల మేనేజరు ఇద్దరు లేక నలుగురు కసాయివాళ్ళను కోయుటకు

ఏర్పాటుచేస్తారు. ఇంకను సహకారసంఘాలద్వారా, ఏజెంట్ల ద్వారా మాంసాన్ని అమ్మించుతారు.

జంతువులమేత

అమెరికాలో పశువులకు ఏ యే మేతలు మేపవలెనో, ఏ యే చికిత్సలు చేయాలో, ప్రాథమిక పశుచికిత్స వల్ల యెంతవరకు లాభమో, మున్నగు విషయాలను యెన్నిటిలో పరిశీలించారు. పశువులకు పనికి పచ్చే 30 రకాల మొక్కలను, వాటిలో వుండే కొవ్వు పదార్థాలను, విటమినులను కనుగొన్నారు. ఎ. బి. సి. డి. ఇ. ఎఫ్. విటమినులు ఆహారంలో లోపించిన వివిధరకాలరోగాలు వచ్చుచున్నవని కనుగొన్నారు. పచ్చిగడ్డిలో కూడ డి విటమిను వున్నదని గ్రహించారు.

పశువుల పరీక్ష

పశు పరీక్ష చేయువాడు ఆతని వుద్దేశ్యాన్ని తెలివితేటల వుపయోగించి అనుభవంమీద చెప్పాలి. పశుపరీక్ష అనేది ఒక కళకాదు. శాస్త్రం కాదు. ఇది లెక్కలలాగా గణితశాస్త్రం కాదు. మన భారతీయశాస్త్రంలాగా సుడుల పరీక్షకాదు, జంతువు మాంసానికి వుపయోగ పడుతుందో లేదో జాగ్రత్తగా తెలిసికోవాలి. ఈ దిగువమూడు సూత్రాలతో పశుపరీక్ష చేయాలి.

పశువులను కొనేటప్పుడు అమ్మే జంతువులు ఏజాతికి చెందినవో, వాటిలక్షణాలు ఎట్టివో తెలిసికోవాలి.

పాలకు, మాంసానికి. సరిపోయే పుటక, దార్ఢ్యాలు గుర్తించుకోవాలి.

ముక్కు దగ్గర వుంగరాలవలె చారలు వుండుట మంచిదని గ్రహించాలి. సంతలలో వుండే పాడి పశువులను ఎంతమాత్రము కొనరాదు.

మాంసానికి వచ్చే పశువుల బరువును బట్టి పౌనులతూకాన్ని బట్టి బలాన్ని బట్టి పశువులను ఎంచుకోవాలి.

అమెరికాలో పశుజాతులు

హోలెస్సెయిన్ ఫ్రెష్యున్ జాతి

ఈ జాతి పశువులను నెదర్లాండునుంచి ఇంగ్లాండునకు దిగుమతి చేసికొనేవారు. నెదర్లాండులో మాత్రం ఫ్రెష్యున్ జాతి అని పిలుస్తారు. అమెరికాలో మాత్రం హోలెస్సెయిన్ ఫ్రెష్యున్ జాతి అని పిలుస్తారు.

1850-1860 సం॥లో ఈజాతిఆవులను ఆబోతులను ఎక్కువగా అమెరికావారుఇంగ్లాండునుంచిదిగుమతిచేసికొనేవారు. 1880నుంచి1890 సం॥ వరకు నెదర్లాండు నుంచి దిగుమతి చేసికొనేవారు. ఈ జాతి ఆవులు బాగుగ పాలు యిస్తాయి. ఈ జాతి ఎద్దుల బరువు 1800నుండి 2000పౌనుల వరకున్న, ఆవులబరువు 1200 నుంచి 1400పౌనుల బరువు వరకువుంటాయి. ఈజాతిఆవులమెడ, కాళ్లు అంతపొడవుగాక మధ్య స్తమముగావుంటాయి. నలుపురింగుగాగాని, తెలుపురింగుగాగాని ఈ జాతి పశువులువుండి పొదుగు చూచుటకు మిగుల అందంగా వుంటాయి.

జెర్నీ జాతి

ఈ జాతి ఇంగ్లీషుఛానలులోని జెర్నీ విలెండులో ఎక్కువగా పెంచుతారు. ఈజాతినిచంపి మాంసముతినరావని చట్టాన్ని ప్రభుత్వం అమలుపరచింది. ఈజాతి వీటిగా వచ్చిందో ఎవరికీ తెలియదట. ఈజెర్నీప్రాంతము విశాలమైన ప్రదేశంకానందున అచ్చటపశువులు నిలువయుండటానికి వీలులేదు. 1850 - 1860 సం॥ రాలలో జెర్నీ, హాలెస్టీన్ జాతిపశువులను అమెరికావారు దిగుమతి చేసికొన్నారు. 1880 నుంచి క్రమేపి దిగుమతి తగ్గించారు. ఈజాతిని కెనడావారుకూడ ఎక్కువగా దిగుమతి చేసికొన్నారు. ఈజాతిని ఎగుమతి చేసికొననపుడు

జెర్నిలో ఎద్దులబరువు 1500 పౌండ్లు, ఆవులబరువు 1000 పౌండ్లు బరువు వుండేవి. అమెరికావారు తెప్పించిన తరువాత ఎద్దులబరువు 1200 నుంచి 1300 పౌనులబరువున్న, ఆవులు 800 నుంచి 900 పౌండ్లు బరువు వుండేవి.

జెరెన్సీ జాతి

ఈ జాతి ఇంగ్లీషు ఛానల్ లోనున్న చిన్న జెరెన్సీ ఐలాండులో పెరుగుతున్నాయి. ఇవటకూడ శగినంత చోటులేక ఈ జాతి పశువులు పెరిగేవికావు. 1830 - 1850 లోను 1910 నుంచి 1930 సం॥ వరకు కూడ ఈ జాతిని 30 లక్షల పశువులను దిగుమతి చేసికొన్నారు. ఈ జాతి ఎద్దులబరువు 1600 నుంచి 1800 పౌనులవరకు, ఆవు బరువు 1000 నుంచి 1200 పౌనుల బరువువరకు వుంటాయి.

ఎయిర్ మైర్ జాతి

వీటి జన్మస్థానం న్యూజిలాండ్ లోని ఎయిర్ మైర్ ఈ జాతిని ఇంగ్లండు కెనడా దేశాలకు కూడా దిగుమతి చేసికొనినాయి. అమెరికా వారు యిప్పటివరకు కూడ ఈ జాతిని దిగుమతి చేసికొంటున్నారు.

రష్యా - పశుసంపద

రష్యా కమ్యూనిస్టు దేశం. హిట్లర్ కాలంలో యుద్ధం వల్ల ఒక కోటి 70 లక్షల పశువులు, రెండుకోట్ల పందులు, 90 లక్షలపైగా గొట్టెలు మేకలు, 11 కోట్ల కోళ్ళను హతమార్చి పైనికులకు సప్లయ చేశారు. 1940 నుండి ధాన్యోత్పత్తి వృద్ధి అయింది. గోధుమపుత్పత్తి లోమాత్రము రష్యా ప్రపంచంలో ప్రథమ స్థానము వహించింది 1951 నాటికి పశుగ్రాసం, బంగాళదుంపలు, గోధుమలు ఇరువదిరెట్లు అభివృద్ధి చేశారు. ఇప్పుడు 60 రెట్లు వృద్ధి పొందింది పంచదార మూడువంతులు, ముడిపత్తి రెండువంతులు పెరిగింది. 1960 నాటికి

పల్లెలలోను, పట్టణాలలోను పశుగణాభివృద్ధి యిరువదరెట్లు అభివృద్ధి చేయాలని ప్రభుత్వం సంకల్పించింది

మాస్కోలోని చాలా యిండ్లలో పిల్లిగాని, కుక్కగాని, పిట్టగాని కనిపించుతుంది జంతువులను పెంచడంలో ప్రేమగల పిల్లలు తాబేళ్ళను గాని ముళ్ళ పందులను గాని పెంచుతారు. ఈ నగరం మొత్తంమీద పిల్లలు, పందులు, కుక్కలు పదిలక్షలకు పైగావుంటాయి. సోవియట్ రాజధాని నగరంలో ఈ చతుష్పాద జంతువుల పక్షుల ఆరోగ్యాన్ని పశువైద్యులు, వారి సహాయులు గల పెద్ద సిబ్బంది కాపాడుతుంది. మాస్కో నగరంలో పదనొకండు శాలలు, నగర శివాల్లలో మూడున్ను వున్నాయి. చికిత్సాయావత్తు ఉచితం.

పశువైద్య శాలలకు ఎక్సరే శాఖలూ, రోగనిదాన పరిశోధనాలయాలూ, ఆపరేషన్ గదులూ, మిసియోధేర పేటిక్ చికిత్సకు, తదితర చికిత్సలకూ గదులు వున్నాయి. మందులు పుచ్చుకొని పోయే వాటి శాఖలతోపాటు చాలా పశువైద్య శాలలు వున్నాయి వీటిలో జబ్బుతో ఉన్న పశుపక్ష్యాదులకు చికిత్సచేస్తారు.

లెన్ స్ జిల్లాలోని పాత పశువైద్యశాలకు ప్రక్కగా మరొక పశువైద్యశాలను స్థాపించారు. వ్యాధిగ్రస్తమయిన చతుష్పాద జంతువులకు ప్రశాంతిని యిచ్చేటందుకు చక్కనిదడులు, ఎప్పుడూ చన్నీళ్లు వేడినీళ్లు అతిపరిశుభ్రంగా వుంటాయి. క్రాస్నో ఆర్స్కాయ స్కయాలో మాత్రం వ్యాధిగ్రస్త జంతువులకోసం ఒక అంబులెన్సు కేంద్రం వుంది. ఈ కేంద్రానికి పెద్దజంతువులనూ రవాణచేయడానికి ప్రత్యేక ఏర్పాట్లుగల మూతవేసి 20 కార్లు వుంటాయి.

ఉజెబకిస్తాన్, తాజికిస్తాన్, కజకిస్తాన్, తుర్క్మెనిస్తాన్, అజర్ బైజాన్ ప్రాంతాలలో 40 కోట్ల 50 లక్షల ఎకరా భూమిని మన్నవారికి ఉచితంగా ఇచ్చారు కార్మికులకు కర్షకులకు ఆదాయము పెరిగింది. ప్రతిమనిషి 40 ఔన్సుల పాలు త్రాగుచున్నాడు. రైతుల ఆదాయం నూటికి 72 పాళ్లు మించింది ప్రస్తుతం 90 లక్షల 80 వేల ట్రాక్టర్లు, లక్షలకొలది పంటకోతయంత్రాలు, వున్నాయి.

ఇప్పుడు నూడాను గడ్డిని పెంచుచున్నారు ప్రతిఆవునకు 4 టన్నుల మేతను మేపుతారు. మూడుసంవత్సరాల కాలంలో ఆవు ఒక్కొంటికి 1.150 కిలోగ్రాములనుంచి 2.332 కిలోగ్రాములు పాలుపెచ్చినాయి.

సాగులోలేని భూములను ట్రాక్టర్లు దున్నుతాయి. ట్రాక్టర్లు తోలాగబడే కోతయంత్రాలు పంటను కోస్తాయి. శక్తివంతమయిన నీరుజల్లే యంత్రాలు కాయగురల మొక్కలకు నీరుపోస్తాయి. కోతయంత్రాలు గడ్డినికోసి నడుస్తూనే లారీలోవేస్తాయి. దుంపల కోతయంత్రం దుంపలను యేసుతుంది. దుంపలకున్న ఆకులనుకోసి వేసి వాటిని వేరుగాతొట్టెలలోవేస్తుంది. పాలు తీసే యంత్రాలు విద్యుచ్ఛక్తితో పాలుతీస్తాయి ఈరీతిగా రమ్యా చరిత్రవ్రాయాలంటే ఎన్నోఘట్టాలువున్నవి.

డెన్మార్కు పశుసంపద

డెన్మార్కుదేశం శీతోష్ణస్థితి చాలామంచి దగుటవల్ల వేసవి కాలంలో కూడా పచ్చికబయళ్లు, ఆరణ్యాలు బంగారంవలె పచ్చగా మెరుస్తూ వుంటాయి. వేసవి కాలంలో కూడా సుకుమారమగు ఆవులు కూడ పచ్చిక బీళ్ళలో హాయిగా మికారు చేస్తూవుంటాయి. డెన్మార్కులోని ప్రతిరైతు పాడిపరిశ్రమకు పాలుపడుతూ వుంటాడు. 1950 సం॥ లో డైరీఫారాలలో నున్న ఆవులు 50 లక్షల టన్నుల పాలను, 60 వేల పౌనుల వెన్నను, 1169 లక్షల టన్నుల జన్నును యితర దేశాలకు ఎగుమతిచేసింది ఇంకను రెండవ ప్రపంచయుద్ధంలో సైనికులకు కావలసిన పాల పొడిని, జన్నును, వెన్నను సప్లయ చేసింది. యుద్ధసమయంలో చాలా ఆవులను సైనికుల మాంసంకోరకు వుపయోగించారు. ఇదివరకుకంటేఇప్పుడు పాలఉత్పత్తిలో పరిశోధనలు జరిపి అన్నిదేశాలకంటే ఎక్కువ పేరు సంపాదించారు. చెడిపోయిన పాలను పిల్లలకు, రోగులకు యిచ్చిన క్షయ, అంటురోగాలు వస్తాయని పరిశోధించారు. క్షయవ్యాధి ఈ దేశం లోనే మొట్టమొదట ప్రారం

భింశగా పరిశోధనలు జరిపి అరికట్టారు. ప్రెసిరోజు స్కూలు పిల్లలకు, రోగులకు నీరు కలపని పాలును ఉచితంగా యిస్తారు. డెన్మార్కు పాలు అంటే సంపూర్ణమైన ఆహారమంటారు.

1870 సం॥ నుంచి సహకార సంఘాల ద్వారా ప్రజలకు పాలు సప్లయి చేస్తున్నారు. ఈ సహకార సంఘాల పద్ధతులను చూచి తదితర దేశాలవారు గూడ తమతమ ప్రాంతాలలో ఈ సంఘాలను ఏర్పరచి పాడి పరిశ్రమను అభివృద్ధి చేశారు. 1940 వ సం॥లో నూతన పద్ధతులతో ఎక్స్ ప్రెస్ రకాల సహకార సంఘాలను ఏర్పాటు చేశారు. ఈ 20 వ శతాబ్దంలో పట్టణాలలో పాల ఫ్యాక్టరీలను స్థాపించారు. ఈ రోజున డెన్మార్కులో 2500 సహకార సంఘాలు 354 ప్రయివేయ డెయిరీ ఫారాలు ఉన్నాయి. పని చేయుచున్నారు. డెన్మార్కు దేశము లోని 40 పట్టణాల ను 20 కోట్ల జనులున్నారు. ఈ పట్టణాలనుంచి కొన్ని లక్షల పాలసీసాలు, డబ్బాలు తదితర దేశాలకు ఎగుమతి చేస్తూవుంటారు. 1940 సం॥ నుంచి ఈ దేశంలో పాడి పరిశ్రమ ఎక్కువగా అభివృద్ధి గాంచుట వల్ల చాలా భాగ్యవంతులైంది. 1941 సం॥ నుంచి డైరీ ఫారాలకు ప్రభుత్వం గ్రాంటు యియడం మూనివేసింది.

డెన్మార్కులోని పశువులకు క్షయవ్యాధి రాకుండా అరువది సంవత్సరాలు పరిశోధించి అరికట్టారు. 1954 సం॥లో ఈ వ్యాధిని అరికట్టిన దేశాలలో మొదటిది డెన్మార్కు దేశము. డెన్మార్కు చూచుటకు చాలా మంది యాత్రికులు తదితర దేశాలనుంచి వస్తూ పోతూ వుంటారు. యితర దేశాల నుంచి పశువైద్యులు స్వయంగా విచ్చేసి డైరీ ఫారాలను, వాటిలో వుండే పశువులను చూస్తూ కొంత కాలము యిచ్చటనే యుంటారు.

ప్రసిద్ధమైన పశుజాతులు

రెడ్ డైరీ జాతి పశువులు జూట్ లాండులో ఎక్కువ ఖరీదుకు దొరుకుతాయి. బ్లాకు వైట్ డేనిష్ డైరీ జాతి కూడా జూట్ లాండులోనే దొరుకుతాయి. మార్తారన్ జాతి పశువులు జూట్ లాండు ఉత్తరదక్షిణ

ప్రాంతాలలోను, డిర్నీజాతి మాత్రము డెన్మార్కులో నున్న ఆబోతులతో దాటించగా మంచిరకాల దూడలు పుట్టుచున్నవి. కాని వాటిని మాంసముకొరకు వాడుతూ వుంటారు. ఎరువు నలుపు రంగు తెలుపురంగుగల ఆవులు పాలను ఎక్కువగా యిస్తాయి.

తమ దేశంలో పశు సంపదను అభివృద్ధి పరచడానికి పశుప్రదర్శనాలను, పాలబోటిలను ఏర్పరచుతారు. చిన్న చిన్న ప్రాధమిక పశు చికిత్సా కేంద్రాలు, గ్రామ రైతులకు ఉపయోగ పడే పశు చికిత్స పాడి పరిశ్రమ గ్రంథాలను ప్రకటించి ఉచితంగా ప్రభుత్వం పంచిపెట్టుతుంది. 1938వ సం॥లో గాలికుంబురాకుండా టీకాలను కనిపెట్టిరి. డచ్చి, జర్మనీ, దేశాలవారు డెన్మార్కు దేశపు పద్ధతివలె తమ పశువులకు రాకుండా టీకాలు వేసుకొనుట వలన ఎన్నో పశువులు బ్రతికినవట.

19 వ శతాబ్దమునుండి డెన్మార్కులో తయారయ్యే వెన్నను ప్యాకెట్టులలో నింపి యితరదేశాలకు ఎగుమతి చేసి ఎంతో ధనాన్ని సంపాదించారు. కోపన్ హేగ్ లో 1687 మంది ప్రభుత్వోద్యోగులను పాపులలోను మార్కెట్టులలోను పాలను అమ్మడానికి యేర్పాటు చేసారట. తమ పశువులకు జబ్బుగా నున్న పరిస్థితులలో వైద్యశాలకు రాని పక్షమున ప్రభుత్వ వెటరినరీ వారు అంటులెన్ను కారు యింటికి పంపుతారట. డెన్మార్కు లోని ప్రతిగ్రామానికిపశు వైద్యుడు వారానికి ఒకపర్యాయంవెళ్ళి రైతులకు ప్రాథమిక పశువైద్య చికిత్సలను బోధించుతూ వుంటారట.

స్వీడను పశుసంపద

ఈదేశంలోని పశుజాతులు ఎక్కువగా కృత్రిమగర్భోత్పత్తి తోపుట్టి నవేగాని స్వచ్ఛమయినజాతులు లేవనియే చెప్పవచ్చును. హాలెండుదేశంలోని ఎద్దలను దిగుమతి చేసికొని తమదేశపుఆవులతో దాటించగా మంచిబలముగల కోడెలు ఆవులు పుట్టుటవల్ల పాలుయిది వరకుకంటె జాస్తిగాయిస్తున్నాయి. కృత్రిమగర్భోత్పత్తి తో పుట్టిన

జాతిపశువులను స్వీడిష్ ఫ్రీజియన్ జాతి పశువులు అని పిలుస్తారు. గతశతాబ్దంనుంచి హాలెండు దేశాన్నుంచి దిగుమతిచేసికొని పశు సంపదను పాడిపరిశ్రమను పెంపొందించుకొన్నారు.

1889 సం॥ లో కృత్రిమ గర్భోత్పత్తివల్ల కలిగిన ఆవులు డెన్మార్కు, నార్వేదేశపు ఆవులుయిచ్చే పాలతో సమానంగా యిచ్చేనని స్వీడన్ శాస్త్రకారులు తెలుపుతున్నారు ఈరీతిగా వృద్ధి చేసిన పాడిపరిశ్రమవల్ల వచ్చిన వెన్న, జున్ను పాలు తదితర దేశాలకు ఎగుమతిచేసి ఎంతోమంది ధనవంతులైనారు. స్వీడనులోని ఎ్రిజలు పశువులను పాలకొరికు, మాంసముకొరకు పెంచుచున్నారు. రెండవ ప్రపంచయుద్ధంలో ఈదేశపు పశుసంపద నాశనమైంది. కానియిప్పుడు మరల పశుసంపద పాడిపరిశ్రమ వృద్ధిఅయింది. ఈప్రభుత్వంకూడ పశువైద్యకళాశాలను, పరిశోధనాలయాలను నిర్మించి వేలకొలది పశువైద్యులను తయారుచేసిరి. ఈ ప్రభుత్వం ప్రతి ఎనిమిదివేల జనాభాకు ఒక పశువైద్యశాలను ఏర్పాటుచేసారు. పశుప్రదర్శనాలు ఏర్పరచి ఎన్నో బహుమతులు యిప్పటకీ యిస్తూవుంటారు. 1947 సం॥ లోస్వీడను ప్రదర్శనంలో పాలపోటీలలో స్వీడిష్ ఫ్రీజియన్ జాతిపశువులు 602 పౌనులు పాలు యిచ్చినాయి. 1946 లో పశు గ్రాసం ఎక్కువగా పండుటవల్ల పశువులుతిని బలిసి సంపత్సరమునకు 143 పౌనులు పాలుయిచ్చాయి. ఈజాతిఆవులు ఇరువది సంవత్సరాల వరకుబ్రతుకుతాయి. రోజుకు రెండుమూడు సాప్లయంత్రాలద్వారా పాలు పితుకుతారు. ఇప్పుడు ఈజాతిఆవులు 990 పౌనులవరకు పాలు యిచ్చుచున్నవి.

చైనా పశు సంపద

చైనాదేశంక మ్యూనిష్ట్రు దేశమయిచప్పటికివ్యవసాయాభివృద్ధికి పశుసంపదాభివృద్ధికి ఎంతో సహత్సరమైన కృషిచేసింది. కాని చైనాలో అంతర్వ్యధంవల్ల వ్యవసాయం, పశుపోషణ మూలపడింది. ముఖ్యంగా పశుపోషణకు చాలా చెబ్బతగిలి ఎందులు, కొట్లు, గొట్టెలు,

పాడిపశువులు ఎన్నో చనిపోయాయి. మంచిజాతి పశువులను దేశదోర్ హాలు అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులకు బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదులకు అమ్మివేసి సాంప్రదాయంగల పశుసంపదను నాశనంచేసారు. అయినా యుద్ధంకలిగించిన, అరాచకస్థితికలిగిన కొంతకాలానికి కష్టాలు పోయినాయి, యుద్ధానంతరము రెండవయుద్ధానికిముందున్న ధాన్యో, తృప్తి, గోధుమఉత్పత్తి, నూనెమొక్కలు, బంగాళమంపలు, అల్లం పశుగ్రాసపు సంబలతో ముందంజ వేశారు. ధాన్యం, పశుసంపద మునుపటికంటే ఎన్నో రెట్లు వృద్ధిఅయింది. పాడి పరిశ్రమ కొరకు పాటుపడుచున్నాడు. అందుకోగాలను అణచి పశుపెంపకాన్ని వృద్ధి పరుస్తున్నారు. వ్యవసాయంలో సాధించిన విజయాలు, పశుగణాభి వృద్ధికితోడ్పడింది. చాలా ప్రాంతాలలోవరదలవల్ల పచ్చిపీచీ, బీళ్ళతో పశువులు మేతమేయుటకు అనుకూల ఎరిస్థితులు లేనప్పటికి 1953 నుంచి 1954 వరకు మాంసముకొరకు, పాడిపశువులసంఖ్య, పందులు, కోళ్ళు, గొట్టెలు, మేకలు అభివృద్ధి కొరకు తమశక్తి కొలది ఎంతో అభివృద్ధి పరచారు.

1940 సం॥ లో పోల్చిచూస్తే ప్రజలకు మాంసము, వెన్న, గుడ్లు, పాలు, బట్టలు వగైరా నాలుగురెట్లు అభివృద్ధి చెందినాయి. చైనా ఎక్కువ జనాభాగల దేశము అగుటవలన మాంసము, వెన్న, పాలు, వున్ని వగైరాలు తగినంత సప్లయికానందునల్లను, ఏటేటా జనాభాపెరుగుటవల్ల, తగినంతగా చాలుటలేదు. అందుచేత చైనా ప్రభుత్వం రాబోవు అయిదు సంవత్సరాలలోగానే వ్యవసాయం ద్వారా, పశువులద్వారా మూలోత్పత్తి పదిరెట్లుఎక్కువగాజరగాలని నిర్ణయించింది. పశుసంబంధమైన వస్తువులు ఎక్కువచేయాలంటే పశు గ్రాసం వృద్ధిచేయాలి. 1960 సం॥ నాటికైనా మూడురెట్లుధాన్యాన్ని పండించాలని పరిశోధనలు జరుపుతున్నారు.

గత సంవత్సరాలతో పోల్చి చూస్తే 1955 లో చలి కాలపు పంటలు నాటబడ్డాయి ఇంకను వసంతకాలం పంటలకోసం ఆకురాల్చే కాలంలో పెద్దపెద్దప్రాంతాలలో దుక్కిదున్నబడింది. వేలకొలది వ్యవ

సాయం యంత్రాలు, పశువైద్యశాలలు అదనంగా లభించబడ్డాయి. ఈరీతిగా అభివృద్ధిచెందిన అనుభవాన్ని, విజ్ఞానాశ్రమవిషయాలను ఎక్కువ ఆచరణలో పెట్టడంద్వారా అధికంగా సందించడం మున్నుండు భవిష్యత్తులో వుంటుంది.

పెద్దపెద్ద బీళ్ళు గతసంవత్సరం సేద్యంలోకి తీసుకొనిరాబడ్డాయి. బంజర్ల బీళ్ళు దుక్కిదున్నబడ్డాయి. 1955 సంబంధంలో వ్యవసాయాభివృద్ధికి ఎక్కువధనాన్ని మంజూరు చేశారు. చైనాలో పశుపోషణ వృద్ధిచెందటానికి జాగ్రత్తలెక్కువగా వుండులే కారణం. ఈమతస్తులు మాంసభక్షకులు కాదు. చైనా దేశంలో చాలామంది గోవును పూజిస్తారు. ప్రభుత్వ ప్రజలు తమ దేశాభివృద్ధికి ముందంజ వేసినారనుటకు సందియము లేదు.

ప్రభుత్వంవారు పాడిపరిశ్రమ వృద్ధిచేయాలి, అంటురోగాలను అణచివేయాలి, పశువులకు నియమిత ప్రకాగం ఆహార సానీయాలు అనేవిషయాలను చిన్న చిన్న కంపెనీలు ప్రకటించి ఎల్లరకు పంచిపెడతారు. హుయాన్ నాంగ్ చైనానుండి మసదేశాలికి వచ్చినపుడు తిరిగి తనదేశంపోయినపుడు మస పశువైద్య గ్రంథాలను తాను తీసికొనిపోయి చైనాభాషలో తర్జుమా చేయించెను. నేటికి చైనా అన్ని విషయాలలోను మహత్తరదశ పొందుతూ యున్నదనుటకు ఎన్నో దృష్టాంతాలు వున్నాయి.

పోలెండు పశుసంపద

పోలెండు చాలా చిన్న దేశము. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధంలో ఈదేశము చాలా దెబ్బతిన్నది. జర్మనులు బాంబులు వేసి ముఖ్యపట్టణాలలో వున్న చక్కని గృహాలను ధ్వంసము చేశారు. ఇంకను పోలెండు అన్ని దేశాల కంటె వెనుకబడి యున్నదనే చెప్పాలి. వ్యవసాయం, పశుపోషణ చాలా దెబ్బ తిన్నది. ఎన్నో పశువులు అంటురోగాలతో యుద్ధ సమయంలో చచ్చిపోయినాయి. యుద్ధము ముగిసినతరువాత యిదివరకంటె 77 రెట్లు అభివృద్ధి అయింది. యుద్ధానికి

పూర్వంకంటె యిప్పుడు 36 వేలనంకి ఇంజనీయర్లు వున్నారు. వ్యవసాయం, పశుపోషణ, కళాశాలలను, ట్రాక్టర్లను, యంత్రాలను ఏర్పరచి మానవులకు, పశువులకు అంటురోగాలు రాకుండా కాపాడి దేశసౌభాగ్యానికి ప్రభుత్వం ప్రజలు ముందంజవేశారు. యువకులకు యువతులకు గ్రామసౌభాగ్యాన్ని ఎక్కువవృద్ధిచేయూ అన్ని విషయాలలోను కళాశాలలలోను, పాఠశాలలలోను బోధించుచున్నారు.

పంటలపోటీలు, పశుపెంపకపోటీలు, వ్యవసాయం, పశుప్రదర్శనాలు, ఏర్పరచి యెక్కువగా పంటపండ్ల వారికి బహుగుతులు యిచ్చి సత్కరించుతున్నారు. సోవియట్, పోలెండుదేశాలు నన్ని హితాభివృద్ధికి కానుకగా సోవియట్ ప్రజలు చక్కని పశుజాతులను, పోలెండులో చక్కని భవనాలను నిర్మించారు. పోలెండులోని వార్షాలో రష్యనులు చక్కని భవనాలను నిర్మించి పోలెండువారికి కానుకగా యిచ్చారు. హిందూదేశం, పోలెండు, స్నేహభివృద్ధి కొరకు మన దేశము చక్కని సాంప్రదాయంగల బొమ్మలను బహుకరించింది. పోలెండు వ్యవసాయానికి 49 వేల ట్రాక్టర్లను సంపాదించి 3500 మైళ్ళు సముద్రం దగ్గరగా వున్న బంజరుభూములను దున్ని అన్ని రకాల పంటలను పండించుతున్నారు. ఇంకను జకస్తవేషియా, రష్యా, దేశాలు పోలెండును అభివృద్ధిపరచుటలో ఎంతో సహాయం చేసినాయి.

స్విట్ జర్లండు-పశుసంపద

ఈ దేశంలోని బ్రాన్ స్విస్ జాతి ప్రపంచంలో వున్న వంచితజాతులలో ఇదికూడ ఒకటిగా పరిగణింప బడింది. క్రీ. పూ. 1000 సం॥ క్రిందట ఈజాతి అడవి జాతిగా ఎంచి మూర్ఖపశువులని పిలిచేవారు. వేయి సంవత్సరాలకు పూర్వమే ఈజాతిని గురించి ప్రభుత్వం ప్రకటించిన గ్రంథాలలో వ్రాయబడింది. ఈజాతి పశువులను ప్రపంచమున ప్రజలు తెలిసికొని తదితర దేశాలుకూడ కావలెనని కోరారు. కాని ఇతర దేశాలకు తమజాతిని పంపిన నశిస్తుందనువుదేశ్యంతో ప్రభుత్వం ఎగుమతి చేయరాదని నిషేధించింది. ఇప్పుడు మాత్రం తమ దేశంలో

ఈజాతి ఎక్కువగా పెంపొందుటవల్ల కోరిన దేశాలకు పంపుతూన్నారు. స్విట్జర్లండుకొండపాఠ్రింతాలలో బాగుగా పెరుగుతున్నాయి. కొన్ని పాఠ్రింతాలలో క్వీజ్ జాతి పశువులని పిలుస్తారు. బీన్ జకకుదగ్గర, జ్యూరిచ్ కకుదగ్గర యీబ్రాన్ జాతి పశువులను పెంచే 62 ప్రభుత్వ కేంద్రాలువున్నాయి. అందరిలోను, వాలుయిచ్చుటలోను, మాంసానికి పనికివచ్చేది ఈజాతియే యగుటవల్ల ఖరీదు జాస్తిగావుంటుంది.

ఆలపు కొండలపాఠ్రింతమయిన మిట్టిలాండున్ను, జూరాపాఠ్రింతపుకొండలున్ను, సముద్రమట్టానికి 200 నుంచి 600 అడుగుల ఎత్తు వరకు వుంది. మిగతా జిల్లాలలోనున్న కొండపాఠ్రింతము 600 నుండి 2000 అడుగుల ఎత్తువరకు వుంటుంది. ఎంతయెత్తునున్నప్పటికి పశువులన్నీ ఈకొండలమీదకుపోయి ప్రతిరోజు పచ్చిగడ్డివగైరామేసి తిరిగి సాయంకాలానికి ఇండ్లకు చేరుతాయి. వేసవికాలములో గడ్డిపెరుగు పాఠ్రింతము 1000 నుంచి 2800 అడుగుల ఎత్తునవుండే కొండలలో పెరుగుతుంది. ఈకొండలు చూచుటకు రమణీయంగాను, ఇచ్చట పెరిగేగడ్డిలో విటమినులు, బలకరపదార్థాలు ఎక్కువగానువుంటాయి. ఈపశువుయింత ఆరోగ్యంగాను, బలకరంగాను, వుండటానికి కారణాలు ఏమనగా:- ఈ దేశ శీతోష్ణస్థితిగతులు పశువులకు అనుకూలంగావుండుట వల్లను, కొండపాఠ్రింతాలలో విశాలమగు ప్రదేశాలు పశువులు తిరగడానికి చక్కనిగా ఏర్పడడానికి వీలుగావుండుటవల్లను, ఇచ్చట పెరిగేగడ్డిజాతులలో బలకరపదార్థాలువుండుటవల్ల పశువులుమేసిరిక్త వృద్ధికరం గావుండుటవల్లను, ఎత్తయినకొండలనుంచి మీదికి క్రిందికి తిరుగుటవల్ల పరిశ్రమకలిగి ఎక్కువగా ఆకలిగలుగుటవల్లను, ఈరీతిగా పెంపొందే పశువులకు ఏరోగములు సోకనందున, పశువులు ఆరోగ్యవంతములై బలిష్ఠంగావుంటాయి.

ఈ జాతి ఎద్దులు 1000 కె. జి. బరువున్ను, ఆవుబరువు 600 కె. జి. బరువున్ను వుంటాయి. తలపొట్టిగాను, మెడ పొడవుగాను, రొమ్ము లోతుగాను, పొడుగు చూచుటకు అందముగానూ, పిర్రలు

వెడల్పుగాను, పిక్కలు బలంగా, లావుగాను, కొమ్ములు అంత పొడవుగా చిన్నవిగా లేకుండా ౩ ధ్యరకముగాను ఇంకను ఈజాతిపశువులు గోధుమరంగుగా వుంటాయి.

ఈ పశువులమాంసము కొరకు, పాలకొరకు, బండ్లులాగడానికి ఉపయోగ పడతాయి. పదిహేను సంవత్సరాలనుంచి 35 దేశాలు ఈజాతిని దిగుమతి చేసికొన్నాయి. 19౨0 నుంచి ఇటలీ, ఫ్రాన్సు, జర్మనీ, స్పెయిన్, రుమేనియా, అల్బేరియా, ఆఫ్రికా, కెనడా, యునైటెడ్, మున్నగు దేశాలు దిగుమతి చేసికొన్నాయి. ఇంకను ఈ దేశంలో కూడా పశువైద్య కళాశాలలు, డియరీఫారము స్థాపించి పశు సంపదను అభివృద్ధి పరుస్తున్నారు.

ఆస్ట్రేలియా - పశు సంపద

ఆస్ట్రేలియాదేశాన్ని 1642 సం॥లో కనుగొన్నారు. డచ్చివారు కేప్ యార్కు పెన్నిలావరకు వచ్చారు. 1642 లోనే టాస్ మన్ అను నతడు టాస్మీనియా, న్యూజిలాండు దేశాలను కనిపెట్టాడు. ఆస్ట్రేలియాలో పశువులకు గొట్టెలకు విశాలమైనపచ్చికభూములు వున్నాయి. అల్పెగ్గాండ్రియా దేశంలో పదివేల చదరపుమైళ్ళ విస్తీర్ణంగల ప్రదేశంలో ఎన్నోరకాల గొట్టెలను పశువులను ప్రభుత్వం పెంచుతూ వుంది. సౌత్ వేల్సులో అయిదు లక్షల రెండువేల ఎకరాల పచ్చిక బీళ్లలో ఒకలక్షా ఇరువదివేల గొట్టెలకు సరిపోయేగడ్డి పెరుగుతూ వుంది.

ఇంకను ఆస్ట్రేలియాలో నాలుగువందల రకాలజంతువులు ఏడు వందలరకాల పక్షులువున్నాయని ప్రభుత్వప్రకటన. ఈ పక్షులు చూచుటకు అందంగావుండి చెట్లు చిగిర్చేకాలములో చక్కనిసంగీతం పాడి ప్రజలను ఆనందింప చేస్తాయట. లైక్ అనుజాతి పక్షి పక్షులన్నిటిలో చాల అందమైనదట.

ఆస్ట్రేలియాలో వ్యవసాయం చేయుట, బట్టలు తయారు చేయుట మున్నగు పరిశ్రమలలో యితరదేశాలతో సమానముగా

ముందంజవేసింది ఇంకను గొట్టెలను వున్నికొరకు మాంసముకొరకు, చర్మముకొరకు శాస్త్రసమ్మతంగా పెంచుతున్నారు. పశువులవల్ల పాలు, పెరుగు, మాంసము, చర్మాలు, వెన్న, జున్ను, మిగడ వుత్పత్తి పరిశ్రమాలయాలను ప్రభుత్వం ఎంతో వృద్ధిచేసింది. కాఫీ, కోకో, పశుసంపద అభివృద్ధికొరకు సహకార సంఘాలేర్పరచి పాలు పడుతూవున్నారు ఇతర దేశస్థులను తన సోదరుల్లాగా చూచుకొను చున్నారు. ఇతరదేశాలనుంచి ఎంతోమంది యువకులు విచ్చేసి యిచ్చటవున్న విశ్వ విద్యాలయాల్లో చదువుకొనుచున్నారు ఇంకను సహకార సంఘాలద్వారా ప్రజలకు స్వల్పవడ్డీలతో అప్పులుయిచ్చి వ్యవసాయానికి, పశుసంపద అభివృద్ధికి ప్రభుత్వం తోడ్పడుతూ వుంది. పోలెండు, ఇంగ్లడు, ఫ్రెంచి, బల్గేరియా మున్నగు దేశాల ప్రజలు ఈదేశంలో కొందరు స్థిరనివాస మేర్పరచుకొన్నారు.

ఇంకను దొమ్మ, గురక, గాలికుంటు, ప్లేగురోగాలకు ప్రత్యేక టీకాలను తయారు చేసి అరికట్టి పశుసంపదను కాపాడి వ్యవసాయాన్ని అభివృద్ధి పరుస్తున్నారు. అమెరికానుంచి జేప్ జాతి మగ పశువులను దిగుమతి చేసికొని తమ ఆవుల మీదకు పాటించగా మాంసానికిపనికి వచ్చే మంచి జాతి పశువులు పుట్టుచున్నాయి.

1960 సం॥ వకు ఆహార పదార్థాలు పదిరెట్లు వృద్ధి కావాలని ప్రజాశక్తికలు తయారుచేసాయి. ఈప్రజాశక్తికలవల్ల 120 కోట్ల పానులు ఆదాయం రాగలదని అంచనావేసారు గొట్టెమాంసముకూడా 1960 నాటికి పదిరెట్లు అభివృద్ధి చెందాలను ప్రదేశ్యంతో మాంసాన్ని తయారుచేసే ప్యాక్టరీలను యిదివరకంటె ఎక్కువగా స్తాపించారు. 1951 - 53 లో 122 కోట్ల 80 లక్షల గ్యాలనులపాలు తమదేశపు పశువులు యిచ్చెనట. జున్ను, వెన్న మిగడలను డబ్బాలలోపెట్టి ఎగుమతులు చేస్తూవుంటారు. ఇంకను 1960 సం॥ రానికి పరిధాన్యం, గోధుమలు, జంతుసంపద, అభివృద్ధి చేయడానికి బంజగు భూములను, ప్రాజెక్టులను నిర్మించి వాటిసహాయంవల్ల నచ్చునీటితో ఒకకోటి ముప్పది అయిదులక్షల ఎకరాలభూమిని సాగుచేస్తున్నారు. ఈరీతిగా

ప్రజాభివృద్ధికి తయారుచేసి ఆస్ట్రేలియా దేశాన్ని ఇంకను ఎక్కువ అభివృద్ధికి తేవాలని సంకల్పించారు.

కెనడా - పశుసంపద

ప్రపంచయుద్ధంవలన కెనడాదేశం ఎంతో నష్టపడింది. ఈ యుద్ధాలవలన ఆహారపదార్థాలు సండక, తినుటకు మాంసముదొరకక చాలాభాధపడ్డారు 1940 సం॥ లో పంటపొలాలపై జర్మనులు బాంబులు వేయటవల్ల భూసారమంతా పాడై పోయింది. అట్టి సమయంలో బ్రిటిష్ వారు ఆహారానికి కావసిన సాగుగ్రినంతా ఉచితంగా సప్లయిచేశారు. యుద్ధాలుముగిసిన మూడుసంవత్సరాలలో మరల ఈ దేశం ఎంతో అభివృద్ధిగాంచినది. ఏనుగులు, జడల బట్టెలు, ఒంటెలు, కుందేళ్ళు, పశువులు, గొట్టెలు, మేకలు, కోళ్ళు మొదలగు జంతుసంతతిని ఎన్నోవిధాల పరిశోధించి అభివృద్ధి పరచారు. కెనడాలో ఈరోజున వున్నంత జంతుసంపద యితరదేశాలలో ఎచ్చట లేదని ఆ దేశపు వారు గర్వించుతూ వుంటారు. గతసంవత్సరం అంటారియా పట్టణములోని పశువులకు, సందులకు పెద్ద రోగముపోకి ఎన్నోపందులు చచ్చినాయి. 1950 సం॥ లో కుక్కలకు పిచ్చిపిత్తి ఎన్నోచావగా వెంటనే పశువైద్యశాఖవారు పరిశోధనలు చేసి టీకాలు వేసి రక్షించారు. కెనడాలోను, మిక్సికోలోను పశువులను, పందులను చంపిన మాంసమును డబ్బాలలో పెట్టి ఇతర దేశాలకు ఎగుమతి చేసి యెంతో ధనాన్ని సంపాదించుతారు.

వ్యవసాయాన్ని వృద్ధిచేయడానికి ట్రాక్టర్లు, మార్పిడియంత్రాలను జంతువులకు మానవులకు ఉచిత వైద్యశాలను ఎంతో వృద్ధి పరచారు. 1960 సం॥ నాటికి ఆధునికయుగం ప్రకారం పాలు, వెన్న, జున్ను, గ్రుడ్లు, మాంసము, జంతురోషణ, వ్యవసాయం మున్నగు ఉత్పత్తులను ఎక్కువచేయాలని అంచనాలు వేసి పాలుపశువులను, కెనడాలోను, అమెరికాలోను ఒకేజాతి పశువులున్నాయి.

యుగస్లేవియా పశుసంపద

యుగస్లేవియా చాలా అందమైన పట్టణమేగార చూడడానికి చాలాఅందముగా వుంటుంది. చరిత్రలో మాత్రము వెనుకపడివుంది. ఇచ్చటప్రజలు చాలా బీదవారేగాక అన్ని విషయాలలోను చాలా వెనుకబడియున్నారు. పరిశ్రమలా వృద్ధి పొందలేదు. రైతులా ఋణాలతో మునిగిపోయాడు. రెండవ ప్రపంచయుద్ధం వల్ల ఎంతో దెబ్బ ఈదేశము తిన్నది. ఈ యుద్ధం ముగిసినతరువాత మహత్తరమయిన కృషిచలిపి పాడిపంటలను అభివృద్ధి చేసింది. అన్ని విషయాలలోను స్వయంపోషకంగా కావాలనని కృషిచేస్తున్నారు ఈ దేశపుజనసంఖ్య 18 మిలియన్లుమాత్రమే. ఇంగ్లాండుకంటే ఈదేశంపెద్దది. నూటికి 70 మంది వ్యవసాయం పశుసంపదమీద ఆధారపడి యున్నారు. యుగస్లేవియా అధ్యక్షుడు “ మార్షల్ టిటో ” తనదేశానికి ఎంతో పాటుపడుతున్నాడు.

ఈదేశములో ఎక్కువగా పర్వతాలు వుండుటవల్ల వాటిమీద మొలచేపచ్చికగడ్డియే తమపశుసంపదకుఆధారంగావుంది. ఇంకనుఅన్ని రకాల పాడి పంటలు రైతులుసంజించి పశుగణాభివృద్ధిని పెంపొందించారు. ఇంకను గనులవల్ల, జంతుసంపదవల్ల నుంచి ఆదాయం వస్తున్నది. యూరప్రుఖండములో యిదికూడ ఒకభాగ్యవంతమయినదేశం. అల్బయిన్ కొండలు ఈదేశములో చూచుటకు ఎంతో అద్భుతంగా వుంటాయి. పంచవర్ష ప్రణాళిక మూలంగా యుగస్లేవియా వ్యవసాయదేశంగా మారిపోయింది. ఇప్పుడు 20 లక్షలమంది బీదప్రజలకు బంజరుభూములను పంచిపెట్టారు. ఈరైతులు తమకు వచ్చిన ఆదాయంలో కొంతసేవింగ్సు బ్యాంకులలో దాచుకొనుచున్నారు. ఇప్పుడు రైతులకు ఋణబాధలులేవు. ప్రతిరైతు పంచదార, బీబ్బు, పొగాకు, బియ్యము, ప్రత్తి, పండ్లు, మంచిపుత్తిమజాతి పశువులను సంపాదించుకొని సుఖజీవనం చేస్తున్నారు. 1950 వ సం॥ లో ఎనిమిదివేల సహకార సంఘాలను స్తాపించి పాడిపంటలను అభివృద్ధి చేసారు. పాలు వెన్న, జన్ను, గుడ్డు, మాంసము వారికిసరిపోగలిగినంత వుంచుకొని

మిగిలినదానిని తదీతర దేశాలకు ఎగుమతిచేస్తున్నారు. గతసంవత్సరం పంటలకు, పశువులకు కోళ్ళకు అంటురోగాలు వచ్చి చనిపోయినాయి. ప్రభుత్వం వెంటనే తగుజంతువులకు గట్టాన్ని అనులుపరచి టీకాలు వేయించింది

యుగస్లేవియాలో మహత్తర కృషిని చూచి బర్మా మంత్రి తాకిన్ తిన్, ఇంకోనిషియానుండివచ్చిన ప్రతినిధులు అమెరికా శాస్త్రజ్ఞుడు అయిన రాబర్టు హెల్ వెబ్ అనువతను ఈ దేశకృషిని చూచి ఎంతో ప్రశంసించారు. ఇంకను ఇటలీ, టర్కీ, గ్రీసు, ప్రతినిధులు ఈ దేశ వ్యవసాయ, పశుపోషణ పద్ధతుల విషయాలను విపులంగా తెలిసికొని తమ దేశాలలో కూడా ఆచరణలో పెట్టారు

1954 సం॥లో 1600 టన్నుల గోధుమలు, 25 లక్షల 2వేల టన్నుల బార్లీ, 23 లక్షల 3వేల టన్నుల ట్ఫ్లు, 19 లక్షల 2 వేల టన్నుల ధాన్యం, 15 లక్షల 5 వేల టన్నుల పశుగ్రాసం పండించింది. యుగస్లేవియా అధ్యక్షుడు మనదేశాన్ని సందర్శించి విషయాలని గ్రహించి మా దేశం మాదిరిగా మీదేశంకూడ అభివృద్ధిచెందునో కృషిచేయవలసి చెప్పెను. ఇంకను యుగస్లేవియాలోకూడ పశువులకు ఉపయోగించే పెన్సిలిన్ తయారుచేయు ప్యాక్టరీలను స్థాపించారు. దేశసౌభాగ్యానికి వ్యవసాయం, పశుసంపద ఇవివరకుకంటె 30 రెట్లు ఈదేశం అభివృద్ధి పరచింది. 1960 సం॥ నాటికి ప్రజలకు పనికివచ్చే అన్నిపరిశ్రమలను వృద్ధిచేయాలని ప్రభుత్వం సంకల్పించింది.

ఐస్లాండు - పశుసంపద

ఈదేశము ఎక్కువ వంచుతోకప్పబడి వుంటుంది. చలికూడా ఎక్కువే. కానిచూచుటకు ప్రకృతి అతిరమణీయమయిన దృశ్యాలు వున్నాయి. ఇంకను చక్కని పచ్చికబయళ్ళు వుండటంవల్ల సంవత్సరంపొడవునా అచ్చటవున్న పశువులు ఆగడ్డినితని నుంచి బలము గలిగి పాలుఎక్కువగా యిస్తాయి. ఐస్లాండు ముఖ్యపట్టణమగు

“ రిక్జనిక్ ” లో నలుబదివేలమంది జనులున్నారు. ఈపట్టణంలోని భవనాలు, పశువులకొట్టాలు చూచుటకు ముచ్చటగాను, పనితనముతోను నిర్మింపబడ్డాయి. ఈదేశంలో ఒకలక్ష పన్నెండువేలమంది జనులు ఎక్కువగా చేపలమీద వ్యవసాయమీద ఆధారపడి యున్నారు. పశువైద్య శాఖాధికారులు మాత్రం కోళ్ళను, మాంసమును, ఆహారపదార్థాలను అభివృద్ధిచేయుటలో ఎక్కువగా తోడ్పడుతున్నారు. మాంసము మంచిదోకాదో ప్రతిరోజు వైద్యులు పరీక్షించుతూ వుంటారు ఈదేశస్థులు కొండలకుదగ్గరగా కసాయిశాలలను నిర్మించి, చంపినజంతువుల మాంసాన్ని డబ్బాలలో నిలువచేస్తారు క్రిప్టరుస్ పండుగ సందర్భాలకోసం సెప్టెంబరు నెలలో చక్కని మంచి బలముగల గొట్టెలనుకోసి డబ్బాలలో నిలువచేస్తారు. అమెరికా గొట్టెల మాంసంకంటె ఈదేశపు మాంసము అతిరుచిగా వుండుటవల్ల అమెరికాదేశస్థులు ఈమాంసపు డబ్బాలనే ఎక్కువగా వాడతారు.

ఐస్లాండు దేశంచుట్టు నీరు ఎక్కువగా వుండుటవల్ల వివిధ రకాల చేపలు దొరుకుటవల్ల వాటిని జాస్తిగా ఇచ్చట ప్రజలు తింటారు. సాల్మన్ అను చేపమంచి రుచిగా వుండి 10 నుంచి 14 పౌనుల బరువు వుంటుంది. ఇంకను ఈచేపలమాంసము ఎరుపురంగుగా వుంటుంది. ఈచేపల గుండెనుంచి మంచిరకం కాడ్లివర్ ఆయిల్ ను తయారుచేస్తారు. యుద్ధాలలో సైనికులకు కావలసిన చేపలను డబ్బాలలోపెట్టి ఎగుమతి చేస్తూవుంటారు.

ప్రపంచ యుద్ధంవల్ల పాడిపరిశ్రమకు, పశుపోషణకు, కోళ్ళ, గొట్టెల పరిశ్రమలకు గొప్ప దెబ్బ తగిలింది. యుద్ధం ముగిసిన కి సంవత్సరాలలోనే 2½ రెట్ల జంతు సంపద వృద్ధి అయింది. ఈదేశములో పశువులకు గర్భ స్రావమును అంటు రోగముతో ఎల్లప్పుడు బాధపడుతూ వుంటాయి. అమెరికాదేశ పశువైద్యులు ఈ దేశపు పశువైద్యులను అందరిని సమావేశ పరచి క్షయ, పొదుగు వాపు, గర్భ స్రావం, గురక, దొమ్మ, జెబ్బవాపు మున్నగు రోగాలను గూర్చి

కోళ్ళ అంటురోగాలను గూర్చి వివిధ విషయాల మీద చర్చించి కొన్ని ముఖ్యవిషయాలు బోధించారు. 1912 వ సం॥ లో అమెరికనుల పోత్సాహంతో పశువైద్య కళాశాలలను, పాడి పరిశ్రమాలయాలను స్థాపించి ఎంతో పాటు పడ్డారు. ఇంకను పశు పరీక్ష, శరీర శాస్త్రం, రసాయన శాస్త్రం మున్నగు వాటిని గురించి ఎన్నో విషయాలు విద్యార్థులకు బోధించారు.

ఈ దేశంలోవుండే పందుల మాంసం రుచిగా వుండుటవల్ల వీటి పరిశ్రమకు కూడా పాటుపడ్డారు. 1945 వ సంవత్సరంలో అంటురోగాలతో పందులు చచ్చుటవల్ల అమెరికానుంచి విమానాలలో టీకాల మందు తెప్పించి వేసారు. ఎస్ లాంసు, హాలెస్ట్రెన్, గరెస్సీ, జెర్సీ, పార్తారన్ జాతి పశువులను ఇంగ్లండు నుండి తెప్పించుకొనుట వల్ల డైరీఫారాలలో ఈజాతులు పాలు ఎక్కువగా యిస్తున్నాయి. కుక్కలు మాత్రం గొట్టెలను కాచుటలో ఈ దేశంలో ముందంజ వేసాయి. అయితే వీటికి డిప్టెంపర్ అను అంటు వ్యాధి సోకి ఏటా మరణించుట వల్ల అమెరికా వారు ఈరోగాన్ని అరికట్టారు 1952 వ సం॥లో ఎనిమిది వందల నూతన కోళ్ళ శాలలను ఏర్పరచారు. యీ రీతిగా ఆదేశస్థులు పాలుపడి దేశాన్ని ఎంతో వృద్ధిలోకి తెచ్చారు.

కాశ్మీర్ - పశుసంపద

కాశ్మీర్ దేశం సౌందర్యానికి పుట్టినిల్లు. చిరకాలమునుంచి మనకు కాశ్మీరుదేశానికి దగ్గర సంబంధంవుంది. గౌతమబుద్ధుడు వారి శిష్యులు కాశ్మీరుదేశములో బౌద్ధమతప్రచారంచేసారు. కాశ్మీర్ కొండ ప్రాంతాలలో భదర్వా, రామనగర్, యుధంపూర్, ముఖ్యమైన ప్రదేశాలు అయిదువేల చదరపుమైళ్ల విశాలం గలిగింది. కాశ్మీర్, జమ్మూ ప్రాంతాలలో ఆహారధాన్యాలు, పశుసంపద, గొట్టెలమేకల పెంపకం ఎక్కువగావుంది. కాశ్మీర్ అరణ్యప్రాంతాలలో చక్కని పచ్చిక పెరుగుటవల్ల అచ్చట పశువులు, గొట్టెలు చక్కగా బలిష్ఠంగా వుంటాయి. ఇంకను ఈ అరణ్యాలలోవున్న కలపమీద ఎంతో ఆదా

యంపస్తుంది. కాశ్మీరులోని ప్రజలు వ్యవసాయంమీద, ఫలపుష్పాల మీద జీవిస్తూవున్నారు. పదిలక్షల నలుబదివేల ఎకరాలలో ఒకలక్ష ముప్పదివేల ఎకరాల భూమినిమాత్రమే సాగుచేస్తున్నారు. ఆ ప్రాంతపు భూములు నీటిసౌకర్యాలు లేకపోవుటవల్ల 1950 - 1951 లో క్రిష్టతో వార్షిక దగ్గర కాలువను త్రవ్వించి భూమిని యిప్పుడు సాగుచేయుట ప్రారంభించారు. సముద్రమట్టానికి ఈకాలవ 65 వందల అడుగుల ఎత్తు నుండి ఇంతపెద్దకాలవ మనదేశము మొత్తంమీదనే లేదట. ఇంకను ప్రపంచంలోకెల్లా ఈ కాలవ రెండవది అంటారు. మరల కొత్త ప్రాజెక్టును 65 లక్షల ఖర్చుతో అయిదువేల ఎకరాలను సాగుచేయ ప్రారంభించగా ఆహారపదార్థాలు, గడ్డిజాతులు ఎక్కువగా పెంపొందుటవల్ల అచట పశుగణాభివృద్ధికూడ చాలా పెంపొందింది.

పురాతనకాలంనుంచి గాడిష్ జిల్లాపశు సంపదలో, గొట్టెల పెంపకములో అభివృద్ధిగాంచింది. ఇంకను సహకార సంఘాలద్వారా కాశ్మీరు గొట్టెలనుంచి పున్నితో తయారుచేసిన కంబళ్ళు, తివాసీలు, గొట్టెలచర్మాలు, ఇతరదేశాలకు ఎగుమతిచేసి ధనమును సంపాదించుతున్నారు. కాశ్మీరు జమ్మూప్రాంతాలలో గూర్జరజాతి వారున్నారు. వీరిభాష కాశ్మీర్ భాషకాదు. కాని వారు మహమ్మదీయులే. వీరుకొండలప్రాంతాల లోయలలో నివసించితూ, కొండల శిఖరాల దగ్గరగావుండే పచ్చిగడ్డిని తమపశువులకు మేపుకుంటారు. వాటి నుంచివచ్చే పాలద్వారా వెన్న, మజ్జిగలు తయారుచేసికొంటారు. ఈజాతివారు కొండలకు రాజులు. అనగా కొండదొరలు అంటారు. వీరికిపశువులన్నా, గొట్టెలన్నా ఎంతోప్రీతి. పాకిస్తాన్ కాశ్మీర్ యధాలవల్ల వీరిగొట్టెలను పాకిస్తాన్ దుండగిళ్ళు నాశనముచేశారు. వీరుముఖ్యముగా పాలు, రొట్టె, తేనె, వెన్న ఎక్కువగాతింటారు. మనదేశంనుంచి కాశ్మీరు దేశానికి మంచిరోడ్లు మనప్రభుత్వంవేసి మంచి ఉత్తమజాతి పశువులను కొన్నిటినిఖరీదు

సకుంపంపారు ఈగూర్జా పిల్లలకు వారిజంతువులకు ఉచిత వైద్యం ప్రభుత్వం చేయించుతుంటుంది. ఇంకను ఈ దేశ చరిత్రను వర్ణించాలంటే ఎంతో వుంది.

జకస్లేవికియా - పశుసంపద

ఈ దేశములోని ప్రజలందరు సోవియట్ యూనియన్ అన్నా ప్రజలు అన్నా ఎంతో ప్రేమ. యువకులు యువకులు గ్రామాలకు పోయి పాడిపరిశ్రమ, ఎరు సంపదను కృషి చేయుటలో ఎంతో ముందంజ వేస్తున్నారు. వారు ప్రతిరోజు పొలాలకు పోయినపుడు కొన్ని వందల మందితో పోయి దేశ సౌభాగ్యనిక కావలసిన కృషిలన్నిటిలోను పాల్గొనుచు వున్నారు. పాడి సరిశ్రమ కేంద్రాలలో వుచితంగా పశువుల మేపుట, పాలుతీయుట, బ్రాక్టర్ల దగ్గరకుపోయి, దుమ్ము వడ్డెరాలను శుభ్రముగా కడిగి తుడుచుట, పండ్లతోటల వారికి తగిన సహాయం చేయుట మున్నగు ఎన్ను యాయువతీ యువకులు పాడిపరిశ్రమకు, వ్యవసాయాభి వృద్ధికి, దేశాభివృద్ధికి ఎంతో కృషి చేస్తున్నారు.

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధంలో ఒకస్లేవీకియాలోని వ్యవసాయానికి, పశుసంపదకు, ఎంతో దెబ్బ తగిలింది. ఈయుద్ధంలో యువకులు ధైర్య సాహసాలతో పోరాడి రష్యాసహాయంతో జర్మనులను ఓడించారు పెట్టుబడి విధానము, జమిందారీ విధానాన్ని, వారి అనుచరులను నశింపజేసి వారి ధనాన్ని, భూములను లాగుకొని ప్రజలకు ఉచితంగా పంచి పెట్టారు. భూస్వాముల దగ్గర నుంచికూడ భూములను లాగుకొని రైతులకు సమానంగా పంచి యిచ్చారు. పరిశ్రమలు బ్యాంకులు, గనులు, జాతీయం చేశారు. ఒకకోటి ముప్పది లక్షల ఎకరాలను పన్నెండు లక్షల ఏడువేల కుటుంబాలకు పంచియిచ్చారు. 1948లో భూములన్నిటిని బ్రిటీషు ప్రభుత్వం వశపరచుకొన్న పుడుభూస్వాములు తిరుగ బడగా ప్రభుత్వం అందరిని అణచివైచి ఆభూములను ఫ్యాక్టరీలను రైతులకు, మధ్యతరగతి కుటుంబాల వారికి ఒక్కొక్క కుటుంబానికి మూడున్నర ఎకరాలు వంతున పంచి యిచ్చారు.

ఈ దేశం పరిశ్రమల దేశంకాదు. వ్యవసాయంమీద పశు సంపద మీద ఆధారపడి యుంటారు. 25 కోట్ల 50 లక్షల ఎకరాల భూమిలో 19 కోట్ల 50 లక్షల ఎకరాలభూమి చాలా సారవంతమైంది ఈ భూములను దున్ని ధాన్యాలు, బంగాళా దుంపలు, బియ్యం, నూనె మొక్కలు, పశుగ్రాసం, పొగాకు మున్నగు పంటలను పండించు తారు.

1954 నుంచి ఈ దేశంలో ప్రతివారు విలువగల వస్త్రాలు, చెప్పలు, సిల్కులు, సిగరెట్లు వుపయోగిస్తున్నారు. ప్రతి గ్రామములోను వైరెస్ సెట్లు వున్నవి. సహకార సంఘ ప్రతిసభ్యునకు రి 1/2 ఎకరాలు, 4 ఆవులు, 10 గొట్టెలు, 20 పండులు, కొన్ని కోళ్ళు బాతులును ప్రభుత్వం భూస్వాములదగ్గరనుండి లాగుకొన్న వాటిని ఈరీతిగా పంచిపెట్టారు.

ఉత్తర బోహీమియాలోవున్న సహకార సంఘ సభ్యులు ఎక్కువపంటలను, పశుగ్రాసాన్ని వృద్ధి చేయగావచ్చిన ఆదాయంలో చక్కని మోటారు కారులకూడ కొనుక్కున్నారు. ప్రభుత్వం వారిని గౌరవించి 6 ఆవులను, పండులను, కోళ్ళను బహుమానంగా ఇచ్చి “ కృషికోవ్ ” అను బహుమతులను ఇచ్చి ప్రోత్సహించింది. 1952 లో అయిదువందల వ్యవసాయ పారశాలలు స్థాపించారు. 1954 లో గ్రామాభివృద్ధికి, వ్యవసాయాభివృద్ధికి పశుసంపదాభివృద్ధికి 5 కోట్ల 44 లక్షల 89 వేల ఖర్చుపెట్టి మహత్తర కృషిచేసింది. 1955 నాటికి 30 రెట్ల ధాన్యం, అధికంగా బంగాళా దుంపలు, నూనె మొక్కలు, పశుగ్రాసాన్ని వృద్ధిచేసారు. పశువులకు గాలికుంటురాగా యువతీయువకులు తమ స్వంతపైకిళ్ళమీద గ్రామాలకుపోయి అంటు రోగాలనుండి కాపాడగా ప్రభుత్వంగుర్తించి వారికి బహుమతులు బిరుదులు ఇచ్చి సత్కరించింది.

టిబెట్టు పశుసంపద

ప్రతి సంవత్సరము చాలా మంది యాత్రీకులు టిబెట్టునకు పోతారు మనదేశమునుంచి టిబెట్టునకు పోవుటకు చాలాదగ్గర దారు

లున్నాయి. టిబెట్టు ప్రజలకు పశువులను ఎంతో ప్రేమ. ఈ దేశ ప్రజలు బౌద్ధ మతస్తులగుట వల్ల నోరులేని పశువులను వధించక ఎంతో ప్రేమతో చూస్తారు. గ్రామాలలో కూడా బుద్ధి దేవుని బోధనలు గోపూజ వాటి ప్రాముఖ్యతల గూర్చి బోధిస్తారు. ఏప్రిల్, డిసెంబర్ నెలలలో ఆ దేశపు ప్రజలు రమణీయంగా, ఎంతో ఆనందకరంగా వుంటుంది. ఈ లలామాలో ఎక్కువ మంది వ్యవసాయాభివృద్ధికి, పశుసంపద అభివృద్ధికి పాలు పెడుతూ వున్నారు. వీరికి కూడా పశువుల వలన ప్యవనాయం వలన ఎంతో ఆదాయం కలుగుతూ వుంది

లేహాలెక్కు చూచుటకు శోభానుమానంగా మిరిమిట్లు గొల్పుతూ వుంటుంది. ఈ ప్రాంతాలలో వున్న పచ్చికబీళ్ళలో మేసే పశువులు కూడా ఎంతో బలకరంగాను, ఆరోగ్య వంతంగాను వుంటాయి లామాలు ప్రతి రోజు గ్రామాలకు పోయి ప్రజలను హింసించరాదు, భూతదయ కలిగి యుండాలి, జంతువులను కరుణతో చూస్తూవుండాలి. దట్టైలామా మన పురుగుటవు గాన వారిబోధలే మనకు ప్రాణ తుల్యలు కాన ఎల్లరు ఆయన బోధనలకు లోబడి వుండాలి.

వైనాదేశం ఈ టిబెట్టు దేశ పురోగమనానికి పాటుపడుచూ, ఉత్తమ జాతి పశువుల పంపుట, జంతువైద్యశాలలను, పశువైద్య కళాశాలలను గోసంరక్షణాలయాలను ఏర్పరచి ఎంతోసహాయం చేస్తున్నారు. అంగురోగాల నుంచి కూడా జంతువులను కాపాడు చున్నారు.

వియత్నాం - పశుసంపద

ప్రపంచములోనున్న అన్ని దేశాలు ఈదేశానికి స్వాతంత్ర్యం లభించిందని గుర్తించాయి. తొమ్మిది సంవత్సరాలపాటు జరిగిన యుద్ధంలో ఈదేశమంతా నాశనమయింది. ఫ్రెంచి సామ్రాజ్య వాదులు పుత్తమజాతి పశువులను కాజేశారు. పశుసంపద సంతాపతనంచేశారు. ఫ్రెంచిబాంబర్ల దాడులవల్ల పంటపొలాలు ధ్వంసమై

పశువులకు అంటురోగాలుసోకి చనిపోయాయి. ఈనాడు ఈదేశంలో శాంతియుత నిర్మాణకృషి ముమ్మరంగా సాగుతోంది. సాధించ బడ్డ విషయాలు సామాన్య మైనవికావు. దేశములోని రోడ్లలో నూటికి 80 వంతులు మరమ్మత్తుచేయబడినాయి చైనా రష్యాదేశాల సహాయంతో వ్యవసాయం పశుసంపద వృద్ధిచెందింది. వియట్నాం రైతులు పెద్ద పెద్ద యిరిగేషనులు, గుంటలు, కాలువలు, పశు వైద్యాలయాలు, మరుగుదొడ్లు, పశుశ్రమ, బంజరుభూములసాగులు పునర్నిర్మించారు ఇచ్చట కూడ భూస్వాముల నుండి భూములు, వ్యవసాయపనిముట్లు, పశువులు ప్రభుత్వంలాగుకొని ప్రజలకు ఉచితంగా పంచి పెట్టింది

1954 నుంచి ఉత్తరవి సత్తానాం లోని నాగు రాష్ట్రాలలో 74 లక్షలజనాభాగల 270 గ్రామాలలో వ్యవసాయ సంస్కరణలు జరుపబడినాయి. 1008 గ్రామాలలో భూమిశిస్తులేకుండా రైతులు పంటలు పండించుకొని వాడిపంటలను అభివృద్ధిపరచారు. మూడు లక్షల60 వేలఎకరాలబంజరుభూములను నాగుచేసి వ్యవసాయపంటలు, పశుపోషణకు కావలసిన పశుగ్రానాలు వృత్పత్తిచేసారు పాఠశాలలోని విద్యార్థులకు వ్యవసాయం పశుపోషణ ప్రాథమిక పశు చికిత్సను గూర్చిన విషయాలన్నో బోధించుతూవున్నారు చైనానుండి వచ్చిన అతిథులు, రష్యానుంచినచ్చిన ప్రతినిధివర్గం ఈ దేశీయులు చేసిన మహత్తర కృషినిగూర్చి ఎంతో ప్రశంసించారు. కిన్ నాల్ అనేరైతు, మంచివృత్త మజాతి పశువులను మేపించుకు ప్రభుత్వం “పశుసేవక్ అను బిరుదునుయిచ్చి సత్కరించింది.

ఫిన్లండు - పశుసంపద

ఈ దేశపుపరిస్థితి చాలాచల్లదనంగా, మంచుతో, దట్టమైనఅడవులతో నిండివుంటుంది. గల్ఫుస్ట్రీమువది ఈ దేశంలోగుండా ప్రవహించుతూవుంది ఈ గల్ఫుస్ట్రీము అంగా వేడినీటి ప్రవాహముగల నది. ఈ దేశంలో వున్నజనులు నూటికి శిష మంది పట్టణాలలో నివసిస్తూ

వున్నారు. ఈరోజున ఫిన్లండులో రైతులభార్యలే పశువులను పెంచుటలో, పాడిపరిశ్రమలో ముందంజవేసారు. ప్రతిరైతుకుపాడికేంద్రము వుంటుంది. ఈకేంద్రాలను స్త్రీలే చక్కగా నిర్వహిస్తారు పొలాలలో పనిచేయుడానికి కూలీలు కావడంలేదని స్త్రీలే ఎక్కువగా పనిచేస్తారు. రైతులంతా వేసవికాలంలో పొలాలలోను శీతాకాలంలో అడవులలోను పనిచేస్తారు. గుడ్డాల, కుక్కలు తమరైతులకు పొలాలకు ఆహారము తీసికొని పోతాయి. పాడి పశువులంట్లో పేమ, వాటిని తమ ప్రాణాలకంటె రైతులు జాగ్రత్తగా కాపాడుతూ ఫిన్లండులోవుండే పాడిపశువులన్నియు ఉత్తమజాతిలో చేరినవే. ఈజాతిపశువుల గొప్పతనము, వాటి లక్షణాలను గూర్చి ప్రభుత్వం ప్రత్యేకాలద్వారా ప్రకటించింది. పాడి పశువులను మాత్రం మాంసానికి వాడరు. యంత్రాలద్వారా పాలు తీస్తారు.

1953 లో॥ ఒకలక్షా 21 వేల దుల్పులను అడవులలో వేటాడి వాటిమాంసమును ఎగుమతిచేసి ఎంతో ధనాన్ని సంపాదించారు. తేనెటీగలపరిశ్రమనుకూడ ఎంతో అభివృద్ధిపరచారు 1954 సం॥లో ఫిన్లండు దేశము ఎనిమిదిటన్నుల పండిమాంసమును తదితర దేశాలకు ఎగుమతి చేసింది. యింకను మంచరంగులను తయారుచేసి ఎగుమతి చేస్తుంది. ఇంకను 1953 లో కొత్తగా 50కసాయశాలలును, 50 పాడిపరిశ్రమాలయాలను స్థాపించారు. పసి మిల్కునులటన్నుల జున్నును యితర దేశాలకు ఎగుమతిచేసారు.

30707 ఆవులను ప్రభుత్వం ప్రత్యేక జాతిగా ఎన్నుకొని వాటి లక్షణాలను గుర్తించి ప్రభుత్వ గ్రంథాల రూపంలో ప్రకటించింది ఈజాతి ఆవు 3398 పౌనుల పాలుసగటున యిచ్చింది. తెలికపిండి, కొబ్బరిపిండి, పాలు వృద్ధి అయ్యే విటమినులు, మంచినీటిబిడ్డి జాతులు వేళల ప్రకారం యిచ్చుటవల్లనే ఈజాతి పశువులపాలక కారణం. పశువులను మేపుటకన్న, వాటిపోషణ, అంటురోగాలు

రాకుండా కాపాడి పశుసంపదను వృద్ధిపరచుట, పండుల పరిశ్రమ, కోళ్ళపరిశ్రమ, మేకల గొట్టెల పరిశ్రమ మున్నగువాటిని ఎంతోవృద్ధి పరిచారు

ఉత్తమజాతి పశువులను వృద్ధిచేయ తలంచి ప్రభుత్వం 2900 పర్యాయములు తమదేశములో వున్న పశువుల నన్నిటిని సమావేశ పరచి వాటి లక్షణాలను గుర్తించి అ. సాంప్రదాయము గలవని ప్రభుత్వ వుస్తకాలలో ప్రకటించారు. ఇప్పుడు సహకార సంఘాలలో ఆరువందల ఎయిర్ షైర్ జాతి ఆబోతులను, 2250 ఫిస్లండు ఆబోతులను వుత్తమ జాతిపశువులుగా అభివృద్ధి పరస్తున్నారు. 1947 లో కృత్రిమ గర్భోత్పత్తి విధానాన్ని అమలుపరచి పశువుల పెంపకాన్ని అభివృద్ధి చేశారు. ఇప్పుడు మాత్రం ఈకృత్రిమ గర్భంవల్ల పుట్టినపశువులు ఎక్కువగా అభివృద్ధిచుకుంటేదు. డెన్మార్కు, స్వీడను, ఫిస్లండు పాడిపరిశ్రమలో ఒకే పద్ధతిలో పాడిపరిశ్రమను నడుపుతున్నాయి. ప్రతిరైతుకు ఎనిమిది ఆవులు కనీసము వుంటాయి వాటి పాలు త్రాగగా మిగిలినవాటనుండి జన్ను చెన్నలను తయారుచేసి యితర దేశాలకు పంపుతూవుంటారు ఇంకను ప్రాథమిక పశువైద్య కేంద్రాలను, పాడిపరిశ్రమ కేంద్రాలను, ఎక్కువగా యేర్పాటు చేసి గ్రామాలు అభివృద్ధికి పాలుపడుతున్నారు

బర్మా పశుసంపద

బర్మా వ్యవసాయ దేశము. ఈదేశానికికూడ పశువులు చాలా అవసరం. ఎందుచేతనంటే ఈదేశప్రజలు గుఱ్ఱాలతోను, ట్రాక్టర్లతోను భూములుచున్నట్లేదు మరహిందూదేశమువలె పశువుల మీద బర్మాఆధారపడివుంది. బర్మాదేశస్థులుకూడ ఎక్కువగా భౌద్ధ మతాన్నే అవలంబించేవాండుటవల్ల పశువులను తమకన్న బిడ్డలలాగా చూస్తూవుంటారు. బర్మా ముఖ్యపట్టణముగు రంగూనులోఒకపశువైద్య కళాశాల వుంది.దీనిలో తర్జిమైన్ దువ్వందరికి ప్రభుత్వంవద్దోగాలు యిచ్చి పశుగణాభివృద్ధికి తోడ్పడుతోంది. ప్రతిరోజు బౌద్ధమతస్థులు

గ్రామాలకుపోయి గోవులను పూజించాలి. గోవేతల్లి గోవేతండి. అరువదిఆరుపిండలు ఆవ్రచంటిలో ఉన్నాయి. అహింసా పరమోదర్శకమని భోధిస్తూవుంటారు

బర్మాదేశం ఎక్కువగా ధాన్యాన్ని ఎగుమతి చేస్తారు. బ్రిటిష్ వారి పాలనలో వున్నప్పుడు బర్మాలోని వుత్తమజాతి పశువులను తమదేశానికి తీసికొనిపోయి ఎగుమతదనునాశనం చేసి రనుటకు సందేహములేదు స్వాతంత్ర్యము సంపాదించిన తరువాత పశువైద్యశాఖవారు, వ్యవసాయశాఖవారు పశుసంపదను అభివృద్ధి పరచి వాటికినిచ్చే వివిధరకాల అంటురోగాలకు టీకాలు వేయుటకు ప్రతిరోజు పశువైద్య శాఖాధికారులు గ్రామాలకుపోయి అంటు రోగాలు సోకకుండా పశువుల కొట్టాలు ఎట్లువుండాలి, పశుసంపదకు ఎట్లుకృషిచేయాలి, ప్రాథమిక పశుచికిత్సలలో రైతులు ఏరీతిగా పాల్గొనాలి మున్నగువిషయాలు బర్మా భాషలో వుపన్యాసాలు యిస్తూవుంటారు. బర్మాలోని పశుజాతులన్నియు ఎక్కువగా భారత దేశాన్నుంచి, ధాయిలాండునుంచి నిగుమతిచేసుకొంటూ వుంటారు. ఈ జాతులను బండ్లులాగుటలోను, భూమిగున్నుటలోను గక్కగా పనిచేయించు చున్నారు

రుమేనియా పశుసంపద

ఈ దేశపు వ్యవసాయము, పశుసంపద గ్రామాలలో అభివృద్ధి పరచుటకు ప్రభుత్వం ఎక్కువ కృషి సల్పుచు ప్రజలమన్ననలను పొందుతూ వుంది. బంజరుభూములనుసాగు చేయుటవల్ల అయిదులక్షల టన్నుల పశుగ్రాసాన్ని అదనంగా పండించారు. ఇందువల్ల పాడివృద్ధి పొందింది. 1949 లో రుమేనియా వ్యవసాయములో స్వయంకృషితో వచ్చింది. ప్రత్యేకంగా పదునైదు పెద్దకళాశాలలనుస్థాపించి పశు వైద్యం, వ్యవసాయాన్ని గూర్చి బోధించుతున్నారు. ఇంకను రోవేసంగిపారశాలలను స్థాపించి పశువైద్య అధికారులు గ్రామాలలో అయిదువేల మంది ప్రాథమిక పశువైద్యులుగా తయారుచేసారు.

రుమేరియా ముఖ్యపట్టణ మైన బుకారెస్టులో ఒక పశువైద్య పరిశోధనాలయం, పశువైద్యకళాశాలవుంది. ప్రాథమిక పశువైద్యులకు ప్రాథమిక శస్త్రచికిత్సలు, సంచులుయిచ్చుతూ పశుసంపదకు తోడ్పడు తున్నారు. 1953 లో క్రొత్తగా 90 వేలకి వ్యవసాయ పశువైద్య పాఠశాలలకు నెలకొల్పి ఎక్కువగా యువకులకు, స్త్రీలకు శిక్షణ యిప్పించి గ్రామాలలోని పశుసంపదకు వుచిత చికిత్సలు ప్రభుత్వంచేయించుతువుంది ఇతర దేశాలలోని పశువైద్యగ్రంథాలను తెప్పించి రుమేరియా భాషలోనికి తర్జుమా చేయించి, ఉచితంగా గ్రామపశువైద్యులకుబోధించుతున్నారు. గతమూడుసంవత్సరాలనుంచి సహకారసంఘాలు పాడిపరిశ్రమ, వ్యవసాయ అభివృద్ధికి పాటుపడు తున్నాయి. ప్రైవేటింగింజలను పశువులకుపెట్టి మంచివిటమినులు గల పాలను తమపశువులనుంచి సంపాదించుకుంటున్నారు.

ఇటలీ - పశుసంపద

ఇటలీ దేశములోని పట్టణాలను చూచుటకు అందముగా వుంటాయి డెన్మార్కు ప్రపంచములోకెల్ల పాలడబ్బాలను ఎగుమతి చేయడంలో ప్రసిద్ధి, ఇటలీ దేశమువారికి డెన్మార్కు పాడి పరిశ్రమ పశుపోషణ వీరికిగా చేసికోవాలో బోధించారు. 1954 లో నదులు సముద్రాలు పొంగి అంటురోగాలు సంభవించుటవల్ల పశువులు తరిగి పోయాయి. అప్పుడు డెన్మార్కు ప్రభుత్వం ఇటలీవారికి తక్కువ వెలకు పాడిపశువులను ఆహారము అమ్మినారు. డెన్మార్కుపశువులకు ఇటలీ శీతోష్ణస్థితి అవసరపానీయాలు పడక డెన్మార్కులో యిచ్చుచున్న పాలుయిచ్చుట లేదని ప్రభుత్వ ప్రకటనలోవుంది. 1950 లో కూడ సముద్రాలు నదులు పొంగి ఎరదలవల్ల అంటురోగాలు ప్రబలినాయి. పశుసంపద చాలావరకు నశించింది. రోము పట్టణపరిహద్దు ప్రాంతాలలోకూడ ఎన్నో పశువులు మరణించగా టీకాలనువేసి పశువులను ప్రభుత్వం కాపాడింది. 1953 లో ఇరువది పశుశాలల నిర్మించి కృత్రిమ గర్భోత్పత్తి విధానాలను అమలుపరచారు.

వీరు ఉత్తమజాతి పశువులను యితర దేశాలనుంచి దిగుమతి చేసికొన్నారు. ఇటలీలో మంచిపాలిచ్చు పశువుల సంఖ్య చాలా తక్కువ. పశువులనుపాలకొరకుమాంసముకొరకువాడుకొనుచున్నారు. ఇటలీలో పశువుల సంఖ్య తరిగిపోవుటవల్ల డెన్మార్కు దేశంచూచి సహించలేక రెండు దేశాల పరస్పరాభి వృద్ధికొరకు 50 వుత్తమజాతి పశువులను పది వుత్తమజాతి ఆబోతులను ఎగుమతి చేసారు.

బెల్జియం-పశుసంపద

బెల్జియంకాంగో చూడడానికి ప్రకృతి రమణీయంగా వుంటుంది ఈ కాంగో చుట్టు విశాలమగు పచ్చిక బయళ్ళు బంగారం వలె ధగధగ మెరుస్తూ వుంటాయి. ఇచ్చట వుండే అడవులను, కొండలను తప్పక ప్రతివారు చూడాలి. ఈ అరణ్యాలలో అందమైన పక్షులు, బలముగల అడవిపశువులు వుండుటవల్ల ఒకే పర్యాయము చాలా మంది వేటగాండ్లు పచ్చి ఈ పశువులను వేటాడుతారు ఎక్కువ మంది లేనిచో పశువులు వారిని చంపివేస్తాయి. ఈ పశువులు చూచుటకు భయంకరంగాను, కొమ్ములు దుప్పికొమ్ములవలె పొడవు గాను వుంటాయి. ఇట్టి పశువులను సట్టి మచ్చికచేసికొని క్రమేపి మామూలు పశువులలోకి తోలుతూ వుంటారు.

ఈ దేశంలో డాగోమిజాతి, లుగ్ వారిట్, జహీమా, బోలైన్సు, డిమటేబా, సోంగా, కిసంతు, బహీమా, కివ్రా, ఆలూరు, యూరిండి అను పశుజాతులు వున్నాయి. ఉత్తమజాతి పశువులను గుర్తించి హాటిలక్షణాలు, గుణాలు, ఫోటోలద్వారా ప్రభుత్వం ఒక పుస్తకం ప్రకటించింది. ముఖ్యంగా వీరు పశువులను మాంసముకొరకు పాల కొరకు వుపయోగించు కొంటున్నారు.

ఇచ్చటకూడ క్షయ, పిచ్చికుక్క కరచుట, అంటురోగాలు, పొదుగువాపు, దూడల జబ్బులు, కుక్కల గొర్రెలజబ్బులను పరీక్షించి తగిన చికిత్సలు, తగిన ఇంజెక్షన్సు చేస్తూవుంటారు. ఈ దేశములో

పున్న గెంట్ పశువైద్య కళాశాల ప్రసిద్ధికెక్కింది. ఈ కళాశాలలో అన్ని ప్రాంతాల నుంచివచ్చి విద్యార్థులు విద్యను అభ్యసిస్తారు. ఇందులో రసాయనశాస్త్రం, విజ్ఞానశాస్త్రం, శారీరశాస్త్రం, పాడి పరిశ్రమ, శస్త్రచికిత్సలు, రోగాలు, చికిత్సలు మున్నగువాటిని గురించి పరిశోధించిన విషయాలన్నీ విద్యార్థులకు చెప్పతారు.

న్యూజిలాండు - పశుసంపద

గిరిటను, అమెరికా, యూరపు దేశాలకన్న న్యూజిలాండు వారు దూడలను పెంచుటలో మంచి నేర్పరులు. న్యూజిలాండు ఆవులు కూడా ఇంగ్లండు, హాలెండు ఆవులతో సమానంగా పాలు యిస్తున్నాయి. ఇతర దేశాలలో సంవత్సరం పొడవునా ఆవులు ఈనుతూవుంటాయి. ఈ దేశములో శీతోష్ణస్థితివల్ల, దేశముచుట్టు నీరువుండుట వల్ల, సముద్రపు గాలివల్ల ఆవులన్నియు ఒకే ఋతువులో ఈనుతాయి. ఈనిన దూడలను ఆరు మానాలు జాగ్రత్తగా పెంచి తదుపరి ప్రతి రోజు పచ్చిక బీళ్ళకుతోలుకొని పోతారు. ఇంకను దూడలుబలియుటకు లవణాలు, విటమినులు, చేపనూనెలు, తేలికగా జీర్ణమయ్యే ఆహార పదార్థాలు యిచ్చుతారు. ఇంకను దూడలను ఏపూట కాపూట ఎక్కువతక్కువలు లేకుండా పాలుకుడుపుట, పరిశుభ్రంగా తుడుచుట కడుగుట చేస్తూ వుంటారు. ఇంకను వాటికి నిర్మించిన సుందర గోశాలలో తోలుతారు. ఎప్పటికప్పుడు లోషను నీటితో కడిగి కొట్టాలను శుభ్రము చేస్తారు. పనికిరాని దూడలను మాంసము కొరకు వుపయోగిస్తారు. దూడల పోషణను గూర్చి ప్రభుత్వం కరవత్రములు ప్రకటించి రైతులకు పంచి పెట్టుతారు. ఈ జాతి దూడలు రెండు సంవత్సరాలు రాగానే 700 నుంచి 720 పౌనుల తూకము వుండునని ప్రభుత్వం తెలుపుతూ వుంది.

న్యూజిలాండులో షయ వ్యాధి మాత్రం జాప్తిగా వుంటుంది. ఈరోగాన్ని పరిశోధించి ఇంజెక్షన్లు ద్వారా రోగాన్ని అరికట్టారు. పాడి పరిశ్రమను గూర్చి ఎంతో శ్రద్ధ తీసుకోవడం వల్ల సంవత్స

దానికి ఆరు వేలటన్నుల జన్నును వెన్నను ఎగుమతి చేస్తున్నారు ఈ దేశంలో 18లక్షల40వేల ఆవులువున్నాయని ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. పొదుగులకు మెత్త గావుండేనుండులను రాస్తారు. రాకూరు పరిశోధన శాలలో జెర్సీజాతి పశువులను పెంచు తున్నారు ఈ దేశంలో పశు చికిత్సకు వలయు కళాశాలలు, ప్రాథమిక పశు చికిత్సా లయాలు స్థాపించి అవసర మున్నపుడెల్ల గ్రామాలలో ప్రచారం చేస్తూ వుంటారు.

హంగేరీ-పశుసంపద

ఈ దేశము చాలా చిన్నది. ఈమధ్యనే రష్యావారు వశపరచు కొన్నారు పది సంవత్సరాల నుంచి ఈ దేశం అన్నివిషయాలలోను ముందంజ వేసింది. పశువైద్యశాలలు, గోశాలలు, పందులు, కోళ్ళ శాలలు, జంతుసంపదను ఎంతో అభివృద్ధి పరచింది. ఉత్తమజాతి పశువులకు ప్రత్యేకంగా సిమ్మెంటు ఆధునిక పద్ధతులలో పశువుల గొట్టాలు, వైద్యశాలలను ఏర్పాటుచేసారు. టిప్టినెక్కి, హార్డ్టెగినదికి చక్కని ఆచకట్టలుకట్టి పంటకాల్వలనుత్రవ్వి భూములనుదున్ని ఎక్కువ పంటలను, పశుగ్రాసాలను పండిస్తున్నారు.

1950 లో ఈ దేశములోని ప్రజల జీవితంలో గొప్పమార్పు వచ్చింది 1953 లో గొట్టెలను, పందులను కాచుటకు కొంతధనం ఛాచ్చించి కుక్కలను పెంచారు. తను దేశంలోనున్న మూలికలతో అన్నిరకాల జంతువులకు చికిత్సచేసి కొనుచున్నారు. వ్యవసాయ కళాశాలలు, పశువైద్య పాఠశాలలు, జంతు ధర్మవైద్య శాలలను మునుపటికంటె ఎంతో అభివృద్ధిపరచారు. గాతులకు కోళ్ళకు పందులకు, కుక్కలకు వచ్చేగోగలను పరిశోధనలుచేసి అరికట్టారు. ఇచ్చట చేపల పరిశ్రమకూడా వుంది. ఒక్కొక్కచేప పది బౌనుల బరువు వుంటుంది. ఈ చేపలను తదితర దేశాలకు ఎగుమతిచేస్తారు. ఈ దేశములో బేయడర్ అనుయువతి ఆవులను దూడలను పెంచుటలో నుంచి నేరసరితనం వుండుటవల్ల ప్రభుత్వం సన్మానించింది. ఈమె

దగ్గరనున్న ఆవు నాలుగువేల లిట్టర్లపాలు యిచ్చినదట. ఒకే పర్యాయం ఒక ఆవునకు నాలుగు దూడలుపుట్టి యిప్పటికీ బాగున్న వట భూములను ట్రాక్టర్లతోను, గుఱ్ఱాలతోను దున్నెదరు ఇంకను అడవులలోని చెట్ల ఉపయోగాలను పరిశోధించి ఇంకా ఎక్కువ అరణ్యాలు పెంపొందుటకు కొత్త అడవులు ఏర్పాటు చేయుచున్నారు. కొన్ని వేల ఎకరాలలో ఓట్లు, బార్లీ, రై, గోధుమ, వరిధాన్యాలు, కూరగాయలు, పొగాకువగైరా పండించుతారు.

ప్రెంచి - పశుసంపద

కాల్ రాబర్టు కాలంలో పశు సంపద వ్యవసాయం వృద్ధి చెందింది. కాని 14వ యూరియా వచ్చినతిర్వాత పశుసంపద నాశనమయింది. ఈతను తనదృష్టిసంతా యుద్ధాలలో నింపుతూ పాడిపంటల అభివృద్ధికి పాలుపడలేదు. మంచివుత్తమ జాతిపశువులను మాంసము కొరకు సైనికులకు పంపిస్తూవుండేవాడు ఈతను మూలానే ఫ్రాన్సు దేశమంతా క్షీణించుటవల్ల పశుసంపద వృద్ధికాలేదు.

ఫ్రెంచి విప్లవమునకు కారణము ప్రజలకు తిండి బట్ట దొరకక పోవుటవల్ల, జమీందార్లు మధ్యమ తరగతివారినుండి మంచిజాతి పశువులను తీసుకొనుటవలన్లు పాడిపరిశ్రమకు మంచిదెబ్బ తగిలింది. ఇందుచేత ప్రజలు ప్రభుత్వంపై దాడిచేయ వచ్చింది. ఇంకను యూరియాకాలంలో పశువులకు అంటురోగాలు ప్రబలగాపశువైద్యులు లంచా మరగి రైతులను పీచిపిప్పిచేసారు 1793 లో రాజును పురితీసి ప్రజాప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరచుకొన్నారు.

ఫ్రెంచినాయకుడును, మస్తులులేని ప్రభుత్వోద్యోగి అయిన నెపోలియన్ చక్రవర్తి అధికారానికిరాగానే పాడిపంటలకు పాలుపడి పాడి పరిశ్రమ కేంద్రమై, జంతు చికిత్సాయాలు నిర్మించాడు. ఇతనికి గుఱ్ఱాలన్న, పాడిపశువులన్నా కుక్కలన్నా మంచిప్రేమ. నెపోలియన్ దెబ్బకుత్టుకోలేక పశువైద్యశాఖావారు పశుసంపదకొరకు ఎంతో

పాలుపడ్డారు. నెపోలియన్ కు గుడ్డిపుస్వారియన్నా ఎంతోసార్లు నెపోలియన్ దృష్టి ఎల్లప్పుడు యుద్ధాలలో మునిగి వుండేది. అతను పశు సంపదకొరకు ఎంతపాలుపడెనో అంతనాశనకారుడైనాడు. యుద్ధాలతో మునిగిపోయిన తరువాత పశుసంపద అంతా అంటురోగాలతో నాశనమైంది. పశువైద్యులు శ్రద్ధగా చూడలేదు. ఈ ఆధునిక యుగంలో మాత్రం పశుసంపద వృద్ధి అయింది బంజరుభూములను సాగుచేసే పశు గ్రామం పండించుతున్నారు. తమకు మిగలగావున్న 50 వేలటన్నుల గ్రామాన్ని తదితర దేశాలకు ఎగుమతిచేస్తారు. 1952 లో 54 లక్షల 40 వేల గుడ్డాలు, 88 లక్షల పందులు, 16 మిలియనుల పశువులు, 99 లక్షల కోళ్ళు, 12 మిలియనుల గొడ్డలు వున్నట్లు ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. వీరి గుర్రాలను స్పెయిన్, అమెరికా దేశాలకు ఎగుమతిచేస్తారు.

డచ్చి పశు సంపద

డచ్చివారు నివసించే ప్రాంతాన్ని నెదర్లాండ్స్ ని పిలుస్తారు. ఈదేశంలో పాలు యిచ్చే ఆవులు ఒక కోటి రెండు లక్షల ఏబదివేలు. చూడలు, ఆబోతులు కలిసి 12 లక్షలు గలవని వ్యవసాయ శాఖ తెల్పినది. మాంసానికి పనికి వచ్చే పశువులు నదుల దగ్గర, ముఖ్య కేంద్రాలలో ప్రభుత్వసహాయంతో పెంచబడుతూ వుంది. వి.హేగ్. ఎమర్ట్ డాం ప్రాంతాన చక్కని పచ్చిక బీళ్ళువున్నవి. అందులో నలుపు తెలుపు మచ్చలుగల ఆవులు పెంచబడి మంచిపాలనుయిచ్చుచున్నవి. 1953 లో పాలపొడి వెన్న జున్ను తయారు చేయు ఫ్యాక్టరీలను ఆరు వందలను నెలకొల్పిరి. హాలెండులోని పాడిపశువులు సరివత్సరానికి 6.8 మిలియన్లు టన్నుల పాలిచ్చుట వలన గత సంవత్సరం 75% ఆదాయం వచ్చింది. పనికిరాని ఆవులను కోవులను మాంసమునకు వుపయోగించు తున్నారు. పశువులకు కాలసిన ఆహారము 75 % పచ్చిక బీళ్ళ నుంచి లభిస్తున్నది. చాలా శతాబ్దముల నుంచి డచ్చి వారు తమ గృహాలలోని స్త్రీలే పాడిపశువులను పోషించుతూ తామే

హిందూదేశ పద్ధతిగా పాలు తీస్తారు. 25 సంవత్సరాల మంచిపచ్చిక బీళ్ళనుపరిశోధించి ఆగడ్డిలో మంచివిటమిన్సు. పాలను అభివృద్ధిచేసే గుణాలువున్నవని తెలిసికొన్నారు. తమ పశువులకు సరిపోనుమిగిలిన 80 వేలటన్నుల పశుగ్రాసాన్ని యితర దేశాలకు ఎగుమతిచేయుచున్నారు.

హాలెండులోని ఆవుల సంవత్సరానికి 3800పౌనుల పాలుయిస్తున్నాయి. ఆవులవల్లబక్టోక్ల దానిమంచికి 65% - న్న నచ్చుచున్నది. డచ్చి వారు భూములను గుర్రాలతోను, ట్రాక్టర్లతోను దున్ను చున్నారు. తమదేశంలోనిగుర్రాలను ఇటలీ, బెల్జియం, అమెరికా, స్విట్జర్లాండు మొదలగుదేశాలకు ఎగుమతిచేస్తూవుంటారు. తమ పశువులను ఫ్రాన్సు, జర్మనీ, బ్రిటన్, బెల్జియం, స్వీడన్, లక్షెంబర్గు, గ్రీసు. ఈజిప్టు మొరాకో, బ్రెజిల్, చీనా, అర్జెంటయినా, అమెరికా, దక్షిణఆఫ్రికా ఇజ్రాయిల్ దేశాలకు ఎగుమతి చేస్తారు.

సహకార సంఘాల ద్వారా ఉత్తమజాతి ఆవులను పెంచుతారు. పృథుత్వం పశువైద్య కళాశాలల నేర్పరచి పాడిపరిశ్రమ, పాడి పశువుల పోషణ, శరీర శాస్త్రం, చికిత్సలు, అంటురోగాలకు టీకాలు, శస్త్రచికిత్సలు మున్నగు వాటిలో పశువైద్యులకు తర్ఫీదు యిస్తారు. గోవుల యజమానులకు మంచి బహుమతులు యిచ్చి జాతిని పెంపొందింప జేస్తారు. డచ్చిదేశం పాడిపరిశ్రమకు, పశు పోషణకు పుట్టినిల్లు అని చెప్పవచ్చును.

మంగోలియా-పశుసంపద

ఈదేశాభివృద్ధికి ప్రణాళికలలో గ్రామీణ సౌకర్యాలు, వ్యవసాయాభివృద్ధి, పశుపోషణ, పశుగ్రాసం, పాడి పరిశ్రమ మున్నగు విషయాలను అన్నిటిని జేర్చిఅమలుజరుపు తున్నారు. పశుపోషణ పద్ధతులను గ్రామాలలోని ప్రజలకు బోధించడానికి విద్యార్థులు కృషి చేస్తున్నారు. మంగోలియా పశువైద్య కళాశాలలో పశువులు, గుడ్డాలు, కోళ్ళు, ఒంటెలు, పాడి పశువులు మున్నగు వాటిని అభివృద్ధి పరుస్తున్నారు.

ఆప్రియా పశు సంపద

ఈ దేశంలో కుక్కలు, కొళ్ళు, గుడ్డాలు, మేకలు, పశువులను పెంచుటలో మంచి నేర్పరులు వున్నారు. కుక్కలమీద వున్నంత మక్కువ తదితరజంతువులమీద అంతగా కన్పట్టదు. ప్రతిపట్టణము మందు కొన్నియిండ్లముందర గేలుకు బోర్డుతగిలిస్తారు. పరధ్యానంగా ఈబోర్డును చూడకుండా ఎవరైనా మాయింట్లోకివస్తే కుక్కలు కరుస్తాయి. తరువాత మియిప్టం. మంచిజాతికుక్కలను పెంచుతారు. అవి బజారులో నడుస్తూవుంటే గొప్పరాజరివిగా పోతూవుంటే ఎల్లరు హడలిపోతారు. ఈకుక్కలనల్ల బాధపడేవారిలో పోస్తు బంట్రోతు ఒకడు. ఆప్రియా ముఖ్యపట్టణమైన వియన్నాలో ఒకపోష్టుమేన్ మీదకు వస్తున్న వేటకుక్కను తనచేతికర్రతో కొట్టి గాయపరచగా, ఆతనిపై కుక్కయజమానికేసుపెట్టగా పోష్టుబంట్రోతుకు జుల్మానా విధించారట. ఇంతవరకు పోయిన సంవత్సరము 620 మందిపోష్టుజవానులనుకరవగా డాక్టర్లకు గిరాకిఅయిందట ఈ శునకాలను మంచి చేసుకోవడానికి పోష్టుజవానులు ఒక ప్రణాళిక ఎన్నారట. దేవుడైనా సరే లంచమిస్తేగాని లొంగడన్నట్లుగా శునకాలకు తీపిమిరాయి, మాంసపు బిస్కెట్లుపెట్టి వాటిని బుజ్జగించి లోపలకు పోతూవుంటే యజమాని, తదితరులు నవ్వుతూవుంటారు. కాని ఈకుక్కల వలన యజమానులకు ఎంతో వుపయోగముగా వుంది. వియాన్నా ప్రింతాలలో పోయిన సంవత్సరం నేరాలకు అరెస్టయిన వారిలో నూటికి 80 మంది కుక్కలవల్లనే పట్టుబడినారని ఆప్రియా వార్తా సంస్థవారు ప్రకటించిన కరవత్రింలో వుంది.

అల్బేనియా - పశుసంపద

ఈ దేశపుప్రజలు సమిష్టి వ్యవసాయక్షేత్రాలలో సభ్యులుగా చేరి పాడిపంటలకొరకు అభివృద్ధిపరుస్తున్నారు. వీరుఎక్కువగా గోధుమ పంట, మొక్కజొన్న పంటపండిస్తున్నారు ఇప్పుడు ప్రతినసమిష్టి వ్యవ

సాయ శ్నేత్రాలలోను 136,70 కోళ్లకు తక్కువ లేకుండావున్నాయి. ఈ శ్నేత్రాలలో గ్రామరైతులకు వారిబిడ్డలకు స్త్రీలకు ప్రాథమికోపాధ్యాయులకు కోళ్ల పెంపకము, వాటిరోగనిర్మూలనాలను గూర్చి బోధించు తూవుంటారు. చిత్రికపొట్టులో అమర్చబడిన కోడిగుడ్లు ప్రతిరోజు సగరాలకు పంపబడుతాయి.

పెద్దకిటికీలు, విద్యుత్ సౌకర్యాలు, గాలివచ్చేటట్లుగా కోళ్లకుశాలలు నిర్మిస్తారు. గుడ్లను తక్కువవెలకు అమ్ముచూ అదనంగా 9 లక్షల టన్నులగుడ్లను తదితరదేశాలకు ఎగుమతిచేస్తారు. విద్యుత్ సహాయంతో పాలకేంద్రాలలో పాలపితుకుతున్నారు. గొట్టెల పెంపకశాలలలో నడిచేకత్తెలతో ఉన్ని నితీస్తున్నారు ఇంకను పాలవుత్పత్తి గౌరెలను పెంచుమార్గాలు బోధిస్తూవుంటారు.

ఉత్తరకొరియా - పశుసంపద

ఉత్తరకొరియా రాజధానియగు “ ప్య్యాంగ్ యాంగ్ ” లో బ్రహ్మాండమైన ప్రదర్శనం జరిగింది. దూరపు ప్రాంతాలనుంచి కూడా విచ్చేసి ఈ ప్రదర్శనాన్ని చూచి ఆశ్చర్యపోయారు. ఈ ప్రదర్శనంలో కుక్కలు, గుఱ్ఱములు, కోళ్ళు, మేకలు, పశువులు, గొట్టెలు, పందులు బాతులు ఆరువేలుదాకా పాల్గొన్నాయి. ఉత్తరకొరియా ప్రధాని “ కంయూన్ సన్ ” ఈ ప్రదర్శనాన్ని ప్రారంభించారు. మన పశువుల వలె వీటికి మూపురాలు వుంటాయి. ఈ మధ్య ప్య్యాంగ్ యాంగ్ లో క్షీరక్రేంద్ర నిపుణులు సమావేశమై పాలవుత్పత్తి, పశుపోషణలను గూర్చి చర్చించారు.

బర్లండు పశు సంపద

ఈదేశంలో పాడిపశువులు ఎక్కువగావున్నవి. గ్రామాలు అభివృద్ధిచేయుటకు వంద కీలకగ్రామకేంద్రాలను ఏర్పాటుచేసారు. కృత్రిమ గర్భోత్పత్తి చేపుట్టినపశువులను మాంసంకొరకు ఏర్పాటు

చేసారు ఎశువుల ఖామందులు అభివృద్ధి చెందిన ఎశు సంతతిని జాగ్రత్తగా మేపుటకు తగిన పశుగ్రాసపు బీళ్ళను ఏర్పాటు చేసారు. వీరుపండులను పోషించుటలో బహునేర్పులు.

అయిర్లండు బ్రిటిష్ దీవులలో ఒక భాగము. ఆంగ్లేయభాష మాట్లాడుతారు. ఇచ్చట ఎశుజాతులకు మూపురాలు వుండవు. ఇచట పాడిఎశువులు సంవత్సరానికి 3500 కిలోగ్రాముల పాలు యిస్తున్నాయి. ఈనాడు శక్తివంతమైన పరిశ్రమలు, వ్యవసాయ పనిముట్లు, ట్రాక్టర్లు, క్షీరోత్పత్తిశాలలు, అభివృద్ధిపరచారు. 1953 లో అదనంగా 6 కోట్ల 20 లక్షలటన్నుల ధాన్యము, అదనంగా పశు గ్రాసం, గోధుమగడ్డి పుత్పత్తి చేసారు.

ఉత్తరనార్తంబర్ అండ్రిజాతి

ఈదేశంలోని చిల్లింగ్ హామ్ పార్కులో నివసించే ఎశువులు చాలా ప్రసిద్ధికెక్కినాయి. 1కి వ శతాబ్దంలో ఎశువు లన్నింటిని బయటకు పోకుండా ఈపార్కులోనే వుంచారట. ఈపార్కు 600 ఎకరాల విస్తీర్ణమట ఇవి అవి అడవిఎడ్డులతాలూకూ సంతానమనీ, ఈఎడ్డులు చరిత్రకందని కాలంలో బ్రిటనులో తిరుగుతూ వుండేవని నమ్మబడుతోంది.

ఈగొడ్లు భయంకరమైనవి. ఇవిచాలా పోకిరిగా వుండుటవల్ల వీటిదగ్గరకు పోవుటకు ఎవ్వరూ సాహసించరు. ఈమందను పాలించేది “కింగ్ బుల్” అనేఎడ్డు. అది శత్రువులతో పోరాడగలిగినంత కాలం తనరాజరికాన్ని వెలుగిస్తూనే వుంటుంది. దూడల్ని లెక్కించుకో వడం, దారితప్పినవాటిని వెదకడం, మందలోశాంతిని కాపాడటం యీఎడ్డు బాధ్యత.

గొడ్లుఅన్నియు బెదరిపారిపోవడం ప్రారంభిస్తే, యీఎడ్డు మాత్రము చివరవరకు వుండి, రాబోయే ప్రమాదాన్ని ఎదుర్కొనే వరకు సిద్ధంగా వుంటుంది. మరొకఎడ్డుతో పోట్లాటవచ్చి ఓడిపోతే, తాత్కాలికంగా మందనుంచి వెలివేయ బడుతుంది.

1947 సం॥ చలికాలంలో జబ్బుచేసి 30 పశువులకుగాను 13 మాత్రమే జీవించగలిగినాయి. బ్రతికినవికూడా చలిదెబ్బకు తట్టుకోలేక సంవత్సరంన్నర కాలం కదలకుండా నీరసంగావున్నాయి. ఈజాతి నశించి పోతుందనే భయం శాస్త్రజ్ఞులకు కలిగింది. 700 సం॥ లపాటు పెరగ గలిగినజాతి నాలుగు ఆవులమీది, ఒకఎద్దుమీదా జాతి ఉద్ధరణ బాధ్యత తల్లి మోపవలసి వచ్చింది. కొన్ని ముసలితనంవల్ల చచ్చినప్పటికీ బ్రతికినవి మాత్రము వయసువారీగా ఉండడం ఆశాజనకం. ఎనిమిది సంవత్సరాలుగా ఒకే “కింగ్ బుల్” కూడాపాలిస్తూనే వుంది. వీటికి మానవులపొత్తు ఏమాత్రముగిట్టదు. దూడనుఎవరైనా తాకినట్లయితే మందంతా కలిసి వానిని చంపివేస్తుంది. 1947 చలికాలంలో బైటనుంచి పంపిన పచ్చిగడ్డినికూడా యివితాకలేదు.

వీటిదగ్గరనుంచి వివరాలు పరిశీలిద్దామం టేఅవకాశమేవుండదు. దూడల్ని కనేటప్పుడు సహాయంచేద్దామం టేఅరలేకుదరదు. అవిదూడల్ని కనడం కూడా ఎక్కడోరహస్యంగా జరుగుతుంది. పదిరోజులు అయ్యాకగానిమందలోకిరాదు. అదిఇన్నాళ్లు ఎచ్చటో దాచియుంచి, దూడబలంగావున్నదనుకున్నాకగాని, తల్లి దాన్ని వెంటబెట్టుకొనిసూర్యాస్తమయమయ్యేంతలో మందలోకి లాగుకొనివస్తుంది కింగ్ బుల్ ఈ దూడకు ఎదురు ఇళ్ళి స్వాగతమిచ్చి, మందలోని మిగతాపశువులకు పరిచయం చేస్తుంది. స్వేచ్ఛను అనుభవించే పశువులగాధ విచిత్రంగా వుంటుంది.

ఏ డ వ భా గ ము

గోసాము దికము

సు త్త చ రి త్ర

ప్రాచీనకాలములో నేమహాముఖులు నృపభౌలను శ్లను, లక్షణాలను జాతకాలను పరీక్షించినటుల ఎన్నో గ్రంథాలు తెలుపుతున్నాయి. చాలామంది రైతులు యిప్పటికికూడ సుశ్శను లక్షణాలను వార నక్షత్రాలను చూచి పశువులను కొనుట విక్రయించుట జరుగుతూ వుంది. నేను సుశ్శనుగూర్చి తెలుపుతున్నాను అనవసర తర్కాలు చేయక శాస్త్రానుసారంగా తెలిపేవాటినిగూర్చి శ్రద్ధతో గమనింతురుగాక. ఏటిమీదమీకు ఎంతవరకు నమ్మకంవుందో అంతవరకే ఆచరణలో పెట్టుదురుగాక సుశ్శవిషయమై ఎంతోమంది స్వయంగా వచ్చినన్ను అడుగుతారు దూరప్రాంతాలవారు వుత్తరాలద్వారా తెలుపుతారు. ఎంతవరకు శాస్త్రసిద్ధాంతమో అంతవరకే తెలుపుతూ వుంటాను.

శుభాన్ని కలిగించేవి

స్థానపు సుడి

దీనినే బ్రహ్మసుడి యంటారు. ముఖ్యంగా పశువునకు మూడు సుడులూ సరిగావుండే తప్ప పశువులను కొనరు. కొంతమంది ఈ సుడుల నేపలురకాలుగా పిలుస్తూ వుంటారు. దీనినే నొసటిసుడియనికూడా అంటారు పశువుకొమ్ములకునాలుగైదు అంగుళాలదిగువగా వుంటుంది. ఈసుడి లేకుండా తదితరసుళ్లున్నప్పటికీ అంతమంచిదికాదు. ఈసుడి గలస్థానమందే మానవులకు పశువునకు కుంకుమతోను, పసుపుతోను పండుగదినాలలో, తదితర శుభకార్యములలో తిలకం అనగాబొట్టు

పెడుతారు. వితంతువులకు బొట్టువుండదు అదేమాదిరిగా ఈనుడి లేకపోతే వితంతువుతో పోల్చుతారు పశువుశరీరం తెలుపుగా వుండి తోకకురచగావుండి ఈనుడి యుంటే వృషభం తన యజమానుని ఆరోగ్యవంతంగా, కీర్తివంతంగా, సర్వంపదలను సమకూర్చుతుందని గ్రహించాలి.

ధాన్యపుసుడి

దీనినే విష్ణుసుడి అంటారు. గోమహాత్మ్యం అను ప్రాచీన సంస్కృత గ్రంథములో గోవును చిత్రించి ఏయే భాగాలలో ఏయే మహత్తులు వుంటాయో, ఆమహత్తువులన ఏఏశుభాలు కలుగుతాయో ప్రాచీనఋషులు తెలిపారు. వానిలో విష్ణువును వర్ణించుతూ ఈనుడి వివరాలు తెలిపారు. పశువు మూపురం వెనుక భాగంలో కొంచెం దూరములో అనగా 12 నుంచి 14 అంగుళముల లోపల, పెన్నెముక భాగము తొలగక ముందుచూపులో ఈ మహత్తరసుడి యుంటుంది. ఇది గంత కట్టినకు వెలుపలి భాగాన, పెన్నెముకకు ఒక పక్కన, ఈనుడి యుంటే మధ్యరకము అని తెలిసి కోవాలి.

ఈ సుడిగల వృషభం తన యజమానికి సస్యాభి వృద్ధిని కుంబంబ వృద్ధిని కలిగించు తుంది. అన్నిట కంటే పంటలుపుష్కలంగా ఫలించి ధాన్యరాసులను కుప్పలు కుప్పలుగా పోయిందే మహత్తు ఈ సుడియుండువుంది

ఆసనపు సుడి

దీనినే మహేశ్వర సుడి అంటారు వృషభము యొక్క ఆసనపు అడ్డ ఎముక నుంచి 4 5 అంగుళాల దగ్గర భాగంలో ఈ సుడి యుంటుంది ఈ సుడి వుండుట నలన యజమానికి నదివలె అన్ని విషయాలలోను పొంగించుతుంది

కవ్వపు సుల్లు

వృషభము రొమ్ము భాగానికి దగ్గరగాను గంగవోలుకు రెండు వైపులా మజ్జిగ చిలికే కవ్వపు ఆకారంగా ఈ సుడులు వుంటాయి. రెండు వయిపులా ఇవియుండుట మంచిది కుడి ప్రక్కన సుడియుంటే మంచిదనీ ఎడమవైపున సుడియుంటే ఆక్షేపణయని తెలిసికోవాలి. రొమ్ముమధ్యభాగాన రెండు లేక నాలుగు సుడులున్న ఎద్దు ఎండకు శ్రమకు చలికిటచ్చుకొంటుంది. చక్కగా పడు గెత్తుతుంది యజమానిని ఎట్టిపనిలోనైనా దిగ్విజయంగా చేస్తుంది.

లక్ష్మి సుడి

వృషభము గంగవోలుకు కొంచెము పైగా, మెడకు ఒక ప్రక్కగా ఈసుడి వుంటుంది. ఈసుడిగు వృషభము యజమానికిసకల భాగ్య భోగాలను కలుగ చేస్తుంది. ఇట్టివి అరుదుగా దొరకుతాయి.

జంటసుడులు

వృషభము నొసటిభాగాన ఒకదానిక్రింద నొకటిగాని, జంటగా వుండిపైకిప్రక్కకు గానియుంటే జంటసుళ్ళుంటారు ఇట్టివృషభముతన యజమానుని అపృష్టవంతునిగా చేస్తుంది

చెవిగూబల సుల్లు

వృషభమురెండుచెవులగూబలదగ్గరగారెండుసుడులువుంటాయి. వీటినే వృషభా వర్తిములంటారు తన యజమానిని ధనవంతునిగా చేస్తుంది ఇంకను ఈసుళ్ళుచెవులమొహి భాగానపైగా ఒకవైపుగాని రెండువైపులాగాని సుడులుంటే ఆక్షేపణలేదు. ఇంకను రెండుచెవుల వెనుక పలుపుముడివేసే భాగంలో ఒకసుడికొన్నిటికి వుంటుంది. ఇది కూడ ఆక్షేపణలేదు.

ముచ్చిలిగుంట సుడి

పశువు రెండుకొమ్మలమధ్యబకసుడి స్పష్టంగా కనబడుతుంది ఈసుడిమీద ఒకపసుపుతోస్తే పుండుగోవుండే పుండుగులు క్రిందపడి పోతాయి. ధనుర్వాతం వల్లగాని, కుంజేటి వెరివల్లగాని బాధ పడుతూవుంటే ముచ్చిలిగుంటగోవుండేసుడిమీద వాతవేస్తే టక్కున గోగుంకురుతుంది ఈసుడికూడమంచిదియే.

తదితర ఆక్షేపణలేని సుల్లు

పశువునిపుమీద నెన్నుపూసకు రెండువైపులా ఒకదానికొకటి ఎదురుగా రెండుసుగులుంటే మంచిది మందు రెండు కాళ్ళలోపలి భాగముగో సుడులుంటే మంచిది. పశువు ఆసనమునుంచి పిర్రల మధ్యగా వృషణాలవరకు సుడులుంటే ఆక్షేపణలేదు వృషభము రెండు కణతుల మధ్యభాగముగోగాని, ఒక కణతియందుగాని సుడి యుండుటమంచిది వృషభముయొక్క ముక్కురంధ్రాన్ని పైభాగాన సుడియుండుట మంచిది వృషభము నొకటిస్థానమందు ఒకదానిపై ఒకటిజంటగా వుండిపైకిగాని ప్రక్కకుగాని వుంటేమంచిది వృషభము నెలుపలి దన్నడుకు, కంఠమునకు మధ్య సుడియుంటే మంచిది. వృషభము బాహువులమీద రెండువైపుల రెండుసుగులువుంటే మంచిది. వృషభం గుర్రభాగపుసుడికూడా మంచిది. వృషభము కంఠము మధ్య భాగాన ముత్యపు చిప్పనలే సుడియుంటే మంచిది. వృషభము గంగ డోలు ప్రజేశాన సుడివుంటే మంచిది. వృషభము నాభిదగ్గరగా సుడి యుంటే మంచిది వృషభము కడుపుక్రింద రెండుప్రక్కలాగాని, ఒక ప్రక్కగాని సుగులున్న ఆక్షేపణ లేదు. లంగువారు బిగించేస్థానమందు సుడియుంటే మంచిది వృషభం గంకముడుపులగోఎచ్చటసుళ్ళున్నను మంచిది వృషభము బొడ్డుభాగం సుడియుంటే ఆక్షేపణ లేదు

ఆక్షేపణ సుల్లం

తొండపరి సుల్లం

వృషభము తోక మట్టపైభాగానగాని, క్రిందిభాగానగాని, రెండువైపులగాని లేక ఒక వైపునగాని వుంటేతొండపరి సుల్లం అంటారు. వైభాగానవుంటే దానిని తొండసుడియనీ, క్రిందిభాగాన వుంటేపరికసుడియనీ అంటారు. ఇవన్నీ ఆక్షేపణయే.

మూత్రపు సుడి

ఈసుడి వృషభము పొట్టమధ్యభాగంలోవుండే గీతమధ్యగా, మూత్రోశానికి దగ్గరగా ముందుభాగంలో వుంటుంది ఈసుడికి మరొకగుర్తువుంది. మట్టినితీసికొని అనుజమీదరుద్దితే మూత్రము పోస్తుంది ఇట్టిదానిని ఎవరూకొనరాదు.

సంకెళ్ల సుల్లం

ఇవి వెండుకలతో కలిసికాళ్ళభాగాలలో వుంటాయి ముందు మోకాళ్ళ మీదగాని, కాళ్ళకు వెనుకభాగానగాని, కాళ్ళకు వెనుక మోకాలి మడత నుంచి పిల్ల గిట్టలు దాటకుండాగాని, మోకాళ్ళపై భాగాన ఎనిమిది లేక పది అంగుళాలవరకు ఈసుడులు వుంటాయి. ఈసుడులున్న వృషభం తన చురుజమానుని కారాగృహానికి పంపు తుంది

ముక్కంటి సుడి

ఈసుడి నొసటి భాగాన మూడు కోణాలు కలిగి వుంటుంది. దీనినే శివునిమూడవనేత్రము అంటారు. ఈకన్ను తెరచినఅన్నివస్తువులుభస్మమై పోవుచుంటు. ఎవరూకొనరాదు

భాషికపు సుడి

నేత్రాలకు వైభాగాన నొసటియందు భాషికపు ఆకారముగా వుంటుంది. వ్థానపుసుడికి రెండుఅంగుళాల దిగువ అడ్డంగా ఒకటి లేక రెండుసుడులు వుంటాయి. ఈ సుడిగల వృషభాన్ని కొన్నరైతుకు భార్య వియోగముగాని, భార్యను తెచ్చుకొనుటగాని జరుగుతుంది. వివాహముకానివారు కొనవచ్చును.

గాడి సుల్లు

వృషభము మెడ ప్రక్కనసుడియున్నా, గంగడోలుకు క్రింది భాగాన సుబ్బున్నా, రొమ్మునకు ఒకవైపున వెండ్రుకలతో ఒకసుడి యున్న, ఎడరాలకు ఎడమవైపున సుడియున్న ఆక్షేపణయే.

కత్తెర సుల్లు

వృషభము ఆసనమునుంచి వృషణాలవరకు పొడవుగాఈ నెఆకారంగా అటునిటూ తొలగకుండా వుంటే మంచిది ఈయినెకురెండు వైపులా రెండు సుడులు వుండి, ఈరెంటి యొక్కచూపు ఈ నెకుఅడ్డం వచ్చినట్లు కనబడితే కత్తెరసుల్లు అంటారు. ఇవన్నీ ఆక్షేపణయే.

గూటపు సుల్లు

వృషభం ఆసనానికి రెండువైపులా వుండే మొరడుల వెలుపల భాగాన ఈసుబ్బు వుంటాయి. కొన్నిటికి ఒక వైపున వున్నా రెండు వైపులనున్నా ఆక్షేపణయే.

కంటిరెప్పలమీద సుల్లు

వృషభంకంటి రెప్పలమీద సుల్లువుంటేమంచిది. ఎడమరెప్ప మీద సుడిచుంచిది కాదు,

నాగుసుడి

వృషభం పిష్టిభాగాన పాముపడగవలె సుడివుంటేనాగుసుడి యంటారు, ఆక్షేపణయే. పశువుతోక మట్టికింద పేడవచ్చేమాగ్గానికి ఇరుప్రక్కల పాముపడగవలె సుడియున్నా ఆక్షేపణయే. తలనుంచి మెడవరకు రెండుపాములవలె నలుపుగావుంటే అశుభమే.

చీపురుకట్ట సుల్లు

వృషభం కడపటి బరిఎముకనుంచి, మూడవ నడుము పూస ఎముక దాటకుండా, వెన్నుకుప్రక్కగాగాని. మీదగాగాని, చీపురుకట్ట ఆకారంగాసుడివుంటేపొరకసుడి అంటారు ఇదిగూడా ఆక్షేపణయే.

పాడె సుల్లు

కడపటి బరిఎముకదాటి వెన్నుపూసకు రెండువైపులా వుండే సుళ్ళను పాడెసుళ్ళు అంటారు. యజమానిని త్వరలో పాడెకట్టెయింత ప్రమాదం కలిగిస్తుంది.

నాలుగు సుడులు

వృషభం నాలుగుకాళ్ళమీద నాలుగుసుడులుంటేఆక్షేపణయే. పిక్కలకు గొరిజలకు మధ్యభాగాన నాలుగు కాళ్ళకు నాలుగు సుడులున్నాతప్పే.

తదితరసుల్లు

అర్తిమీద సుడియుంటేకీడు. బరిఎముకలమీద సుడులుంటే ఆక్షేపణయే. వెన్ను భాగానికి రెండువైపుల డొక్కస్థానమునకు పైగా కురచగా వుండే ఎముకలమీద సుళ్లువుంటే ఆక్షేపణయే వెండుకల వరుస ఒకటి మొదటిభాగమునుంచి వెనుక వెన్నుమీదకు తిరగ కుండావుంటుంది దీనినే పరు సుడియుందురు. ఇదికూడ ఆక్షేపణయే. తోకమట్టనుంచి క్రిందవరకు వెండుకలు ఎదుర్కొనియుంటే తొండ

గిరియంటారు. ఇదికూడా ఆక్షేపణయే. వృషభము కడపటిబరిఎముక
దాటిముందర బరిఎముకతో కలియకుండా ప్రత్యేకంగావుంటే మోటు
బరియంటారు. మంచిదికాదు. కొమ్ముల చివరభాగంలో తెలుపుగా
చింతపువ్వువన్నెగల నుడియంటే పూతయంటారు ఆక్షేపణయే. దేహ
మంతా ఒకేరంగుకలిగి యితరరంగుగల మచ్చఒకటియుంటే అన్ని
మచ్చలంటారు. యజమానుని మచ్చమార్పుతుందట. ఆరంగుగలమరి
యొకటిమచ్చయుంటే హానిచేస్తుంది. మరియొకమచ్చ లేనప్పటికి ఆ
రంగుగల ఒక చెండుగల వరుసమున్నూ ఆక్షేపణలేదు. తొక చెండు
కలుకుచ్చు అధికంగావుండిచిన్న చెవులుగలపశువునిరిసంపదలను కలుగ
చేస్తుంది. అన్ని అవయవాలు విగుతరంగావుండి పశువుపొడవు తక్కు
వగావుంటే పనిపాటలలో పేరొందుతుంది ఏపశువుయొక్క నొసటి
భాగము వెడల్పుగాపుష్టిగావుంటుందో అట్టిది మహావేగంగాపోతుంది.

ఆక్షేపణ లక్షణాలు

నాగలిముఖం

ముఖాన్ని నాగలివలె వంచుకొనివుండే వృషభాన్ని కొనరాదు.
ఆట్టేపాలుపడక నష్టాన్ని కలిగించుతుంది.

కాళ్లుఎత్తివూగేది

వృషభం నిలబడికాళ్ళు ఎత్తిఎత్తి ముందువెనుకకు ఊగేదానిని
యింకా వుంచితే మహాగోషమేకాక పశుశాలకుకూడా కీడు.

ఆసుపోయటం

పశువునిలబడి ఎడమ కుడి ప్రక్కలకు తలను ఆడించుతూ
వుంటుంది. ఏప్రక్కకు వూగినా యజమానికి గట్టమేగాకుండా పశు
వీడవుంటుంది.

తోకక్రింద గంధులు

తోకక్రింద గుదస్థానానికి దగ్గరగా రెండు నైపుల రెండు మాంసపుగ్గింధులవలె కనపడుతూ వుంటాయి. ఇట్టిది యజమాని సుఖసంపదలను పోగొట్టుతుంది.

అంగిలి నలుపు

పశువు అంగిలి ఎరువుగావుండి పిక్కల నలుపురంగుగా వుంటే ఆక్షేపణలేదు. అంగిలి నలుపుగావుంటే మాత్రము షహాదోషము. అట్టిదానిని యింటవుంచరాదు.

నాలుకబైటికి జాపుట

పశువు ఎల్లప్పుడు తననాలుకను బైటికి పోనిచ్చుతూ, లోపలికి లాగుకొంటూ ఆడించేది అశుభాన్ని కలుగచేయడమేగాక యజమాని సిరిసంపదలను పోగొట్టుతుంది.

బెదిరేది

ఏదైనా ధ్వనివిన్నా, వాయిద్యాలువిన్నా, నీలిరంగు గొడుగు చూచినా బెదిరే పశువును మాత్రము శత్రువులుకూడా కొనరాదు.

లేడికడుపు వంటిది

ఇట్టిది ఎక్కువగా పాటుపడుతుందిగాని బలమురాక శక్తి లేనిదిగా వుంటుంది. ఇట్టిది మధ్యరకంగా ఎంచాళి.

కొంగకాళ్లది

ఇట్టి పశువు వికృత ఆకారంగా నిస్సంతుష్టంగా వుండి నడక మందంగా నడుస్తుంది ఇదికూడా ష ధ్వరకమే

గేదెలమిద ఎక్కిది

ఇట్టిది ఆవుల వంకచూడనే చూడదు. బలమా ఎక్కువరాదు. మనస్సా స్థిమితంగా వుండదు. పనియూరిగా చేయదుగానదొడ్డిలో వుంచరాదు.

కాళ్లుపొడవుగా వంకరగావుండేవృషభముబాగుగావున్నప్పటికి పాటుకి పనికిరాదు. వేలూడే వృషణాలుగలది బలముతక్కువగావుంటుంది. ఏవృషభము ముఖము వెడల్పుగావుంటుందో అట్టిదిపొడుస్తుందని తెలిసికోవాలి. కాళ్లుకుడ్చేది నడక సాగకుండా మందమతిగా పోతుంది. చెవులు పెద్దవిగా వుండేది సోమరితనంగా మందంగా నడుస్తుంది.

ఏవృషభానికి పిల్లగిట్టలు నడుచునపుడు కాలికి కొట్టుకొంటూ నడుస్తుందో అట్టిదిగిట్టలరాషిడివల్ల రక్తంకాదునూ వుంటుంది, గానఎవరు కొనరాదు. గిట్టలు వ్యాపించితే పంగగిట్టలుగల పశువు అంటారు, ఇట్టిది నడకలో మందంగా వుండి కుంటుతుంది, ఆక్షేపణయే. గిట్టలు వెడల్పుగా వంకరలుతిరిగి వుంటే మాత్రము శక్తి లేనిదిగావుంటుంది. పలుచనిగిట్టలుగలిగి బలము లేనిదిగా వుంటే ఎండలోను ఇసుకలోనూ నడువలేదు. అరిగిన గిట్టలుగలది వుండలతో బాధపడుతుంది. పశువు నడుచునపుడు ముందు అడుగునకంటే నడుకలుచుకు ముందుకు వేసేది. చీలినగిట్టలుగలది పైకి లేచినగిట్టలుగలది మంచిది. సగంగిట్టలుగలది సరిగా నడువలేదు. గిట్టలను గుచ్చినడిచేది అంతమంచిది కాదు. కలిసిపోయిన గిట్టలుగలది సరిగా పనిచేయదు.

ఒకకన్ను గచ్చకాయరంగు, మరొకటి శ్యామల లేక గోరోచనపురంగు, రెండవకన్ను నలుపువుండే పశువు మిక్కిలి ఆక్షేపణయే పువ్వువేసి కాయకాచిన కన్ను, గుడ్డు కాలినకన్నుగలవి జయముగావుండవు మెల్లకంటిదానిని విడిచిపెట్టాలి. కనుగొలుకులు తెలుపునలుపురంగుగావుంటే చూడదోషము. కనురెప్పలు నలుపు తెలుపురంగుగావుంటే అపకారి. ఏనుగకన్నులవంటి కన్నులు అనగా చిన్న నేత్రాలుకలది పొడుస్తుంది నేత్రాలు కొంచెము ఎరుపుగావుంటే చురుకుగా వుంటుంది మూపురము ఎడగవైపున పంగియుంటే ఆక్షేపణ రెండుకొమ్ములమధ్యగా ఎత్తుగావుంటే పోట్లది అని తెలిసికోవాలి.

కొమ్ములు శుభలక్షణాలు

కేరీటంవలె కొంచెము వెనుకకు పంగియుండే కొమ్ములుగల వృషభము అతివేగంగా నడుస్తుంది. సూదికొమ్ములుకలవి శక్తివంత,

ముగావుండి బాగా సోరాడుతుంది. కత్తెరకొమ్మలు, టావుకొమ్మలు, గిన్నెకొమ్మలు, కుగచగావుండి పక్కకువాలిన కొమ్మలు, తెలుపు రంగు, నలుపురంగు నీలిరంగు, రాగిరంగు, శ్యామలరంగు కొమ్మలు ఒంటిమచ్చకొమ్మలు, నెనుకకు వంగియుండే కొమ్మలు, గొట్ట కొమ్మలు, ముఖంపైపునకు వంగియుండేకొమ్మలు, లేడికొమ్మలు, గల పుషభాలు యజమానులకు శుభఫలాలను యిస్తాయి. ఇటువంటి యెను అంగుళాల పొడవుగల కొమ్మలు గలవి వాలామంచివి

కొమ్మల అశుభ లక్షణాలు

పెద్దకొమ్మలుగలది, ఒకటి నెనుకకు మరొకటిముందుకు వంగిన కొమ్మలు గలది, వాలినకొమ్మలు, పొట్టిలు కొమ్మలు, ఒంటి కొమ్మ, ముఖంమీద మధ్యగా వుండేకొమ్మలు మూపురంమీదకు వాలినకొమ్మలు, పగిలినకొమ్మలు. నంకరకొమ్మలు, పక్షులు నిద్రించుటకు వీలుగావుండే కొమ్మలు, గల పుషభాలు ఆయా యజమానులను అనేకవిధాలుగా కష్టనష్టాలు కలిగించుతాయి.

ఒకకొమ్మ తోలుకొమ్మగావుండి రొమ్మనుంచి మూతిభాగము వరకుకాటుకరంగు చారలువుంటే ఆక్షేపణయే. పెద్దవిగా, పొడవుగా నుండేకొమ్మలుగల పుషభాలకు త్వరగా వృద్ధాప్యంవస్తుంది చూచుటకు అందహాసంగావుంటాయి. ఒకకొమ్మ ఆకాశంపైపునకు రెండవ కొమ్మముందు ముఖముపైపునకు వుండేవాటిని మెంటికొమ్మలు అంటారు. దీనిని కొనరాదు. ఒకకొమ్మ స్వర్గముపైపుకు, రెండవ కొమ్మ పాతాళంపైపుకు గలఎద్దు ఎంతో అపకారం చేస్తుంది. ముందుకువంగినకొమ్మలు పనికిమాలినదగుతుంది. ఒక కొమ్మవిరిగిన మధ్యమము. ఒకకొమ్మపుట్టి రెండవకొమ్మ పుట్టుకసోయిన అశుభమే కొమ్మలు లేనిది అశుభము. కొమ్మలపైన పంగతలగావుంటే మహా దోషము. పగిలినకొమ్మలు గలది చోగాలను కలిగించుతుంది. రాత్రిం బనళ్ళు కొమ్మలను గుండ్రంకు గోడలకు కొట్టేదిఅశుభము. తక్షణమే అచూల్లి.

రంగుల శుభాశుభలక్షణాలు

ఏవ్యషధమైనా ఒకకాలు తెలుపు, శరీరవంతా ఇతరరంగులతో కలసివుంటే శుభము. ఎక్కువ తెలుపుగా వుండకమిశ్రమ రంగుగా వున్ననూ మంచిది. కలువరంగుగలది, తెలుపురంగుగలది, నువ్వులు బియ్యము కలసిన రంగువలె మిశ్రిమంగావుండేది మిగుజయప్రదము. సగభాగము నీలిరంగు సగభాగం తెలుపుగలది సకల శుభాలను కలిగిస్తుంది. అన్ని అవయవాల మీద తెలుపురంగుగా వుంటేచాలా మంచిది. పసుపురంగుగల చెండుకలు కొన్నివుండేది మందమతిగా వుంటుంది. తోకకిందనుంచి గుదన్ధానము వరకు నీలిరంగుగావుంటే మంచిది. నేత్రాలునాలుగు ప్రక్కల కాటుకరంగుగా వుంటేపౌరుషంగా వుంటుంది కాటుకరంగు నీలిరంగు కలది కూడ బలకరంగా వుంటుంది. ఏడుకురచలు గలిగి ఆయేను అవయవాలలోను నలుపు రంగువుంటే యజమానికి జయము కలిగించుతుంది నోసలునుంచి ముక్కురంధ్రాలవరకు ఒకే రంగు ఆయుధమువలె వుంటేమంచిది. శరీరమంతా తెలుపు, తోక నలుపుగావుంటే ఎక్కువగా పాటుపడుతుంది. ఉలిపిరిచుక్కలుగలది, గజ్జిబట్టిన బాగా పాటుపడుతుంది. కాని వానికి నేత్ర్రోగాలు, కొమ్మ్రోగాలు వస్తాయి. సగముఎరుపు సగము తెలుపు కలిసినది మంచిది. శరీరమంతా తెలుపు నలుపు మచ్చలువుంటే మంచిది మెడ తోకనలుపు రంగుగలదిబాగా పాటు పడుతుంది తెలుపు నలుపురంగు గలది సుధ్యమంగా వుంటుంది ఎక్కువఎరుపు, ఎక్కువ తెలుపు రంగుగలది సోమరితనంగా వుంటుంది. చిలుకకంఠము రంగువలె, తోక చెండుకలు రెండువరసలుగా వుండేది మహాదోషము. కుష్టురంగు పువ్వులుగలది, శరీరమంతా పంధరంగులు గలది మధ్యమం. కంచురంగుగలది, బంగాళు ఛాయగలది, పాలబట్టిన, కఱ్ఱిబట్టిన, ఎరుపుబట్టిన, తాటిరంగుది, పుల్లబట్టిన, దోరబట్టిన, చాలా మంచివి. గొర్రెరంగుకలది, కాకిరంగుకలది పువ్వులవలె మచ్చలు గలది దోషము నిత్యము నేత్రాలనుంచి నీరుకారే పుష్కభాన్ని కొనరాదు.

కృయ విక్రయాల ముహూర్త చక్రము

ఈదిగువ చక్రములో పున్నతిథి, వార, నక్షత్రాల ప్రకారం పశువులను అమ్ముట కొనుట జరుపుటమంచిది. అమ్మినతరువాత ఆ పశువు మెడలోవుండే పాతత్రాడు మాత్రము అమ్మేవారికి ఈయ రాదు. కొత్త త్రాడు నారలో తయారుచేసి యిచ్చిపంపాలిగాని పాత త్రాడుయిచ్చుట మన తాతలనాటిననుంచి ఆవారంలేదు. పాలికాపరికి ఏపావలో, ఏ అర్థరూపాయో యిస్తే మంచిది

తిథి	వారము	నక్షత్రాలు	
పాడ్యమి	సోమ	హస్త	అశ్వని
విదియ	నింగళి	పుష్యమి	పునర్వసు
తదియ	బుధ	రేవతి	కృత్తిక
చవితి	గురు	జ్యేష్ఠ	మృగశిర
పంచమి	శుక్ర	శతభిషం	ధనిష్ఠ

సంతలకు యాత్రలకు తీసికొనిపోయే ముహూర్త చక్రము

తిథి	వారము	నక్షత్రాలు
పాడ్యమి		అశ్వని, భరణి, కృత్తిక,
విదియ	సోమవారము	మృగశిర, ఆరుద్ర, పునర్వసు
తదియ		
పంచమి	మంగళవారము	పుష్యమి, ఆశ్లేష, మఖ
షష్ఠి	బుధవారము	
సప్తమి	గురువారము	పూర్వాభాద్ర, హస్త, కింకరా
దశమి	శుక్రవారము	
ఏకాదశి		జ్యేష్ఠ, అనూరాధ
ద్వాదశి	శనివారము	
త్రయోదశి		మృగశిర, శతభిషం, రేవతి

ఎ ని మి ద వ భా గ ము

పశు గ్రాసము

విదేశాల పశుపోషణ

ప్రతి దేశములోను మానవుల ఆహారానికి వుపయోగించే పశువులు కొద్దిగనో గొప్పగనో వుంటాయి. కాని ప్రపంచములో కొన్ని ప్రాంతాలలో ఇట్టి పశువులు ఎక్కువగా వున్నాయి. వీటిలో ముఖ్యముగా పేర్కొనదగినవి.

ప్రసిద్ధి గాంచినగడ్డి బీళ్ళతో కూడిన దక్షిణ అమెరికాలోని అర్జెంటైనా, ఉరుగ్వే, దక్షిణబ్రెజిల్, పెరుగ్వే మున్నగుప్రాంతాలును ఉత్తరఅమెరికాలోని ప్రెయిరీరాష్ట్రాలును ఆస్ట్రేలియాలోని క్వీన్ లాండును. ఉత్తరఆస్ట్రేలియా రాష్ట్రములును, ఇవే గాక యూరపు ఖండమందలి స్పెయిన్, పోర్చుగల్, ఇటలీ, ఇంగ్లండు, ఫ్రాన్సు, జర్మనీ, రష్యామున్నగు దేశాలలోగూడా మాంసాన్ని యిచ్చే పశువుల సంఖ్య ఎక్కువగావుంది.

కొన్ని ప్రదేశాలలో పాడి పశువుల సంఖ్య ఎక్కువ. ఉత్తర అమెరికాలోని కెనడా, యునైటెడ్ స్టేట్సు, యూరపుఖండములోని ఇంగ్లండు, హాలెండు, డెన్మార్కు, నార్వే, స్విట్జర్లండు, అయిర్లాండుదేశాలు, ఆస్ట్రేలియా, న్యూజిలాండు మున్నగు దేశాలలో ఈ పశువుల నుంచి పాలు, పాలపొడి, వెన్న, జన్నుమున్నగునవి తదితర దేశాలకు పంపబడుతున్నాయి. మాంసానికి వుపయోగించే గొట్టెలు మాత్రము న్యూజిలాండులోను, దక్షిణఅమెరికాలోని అర్జెంటైనా, పురుగ్వే, చిలీదేశాలలోను, ఆస్ట్రేలియా ఖండమందును ఎక్కువగా వున్నాయి. పండులుమాత్రము చైనాలోను యునైటెడ్ స్టేట్సులోను మొక్కజొన్న పండేప్రాంతాలలోను యూరపుఖండములో వాయువ్య మధ్యభాగంలోను అధికంగా వున్నాయి. కోళ్లకు, కోడిగుడ్డుకు

మాత్రము డెన్నాగ్గు, అయిల్లాండు, చైనా, ఈజిప్టు, రష్యా దేశాలు ప్రసిద్ధిగాంచినాయి రిఫిజిరేషన్ పద్ధతిప్రకారము, మాంసము. పాలు, వెన్న మున్నగు పాడిపదార్థాలను దూరదేశాలకు చెడిపోకుండా పంపుటకు వీలగుతూవుంది.

ఉష్ణమండలాలలోను, సమశీతోష్ణ మండలాలలోను వివిధ రకాలపచ్చిక బయళ్ళువున్నాయి వీటిలో నర్సాలు ఎక్కువగా కుగనకుండుటవల్ల చెల్లుమున్నగునవి పెరుగకుండా వున్నాయి. నదీతీరాలలో మాత్రం కొన్నిరకాలచెల్లు పెరుగుతాయి. ఉష్ణమండలాలలో వుండే పచ్చికబయళ్ళను సావన్నాస్ అంటారు. సమ శీతోష్ణ మండలాలలో సంచత్వరం పొడవునా పచ్చిక పెరుగుతూ వుంటుంది. కాని ఈ ప్రాంతాలలో ఎండాకాలములో ఎండ, నర్సాకాలములో వర్షం ఎక్కువగా వుంటుంది. ఈపచ్చికబీళ్ళనే పాంపాస్ అంటారు. ఉష్ణమండలాలలోను సమశీతోష్ణ మండలాలలోను అరటి మామిడి, ఈత, తుమ్మ రక్కగా పెరుగుతాయి. ఇంకను సుమిత్ర, 'లోన్, జావామన్నగు ప్రాంతాలలో కొబ్బరిచెల్లు చక్కగా పెరిగి ఫలించుతాయి.

ఎడారి ప్రదేశాలలో మృగాలు వుండవు. శీతల మండలాలలో మాత్రం కొన్నిరకాల జంతువులు వుంటాయి. ఉష్ణమండలాలయిన ఆఫ్రికా ప్రాంతాలలో దట్టమైన అడవులు యుండుటవల్ల పులి, సింహము, జిరాఫి, జీబ్రాలేగాక చెట్లపై నివసించే కొతులు, పాములు, పక్షులు విశేషంగాను ఇంకను ఈ ప్రాంతాల నదులలో మొసళ్ళు, ఖడ్గమృగాలు, నీటిగుట్టాలు, నిప్పుకోడి మున్నగునవి వుంటాయి. శీతల దేశాలలో రెయిన్ డిస్ అనేజంతువు మంచుగడ్డల మీదను, దిబ్బలపైన సులభంగా నడువగలదు. దీనికి అచ్చటవుండే పాచియే దీనికి ఆహారము. ఎడారులలో ఒంటె తప్పయే జంతువు తిరుగలేదు. ఎడారులను అనుకొనియుండే పచ్చికబీళ్ళలో గొట్టెలు, మేకలు, పశువులు, గుట్టెలు వుండుటవల్ల కోట్లకొలది ప్రజలకు అవిభవయోగపడుతున్నాయి.

పశువుల పెంపకములో ఈనుధ్య అనేకమార్పులు ఆయాదేశ శీతోష్ణస్థితుగతులనుబట్టి కలిగాయి. సంవత్సరం పొడవునా వానికి కావలసిన ఆహారము సమృద్ధిగా లభించుటకై కొత్తరకపుగడ్డిజాతులు దుంపలు, దాణాలుమున్నగునవి పుత్పత్తిచేయడానికి అనేకదేశాలలోని రైతులు పరిశోధించు తున్నారు. మాంసానికి ప్రవయోగపడేపశువులు బలిసికండగలవి అగుటకు ఎట్టిఆహారము అవసరమో, పాడిపదార్థాలు యిచ్చేవానికి ఏ ఆహారం అవసరమో పరిశోధించారు. అందుచేత, పూర్వకాలము కంటే ఈకాలములో ఆయాదేశాల పశువులవల్ల ఎక్కువపాలు, మాంసము లభించుతూవుంది. హీనజాతి పశువులను తగ్గించుటకు, ఉత్తమజాతి పశువులను అభివృద్ధిచేయుటకు కావలసిన మార్గాలనుకూడ అనేకమంది శాస్త్రవేత్తలు కనుగొన్నారు. పశు వైద్యశాస్త్రంకూడా ఎంతో అభివృద్ధిగాంచింది.

పశువులను పెంచే విషయములో అమెరికాలో వందలకొలది బీళ్ళువున్నాయి అందులో వేలకొని పశువులు మందలు మందలుగా వుంటాయి వాటిని మేపేవారికి గొవాలుంటాయి ఇంతటి జగత్ప్రసిద్ధి గాంచిన పశువులకాపరులు మరెచ్చటనులేరు. ఒక్కొక్క బీట్లో పశువులకు, పశువులకాపరులకు, వారి అధికారులకు కావలసిన సమస్త సౌకర్యాలుంటాయి. ఈ కాపరులు గుడ్డాల నెక్కి పశువులనుతీలు కొని ఒకభాగమునుంచి మరియొకభాగానికి తిరుగుచు స్వేచ్ఛగాబ్రతు కుతూ వుంటారు ఈరీతిగా విదేశీ పశుచరిత్రలు వ్రాయాలంటే మా ఆయుర్వేద పశువైద్య కళాశాల లైబ్రరీలో ఎన్నో గ్రంథాలేగాక 1500 పశువుల ఫోటోలు వున్నాయి.

పశుగ్రాసము

పశువులఅభివృద్ధిముఖ్యంగాఅవిశినే అహారాన్నిబట్టి వుంటుంది. పశువులకు పచ్చిమేత, ఎండుమేత, వివిధరకాల దాణాలు అత్యవసరం. మనదేశంలో ప్రస్తుత పశుగ్రాసము మన పశువులకు చాలదు. పశువులకు

పెట్టే ఆహార పదార్థాలలో శీతోష్ణస్థితి పరిస్థితులనుబట్టి ఏఆహారం దానిశరీరానికి ఆరోగ్యకరమో తెలిసికొనిమేపాలి. అన్ని ఋతువుల్లోను ఆహారాన్ని సమానంగా యిస్తూ వుండాలిగాని, విశేషంగా మేత దొరకని వేసవికాలంలో తగ్గించుటవల్ల పశువు ఆరోగ్యంచెడుతుంది. ఏమేతఅయినా జీర్ణమగునదిగావుండాలి. నిస్సారమైనట్టి, బూజుపట్టి నట్టి తుక్కుముక్కు గడ్డివగైరా మేపరాదు. శీతాకాలంలో పశువులకు ఎక్కువ ఆహారం, వెచ్చదనమూ అవునరం. ఈకాలంలో పగలు 12 నుంచి 2 గంటలవరకు ఆరుబయట వుంచుట మంచిది. పాడి పశువులకు, పసిదూడలకు ఈకాలంలో రోగాలువస్తాయి. పాలుకూడ చలివల్ల తక్కువగా యిస్తాయిగాన పుష్టికల ఆహారం పెట్టాలి. వేసవి కాలంలో నీరు అధికంగా త్రాగుతాయిగాన ఆవిషయం కనిపెట్టి తగినన్ని నార్లు నీటినిత్రాగించాలి. శీతాకాలము కంటే వేసవికాలంలో పశువుల్ని జాగ్రత్తగా మేపాలి. ఈకాలంలో ఎండుగడ్డి ఒక్కటితప్ప పచ్చిగడ్డి వగైరాలు దొరకవుగాన జనుము, కంది, పెసర, మినుప పొట్టులు, దాణాలు పెట్టాలి వర్షాకాలంలో మాత్రము పశువులను ఆరుబయట కట్టరాదు. అధికంగా వర్షాలకుతడవ నీయరాదు.

పశువులకు జీర్ణశక్తినియిచ్చే పదార్థాలను ప్రతిరోజు మేతతో పెట్టుచుండాలి. శరీరదార్ధ్యంగల పశువునకు అరపౌనువరకు చమురు పదార్థాలు పెట్టవచ్చును. ప్రతిదినము పశువుతినే ఆహారానికైనాలుగు రెట్లునీటిని త్రాగించాలి. అప్పుడప్పుడు ఆహారంతో మెంఠిపిండి ఉప్పు, కలిపిపెట్టుటమంచిది. ఇంకను పశువులకు వేరుశనగ, కంది, పెసర శనగ, ఉలవ, గోరుచిక్కుడు, మినుము, అలచంద మున్నగు కాయ ధాన్యాల పొట్టులోను, చెత్తలోను మాంసకృత్తుల వుండుటవల్ల బలకర పదార్థాలనిగ్రహించాలి. ఇంకను పాడిపశువులకు, దుక్కిఁబెద్దులకు రాగి, సజ్జలు, జొన్న, మొక్కిజొన్న, కొర్ర, వరిగె, ఆరిక, గోధుమ మొదలగుకంకి ధాన్యాలగడ్డి, చొప్పకూడా బలకరములేయని గుర్తించుకోవాలి. శనగపొట్టున కున్నంత బలము రేగిపొట్టునకు లేదు.

వరిగడ్డికంటె గోధుమగడ్డి బలకరమైంది శనగలు నడ్లకంటె మిగుల బలమైనవి. కాయధాన్యాలకంటె తెలికపిండి, కొబ్బరిపిండి, బలంగలవి.

కాని మనదేశములో 50 కోట్లటన్నుల, మేత 60 లక్షలటన్నుల దాణాలు మనదేశంలో తక్కువగా వున్నట్లు కనబడుతున్నది. ఈ అంచానాలు దేశంమొత్తంమీద అమలుపరిచినా, వర్షాలుఎక్కువగా పడుతున్న ప్రాంతాలలో ఎశుగ్రాసం తక్కువగావుంది. సంవత్సరానికి 30 అంగుళాలకంటె తక్కువవర్షం వడే కడప, బల్లారి. అనంతపురం జిల్లాలలో పండే చొప్పగడ్డివర్షైరాలు అవసరమయ్యే దానికంటె దాణాంటలు మాత్రము సగానికి తక్కువగా వున్నప్పటికి ఈప్రాంతపు పశుపోషణ తృప్తికరంగానే వుండి. ఈ కూటంలో నెల్లూరు పడమరభాగం, గుంటూరుజిల్లా దక్షిణభాగం, ఒంగోలు చుట్టుప్రక్కలా కలుస్తోందనుకొనచ్చు. తూర్పుకనుమల గుట్టలచుట్టూ ఎర్రనేలలు నల్లనేలలు ఒకదానితో నొకటి చేరివున్నాయి, నిస్సార్మైన భూములు సుట్టమధ్య, వర్షాకాలంలో నీరునిలువయుండేగుంటలు జక్కెరలునుండే చోట ప్రశస్తంగా ఏర్పడివున్నాయి.

తుమ్మచెట్టుబీళ్ళలో నామాన్యంగావుంటాయి. ఈచెట్లుభూభాగంలో వున్న తేమనుతీసికొని బ్రతుకుతాయి ఇంకను దానిఆకులు పూర్తిగా సూర్యరశ్మి కప్పవేయకుండా క్రిందనేపెరిగే గడ్డికిఎండగాలి నీరు ఈయడానికి అవకాశముయిస్తుంది. ఒకపర్యాయం కొంతవర్షానికి మొలచి తర్వాత చచ్చిపోయి గడ్డిగాదాలుచీకకుండా ఆనెలలోనే చీకిపోయి అంతకంతకు క్రమంగా ఫలవంతమైన బీళ్లు ఈయడానికి దోహదము యిస్తున్నాయి. పశువులు తుమ్మకాయలు ప్రితిగ్రతింటాయి క్రిందవున్న సచ్చికిను మేస్తాయి మరల యింకొకసచ్చి ఎండుమేత దాణాలు తినుటవల్ల పశువులు సనిపాట్లకు ఉత్సాహంతో పనిచేస్తాయి. కానీ ఈకాలంలో అనేకకారణాలవల్ల పశు గ్రాసం తక్కువగావుంది. పశువులకు సరిపడే గ్రాసంలోగడ్డి, చొప్ప, వర్షైరాలు

మూడువంతులు దాణాలు ఆహారంనో నాల్గవవంతూ వున్నట్లు అంచనా, కాబట్టి పశుగ్రాసం సరిపోవాలంటే ఇప్పుడువున్న పచ్చిక విస్తీర్ణం ఆరురెట్లు అధికంచేయాలి.

మే త ల ప రి మా ని ము లు

7 నుంచి	9 నెలల దూడకు	—	5 పౌనులు
10 నుంచి	12 నెలల దూడకు	—	10 పౌనులు
	చిన్న పశువులకు	—	10 పౌనులు
	పాడిపశువులకు ఉదయాన	—	20 పౌనులు
	సాయం కాలమున	—	30 పౌనులు
	ఎద్దులకు	—	20 పౌనులు

పైరితిగా పశువులకు అహారమియ్యాలి. పనిజేయుఎద్దులకు పూర్తి మేతనేమేపాలి. ఈనుటకు సిద్ధముగానున్న ఆవులకుపచ్చిమేత వేయరాదు. నెలదినములు పెరిగిన మొక్కజొన్నను పశువులకు మేపిన వుంగిడియను వ్యాధిసోకి పశువు మరణమునకు సిద్ధమగుతుంది.

చిన్న ఎద్దులకు అనగా 700 నుంచి 900 పౌనులు తూకముగల వాటికి దినానికి 20 పౌనులజొన్న చొప్పును, ఒంగోలు జాతివంటిపెద్ద పశువులకు అనగా 1000 నుంచి 1400 పౌనుల తూకముగల వాటికి 25 నుంచి 30 పౌనుల జొన్న చొప్పును మేపాలి. పచ్చిగడ్డి పచ్చిచొప్ప అంతగా అవసరముండదు. దొరికితే మాత్రము ప్రతిరోజు ఒక్కొక్క పశువునకు పదిపౌనుల వరకు పెట్టవచ్చును. మధ్యతరగతి అనగా 500 నుంచి 900 పౌనులవరకు తూకంతూగే ఎద్దులకుమాత్రము ప్రతిరోజు 18 పౌనుల వంతున జొన్న చొప్పును పెట్టి వేరుశనగపిండి, ప్రత్తి గింజలు ఈరీతిగా పెట్టవచ్చును పనిచేయునప్పుడు 2 1/2 పౌనుల వేరు శనగపిండి, ఒకపౌను ప్రత్తి గింజలు, తేలికపనిచేయునపుడు 10 ఔన్సుల వేరుశనగపిండి 2 పౌనుల 5 ఔన్సులు ప్రత్తి గింజలు, పని ఎక్కువగా

నున్నప్పుడు 15 బౌన్సుల వేరుశనగ పిండి 2 వానుల 15 బౌన్సుల ప్రత్తి గింజలు కలిపి పెట్ట వచ్చును ఇంకను ప్రత్తిగింజలకు బదులు ఒక వంతు కొబ్బరిపిండిని గాని $2\frac{1}{4}$ వంతులు ఉలవలు గాని కలిపి పెట్టవచ్చును. పైదాణాలతో తప్పకుండా ప్రతిరోజు ఒకబౌన్సు ఉప్పును చేర్చిపెట్టాలి.

పాడిపశువులకు తదితర మేతలతో పాటు ఖనిజపదార్థాల మిశ్రమము ఉప్పు కలిపిపెట్టట మంచిది. ఖనిజపదార్థముల మిశ్రమ మనగా కాల్షియన్ సున్నము, ఆవిరితో తయారుచేసిన ఎముకపొడి కలిసిన మిశ్రమపదార్థము, కాల్షియం చాలా తక్కువగానున్న ప్రాంతములలోని పాడిపశువులకు మూడుపాళ్ళు ఎముకలపొడి కలిపి ఈయవచ్చును. ఇట్టిచేర్చి కంగ-లపుగో కాల్షియం, భాస్వరం సవృద్ధిగా వుంటుంది ఈరెండుపదార్థాలు పాడిపశువుల ఆహారమునొకటి కలిపించాలి.

గోవుకు అయిదుపళ్ళకంకె ఎక్కువగా పాలిచ్చే ఆవులకు అదనము గారెండబౌన్సుల కలగలుపును ఈయవచ్చును. కడప, కర్నూలు, మలబారు, నీలగిరి, సేలం వంటి ప్రాంతాలపశువులకు ఖనిజపదార్థములు రెండురెట్లుకలిపిపెట్టాలి. ఈ ఖనిజపదార్థాల మిశ్రమాన్ని కానిపశువులు వాసనకు సహించలేక తినవు. అప్పుడు వేరుశనగ, కేలికపిండి, ప్రత్తిగింజలు, తవుసు, తదితర పొట్టుధాన్యాలతో కలిపిపెట్టాలి.

బీటి మేత

పశువులకు పెట్టేమేత లన్నిటిలో బీటిమేతనే శ్రేష్ఠమైనదని ఎల్లరకు తెలిసిన విషయమే. అయితే ఏమిలాభము? కాలముమారినది. నుంచి మంచి బీట్రూములన్నీ మాగానీకింద, దొర పుగాకు కింద డబ్బున కాపించిగోసంతక్షణవిషయమై జలుమరచిపోయారని తెలుపుటకు వచ్చాత్తాపపడుతున్నాను. కొంతకాలముకిందట ముప్పది ఎకరాలకు ఒక ఎకరము బీడుగూ మిగా విడచిపెట్టేవారు ఇప్పుడో స్త్రీలు

పురుషులు మల మూత్రాలకు వాడుకొనే పోరంబోకలుకూడా ఆక్రమించుకొని పంటలు పండించుకొంటున్నారు. ఇప్పుడున్న ప్రజాప్రభుత్వమాత్రం పంచవర్ష ప్రణాళికలు అమలుపరచి పశుపోషణ పశుగ్రానాభివృద్ధికి తగినంత బీటిభూములు ఏర్పరచాలని ప్రయత్నించుచున్నారగాని ఈ స్కీము ఎంతవరకు సాగుతుందో యోచించాలి.

చూడండి ఈ మధ్య మన ప్రధాని నెహ్రూ స్విట్జర్లండు, హాలెండు, డెన్మార్కు ఇంగ్లండు, రష్యా, అమెరికా, ఫ్రాంతాలకు వెళ్ళినప్పుడు ఆ ప్రాంతపు పశువులను, బీటిభూములను, పాడి పరిశ్రమాలయాలను చూచి వుప్పొంగి పోయినటుల ఎన్నో పత్రికలలో చూచాము. ఆ దేశాలలో శాస్త్రసమ్మతముగా పరిశోధించి పశువులకు కావలసిన బీళ్ళు, వాటిలో పెరిగే గడ్డిజాతులు, దుంపజాతుల రకాలు ఎన్నోవున్నాయి. అచ్చట యుండేపశువులకు మేతకరువు వుండదు. దాణాలు అసలే కరువుండవు.

మన ప్రాంతాలలో వుండేబీళ్ళలో గడ్డిజాతులలో గరిక, గునుకు మొలవ, చెంగలి, మిగులబలమగు సారవంతమగు జాతులగుట వల్ల బాగుగా తింటాయి. ఊశిక, చిప్పర, తుంగ మున్నగునవి యిసుక భూములలో బయలుదేరే జాతులు, చవిటి నేలలో ఉప్పి, గట్టేరు మాత్రము పెరుగుతుంది. బీటిభూములలో పెరిగే మేతయంటే ఎంతబక్కచిక్కిన పశువునకైనా ఎంతోప్రీతి. బీటిమేత తిన్న పశువుల పాలు చాలా రుచిగా వుంటాయి వెన్న పెరుగు గట్టిగా సువాసనగా వుంటుంది. పశువులు కూడ బిగుతరముగా వుంటాయి.

బీళ్ళలో పెరిగే గడ్డిజాతులు సున్నమును ఎక్కువగా తీసుకుంటాయి. గరికగడ్డికి సున్నమంటే ఎంతోప్రీతి. బీళ్ళలో వుండేపశువులను మాత్రము జాగ్రత్తగా కాపాడాలి. కాపరులనుకూడ జాగ్రత్తగా చూస్తువుండాలి. మనయిండ్లలోను దొడ్లలోను వుండేపశువులకంటే బీళ్ళలో వుండేపశువులు స్వేచ్ఛగా హాయిగా వుంటాయి. బీళ్ళలో వుండేపశువులు పెండ్లికొడుకుల లాగా బలిసి ఒకదానితో నొకటి

పోట్లాడుకుంటాయి అందుచేత కాపరులు జాగ్రత్తగా పరిశీలిస్తూవుండాలి. బీళ్ళలో పుట్టలు, పాములు, విషపు మొక్కలు. అంటురోగాలు గల పశువులు మున్నగునవి యున్నవేమో అప్పడప్పుడు పరిశీలిస్తూవుండాలి.

తృణధాన్యాలు

పశువులకు పనికివచ్చే పంటలు అనేకరకాలున్నాయి. పశుగ్రాసానికి పనికివచ్చే పైరు ఎక్కువ ఒమగుగా గట్టిదిగా, త్వరగా జీర్ణమగునదిగా, రుచిగా వుండేవి కావాలి. పశువుల ఆహారములో మేత, గడ్డి, చొప్పయున్నగువి ప్రధానములు తృణధాన్యాలలో మృదువుగా వుండే వరి, గోధుమ, చామ మున్నగువాటిని గడ్డియనియు, జొన్న, మొక్కజొన్న, కొత్తి మున్నగు బిరుసుగా వుండేవాటిని చొప్పనీ వాడుతారు. వీటిలో రెండురకాలున్నాయి ఎంట పండేవరకు వుంచి వెన్నులు కోసినతరువాతగాని ధాన్యము నూర్చిన తరువాతగాని దిగబడే గడ్డి, చొప్ప ఒకరకంగా వుంటాయి. మేతకొరకు ప్రత్యేకంగా వొత్తుగా చల్లి పెంచి వెన్నుగూదరకమునుపే కోసి మేతగా వుపయోగింపబడే గడ్డి చొప్ప వ రొక విధంగా వుంటుంది ఇట్టి మేతను పచ్చిగా వున్నప్పుడుగాని, ఎండబెట్టిగాని వుపయోగింప వచ్చును, గరిక, తొండంగి, గినిగడ్డి, టూసన్ మున్నగు గడ్డిజాతులు పంటలకు పనికిరావు. వీటిని మేతకొరకే పెంచాలి.

అపర సస్యాలు

తృణధాన్యాలకంటె జనుము, ఉలవ, బొబ్బర, మున్నగు అపర సస్యాల కాడలేగాక తోటకూర, చిలకతోటకూర, ముళ్ళతోటకూర, కొయ్య తోటకూర, పొన్నగంటికూర, బచ్చలి, పెసర, మినప, పిల్లి పెసర కాడజాతులు మున్నగునవి పశువులకు వుపయోగిస్తూ

న్నారు. ఇవన్ని మంచి ఆహారము. ఇంక జొన్న, మొక్కజొన్న, వరిగ, చోడి, కావురు, పూతిక, గంటె, వగైరా మేత లేగాక తుమ్మకాయలు కూడమంచి సత్తునను కలుగజేస్తాయి.

దాణా పిండ్లు

చమురు గింజలనుండి నూనెను తయారుచేయగా మిగిలిన పిప్పినే పిండి యంటారు. ఈ పిండి పశువులకు మేతగా, పొలములకు ఎరువుగా వుపయోగించుతారు కొంతనూనె ఈ పిండులలో కలసియుంటుంది. గానుగ ననుసరించి ఎంత నూనెయుండేది తెలుస్తుంది. ఇరువ గానుగ లలో వుండే పిండులలో నూనె ఎంత మాత్రము యుండదు. కొన్ని రకాల పిండులను మాత్రమే పశువులు తింటాయి నువ్వులు, ప్రత్తి విత్తులు, ఎఱ్ఱగిసె, ఆవ, కుసుమ, వేరుశనగ, కొబ్బరి మొదలగువాటి పిండులు పశువులు మిగులప్రీతితో తింటాయి. ఆముదము, బొప్పాయి, మహుచాపిండిని మాత్రము తినవు. ఏదో పిండిని ఎరువుగా వుపయోగించేది వాటివెలల ననుసరించి యుంటుంది కొన్నిటిని పశువులు తిననందువల్ల వెల సరసమగునని తలంచరాదు కొన్ని ప్రదేశాలలో పశువుల ఆహారముకు వుపయోగపడేవి చాల స్వల్పధరలకు లభించుతాయి. అట్టి సందర్భములలో వాటినే ఎరువుగా నుపయోగించుతారు

ప్రత్తి పిండి

ఈ పిండిలో 10 వేల పాళ్ళలో	950	పాళ్ళ నీరు
	1575	,, మాంసకృత్తులు
	3274	,, ఉష్ణకర పదార్థములు
	2035	,, నార్

ఈ పిండిలో 10 వేల పాళ్ళలో పాళ్ళు
376 , లవణపదార్థములు
1790 ,, నికరవస్తువులు

వుంటాయి. గింజలపై పొట్టునుదీసి శుభ్రము చేయకుండసిద్ధము చేయబడిన పిండిలోనూటికి 3.4 భాగములు నత్రజని 1.26 భాగముల భాస్వరము యుంటుంది. ఈపిండి పెట్టబడిన పాలలో కొవ్వుపదార్థములు ఎక్కువగా యుంటాయి. దానివలన నెన్నయెక్కువైపుర్యము కంటే ఎక్కువ జిడ్డుగా గట్టిగా యుంటుంది. నేయిగూడ గట్టిగా ముద్దగా వుంటుంది. పిండినిగాని గింజలనుగాని అధికముగ పెట్టరాదు గింజలలో చమురు ఎక్కువగా యుండుటవలనపిండినే పెట్టుటమంచిది. ప్రతిదినము యితరాహార పదార్థములతో పిండిని జేర్చి పెట్టుటవలన పశువులకు బలము నిచ్చుటయేగాక నెన్న పాలును వృద్ధియై చాల మంచిగుణములు కలుగుతాయి సృష్టిపిండివలన నెన్నవలెపాలంతగా వృద్ధియైనట్లు కానరావు.

వేరుశనగ పిండి

బొంబాయి, మదరాసు రాజధానులలో పప్పుకొరకును నూనె కొరకును విశేషముగా పైరుచేయుచున్నారు వేరుశనగ పరదేశముల నుండి ఎన్నియో శతాబ్దముల క్రిందట మనదేశమునకు తేబడింది, చీనా. మనిల్లా, ఆరేబియా దేశములనుండి తేబడినట్లు తెలియుచున్నది. వీటి జన్మభూమి బ్రెజిల్ దేశము. ఇది అయిదారు నెలలపంట పంట తీరగనే పై పచ్చితిగనుకోసి ఎండజేసినచో పశువుల మేతకు పనికి వస్తుంది.

నూరుపాళ్ళ వేరుశనగపిండిలో 13.41 చమురు
49.43 మాంసకృత్తులు
22.5 ఉష్ణకర పదార్థములు

వుంటాయి. మాంసకర పదార్థములలో 80 పాళ్ళు మాత్రమే జీర్ణమగును. కాబట్టి జీర్ణకర పదార్థములు 39.58 జీర్ణకరమగు పదా

ర్థములు 16.9 జీర్ణమగుచమురు 12.06 జీర్ణమగు చమురును 2 కి చే గుణించి జీర్ణమగు ఉష్ణకర పదార్థములతో కలిపివేయాలి. అందు వలన జీర్ణమగు చమురు విలువ 44.6కి యుంటుంది. పాడి పశువులకు దినమునకు చిన్నదూడలకు ఒకఅరపౌను, పాడి పశువులకు 4 లేక 5 పౌనులు పెట్టితే బాగా పాలనిస్తాయి. వెన్నకూడ వస్తుంది. పెట్టిన తరువాత ఒక బౌన్ను ఉప్పు పెట్టినలె ఈ పిండిని తదితర దాణాలతో పెట్టిన పశువుకు ఏరోగమురాదు.

తెలికపిండి

దీనిపంట నునదేశమునందంతటావుంది. కాని బొంబాయిచెన్న రాజధానులయందు, బర్మా వాఢ్యపరగణాలయందు విస్తారముగా పైరగుతువుంది. నువ్వులవలన తీయుచమురు మానవులకు పశువులకు ఆహారానికేగాక మందులలోకి గూడపనికివస్తుంది తెలికపిండి పాడి పశువులకు, తదితర పశువులకు మంచిఆహారమై యుంది. వాతముగల పశువునకు దినమునకు ఒకఅరపౌనుడు ఈయవచ్చును నిక్కాక పశువు నకు అంతగా వాడరాదు, పశువు శీతములో వున్నప్పుడు తెలికపిండి పెట్టుట మంచిది. వాతసంబంధమగు రోగాలు సంభవించినపుడు ఈ పిండిని అప్పుడప్పుడు పెట్టుట మంచిది నిండుచూలుతో వున్నప్పుడు దీనిని ఎక్కువగా వాడిన పిండము కాగిపోతుంది. పశువు ఈనినతరు వాత బాగాపెట్టవచ్చును. దుక్కిపెద్దలకు సాయంకాలపుపూటపెట్టాలి. గానుగటినిన వెంటనే పిండి తెచ్చిపెట్టిన మిగులబలము గలిగించుతుంది. నిలువయున్న పిండి అంతశ్రేష్ఠమైనదికాదు.

ఈ పిండిలో 10 వేల పాళ్ళలో 1080 పాళ్ళ నీరు

3175 ,, మాంసకృత్తులు

2900 ,, ఉష్ణకరపదార్థాలు

365 ,, నారపదార్థాలు

ఈ పిండిలో 10 వేల పాళ్ళలో పాళ్ళ
1140 ,, లవణపదార్థాలు
1346 ,, తదితర వస్తువులు

వుంటాయి పిండులన్నింటిలో తెలికపిండి మిక్కిలి సారవంతమైంది.

కొబ్బరి పిండి

కొబ్బరికాయలను చిప్పలుగఱిసి ఎండబెట్టి చమురుదీస్తారు చమురుదీయగా మిగిలినపిండి పాడిపశువులకు ఆహారముగా నుపయోగపడుతుంది.

ఈపిండిలో నూటికి 9.00 పాళ్ళు నీరు
19.35 ,, పిప్పి
48.00 ,, పిండిపదార్థాలు
9.12 ,, కొవ్వు
8.64 ,, నార పదార్థాలు
5.89 ,, బొగ్గు పదార్థాలు

యుంటాయి. ఆరంభములో ఈపిండిని పశువులంతగా తినవు. అలవాటుచేసినకొలది దినమునకు 7 1/2 పౌనుల కొబ్బరిపిండిని తిననట్లు చేయవచ్చును.

సోయబీను పిండి

సోయబీను గింజలనుండి నూనె తీసివేయబడిన తరువాత దీనిని సోయబీనుపిండి అంటారు. సోయబీను తూర్పు దేశములలో విశేషంగా పండించుతారు. ఈ గింజలే పశువులకు ఆహారముగా నుపయోగపడతాయి. నూనె తీసివేయబడిన పిండిలో కొంతచమురు యుంటుంది. ఈపిండియందు నూటికి 40 నుంచి 45 వరకు పిండి పదార్థాలును,

రిపాళ్ళనూనె వుంటుంది ఇది ప్రశ్నిపిండిని పోలియుంటుంది. ఇతర ఆహారాలతో దీనిని కలిపి పెట్టాలి. ఈ సంజలనుండి పాలు తయారు చేయ వచ్చును. మంచి పొలములో ఎకరానికి రిటన్నుల గడ్డి సామాన్యముగా వస్తుంది. మనదేశములో ఈ మొక్కలయి దారు సంవత్సరములకంటె అధికంగా బ్రతుకదు. సంవత్సరానికి రి కోతలు కొయవచ్చును కాని కొన్ని ప్రదేశాలలో 193 అడుగులను వాడితే ఏరోగమ.రాదు.

గడ్డిని పాతరవేయుట

మనదేశంలో సామాన్యంగా ఎండుగడ్డినే వాములుగా వేస్తారు. మంచిగడ్డికి ఎండలు అంతలనగర్హము లేదు. ఇటీవల దేశము లో వ్యవసాయ నిపుణులు పనిచేయ ప్రారంభించిన దానిగా ఒక నూతనవిధాన మవలంబించ బడుతూవుంది. గడ్డికి సూర్యరశ్మి అంతప్రధానము గాక పోవుటచేత దానిని పాతరలలోగాని, గనులలోగాని భద్రపరచి యుంచవచ్చునని వ్యవసాయ డిపార్టుమెంట్ వారు తెలుపుతున్నారు. మనదేశపు రైతులు ధాన్యమును పాతర వేయుటనగా భూమినికొంచెము లోతుగా త్రవ్వి దానిలో గడ్డివేసి ధాన్యముపోసి కప్పియుంచుట. ధాన్యము నలెనే గడ్డినికూడ పాతర వేయుట విదేశములలో నాచారమై యున్నది. గడ్డినిపాతర వేయుటవలన పశువులకు సర్వకాలములయందు మంచిపచ్చిమేత దొరుకుతూవుంటుంది. ఎండుగడ్డికంటె పాతర వేయ బడిన పచ్చిగడ్డి పశువుల కెక్కువ ఆరోగ్యమునుచ్చ ఆహారమైయుంది. వేసవికాలములో పశువులను మేతదొరకనికాలమందు ఈ పాతరలోని గడ్డిని మేపవచ్చును వర్షాకాలములో మేతపుష్కలంగా నుండునుగాన అట్టిసమయములందు ఈగడ్డినివెన్ను వేయునపుడు కొసిపాతర వేయాలి. ఎండుగడ్డి చేయుటకన్న ఈ గడ్డినిచేయుట చాలాఖర్చుతక్కువ. దీనికి అగ్నిభయముగాని, చోరభయముగాని యుండదు. కలుపు మొక్కలను భూమినుండి తీసివేయుటకగు ఖర్చు లేకుండా వానినిమేతకు పనికివచ్చు నట్లు చేసి లాభముగా నుపయోగపరచు విధము ఇదియొక్కటియే. ఈ మేత-ఎక్కువమంచిగా నుండి త్వరగా జీర్ణమగును.

దైవ మహిమగల వృక్షజాతులు

సూర్య చంద్రుల మహత్తు

తొమ్మిదవ భాగము

వనమూలికలు

అరణ్య ప్రాంతాలలో అనేక రకాల వనమూలికలు దొరికుతున్నాయి. మహాప్రభావంగల యిట్టి వనమూలికలను ఎశు వైద్యులు వుపయోగించి ఎశువులలోగాలను కుదుర్చుకోవడం మామూలుగా మనదేశములో వస్తూవుంది. ఎదేశములో పుట్టిన ఎశువులకు ఆదేశములో పుట్టిన ఓషధులే, హిశనై అనుకూలంగా పనిచేయగలవని శాస్త్రవేత్తలు తెలుపుతున్నారు. పాశ్చాత్య ప్రభుత్వంతోపాటు పాశ్చాత్య ఔషధాలుకూడ మనదేశాన్ని ఆక్రమించుకోవడంవల్ల మనదేశీయ మూలికలను మనవారు వాడకంత్రిగింహారు. వనమూలికలపేర్లు వాటి స్వరూపము, జాతిగుణము గ్రహించగలవారు అరుదైనారు. పశు వైద్యులలోకూడా వీటిస్వరూపము గుణవిజ్ఞానము లేకుండాపోయింది. మనపరిసరాలలో మనదొడ్లలో నిత్యమూ మనకండ్ల ఎదుట కనపడే వనమూలికల వుపయోగాన్ని తెలిసికోలేక పోతున్నారు విదేశ వ్యామోహం మనలో విస్తరించింది. సాంప్రదాయమైన వృద్ధవైద్యము అనుభవాలు; మూలికా విజ్ఞానం నశించింది.

ఆంధ్రప్రదేశ్ లోవున్న కొండలు, అరణ్యాలతో అనేకరకాల వనమూలికలు వున్నాయి శ్రీకాకుళం జిల్లా నౌపడ, పాలకొండ, వంశధారనదీ ప్రాంతాలలోను, గోదావరిజిల్లాకు చెందిన సూగురు, రంపచోడునరం, అష్టతిగెల, పోలవరం, జిలుగుచుల్లి మున్నగు ప్రాంతాలలోను పాపికొండలు భద్రాచలం ప్రాంతాలలోను, కృష్ణా

జిల్లా కొండపల్లి, నూజివీడు, తిరుపూరు పాఠశాల అరణ్యాలలోను, గుంటూరుజిల్లా కొండవీడు, నాగార్జునకొండ, అమరావతి, చీమకుర్తి మున్నగు పాఠశాలలోను, కర్నూలుజిల్లా నల్లమల, అహోబిల, శ్రీశైల పాఠశాలలోను, నెల్లూరు జిల్లా ఉదయగిరి, పొదిలే, పామూరు పాఠశాలలోను, చిత్తూరుజిల్లా తిరుపతి, తిరుమల, ఆకాశ గంగా, పాపనాశనం మున్నగుపర్వతపాఠశాలలోను, అరణ్యాలలోను పైదరాబాదు రాష్ట్రంలోను వివిధరకాల వనమూలికలు పెరుగుతున్నాయి. ఆయాకాలాలలో ఇవిచిగిర్చి ప్రష్పించి ఫలించి ఎంతో ఆనందాన్ని కలిగించుతున్నాయి.

మన అరణ్యాలలో గొప్పవృక్షాలు వనమూలికలు వుండడం వల్లనే మన ఆంధ్రపాఠశాలలో సకాలానికి వర్షాలు కురిసిన నదులు ప్రవహించడం వల్లనే పంటలు, ఓషధులు వుత్పత్తి చెరుగుతున్నాయి. మనదేశంలో వున్న ప్రతిగ్రామములోనూ మర్రి, రావి, జువ్వ, చింత, మామిడి, దిరిశన, లొద్దుగ, మద్దిటేకు, మేసి, వనరిక మున్నగు వనస్పతులు వాటంతటవే పెరిగి మానవులకు, జంతువులకు, పక్షులకు, చల్లదనాన్ని. ఆరోగ్యాన్ని, ఆనందాన్ని కలిగిస్తున్నాయి. ఇట్టి ప్రభావముగల మూలికలు ఆంధ్రప్రదేశ్ అనంతరముగా వున్నాయి. గాన మనము ప్రభుత్వం మూలికా పరిశోధనచేసి తీరాలి మాఆంధ్రాయుర్వేద పశువైద్యకళాశాల తరపునమూలికలనుపెంచి పరిశోధించడానికి తగిన ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి.

మూలికల ప్రభావము

ప్రాచీన ఋషీశ్వరులలో అగస్త్యుడు, మాండూక్యుడు, నందీశ్వరుడు, వాగ్మిషిషి, వ్యాసుడు, విశ్వమిత్రుడు, పరిష్కరుడు, గోరక్షుడు, కొంకణుడు, మత్స్యముడు, కమలుడు, యోగానందుడు, నిత్యానందుడు, పరాశరుడు, హరితుడు, పశుపాదకాప్య, సుశ్రుతుడు, గోకముడు, చరకుడు, మున్నగువారు మూలికల ప్రభావాలను,

మూలికలను గూర్చిన యంత్ర, తంత్ర భావాలు మున్నగువాటిని గురించి ఎన్నో విషయాలు తెల్పారు ఈ వస్తుగుణదీపికలో ఎంతో విలువ గల వివిధరకాల గ్రంథాలు వున్నాయి. ఒక్కొక్క గ్రంథము అరువది నుంచి ఎనిమిదివందల రూపాయల ఖరీదు చేసేవిగలవు. నేనుకూడ లక్ష్నో, తిరువాన్కూరు, హిమాలయ ప్రాంతాలుమున్నగు ప్రాంతాల కేసి ఓషధుల మహిమలను పరిశోధించుటకు ప్రయత్నముచేస్తున్నాను.

పశువైద్య మూలికలగురించి 800 పేజీలు వ్రాయగలిగిన సమర్థతను నేను సంపాదించితినిగాని యిట్టిగ్రంథాలను అచ్చువేయించే దాతలు లేనందువల్ల ఈ గ్రంథమునూ పశువులకు సంబంధించిన మూలికలను కొన్నిటినే క్లుప్తముగా యిచ్చితిని. తెనాలి ఆయుర్వేద పశువైద్య కళాశాలలో మూలికలను తెప్పించి పెంచి పరిశోధించి పశువైద్య వస్తుగుణదీపికను మరల రెండవసారి ప్రకటింపదలచితిని. ఈ గ్రంథాన్ని చదివే చదువరులు మూలికలనుగురించి సవిస్తరముగా వ్రాయలేదని అసంతృప్తిపడక తెలియని విషయాల మాకు తెలిపిన వివరాలన్నిటిని తెలుపగలను.

షరా:- ఈ వస్తుగుణదీపికలో మూలికల మోతాదులు ప్రకటింపలేదు. అనుభవముగల రైతులుగాని, వైద్యులుగాని, మూలికల గుణాలు తెలిసికొని ఎంత మోతాదు వాడాలో వారే నిర్ణయించుకోవాలి.

దైవమహిమగల వృక్షాలు

బుద్ధ భగవానుడు

బుద్ధభగవానుడు డెల్లప్పుడు వటవృక్షపు ఛాయను విశ్రామించుటవల్ల ఆయనకు జ్ఞానోదయము కలిగినదన్న విశ్వాసంతో, సింహళ దేశంలోనున్న “అనూరాధ పురం”లో మట్టికొమ్మనునాటి, సింహళ దేశీయులు నాటినుంచి నేటివరకు భక్తితో ఆరాధించుచున్నారు.

సెయింట్ అగస్తయిక్

పదునైదు వందల సంవత్సరాల క్రితము సెయింట్ అగస్తయిక్ అను మహనీయుడు టూనీషియాలో సౌక్ దగ్గరగావున్న ఆలివ్ ఆయిల్ చెట్టునీడలో కూర్చుండేవాడు. అందుచేత టూనిషియా దేశస్తులు ఆ చెట్టును పవిత్రీవంతంగా యిప్పటికీ గౌరవించుతారు.

మహమ్మద్ ప్రవక్త

అరేబియాలో “సవద్ పవిత్రజాలాలాల్” దగ్గరగా కొన్ని ఖర్జూర చెట్లువుండేవి. మహమ్మద్ ప్రవక్త ఆ చెట్లలోగుండా నడచే వాడు. అందుచేత పెద్దపెద్ద మహాత్మవాలలో ఆ చెట్లను అలంకరింప జేసేవారు.

గెత్సెన్

ఆలివ్ తోటలో వుండే చెట్లు మొనలుదేరిన తమవచ్చుని పసందైన కొమ్మలు స్వర్గలోకాన్ని చూపినవని “గెత్సెన్” అను మహనీయుడు బైబిల్ లో తెలిపాడు.

అబ్రహామ్

రెండువేల సంవత్సరాల క్రితం “హైలెస్టయిన్”లో మమై, దగ్గరగా పవిత్రీ వంతమైన చెట్టొకటి యుండేది. “అబ్రహామ్” అను మహనీయుడు ఆ చెట్టుకిందనే సమాదయ్యాడు. ఈ నాటికి కూడ అదియొక పవిత్రీవంతమైన పుణ్యక్షేత్రమయ్యెనట.

వర్జన్

కెయిరో, హెగో ఆనెలరుధ్యగ్ “వర్జన్” అనేసెలిమోర్ అను చెట్టొకటి వుండటం. హెరోడ్ నుంచి ఈజిప్టునకుపారిపోవుచూ ఈ చెట్టుమీనుతొట్టలో “వర్జన్” ఆతని బిడ్డ దాగినారట. అచ్చట నున్న చెట్టు చచ్చిపోగా 1665 లో మరల ఆ చెట్టువిత్తనాలను వర్జన్ జ్ఞాపకార్థం మరల నాటినారట.

కక్షాపూసీయకతల్లి

చీనా దేశంలో “సీ” అను కొండకు, పెంపింగునకు మధ్య దారిలో ఒక మలబారు చెట్టును ఆదేశస్థులంతా గౌరవించేవారు. బి. సి 551లో కక్షాపూసీయన్ అను మహనీయుని తల్లి “సీ” అను కొండనుంచి పెంపింగునకు యాత్రకు పోవుచుండగా ఈమలబారు వృక్షపు తొట్టగోనికేగి ఒకచక్కని బిడ్డను కనమనియు, ఆబిడ్డ మహత్తు చీనాదేశము నందంతట వ్యాపింప గలదని ఒకదేవత ఆదేశించెనట. ఇప్పటికి కూడ “కుప్” దగ్గర ఆ చెట్టున్నదట.

పృథ్విలో కూడా మానవలక్షణాలు

అరటిచెట్టుకు పిల్లలంశే అటోప్రితి. ఎల్లప్పుడూ పిల్లలను అనగా తనపిలకలను తనచుట్టూ పెట్టుకొని కాపాడుకుంటుంది.

తుమ్మచెట్టు పిరికితనం

తుమ్మచెట్టు మాత్రం అతిపిరికితనం గలది. నంటినిండాముళ్ళు పెంచుకొనిశత్రువులు అపాయం చేయకుండా కాపాడు కొంటుంది. ఇంకను తాను జంట ముళ్ళమీద చీచులకు. పురుగులకు గూళ్ళు కట్టుకొంటానికి యిచ్చి తన ఆకు రెమ్మల చినర వీటికి ఆహారంకొరకు సిండినగార్థం తయారుచేసి పెట్టుతుంది.

కందచెట్టు పిసినిగొట్టు

కందచెట్టు మా పిసినిగొట్టుది. మూడేళ్ళ వరకు పెట్టబోయే కుటుంబము కొరకు ఆహారాన్ని ఎవరికీ కనబడకుండా భూమిలో దాచు కొంటుంది.

మఱ్ఱిచెట్టు మాంత్రికము

మఱ్ఱిచెట్టు మాత్రిం పరోపకారకలది. పెద్దచెట్టయినప్పటికి పండ్లుమాత్రం చిన్నవిగా నుండి, తన నీడను విశ్రమించే వారికి అపాయము కలుగకుండా జేస్తుంది.

తాడి, వేరుశనగల తంతులు

తాడిచెట్టు వేరుశనగ మొక్కలుమాత్రము తమవంశాంకురాలను దాచుకొనడానికి అవస్థపడుతూవుంటాయి. తాడితనకాయలను ఎచ్చటో నెత్తిమీద పెట్టుకుంటే, ఈ వేరుశనగ తన కాయలను భూమిలో దాచుకుంటుంది.

గుమ్మడి ఓపిక

గుమ్మడిపాదు బలహీనమై నప్పటికిని, పిల్లలను ఎత్తుకొనడానికి మహా ఓపికగలదిగా వుంటుంది.

కాఫీ, అనాస సుకుమారత్వాలు

కాఫీ, అనాస మొక్కలు మాత్రిము మహా సుకుమారములు. నీరుమాత్రం ఎప్పుడూ తగులుతుండాలి.

సరుగుడు చెట్టు ఈలపాట

సరుగుడు చెట్టుకు ఎంత మేలుచేసినా విశ్వాస ముండదు. గాలి వేసినపుడల్లా ఈలపాటలు పాడుతూ వుంటుంది. తిమింగలానికి వలె చచ్చిన తరువాత యీచెట్టు ఉపయోగం కనపడుతుంది.

తేయాకు మొక్కల జీవితం

ఉద్యోగస్తునివలె తేయాకు మొక్కలు జీతముయిచ్చినంత కాలము ప్రజలకు సేవచేస్తుంది.

బదనిక, నాచు మొక్కల బిక్షము

బదనికలు మాత్రము చెట్లమీదనేయుండి గాలిపీల్చుకొని బ్రతుకుతాయి. నాచుమొక్కలు బిచ్చగాళ్ళవలె ఎచటతడియుంటే అచ్చటజేరి బ్రతుకుతాయి

జువ్వెట్టు పొచ్చినాచారము

జువ్వెట్టు చాలా సదాచార సంపన్నమైంది. ఆకులను రాల్చి వేయ నక్కరి లేని ఉష్ణమండలాల్లా స్థిరనివాసమున్ననూ. తనప్రాచీనాచారమును మానకుండ శిశియుతువులో ఆకులనుపూర్తిగా రాల్చి వసంత ఋతువులో చిగురుపుతుంది.

సిగ్గుచింత బెదరు

సిగ్గుచింత మాత్రము యంతువు గాలివిసరే సరికే తనఆకులను ముడుచుకుంటుంది.

ద్రాక్షతీగెముక్కులు, చేతులు కత్తిరించాలి

ద్రాక్షతీగెకు ఎంతఎరువు వేసినాతనశరీరాన్ని మాత్రం చక్కగా పెంచుకుంటుంది. ముక్కులు చేతులు కత్తిరించిన తరువాతగాని అది అప్పతీర్చదు.

ఈతచెట్టు నంగనాచిత్వము

ఈతచెట్టుమాత్రం ఎరగనినంగనాచివలె ఎల్లప్పుడు దూరముగా వుంటుంది

మామిడిచెట్టు తనకుచేసిన ఉపకారమును మాత్రము ఉండ నిచ్చుకొను

నిద్రగన్నేరుచేసే పరమేశ్వరసేవ

నిద్రగన్నేరు మాత్రం పాణిసేవయే పరమేశ్వర సేవ అంటుంది. పగలంతా నీడ, రాత్రంతా వెన్నెల అనుభవాన్నికీ తెచ్చుతుంది. తియ్యగా పొడవుగా నుండేకాయలు, మెత్తని అందమగు కుంచెవంటి పువ్వులగలదానినే నిద్రగన్నేరంటారు.

ప్రాచీనకాలంలో జంతువుల వృక్షాల క్లుప్త చరిత్ర

పూర్వమనభూమిమీద ప్రారంభదశలో ఏకకణజీవం ప్రత్యక్షమైందనీ, ఆతరువాతనే జంతుజాతులు, వృక్షజాతులు క్రమేపివృద్ధి చెందినవనీ, వైజ్ఞానికులు నిర్ధారణచేశారు. సెల్యూరియన్ యుగానికి పూర్వమే వెన్నెముకగల జంతువులు మనభూమిమీద లేనేలేవనియు డేవోవియం యుగములో బ్రహ్మాండమైనచేపలు, తదుపరి సరీసృపాలు, తరువాత పక్షులు, ఆతరువాత స్తన్యజీవాలు మనభూమిమీద నివసించేవనియు, ఆస్తన్యజీవులునుండే నేడుమనకు కనబడుతున్న జంతుజాలమంతయు ఉద్భవించినదని “పాపిల్” అనుశిలాచిహ్నాలను పరిశీలించినారని కార్నెల్ విశ్వవిద్యాలయంలో భూగర్భశాస్త్రాచార్యులొకరు తెలిపారు. ఈశిలాచిహ్నములనబడునవి భూగర్భంలోని రాతిపొరలమధ్య గట్టిపడి శిలలుగామారి పోయిన జంతువుల కళ్ళేబరాలు, మొక్కల ప్రకాండములు, ఆకులు వగైరాలట.

పేలియంటాలజీ

ఒక్కొక్కయుగంలో ఒక్కొక్కరకపు జీవకోటి మనభూమిమీద వర్ధిలించని ఈశిలా చిహ్నాలవల్ల కొన్ని నిదర్శనాలు దొరికినాయి. ఈ రీతిగా భూమి యొక్క చరిత్రను నిర్ణయించే శాస్త్రాన్ని “పేలియంటాలజీ” అంటారు.

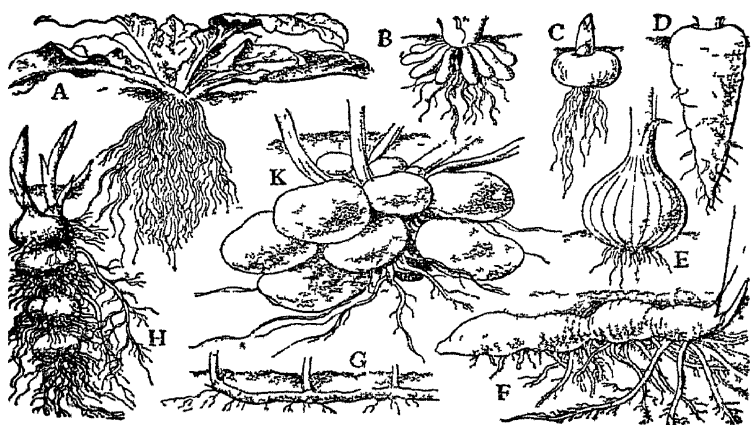
మద్రాసు మ్యూజియంలో అడ్డంగానరికియుంచిన చెట్టుకాండపు పలకబకటియుంది. దానిలో ఏర్పడిన వలయాములచుట్టూ ఈచెట్టుపుట్టి చచ్చేసోపుగా, దక్షిణ భారతదేశంలో జరిగిన చరిత్రసంఘటనలు గూర్చి గుర్తుగావేసి యుంచారు. ఈచెట్టు 1400లో పుట్టింది. అది దాదాపు 500 సంవత్సరములు బ్రతికిందనీ, వాస్కోడిగామా మన దేశానికి ఎప్పుడువచ్చిందీ, సెంటుజార్డికోటఎప్పుడుకట్టిందీ, పుదుచ్చేరి ఎప్పుడు పుట్టిందీ, టిప్పసుల్తాన్ ఎప్పుడుచరణించిందీ, విక్టోరియారాణి రాజ్యానికిఎప్పుడువచ్చిందీ, మున్నగువివరాలన్నీ ఈపలకమీదనున్న అక్షరాలను చూస్తే ఎల్లరకు విశదము కాగలదు.

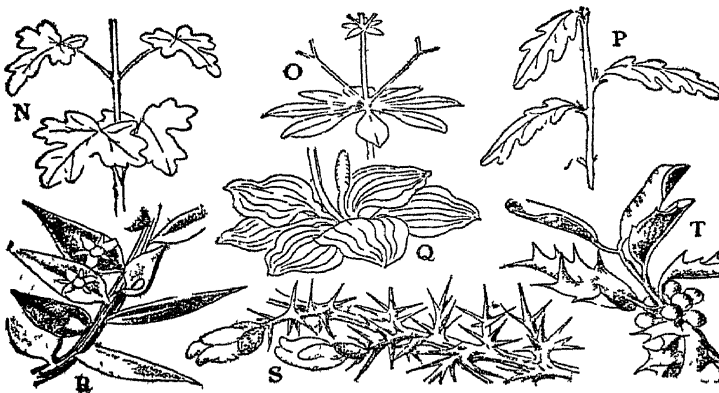
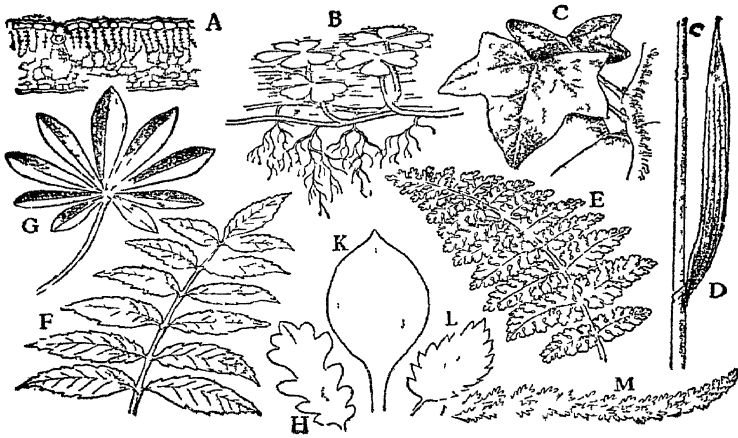
మిస్టర్ డగ్లస్ పరిశోధనాలు

చెట్లకాండలను అడ్డంగా నరకిఅండులో ఏర్పడిన వలయాలను బట్టి కనుగొనే విధానములో “మిస్టర్ డగ్లస్” ప్రారంభకుడని చెప్పవచ్చును. ఈతనిపరిశోధనల ఫలితంగా కొన్నికొన్ని నృక్షాలుకీస్తుకు తరువాత 400సంవత్సరాల నాటివిని నిర్ధారణ చేసేనట. తరువాత ఆకాలములో ఈచెట్లతో కట్టబడిన గృహాలలో నివసించే ప్రజలనాగరికతను, వారుపయోగించే పరికరాలను గురించి అనేక నూతనవిషయాలను విజ్ఞానవేత్తలు కనుగొన గలిగిరి. మరికొందరు కాలిఫోర్నియాలో పెరిగినబ్రహ్మాండమైన సెక్వాయియాజాతిచెట్ల వలయాలను, కాండములను పరిశీలించి మూడువేల సంవత్సరాలక్రితమే అచ్చట నుండే వాతావరణాన్ని నిర్ణయించ గలిగేవారు.

జంతువుల శిలా చిహ్నముగల రాతిపాఠాలు యిప్పటికి 50 కోట్ల సంవత్సరాలక్రితము ఏర్పడినవనియు 40కోట్ల సంవత్సరాలకు పూర్వము చెన్నైముకగల జంతువులుండేవనియు చెప్పటకనేకనిదర్శనాలున్నాయి. ఇంతేగాక 27కోట్ల సంవత్సరాలకు పూర్వముమన పూర్వీకుల సంతతికిజేందిన జీవజంతువులు, జలచరజీవాలు, సరీసృపాలు

• వ న మూ లి క లు

నుంచి స్తన్యజీవాలు అవతరించి భూచరాలలో అతిప్రధానమైనవిగా పరిణమించినవని కూడ చెప్పటకు కొన్ని నిదర్శనాలు దొరికినవి.

మొక్కలపై సంగీతప్రయోగం

చెట్లకు మాయామాళవగౌళ, శంకరాభరణం, బిలహరి రాగాలను వినిపించుట

అన్నామలై యూనివర్సిటీకి చెందిన వృక్షశాస్త్రజ్ఞులు అత్తిపత్తి చెట్టునుగూర్చి కొన్ని పరిశోధనలు గావించారు. ఈ పరిశోధనలో కొన్ని వృక్షాలు సంగీతమువలన అతిసున్నితముగా కదలింపబడగలవనియు సాధారణ చెట్లకంటె సంగీతప్రభావమునకు లోబడి చెట్టు త్వరగా పెరిగి ఆకులు ఎక్కువగా వేయుట, కొమ్మలు, కాడలు వేయుట జరుగగలదని కనుగొన్నారు. యూనివర్సిటీ లేబరేటరీవారు అత్తిపత్తి చెట్టును నాలుగు ప్రత్యేక కుండలలోనుంచి పరిశోధనలు గావించారు. అన్ని కుండలలోను ఒకేరకమగు మట్టి, సరియైన వేళలలో ఒకే పరిమాణముగా నీరుపోయుట, తగ్గివుట, మున్నగుపనులు చేశారు. రెండు మొక్కలను మాత్రము విడదీసి వాటిని కంట్రోలు వృక్షాలని పేరిడినారు. తక్కిన రెండు మొక్కలను కూడ విడదీసి ప్రత్యేక గదిలోనుంచి తలుపులు బిగించి ప్రతిరోజు ఉదయము 6 గంటలకు 7 గంటలకు మధ్య 25 నిమిషాల సేపు ఫిడ్యుతో “మాయామాళవగౌళ” అనుకర్నాటక సంగీతమును వాయిించి ఆ మొక్కలకు వినిపెంచేవారు ఈ మొక్కలను పక్షులు తాకకుండా, చీడపట్టకుండా జాగ్రత్తగా పెంచారు. ఈరీతిగా పరిశోధించిన రెండు మొక్కలకు రెండు నెలల పదిరోజులు “మాయామాళవగౌళ” రాగము వివబడింది. ఆకాలములో ప్రతి ఆదివారము ఈ రెండు మొక్కలను గూర్చి పరిశీలించుతూ వ్రాయుచుండెడివారు కంట్రోల్ వృక్ష మొక్కల ఆకులకంటె పరిశోధనల మొక్కల ఆకులు ఎక్కువ పచ్చరంగుగా నుండేవి. రెట్టింపు పొడవుగా పెరిగిరాయి. కొమ్మలు కూడ ఎక్కు

వయ్యాయి. సంగీతప్రభావమునకు లోనైన మొక్కలు రెండవ శ్రేణిలో అదనముగా ఆకులుకాడలు కూడలేచినాయి.

ఈ మొక్కలపై యింకను పరిశోధనలు చేస్తున్నారట. ఈ 'పర్యాయము వీణా, ఫిజ్జేలు' రెండింటిపైన "బిశహరి, శంకరాభరణం" రాగాలను ఆలాపించి పరిశోధన చేయుచురట

భూపాలం, పబ్బుఖిప్రియ, మధ్యమావతిరాగాలు

ప్రఖ్యాతసంగీతశాస్త్రజ్ఞులు నియమించిన నియమితకాలములో రాగముల నాలపించిన, వృక్షములపై వాటిపెరుగుదలపై ఎట్టిప్రభావ ముండునో పరిశోధనచేయగలరట, ఏవకాలములలో, ఏవరాగములను పాడవలసినది. హిందుస్థానీ, కర్ణాటక సంగీతశాస్త్రములలో ఈదిగువ రీతిగా చెప్పిరట.

ఉదయం 4 లేక 5 గంటలమధ్య-భూపాలం

ఉదయం 6 లేక 7 గంటలమధ్య-బిశహరి

రాత్రి 10 గంటలకు లేక అర్ధరాత్రివేళ-షన్నుఖిప్రియ

మిట్టమధ్యాహ్నము-మధ్యమావతి

రాగములు పాడుటవలనగాని, వాయింపుటవలనగాని చెల్లు వృద్ధియగునని సంగీతశాస్త్రములో చెప్పబడియున్నదట ఈరీతిగాపరి శోధనలుచేయుచున్నారట.

జంతువులకు, వృక్షములకువుండేవ్యత్యాసాలు

ఆకులు, పట్టలు, ఫలపుష్పాలు వేటిని వాడుకొంటాయో ఆకులు, రాలిపోవుట, పట్టచెడిపోవుటచేత వృక్షాలకుకూడ స్పర్శజ్ఞానముందని, తెలుస్తున్నది.

జీవశాస్త్రజ్ఞానము అభివృద్ధి జేసినకొలది జంతువననెట్టిదియో వృక్షమననెట్టిదియో, వేరువేరుగా నిర్వచించుట కిష్టతరమగు చున్నది. జంతువునకు ఉష్ణజ్వరమునకు వ్యత్యాసము కనుపించుట లేదు. ఈ రెండింటి లోనుకూడ ఉష్ణోష్ణమైన వాటిని పెరిక్షించినప్పటికి వాటికి దగ్గర పోలికలున్నట్లు విశదమగుతున్నది. జంతునందేదైన ఉష్ణోగమైన నిర్మాణముగాని, గ్రహణశక్తిగల ఇందించుముగాని యున్నయెడల, దానికి సమానమగునది ఒకటి ఉష్ణజ్వరమునందు కూడ కనపడుతుంది. స్పర్శజ్ఞానముగల చర్మము గాకపోయిన, అట్టధర్మాన్నే చేయుశీత పదార్థం వృక్షానికికూడ వుంది. జంతువునకు వృక్షమునకు భేదమేమైన యున్నచో ఆదివాటిశరీర సంబంధమైందికాదు.

చెట్లకుకూడా సుఖదుఃఖాలు

వృక్షాలు ఇంద్రియ జ్ఞానము కలిగి సుఖదుఃఖాలనుభవించుట వలన, నరకబడినవి మరల మొలచుట నలవవృక్షాలకు చైతన్యము లేక జీవముందని గ్రహించాలి. మొక్కలు చలిజీత తిమిరుపొందుతాయి. మధ్యముచేత నుత్తెక్కుతాయి. చెడుగాలిచే నుక్కిరిబిక్కిరి యగు తాయి. హెచ్చు పనివలన అలసిపోతాయి. మత్తుమందుచేమాంద్యము నొందుతాయి. దెబ్బలచే గాయము లొందుతాయి సూర్యరశ్మివలన ఉత్సాహము బొందుతాయి. వర్షమువలన నిరుత్సాహము లేక మంద మతిగావుగటాయి. విషములచేత వినాశము పొందుతాయి. మాన వులకును మొక్కలకును చాలా వ్యత్యాసము లున్నట్లు అగపడినను, మనకును వాటికిని దగ్గర సంబంధముందని ఒప్పుకోకతప్పదు.

మననాడివంటి నాడివాటికికూడా కలదనియు విద్యుచ్ఛక్తినిఉపయోగించి, మందులనువాడి నాడిని ఉద్రేకపరచ వచ్చుననియు లేదా వాటిని అలసిపోవునట్లు చేయవచ్చుననియు, సారాయిపోసి మానవుల వలె వాటికి మత్తెక్కించవచ్చుననియు, త్రాచుచు కరచినవికూడ పాణిమును కోల్పోవునని పరిశోధనలుచేసి శాస్త్రజ్ఞులు తెలిపారు.

వృక్షాలకుండే ఇంద్రియజ్ఞానం

వృక్షాలు వేళ్ళతో జలాన్ని పీల్చుటచేత, అవిరోగాలలో నుండగా మనము చూచుటచేత ఆయారోగములకు తగినమందులు ఈయగా తగ్గుటచేత వృక్షాలకుగూడ రసేంద్రియ మున్నదని తెలుస్తున్నది. స్థానరములగు ఉష్ణజ్వరములకును, జంగములగు జంతువులకును గలభేదము ఛేదించబడింది. సర్వసామాన్య మొక్కలకు గూడ ఇంద్రియ జ్ఞానమున్నట్లు ఋజువుచేయబడింది మొక్కలకు కూడ స్నాయువులు కలవని శాస్త్రజ్ఞులుచూపగలిగారు ఈగొప్ప విషయాన్ని కనుగొనుటచేత ప్రపంచమంతటికి ఎంతో అమూల్యమైన లాభము చేకూరకలదు. వృక్షాలకు, సరములు లేని యెడలతుపానులయొక్కయు, సూర్య కాంతియొక్కయు, శీతోష్ణములయొక్కయు, భావములను పొందుటకు గలసాధనాలు, ఎచ్చట, స్పృశియుండుట కవకాశమేలేదు. జంతువులవలె వృక్షములకు గూడజ్ఞానముందనుశ్రీజగదీశ చంద్రబోసు అభిప్రాయము కాకపోయిన బాహ్యమైన శక్తులయెడల మొక్కలు సచేతనమైనవిగ ప్రవర్తించునని ఈయన ప్రత్యక్షముగ చూపెట్టెను. అసామాన్య పరిశోధనపద్ధతుల వలనబయటనుండి ప్రేరేపించబడినపుడు మానవులవలె మొక్కలకుకూడ మార్పులను బొందునని ఋజువు పరచెను

చెట్లకుకూడా విద్యుచ్ఛక్తి

అత్తిపత్తిచెట్టు ఎంతమృదువుగా నెమ్మదిగా ముట్టుకొని నప్పు టికి, అగ్నిని చూపించినా, గలిగట్టిగా వీచినా, దానిదళాలన్నియు ముడుచుకొని పోతాయి. చెమ్మలన్నియు రాలిపోతాయి. ఇంకను వాటిపైన రేడియో తరంగాలను, కాంతికిరణాలను ప్రయోగించి నప్పుడు మాత్రము అవి ఎంతో సున్నితములైన స్వభావములను ప్రదర్శించుతాయి. స్వల్పశక్తి వంతములగు రేడియో తరంగాలను వాటిమీద ప్రయోగించినపుడు వాటికి ఉద్రేకము కలుగుతుంది.

విద్యుచ్ఛక్తి యంత్రసహాయంతో మొక్కలమీదికి కొద్దికొద్దిగా ఉపయోగించిన ఫలితముగా చచ్చిన కప్పలు అకస్మాత్తుగా వీరీతిగా కాలుముడుచుకొనునో అదేమాదిరిగా, ఈవిద్యుచ్ఛక్తి ప్రభావమునకు గురియైన మొక్కలు ఆకులు ముడుచుకొంటాయి. ఇంకను ఎక్కువ శక్తిగల విద్యుచ్ఛక్తిని ఉపయోగించినపుడు ఆ తాకిడికి తట్టుకొనలేక తబ్బిబ్బుముపోయి కొన్నాళ్ళకు అవి పెరగకుండ పోయినవి.

ఎక్కువధ్వనివల్ల - ఆకులకు వచ్చేనష్టము

నిద్రాభంగి, ముత్తవపులగము, మునుగుడు మోగును, మున్నగు మొక్కలకు ఎక్కువ చప్పుడు చేయగనేఆకులు ముడుచుకొని పోతాయి. నిద్రాగన్నేరు చిక్కుడు, మున్నగునవి తమ ఆకులను పగలు చావుట, రాత్రిలందు ఆకులనువాల్చుట జరుగుచుంటాయి. మనుష్యులుగాని జంతువులుగాని ఇట్టిమొక్కలను తాకినప్పుడు తమవేళ్ళ ద్వారా పీల్చుచున్న నీటినికొమ్మలకు ఆకులకు పంపతాయి. ఈరీతిగా పైకి వచ్చిన నీరుఆవిరిరూపంగా బయటకు పోతాయి. ఇట్లు బయటకు పోవడానికి కొన్నిరకాల కణాలని నిరూపింపబడ్డాయి.

మొక్కలుకూడ పసిపట్టుతాయి

మొక్కలు జంతువులకంటే కూడపసిపట్టేగుణముంది. అందు చేత యిటువంటివి చూచినపుడు ఆకలిదప్పలు, ఇందియజ్ఞానము, భయభక్తులుగల లక్షణాలకు సంబంధించినంత వరకు మనకు వృక్షములకు మొక్కలకు గలవ్యత్యాసాలు నిరూపించుట చాలా కష్టతరము. మననాడివలెనే క్రమపద్ధతిలో వాటినాడికూడ కడలు చున్నప్పటికి జంతువుల కుండే గుండెచెల్లకున్నదని చెప్పజాలము.

చెట్లకుండే సోమరితనం

మనకువలెనే చెట్లకుకూడ సోమరితనముంది కొన్నియితర చెట్లయొక్క ఆహారసానీయాల్ని మెక్కిచక్కని పుష్పాలను పూస్తూ

టాయి. మరికొన్ని సోమరితనంగా వుండిచిన్న పుష్పాలను పూస్తూ విత్తనాలను మాత్రము ఎక్కువగా సృష్టించుతాయి ఏటిలో కొన్ని రకాలు మాత్రము పెద్దచెట్లనుంచి రాలిన పండుటాకులను ఎరువుగా మార్చుకొని దానిపైని ఆధారపడి యుంటాయి. వివయోలెట్, బ్లూలెట్, సెలాండ్రిస్ మున్నగు మొక్కలు ఈజాతిలో చేరినవి కొరల్ రూట్ ఆర్చిడ్స్ మున్నగు మొక్కలు థంగి (గూడు)లో ఏర్పరుచుకొని రాలిపోయిన పండుటాకులను తేలికగా స్వీకరించుటచేత అవి ఆహారమును తయారుచేసికొన నగత్యము లేకుండ నుంటాయి. అందుచేతనే వాటికి ఆకులు తక్కువగ నుంటాయి.

ఏటిలోనే చెట్లమీద మొలచే వివిధజాతులుంటాయి. ఇవి పెద్ద చెట్ల కాండముమీద సిడతగిలే వోటులందు మాత్రము నృద్ధియగు తాయి, దట్టంగా, తేమగానుండే అరిణ్యములలో ఈరకపు మొక్కలు ఎక్కువనృద్ధి జెందుతాయి. ఇవి మాత్రము చెట్ల బెరడుమీదనే ఆధారపడి యుంటాయి. ఇవి తమకు కావలసిన తేమను గాలినుంచి తీసికొని శిథిలమయ్యే బెరడునుంచి ఆకులనుంచి పీల్చుకుంటాయి.

పుష్పాలచరిత్ర

సువాసనగల పుష్పాలనుగాని, తదితరపుష్పాలను చూచినప్పుడు మనము పరమానందం పొందుతాము. ప్రారంభములో దానిసౌందర్యమును తరువాత దానిసువాసనను చూచి సంతసించుతాము. సర్వికళా విజ్ఞేతయగు భగవంతుని సృష్టియగుటచే దాని సౌందర్యానికి దానిసుకుమార్యానికి మేరయేలేదు. కృతిమ పుష్పాలను మనము చూచుచునేయున్నారము వాటికి ప్రకృతిసిద్ధమగు స్వభావముండ జాలదు అసలుపుష్పముకు ప్రధానమైంది సువాసన. ఈ సుగంధముండుటచేతనే గానికి ఎంతో విలువ కలుగుతుంది. స్వంతో పయోగము కొరకు మొక్కచే సృష్టించబడిన నూనెలచేత సీసువాసన వస్తూ వుంటుంది. సామాన్యంగా చెట్టులే ఈనూనెలను తయారుచేస్తాయి.

నూనెలజాతికి సాదృశ్యము కర్పూరతైలము. చెట్లనుబట్టికూడ ఈ నూనెలు వివిధ రకాలుగా తయారగుతాయి ఈనూనెలపరమాణులు గాలిలో కలసి యావిరి రూపముగా వ్యాపించుటవలన మనయాఘ్రాణేంద్రియానికి గోచర మగుతాయి.

నూనెలో ప్రధానమైందిబొగ్గు, హైడ్రోజన్ యైయుంది. ఈ రెండు ప్రతిపూవులో వుంటాయి. పువ్వులోమాత్రము చాలినంత నూనెదీయుటకు దొరకవుగాని అత్తరులుతీయడానికి, పురుగులనుచంపడానికి, గాలిలోని విషజీవాణువులను చంపడానికి పనికివస్తాయి సువాసన పరమాణువులన్నియు జీవాణువుల విషములే. ఇవిలేనిచోమనము భూమిపై బ్రతుకు పే కష్టము ఎందుచేతనన రోగజీవాణువులకే నాశనము లేకున్న ప్రజలెల్లరురోగ పీడితులై నశించుదురనుటకుసందియము లేదు.

సువాసన పుష్పాలకేగాని ఆకులకు, కాడలకు యుండదు.గాని, వేళ్ళకుమాత్రం కొంచెముంటుంది. విత్తనములయొక్క పుత్పత్తికి ముఖ్యాధారమగు పదార్థము పురుగుచేత తేబడుతుంది. అట్టిపురుగుల నాకర్షించుటకు పువ్వులకే సువాసన యమర్చబడింది. మనకెట్టి ఉపయోగము కలదో చెట్లకు కూడా పువ్వుల వలన అంత ఉపయోగము వుంది పువ్వుల సుగంధ ద్రవ్యమును మనము సంపాదించుకొని పువ్వులులేనికాలములో గూడ ఆ పువ్వులవాసనను మనముగ్రహించు తున్నాము. పువ్వులను కోసి వాటి సుగంధాన్ని అరఖులుగను, అత్తరులుగను తయారు చేసికొనుట వలన వృక్షములకెంతో నష్టము కలుగుతున్నది. గులాబీ, నారింజ, లవండరు మున్నగు పుష్పాలను ముందు నీటిలో వేసి బట్టి పెట్టి నీటియావిరితో వచ్చు నూనెను చల్లగా నుండు పాత్రలలో నుంచుతారు. నూనెపైకితేలినపుడువిడిగా తేర్చుతారు. దానినే అత్తరందురు ఆనీటినే మరలపన్నీరుగను, లవండరుగను తయారుచేస్తారు. మల్లె, జాజి మున్నగుపువ్వులను నీటిలో కలిపి ఉడకబెట్టుటచే సౌరభము భగ్గుమైపోతుంది. గానఈపువ్వులను

మిగుల పరిశుద్ధమగు చట్రిములపై పెట్టితయారుచేసిన తరువాత అల్ప-
హాలులో కొవ్వనుతడిపి గిలకొట్టి సువాసనను సారాయిలోనికిదింపు
తారు తదుపరి సారాయిని ఆవిరిగమార్చునపుడు పుష్పసుగంధసారము
మిగులుతుంది. ఈరీతిగా రకరకాల సుగంధనారములను తయారుచేసి
మానవులకు, జంతువులకు వచ్చేరోగాలకు, ఆరోగ్యంకొరకు ఉప-
యోగించు తారు.

అతలకుండే స్వార్థత్వం

అతలకున్నంతస్వార్థము మరివీజాతికిలేదు. అనేకరకాలపాదుల
మొదటిలో ఎదోఒక చెట్టు బెరడును ఆధారముగా పట్టుకొని పైకి
అవ్వాయించువ్వలాగా పాకిపోతాయి. సూర్యరశ్మికి చెట్టంతటను ఇది
పాకి, అసలుచెట్టుకనబడకుండ క్రమ్ముకుంటాయి ఈరీతిగా సూర్య
రశ్మికొరకు, గాలికొరకు పోటీపడే కొన్నిచెట్లు ఆకాశమెత్తున ఎదుగు-
తాయి. అందుచేతనే అడుగున నీడలోనుండే మొక్కలు పాలిపోతాయి
ఇంకమరికొన్ని మొక్కలు గాలిలోనే వేళ్ళుపెడతాయి. ఇవిసృంజ
మాదిరిగా, గాలిలోనుండు తేమనుపూర్తిగా లాగుకొని జీవించు-
తాయి. దీనికితోడు ఈచెట్లఆకులుకూడ బొక్కసారిఈపీల్చుకున్న
నీటిని, కరువురోజులకొరకు దాచుకొంటాయి.

మొక్కలు మాంసాన్ని చేపల్ని తినేవిధానాలు

500 రకాల మాంసాహరమొక్కలు

నిలువునా పొగాణుతీస్తాయి

మొక్కలలో ఎంతో విషవంతమైనవి, నిలువునా పొగాణము
తీసేవి ఎన్నోరకములున్నాయి కరుదగ్గరకు వచ్చుజంతువులను, క్రిమి

కీటాదులను నడుపుగవట్టుకొని చంపితిను మాంసాహారులైన మొక్కలు అయిదువందల రకాలకుపైగా ఉన్నవి.

బట్టర్ వర్డ్

“బట్టర్ వర్డ్” అనబడు మొక్క జిగురుజిగురుగా నుండు ఆకులను కలిగియుంటుంది. ఈఆకుల ప్రత్యేకలక్షణమేమనగా మనఆహారకోశములో ఏరీతిగాజీర్ణమగునో అదేరీతిగా మాంసాన్ని జీర్ణంచేసికోగలదు. అందుచేతనే మాంసముకడిగిన నీళ్ళను చెట్లకుపోసిన వృద్ధిజెందు సంటారు.

హిమసూర్య

అస్త్రేలియా హిమసూర్య (సన్ డ్యూ) అను మొక్కలఆకులకు సన్నని నూగుమీసములుంటాయి. పొరబాటున ఏదైనవీటిమీద పాలిందా వెంటనే దానినినాలుగు నైపులనుంచి చుట్టముట్టిజిగురుగా నుండే రసాన్ని లోనికి నింపుకొంటుంది

బ్లేడ్ వర్డ్

“బ్లేడ్ వర్డ్” అనుతిత్తి మొక్కనీటిఅడుగుభాగమునందుంటుంది. దానికిరబ్బరువంటి మెత్తని, ద్వారముంటుంది. చిన్న జంతువులు దీని ద్వారా లోపలికి పోవగనే ముడుచుకొంటుంది. వెంటనే చచ్చిపోతాయి. ఆకలిగా నున్నపుడు చిన్న చిన్న చేపలను కూడ తింటాయి.

వీనస్ ఫ్లయిట్రాప్

అమెరికాలో “వీనస్ ఫ్లయిట్రాప్” అనబడు ఈలోను మొక్క ఒకటి యుంది. దోమగాని మరేదైనగాని అందులో ప్రవేశించినచో, పది సెకన్లలో తన కోరలతో రెండునైపుల నొక్కి చంపుతుంది.

కొరివి మొక్క

అన్నిటికన్న అతి విచిత్రమైన మొక్క మరొకటి పశ్చిమ ఆసియాలో వుంది. దీనినే “ దిట్టానీ ” లేక కొరివి మొక్కయని పిలుస్తారు. దీని విత్తనాలనుంచి ఒక విధమగు మంటమండే, వాయువు వెలువడుతుంది దీనికి దగ్గరలో నిప్పు రవ్వ పడిన యడలవెంటనే టపేలుమని అంటుకొని భగ భగ మండి పోతుంది.

మంకినీల్, ఉపస్ చెట్టు

మధ్య అమెరికాలోను, వెస్టిండిసులోను “మంకినీల్” చెట్లు, జావా, బోర్నియో, ఫిలిప్పైన్లలో “ఉపస్” అను చెట్లుప్రమాద కరమైనవి. మంకినీల్ చెట్టు పాలు ఒక చుక్క మన శరీరము మీద పడినచో నిప్పు లేక ద్రావకము పడినంత ఘాటుగా కాలిపోతుంది. మంట కూడ దుర్భరముగా వుంటుంది. ఈ పాలు తలమీద పడిన మన కండ్లు గూడ మాడి పోతాయి.

ఈ రీతిగానే “ అంటిరియాన్ టాక్సికారియా ” అనబడు మొక్కనుంచి జిగురుగా నుండే పాలు కారుతాయి. ఈ పాలను ఆదిమ నివాసులు తమ అలుగుల మొనలకు పూసికొనే వారు. ఈ అలుగు పొక్కిన వెంటనే మరణించే వారు. ఎంతోమంది ఈవిషయం తెలియక తలదాచు కొనుటకు నిలబడగా ఈవిషయం సోకి మరణించిరట.

ఒక్కరాత్రిభాగములో నాలుగైదు అడుగుల వరకు ఎదిగిపోవు వెదురువంటి మొక్కలు ఒక్కొక్కప్పుడు ప్రాణాలను తీస్తాయి. పూర్వము ఫిలిప్పీన్సు దీవిలో ఆదిమ నివాసులు తమ బందీలుగా పట్టు బడు వారికి ఈ మొక్కలను గుచ్చగా దాహమైన అడగకుండ మరణించారట.

ఇంక కొన్నిరకపు మొక్కలు ఆలిచిప్ప ముత్యములవలె చక్కని ముత్యాలను సృష్టించుతాయి. నాగజెముడు, గొమ్మజెముడు జాతి మొక్కలు, కొన్ని రకముల పెద్ద వృక్షాలు, పక్షులు, క్రిమి కీటకాలు కల్పించిన వ్రణాను ఎప్పటికప్పుడు చికిత్స చేసికోవటం, ఇంకను ఒక్కొక్క పర్యావరణము యివి సృష్టి చెందుచున్న పగడపు కొమ్మల వ్యాపించుతాయి.

బొమినియాడ్సు

(బొమినియాడ్సు) అనబడు ఒకజాతి మొక్కల ఆకులలో చిన్న చిన్న దోనేలుంటాయి. వాటిలోనికి వర్షపునీరు జేరుతుంది. ఈ మొక్కలు వర్షము తెక్కువగానుండు అరణ్యములలో పెరుగుతాయి. మరొక రకము చెట్టు తన వేళ్ళను మొక్క కొమ్మలలోనికి గుచ్చి అచ్చట అవి యింటి గుమ్మము వలె కాచుకొని, అసలు చెట్టునకు పోయే ఆహారాన్ని అవి తింటాయి మరికొన్ని జాతిమొక్కలు అసలు చెట్టునుంచియే, ఆహారమంతా తింటూ, ఆచెట్టుకు ఆకులు లేకుండ మోడుగ జేసి తీగలవలె అల్లుకుంటాయి. తీగచుట్టతో కణుపు కణుపు నుండి పూలగుత్తులు మాత్రము వేలాడు తుంటాయి.

బొరాండన్ మొక్కలు

ఈ మొక్కలను చూచి చెట్టుపూలనుకొని పక్షులు, పశువులు, చివరకు మానవులుకూడా భ్రమపడుతాయి. ఇట్టి మొక్కలు చీనాదేశ మునందున్నవి. వీటిలో బొరాండన్ వర్షమునకు చెందిన మొక్కల విత్తనాలకు జిగురు ఎక్కువగా వుంటుంది ఇవి మొలకలు ఎత్తునవుడు చివర జిగురు బిళ్ళలో ఒక వేరు ముంగునకు సాగుతుంది. వీటి అనుకూలము లేకపోయిన వెరు పంగుతుంది.

శాండ్ బాక్సు

మరికొన్ని రకముల మొక్కలు వాటి విత్తనములను ఇతర ప్రాంతాలకు వ్యాపింప జేయుటకు వాతావరణమును చూచుకొని విడిచి పెట్టుతాయి. టపాకాయల మొక్కలు, కనకాంబర మొక్కలు మున్నగునవి వాటి గింజలను చుట్టు ప్రక్కల చాలా దూరమువరకు విరజిమ్ముతాయి ఇంకను దోసగింజలు వాటి నంటుకొనియుండు చిగురు, పూతతో సహా గడిచున్న ర దూరము వరకు పాకుతాయి. శాండ్ బాక్సు వంటి ఇంగ్లీషు మొక్కలు పెద్దధ్వనితో 50 అడుగుల దూరము వరకు గింజలను విడిచి పెట్టుతాయి.

యూనికారన్

దక్షిణాఫ్రికాలో యూనికారన్ అను మొక్క వ్యాప్తి మిక్కిలి చెడుగా కనిపించుతుంది. మొక్కల విత్తనాలకు వాడిగ, కోలగనుండు ముళ్ళుంటాయి. ఈముండ్లు దారినిపోయే జంతువుల శరీరానికి గుచ్చుకొని చాలా బాధ పెట్టుతాయి. తరువాత మండ్లతో సహా గింజలు రాలిపోతాయి తేలుగాంక్షి. గడ్డగోరు కాయల మొక్కలు ఈజాతి లోనివే.

మొక్కలకు వచ్చే కురుపులు

మొక్కలకుల మీద కొమ్మల మీద కురుపుల వలె నుండు పెరుగుదలలను మనము చూడ పచ్చను ఈ మధ్యనే అమెరికా, ఇంగ్లండులలో జరిగిన పరిశోధనలఫలితం ఈ మొక్కలకు కురుపులకు కేన్సరునకు సంబంధముందనీ ఇవి బాక్టీరియా (నూక్లజీవులు) వలన కలుగుతున్నదనీ అనియ జేశారు.

పాచిమొక్కల నుంచిజున్నును తయారుచేయుట

“అగర్ అగార్” అనగాజున్ను గడ్డి అను పదార్థము కొన్ని జాతుల సముద్రపు పాచిమొక్కలనుంచి తయారు చేశారు. ఇదిఅనేక పరిశ్రమలలో ముఖ్యమగు వైద్యశాస్త్రములో మందులపరిశ్రమలో, ‘బాక్టీరియా’ను పెంచుటకు ‘మీడియం’గాను ఉపయోగపడుతున్నది. పూర్వము ఈపదార్థము యొక్క ఉత్పత్తి, సరఫరా జపానువారు చేసేవారు. 1936 లో జపానులో 9549 టన్నుల అగర్ అగారు ఉత్పత్తి చేసేవారు. ఇది ముఖ్యముగా గెలీడియం కార్ నమ్, ఆకాం తోపెర్టీన్ జనానిక అను రెండు పాచి మొక్కలనుంచి వచ్చెనట. మనదేశములో కూడ దీనినియిప్పడిప్పడే తయారుచేస్తున్నారు

చెట్లుకూడ తమపిల్లలను కాపాడుకొనే పద్ధతులు

పిట్టలు, సరీసృపములు, పురుగులుమున్నగునవిగుడ్లు పెట్టిపొదిగి పిల్లలను చేసికొనుట మనకు తెలిసిన విషయమే కిత్తనార మొక్కలు మనచేతి వెడల్పంత వెడల్పున బారడేసి మట్టలతో డొంకలలో వుంటాయి. వీటికి వెలుబూడిద చల్లినటుల నీలపురంగు మట్టల అంచు పొడవున చివరభాగములందు రంపపు పండ్లవలె గరకుగా నుండే ముళ్ళుంటాయి. ఇంకను మట్టల మధ్యనుంచి పొడవుగా కాడలుపుట్టి దీని చివర పువ్వులు పూస్తాయి. ఈపువ్వులే కాయలుగానై ఆకాయల నుంచి వేళ్ళు చిన్న చిన్న మట్టలుగా పుట్టి పెద్ద వగుతాయి. బురదలో పెరుగు మడ చెట్లు కూడ తమ కాయలు వేళ్ళు పెట్టి పిల్లమొక్కలయిన తరువాత వాటిని రాల్చుతాయి. విత్తనము మొక్కగా మారుటకు గాలిలోని ప్రాణ వాయువును పీల్చు కొనాలి. మడచెట్ల విత్తనాలు బురదలో పడిన వాటికి మాత్రము ప్రాణ వాయువు లభించి నప్పటికి వేళ్ళు వచ్చుటకు అవకాశము లేదు. గాన వేళ్ళు పుట్టేవరకు విత్తనములను చెట్టురాల్చదు.

నాచులో గూడ విటమినులు

కోట్లకొలది సంవత్సరాలనుంచి పృథివిలో నున్న జలాశయములలో ఒక విధమగు నాచు మొక్కలు పెరుగుతున్న సంగతి అంతగా ఎవరికి తెలియదు. ఈ నాచునంట మొక్కలలో మానవునకు పయోగపడుకొత్తిరకపుఆహారపు మొక్కను “ఆల్జే” అంటారు. ఇది కూడా ఒక విధమగు నాచు. వీటిలో 17000 రకాలున్నవి. అతి నూక్కుముగానుండే ప్లాంక్టన్ మొక్కలనుంచి ఒక్కొక్క సారి నూరేసి అడుగుల పొడవుండు సముద్రపుపాచి వరకు గలవి ఈ “ఆల్జే” అనబడు పాచిజాతికి చెందినవే. వాటిలో “క్లోరెల్లా” అనబడు ఒక జాతి మొక్క గలదు. వైజ్ఞానికులు దీనిని తీసికొని ఆహారపదార్థముగా నుపయోగపడు విధానములను పరిశీలించారు. దీనినినాటినచో ఎకరానికియిప్పటి కంటెకనీసము ఇరువదిరెట్లయినా ఆహారము పండగలదని అంచనా వేయబడింది.

ఇప్పుడు మన ఆహారమునకు నుపయోగపడు మొక్కలు చాలా రకములున్నాయి. ఇవి నీటినుంచి, గాలినుంచి, భూమిలోని కొన్ని రసాయన పదార్థములనుంచి సారమును గ్రహించి, సూర్యరశ్మి సహాయముతో శక్తిని పొంది మనకు కావలసిన ఆహారపదార్థములను తయారుచేస్తున్నాయి. భూమిమీద సమశీతస్థ పాఠములలో తృణజాతులు. ఆహారపు మొక్కలు తమకు లభించే సూర్యకాంతితో నూటికి అరవంతును మాత్రమే ఉపయోగించుచున్నవి. కొన్ని రకముల మొక్కలు మన దృష్టితో చూచినపుడు అతిస్వార్థము గలవని చెప్పక తప్పదు. అవి మన ఆహారపు అవసరములను అసలుగమనించినట్లు కన్నడవు. వాటిలో కొన్ని తినుటకే పనికిరావు.

ఆల్జే మొక్కలోనుండే విటమినులు

ఈ “ఆల్జే” మొక్క కణములలో విటమిను అనబడు జీవకారక పదార్థములు సమృద్ధిగా నున్నవి. ఇంతేగాక మానవ శరీర పోషణకు

కావలసిన మాంసకృత్తులన్ని రకాలు వీటిలోపుష్కలంగా నున్నాయి. మరొక విషయ మేమన ఇప్పటి వరకు మానవునకు తెలిసిన ఏ ఆహారపు మొక్కలలో కూడా ఈ అజ్ఞేజాతి మొక్కలో నున్న మాంసకృత్తులు లేవు. ఈ అజ్ఞే అతివేగముగా పెరుగుతుంది. ఇది సంవత్సరమునకు నలబది టన్నుల పొడి ఆహారాన్ని సృష్టించ గలదట. అనగా వరి గోధుమ వగైరా మామూలు ధాన్యముల కన్న ఇరువది రెట్లు ఎక్కువ పండు తుండటం. గోధుమ ఎకరమునకు రెండు టన్నులు పండిన ఎంతో గొప్ప పంటందురు. వడ్లు సగటున టన్నున్నర కంటే ఎక్కువ పండదు ఇంకను ఈ అజ్ఞే మొక్కల ఫలితములను బట్టి అంచనాలు వేయబడినాయి. ఇందులో గూడ అనేక రకము లున్నాయి. వీటి సేద్యములోగూడ అనేక వృద్ధికరమగు నూతన పద్ధతులు ప్రవేశ పెట్టినపుడు ఎకరమునకు 150 టన్నులకంటే ఎక్కువ పండించవచ్చునని అంచనా వేయ బడింది. ఈ లెఖిను బట్టి నూటికి 50 వంతులు మాంస కృత్తులుండునని తలంచిన మానవ కోటికి కావలసిన మొత్తము మాంసకృత్తులలో దాదాపు సగభాగము ఒక పది లక్షల ఎకరములలో సాగుచేసిన లభించునట. అనగా ఇంగ్లండులో 30 వంతు, జపానులో 100వ వంతు భూమిలో సాగుచేసిన చాలునట.

ఈ అజ్ఞే పచ్చివాసన వేస్తుంది. దీనిని రోగులకు కూడ వాడుతారు. ఇది రుచిగా కాకుండ బలముకూడ కలిగించు తుంది. ఈ నాచుతో బహురుద్యమగు వంటలను, రొట్టెలను సూపులను తయారు చేసికొన వచ్చునట. కోడిపిల్లలకు వేసిన మంచి బలము కలుగుతుంది. పశుగ్రాసమునకు కూడ పనికివచ్చునని పరిశోధకులు నిర్ధారణచేశారు. అమెరికాలో దీనికి సంబంధించిన పశుగ్రాసపు మొక్కను “విరిమ్ మోమ్” అందురు. మొత్తంమీద ఈ అజ్ఞేను ఇంగ్లండు, జపాను, జర్మనీ వెనిజులా, ఇజ్రాయిల్, నెదర్లాండు మున్నగు దేశములలో ఈ నాచువిషయమై పరిశోధనలుచేసి ఫలితములను కనుగొన్నారు.

సముద్రపుపాచి కడలి మొక్కల వింతలు

నేలమీద మనము అందమగు పువ్వులను, రకరకముల జంతువులను చూస్తున్నాము. మొక్కలు ఒకే చోటున కదలక యుండుట వలన స్థావరములనియు, జంతుకొటిని జంగమములనియు పిలువబడుచున్నవి. కడలి యందలి వింత ప్రపంచములో ఈ నడక తల్లక్రిమి లైంది. కడలి మొక్కలు అనగా సముద్రమున నుండు ఒక విధమగు జంగమము లంటారు పువ్వులవలె కనబడు కడలి జంతువులు స్థావరములై ఏబండకో లేక ఏజంతువు చిప్పకో కరచుకొని, కడలికయే లేక జీవితమంతయు గడుపుతుంటాయి. అట్టివి కడలిపువ్వులనబడుతాయి.

సృంజ లేక సముద్రపు పాచిని చూడని వారెవరు నుండరు. ఇదియొక సముద్రప్రాణి. అస్థిపంజరమని మనము నమ్మజాలము. ఈ జంతువులు సముద్రమున సమిష్టిగా జీవించుతాయి. చాలాకాలము వరకు వీటిని మొక్కలనియే భావించేవారు ఎందుచేతనన ఇవి స్థావరములైనప్పటికి ఇవి గుడ్లు పెట్టి సంతానాభివృద్ధి గానించు కొంటాయి సముద్రములోని ఏకకణ జంతువులు వీటికి ఆహారము. ఇవి పాలు అన్నపు మొక్కలు పెట్టినను విని వినించుకో గలవలె

తెలుపు పసుపు ఆకు పచ్చలేక రక్తపురంగులను కలిగి అందముగా తురాయి పువ్వువలె కనుపించు మరొకరకపు జంతువుంది. దీనిని సముద్ర అలిమోను అని పిలువబడును ఇది సన్యాసి ఎండ్రీకాయ చిప్పకో లేక గుట్టకో కరచుకొని జీవితమంతయు స్థావరముగ నేయుండి పోతుంది. ఈ అలిమోన్లకు నిరోధకశక్తి చాలా ఎక్కువ బొబ్బలు రేగు సంతతి వేడినీటిలో వీటిని ముంచినను, మందుగడ్డిలో నుంచినను, ఒక్క సంవత్సరము వరకు తిండి లేక పస్తుంచినను ఇవి చావ నేచావవట. కౌని ముంచి నీటిలో ముంచిన వీటి ప్రాణములు నిలవవట, అందుచేతనే ఇవి సముద్రపు నీటి ఉష్ణంలోనే కష్టములకోర్చి జీవించుతాయి,

అలిమోనుజంతు వింతచర్యలు

అలిమోను ఒక గొట్టము వంటి జంతువు దీనికి కండరయుతమైన కడుపు గొట్టము మధ్యవుంటుంది. దీనినుంచి రబ్బరువంటినాళములు చేతులవలె అలిమోను నోటిచుట్టు లెక్కలేనన్నియుంటాయి. వీటినే తంతులంటారు ప్రతితంతునందు కాటువేయగల గోళములెన్నో యుంటాయి సూక్ష్మదర్శినితో చూచినచో ఈగోళకములుబుడుపుల వలెకన్నడుతాయి. ప్రతిగోళకములోను ఒకకారమయిన ద్రవము, దానిలో చుట్టలునున్న దారపుపోగు యుంటుంది. ప్రతిపోగునూది వంటి మొనకలిగియుంటుంది. అలిమోనునోటివద్దకు ఒకచిన్నచేప రాగానే దానిశంతులలోని వేలకొలది గోళకములు పగిలి వాటి సూదులవంటి పోగులన్ని ఒకేసారిగా చేపపైకి విసరుతాయి. ఇవన్నియు ముళ్ళజెముడుపై చేయిపెట్టినపుడు యేవిధముగా ముళ్ళు గుచ్చుకొనునో అదేరీతిగా ఆచేపదేహమును పొడుస్తాయి. అంతియే గాక పాముకాటువేసినపుడు విషమేరీతిగా ఎక్కింపబడునో అదేరీతిగా గోళపుపోగులు చేపనుపొడిచి దానిగాయములోనికి ఒకవిషద్రవమును చిమ్ముతాయి. ఈవిషపుకాటునకు కొయ్యబారి చచ్చినచేపనుమింగి నమలిపీల్చి పిప్పిచేసి తరువాత పిప్పినినోటిగుండానే వూచివేస్తాయి.

కృత్రిమ ముత్యాలు

కృత్రిమ ముత్యములను మిక్సోమోటోయను జపానుదేశస్థుడు ప్రపంచమంతటను వ్యాపింపజేసాడు. ఈతనువీధులలో చేపలుఅమ్ముకొనేవాడు. తనకిది సంవత్సరముల వయస్సున సముద్రీవస్తుప్రదర్శనము చూచెను. అచ్చటతయారగువిధానములన్నియు పరిశీలింపాడు. సముద్రములోనుండు ముత్యపుపురుగు దేహాలలోనికి ఒకఇసుకకణముగాని, లేకముత్యపుచిప్పకణముగాని, ఆకస్మికముగా లోపలుగూర్చి

దానికి బాధకలుగ జేస్తుంది. ఈ బాధను వారణ కొరకు ముత్యపుపురుగు కాల్చియంకాగ్బనేట్ అనేకవేలపలుచని పొరలు పొరలుగా ఈనూత్తు కణములచుట్టు వ్యాపింపజేస్తాయి ఈ పొరలు క్రమేపిగట్టిపడి ముత్య ముగాతయారగుతుంది.

మోను తక్కిన జంతువులవలె మలవిసర్జనచేయదు. హంస, పాలనుండి నీటినివేరుజేయునట్లు అలిమోనుగూడ తనఆహారమునకు పనికివచ్చుదానిని పీల్చుకొని, పనికిరాని పదార్థమును విసర్జించు తాయి చేపలు, రొయ్యలు, ఎండ్రకాయలు, నత్తలు మొదలగునవి దీనికి ఆహారము. అలిమోనుచాలాతిండిపోతు. పెద్దశంఖుచిప్పపురుగు తోసహా మ్రింగివేస్తుంది. అలిమోనుకూడ జంతువులవలె గుడ్లు పెడతాయి.

పగడపు గుట్టలు

సముద్రములో చాలాద్వీపములు పగడపు గుట్టలనుంచియే నిర్మింపబడినాయి. ఇవి సున్నపురాతితో తయారౌతాయి. ఇవిగూడ అలిమోనువంటి చిన్నజంతువులచే నిర్మింపబడి సముద్ర జలములో నివసించుతాయి. ఈ జంతువులగుంపు సస్యసమూహములవలె కనిపించు తాయి. ప్రతి జంతువు సూచితలయంత చిన్నదిగా వుంటుంది. దాని నోరు చుట్టు కాటువేయగల తంతు లనేకములంటాయి. ఈ జీవులు తమదేహ సంరక్షణార్థము తమచుట్టూ సున్నపురాయిగోట నిర్మించు కొని దానిలో నివసించుతాయి, ఈరాయిగోట వృక్షమువలె శాఖోప శాఖలుగా తెలుపు, ఎరుపు, నీలము, పసుపు. ఊదా మొదలగు ఉజ్జ్వల వర్ణములు గలిగియుంటాయి. ఈ పగడపుగుట్టలు జీవులచే నిర్మితము నిర్మింపబడుతాయి. కొంతకాలమునకు ఇవి పెద్ద పర్వత ములై సముద్ర ద్వీపములుగా నేర్పడుతాయి. మంచి పగడములు

చాల విలువగలవిగాన రంగుపై ఆధారపడి యుంటాయి. ఎరువురంగు పగడములు చాలామంచివి. ఇవి నక్షత్రములవంటి ఎనిమిదితంతువులుగల చిన్న జంతువులచే నిర్మింపబడుతాయి.

రాతిపువ్వు మొక్కలు

రాతిపువ్వు మొక్కలను తినుటకు, మందులలో వాడుటకు ఉపయోగించుతారు. ఇవి తేమతక్కువగా నుండు పెద్దపెద్ద కోండ రాళ్ళమీద ఆకుపచ్చగా నుండు మచ్చలవలె పెరుగుతాయి. వీటినే పృథ్వీశాస్త్రజ్ఞులు “లైకెన్సు” అంటారు. వీటిలోకూడ కొన్ని వేలరకముల జాతులుంటాయి.

ప్రపంచములో అన్నిరకాల భూములమీద, చెట్ల కొమ్మల మీద, నీరున్నను లేకపోయినను ఇవి పెరుగుతాయి. వనప్రాంతాలలో కూడా ఈ జాతుల నేకము లున్నాయి, జంతువులకు, మనుష్యులకు చాలా దేశములలో ఈ రాతిపువ్వు మొక్కలను ఆహారంగా నుపయోగించుతారు. ప్రాచీన కాలములో కూడ వీటిని అనేక రోగములకు ఉపయోగించెడి వారల ఇప్పటికినీ జపాను మున్నగుదేశాలలో ఇవి ఆహారపదార్థముల క్రింద ఎక్కువగా ఉపయోగించు చున్నారట. ఈ మధ్య అమెరికాలో బర్క్ హెల్లర్, మాడిడ్ విశ్వ విద్యాలయములో ఫారెన్సియా, బల్లిస్టియా, జపాను, తమిళనాడు దేశాలలో కొంతమంది చేసిన పరిశోధనల వలన లైకెన్సును క్షయ మొదలగు ఊపిరితిత్తుల రోగములకు వాడుట మంచిదనిరి. దీనిలో నుండే పదార్థము సూక్ష్మ జీవులను నిర్మూలించునని తెలియచేసారు.

వృక్షాలకు కావలసిన అవనాలు ఎరువులు

శరీరపోషణకు మానవున కాహార మంతలవసరమో ఆరీతిగానే పశువులకు, మొక్కలకు అంతలవసరము. పశువులపెంట్, కుళ్ళినే

పెంట, పోగువేసిన వృక్ష ములువగయిరా బాగుగా పెరిగి మంచి పంటలు పండునని అనాదినుంచి నేటివరకు ఎల్లరకు తెలిసినవిషయమే. వృక్ష భాగాలలోనుండే ధాతువుల స్వరూపము తెలిసికొనుటకు వందసంవత్సరములవరకు ఏపరిశోధనా ప్రయత్నము జరుగలేదు.

19వ శతాబ్దములో మాత్రము వైజ్ఞానికులు ధాతువులన్నాయని తెలిసికొన్నారు. వృక్షములు పగటిపూట నూర్యరశ్మి సహాయంతోను, గాలిలోని నీటియావిరితీసికొని వాటినిపిండిగాపంచదారగా మార్చి ప్రాణవాయువును వదలివేస్తాయి. మట్టిలో నత్రజనిగలపదార్థములు లేవనియు, ఆధాతువులుకూడా గాలిలోనుండియే తప్పక గ్రహింపబడవలెననియు, భూమినుంచి తీసికొనే లవణాలులేవని లీబిగ్ అనుశాస్త్రజ్ఞుడు నిర్ణయించాడు.

అందువలన ఎరువులకు బదులులవణాలను సరియైన భాగాలలో కలిపిఎరువుగావేసిన పంటలుపుష్కలంగా పండగలవని నూతన సిద్ధాంతమును లీబిగ్ ప్రతిపాదించాడు. ఈ సిద్ధాంతరీతిగా బ్రిటన్ దేశములో విజయవంతముగా ఆచరణలో పెట్టాడు. ఆ కాలములో యూరపు ఖండములోని భూములన్నియు సరియగు ఎరువులు లేక నిస్సారమై పోయినాయి. అప్పుడు లాయెన్ అనురైతు మామూలుగా దొరకు ఎముకలపొడినివాడి పంటలనుపండించుటకు ప్రయత్నము చేశాడు. ఎముకలలో మాత్రము కాల్షియం ఫాస్ఫేటుఅను లవణము మాత్రముంది. దానివలన లాయెన్ కు ఫలితమేమీ కనపడలేదు. ఎముకలపొడి నీటిలో కరుగక వృక్షములచేత గ్రహింపబడక పోవుటే కారణమని తేలింది. పెంటనే అతను తన విద్యార్థిదశలో సంపాదించిన రసాయన విజ్ఞానమును సంపాదించి, విజ్ఞానమును ఉపయోగించి ద్రావణీయముగా చేయుటకు సల్ఫరిక్ ఆసిడ్ ను కలిపివాడగామంచి ఫలితము కనిపించింది. ఈ రీతిగా తయారు చేయబడిన ఫలితమును సూపర్ ఫాస్ఫేట్స్ ఆఫ్ లైమ్ అంటారు. దీనిలోనున్న లవణాలువృక్షములకు మంచి ఉపయోగమై

నందున వెంటనే ప్రపంచమంతటా వాడుకలోకి వచ్చింది. ఇంకను అమోనియా వైరస్, యూరియా అను లవణాలు కొన్ని కంపెనీలుతయారు చేస్తున్నాయి. మనదేశమునకు సుమారు 5 మిలియనుల టన్నుల రసాయనపు ఎరువులు కావలెనని అంచనావేయ బడింది. ఈ మొత్తము ఇతర దేశములనుంచి రానలసివచ్చేవి. మనప్రభుత్వము వారు బీహార్ రాష్ట్రములోని సింధ్రోను, తిరువాన్కూరు, కొచ్చిను లోని అల్వేయిలోను పెద్ద ఫ్యాక్టరీలు నిర్మింపబడి పని చేయుచున్నవి. ఈ రసాయన ఎరువులను అతిగా వాడిన భూమి సారవంతముగాక నష్టము కలుగుతాయి. అందుచేత ఈ ఎరువులను జాగ్రతగా యితరులను తెలిసికొని వాడాలి.

సూర్య చంద్రుల మహత్తు

సూర్యుడనగా దేవుడనీ, వానిని పూజించాలనీ పురాణాల గాథలు తెల్పుతున్నాయి. సూర్యుడుబ్రహ్మాండమైన అగ్నిగోళము ఆగోళముయొక్క వేడిమి భూమిపైయున్న వారికున్నంతగా అందునవ సించే వారికివుండదు. భూతఅద్దానికి దగ్గరగా దూదిపెట్టినచోకాలదు. ఆఅద్దాన్ని తగినంత దూరములో వుంచితే ఆదూదికాలుతుంది. అతీతిగానే సూర్యుడు బహుదగ్గరగావున్నా బహుదూరముగానెళ్ళిన వేడియుండదని తెలిసికోవాలి వేసవికాలములో భూమిదగ్గరగాయుండి వేగముగాపోవుటవల్ల గాలివేడియేగాని సూర్యుని తీక్షణతగాదు. దీనినే ఆధానకాలమంటారు. శీతాకాలములో భూమికిదగ్గరగా యుండివేగము మందగించుటచేత సూర్యునితీక్షణత కనిపించుతుంది. దీనినే విశర్గకాల మంటారు.

ప్రాచీనసిద్ధాంతరీతిగా అష్టమూర్తులలో సూర్యుని ఒకమూర్తిగాను, మరదభూతాలలో సూర్యునిఅగ్ని భూతముగాను నిర్ణయించారు. సమస్త జీవరాసుల శరీరాలలోవుండే ఆహారపచనాది కార్యములసాధన

చుతూ జరరాగ్ని అను పేరొంది వెంగుకలు, ఎముకలు, గోళ్ళు మున్నగు వాటిలో ఈసూర్యనిశక్తి విశేషముగావుంది. ఈసూర్యనితేజస్సు సమస్త బ్రహ్మాండాన్ని ఆశ్రయించింది. ఈసూర్యగోళము ధాతువులలో ఎముకలకు అధిపతి. వ్రణాలు, పైత్యరోగాలు, దీర్ఘరోగాలు, మహారోగాలను పుట్టించుటలోను, నశింప జేయుటలోను, సూర్యుడు సమర్థుడు. ఈసూర్యకిరణాలు 7రకాలుగా వుంటాయి. వీటికే సప్త ఋతులనీ, ఏడుఅశ్వములనీ, వేదాలు ఘోషించుతున్నాయి. సూర్యునిలో అనేకరంగులున్నాయి వాటిలో 7రంగులను గ్రహించాడు. ఈ రంగులనుబట్టి పాశ్చాత్యులు మనవారు ప్రకృతిచికిత్స కిరణచికిత్సగా వుపయోగించుతున్నారు. ఈ 7రంగులను ఆశ్రయించివారాలు, రాసులు, ఋతువులు ఏర్పడుతున్నాయి. ఈరంగులకు కారణము ఉదయము. ఈ రంగులు నీటిలో ప్రతిఫలించి భిన్నరూపాలను సృష్టించజేస్తున్నాయి.

ఈ రంగులన్నీ మామూలుగా తెలుపు నుంచియే పుట్టుతున్నాయి. ఈ ఏడుకిరణాలు ఋతువులననుసరించి వసంతఋతువులో ఆకుపచ్చ, గ్రీష్మఋతువులో పసుపుపచ్చ, వర్ష ఋతువులో నీలిరంగు, శరదృతువులో ఎరుపు, హేమంతఋతువులో నారింజ రంగు, శశి ఋతువులో పూదారంగు గల కిరణాలు ప్రసరించుతూ వుంటాయి. ఆకాలాలలో పరిపక్వమయ్యే పుష్పాదులందు, పుట్టునట్టి జీవరాసులందు ఆయా కిరణసంబంధక శక్తులు విశేషంగా వుంటూ వుంటాయి.

ఉదా రంగు కిరణాలు ఉదయాన అరుణునకు సూర్యునకు మధ్యకాలంలో ప్రసరించుతాయి. ఈ కిరణాల వల్ల చర్మ రోగాలు నశించుతాయి. ఇంకను పూదా, పసుపుపచ్చ, నారింజరంగు కిరణాలు సూర్యుని ఉదయ కాలమునకు పూర్వము మధ్యాహ్నమున సాయం కాలమున ఈ మూడు వేళలందు విస్తారముగా ప్రసరించుతాయి. ఈ కిరణాలు సర్వరోగాలను హరింపజేసి ఆయువును తేజస్సును వృద్ధి

పరచుతాయి. ఈ ఏడు కిరణాలలో కొన్ని కిరణాలు శరీరానికి అనారోగ్యము కలిగించుతాయి. తూర్పుగాలి, తూర్పు ఎండ పనికిరాదని నిశ్చయించారు. సాయంత్రపు ఎండలు ఆరోగ్యవృద్ధి.

చంద్రుని మహత్త్వ

చంద్రుడు విరాట్పురుషుని మనస్సు నుంచి పుట్టినాడని శాస్త్రాలు తెలుపుతున్నాయి. ఈ చంద్రుడు తన చుట్టూతాను తిరుగుతూ భూమి చుట్టు తిరిగివచ్చుటకు ఒక మాసము పట్టుతుంది. చంద్రుడు పడమర దిక్కున పుట్టుతూ, తూర్పుదిక్కున విశ్రమించుతాడు. బ్రహ్మాండమైన అన్ని గోళానికి జతగా చంద్రుడు అమృత జలస్వరూపముతో నిలుచుటచేతనే ప్రపంచము నిలిచియుంది. కాబట్టి చంద్రుని తల్లిగను, సూర్యుని తండ్రిగను సృష్టికి మూల కారకులని తెలుస్తూవుంది.

సూర్యునివలనప్రాణవాయువుపుట్టుతుంది. దీనివల్ల నేలన్నీ పుట్టుతుంది. చంద్రునివల్ల నత్రజని పుట్టుతుంది. ఈ నత్రజనిలేనిచో ప్రాణ వాయువు జనతాన్నివల్ల లోకము భస్మమగుతుంది. ఈ చంద్రుని వృద్ధిక్షీణతల ననుసరించే జీవరాసుల ఆరోగ్యము, సృష్టికార్యక్రమము వర్ధిల్లుతూవుంది. ఇంకను చంద్రుడు ఓషధీపతియని అందరికి తెలిసిన విషయమే. ఇంకను చంద్రుడు ప్రకృతి జంతువులకు, మానవులకు క్షీరజలాలకు, రజోతిమోగుణాలకు, సప్తధాతువులు, దేహము, ఘృతము, దధి, సర్వ ఓషధులకు, వెండి, బంగారము, పువ్వు, పండు, జ్ఞానం, అజ్ఞానం, ఆత్మ, ఈశ్వరుడు, జీవుడు, అండపిండ బ్రహ్మాండమునకు, పంచభూతాలకు కారణ భూతుడు అగుచున్నాడు. ఈ రీతిగా, సూర్యచంద్రుల చరిత్రలు తెలుపాలంటే ఎంతోవుంది.

బదనికలు

వృక్షజాతిలో సంజీవిని మున్నగు దవ్యజౌషధాలు తమ తమ ప్రభావాలతో సంచరించే స్వభావముకలనై యున్నాయి ఈసంజీవి వన్యాది దివ్యౌషధులు ఒక్కొక్క ముహూర్తకాలము నిలుస్తాయి ఈఔషధులయొక్క స్వర్ణమాత్రము చేతనే ఆవృక్షాలలో బదనిక యనుపేరుతో బదనికలు కలుగుతున్నాయి. సంజీవకమను పేరు కలదియే బదనిక ఈబదనికలు గ్రహభాధలు, మానవ, పశురోగాలు, మున్నగునవి. నశింపజేస్తాయి పీటిలో కొన్నిటిని గూర్చి తెలుపు తున్నాను.

బదనికలు తీయుపిధానము

శనివారము రాత్రిపూట బదనికను పూజచేయాలి. పసుపు దారము ఆబదనికకు కట్టాలి తర్వాత ఒకకొడినిబలికాయాలసినాగార్జ నునిమతము మంత్రముచే మీకుకావలసిన బదనిక దగ్గర పసుపు, పసుపుకలిపిన అక్షులు, బలికొసంగుటకు ఒకకొడి, ఎర్రనీటి తో వండిన అన్నము పచ్చనిదారమువ్రంచి 108 వర్ణాయములు జపించి

“ఓంనమస్సంజీవ ... వశమానయన్వాహ”

యనుమంత్రమును వ్రచ్చరించుతూ బదనికను గ్రహించాలి.

అంకోలము

మంత్ర పూర్వకముగా అశ్వినీనక్షత్రముందు గ్రహింపబడిన ఊడుగబదనికను ధరించితే స్థావరజంగమాత్మకమగు సర్వవిషబాధలు శమించుతాయి. దీనిప్రభావమువలన పామునోటియందు కాలు జొనపవచ్చును విషభయములేదు.

అడ్డసరము

ఆర్ద్రానక్షత్రమున విధిపూర్వకముగా తేటడిన అడ్డసరపు, బదనికను చేతియందుకట్టుకున్న తనకుఋంబము, తన పశుసంపద ఎల్లప్పుడు ప్రకాశించుతూ వుంటాయి

మట్టి

అశ్వనీ నక్షత్రాన మంత్రవిధి ననుసరించి తేబడిన మట్టిబదని కనుచేతియందు కట్టుకొన్నను, పాలతోనూరి త్రాగినా సర్వరోగాలు సశించుతాయి.

అదొండ

ఆదివారము ఆమావాస్యనాడు ఆ దొండచెట్టుపైనుండు బద, నికను తీసికొని తనయింటిలోగాని, పశువుల కొట్టములోగాని కట్టి తే ఎట్టి ఆగ్నిభయము వుండదు.

రావి

రోహిణీ నక్షత్రాన మంత్రం పరించి తీసిన రావిబదనికను తన యింటియందు, పశుశాలయందు వుంచిన యజమానికి సర్వసంపదలు సమకూరును. భూతబాధలు వుండవు.

చింత

మృగశిరానక్షత్రాన మంత్రాలతో తీయబడిన చింత బదనిక సర్వరోగాలు పోగొట్టుతాయి. యింకను ఈ బదనికను కేదెప్పేడతో కలిపి శరీరమంతా దట్టముగా రాసుకొని నిప్పులలో దూకిన శరీరం ఏమాత్రము కాలదు. ఈ బదనిక ఎవరియింటియందు వుంటుందో అట్టి చోటుకు దొంగలు రాజాలరు.

వెదురు

పునర్వసు నక్షత్రాన వెదురుచెట్టుపైనున్న బదనికను గ్రహించి గొడ్డుబోతులకు, వంధ్య పశువులకు పాలతో త్రాగించిన మంచి సంతానము కలుగును.

విష ముష్టి

విషముష్టి చెట్టుమీదవుండే బదనికను పువర్వసు నక్షత్రాని శీషికోనివచ్చి చేతియందుంచుకొన్న సర్వగ్రహాలు, సర్పవిషాలు, కృత్రిమ విషాలు హరించుతాయి.

ఇప్ప

ఆశ్లేషానక్షత్రాని ఇప్పుచెట్టుపైనుండే బదనికను తెచ్చిలిన చఱక ధరించిన పెద్దపులులు, ఘోరమృగాలు పారిపోతాయి.

మోదుగ

హస్తానక్షత్రాని మోదుగ చెట్టుపైవున్న బదనికను తెచ్చి, చేతికిగాని తలకుగానికట్టుకున్న పెద్దపులులు, తదితరకూరమృగాలు రాక్షసబాధలు, దుష్టగ్రహాలు తొలగిపోతాయి.

మరా:- ఈరీతిగా వ్రాచిన తాళపత్రాలలో ఈబదనికలవర్ణనలు మంత్రాలు, ఆచరణలు ఎన్నోరకముల బదనికల మీద వున్నాయి. అందు చేతనే అరణ్యాలలో కొండపాంతాలలోవుండేకొయ చెంచువాండ్లయిట్టిబదనికలను, మూలికలను సంచాదుచుకొని ఆయాకాలపరిస్థితులను బట్టివచ్చే తమకోగాలకు ఎట్టిడాక్టును సహాయము లేకుండా చికిత్సలు చేసుకొంటువుంటారు. తమయిండ్ల దగ్గరకుగాని, అరణ్యాలలో వేట కొరకు తిరిగేటప్పుడుగాని ఎట్టిభయము లేకుండా ఈమూలికలను వాడుకొంటూయుంటారు. ఇంతేగాక సన్యాసులు, సుప్రసిద్ధ వైద్యులు, మంత్ర గాఢ్యు గారడివాళ్ళయిట్టి మూలికలను సంచాదుచు, వాడుతూయుంటారు. అందరికి ఈమంత్రాలు అబ్బులు ఎంతోసేపు, ఆత్మశుద్ధియుంటేనేగాని యిట్టివి లభించవు.

ఓషధులను గ్రహించదగిన బురుతువులు

మార్గశిర పుష్య మాసములందు నచ్చు శరమృతువులో ఓషధులు గరియగు రసముగలిగి యుండును గాన సర్వరోగ నివారణార్థము ఈబురుతువునందే ఓషధులను సంగ్రహించుట మంచిది.

జ్యేష్ఠాషాఢ మాసములందునచ్చు గ్రీష్మబురుతువునందు రూక్ష స్వభావముచేత ఓషధులు రసహీనములై యుంటాయి.

వర్షాకాలములో ఓషధులు అధికరసము గలిగియుంటాయిగాన అంత గుణవంతములుగా వుండవు. విరేచనములకిచ్చు ఓషధులు తీక్షణములై యుండాలిగాన వానిని గ్రీష్మకాలమునందే సంపాదించాలి

ఓషధులను గ్రహించకూడని స్థలములు

పుట్టలు, చెడుస్థలాలు, జలముతో నిండియుండు ప్రదేశాలు, స్త్రీశానాలు, చవిటి నేలలు, మార్గమధ్యము, దుష్టజంతువులువుండు స్థలాలు, కాలిన చోటులు. అతి మంచుగల స్థలాలు వుండే స్థానములందుఓషధులను గ్రహించరాదు అవిమంచిగుణముల నీయకపోగా చెడుగుణముల నిచ్చుతాయి.

ప్రశస్తమగు ఓషధులు

వింధ్యపర్వతము మున్నగువాని పరిసరప్రాంతాలలో వుండే ఓషధులు అగ్ని స్వభావము కలిగి యుంటాయి.

హిమవత్పర్వతము మున్నగు పరిసర ప్రాంతాల యందుండు ఓషధులు సౌమ్యస్వభావముకలిగియుంటాయి. కాబట్టి ఆయా ప్రదేశాలలో పుట్టిన యోషధులను ఆయా పనులకై ఉపయోగించాలి. ఇంతియే

గాక వనములందు, ఉపవనములందు గూడాఅట్టి స్వభావముగల యోషధులుత్పత్తి యగుతూవుంటాయి కాబట్టి వనములందుపర్వతములందు నుత్పత్తి యగుయోషధులనే గ్రహించాలి.

శశిరఋతువునందు వేళేళ్ళను గ్రీష్మఋతువునందువృత్తిములను, వర్షవసంత ఋతువులందు పట్టలను, దుంపలను, శరదృతువునందు క్షీరమును ఏయేఋతువులందు ఏయేపుష్పములు ఫలములు ఉత్పత్తి యగునో ఆయాఋతువుల యందాయా పుష్పములను, ఫలములను, హేమంత ఋతువునందు సారములను సంపాదించాలి.

గ్రహించవలసిన సారములు

చండ్ర మొదలగు వృక్షముల నుండిసారమును, వేపమున్నగు వృక్షముల నుండి పట్టలను, గానిమ్మ మున్నగు వృక్షముల నుండి ఫలములను, చేదుపొట్ల మున్నగు వాటి నుండి పత్రములను, మర్రి మున్నగువాని నుండిపట్టలను, వేగిన మున్నగువానినుండి పత్రములను, త్రిఫలా వృక్షములనుండి ఫలములను స్వీకరించాలి. వృక్షములనుండిగ్రహింపదగినమూలములు పెద్దవిగాలావుగా వేళేళ్ళపై నుండు పట్టలను, చిన్నచిన్న వేళేళ్ళను గ్రహించాలి.

ఓషధుల కాలపరిమితి

లవంగము మున్నగుపుష్పములు ఒకసంవత్సర కాల పరిమితిగా నుండి తరువాత గుణహీనములగుతాయి పండ్లు ఆకులు మున్నగునవి ఒక సంవత్సరము. కాష్టములు నాళములు రెండుసంవత్సరాలు, వేళ్ళు మూడు సంవత్సరాలు, చండ్ర మున్నగునవి అయిదుసంవత్సరాలు, బూరుగ బంక మున్నగు నవి పదిసంవత్సరాలు దాటినతరువాత గుణ హీనములగుతున్నాయి.

స్వరసము

అప్పుడే గ్రహించినట్టి పచ్చిద్రవ్యములను సమకూర్చిపురుగులు మన్ను వగైరాలులేకుండ బాగుచేసి తెచ్చినచెంటనే నీరుకలపకుండ త్రొక్కి వస్త్రములో వడియగట్టిన రసమును స్వరస మంటారు. ఎండిన యోషధులను చూర్ణించి రెండురెట్లునీరుపోసి రాత్రిబ్రవలు నాననిచ్చి మనునాడు అడదకమును వడియగట్టిన మరొకవిధమగుఅంగ రసమంటారు పచ్చినసమూలికలు దొరకనిచో ఎండినవాటినితెచ్చి వాటికి ఎనిమిదిరెట్లు నీరుపోసి చతుర్థభాగముగ కాచినరసమునకుశృత మంటారు.

కల్కము

పచ్చిగనుండు ద్రవ్యములను రాతిపైనవేసి మెత్తగానూరి ముద్దజేసినదియు ఎండు ద్రవ్యములను నీటితోజేర్చి పైరీతిగ జేయ బడినదియు, కల్కమంటారు.

క్వాధము

రోగాల ననుసరించి ద్రవ్యముల నన్నిటిని లెక్కప్రకారము సలగగొట్టి కుండలోవేసి యందు తగినంతనీరుపోసి అగ్నితోకాచి దానిని వడియగట్టి కొంచెము వేడిగనున్నప్పుడే రోగపశువునకిచ్చు దానిని క్వాధము లేక కషాయమంటారు.

ప ది య వ భా గ ము

వ న మూ లి క లు

అడ్డసరము

పరిశ్రమచేతునకు ఈ చెట్టు వుసయోగము తెలియును. చూడండి తన పశువునకు దగ్గవచ్చినా, ఆయాగపడుతున్నా, వాతినొప్పలు వున్నా ఈ ఆకును వుసయోగించుతాడు. కాని రైతుమాత్రం ఏ మూలిక ఏ గుణం కలిగి వుంటుందో, చలువ చేస్తుందా, వేడిచేస్తుందా అనే విషయాలు గుర్తించుకొని వాడాలి గాని తమ యిష్టించచ్చి నాలుల వాడరాదు. 'గుణము కనిపెట్టి మూలికలను వాడాలిగాని మీయిష్టం వచ్చినటుల వాడిన కరువాత గ్రంథకర్తను దూషించినా లాభంలేదు. అందుచేతనే విషవంతంకాని పశువులకు అపకారము చేయనిముఖ్యమైన మూలికలనే తెలుపుచున్నాను. అడ్డసరపుచెట్టు పొదవలెగురుగుగా పెరుగుతుంది కొమ్మలులేతగా వున్నప్పుడు ఆకు పచ్చగా, ముదిరితే తెలుపుగావుంటాయి. మాఘఘాణ మాసాలలో ఇదిచక్కగా పూతపూస్తుంది. కొమ్మల చివరజూలువలె తమాసాగా చిన్నచిన్న ఆకులుపుట్టి వాటిమధ్య తెలుపుగావుండే చిన్నపువ్వులు పూస్తుంది దీనిఆకులు, చెక్కశ్వాచరోగాలు తగ్గించుటలో పెట్టింది పేరు. ఆకురసము మాత్రము చలువచేస్తుంది.

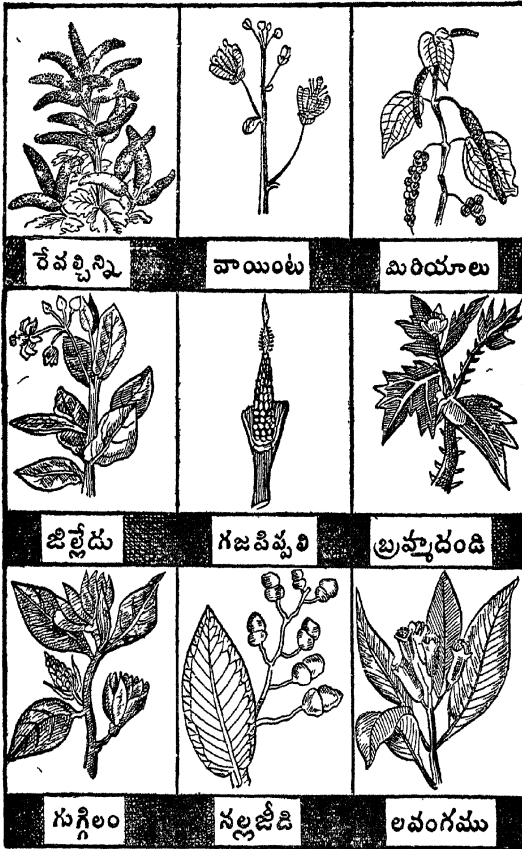
అవిసె

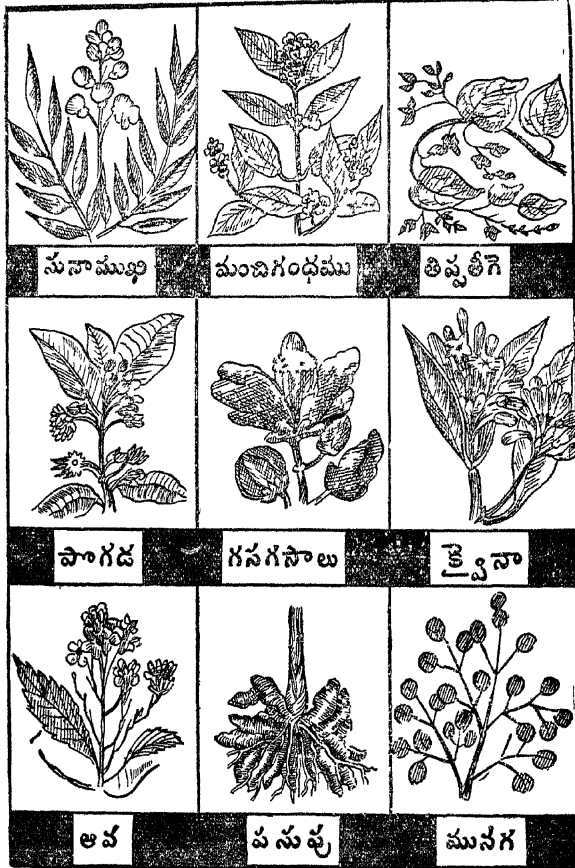
పరిశ్రమచేతుకు అవిసె ఆకు మహావృతెలియును బస్తీలలో పరిశ్రమ కొట్టవద్ద అవిసెఆకుకట్టలువుంటాయి. ప్రొద్దున్నే తమకొట్ల దగ్గరకు,

రాగానే వర్తకులు తమనిత్య జయముకొరకు వచ్చేపోయేగోవులకు, ఆబోతులకు ఒకటిరెండు అవిసెఆకుకట్టలను కుడిచేతితోవాటినోటి కందించి “గోవుమాలిచ్చిమికి కొటిదణ్ణాలు” అని ఒకనమస్కారం పెట్టి తమపనినితాము సాగించుకొంటారు. అవిసెచెట్లుఅన్ని ప్రాంతాల లోను వుంటాయి. ఈచెట్లలో ఎరుపు, తెలుపు సువ్వులుపూస్తాయి. దీని చెక్క, ఆకురస ముచేదుగావుంటుంది. వేడిచేస్తుంది పశువుకంటిలో పువ్వువేసిన, పొరవేసిన అవిసెఆకురసముతోతగినంతసాంటిగంధంకలిపి అప్పడప్పడు పెట్టితే తగ్గిపోతుందని ప్రతి రైతునకు తెలియును. ఈరీతిగా పశువు శరీరమంతా కల్లవాపుగా వాస్తే దీని ఆకు రసంతో కొద్దిగా ముద్దకర్పూరం కలిపి రెండుపూతలు పెట్టితే దిప్తి తీసినట్లుగా తగ్గుతుంది. అవిసె గింజలనుండి నూనెను శుద్ధి చేసి కడుపుబ్బ, దీర్ఘ కడుపునొప్పికి వాడితే బలేగా పనిచేస్తుంది. అయితే ఒక విషయం మాత్రం ప్రతిరైతు గుర్తించుకోవాలి. బజారులలో రంగులలోకలిపి పచ్చిది, శుద్ధిచేయని అవిసెనూనెను వాడితే తిక్కపుట్టి మరణానికి సిద్ధమగుతుంది. గాని మీకు దగ్గరగానున్న మందుల షాపులో శుద్ధి చేసిన నూనె దొరికితే వాడాలిగాని శుద్ధి చేయనిది ఎంత మాత్రం వాడరాదు.

అల్లము

మానవునికి వలె పశువునకు కడుపుబ్బరంచేసినా, కడుపునొప్పి వచ్చినా, అజీర్తి చేసినా తెనాలి సహజేన పశువైద్య భార్గవసీవారి వాతారి అరఖులో అల్లపురసము కలిపియిస్తే వెంటనే గ్యారంటీగా తగ్గుతుందని ప్రతిరైతుకు నమ్మకము వుంది అల్లము అంటే అదిరి పోయే చుండు అంటారు. అంతచక్కగా జీర్ణరోగాలలో పనిచేస్తుంది. పశువులకు వచ్చే జీర్ణరోగాలకు. శ్వాస, వాతరోగాలకు వాడే మందులలో అల్లమును కలిపి వాడుతారు. ముఖ్యంగా కడుపులోని

వాయువును హరింపజేయాలన్నా అజీర్తి, దగ్గు, వగర్పు తగ్గలన్నా తగినంత మంచి బెల్లంతో అల్లపు రసం కలిపివాడితే గోసాయి చట్కాలాగా పనిచేస్తుంది.

అతిమధురము

ఈ మొక్కలు పెషావరు, అరేబియా, సింధు ప్రాంతాలలో పెరుగుతాయి. చెట్టుఅంతా నారగా వ్రుట్టుంది. పువ్వులు గుత్తులుగా వుంటాయిగాని వాసంవుండదు ఆకును చేతితో నలిపితే వెగటు వాసవగా వుంటుంది. దీనిఆకు తిని సన్యాసులు యోగసిద్ధిలోజయము పొందుతారు. వేరురసము చలువచేస్తుంది. దీనినే యష్టిమధుకం అంటారు. దగ్గులకు, వగర్పుకు వాడవచ్చును.

అరటి

ఈ చెట్టును గురించి ప్రతివ్యక్తికి తెలియును. ఈచెట్టుదుంప, వేళ్ళు, పొత్తి, ఆకురసము వెగటుగా చేదుగా వుంటుంది. వేరురసం మాత్రం విషాన్ని విరుస్తుంది. మలబద్ధకంగా వుండే దూడలకు రెండు చిన్న అరటిపండ్లు తగినంత ఆముదముతో కలిపి అంగిటిలో వేస్తే చక్కగా విరేచనమగుతుంది. అరటిదుంప రసంవిరేచనాలుకట్టిస్తుంది. అరటిపొత్తి మసిచేసి తగినంత వెన్నలోకలిపి రాస్తే అరువాపులు తగ్గుతాయి

అక్కల కట్టి

మానవులకువలె పశువులకుకూడ నోటినుంచి నీగువూరనప్పుడు నాలుక పిడచకట్టినపుడు, నాడికా రోగాలలోను దీనిచూర్ణమును అప్పుడప్పుడు తదితర మందులతో కలిపి వాడితే మంచి పని చేస్తుంది. కందిదీగలు, తుండిగలు, జోరీగలు కుట్టి దద్దురు కలిగినప్పుడు దీని గంధం చక్కగా పని చేస్తుంది. ఆకు వేరు వేడి చేస్తుంది. కారంగా వగరుగా వుంటుంది.

అతివస

దీనిలో తెలుపు, ఎరుపు, నలుపు అని మూడు రకాలు వుంటాయి. గుణము మాత్రం అస్థి సమానంగానే యుంటాయి. చేదుగా, కారంగా వుంటుంది. వేడిచేస్తుంది. దొమ్మలకు, కల్ల వాపులకు పనిచేస్తుంది.

అత్తి

ఇది పెద్దవృక్షము. ఆకులు కోలగా, మందంగా, గుండ్రంగా, గరగరలాడుతువుంటాయి. చెట్టుమాను వొలిస్తే పాలుకారతాయి. చెక్కరసం వెగలుగా తీపిగా వుంటుంది. వాతరోగాలకు, మొండికంటులకు, చర్మరోగాలకు వుపయోగపడుతుంది

అంకురం

ఇది సామాన్యవృక్షము. దీనిని పాలకు నికూడాచుంటారు. ఇంకను అది పాలుగల వృక్షము. ఆకురసం మిగుల వేడిచేస్తుంది. చర్మరోగాలకు ఆకుపసరు చక్కగ పనిచేస్తుంది.

అత్తిపత్తి

అది చిన్న జాతిలోని మొక్క. నీటియొడ్డున, తేమగల ప్రదేశాలలోను ఇది పెరుగుతుంది. దీనివేరు ఎరుపుగా వుంటుంది. దీని ఆకులను చేతితో తాకిన పుల్లతో తాకినా ముడుచుకొనిపోతాయి. రాత్రి లందు అవంతటనియే ముడుచుకొంటాయి. వీటిలో ఎరుపుపువ్వులు, పచ్చపువ్వులుగలవి రెండు జాతులు వుంటాయి. దీనిపట్ల, ఆకులు చేదుగా వగరుగా వుంటాయి చలువచేసే గుణము వుంది రక్త, శ్వాస, మూత్ర, చర్మరోగాలకు వాడవచ్చును. వంధ్య పశువులు గర్భము ధరించుతాయి.

అడవిపొట్ట

అరణ్యప్రాంతాలకు దగ్గరగావుండే పొలాలలో మామూలు పొట్లచెట్లవలే పెరుగుతాయి. ఆకులు చిన్నవిగావుంటాయి తీగమాత్రము నాలుగైదు గజాల దూరము కంటే ప్రాకదు. చెట్టుసమూలమంతా కాయతో సహా చేదుగావుంటుంది. తీగఎండిపోయినా కాయలు ఎరుపుగా పండి చాలాకాలము నిలువయుంటుంది. శ్వాసరోగాలకు, చర్మరోగాలకు చక్కగా పనిచేస్తుంది. మిగులవేడిచేస్తుంది. సమూలమంతా శ్లేష్మాన్ని హరింపచేస్తుంది.

అగరు

దీనినే అగురు అనికూడ అంటారు ఇదికూడ ఒకచిన్న చెట్టు. అగురులో చాలాజాతులు కలవు ఆకులు తొగరాకులవలె కోలగావుంటాయి. కృష్ణ అగురును మాత్రము వైద్యానికి ప్రయోగిస్తారు ఇదివేడిచేస్తుంది. రోగపశువులు ఆహారము తినాలంటే రుచికారకు దీనిని వాడవచ్చును. శ్వాసరోగాలకు, చర్మరోగాలకు ఈ అగురుద్రవ్యాన్ని ధూపముగా వేసి ముక్కురంధ్రాలకు పట్టించిన చక్కగా పనిచేయును. ఈ అగరుతోనే సువాసన కారకు అగురువత్తులుగా తయారుచేసి సువాసనకారకు వాడుతారు.

ఆముదపు చెట్టు

ఈ చెట్టుకూడ చాలాప్రసిద్ధమైంది దీనిలో చిట్టాముదము, పెద్దాముదము అని రెండుజాతులు. ఆకులు వగరుగ చేదుగావుంటాయి. ఆముదమును గురించి ప్రతిరైతునకు తెలిసియేవుంది. నేత్ర, జీర్ణ, వాతరోగాలలో ఆముదాన్ని వాడవచ్చును. ఆముదపు గింజలను దాణాలలో కలిపి అప్పుడప్పుడు వాడుతూవుంటే మలబద్ధకము పోతుంది. ప్రతిరోగానికి ఆముదాన్ని లోపలికి ఈయరాదు.

ఆ వా లు

ప్రతియింటిలో ఆవాలు వాడుతారు. మామిడికాయ, నార దబ్బకాయ పచ్చడిలో ఆవాలు వేసినచో రుచికారండా ఏజబ్బు చేయదు. అందుచేత పశువులకు కడుపుకుట్టుచేసినా, దొమ్మ తగిలినా కొంతమంది రైతులు మామిడికాయ పచ్చడి గోపలికి పెడతారు. ఆవాలను పశువులకు వాడే బలవర్ధక ఔషధాలలో కలిపి వాడవచ్చును. ఆవాలపట్టును మానవులకు నలె పశువులకు వచ్చే న్యూమోనియా మున్నగు రోగాలలో వచ్చే వాపులకు పట్టువేసి కొంత సేపు వ్రుంచుతారు. మలిమిడిసోకి కాలిగుత్తి వాచినపుడు చిత్రముఖం వేసుతో ఆవాలు వేసినూరి ఒకటి రెండు కట్లు తేలికగా కట్టితే వాపు తీసి బాధ తగ్గుతుంది

ఆరు దొండ

(పతి చిన్న పిల్లవానికి దొండకాయ అంటే ఎంతో యిష్టం. దొండ తీగెగా పోతుంది. అరువాపులకు, బెణుకుకు ఈ దొండ ఆకు పసరులో తగినంత మందినూనె కలిపి మద్దన చేసి వేడినీటి కాపులు తీస్తూ వ్రుంటే తగ్గుతాయి. మొత్తం మీద దొండాకు పసరు వాపులను తగ్గించుటలో మొనగాడు.

ఆకు జెముడు

జెముడు చెట్లలో చాలారకాలు వున్నాయి. ఎంతో అపసర ముంటే తప్ప అనవసరముగా నోరు లేని పశువులకు వాడరాదు. ఇది ఎంతో విషవంతమైనది. మోటునైద్యులు ఈ చెట్టుతో పశువులతో సరసాలు ఆడతారంటారు అంటే పశువు చస్తే చస్తుంది. బ్రతికితే బ్రతుకుతుంది. గరళములాగా పనిచేస్తుందని గొట్టాలకొలది జెముడు రసము పోస్తే పేగులు కూడ తేగిచ్చాణాపాయం కలిగించే విషముదీనిలో వుండిగాన ఎట్టి నైద్యుడైన ఈ జెముడు రసాన్ని వాడుతూ వ్రుంటే రైతులు మాత్రం ఆ నైద్యుని సాగదీసి దేనికి ఈ రసం వాడుతున్నావని ప్రశ్నించుట అత్యంత పసరము. జెముడు కాడ రసములో వేపనూనె కలిపి అరువాపులకు కల్ల వాపులకు పైన మద్దన చేయవచ్చును.

ఆరికలం

ఇదిమాగానిప్రాంతాలలోను, రేగటి నేలలలోను, పండుతాయి. ఇవిచింతగింజరంగుగావుంటాయి గింజపలకగావుండిచిన్నదిగావుంటుంది. ఇవికొర్రలకంటె కూడ వేడినిస్తాయి బలవర్ధకపు మంచులలో వీటిని కలిపిపెట్టిన మంచిపుష్టినిచ్చును. కఫమును హరింపజేస్తుంది.

అకాశ గర్బుడ

ఇది తీగెజాతిలోనిది. దీనినేరాకాసితీగె, నాగదొండఅంటారు. ఆకులు మందముగావుండి ముడుచుకొని వుంటాయి. గబ్బువాసనగా వుంటుంది. దీనికి గుంపకూడా వుంటుంది. అకాశమున గరుడపక్షి వీధిగా వుంటుందో ఇదికూడ అకాశంలో వుంచితే జీవించగలదు. చేదుగా కొంచెము పులుపుగా వుంటుంది. పాము విషానికి మంచి విరుగుడుగల మూలిక. దీనిదుంపనే యిట్టివాటికి వాడుతారు. పశువులు పాలీయనపుడు దీని ఆకుపసును యోసికిరాసిన వెంటనే చేపుతాయి.

అకాశ వల్లి

దీనినే పాచితీగె అంటారు. చెట్లమీద నన్నని త్రాళ్ళవలె వ్రేలాడుతాయి దీనికి వేరుయండదు ఇది వర్షముతువులో బయలు దేరుతుంది. ఇది వగరుగ చేదుగా వుంటుంది ఇది చర్మరోగాలకు పసి చేస్తుంది. నేత్రోరోగాలను పోగొట్టుతుంది.

ఇంగువ

చూడి పశువులకు, తదితర పశువులకు, ఈనిన పశువులకు యింగువను మన రైతులు జాస్తగా వాడతారు. యింగువ కాకు వాసనగా, వెగటుగా, కారముగా, మంటగా వుంటుంది. మిగుల వేడి జేస్తుంది. గర్భంలోని వాయువును, నాతాన్ని, మలినాన్ని వెంటనే పోగొట్టుతుంది. జీర్ణరోగాలకు, వాతరోగాలకు యిది పెట్టింది పేరు. కాని గుణము కనిపెట్టి మోతాదు వాడాలి గాని, ఎక్కువమోతాదులు వాడితే ధీర్ఘరోశం చెడి పోతుంది.

ఇందుపగింజలు

వీటి నే చిల్లగింజలు అంటారు. ఒండు, మురికినీటిలోని మడ్డి శుభ్రం చేయాలంటే ఈ గింజల గంధము నీటిలో కలిపితే చక్కటి నీరు తయారగుతుంది కంటి తెలుపు, కంటి పువ్వులకు ఈ గింజలను మాడ్చి పొడిచేసి రెట్టింపు పంచదార కలిపి అప్పుడప్పుడు పట్టించితే తగ్గిపోతాయి.

ఇప్ప

ఇది యొక పెద్ద వృక్షము. దీని పువ్వుతో నారాయి తీస్తారు. యింకా నూనెను తయారు చేస్తారు. పువ్వులు మాత్రము పొగడ పువ్వులులాగా మెత్తగా వుంటాయి అరిష్టాలలోను, కషాలయ్యలోను ఈ పువ్వును వేసి కాచితే ఒక విధమగు గ్యాను, శక్తి కలుగుతుంది. యిప్ప పువ్వు ఆంటురోగాలకు వాడుతారు.

ఈ శ్వరి

ఇది యొక చిన్న మొక్క, దీనిలో తెలుపు, నలుపురకాలు వున్నాయి. సమూలముంతా చేదుగా వుంటుంది దీనివేరురసము పాము కాటునకు తదితర జంతువుల విషాలకు అద్భుతముగా పనిచేస్తుంది.

ఒద్ది చెట్టు

ఇది యొక పెద్దవృక్షము, ఈ చెట్టునకు చేదుగల పాలుంటాయి. ఈ చెట్టు చెక్కరసము చేదుగా కారముగా వుంటుంది. కఫాన్ని పోగొట్టుతుంది. విషాలను విరుస్తుంది, శిరోరోగములకు పనిచేస్తుంది.

ఏనుగ పల్లెరు

మూత్రరోగాలు తగ్గాలంటే ముందుపల్లెరు వాడమంటారు. పెరుగుగట్టిగా తోడుకోవాలంటే పల్లెరు ఆకులను పెరుగులో కొంత

సేపువుంచి తే గట్టిపడుతుంది. అన్ని రకాల పశువుల మూత్రోరోగాలకు కాయలరసం చక్కగా పనిచేస్తుంది. చలువ చేస్తుంది

ఏనుగతుమ్మ

అది అర్ధగజమెత్తు పెరుగుతుంది. ఆకులు పసుపు ఆకుపచ్చరంగుగా వుంటాయి. ఒక విధమగు సువాసనగా వుంటాయి. పువ్వులు తెలుపుగాను. ఆకులు గరుకుగాను వుంటాయి. అవిగర పనేలలలో పెరుగు తాయిరక్త సంబంధమైన రోగాలలోను, జ్వరాలకు ఆకుపనిచేస్తుంది.

ఎలుకచెవితీగె

అది నేలమీద పొక్కుతుంది. దీని ఆకులు మాత్రము ఎలుకచెవి ఆకారముగా వుండుటవల్ల ఎలుకచెవి తీగెయని పేరు వచ్చింది. కాడలు నన్నముగు ఆకులు, చెము ఎరుపురంగుగా తోకచివర గుండ్రని పువ్వులు పూస్తాయి ఆకువగరుగచేడుగనుంటాయి. శూలలకు, విష జంతువుల విరుగుడుకు. క్రిమిరోగాలకు పనిచేస్తుంది.

ఎద్దునాలుకచెట్టు

అది ఒక చిన్న మొక్క, దీని ఆకులు ఎద్దునాలుక ఆకారంగా వుంటాయి. ఆకులు గరుకుగా వుంటాయి. ఆకురసము చేదుగా వగరుగా వుంటుంది. శ్వాసరోగాలకు, విషరోగాలకు పనిచేస్తుంది.

ఉమ్మెత్త

ఉమ్మెత్త అంటేనే విషవస్తువని చాలామందికి భయం. వీటిలో నలుపుది చాలా శ్రేష్టమైంది పచ్చపువ్వులది అన్నిటికంటే శ్రేష్టమైంది సామీప్యంగా అది దొరకుటకష్టము. ఆకురసము అతివేడిచేస్తుంది. ఈ ఆకును చూస్తే విషపురుగులు, పాములు హడలిపోతాయి. విష పురుగుల కాట్లకు, పాముకాటును, విషసంబంధమైన రోగాలకు ఆకు పసరు బాగు పనిచేస్తుంది

ఉత్తరేణి

ప్రతి నాటువైద్యుడు పాముకాటుకు మందుయిస్తాను. ఎముక విరిగి అతుకుకొనకపోతే నిమిషంలో ఆకువేసి కట్టిస్తాను అంటు వుంటారు. ఈ ఉత్తరేణి ఆకుతోనే అట్టివైద్యులు నాటకమాడుతారు ఉత్తరేణిఆకుపసరు కారంగా చేదుగావుండి వేడిచేస్తుంది. విరిగిన ఎముకలను అతుకుకొనచేయుశక్తి దీనిలోవుంది. చర్మరోగాలకు, విష సంబంధమైన రోగాలకు ఈ సమూహము అంతా పని చేస్తుంది.

ఉష్మగ

ఈచెట్టుసా మాన్యంగావుంటుంది. ఆకులుసన్నంగా పొడవుగా రెండు మూడు అంగుళాలు వుంటాయి. ముఖ్యంగా ఈచెట్టు చెక్కరసం అంటురోగాలకు, విషపురుగుల కాట్లకు చక్కగా పనిచేస్తుంది. రసము చేదుగానుండి వేడిజేస్తుంది.

ఉసరిక

ఇదిజీర్ణ, వాతరోగాలకు పరమాషధము ఈచెట్టు కాయలు పువ్వులు ఆకులు వైద్యానికి పుషయోగ పడుతాయి. దీనిచెక్క కాయలరసం వగరుగ పులుపుగ వుంటుంది. చలువచేస్తుంది రక్త, జ్వర, వాత, శ్వాసరోగాలన్నిటికివాడే ఔషధాలలో ఉసరికను వాడకుండా వుండరు.

కరక్కాయ

సామాన్యంగా ప్రతిజీర్ణ, వాత, రక్తరోగంలోను వాడేమందులలో కరక్కాయపొడి కంపకుండా వుండదు. ఈ కరక్కాయలలో పది రకాలు వున్నాయి. విజయ కరక్కాయ మాత్రం శ్రేష్టమైంది. కరక్కాయ కండలో మధురరసం, స్నాయువులలో ఆమ్లరసం, తొడిమలోచేదు, చర్మంలో కారము, గింజలో వగరు వుంటుంది. కరక్కాయ చలువచేస్తుంది.

కలబంద

ఇదికూడ సర్వాంగ సారమగు మూలిక. కలబంద మట్టలలో మదపువాసనగల గుజ్జవుంటుంది. వైద్యంలోమాత్రము మట్టలనే వాడుతారు మట్టలరసం విరేచనం గావించుతుంది. చర్మరోగాలను పోగొట్టుతుంది. ఈ మట్టలనుంచియే ముసాంబ్రిను తయారుచేస్తారు. దీనిని బలవర్ధక ఔషధాలలో వాడుతారు.

కవిరి

ఇది చండ్రుచెట్టునుంచి తయారుచేస్తారు. దీనినే కైరసారం, కాంచు, కాచు, కవిరి అంటారు. తమలపాకుల కిల్లీలలో ఎరుపురంగు వచ్చుటకు, నోటిదుర్గంధాన్ని పోగొట్టుటకు కవిరిని వాడుతారు. ఇది పెగటుగ, పగరుగ వుంటుంది. చలువచేస్తుంది. ముఖ్యంగా విరేచనాలను కట్టించుతుంది. నాలుక నోటిపూతను హరింపచేస్తుంది.

కరివెస

ఈ చెట్టును గురించి ఎల్లరకు తెలిసినవిషయమే. ఆకుమాత్రం పశువులచాలిట అమృతంవంటిది ఈనినతరువాత వాతిమువల్ల మైల ఎరునపుడు మాత్రము నిమ్మకాయంత కరివేపాకును సేరు బియ్యపు నీటిలో కలిపి నూరి రోజుకొకసారి త్రాగించిన మైలంతా పడిపోతుంది. వాతాన్ని హరింపచేస్తుంది. చూడి నిలుచుటకు కూడా దీనిని వాడవచ్చును.

కసివెంద

ఇది చిన్నచెట్టు సమూలమంతా పెగటుగా వుంటుంది ఆకు రసము వేడిచేస్తుంది. ఆకుపసరు చర్మరోగాలకు, వాపురోగాలకు వాతరోగాలకుచక్కగాపనిచేస్తుంది.

కుప్పింట

ఈ చెట్టు ప్రతిచోటా పెరుగుతుంది. ఇది మూర్ఝిండాకుజాతి లోనిది. ఆకురసం ఘాటుగా వుంటుంది స్మారకము తప్పినపుడు విష పురుగుల కాట్లకు ఆకుపసును ముక్కులలోపోసిన తుమ్ములువస్తాయి. చర్మరోగాలకు ఈపసు పనిచేస్తుంది.

కురంజీవాము

ఈ మొక్కలుగురుగుగా పెరుగుతాయి. పచారికొట్లలో ఇది దొరకుతుంది. జీర్ణరోగాలను వెంటనే తగ్గించుతుంది. ఇంకను ఈ వాములో మత్తును కలిగించే గుణముంది.

కురాసానివాము

ఇదికూడ ఘాటుగా సువాసనగా వుంటుంది గర్భ, వాత, జీర్ణ రోగాలకు పనిచేస్తుంది. జీర్ణకారి.

కుంకుడు

ఈచెట్టునుగురించి ఎల్లరకు తెలిసియుంది. ప్రతిఋణిలో ఈ కాయలులేకుండ వుండవు. కాయలరసం చేదుగావుంటుంది. దొమ్మలకు ఈరసమును తాగించిన పనిచేస్తుంది. చర్మరోగాలకు వాడే మందులను పైనరాసినప్పుడు కుంకుడుకాయ రసంతో కడిసిగాని మందును ప్రవయోగించు

కొనుగ

క్షయ ఆస్పత్తులను, ఈచెట్టువుండే ప్రాంతాలలో స్థాపించుట మనకు యోగ్యమైయుంది. ఈచెట్లుగాలిలోవిషక్రిములనుచంపేశక్తి వుంది. కానుగగింజల నుండి తీసిన నూనె చర్మరోగాలకు పనిచేస్తుంది. ఆకురసం గూడ చర్మరోగాలకు వాడవచ్చును.

కాకర

ఇది తీగె జాతిలోనిది. సమూల మంతా చేదుగా వుంటుంది, వేడిచేస్తుంది. ఆకుపసరు విషజంతువులకాట్లకు, చర్మరోగాలకు చక్కగా పనిచేస్తుంది.

కంద

మనపొలాలలో పండిచే కంద దుంపను మావిపడని పశువులకు తగినంత దుంపను అనగా 10 తులాల వరకు తీసికొని సేపు బియ్యపు నీటిలో కలిపి త్రాగించిన చక్కగా పనిచేస్తుంది. ఇకొక మంచి చట్నా.

కుక్కవాయింట

ఆకులు చిన్నవిగా, గుండ్రముగా చెడువాసనగా వుంటాయి. ఈఆకు పొక్కి గుణముంది. చర్మరోగాలకు, కర్ణరోగాలకు వ్రానాలకు పనిచేస్తుంది.

కస్తూరి బెండ

ఇది మధ్యరకపు చెట్టు, ఇది లక్ష్మీ ప్రదమైనది. ఆకురసము తీపిగా వగరుగా వుంటుంది. వాతజీర్ణరోగాలకు పనిచేస్తుంది.

కృష్ణతామర

ఇది అన్ని ప్రాంతాలలోనుదూరుకుతుంది దీనిసమూలం సాన్ని మిరియాలరసముతో విషపు మొక్కలుతిన్న పశువుకు, ఉంగిడితగిలిన పశువులకు త్రాగించిన చక్కగా పనిచేస్తుంది.

కొబ్బరి

కొబ్బరికాయలేనిచే ఏపూజ, ఏఫలహారం పూర్తి అవ్వదు. కొబ్బరిలో చమురువుంటుంది. పాడిపశువులకు, తదితర పశువులకు

వాతముచేసిన, అజీర్తిచేసిన, పాలరుచిత్కిన కొబ్బరికాయను పెట్టుట మనరైతులకు బాగా తెలియును. స్రోతిరైతు వాడవచ్చును. కొబ్బరి పువ్వుకూడ చక్కగపనిచేస్తుంది. కొబ్బరినూనెకూడ పశువులకువాడ తారు. మితిమీరివాడి తే వ్యాధికుదరకపోగా తదితర రోగాలలోకి దింపుతుంది. గాన ఒకపానునూనెకంటె వాడరాదు

కర్పూరనిలాజిత్తు

ఇది తెల్లటి ముక్కలలాగా వుంటుంది. కర్పూరరంగు కలిసి యుంటుంది. ఇదివగరుగా తీసిగావుంటుంది చలువచేస్తుంది. మూత్ర రోగాలకు పనిచేస్తుంది.

కలిగొట్టు

ఇది పెద్ద వృక్షము. ఇది దశమూలాలలో ఒకటి. దీని వేరుచేదుగా వుండి వేడిచేస్తుంది. ఈచెల్లెలో తెలుపు, ఎరుపు రెండు రకాలు వున్నాయి వాత, జీర్ణ, శ్వాసరోగాలలో వేరు పనిచేస్తుంది

కర్కటక శృంగి

ఇదియొకచిన్న చెట్టు. ఇదిరుచిగా వగరుగా వుండి వేడిచేస్తుంది. వాతాలకు, రక్తరోగాలకు, శ్వాసరోగాలకు పనిచేస్తుంది. ఇంకను కఫాన్ని, దప్పికను తగ్గించుతుంది.

కొడిశపాల

ఈచెల్లుఅరణ్యాలలోపెరుగుతాయి. దీనిమానుపట్టరసం ఎరుపు రంగుగా వుంటుంది. చెక్కరసం కారంగా, రుచిగా వుంటుంది. చర్మరోగాలకు, అసిసారము, విరేచనాలను కట్టించుతుంది.

కురు వేరు

ఇది తూటికాడవలె వుంటుంది. నీరుగల ప్రదేశాలలో పెరుగుతుంది. వేరు సువాసనగా రుచిగా చేదుగా తీపిగా వుంటుంది జ్వరాన్ని, శ్వాసను కట్టించుతుంది. దప్పికను అణచుతుంది.

గంజాయి

దీనినే జ్ఞానపత్రిలంటారు. ఇదిమత్తును కలిగించుతుంది విరేచనాలను కట్టించుతుంది. దీనిఆకురసము చెవిమాదకు మొండి చర్మ రోగాలకు పనిచేస్తుంది.

గచ్చ

ఇది పొదలాగా పెరుగుతుంది. గచ్చపప్పు చేరుగా వగుగా వుంటుంది. శ్వాసరోగాలకు పనిచేస్తుంది. ఆకును వెచ్చచేసి కల్లనాలకు, బుడ్లనావులకు, దూడల బొడ్డువావులకు నాలుగైదుక్లు కట్టిన తగుతుంది.

గుంటకలగర

ఇదిబికిచిన్న మొక్క నలుపు, తెలుపు పసుపుపువ్వులు పూసే రకాలు వున్నాయి ఇదిచర్వాంగనారమైన మూలిక. ఆకురసము చేదుగా వుంటుంది. నేత్ర, చర్మ, శిరోరోగాలకు ఆకురసము పనిచేస్తుంది.

గోగు

ప్రతియింటిలోను గోగు కూర వండుకొంటారు. చిన్నదూడలకు రేజీకటిగల పశువులకు, కసిమిరి తగిలిన పశువులకు గోగుకూర, గోగుగింజలు పెట్టిన చక్కగా పనిచేయును. కంటులకు, గడ్డలకు, వ్రణములకు, కల్లవావులకు గోగుకూర ఉడికించి కట్టిన తగ్గిపోవును, వేడిచేయును. రుచిగా వుల్లగా వుంటుంది,

గాడిద గడప

ఇది కంచెలమీద, కాలువగట్లమీద తీగెగా మొలచుతుంది సమూలమంతా చేదుగా వుంటుంది. ఆకుపసరు వాతరోగాలకు, చర్మ రోగాలకు, విషపురుగుల కాట్లకు, ఎలికపాములు పేగులలోవున్నపుడు చక్కగా పనిచేస్తుంది.

గుగ్గిలము

గుగ్గిలము చెట్టుయొక్కబంక. నీటిలో కలిపిన పాలవలె తెలుపుగా వుంటుంది. బలవర్ధకాషధాలలోను, ధూపనై వేద్యాలకు, వాతనొప్పుల పట్లకు పనిచేస్తుంది

గొల్లజిడ్డు

దీని ఆకులు తిప్పతీగె ఆకులవలె వుంటాయి. దీని ఆకులను మెత్తగా బెల్లముతోనూరి విరిగిన ఎముకలకు కట్టుకట్టిన వెంటనే అతుకుకొన చేస్తుంది ఆకురసము మూత్రరోగాలకు గాయాలకు, పనిచేస్తుంది.

గజ పిప్పలి

ఇవి మలయా ప్రాంతాలలో ఎక్కువగా పండుతాయి. వేడి చేస్తుంది గొంతురోగాలకు శ్వాసరోగాలకు, వాత, జీర్ణరోగాలకు పనిచేస్తుంది.

చింత

చింతచెట్టు వుపయోగాన్నిగూర్చి ఎల్లరికు తెలిసినవిషయమే. చింతపండుపులుసు చలువచేస్తుంది విరేచనాన్ని కలిగిస్తుంది. చర్మ రోగాలను పోగొట్టుతుంది. చింతగింజల జిగురు విరిగిన ఎముకలను అతుక్కొనచేస్తుంది. పులుసు విహలరువిరుగతీస్తుంది.

చిత్రమూలము

చిత్రమూలం చెట్టులో ఎరువు. తెలుపు నలుపు భేదాలు వున్నాయి. నలుపురంగుది పాడిపశువులకు వాసన చూపినా, పాలలో కలిపినా పాలు నల్లబడతాయి. చిత్రమూలం బెరడును చూర్ణంచేసి బలవర్ధక ఔషధాలలో కలిపి ఈయవచ్చును ఆకును పేరును బెణుకులకు, పాతనొవ్వులకు వుపయోగించిన పని చేస్తుంది.

చేదుబీర

మంచిబీరవలె వుంటుంది. సమూలమంతా చేదుగావుంటుంది. నాడికాసంబంధమగు రోగాలకు ఆకుపసరు పనిచేస్తుంది నరాలకు సత్తువ కలిగించుతుంది.

చేదు పొట్ట

దీని సమూలమంతా చేదుగా వుంటుంది. వేడిచేస్తుంది. రక్త, చర్మ, క్రిమిసంబంధమగు రోగాలకు ఆకుపసరును వాడవచ్చును.

చేకొవిత

దీనినే సేగుర్తాకు అంటారు. ఇది వొడ్లబోను పొలాలలోను పెరుగుతుంది. ఆకు పసరు వాతాలకు బాగా పనిచేస్తుంది.

చిరి

దీనినే చిరికూర అంటారు. ముండ్లతోటకూరలాగావుంటుంది. ముండ్లువుండవు. తీపిగా రుచిగావుంటుంది. చలువచేస్తుంది. విషానికి విరుగుడుగా పనిచేస్తుంది. చిరివేళ్ళరసము ఉంగిడికి పశువులకు విషపు మందులు పెట్టినపుడు విరుగుడుగా ఈయవచ్చును. విషపు మొక్కలు తిని నోరుపోక్కినపుడు ఈవేళ్ళరసాన్ని తాగించాలి.

మంచి గంధపుచెక్క

చెక్కపొడి, చెక్కఅరగదీసిన గంధము సువాసనగావుంటుంది. చలువచేస్తుంది. తాపాన్ని, మూత్రోరోగాలను పోగొట్టుతుంది

చిట్టిముట్టి

ఇది యొక చిన్న మొక్క. ఆకురసము మూత్రోరోగాలకు, దాహాన్ని తగ్గించుటకు పనిచేస్తుంది.

చేదు జీలకఱ్ఱ

దీనినే విషకంటకాలు అంటారు ఇది నలుపుగా చేదుగా వుంటుంది. వేడిచేస్తుంది. విషాలకు విరుగుడుగా పనిచేస్తుంది. చర్మ వ్యాధులకు ఈ జీలకఱ్ఱను చింతపండు పులుసుతో కలిపి పూతగా పెట్టిన తగ్గుతుంది.

జీడిగింజలు

నల్లజీడిగింజలను నలగగొట్టితే మంచిఘాటుగావుండి శరీరము పొక్కుతుంది. ఇవిచేదుగా వెగటుగా చమురు కలిగియుంటాయి. పాడి పశువులకు తదితర పశువులకు ఈ గింజలను పులిచల్లలో నానవేసి పెట్టవచ్చును. అనుభవముగల రైతులే వీటిని వాడాలి. ఈ గింజలతో భల్లాతిక లేహ్యం తయారు చేస్తారు. ఈ లేహ్యాన్ని పశువులకు వాడరాదు.

జలకఱ్ఱ

ప్రతియింటిలోను యిదివుంటుంది. జీర్ణకారి. వేడిచేస్తుంది. రక్త, జీర్ణ, వాతరోగాలలో వాడే మందులన్నిటిలో కలిపి ఈయ వచ్చును.

జిల్లేడు

జిల్లేడుపాలు పొక్కుతాయి. తెల్లజిల్లేడు శివునకు ప్రీతియట. చెట్టుసమూలమంతా వెగటుగాచేదుగా వుంటుంది. చాలావేడిచేస్తుంది. ఆకురసం శ్వాసరోగాలకు, వివపురుగుల కాట్లకు, చర్మరోగాలకు పని చేస్తుంది. కీళ్ళవాపులకు, కీళ్ళదెబ్బలకు జిల్లేడుకులకు ఆముదమురాచి వెచ్చచేసి కట్టిన తగ్గుతాయి.

జటా మాంసి

ఇది పీచుగావుంటుంది. చేదుగా తీపిగా వగరుగా వుంటుంది. చలువచేస్తుంది. సరాలబలహీనతను పోగొట్టుతుంది. ఇంకను ఇది సువాసనగా వుంటుంది. జ్వరమును శ్లింతుతుంది. చర్మరోగాలను పోగొట్టుతుంది.

తుమ్మ

ఈ చెట్టునుగురించి ప్రతిరైతునకు తెలియును. సమూలమంతా వగరుగా వుంటుంది. చెక్కరసము విరేచనాలను కట్టించుతుంది. నోటిపుండ్లకు చర్మరోగాలకు చెక్కరసం పనిచేస్తుంది. తుమ్మకాయలు బలమును కలిగించుతాయి. తుమ్మకాయ వాతాన్ని పోగొట్టుతుంది.

తురక వేప

ఈ చెట్టు చెక్కరసం ఆకురసం చేదుగావుంటుంది వేడి చేస్తుంది. ఆకురసం విరేచనం గావించుతుంది. చర్మరోగాలకు, వాతరోగాలకు వాతపట్లకు ఆకురసం పనిచేస్తుంది ఈఆకువేసికాచిన నీటిని కల్లవాపులకు, వాతనొప్పులకు అప్పుడప్పుడు పట్టించిన తగ్గుతాయి.

తులసి

పీటిలో కృష్ణతులసి, లక్ష్మీతులసి, భూతులసి. అనేవి వున్నాయి. కృష్ణతులసి సువాసనగా వుంటుంది. కఫాన్ని పోగొట్టుతుంది దగ్గును హరింపజేస్తుంది. వేడిచేస్తుంది. మొగబంతి, ముక్కుపీసన మున్నగు రోగాలలో ముక్కులకు పట్టించిన తుమ్ములు వచ్చి శ్లోభారము తగ్గుతుంది చర్మరోగాలను పోగొట్టుతుంది

తవ్వల పాకులు

ప్రతిరైతునకు ఈఆకులవాడకం తెలియును. వాత, జ్వర, శ్వాసరోగాలలో ఈఆకుపసరు పనిచేస్తుంది

నేలతంగేడు

ఈచెట్టు సమూలమంతావగరుగా వుంటుంది ఇదిచిన్న గుబురు గలచెట్టు ససుప్రపచ్చపూలుపూస్తుంది ఆకురసంవిరేచనాలను కట్టించుతుంది. దూడలకు తెలుపుగా విరేచనాలగునప్పుడు ఆకును పెరుగుతో కలిపి పెట్టిన తగ్గుతాయి.

తిప్పతీగె

ఈతీగెనుండితిప్పనత్తును తీయవచ్చును. తీగెరసముకారముగా వగరుగా చేదుగా వుంటుంది. ఈరసము వాత, రక్త, రోగాలకువాడవచ్చును. తీగెనుపలుపుగా చుట్టి కురముతగిలిన పశువుమెడలోవేసిన జ్వరము, గ్రహబాధలు తగ్గుతాయి.

తవ్వాకరి

ఎదురుబొంగులలో పుట్టే తెలుపురంగుగల పలుకులనే తవ్వాకరి అంటారు. నెగటుగా కారముగా వుంటుంది మూత్రరోగాలకు చక్కగా పనిచేస్తుంది.

తిరిఫలాలి

కరక్కాయ, తాడికాయ, ఉసిరిక్కాయలను తిరిఫలాలి అంటారు. వాత, రక్త, జీర్ణ, నేత్రోరోగాలకు చక్కగా తిరిఫల చూర్ణంపనిచేస్తుంది.

తిరికటుకాలు

సొంటి, పిప్పళ్ళు, మిరియాలను తిరికటుకాలు అంటారు. ఈ మూడు కలిపిన చూర్ణాన్ని రక్త, జీర్ణ, శ్వాస, శిరో, నేత్రోరోగాలకు వాడవచ్చును.

తేనె

తేనెలో నాలుగురకాలు వున్నాయి. తేనె మధురముగా వుంటుంది. వేడిగావుండే పదార్థాలలో తేనెను కలిపివాడిన విషముగా మారుతుంది. బలవర్ధక ఔషధాలలోను, మాత్రలు లేహ్యాలలోను కలుపుటకు వాడవలసినపుడు చల్లారిన తేనెనువాడాలి.

తెల్లములక

వీటిలో వివిధరకాలు వున్నాయి. చెట్టునకు ముండ్లుంటాయి. తెల్లములకపండ్లు తెలుపుగావుంటాయి ఆకురసము చేదుగావుండి వేడి చేస్తుంది. ముఖ్యముగా కఫాన్ని. వాతాన్ని పోగొట్టుతుంది. నేత్రోరోగాలను పోగొట్టుతుంది. ఈ ఆకురసముతో చూడి పశువులకు నస్యము చేయించితే మగదూడలు పుట్టగలవని కొంతమందినమ్మిక.

తుంగ ముస్తలు

మామూలుగా మెట్ట, మాగానిగట్లమీద మొలచే తుంగ దుంపలనే తుంగముస్తలు అంటారు. చెట్టదుంపకంటె మాగానిదుంప పెద్దదిగా వుంటుంది. తుంగముస్తలు చేదుగ వగరుగ తీసిగావుంటాయి.

ఇవి రక్తాన్ని శుభ్రపరుస్తాయి. ఆకలిని కలిగించుతాయి. దుంపను త్రొక్కి కంతులకుకట్టినతగ్గుతాయి. శ్లేష్మరోగాలలోను, జ్వరాలలోను విరేచనాలలోను తదితర మందులతోకలిపి ఈయవచ్చును

తాళిసపత్రి

ఇది పెద్దవృక్షము. చెట్టంతా సువాసనగా వుంటుంది. దీని ఆకుయే ప్రసిద్ధమైనది. ఇదిఎండినద్రవ్యము చేదుగా, తీపిగా వుంటుంది. కఫరోగాలను, వాతాలను, శ్వాసరోగాలను తగ్గించుతుంది.

ధనియాలు

మెట్టస్థాంతాలలో మామూలుగా పండేనంట. పత్తియింటి లోను ధనియాలు లేకపోతే వంటంటిపనిసాగదు ధనియపు మొక్కనే కొత్తిమీర అంటారు ధనియాలుతీపిగా కొంచెముచరుగావుంటాయి. మంచిజీర్ణకారి. కడుపులోని చెడువాయువును తీసివేస్తుంది. జీర్ణరోగాలలోను బలవర్ధకౌషధాల లోను కలిపివాడవచ్చును.

దానిమ్మ

ఈచెట్టుచెక్క, ఆకు, వేరురసము వగనుగావుంటుంది. లేత ఆకును తగినంత పెరుగుతో త్రొక్కిదూడలకు, పెద్ద పశువులకు పెట్టిన విరేచనాలు తగ్గుతాయి. చెక్కరసమును పశువు ఈనిన తరువాత మైలపడుతున్నప్పుడు మానాన్ని కడుగుచున్నయోని శుభ్రపడుతుంది దుర్వాసనకూడ పోతుంది.

దిరిసెన

ఇదియొక పెద్దవృక్షము. ఈచెట్టుచెక్క, ఆకురసము వెగలుగా కొంచెము చేదుగావుంటుంది. వేడిచేస్తుంది. ఆకురసము రక్తసంబంధ మగు రోగాల కు వుపయోగపడుతుంది. చెక్కరసము వాతరోగాలలో వాడవచ్చును.

దూసర

ఇదితీగెగా ప్రాకుతుంది. వేరుఘాలుగావుంటుంది. దూసరతీగెను పలుపుగా చుట్టి కురమ, దొమ్మ మున్నగురోగాలలో మెడలోవేసిన తాపము అణుగుతుంది. దూసరఆకు పసురును మూత్రోరోగాలలోవాడ వచ్చును. ఆకు పసురు చలువచేస్తుంది.

దుష్టుపుతీగె

ఇదికూడ తీగెగా ప్రాకుతుంది. ఈతీగెను కూడ పలుపుగాచుట్టి కురమరోగము గలపశువు మెడలో వేసిన జ్వరము తాపము తగ్గుతుంది. శరీరపు నొప్పులు తగ్గుతాయి. ఆకుపసురు వేడిచేస్తుంది. వాతరోగాలకు, రక్తసంబంధమగు రోగాలకు ఈఆకు పసురును వాడుతారు. ఈతీగె ఉపయోగము రైతులకు తెలియును.

దొండ

మామూలుగా దొండకాయను కూరగా వండుకొంటారు. దీనిరోకాకిదొండ, తియ్యదొండ, లింగదొండ అనేరకాలున్నాయి. దొండఆకు పసురును వాతరోగాలకు వాడవచ్చును. దొండాకు పసురును తగినంతమందినూనెలో కలిపి అరుగివాపులకు, బెణుకులకు వాడిన తగ్గుతాయి.

దేవదారు

ఇది పెద్దచెట్టు. కొంచెము సువాసనగా వుంటుంది. మ్రానుల ఒకవిధమగు పసురు వుంటుంది దీనినే దేవదారు తైలము లేక బర్నెంట్లైన్ అంటారు. చెక్కకషాయము వాతరోగాలకు, మూత్రోరోగాలకు, చర్మ రోగాలకు పనిచేస్తుంది.

దింతెన

దీనినే గంటెనచెట్టు అంటారు. వీటిలో తైలపు నలుపురకాలు వున్నాయి. డొంకలలో పెరిగేటిగె. దీనిపేరురసము కారముగ, చేదుగ,

వగరుగ వుంటుంది. దీనివేరును అరగదీసి విషపురుగుల కాట్లకు కండ్లలో కలికెముగా వేయవచ్చును. క్రిమిరోగాలలోను, విషజంతువుల కాట్లకు, కుండేటి వెరికి వేరురసాన్ని యిచ్చినతగ్గుతాయి.

నల్లేరు

ఇది ఊంకలమీద, చెట్లమీద పాకుతుంది. నల్లేరును భస్మాలు చేయుటకు కాయలను మందులలోకి వుపయోగించుతారు. నల్లేరు రసము దురదగావుంటుంది. వేడిచేస్తుంది. ఉంగిడికి, విషపురుగుల కాట్లకు, విరేచనాలకు వుపయోగపడుతుంది

నల్లమందు

నల్లమందు చేదుగావుంటుంది మత్తును కలగజేస్తుంది. మూత్రాన్ని బంధించుతుంది శరీరనొప్పులను తగ్గించుతుంది జీర్ణ రోగాలకు, అజీర్తి విరేచనాలను కట్టించుతుంది. క్షీణించిపోయే పశువులకు ఆవుపాలలో తగినంత నల్లమందు కలిపి వరుసగా కొన్నిదినాలు యిచ్చిన పశువు బాగుపడుతుంది

నల్లఉప్పి

ఈ చెట్టుచెక్క, వేరు, ఆకులరసము చేదుగావుంటుంది పశువుల దీర్ఘవాతరోగాలకు చెక్కరసము చక్కగా పనిచేస్తుంది

నీరుల్లి

ఇవి ఎరుపుగ, తెలుపుగ వుంటాయి ప్రతియింటిలోను వుల్లి పాయలు లేకపోతే వంటచేసేవారు తృప్తిపడరు వుల్లిపాయల రసము కొంచెము కారముగా వెగటుగావుండి చలువచేస్తుంది సరాలకు సత్తువను కలిగించుతుంది. పసుపుల శ్వాస రోగాలకు, వాతరోగాలకు వాడవచ్చును.

నేరేడు

నేరేడుచెక్క రసమా, నేరేడు పండ్లరసము వగరుగ కొంచెము తీపిగ వుంటుంది ముఖ్యముగ ఇవి విరేచనాలను కట్టించుతాయి. మూత్ర, మల కోశాలను శుభ్రపరచుతుంది చెక్క కషాయముతో పుండ్లను గాయాలను కడిగిన త్వరలో గారపట్టుతాయి

నేలవేము

ఇదియొక చిన్న మొక్క సమూలమంతా చేదుగ వుంటుంది రక్త, జీర్ణ, వాత రోగాలలోవాడే మందులలోను బలవర్ధక ఔషధాలలోను నేలవేమును కలిపి వాడవచ్చును

నువ్వులు

నువ్వులు లేకపోతే మనయింటిలోనికి కావలసిన స్వచ్ఛమైన నూనె దొరకదు నువ్వులువేడిచేస్తాయి నువ్వులనూనెను, నువ్వులను పశువులకువాడతారు శీతాకాలములోనువ్వులు తాటిబెల్లంకలిపిత్రొక్కి పశువులకు పెట్టిన వాతాన్ని శరీరములో పుంజే చెడునీటిని హరింప చేసి బలముకలిగిస్తుంది మావివేయని పశువులకును వ్వులనుతొక్కి గోరువెచ్చనినీటిలో కలిపి పెట్టిన మావిపడుతుంది

నీరుగొబ్బ

దీనినే గొబ్బిలంటారు ఆకు చేదుగతీపిగావుంటుంది జీర్ణరోగాలకు, ఉదరరోగాలకు, వాతరోగాలకు, వేరురసము మూత్రరోగాలకు పనిచేస్తుంది.

నారదబ్బకాయ

ఈచెట్లు కొండప్రాంతాలలో ఎక్కువగా పెరుగుతాయి. ఇది కొంచెము వగరు, చేదు, పులుపుగా వుంటుంది. కాయరసము రక్త, జీర్ణ, వాత రోగాలకు కాయరసం మంచిపనిచేస్తుంది.

నేలములక

ఇదికూడ తెల్లములకవలె పనిచేస్తుంది. ఇంకను ఈ ఆకుపసరు చర్మ రోగాలకు, విషాలను విరచుటలోను ఆకలిని పుట్టించుటలోను, జ్వరాలను తగ్గించుటలోను మంచివుపయోగకారి.

నేల ఉసిరిక

ఇది చిన్న మొక్క జాతిలోనిది ఆకుసహాయంతో భస్మాలు చేస్తారు. దీనిఆకులు కాయలువగరుగా రుచిగావుంటాయి. చలువ చేయును. మూత్ర, చర్మరోగాలను పోగొట్టును

పంచ లవణములు

పైంథవ, సోవర్ప, బిడా, కాస, సముద్ర లవణాలను పంచలవణాలు అంటారు. ఇవి శరీరాన్ని పోషించడానికి అత్యంతవసరము. ప్రతి వ్యాధికివాడే మందులలోను, బలవర్ధక ఔషధాలలోను కలిపి వాడవచ్చును.

పసుపు

పసుపు లేనిదే దేవతారాధనలు జరుగవు. వంటింటి పనులు కొన్ని సాగవు. పసుపు వేడిచేస్తుంది జీర్ణ, రక్త, వాత, చర్మరోగాలలో పసుపును వాడవచ్చును. ఇది ఉద్రేకకారి, బలకారియగు మూలిక.

పటిక

ఇది వగరుగ పులుపుగ కొంచెము కారముగా వుంటుంది. నోటిని శుభ్రపరచుటకు, పండ్లను కడుగుటకు, నేత్రరోగాలకు, రక్తస్రావమును అణచుటకు పటిక చక్కగా ఉపయోగ పడుతుంది.

పుగాకు

పుగాకులో “నికోటిన్” అనే విషపదార్థమువుంది. పుగాకు తోటలలోనికి విషజంతువులు పోజాలవు. పుగాకురసముగాని ఎండిన చూర్ణముగాని పురుగులు పడిన పుండ్లను మాన్పుటకు, చర్మరోగాలకు, నేత్రరోగాలకు ప్రవయోగించ వచ్చును.

పిప్పళ్లు

పిప్పలితీగ చల్లనిప్రదేశాలలో పెరుగుతుంది పిప్పళ్ళు చమురు గలిగి యుంటాయి. రసము వేడిచేస్తుంది. రక్త, జ్వర, వాత శ్వాస రోగాలన్నిటిలోను వీటిని వాడవచ్చును.

పెన్నేరు

ఇదియొక చిన్నచెట్టు. దీని దుంపనే వైద్యానికి వాడుతారు దుంప పలువచేస్తుంది. అజీర్తి దగ్గు వాతము, విరేచనాలను తగ్గించు తుంది.

ప్రత్తి

ప్రత్తిచెట్టు లేకపోతే మనవస్త్రాలు తయారవ్వవు ప్రత్తిగింజలను పశువుల దాణాలో కలిపి పెడతారు. ప్రత్తిఆకు ఎసరు విరేచనాలు కట్టించుతుంది.

పులి చింతాకు

వీటిలోకూడ కుక్క పులిచింత, ఎర్రపులిచింత, తెల్లపులిచింత అనే రకాలుగలవు. ఆకులు పుల్లగావుంటాయి, వేడిచేస్తుంది. ఆకు రసము వాతరోగాలకు, శ్వాసరోగాలకు, చర్మరోగాలకు నేత్రరోగాలకు వాడవచ్చును.

పున్నాగ

ఇది పెద్దపృక్షము. గింజలు సువాసనగా వుంటాయి. ఆకుల రసము చలువచేస్తుంది చర్మరోగాలకు, నొప్పిలకు, కంతులకు గింజలు బాగుగా పనిచేస్తాయి.

పేంకణ

ఇది తీగె జాతిలోనిది. పువ్వులు ఎరుపుగా పండ్లు సువాసనగా వుంటాయి, ఎండినకాయలను బజారులో అమ్ముతారు. ఆకు రసము చలువచేస్తుంది. తాపమును హరింపజేస్తుంది. విరోచనాలను కట్టించుతుంది.

పొగడ

ఈ చెట్టుమీను గట్టిగా ఉంటుంది. వీటిపుష్పాలు సువాసనగా వుంటాయి. నవ్వుచెట్టువలె వుంటుంది. చెక్కరసం దంతరోగాలకు, అతిసారమునకు పనిచేస్తుంది.

పొత్తిపత్తి ఆకు

దీని ఆకురసము విరోచనమును కరిగించుతుంది. విషాన్ని హరింపజేస్తుంది. జ్వరాన్ని, నేత్రరోగాలను చోగొట్టుతుంది.

పాపాణభేది

దీనినేపిండికొండచెట్టు అంటారు ఈ చెట్టులో రాళ్ళనుపిండిచేసే శక్తి వుండటం చలువచేస్తుంది. మూత్రకోశములోని రాళ్ళను కరిగించుతుంది. దీని ఆకురసమును రాతికల్వలు చేయుటకు వుపయోగిస్తారు. వగర్పు, దగ్గు, జ్వరము తగ్గించుతుంది

బ్రహ్మ దండి

ఇది పసుపుపచ్చని పూవులుపూస్తుంది. ఇది మెట్ట చేలలోను, గట్లమీదను పెరుగుతుంది. దీని సమూలరసాన్ని తీసి చర్మరోగాలకు, విషపురుగుల కాట్లకు, మాదలకు వ్రుపయోగించ వచ్చును.

బొడిత

ఇది పెద్దచెట్టు. చెక్కరము ఆకురసము వెగటుగా వుంటుంది. వాత, కర్ణ, చర్మరోగాలకు వ్రుపయోగపడుతుంది. ఆకురసము పుండ్లలోని పురుగులను చంపుతుంది.

బొక్కెన

దీనినే నీటిపప్పుల అంటారు మెట్ట మాగాని ప్లాంతాలలో ఈతేగె పెరుగుతుంది ఆకుపసరు గాయములను మాన్పుతుంది.

బంతి

మామూలుగా మనపొలాలలోను, ఇండ్లలోనుదొడ్లలోను పెరిగే ససుపుపచ్చపువ్వులు బంతి మొక్కల విషమై ఎల్లరకు తెలిసియుంది. బంతిఆకుపసరు చర్మరోగాలకు పొడలకుపట్టించితగ్గుతాయి బంతిఆకు ఆరకు రక్తి స్రావమును ఆపుతుంది బంతి ఆకు పసరు చంటివాపులకు రాసిన తగ్గుతాయి.

బలుచెక్కెన

బంగారురంగు గల పూవులుపూస్తుంది. కాయలకు ముండ్లు వుంటాయి. దీని సర్వాంగములకు పసుపుపచ్చని పాలువుంటాయి. బ్రహ్మదండికి వుండవు. దీనిసమూలమంతా చేదుగావుంది విరేచనముగావించుతుంది. లోహాలసృష్టించేస్తుంది. జీర్ణరోగాలకు మూత్ర రోగాలకు ఆకుపసరు పనిచేస్తుంది. లోపలకుయిచ్చిన ఎలిక పాములు క్రిములుచస్తాయి.

బోడతరము

దీనిలో తెలుపు, ఎరుపు సచ్చపువ్వులు పూయుమొక్కజాతుల లోనివి. చెట్లంతా జిడ్డుగావుండి మదపువాసనకలిగి యుంటుంది. చవుడు, పల్లము, పాటిగరువు భూములలో పెరుగుతాయి. ఆకురసం చర్మరోగాలకు, చంటివాపులకు పనిచేస్తుంది. బోడతరము సమూలముతో వామువాటరువలె ఉంత్రముద్వారా తీసిన అర్కమువిషాలకు, చెట్టికి, శరీరములో వుండే మలినపదార్థాలను తీసివేయుటకు వాడవచ్చును.

బావం చాలు

ఇవి పల్లపు ప్రాంతాలలోను, రేగడి భూములలోను మూడు అగుగుల వరకు పెరిగేమొక్కలు, గింజలు సువాసనగా వుంటాయి. వీటినే బావంచాలంటారు. దీనిఆకును కూరవండుకుంటారు బావంచాలు దర్మవ్యాధులకు, తెల్లపొడలకు, మచ్చలకు పని చేస్తాయి.

భూతులని

బీళ్ళలోను, గరువు భూములందు ఈ మొక్కలు పెరుగుతాయి. ఇదికూడ భూటయిన వాసన కలిగి యుంటుంది. ఈ వాసనకు భూత, పిశాచ, గ్రహబాధలు ఎగిరిపోతాయి. దీని ఆకుపసుపు పశువు చర్మరోగాలకు, కుక్కల గజ్జికి పనిచేస్తుంది.

భూర్జరపత్ర

దీనినే భుజపత్రి అంటారు. ఈ చెట్లు హిమాలయ ప్రాంతములందు పెరుగుతాయి. ఎన్నో గ్రంథాలు ఈ చెట్టు మూత్రమునుండి పచ్చే పొరలమీద పూర్వులు వాసుకొనేవారు ఆకులుకూడ అరటి

యాకులవలె పెద్దవిగా వుంటాయి. ముఖ్యముగా పశువులకు గ్రహ బాధలు, ద్విష్టిదోషాలు, శ్లగ్గ్రహాలు, దుష్టగ్రహాలు, అంటురోగాలు సోకకుండా ఈ భూర్జర వత్రింమీద యంత్రాలు, సంఖ్యలు వేసేరక్ష చేసుకుంటే తయారు చేసి, పశువులకు, పశుశాలల గోడలకు తగిలించు తారు.

బరివెంక

దీనినే బర్రెంక అంటారు దీని ఆకులు తింటే మేకల పాలు తగ్గుతాయి. దీని చెక్కరసము వాతాన్ని, కఫాన్ని, అతిసారాన్ని తగ్గించుతుంది.

మిరప

ఎండుమిర్చి లేని గృహ ముండదు. ఎండుమిర్చిని నీటిలో వేసి కాచి వడపోసి పశువుల వాతజ్వరరోగాలకు వాడవచ్చును మిర్చి పొడినిమాత్రం నీటిలో వేసి కాచుకుండ పోసిన పశువులకు ఒక్కొక్క స్పృశప్రమాదం కల్గించుతుంది

మెంతులు

ఇవి కూడ ప్రతి గృహములోను వాడుతారు. మెంతులు వేడి చేసి ఆర్చుతాయి. జ్వర, వాతరోగాలలోను, పాడి పశువుల దాణాల లోను వేయించిన మెంతిపొడిని వాడుతారు. పాలుకూడ రుచిగా వుంటాయి దాణాలు త్వరగా జీర్ణమవుతాయి. పాలుకూడ రుచిగా వుంటాయి.

మిరియాలు

ఇవి వేడిచేస్తాయి జ్వర, రక్త, వాత, నేత్రి రోగాలలో వాడే మందులలో కలిపి వాడిన చక్కగా పనిచేస్తాయి.

మోదుగ

ఈచెట్టుఆకులతో విత్తళ్ళు కుట్టుతారు. మోదుగ పువ్వును, మోదుగ చెక్కను, మోదుగ గింజలను వాత, జీర్ణ, రక్త, రోగాలలో వాడుతారు.

ముష్టి

దీనినే విషముష్టి, ముషిణి అంటారు. ఈగింజలనుంచి నూనెను తయారు చేస్తారు. ముష్టిగింజలను శుద్ధిపరచి నాడికా సగబంధ మగు రోగాలకు వ్యాధినశురుకుదనము, బలముకల్గించును ఇంకనుపక్షవాతము, పార్శ్వపు వాతాలకు పొడి పనిచేస్తుంది.

మునగ

ఈచెట్టుచెక్కరసము, ఆకురసము, పువ్వురసము వేడిచేస్తుంది. మునగ చెట్టులో పెన్నిలినను తయారుచేసేటషధి యుంది. దొమ్మలకు, వాతాలకు, బెణుకులకు చెక్క, ఆకురసం పనిచేస్తుంది. పువ్వులరసం నేత్రరోగాలకు పుషయోగ పడుతుంది.

మూర్క్కొండ

వీటిలో కుప్పింట, మూర్క్కొండ అనిరెండు రకాలువున్నాయి. కుప్పింట ఆకులు గుండ్రముగాను, మూర్క్కొండకులు కోలగాను వుంటాయి. ఈరెండు ఒకేపని చేస్తాయి అపస్మారం, తుమ్ములు వచ్చుటకు, కలికెము వేయుటకుఆకుపసరువాడవచ్చును పసరుమంటగా వుంటుంది. వేడిచేస్తుంది.

మయూరశిఖి

దేవాలయములలోను, తదితర పార్వతాలలోరాతికి రాతికి మధ్యగా వుండే ఒగుళ్ళలో పాచిపట్టమొలచేది. ఇదిమొక్కగామొలుస్తుంది. అడుగున చిన్నదుంప వుంటుంది. దీని సమూలమంతా విషాలకు, గర్భరోగాలకు పనిచేస్తుంది.

మృంశ్లతోటకూర

వీనిలో తెలుపు, ఎర్రపురకాలువున్నాయి సమూలర, మువిఠ రోగాలకు ఈయవచ్చును. పాడిపశువులకు పెట్టినపాలు వృద్ధియగ తాయి. ఎర్రతోటకూరలో బంగారం భస్మమగుతుంది.

ముల్లంగి

పెద్దదుంపగా వూరగుతుంది కారముగా రుచిగా వుంటుంది త్రిదోషహరమైంది. విరేచనము గావించుతుంది. మూత్రోగమును పోగొట్టుతుంది.

మాచికాయ

ఈచెట్టు అడవులలో పెరుగుతాయి కాయలు గుండ్రముగా వుంటాయి. కాయలే వుపయోగము కాయ చూర్ణమువేడి చేస్తుంది విరేచనాలను కట్టించుతుంది. నోటిపూతను పోగొట్టుతుంది దీనిగంధము చర్మరోగాలకు పనిచేస్తుంది.

మోడి

పిప్పలి మోడి, మోడియంటారు. ఎండినకట్టె ఘోషగా, కారముగా వుంటుంది. జీర్ణకారి, జీర్ణ, వాతరోగాలకు పనిచేస్తుంది వేడి చేస్తుంది

మామిడి

ఈచెట్టు విషయమైఎల్లరకు తెలిసినవిషయమే మామిడిచెక్కరసం మామిడిచిగుళ్ళ రసం విరేచనాలను కట్టించుతాయి మామిడి వేరు రసం కఫవాతముల హరించును.

మంజిష్ఠ

ఇదియొక చిన్నతీగ దీనివేరే సిద్ధానవైనది. ఎరుపురంగుగా వుంటుంది వేడిచేస్తుంది. శ్లేష్మాన్ని హరింపజేస్తుంది జ్వరాన్ని తగ్గించుతుంది. చర్మ, రోగాలను, పోగొట్టుతుంది.

మద్ది

ఇది పెద్దవృక్షము. దీనిలో తెలుపునలుపు రెండురకాలు. తెల్ల మద్ది ఔషధాలలో వాడుతారు మౌనికుగంటువేసిన పాలుకాదుతాయి. చెక్కకపాయము మూత్రోగాలకు, శ్వాసరోగాలకు పనిచేయును.

ములుగోరింట

దీనిలో నాలుగురకాలు వున్నాయి. మొత్తంమీద ఇవన్నీ కొంచెమించుగా సమానంగానే పనిచేస్తాయి. ఆకుపచ్చ చర్మరోగాలకు, వ్రణరోగాలకు పనిచేస్తుంది

మెంతులు

మెంతులువేయించినపొడి పాడిపశువులకు, తదితర పశువులకు దాణాలలోను కుడితిలో కలిపిన జీర్ణము గావించును. పాలకు రుచి వచ్చును. మెదటిరోగములకు మంచిది. బలవర్ధక ఔషధాలలోకలిపి మెంతులను వాడవచ్చును. కఫాన్ని వాతాన్ని పోగొట్టుతుంది

ములమోదుగ

దీనివేరు వగరుగావుంటుంది. క్రిమిరోగాలకు, విషసారమునకు, కర్మరోగాలకు ఉపయోగపడుతుంది.

వరాదీక్షలం

ఇది మధ్యరకపు చెట్టు. ఈ చెట్టు కాయలు దోసపండ్లంతవుంటాయి. ఈ పండ్లరసము జర్రరోగాలకు, శ్వాసరోగాలకు, కఫ, వాతరోగాలకు పనిచేస్తుంది. కాయతోక్క చేదుగావుంటుంది. కఫాన్ని, వాతాన్ని పోగొట్టుతుంది పండ్లరసము మూత్రాన్ని గావించుతుంది.

రావి

ఈచెట్టు విషయమై ఎల్లరకు తెలిసినవిషయమే. చెక్క రసం వగరుగవుండి చలువచేస్తుంది. చెక్కరసము కషాయముగా కాచి నోటిపుండ్లకు, నోటి దుర్గంధానికి, నోటినుంచి వగరుక క్కే పశువులకు చక్కగా పనిచేస్తుంది

రేపల్చిన్ని

ఇది యొక వేరుముక్క. పశువు సచ్చగా వుంటుంది వేరుగంధము చలువచేస్తుంది. పంటనీటిని లాగుతుంది విరేచనము గావించుతుంది. మూత్రోగ్గాలను పోగొట్టుతుంది.

రేగు

మామూలుగా పొలాలలోను, అరణ్యాలలోను పెరిగే రేగు చెట్ల ఆకులను ఎండించగా వచ్చిన చూర్ణమును పాడిపశువుల పాల వృద్ధికి, దుక్కి పెద్దది జీర్ణ శక్తికి నీటితోగాని కలిసీటితోగాని దుబ్బి పత్తిరోజు కుడితిలోగాని దాణాలోగాని కలిపి పెట్టవచ్చును.

రేల

ఇది కూడ యొక పెద్దచెట్టు. పువ్వులు ఆకులు బంగారురంగుగా వుంటాయి. రేల విరేచనము గావించుతుంది చేదుగ వుంటుంది. ఆకుపసరు చర్మోగ్గాలకు పనిచేస్తుంది రేపేరు, రేలగుఱ్ఱ విరేచన కారి.

లొచ్చుగ

దీనినే లోధ్ర అంటారు వృక్షజాతి లోనిది. హిమాలయ ప్రాంతాలలో ఎక్కువగ ఈ చెట్లు పెరుగుతాయి. దీని చెక్క కషాయము వగరుగ వుంటుంది. చలువ చేస్తుంది. చెక్క కషాయము పశువుల యోనిగోగములకు పనిచేస్తుంది ఆకుల రసము విరేచనాలకు దగ్గులకు, దాహమును అణచుటకు పనిచేస్తుంది.

వాము

వంటింటి వైద్యానికి వాము లేకపోతే ఏమీ సీసాగదు మామూలుగా మెట్టపాగంతాలలో ఈ వాము మొక్కలు పెరుగుతాయి. వాము జీర్ణకారి. కడుపులోని వాయువును హరింప చేస్తుంది. పశువులపాలిట అమృతమువంటిది పశువులకు వచ్చే రోగాలన్నిటిలోను తదితర మందులలో కలిపి ఈయన చుచ్చును.

మొయింట

ఇదియొక చిన్న మొక్క. చెట్టులంతా వెగటువాసనగా వుంటుంది. వీటిలో కుక్కవాయింట, వాయింట అని రెండురకాలు. మొత్తంమీద ఈ రెంటిగుణము యించుమించుగా యొకటే వాయింటాకు పసరుచర్మ రోగాలకు, చెవిరోగాకు వుపయోగపడతూంది.

వావిలి

వీటిలో కూడ శ్లెష్మవావిలి. నల్లవావిలి అని రెండు జాతులు వున్నాయి. దీని పసరు వాతరోగాలలో వాయుంట్లకు, తదితర బెణుకులకు బాగా పనిచేస్తుంది.

వేప

ఈ చెట్టు మహాత్మ్యం. ఉపయోగము అందరికి తెలుసును. దీని సమూలమంతా వైద్యానికి వుపయోగ పడతూంది ఆకులు అంటు రోగాలను చెడువాయువును పోగొట్టుతాయి ఆకుపసరులో తగినంత మంచినూనె కలిపి పశువులకు పట్టే గోమారులకు, మిన్నల్లులకు, పట్టిం చిన తగ్గిపోతాయి. చెక్కరసము, పొడి పుండ్లకు ఉపయోగపడుతుంది.

వెల్లిపల్లి

వీటినే చిన్న తెల్లగడ్డలంటారు. ఇది ఘాటుగా వుంటుంది. రసము వేడిచేస్తుంది ప్రేగులలోని క్రిములకు నశింప చేస్తుంది. లోపలివాయు

వును పోగొట్టుతుంది. సరాలకు సత్తన, చురుకుదనముకలిగించు
తుంది. వాత, రక్త, బిల్ల, చర్మ, శీత్రోగ లన్నిటో వాడేమందు
లతో దీనిని తగినంతగా కలిపియిచ్చిన చక్కగా పనిచేస్తుంది.

వెదురు

వెదురుచెట్లు పెద్దనిగా పెరుగును. ఆకు పెలుసుగా, నారగా
వుంటుంది. వెదురకు చేదుగా, పుసుపుగా, వగరుగా వుంటుంది. వేడి
చేస్తుంది. శ్వాసరోగాలకు, జీర్ణరోగాలకు ఆకుపువ్వుయోగ పడుతుంది.

వెట్టిపుచ్చ

ఏటియొడ్డులందు ఈతీగెపెరుగుతుంది ఆకు కాయలు చేదుగా
వుంటాయి. పశువులవాత, జీర్ణరోగాలకు కాయలరసం బాగా పని
చేస్తుంది

వస

వసపొడి ఖాటుగా వుంటుంది. కీమిని చంపుతుంది. దీని
గంధము చర్మరోగాలకు పనిచేస్తుంది.

వాకుడు

నేలమీద పాకుతుంది చెట్ట నకు ముండ్లువుంటాయి. వాకుడు
కాయరసము శిరోరోగాలకు, నాసికారోగాలకు పురుగులు పడిన
పుండ్లకు వాడవచ్చును.

వత్సనాబి

దీనిఆకులు కోలగా వావిలి ఆకులవలె వుంటాయి. ఈ చెట్టు
దగ్గరగా యేచెట్లపెరుగవు. దుంప నలుపుగావుండి ఖర్జూరకాయవలె
ఎండుగావుండి నొక్కులునొక్కులుగావుంటాయి. ఇది విషవంతమైనది
వాపులకు, కంతులకు, విషాలకు దీని గంధము పనిచేస్తుంది.

విషబొద్ది

ఇది నాభిదుంపవలె వుంటుంది. కారముగ చేదుగవుంటుంది. వేడిచేస్తుంది చర్మరోగాలకు వ్రణాలకు దీని గంధముపుసయోగ పడుతుంది.

సీతాఫలం

ఇది సామాన్యమైనచెట్టు. ఆకుమాత్రం వెగటుగా వుంటుంది. పురుగులు పడిన వుండ్లలో ఆకును రాతినున్న మతో కలిపి త్రొక్కి పట్టించిన పురుగులు దచ్చి వుండ్లుమాను తాయి.

సోపు

సోపుగింజలుజీలకర్ర కంటే రెట్టింపుపరిమాణముగావుంటాయి. బహుజీర్ణకారి. కడుపులోని చెడువాయువును లాగాలంటే సోపుగింజల గుండ్లనే వాడాలి. అన్నిరకాలజీర్ణ, వాత రోగాలకు ఇదిపనిచేస్తుంది.

సొంటి

ఇదికూడ నంటింటి వైద్యపు మూలికయే కడుపునొప్పివచ్చి, దంటే సొంటిని వేడిచేసి తినమంటారు. సొంటి జీర్ణరోగాలకు, వాత రోగాలకు అమోఘముగా పనిచేస్తుంది సొంటిరసం వంచిజీర్ణకారియే గాక మలమును జారీచేయించుతుంది కడుపులో నిగాలని తీసివేస్తుంది. నరాలను సడలిస్తుంది. సొంటిరసము వేడిచేసి చల్లార్చుతుంది.

సూరేకారము

ప్రతికొట్టలోను ఇది దొరుకుతుంది. ఇది యొక లవణము, చలువచేస్తుంది. మాత్రరోగాలకు పనిచేస్తుంది

సోడాఉప్పు

ఇదికూడ లవణము జీర్ణకారి. జీర్ణ, రోగాలన్నిటిలోను ఇది చక్కగా పనిచేస్తుంది.

సర్వాక్షి

దీనిఆకులు వెంపలిఆకువ లెప్పంటుంది దీనిసమూలమంతా వైద్యా నికిమంచిది కారముగా చేదుగావుంటుంది. వేడిచేస్తుంది విషహరము, విషజంతువుల కాట్లకు, సర్పవిషాలకు ఆకుపనరు పనిచేస్తుంది.

ప దు నొ క ం డ వ భా గ ము

శారీరశాస్త్రము

ఆయుర్వేద పశువైద్య శాస్త్రమున శారీరాన్ని గురించిన విజ్ఞానముచాలా తక్కువగా నేవుంటు పశుపాలకావ్య, సుశుక్రీడు, ధన్వంతరి మున్నగువారు శారీర శాస్త్రవిషయాలను గూర్చి, మర్మ స్థానాలు, సిరలు, ధనునులను గూర్చి చక్కగా తెలిపియుండిరి దశ రథుని పరిపాలనలో పశుపాలకావ్య అనేముషి జంతువులకు సంబంధించిన శస్త్రచికిత్సలు, శారీరవిషయాలను గూర్చి చిత్రాలతో సహా కొన్ని గ్రంథాలు ప్రకటించారు.

పశుశరీరాన్ని వర్ణించి వివిధ భాగాలను సమగ్రముగా తెలియజేసి ఆయాభాగాలలోవుండే ప్రయోజనాలను గూర్చి తెలియ పరచుట శారీరశాస్త్రముయొక్క కర్తవ్యము. ఎనాటమి, ఫిజియాలజి, పెథాలజి, హిస్టాలజి, ఎంబ్రియాలజి అనివివిధభాగాలుగా విభజింపబడింది

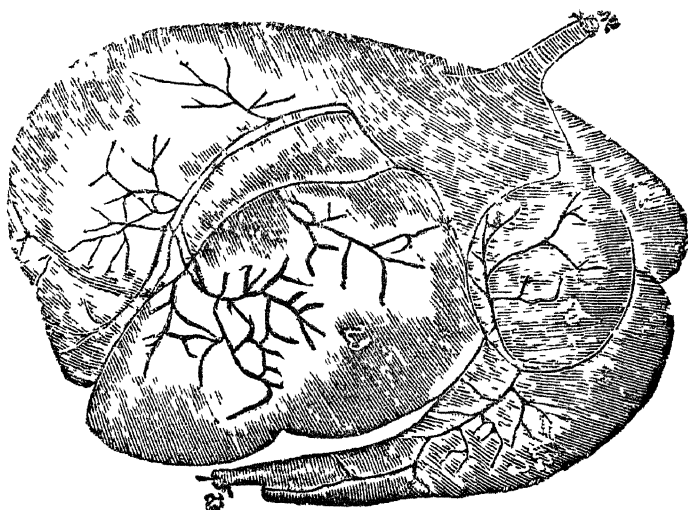
ఎనాటమి:-అదిగా శరీరము వీరితిగా నిర్మింపబడిందో తెలిపే శాస్త్రానికి
ఎనాటమి అంటారు

ఫిజియాలజి:-అనగా శరీరములో వుండే యంత్రాలన్ని వీరితిగా పనిచేయుచున్నది తెలిపే శాస్త్రానికి ఫిజియాలజి అంటారు.

పెధాలజి:-అనగా రోగకారణాలగల్గ దేహ యంత్రములో కలిగే మార్పులను గుర్తించి, వర్ణించే శాస్త్రానికి పెధాలజిఅంటారు
 హిష్టాలజి:-అనగా కంటికి కనపడని సూక్ష్మభాగాలను భూతలద్దముతో పరీక్షించి వర్ణించే శాస్త్రాన్ని హిష్టాలజి అంటారు
 ఎంభీయాలజి:-అనగా పింజొత్పత్తి శాస్త్రమంటారు

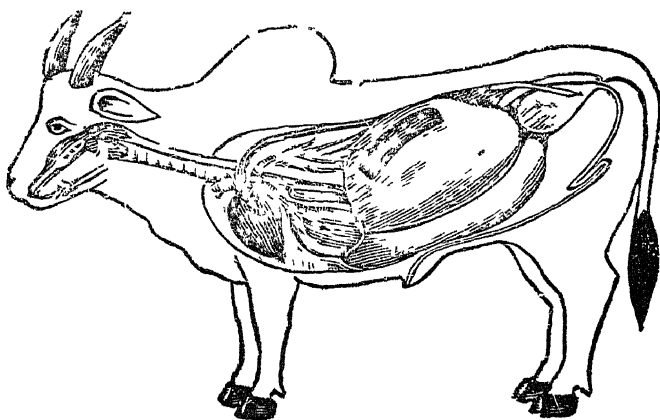
శరీర నిర్మాణము

పశువు శరీరము రో రెండు ముఖ్య విభాగాలువున్నాయి తల, మొండెము, కాళ్ళు మొండెములో మాత్రము ఒక పెద్ద నందు వుంటుంది. మొండెములోనే ముఖ్యమైన గుండె, ఊపిరితిత్తులు,

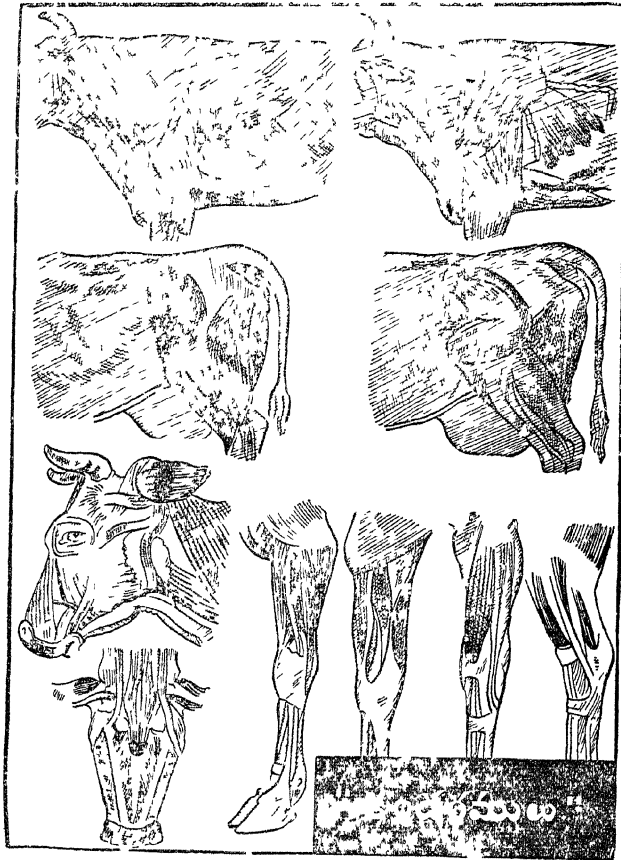
శ్వాసనాళము, కంఠనాళము, కాలేయము, ఆహారకోశము, స్తేహము, చిన్న పేచ్రులు, పెద్ద పేచ్రులు, మూత్రపిండాలు మున్నగునవి సృష్టి చ బడియున్నాయి పశువు శరీరములో చూడే ప్రతి అంగమువానికి ప్రత్యేక పున మోగమువుంది నోరు, కుత్తుక, పండ్లు, ఆహారకోశము, పేచ్రులు కలిపి తిన్న మేతను జీర్ణాన్ని చేస్తున్నాయి ఏమన్నాటిని కలిపి జీర్ణావయ వముంటారు. ముక్కు, ఊపిరిగొల్లము, ఊపిరితిత్తులు, కలిపి మంచి

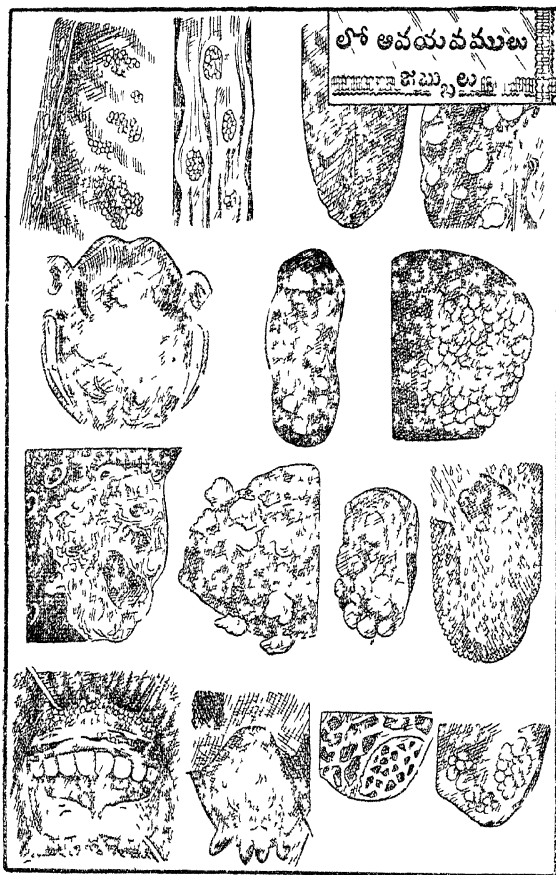
గాలిని పీల్చుకొంటూ, బొగ్గుపులుసు గాలిని బయటకు నెట్టుతూ వుంటాయి పీటన్నిటిని శ్వాససంబంధమైన అవయవములు అంటారు. గుండె, రక్తనాళాలు కలసి పశు శరీరమంతటి గోను రక్తాన్ని వ్యాపింప

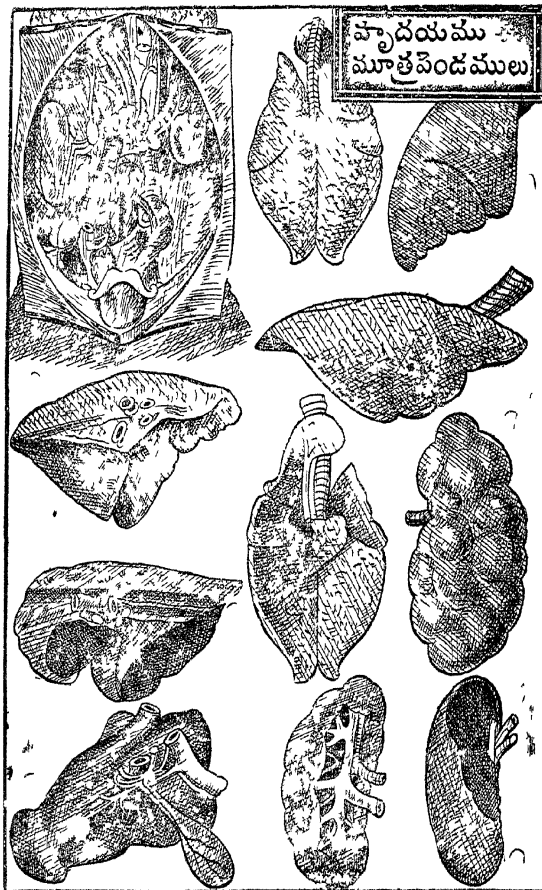

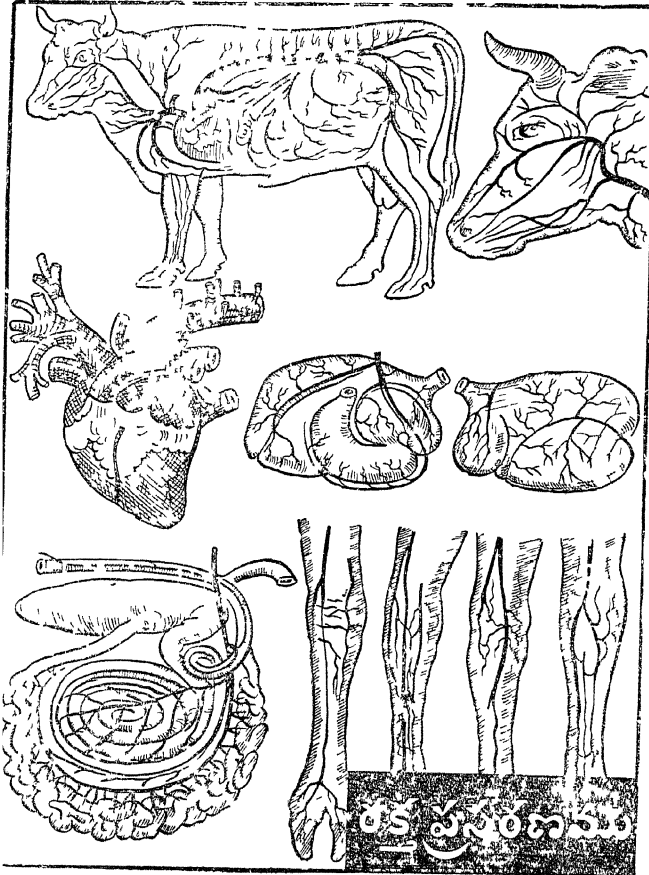
జేస్తాయి అందుచేతవివిధ రక్త ప్రసరణావయవములంటూ మూత్ర పిండాలు, చర్మము, ఊపిరితిత్తులు, కాలేయము, పెద్దప్రేగులు కలసి శరీరములోని మగినపదార్థాలను బైట నెట్టివేస్తాయి వివిధ విసర్జక అవయవాలంటారు మెదడు, వెన్నుపాము, పెద్ద చిన్ననరాలు అన్ని కలసి లోపలవుండే అవయవాన్ని చేత కాని సిన చులు చేయించు తాయి ఎముకలన్నీ శరీరానికి చుట్టూ ఉన్నవి పనిచేస్తాయి కండరాలు శరీరముయొక్క అన్నిభాగాలను కదపింపజేస్తాయి

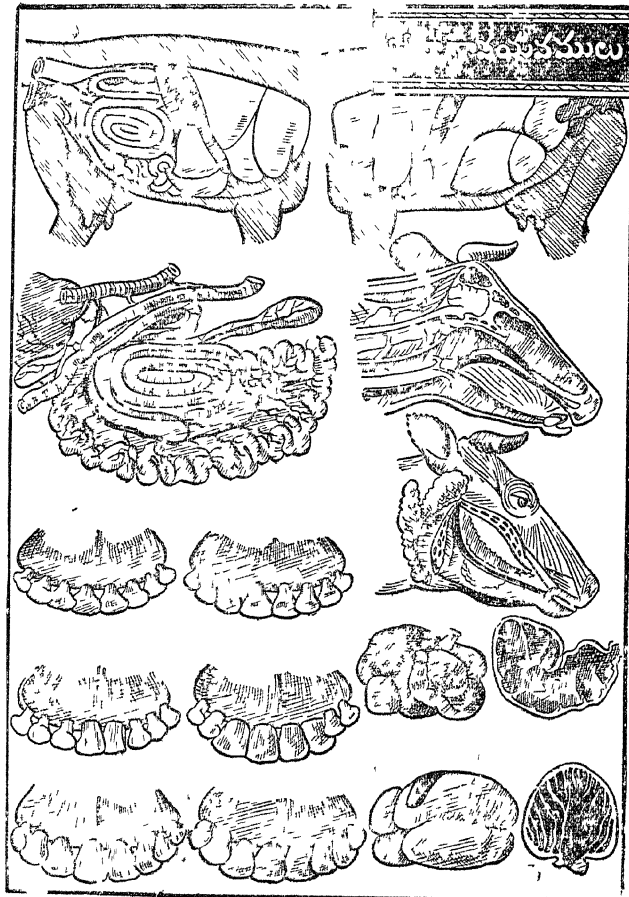
షరా:- శరీరశాస్త్ర విషయమై ఈ గ్రంథములో స్థలం గావకటించితిమి ప్రక్క ఎముకలు వెన్నెముకలతో శరీరాన్ని చిల్బెట్టుతున్నాయి ఈ ఎముకలన్నీ కార్తిలేజినంటి మెత్తని పదార్థముతో బిగించ బడినాయి. ఎముకలన్నిటి పై భాగమందు దంతాలవలె తెలుపుగా వుండే పొరయొకటి కప్పబడి యుంటుంది ఈ పొర గట్టిగా వుంటుంది దీనితోపల స్పంజివంటి మెత్తని పదార్థము వుంటుంది దీనినే మాంసం అంటారు. ఇది గుల్ల ఎముకలలో కడ్డివలె యుంటుంది

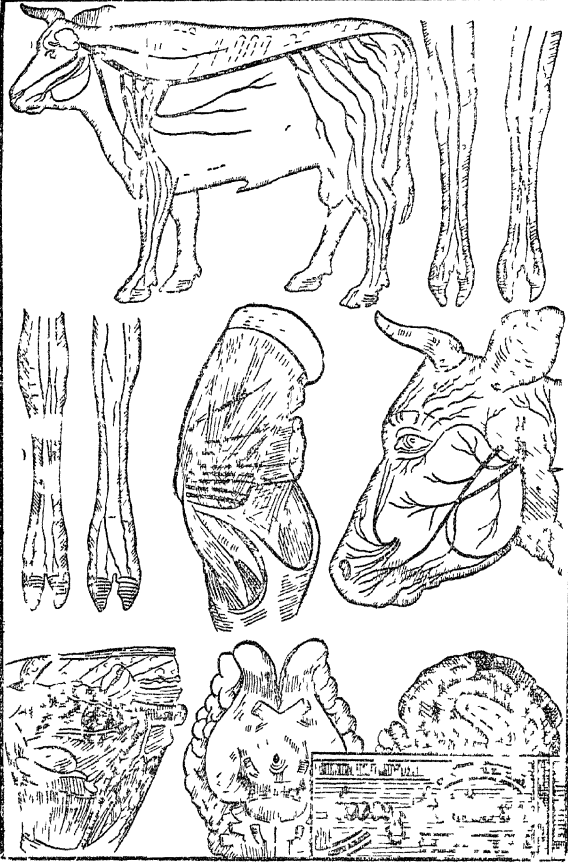

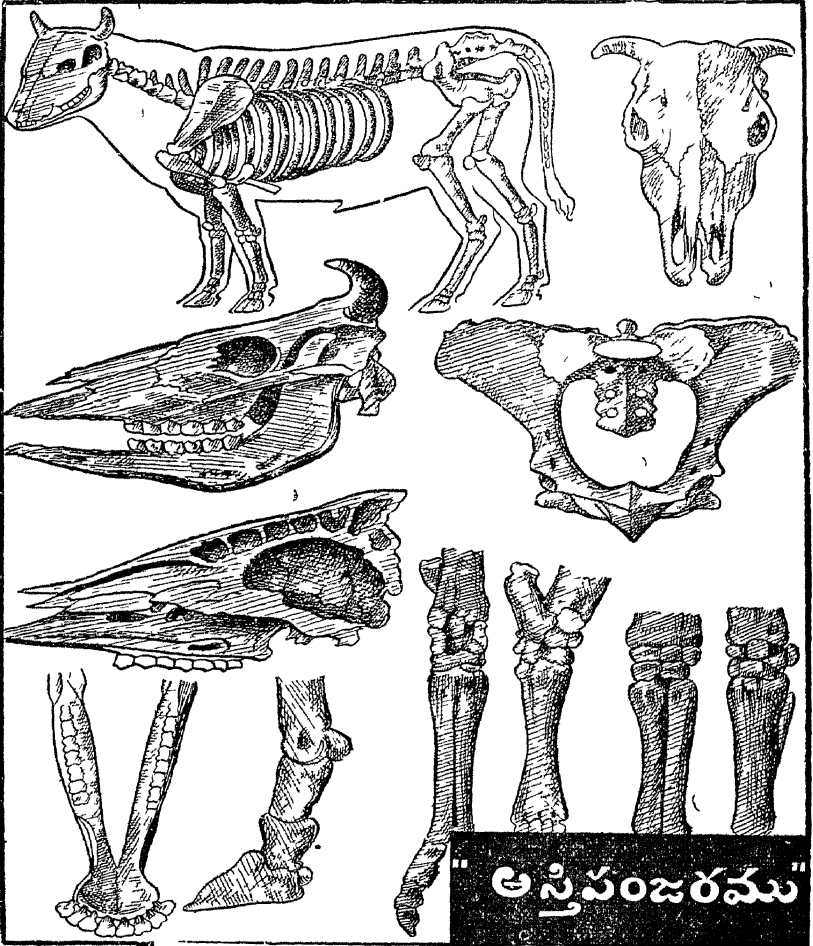

వెన్నె ముక

వెన్నెముకలోని భాగము మెదటి యొక్క తరువాతిభాగమే, ఈనరాలత్రాడు మనవేలంత లావుగావుంటుంది అదిమెదడు క్రింది భాగానికి అతుకబడి పుర్రెలోనికి పెద్దరంధ్రముగుండా పోతుంది వెన్ను పూస ఎముకలు ఒకదానితో నొకటి కలసి పేరుచ్చటచేత మధ్యగా దండ్రవంటి మెత్తిటిఎముకఁ దార్థము అమర్చబడి యుండుటనల్ల వెన్నెముకను నంచుటకు వీలగుతూవుంది

ప్రక్కెముకలు

ఇవి సంకరఙ్గికరగా వుంటాయి. హృదయానికి రెండునైపులా 26 ప్రక్కెముకలు వుంటాయి ఇంకను యివి వీపుఎముకకు అతుకు కొనివుంటాయి

వస్తికము

ఇది తొంకిఎముకల పైప్రక్కలలమర్చ బడియుంటాయి పశువు శరీరములోవుండే ప్రాణాధారములు అవయవాలు ఈవస్తికమునందు వర్పడివుంటాయి దండెముక, మోకాలుఎముక, మణికట్టమున్నగు నవి దీనికిఅమర్చ బడతాయి.

కండరాలు

పశువు పైచర్మము తీసివేస్తే ఎఱ్ఱని మాంసపు ముద్ద కన్పించు తుంది.ందీనినే కండరమంటారు. ప్రాణికిలువద్ద మెత్తని పదార్థము వుంటుంది. ఇవి శరీరముయొక్క ప్రదేశాన్ని బట్టి ఎక్కువ తక్కువ బుగ్గొ వుంటాయి. ఈకండరాలు మాంసంతో తయారై కంటికి కన్పడని దారాలుగా కట్టలుగా, కట్టబడి వాటిపైన పలుచటి పొర

కప్పబడి యుంటుంది. ప్రతి కండరములోను ఒకనాడి కొన్ని రక్త నాళములు వుంటాయి ఈ కండరాలు ఎముకలు వంగుటకు, నాగ దీయుటకు, నిలబడేటట్లు చేయుటకు బరువు మోయుటకు సహాయ పడతాయి.

రక్తప్రసరణ

చర్మము కండరాలు నరాలు రక్తనాళాంతో కప్పబడియున్న వుడు దానికొక అందము వస్తుంది జీవించియున్న ప్రాణి శువుశరీరము లోను ప్రవహించే రక్తమే జీవరసం కాబట్టి పశువుశరీరములో జీవ కళవుండుటకు రక్తమే ప్రధానము. రక్తములో ఎఱ్ఱకణాలు, తెల్ల కణాలు వుండి ప్రవాహంలో దొర్లుతూ రక్తాన్ని శుభ్రముచేస్తాయి. ఇంకను ధమనులు, శిరలు, టీన్యూలు వుంటాయి.

హృదయము

ఇది గోపురపురకారముగ వుండి దీనిచుట్టు ఒక పొర ఆవరించి తోలు సంచి వలె యుంటుంది ఇది గుండెను తదితర కోశములతో తగులనీయక రక్షింతుంది. గుండె మాత్రము రొమ్మముక, శ్వాస కోశాల మధ్యగా క్రిందిభాగాన వుంటుంది. హృదయము బరువు 4 నుంచి 5 1/2 పౌనులు వుంటుంది.

నాడి

మానవుని నాడి పరీక్షించి నటులనే పశువుల నాడిని కూడా తోక చుట్ట క్రిందనూదాడ వద్దనూ కనుగొన వచ్చును.

నరాలు

పశువు మెదటినుంచి వెన్నుపామునుంచి చిన్నచిన్ననరాలు పుట్టి శరీరమంతా వ్యాపించుతాయి. ఇవిచాలాచిన్నవిగాన శరీరములో ఎచ్చటగుచ్చిన ఏదోయొక సరముతగిలినొప్పికలుగుతుంది. ఈనరాలు

చమురుతో నిండి యుంటాయి. వీటిలో జ్ఞాననాడులు, స్వర్శ నాడులు, జ్ఞాననాడులు, చలనాడులు, యనేవి వున్నాయి. ఇవి స్వర్శ, రస, శబ్ద, రూప, గంధరూపకముగా మెదటికి దీసికొని పోతాయి. వీటినే జ్ఞాననాడులు అంటారు.

మొదడు

పెద్దమొదడు, చిన్నమొదడు అనేవి పశువుతలలో నుండే కపాలమందుంటాయి ఆలోచనకు, జ్ఞాపక శక్తికి యివి ముఖ్యమైనవి.

మూత్రకోశము

ఈ కోశములో రక్తనాళాలు వుంటాయి వెన్నెముకకు రెండు వైపుల తొంటిఎముకలకు మధ్యగా ఒక్కొక్క పిండము వుంటుంది. వీటిని ఆనుకొని మూత్రనాళమును కోశము వుంటుంది. దీనినుండియే మూత్రముతయారగుతుంది

ఊపిరితిత్తులు

ఇవి కమ్మరివాని కొలిమితిత్తులవలె వుంటాయి. ఈ తిత్తులలో రక్తనాళికలు, గాలిగొట్టాము, రబ్బరునంటి మాంసకరపదార్థాలు వుంటాయి. ఊపిరితిత్తులు ప్రాణవాయువును పీల్చుతాయి. చెడు గాలిని పీల్చుతాయి.

ఆహారతిత్తులు

పశువు ఆహారకోశము నాలుగుభాగాలుగా వుంటుంది. దీనిలో అన్నిటికంటే పెద్దపొట్టవుంటుంది ఇదిప్రక్క ఎముకలకు మధ్యగా వుంటుంది. దీనిలోపలవుండే కండరాలు తేమగావుంటాయి. ఇందులో జీర్ణరసము తయారగుతుంది.

రెండవదానిని కానులపొట్ట లేక దీనినే నెమరుతిత్తి అంటారు. పెద్దపొట్టలోని మేత దీనిలోనికివచ్చి వుండలు వుండలుగాతయ్యారై ఈవుండలనుచక్కగా నోటిలోనికి తెచ్చుకొని నెమరువేసి మరలరసాన్ని మ్రింగు తుంది. జీర్ణముకానిరాళ్ళు ముక్కలు ఇందులో చేరతాయి. మూడవపొట్టను అరల పొట్టఅంటారు నెమరు వేయబడిన ఆహారము ఇందులోచేరి జీర్ణమగుతుంది. ఇదికాగితపు పొరలుగావుంటుంది.

నాలుగవపొట్టలో జీర్ణమైనమేత జేరుతుంది. ఇచటనే భిక్షరసము పుట్టుతుంది ఈపొట్టచివరనే పేగులు ఆరంభమగుతాయి. ఇంకను ఆహారనాళము, చిన్నపెద్ద పేగులు, కార్దము, పిత్తము, స్లేహము, కీళ్ళు, చర్మముమున్నగు భాగాలు వున్నాయి. ఇవన్ని కూడ పశువును అనేక విధాలుగా సంరక్షించుతాయి.

పండ్లెండవ భాగము

పశురోగవిజ్ఞానము

పశువైద్యులు

గ్రామాలలో ప్రాచీన కాలమునుంచి నోరులేని పశువులకు సాంప్రదాయంగా చేసేపశువైద్యులు అప్పుడుయిప్పుడు యున్నారు కాని ఒక్కొక్క వైద్యుని దగ్గర ఒక్కొక్కచట్టా చికిత్సవుండేది. ఏతాటాకుమీదనైనా ఆ చికిత్స వ్రాసిగాని యుండక పోవడం స్లమన దేశములో మన ఆయుర్వేద వైద్యము అభివృద్ధి చెందలేదనవచ్చును.

మనదేశములో యిప్పటికీ తెలివిగల మంచి అనుభవముగల వైద్యులున్నారు. వీరిలోకూడ యిప్పటికీ కొందరు ఏఆకు పసరో ఏ మూలికో ఎవరికి తెలియ నీయకుండా తీసికొని వాడుట కొంతమంది తెలిసి తెలియని చికిత్సలు చేయుట జరుగుతూంది, మరి కొంతమంది రోగనిదానము గ్రహించక తమయిష్టము వచ్చిన మందులను వ్రప యోగించు చున్నారు ఈకాలములో అన్నిరకాల వైద్యాలలోను నూదిమందు లేకపోతే భత్యాలుగిట్టనని తెలిసి తెలియని ఇంజెక్షన్లని యిచ్చి నాటకమాడుతున్నారు. మరికొందరు యమకింకరులులాగా అయినదానికి కానిదానికి నోరులేని పశువులను పండకాలుటకూడా జరుగుతోవుంది మరికొందరు ఓచమాలు చదువుకొని ఎవరైనాశాస్త్రజ్ఞులు శాస్త్రోక్తంగా తయారుచేసిన ఏవాతారి అరఖుసీసానో తీసికొని దానిలో నీరుకలిపి పైతులను దగాచేయుట, ఏక్సిప్టిల్లువాటరో, ఏపెన్ని లిన్ నో తీసికొని రోగనిదానము తెలియనప్పటికీ, ధనార్జన కొరకు యింజెక్షన్లు యిచ్చి మో సాలుచేయుట, మరికొందరు క్యాటిల్ మసాల వాతహరి, జీవాస్మృతంఅని ఏవామో, ఏసోంటియో కలిపి డాబుగా పొట్లాలు కట్టిఅమ్మడం ప్రారంభించారు. కాబట్టిరైతులు ఇట్టివార్ని జాగ్రత్తగా పరీక్షించి సక్రమముగా లేచిచోతగిన చర్య తీసికోవలసి వుంటుంది నేను కిరిసంవత్సరాలనుంచి కొన్ని వేల రూపాయలు ఖర్చు పెట్టి ఈవైద్య విషయాలను పరిశీలించి ఈ చింతామణి గ్రంథాన్ని యిప్పటికి ఎనిమిదివేల పాఠులనేగాక యింకాఎన్నో పశుసంబంధమైన, జంతుసంబంధమైనగ్రంథాలువ్రాసివప్పటికి, ఎన్నో వేలపశువులకుఅనుభవంతో రోగనిదానం కో చికిత్సలు చేసినప్పటికీబక్కాకకప్పుడు నేనుకూడా పొరబడుతూఇంకాఅనుభవము కావాలనుకొంటూదీర్ఘంగాఆలోచనలో పడుతూవుంటాను. కాబట్టి శాస్త్రజ్ఞానముకలిగిన అనుభవచికిత్సలు చేయువాడే పశువైద్యచార్య అనిపించుకుంటాడు. శాస్త్రము తెలియని వాడు పశువుల పాలిట యమదూతయంటారు.

గ్రామాలలో వుండే కొంతమంది వైద్యులు అతిగర్వంతో వుంటారు. వారియింటిచుట్టు తిరిగినప్పటికి ఒక్కొక్క సమయములో రాదు. ఇట్టివానితో వైద్యముచేయుంచుట పొరబాటు. ఇట్టివానికిపగురు వైనాయుండి మంచినేర్పరియని యోగ్యతా పత్రింయిస్తే గురువునకు పంగనామాలు పెట్టేవాడున్నారని పోపుటకుపశ్చాత్తాపడుచున్నాను. కాబట్టి మీప్రాంతాలలో అనుభవము, శాస్త్రజ్ఞానముగల వైద్యులుంటారో వారితోనే చికిత్స చేయించాలిగానీ అలౌకగంతు ఇటొక గంతు వేసి వారినివీరిని రప్పించి చికిత్సను చేయించరాదు. ఎవరినైతే నమ్మి చికిత్స చేయించు చున్నారో చివరవరకు వారితోనే చేయించ మని నాసలహా.

వైద్యములో మార్పులు

(ప్రతి పదిసంవత్సరాలకు శీరోష్ఠస్థితులనుబట్టి మానవులకు పశువులకు సోకే రోగాలలోకూడ వ్యత్యాసాలు కలుగుతున్నాయి. నేను యింతవరకు పశువైద్య చింతామణి, పశువైద్య నస్తుగుణదీపిక, జంతు శాస్త్రము, ప్రాచీన పశుసంజీవి, ఆంగ్లేయ నస్తుగుణ దీపిక, పాడిపరిశ్రమ, పశురోగ విజ్ఞానము, భేషజ కల్పము, విషతంత్రము, శస్త్రచికిత్స, రాక్షసవైద్యము, శారీర శాస్త్రం, పశురోగవిజ్ఞానము, పశుచికిత్సాసారము, రోశ్యపరిశ్రమ, జంతువిజ్ఞాన శాస్త్రము, హోమియోపశువైద్యము, స్వస్థనైత్యము నూరుపశువైద్యమూలములు, ప్రాథమిక పశుచికిత్స. అంటువ్యాధులు. అశ్వవైద్యము, పశు వైద్య యోగావళి, పశువైద్య ఇంజెక్షన్సు మున్నగు గ్రంథాలు కిరవరకు ప్రకటించాను. పదిసంవత్సరాలనుంచి గోసేనయనే తెలుగు మాచ పత్రికను ప్రకటించుతూ కొన్ని వేల కాపీలు ప్రకటించి ఆంధ్ర ప్రదేశ్ అంతటా వ్యాపింపజేసాను పశువులకు పనికివచ్చే ఆంగ్ల ఆయుర్వేద మూలికలను ఔషధాలను స్వయంగా నాస్వంతఖర్చుతో తెప్పించి ముప్పది సంవత్సరాలనుంచి పరిశోధించాను ఇంతవని సాధించినప్పటికి చేయవలసినసేవ, పరిశోధనలు యింకా ఎన్నో.

పున్నాయి. ఈవిషయాలన్నీ ఎందుకు చెప్పబడుచున్నవనో గొందరు వైద్యులు నేనొక పశువైద్యుడనని డాంబికంతో ఈకాలములోనాటక మాడి నోరు లేని పశువులేకదామని తెలిసి తెలియని మందులు, ఇంజెక్షన్లు చేస్తున్నారని ఇట్టివాని ప్రభుత్వం తగినచర్య తీసికోవలసి యుండునని

వ్యాధిసహన గుర్తించుట

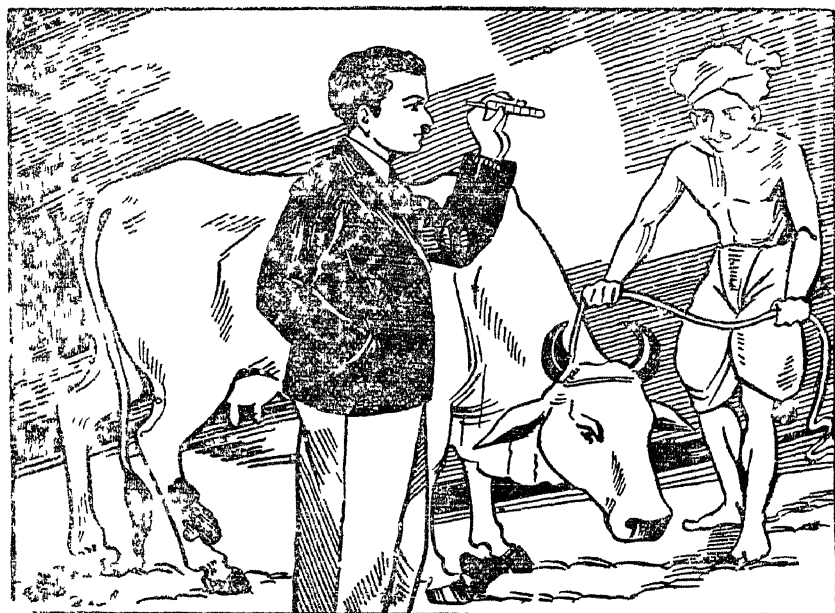
వ్యాధియొక్క మందునకును గుర్తించుటకు ముందు అనుభవము మంచి బుద్ధిశక్తి, కావాలి. వ్యాధియొక్క మందునకును సరిగా చెప్పగలుగుటకు వ్యాధియొక్క మార్గమనాన్ని జక్కగా తెలిసినవాడై ఆరోగ్యముయొక్క వివర విన్నవను యెరిగినవాడై తానువుసయోగించు గుణాలను ఇట్టిను గ్రహించుటలో మిగుల అనుభవము గల వాడైయుండాలి

వ్యాధియొక్క మందునకును గుర్తించుటకు ముందు అనుభవము మంచి బుద్ధిశక్తి, కావాలి. వ్యాధియొక్క మందునకును సరిగా చెప్పగలుగుటకు వ్యాధియొక్క మార్గమనాన్ని జక్కగా తెలిసినవాడై ఆరోగ్యముయొక్క వివర విన్నవను యెరిగినవాడై తానువుసయోగించు గుణాలను ఇట్టిను గ్రహించుటలో మిగుల అనుభవము గల వాడైయుండాలి

ధర్మామీటరుతో పరీక్షించుట

రక్తప్రవాహాన్ని గురించి కొంతపరీక్షించిన తరువాత జ్వరానికి తగిన చికిత్సచేయాలి అదేసమయములో రోగనిర్ణయముచేయడానికి తరువాత లక్షణములను కనుగొనడానికి ధర్మామీటరు ఉపయోగించాలి. పశువు రోగచిహ్నములు స్పష్టముగా తెలిసినప్పటినుండి

గానికేవిధమగు పనిచేయుకుండా విశ్రాంతి ఈయాలి. శస్త్రచికిత్సా సంబంధమగు రోగాలలో జ్వరమువచ్చినచో అదిహానికి ముఖ్య చిహ్నము. నరముల సముదాయము ఎక్కువగా పనిచేసినప్పుడుపుండ వలసిన పరిమాణముకన్న ఉష్ణము తక్కువయుండిన అది అపాయ చిహ్నము పశువులయొక్క శీతోష్ణపరిమాణము కనుగొనవలెనంటే ధర్మామీటరును దానిమూలములతో పెట్టిఆధర్మామీటరుయొక్క మంచిచెడ్డలను అరనిమిషమునుండి మూడునిమిషాలవరకు పుంచితే జ్వరంఎంతయుందీ తెలుస్తోంది. ధర్మామీటరుయొక్క పాదరసముండే చోట (గుబ్బి)పశువుపోగులకు సంబంధించిన పొరలనంటుకొనేవరకు జాగ్రత్తగా వెళ్ళునటుల తోయాలి, అంతవరకు పోనీయని యెడల శీతోష్ణపరిమాణము తెలియదు.

ఉదా.యం 6 గం|| మంచి 4 గం|| వరకు సాయంకాలము 5 గం|| మంచి 7 1/2 వరకు

ఆధర్మామీటరుపైన కచ్చితమైన కొలతలు వీలగునట్లు అంకెల వసు 98నుంచి 110వరకు విస్తరించి పదిభాగాలుగా విభజింప బడి యుంటుంది.పరితిరైతుదగ్గర ధర్మామీటరుండుటవసరము రోగపశువు

యొక్క శరీరోష్ణమును ధర్మామీటరుతో దినమునకు రెండుమూడు పర్యాయములు కొలుచుట మంచిది. అవుసరాన్నిబట్టి మధ్యకాలములోకూడ కొలవవచ్చును. చెవిదగ్గర గాని, ఎదరరాలలోగాని, ఆసనములోగాని, కాలికి గంగడోలునకుమధ్యగాని, జ్వరము యొక్కపాదరసభాగమును 4 లేక 5 నిమిషములుంచి కొలవాలి. ఆసనములోకంటే తదితరభాగములందు పెట్టి చూడబడిన యుష్ణము ఒకడిగ్రితక్కువగా యుంటుంది. కనుక తదితరభాగాలలో పెట్టిచూచినపుడొక డిగ్రి అదనముగా కలుపుకొని లెక్కచూచుకోవాలి. జ్వరము కొలుచునపుడు రెండుమూడు నిమిషాలుపుంచి చూడాలి.

ఆరోగ్యస్థితిలో పశువు శరీరవేడిమి 102 డిగ్రీలు వుంటుంది. అంతకంటే అధికంగావున్నా, తక్కువగావున్నా అనారోగ్యమనితెలిసికోవాలి. పశువునకు సామాన్య జ్వరమున్నచో సామాన్య ఉష్ణము 100 డిగ్రీలకుపైగా పాదరసముప్రవహించుతూ వుంటుంది. సామాన్య గుర్తుకు అనగా 101 డిగ్రీలకు తక్కువగా పాదరసము దిగినయెడల పశువు నిస్త్రాణస్థితిలోనూ, హృత్తుములోనూవుందని తెలిసికోవాలి.

107, 108 పైనయున్నచో దారుణమైన వేడియని గ్రహించాలి. 104 నుంచి 105 వరకు దీర్ఘ కాలము నిలబడియున్నచో ప్రమాదము రా నై యున్నదనీ 102 నుంచి 104 వరకున్న సామాన్య జ్వరమనీ భావించాలి. 95 డిగ్రీల వరకున్న అధిక అపాయమనీ అంత్యదశయనీ తెలిసికోవాలి. పశువుయొక్క ఉష్ణము కొలిచినపుడు వాత ధర్మామీటరు క్రిందివైపునకు జూడించి దానిలోని పాదరసాన్ని సామాన్యపు గుర్తుకంటే క్రిందికిదింపి వేడినీటితోగాని, తదితర నానకములలోగాని క్షడుగాలి.

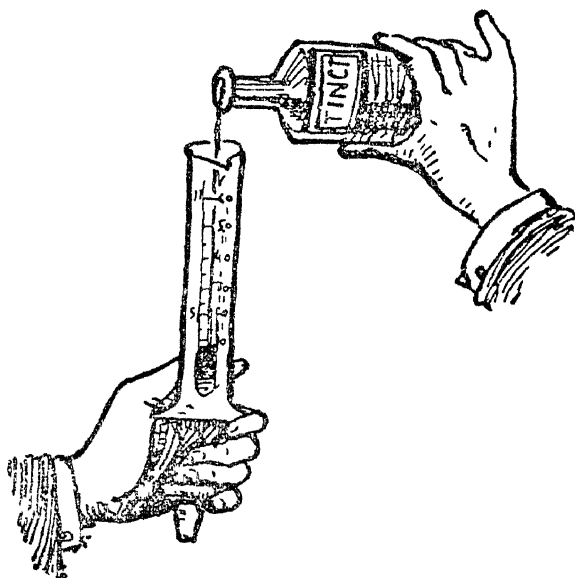
నాడి, శ్వాస, ఉష్ణము, తెలుపు పట్టిక

జంతువు	నాడి నిమిషమునకు	శ్వాస	తెంప రేచకు
గుఱ్ఱము ...	35-45	.. 10-12	... 100-102
ఎద్దు ...	50-60	... 12-16	.. 101-101 1/2
దున్న ...	45-50	... 20-25	. 100-101
గొట్టె ..	70-80	.. 30-40	... 102-104
మేక ...	60-70	... 25-30	... 101-103
కుక్క .	70-95	. 15-25	.. 101-105
దూడ ...	65-వరకు	12-16	. 102-104
కోడి ...	65-వరకు	... 8-12	... 102-103

ఎక్కువ నెలపెట్టి గుడ్డను; తక్కువ నెలపెట్టి గొడ్డనుకొనరాదు.

మోతాదులు

ఈగ్రంథములో పశువైద్య మూలికలు తెలిపియున్నాను మోతాదులు మాత్రము ఖచ్చితంగా తెలుస లేదు. మానవులకంటె

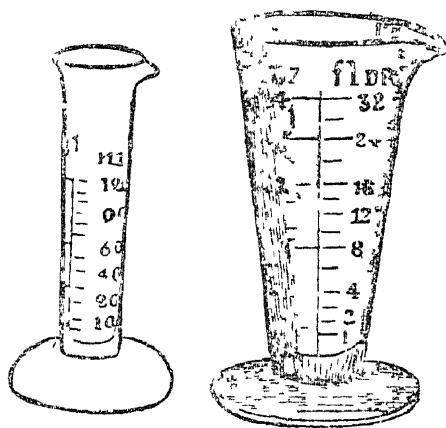
పశువులకు యిచ్చేవి సుమారు నాలుగురెట్లు వుంటాయి. రైతులుగాని, వైద్యులుగాని మందులు తూచకుండగనే సుమారుగా పెడతారు.

ఇదిచాలాపొరగాలు మోతాదు ఎక్కువపక్షితే అపకారిముచేస్తుంది తక్కువపక్షితే ఎలిచేయదుగాన తూచిపెట్టట గుంచిది. పెద్దపశువుల కంటే చిన్నపశువులవిషమిపై మోతాదులు చుట్టల జాగ్రత్తగా వుండాలి విషపుమందులను అజిజాగ్రత్తగా ఈయాలి.

ద్రవపదార్థాలు గోత ఘన పదార్థాలవంటివి వేడవ్వడు మాత్రం రూపముగా గాని వుండల రూపముగా గాని వాడుటమంచిది వుండలు పెట్టిన తరువాత గొంతు లో పలికి గోరునెచ్చని నీటినిగాని, అనుపాన మును గాని త్రాగించితే గొంతుకకు వుండ అడ్డు తగల కుండ జారి పోతుంది

కొలతగ్లాసులు - త్రానికత్రాసు

ద్రవపదార్థాలు చూచుటలో ఎము ఇచ్చితింగా వుండాలి తూనికకై ప్రత్యేకంగా త్రాసులు వుంటాయి త్రాసుకో తూచిన తర్వాత ఎప్పటి కప్పుడే పరిశుభ్రముగా వుంచాలి. ద్రవపదార్థాలు

కాచుటలోకూడా చాలా జాగ్రత్తగా వుండాలి ఈ కొలతలు గుర్తు పెట్టడానికి గాజుగ్లాసులు అమ్మ వాడుకలో. ఆగ్లాసులకు రెండు వైపులా ఔన్సు, అర ఔన్సు, పౌండు అరపౌండు అనిగ్లాసుల కొలతలు వేసి వుంటాయి. గాన వాటినే వాడుట మంచిది.

కొలత గ్లాసును ఎడమ చేతియొక్క బొటన వేలునకున్ను, పిమ్మట రెండు వ్రేళ్ళమధ్యగా పట్టుకొని కంటితో సమానమైన ఎత్తువరకు తీసికొని రావాలి. ఏసీసానుంచి మందుపోయాలో ఆసీసాను కుడిచేతితో పట్టుకొని దానియొక్క మూతను ఎడమచేతిచిన్న వ్రేలుతో పట్టుకొని యుండాలి ఈరీతిగా మూతను పట్టుకొనడానికి కొంతవరకు అలవాటు కావాలి. లేనిచో సీసాలు పగిలి పోవచ్చును.

తూనికలు	—	కొలతలు
30 చిన్నాలఎత్తు	—	1 తులము
3 తులాలు	—	1 ఫలము
8 ఫలాలు	—	1 శేకు
12 తులాలు	—	1 అర్థ శేకు
5 శేళ్లు	—	1 వీసె

2

5 తులాలఎత్తు	—	1 గిద్ద
2 గిద్దలు	—	1 అరసోల
2 అరసోలలు	—	1 సోల
2 సోలలు	—	1 తవ్వ
2 తవ్వలు	—	1 మానిక
2 మానికలు	—	1 అడ్డ
2 అడ్డలు	—	1 కుంచము

3

60 చుక్కలు	—	1 డ్రాము
8 డ్రాములు	—	1 బౌన్సు
20 బౌన్సులు	—	1 పైంటు
24 బౌన్సులు	—	1 క్వార్టరు
8 పైంటు	—	1 గాలను

4

4	వడ్లగింజలవెత్తు	—	1	గ్రేయిను
20	గ్రేయినులు	—	1	స్కూపిలు
6	స్కూపిలు	—	1	డాము
8	డాములు	—	1	బొన్న

5

16	బొన్నలు	—	1	పాను
2 1/2	బొన్నలు	—	1	తులము
180	గ్రేయినులు	—	1	తులము
5	చటాకులు	—	1	చటాకు
16	చటాకులు	—	1	సేరు

ప ద మూ డ ప భా గ ము

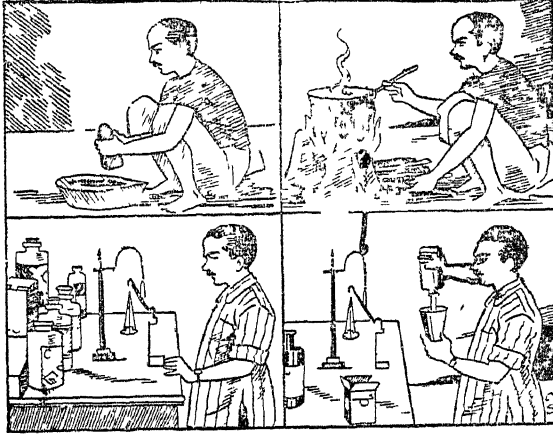
బేషజ కల్పము

పశువులకు బేషధాలు త్రాగించుట

పశువులను ఎత్తిపట్టుకొని నోరుతెరిచి ఒక్కొక్కగొట్టము వంతున నెమ్మదిగా బేషధాన్ని త్రాగించాలి లేనిచో పొలమారి పశువు వుక్కిరిబిక్కిరి అగుతుంది.

పశువునకు మందుపోయినపుడు త్రాడుగట్టిగా బిగించరాదు మందున నెమ్మదిగా పోస్తూ ఒక పేళవద్దువస్తున్నట్లు కన్నడిగ వేంటనే మందుపోయిందని అపాలి.

కొన్ని పశువులు జడిసిగాని, పొగను బోతుతనము నలనగాని మందు త్రాగక గల్గుతుచేస్తూ త్రాళ్ళుగట్టి బిగించిరప్పటికి నేలమీద

పడవోతుంది. అట్టిసమయములో వెంటనేకట్టిన త్రాళ్ళు పూడదీసి విశ్రాంతియిచ్చి మరలసరియగుస్థానము నందుంచిమందును పోయూలి.

జబ్బుతోవున్న పశువు లేవలేనప్పుడు మందు త్రాగించాలనుకుంటే పరుండబెట్టియే నెమ్మదిగా త్రాగించాలి

మందులుపోసిన ఇరువూత సీసాలడుగుభాగాన మందుసంబంధమగు మడ్డివగైరాలువున్న కుదిలించిపోయాలి.

అంటురోగాలలో మందులువాడే పశువులకు ప్రత్యేకమైన గొట్టాలుగాని, సీసాలుగాని ప్రయోగించాలిగాని వీటినే మంచిపశువులకు వాడరాదు.

నన్యము చేయించుట

ఆకుపసరులుగాని, చూర్ణాలుగాని, తైలాలుగాని ఆయారోగాల సనుకరించి ముక్కురంధ్రాలలోనికి పట్టించుట లేకపోయిననన్యకర్మ అంటారు పశువులకు వచ్చేముక్కుపీనస, మొగబగితి, రొంప, జలుబు, శిరోవాతము మున్నగురోగాలలో నన్యకర్మచేయించాలి.

ధూపాలువేయటం

ఘాటుగల వనమూలికలు చూర్ణాలుగాని, నాంబ్రాణి, గుడ్డిలమువంటివస్తువులనుగాని ధూపమువేయుటఅనగా ముక్కురంధ్రాలకు పొగవేయుపద్ధతికే ధూపాలు లేకధూమపానముఅంటారు. రొంప, ఊర్ధ్వశ్వాస, చగడుపు, ఉబ్బసము, దయ్యాలు, భూతాలు, దృష్టిత్రాళ్ళు వేసేడప్పుడు పశుశరీరమునకు ముక్కురంధ్రాలకు, పొడుగు భాగానికి, దవుడలు బిగిసినపుడు, శిరోరోగాలకు ధూపాలు వేయాలి.

ఫోగ్మసీ వారి మందులను పరీక్షించుచున్న మాజీ సుత్తి శ్రీ ఓబులరెడ్డి గారు

అంజనము

నేత్రరోగాలలో కాటుకగా మందులను పెట్టుట అంజనమంటారు. మందమతి, విషపురుగుల కాట్లకు. శిరోరోగాలకు నేత్రరోగాలకు అంజనమును వాడవచ్చును.

గంధరాషము

వగరు కషాయాలను నోటిపుండ్లకు, నోటిదుర్గంధానికి, విషవస్తువుల విరుగుళ్ళకు వాడే పద్ధతికే గంధరాషమంటారు.

శిరోమర్దన

పశువుల రెండుకొమ్ములమధ్య అనగా భాషికపునుడి దగ్గర భాగాన ముచ్చిలిగుంటవద్ద తైలాన్న వేసి మర్దించుటే శిరోమర్దన అంటారు. ఈమర్దనవల్ల పుట్టెముకలకు చెదటికి బలముకలుగుతుంది. పశువులకు వాతము చేసినప్పుడు, నేత్రాలు వేడెక్కినపుడు ఆముదాన్ని కాచి ఆయా భాగాలకు మర్దన చేయుట మంచిది.

ఫార్మసీ వారి మందులను తనిఖీ చేస్తున్న పశువైద్యాధికారి శ్రీ చు గారిగారు

వేడికాపడములు

పశువులకు దెబ్బలు తగిలినపుడు, బెణుకులకు, వాపులకు, వాతనొప్పులకు, నరాల సంబంధముగు రోగాలకు శరీరంలో వుండే చెమటను తీయడానికి, నొప్పులు తీయుటకు ఈ కాపడాలు చాలా మంచివి ఈ కాపడాలు యిసుకతోగాని, తవుడుతోగాని, వేడినీటితోగాని తీయుటమంచిది.

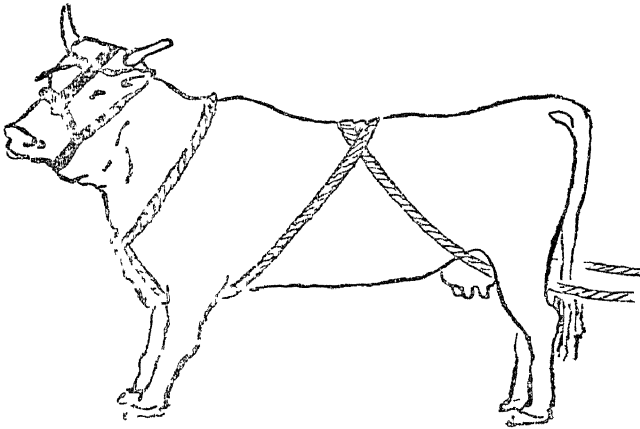
ప దు నా లు గ వ భా గ ము

పశువులను పడగొట్టుట

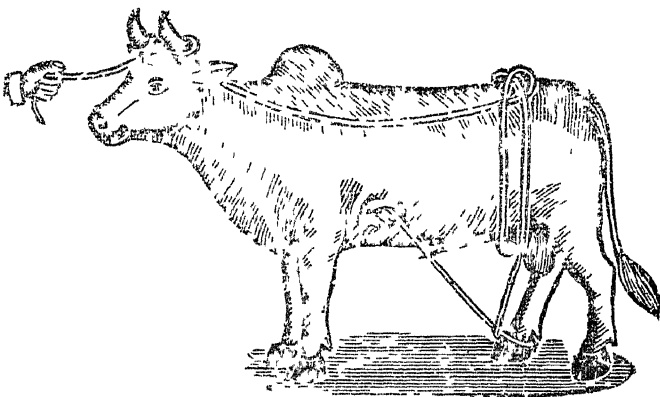
గ్రామాలలో వుండే రైతులు తరువశువులకు ప్రమాదమైన రోగాలుపోకినప్పుడు మందులు పోయనీయక విసిరించినపుడుగాని, డెక్కెలకు నాడాలు వేయడానికాని, బుడ్డకొట్టుట, బర్లోజీ వంటి పనిముట్లతో నొక్కవలసి వచ్చినప్పుడు పశువులను పడవేయవలసిన అవుసరముందిగాన అట్టివానిని జాగ్రత్తగా మెత్తని పక్కాఎండు గడ్డివేసిగాని, మెత్తని యిసుకనిగాని, పడవేయాలి. ఇంకనుపశువులను పడవేయుటకు మందు పడవేసే పశువు పొగరుబోతుదా? పిరికిదా? పోల్లదా? కరచేదా? తన్నేదా? తుంగ కొమ్ములతో గుగ్గిలేదా? పొడిచేదా? కోపముతోవుండేదా? బెదిలేదా? మున్నగు విషయాలు తెలిసికొని సూత్రంగాదానికొన్నితేకుండా, దెబ్బతగలకుండా పడవేయాలి పడవేసే చాిత్రములో గ్ల్యూకొయ్యలు, మెకులు, తంతర వస్తువులు తీసేయాలి. లేనిచో అదిరిపాలు పశువులు కన్నువిన్ను కానకుండా ఎచ్చటపడితే అచ్చట పడగానే అవి గుచ్చుకొనియో, దెబ్బలుతగిలియో బాధపడతాయి అట్టి సమయములో దగ్గరవున్న మనుష్యులు కూడ ప్రమాదాలకు గురియగుతారు

పడగొట్టినతరువాత కాళ్ళనుకట్టినపుడు చెనుక కాళ్ళదగ్గరగనుండ రాదు అట్లుండికట్టితే చెనుక కాళ్ళతో పొట్టమీదగాని, తలమీదగాని, మూత్రకోశములోగానితన్ని నదం త్రానానాచాయంకట్టే వారికిరాగలదు గానజాగ్రత్తగపడవేయాలి ఇది నాప్రత్యక్ష అనుభవము. పడినాంటనే తోకను చెనుకకాలికిందగా పైకిన డచిపెట్టితోకనుగట్టిగా పట్టుకోవాలి దీనినేమడితోక అంటారు పడగొట్టేమందుగా పశువునకు కడుపుండ నీరుతాగించరాదు మేతకూడా ఎక్కువగా పెట్టరాదు అట్లు పెట్టిన ఆయారపడుతూ కడుపుకూడా వుబ్బుతుంది. అట్టినచో ములోనోటిని తెరచి నాలుక ప్రక్కన మనవేయనుదూర్చి కొంచెముసేపువుంచాలి

దూడలను జాగ్రత్తగా పడవేయాలి సాధనమైనంతవరకు పశువులను పడగొట్టకుండా ఆపుతిలోవుండే కగ్గిలలాగాపాతి శుద్ధగా పశువును నిలబెట్టి త్రాటితోకట్టి నోరెరచి శంకులుగాయుట మంచిగాని అయినదానికి కానిదానికి పశువులను పడవేయరాదు

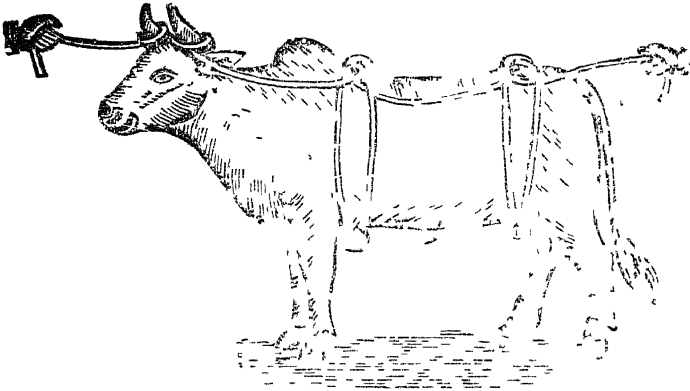

రోగపశువులకు వారలు వేక గడ్డలు వేయవలసినపుడు జాగ్రత్తగా పడవేయాలి ఆపశువులకు మంచ పెట్టినను శుద్ధంగా రాక్షసవైద్యుని చేస్తాడు. అట్టిసమయమున కొన్ని పశువులు ఆవిష్కృత అవుతుండే

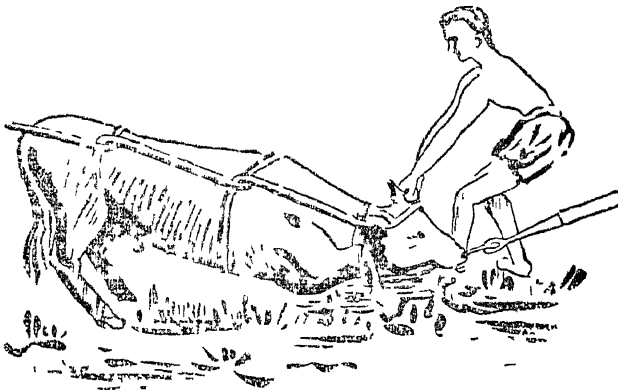

మనుష్యులనుచూచి జడిసి వెంటనే ప్రాణము పోగొట్టుకొనేవికూడా వున్నాయి. మరికొన్ని పశువులు దొమ్మ గురక మున్నగు ప్రమాద

కరమగు రోగాలునచ్చినపుడు రోగగుణాలవల్ల మరదుత్రాగనందువల్ల
రైతులుఆతురతపడిఅప్రసరువులను, పడవేసి పశునాలుక తెరచి, గొంతు
వాచి బాధపడుచున్నపుడు మందులు బలవంతముగా నోరు తెరిచి

పోస్తారు ఇట్టిసమయములో రోగతీవ్రతవల్ల గాని, నందుల ఘాలుపల్ల
గాని, మెడత్రాళ్ళు, కాళ్ళత్రాళ్ళు బిగుపగా కట్టుటవల్ల గాని, ఒల
వంతం గా ఆపశువుమీద సహనందీపడి అపలకు కడకుండా అదిమి
పట్టుటవల్ల గాని, ప్రాణాపాయము కంటనే కట్టి “అంభా” అని అరచి
ప్రాణాలు విడుదలం. కాబట్టి జాగ్రత్తగా ఆలోచించి పడవేయాలి

తెల్లజాతి పశువుకంటే నల్లజాతి పశువులు మన్న, గేదె, మున్న
గునవి మిగులకూర్చినమైనవిగాన చాలాజాగ్రత్తగా ఈగ్రంథములో

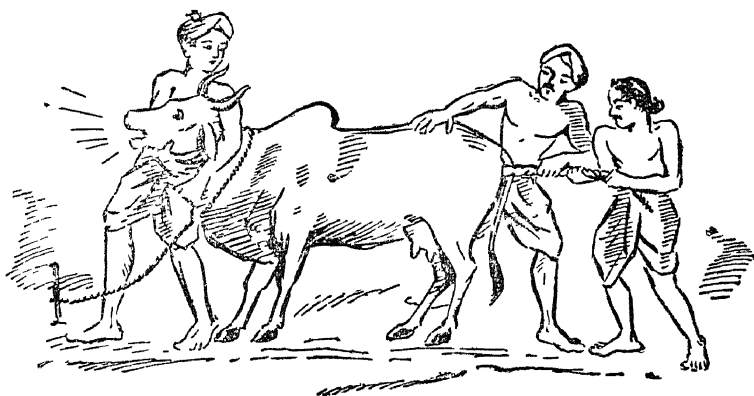
చూపించిన చిత్రపటాలలో వుండే రీతిగా పడవేయాలి. ఆవులను, శేదెలను మాత్రము ఎంతో అప్రసరమున్న నే తప్ప చీటికి మాటికి పడవేయరాదు వాటిఆహారకోశము, నీళ్ళజొక్క, పాలసంచి నిండుగా నున్నితముగా వుంటుంది. గానపడవేసినను ఎక్కువసేపు వుంచరాదు. గాని పశువును పడవేయరాదు దూడను నాధ్యమైనంతవరకు కాళ్ళకు కట్టకుండగానే నొక్కిపట్టి చికిత్సయేయాలి. ఎంచేతనంటే వీటికాళ్ళు చాలా నున్నితముగా వుంటాయి. బిగించికట్టతే తిమ్మిరి ఎక్కుటగాని నరాలు ముడుచుకొనుటగాని, ఎముకలుచంగుటగాని, విరుగుటగాని జరుగుతాయిగాన జాగ్రత్తగా పడవేయాలి. వరొక ముఖ్యవిషయ మేమనపశువును పడవేసేముందు నీటినిగాని, తదితర ద్రవనదార్థాలను గాని త్రాగించరాదు. అట్లుత్రాగించిన కడుపుసాగుతుంది. పశువును పడవేసేముందు ఎంతసేపు పడగొట్టియుంచాలో కటిక నేలమీదపడ

తగవే ! నీ తప్పదయ్య!

గొట్టితేపమైన గడ్డిచెత్త వగైరాలు ప్రక్కవేయాలి. లేకదగ్గరలో ఇనుకవుంటే ఒకపర్యాయం పారతో తేలికగా కుదిలింపబడవేయాలి ఆలోచించి పడవేయాలి. పశువును పడవేసిన జడిసిగాని, తదితర కారణాలవలనగాని పుక్కిరిబిక్కిరి అయినప్పుడు నోటిలో మనవేళ్ళను దూర్చి కొంచెముసేపు వుంచాలి.

వ్యాధి ముదిరినతరువాత ఇంకా బ్రతుకుతుందని ఆశయున్నప్పుడు కొందరు అట్టి పశువును ఎడవేసి మందు పెట్టటానో వాతవేయుటానో చేస్తారు అట్టిసమయములో అరచుచు, కనుగుడ్డు తేలవేసి మరణించే

పూకాశద్ధతిని గురించే

దశ రాగలదని అనుమానమున్నప్పుడు మాత్రము వెంటనే పశువును లేపాలి. సామాన్యంగా పశువును ఎడగొట్టిన తరువాత తోకనుమడి దగ్గరగా దూర్చిపెట్టుకొనాలి. లేనిచో వెంటనే లేచే స్వభావము వుంటుంది.

పదునైదవ భాగము

రాక్షసవైద్యము

మనదేశంలో పశువులకు ఏరోగమువచ్చినా, రాకపోయినా, అయినదానికి కానిదానికి వాతలు వేస్తారు. వ్యాధులు రాకపోయినా తమాషాగా పిరాపురం కాల్పులు, వరహాళి కాల్పులు కాల్పుతారు. వరహాళి కాల్పులు అంటే నాలుగురూపాయలు తీసికొని కాల్పుకాల్పు

లట. ఈరీతిగా కాల్పుటచాలా అన్యాయము మాననవైద్యముగో, యింగ్లీషువైద్యముగో కూడ వాతలు అనగా రక్షణలేక చురకలు కొన్నిరోగాలలో కాల్పునచ్చునంటారు వాటికి తగినకాల్చేపనిముట్లు కూడావుంటాయి. పశువులకు వచ్చే ఆకస్మికరోగాలలో దొమ్మ, గురిక, కుండేటిపెరి, మున్నగురోగాలలో వాతలువేస్తే తగ్గేగుణము వుంది కానిఎంతో అనుభవమున్న వాతలపై తదితరులు కాల్చరాదు. కీతెరిగివాత వేయాలంటారు మనపిల్లలు కాల్చేల్లములో ఏ అవయవాలు, కీళ్ళు, నరాలు, రక్తనాళాలు వున్నవో గుర్తించుకొని వాతలువేయాలిగాని యిష్టము చెచ్చినట్లు కాల్చిన తదితరరోగాల పాలై త్వరలో మరణిస్తాయి.

వాతలువేసే పని ముట్లు తుగ్గిప్పునట్టుకుండబాగ్రిత్తగావుంచాలి. అవి అంబరదగ్గరవుండవు గాగ్రమాలలో ఎవరోఒకరు వాతలు వేసే వారుంటారు వారిదగ్గర నేయిట్టివివుంటాయి. కాని చైతన్యతమయిండ్లలో వుండే గడ్డపార, కొడవచ్చు, కిటికీయింపపూచలు మున్నగునవి తాత్కాలికంగా వాడుతారు ఇట్లు వాడుటకూడ పొరబాటే ఒకచేత వైద్యుని దగ్గర లేకనా తే యిండ్లలోవుండే పనిముట్లను తెచ్చి లోపను నీటితో కడిగి నూనెరాసి ప్రపయోగించాలి.

వాతలువేసేమనిషి తనకల్లుపంచెను పైకిదోపుకోవాలి. గాని క్రిందకు వ్రేలాడనీయరాదు.

పశువును పడగొట్టిన తరువాత చెవులు మడత పడినవేమో చూడాలి లేనిచో చెవినరాలు నుడతలాపడి కాలురెల్లపోతుంది

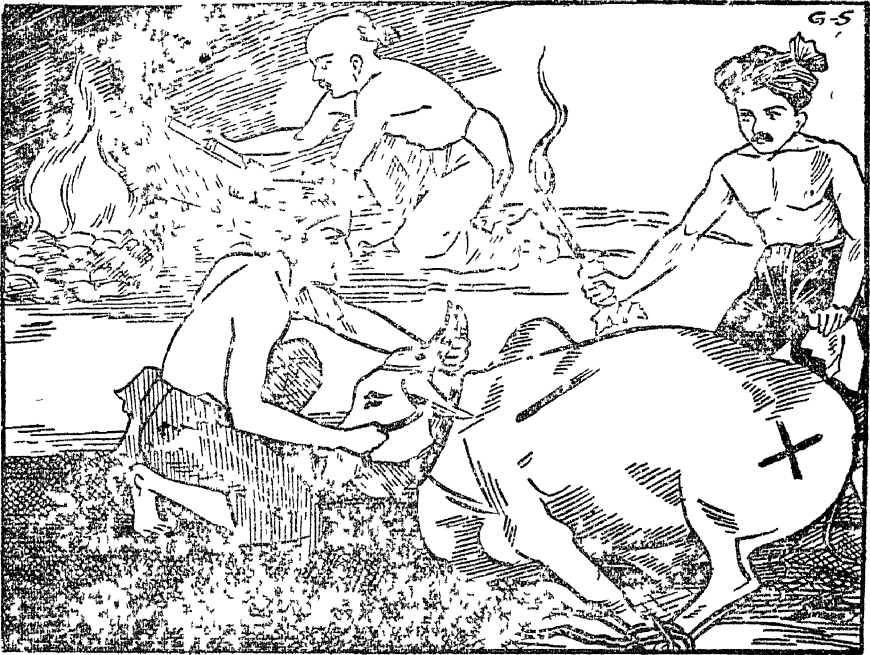
వాతలను తీవ్రముగాను, అంతతేలికగగాను కాల్చక ఎంత వరకు కాల్చులో అంతవరకు కాలాల్చి.

కాల్చేముందు పశువును యిసుకలోగాని, మెత్తని పచ్చగడ్డి పంటివియున్న స్థలంలోగాని, పశువును పడవైచి కాలాల్చిగాని ఎండు గడ్డి పక్కనేని కాల్చరాదు

వాతలు వేసేముందు ఎచ్చటకాల్చాలో ముందుసిరాతో గుట్టలు పెట్టుకోవాలి

పశువునకు అనసరికా చముగు, ఖైలాలు మర్దనచేసినచో ఆభాగమంతా గుడ్డతో తుడిచి కాల్చాలి లేనిచో చర్మమంతామాడి పోతుంది

వాతలు వేసేమనిషి ఎవరినో మాట్లాడక నోటిలో చుట్ట పగైరా వుంచుకోక కీలెరిగి వాతలు పెట్టాలి

వాతలు వేసే ధాగాలలో వుండే నారాలు, కీళ్ళు పగైరా చిట్ల కుండా కాల్చాలి

వాతలు వేయనపుడు ఆపొగను పీల్చరాదు.

వాతలు వేయునపుడు చాలామంది గుమికూడతారు పశువును బెడరకొడతారు. పడకపోతే త్రాళ్ళతో అటుఇటు గుంజతారు కాళ్ళతో తన్నుతారు. మరికొందరు మూఘలు అమ్మబూతులు తిడతారు. పశువు లేవలేకపోతే రాక్షసులులాగా తోక కొరుకుతారు పశువు వెన్నెముక, ప్రక్కెముకలమీది. చెవులుమీది, యమకింకరులులాగా కొడతారు ఇట్టిపనులు చేసేవారుంటే ఆపశువుయజమాని తప్పకుండా మొగమాటము లేకుండా అనతలకు మర్యాద పూర్వకంగా పంపించాలి వాతలు వేయుట పూర్తి అయిన తరువాత నెమ్మదిగా పశువును లేపి తోకనుపట్టుకొని తిన్నగాలాగి శరీరమును చేతితో తట్టి జాగ్రత్తగా కట్టివేయాలి చెవులనుకూడ చవరదీయాలి. వాతలు వేసిన తరువాత నీటిలోగాని, ఎండలోగాని, వర్షములోగాని లేకుండా కాపాడాలి. వాతలు వేసిన తరువాత పుండ్లను కాకులుపొడవ నీయకుండా, ఈగలను, దోమలను వాలనీయకుండా కాపాడాలి. ఫార్మసీవారి గ్లయిమాలనుగాని, చెర్చారినిగాని, కెటరినరీ ప్లాస్టరునుగాని వాడాలి.

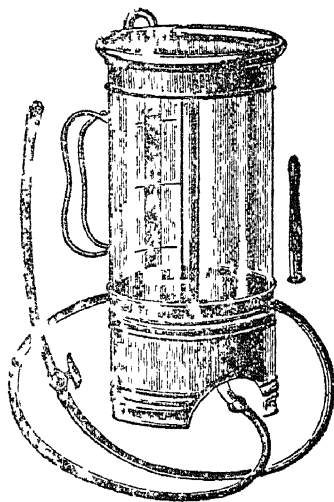
ప దు నా తి వ భా గ ము

ఎనీమా చేయు పద్ధతులు

ఎనీమా

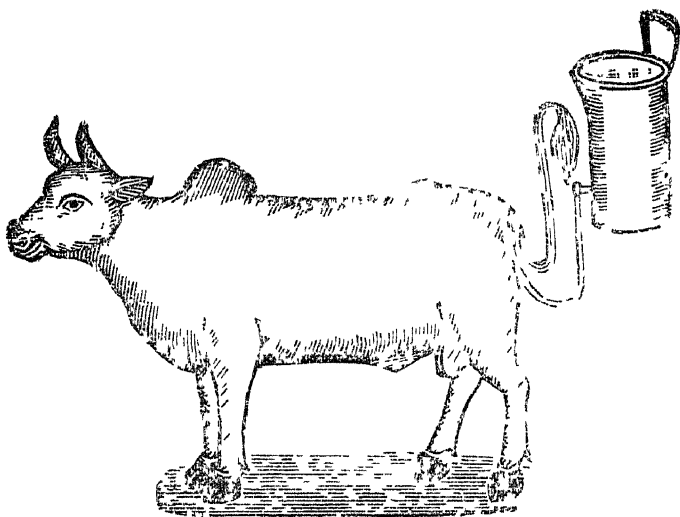
మానవులవలెనే పశువులకు కూడ మలకోశములోనికి నీరు ఎక్కించి ఎనీమా చేయుట యిప్పటికీ కొంతమందికి ఆశ్చర్యముకలిగించుతుంది కొందరుచైతులు ఎనీమా చేయవద్దు లోపలను జైటకు రాదు. అది దచ్చిపోతుంది. రోగంతగ్గకపోతే పోతుంది. ఎనీమా చేయవద్దు అనేవారు ఈ కాలంలో లేకపోలేదు. ఇదివరకు డాక్టర్లు తప్పతది

తరులెసెనీమా చేయుట ఎరుగక పోవుటవల్లను, డాక్టరు బెట్టుగుట్టలు ఎచ్చట ఎగిరిపోతాయో యని ఈ విషయమును బయటపెట్టెవారు కారు.

ఇప్పుడంటారా తెనాలి ఆయుర్వేద పశువైద్య సంస్థవారుచేసే చికిత్సల వల్లగాని, వారిగ్రంథమాల రచించిన యిట్టిగ్రంథాలవల్ల గాని, వారికళాశాలలో తర్ఫీదైనరై తుబిడ్డలవల్లగాని, పశువైద్యంలో గుట్టుబెట్టులేకుండా ఈముప్పది సంవత్సరాలనుంచి చేసే సేవవల్ల రైతు తెల్లరు ఆన్ని విషయాలుగ్రహించడంవల్ల ఎనీమా చేయడమంటే, ధర్మా మీటరుతో ఉష్ణాన్ని పరిశీలించడ మేమిటోచాలావరకు తెలిసికొన్నారని తెలుపుటకు నేనూ రైతుబిడ్డను కాబట్టి, నాకు ఎట్టి ప్రభుత్వ డిగ్రీలు లేనప్పటికి, మారైతు సోదరులలో కొంతమంది ఎనీమా చేయుచున్నారని తెలుపుటకు నేను ఎంతో గర్వపడుతున్నాను. కాని రైతులు కూడా పశువునకు ఎట్టి సమయములో ఎనీమా చేయాలో, ఎట్టి సమయములో ఎనీమా చేయూకూడదో, తెలిసికొని చేయాలిగాని పశువు పేడవేయలేదని మాటిమాటికి మాత్రము ఎనీమా చేయక ఈగ్రంథములో తెలిపిన విషయాలను గ్రహించి ఎనీమా చేయాలి.

ఎనీమా పశు పేగులు శుభ్రము చేయుటకు వుపయోగ పడుతుంది ఎనీమా చేయడానికి 100 డిగ్రీల వేడిగలనీరు రెండు లేక నాలుగు సేర్లు వుపయోగించవచ్చును నీటిని ఎనీమా డబ్బాలో పోసి దానిని మూడడుగుల ఎత్తుభాగాన పట్టుకోవాలి నీరుపోకుండా రబ్బరు గొట్టాన్ని నొక్కాలి. నీరు పేగులలోనికి యెక్కిన తరువాత పొట్ట భాగాన్ని చేతులతో నొక్కగానే లోపలనుంచి బయటకు మలముతో సహా పడిపోతుంది జ్వరాలోను, అంటురోగాలలోను 85 లేక 90 డిగ్రీల వేడినీటితోనూ జ్వర వాత రోగాలలో 110 లేక 115 డిగ్రీల వేడినీటితోను ఎనీమా చేయాలి

ఎనీమా చేయనపుడు బట్టాను వైకిదోపుకోవాలి. పశువు ఆసనము దగ్గరగానుండక కొంచెము దూరముగానుండి ఎనీమా డబ్బా చేతితో పట్టుకోవాలి ఎనికా చేయగా నచ్చినచాలినములో ఏరకమైన గింజలు, తుక్కు పదార్థాలు, ఆగురు రక్తము మున్నగునవి వున్న వేమో పరీక్షించాలి మరియు పోయేవరకు పడిపడే పేగులోనికి నీటిని ఎక్కింక వచ్చును పశువులను నిలబెట్టి దూడలను పడుకొన బెట్టిగాని, నిలబెట్టిగాని ఎనీమా చేయాలి సున్ లైట్ సబ్బుతోగాని తడితరకం పసిక మునానన, వ్రంగే సబ్బులనుగాని వాడరాదు.

శీతకాలంలో చూడలకు ఎక్కువతక్కువలై మలబద్ధకం కలిగి పేడవేయలేక గాధపడుతూ వ్రుంటే ఏగొలిమిడాకో, ఏగాడిద గడ పాకో, ఏబలుసుఆకో, వ్రుండలుచేసిపెడతారు. అట్లువేయుటవల్లమలము గట్టిపడి పిట్టంకట్టి విషమంతా శరీరంలో జీర్ణమై సంధించిమెడతిరిగి చనిపోతాయి కాబట్టి ఇటుచంటివి పెట్టుకుండ ఆరంభములోనే ఏసిమా చేయుట సంచిది. ఎక్కువ శీతలములో నుండి మామూలువేడికూడా లేనప్పుడు ఏసిమాచేయకుండా చేతికి అముదమురాసుకొని లోపల మలాన్ని తీసివేయాలి.

ప డు నే డ వ భా గ ము

ఇంజక్షన్సు

సూచీవ్యధ

పశువులకు-జెముడుటీకాలు-వేయుట

ప్రాచీన కాలంలో చేయబడే ఇంజక్షన్సు (సూచీవ్యధ) మరొక రీతిగా వ్రుండేవి కొన్ని వందల సంవత్సరాలకు పూర్వమే కనిపెట్టిన సూచీవ్యధనే నేటి కాలములో విదేశీయులు వివిధరకాల ఇంజక్షన్సు వివిధ రూపాలుగా ఎన్నో కంపెనీలు తయారుచేయుచున్నాయి మానవులకు ఆయుర్వేదయింజక్షన్సులకు కూడా నేడు తయారు చేయుచున్నారు. పశువులకు కూడా ఆయుర్వేద ఇంజక్షన్సు తయారు చేయడానికి ప్రయత్నాలు జరుగుచున్నాయి.

ఆంగ్ల పశువైద్యులు యిప్పటికి ఈ పద్ధతి ప్రకారము పశువులకు గూడ టీకాలు వేయుట ఆచరణ యందున్నవి ఇంగ్లండు మానవులకు ప్రాచీన కాలమునుంచీ “ఎచ్చబొట్టును” సూచీవ్యధ యిప్పటికీ ఆచరణలో

వుంది ఈ రీతిగానే ప్రాచీనకాలమునుంచీ నేటివరకు అంటురోగాలు సోకకుండా ముందుగానే శాస్త్రసమ్యక్తముతో, అతిచిప్టతో “జెముడు పాల”తో పచ్చబొట్టు సూచీవ్యధలాగా పశువు డొక్కభాగమందు వేయుటఆచారమైయుంది. ఈ టీకాలమందు పొక్కివుండయి జ్వరము క్రమేపి తగ్గుతుంది. ఈ రీతిగా ఎన్నోప్రయోగాలు ప్రాచీన ఋషిశ్వరులు పరిశోధించినటుల తెలుస్తున్నది.

వాత, పిత్త, కఫాలు

మానవులకుగాని, జంతువులకుగాని వ్యాపించు పక్షిరోగాలకు విహారతిదోషాలు (వాత, పిత్త, కఫాలు) విధానములై ఆహార భేదముల చేతను, శరీరము ప్రకృతి భేదము చేతను వేరు వేరు లక్షణాలతో వేరు వేరు చికిత్సలతో చికిత్సించబడుతున్నాయి. ప్రకృతి సిద్ధమైనపంచ భూతములచే నిర్మించబడిన ఈకాయము (శరీర భేదము)లు కాలకర్మ దోషములచే వివిధ రూపాలు గల రస, రక్తి, మాంస, మజ్జ, అస్థి, మేద, శుక్రరూపాలతో వుత్పత్తియై మానవులకు. పశువులకు శరీర భాగములు స్వల్పభేదములతో సమానముగా వున్నాయి.

సూచీ వ్యధ

ప్రాచీన ఆయుర్వేద చికిత్సా విధానములన్నీ మానవులకు వలెనే పశువులకుకూడ ఉపయోగించ బడుతున్నవి. ఈ కారణము వల్లనేఆంగ్లేయవైద్యులు కొన్ని జంతువులనుండి తయారు చేసినమాంస రసము, రక్తము, చీము మొదలైన పదార్థాలు మనుష్యులకు టీకాల రూపాన ఇంజెక్షన్ రూపాన ప్రయోగించుతున్నారు. ఇట్టివి ఉదాహరణకు ఎన్ని యాఉన్నాయి. గాన ఏరీతి గానూ, ఏపనిముట్లతోనైనాబొషధాన్ని రక్తముతో ప్రవేశింపజేయువిధానానికే ఇంజక్షన్ లేక సూచీవ్యధయని పేరువచ్చింది

చరకాచార్యులు

ప్రాణానశిష్టంబగు రోగములందు ఉపయుక్తమగు ఔషధాన్ని రక్తముందు ప్రవేశింపజేసిన జీవించునని తెలిపియున్నాడు, ఆరీతిగానే పూర్వశాసనమే నేటికిని ఆచరణీయమై ఆంగ్ల, ఆయుర్వేదీయులు టీకాల మూలాన రక్తాన్ని చిమ్మించి అందు ఔషధాన్ని ప్రయోగింప జేయుట ప్రధాన కర్తవ్యమైయుంది.

సుశ్రుతాచార్యులు

శల్యతింత్రమున శస్త్రపనిముట్లను కొన్నిటిని నిరూపించి చెప్పచూ బుద్ధివంతుడగు వైద్యుని నారూప్యము వలనా, శాస్త్రజ్ఞానమువలనా, గురూపదేశమువలనా, యిత్రచంత్రాగ్రాను జూచుట వలనా తయారు చేసికొనచ్చు నన్నాడు.

ఈనమీ నాగరిక ప్రపంచమున శాస్త్రజ్ఞాన మభివృద్ధియగు కొలది వివిధరూపాలుగ వివిధఉపయోగాలుగవుండే నూతన ఔషధరసాలు, బయలుదేరుతున్నాయి అయినప్పటికీ పూర్వులు నియమించిన 101 శస్త్రకర్మములలోను రక్తమునందు ఔషధ ప్రయోగము చేయుట సూచీ ముఖప్రయోగమును స్వీకరించి యున్నారు. రక్తమునందెక్కించుటకు ఈప్రయోగము చాలామంచి ఉద్దేశమున చుక్కనుశుక్రతాదులు ఏకగ్రీవముగా సమ్మతించారు. ఈశతాబ్దములో పాశ్చాత్యులు ప్రయోగించు ఇంజెక్షన్ అను సూదిమందు, పూర్వముసూచీ ముఖప్రయోగమువలన సూదిమునవంటి నాధనము (సిరింజి) తో జంతువులరక్తమునందు ప్రవేశపెట్టుచున్నారేగాని మరెట్టి పద్ధతిగాను మారలేదు.

ఆంగ్లేయవైద్యులు వేముచున్న ఇంజక్షనులకు పూర్వం టీకాలను చర్మాన్ని గీచి అచ్చటిరక్తమునందు ఔషధప్రయోగాన్ని ప్రయోగించుటా క్రిమిక్రిమిముగా పరిశోధనచేసి రక్తమునందు ఔషధము ప్రవేశ

పెట్టుటయే. ముఖ్యవిషయమని గ్రహించి పూర్వ శాస్త్రములయందు చెప్పబడినరీతిగా ఆయుర్వేదీయ సూచీ ముఖశస్త్రమును (సిరంజితో) పనిముట్టుతో పశువులకును తదితర జంతువులకును మానవులకున్న ఇంజెక్షన్ (సూచీముఖప్రయోగము) చేస్తున్నారు. ప్రాచీనులగు చరకాదులు జెప్పినట్లుగానే ఔషధాలను రక్తమందు ప్రవేశపెట్టుట కనుకూలించునట్లుగా ద్రవరూప పద్ధతులతో ఉపయోగించుతున్నారు.

ఇంజెక్షన్ అంటే ఏమిటి ?

ఇంజెక్షన్ అనుపదము సామాన్యంగా ఏ భాషలో చేరిందో బోధపడుట లేదుగాని, దేశమంతా సర్వసామాన్యంగా వాడుకయై యుంది.

ఇన్జక్షన్

ఇన్జక్షన్ | ఇన్జక్షన్

అనగా శరీరములోకి చుంఛినాధనముచేత ఔషధాన్నిగాని, మరియు యితరపదార్థాలనుగాని ప్రవేశింపజేయు విధానమునకే ఇంజెక్షన్ యని వాడుతున్నారు. ఈమాటకుసరియగు పదము గానరాదు. ఆయుర్వేదములో సూచీ ముఖప్రయోగమని వృద్ధవైద్యులు తెలుపుతున్నారు. శరీర భాగములోనికి సూచివంటి ఏయితర పనిముట్టు (పిచికారి)తో చర్మములోకిగాని మాంసకండరములోకిగాని, రక్తనాళములోకిగాని ఔషధమును ఇంజెక్షన్ అందును. వీటిలో రెండురకాలు వున్నాయి.

1. చర్మ, మాంస, నరములగుండా రక్తములోనికి ఔషధములు ప్రయోగించుట

2. ఆసనముద్వారా లేక యోనిగర్భాశయ, మూత్రాశయముల ద్వారా బాహ్యములు ప్రయోగించుట. ఈ రెండువిధములను ప్రయోగాలకు సాదారణముగా ఇన్ జెక్షన్ యని వాడవచ్చును. ఇప్పటివైద్యులు ఆసన, మర్మానయముల గుండా ప్రవేశ సెట్టు నాధనమునకు ఎనీమా (వస్తికర్మ) యని వాడుతున్నారు.

రిక్టర్లు సిరంజీల కొలతలు

సిరంజీకి రెండు సైపుల లోహముతో తయారు చేయబడిన మూతలవంటివి యిమిడ్చి యుంటాయి. ఇంకను సిరంజీలోని మందును లాగుటకు, విడుచుటకు యేర్పడియుండు కడ్డీకూడ లోహముతో తయారుచేయబడి యుంటుంది. ఇంకను సిరంజీకి మధ్యగాగాని, ప్రక్కగాగాని మొన (ముక్కు) గలిగి యుంటుంది.

సామాన్య ఇంజక్షన్సు

గాజు పిచికారి, రబ్బరుట్యూబ్, ఎనీమాట్యూబ్, నిక్కిల్ పిచికారి, పెద్దపేగులోనికి ఎక్కించే ఎనీమాట్యూబునున్న గువాటిని సింపిల్ ఇంజక్షన్సు అంటారు.

రెక్టల్ ఇంజక్షన్

పశువు మలకోశములో మలముజారక గట్టిగా నున్నపుడు ఎనీమాడగ్బాగు రబ్బరుట్యూబును తగిలించి సబ్బునీటితో గాని, తదితర స్లిస్కెస్ ఆముదము వంటి పదార్థములతో ఎనీమా చేయుటకే రెక్టల్ ఇంజక్షన్ అందురు. దీనినే నస్తికర్మయంటారు.

యూరెథల్ ఇంజక్షన్

పశువు మూత్రకోశములో రాళ్ళు అడ్డుపడి నపుడుగాని, చేరులోపల వుండుకురుపులు లేచినపుడుగాని చేరుమాదతో పెద్దప్రండయి బాధ పడుచున్నప్పుడుగాని, మందు నీటిని గాని, లోషన్ నీటినిగాని

మూత్రికోశభాగమునకు ఎక్కించనలసి నపుడు వాడేదానికి యురైధల్ ఇంజెక్షను అంటారు.

వైజెనల్-ఇంజక్షన్

ఆడపశువుమీద మగపశువు బలవంతముగా ఎక్కుట నలన యోనిభాగమంతా వాచి శాధపడుచున్నప్పుడు ఏసూ రేకారపునీటిలో, తదితర మందులనోకలిపి డూమ్ చేయు పనికి వైజెనల్ ఇంజక్షన్ అంటారు.

యూట్రెక్ ఇంజక్షన్

మావిపడినపుడు లాగిన తరువాతను, అకాలప్రసవములో యోనిని శుభ్రముచేయుటకు వాడేపనికి యూట్రెక్ ఇంజక్షన్ అంటారు.

గాస్ట్రిక్ ఇంజక్షన్

లోపలికి ఆహారము పోవునపుడు కంఠనాళముగుండా పంపే దానికి గాస్ట్రిక్ ఇంజక్షన్ అంటారు.

బ్రాడర్ ఇంజక్షన్

నీరుడు బంధించి శాధపడునపుడు వుచ్చబుడ్లలో రాళ్ళుపుట్టి నపుడు, మూత్రినాళముగుండా మందులు నగైరాపంచేదానికిగ్లాడర్ ఇంజక్షన్ అంటారు.

కోలన్ ఇంజక్షన్

పెద్దపేగులోమలముతో శ్లేష్మము, తదితర పదార్థములుచిక్కు కొని ఎన్నివందులు వాడినను పనిచేయనపుడు మలకోశమును ఒత్తి డితో కడిగే దానికి కోలన్ ఇంజక్షన్ అంటారు.

ఇయర్ ఇంజక్షన్

చెవిమాద, చెవిలో కురుపులు దురద, రసి మున్నగు వాటిని కడిగే పిచికారికి ఇయర్ ఇంజక్షన్ అంటారు.

నా నాఫెరింజియల్ ఇంజక్షన్

ముక్కులలోను, కంఠనాళములోను ప్రవేశించి కురుపులుగాని వ్రణములుగాని పుట్టి బాధించునపుడు వాటికి తగిన మందులనుపంపే దానికి నానాఫెరింజియల్ ఇంజక్షన్ అంటారు.

ఇన్యూలేషను - ఇంజక్షను

చర్మము పైభాగము నందును ముందు మద్దన రూపముగా, మాలీషురూపముగా ప్రవేశ పెట్టెద.

గమనిక :- మానవులకు వలెనే పశువులకు కూడ అస్లోపతిలోను ఆయుర్వేదములోను, హోమియోపతిలోను ఇంజక్షన్లు (సూదిమందులు) వున్నాయి. కాని పశుశాస్త్రము లోఆరి తేరిన వారే ఇంజెక్షను ఈయాలి గాని ఎవరు బడితేవాడు యిచ్చుటచల్ల పశువులకు ప్రమాదాలు కలుగుచున్నటుల జెలుస్తూవుంది. అందుచేత ఈపర్యాయం ఈగ్రంథములో యింజెక్షను మందుల వివరాలు తెలుపలేదు

ప దు నె ని మి ద వ భా గ ము

మెస్మరిజము

పూర్వము మనదేశంలో మంత్రశాస్త్రజ్ఞులు. యోగాభ్యాస పరులు అసంఖ్యాకులుగా ఉండేవారట. మనదేశానికి అమెరికా, ఇంగ్లాండు, గ్రీకు, ఫ్రాన్సు, జర్మనీ, మున్నగు దేశాలవారు వచ్చి ఈ మెస్మరిజాన్ని, మంత్రాలకు సంబంధించిన విషయాలను నేర్చుకొని వెళ్ళి వారిదేశాలలో ఈరహస్యాలను వెల్లడిజేస్తుంటే ఆశ్చర్యపడే వారు. ఈ మెస్మరిజము వగైరాలు ఆదేశాలు అతిశీతలమయినదేశాలు అగుటవల్ల, తగినశీతోష్ణస్థితి లేనందునల్ల ఇట్టివి వుండేవిగావు. ఆదేశ ములో నదులు ప్రవహించలేక చలిచేగడ్డుకట్టుటవల్ల, ఆదేశపుప్రజలు చలిచే గజగజవణుకుటవల్ల, ప్రకృతిఆహారాలకు తగిన శాఖాహారాలు దొరకనందువల్ల యిట్టివిజరుగుట మిగుల కుర్లభముగా వుండేది. ఇంకను యిండ్లమధ్యనే కొరివిన రూపులులాగా అగ్నిహోత్రాలు ఏర్పరచుకొని వానిచుట్టూ కూర్చుండి తమతమసనులను చేసికొంటారు. మనదేశంలో అట్లుకాదు. మనదేశ శీతోష్ణస్థితివేరు. మనదేశంలో ఎన్నోరకాల ఫలవృక్షాలు, మంచినీటిప్రవాహాలు, మహానదులు, చెరువులు, వాగులు సరస్సులు వున్నమాట ఎల్లరకు తెలిసినవిషయమే. అందుచే మనదేశం ఆధ్యాత్మికజ్ఞానానికి, యోగాభ్యాసాలకు ప్రసన్నం అయి ఉంది. మనదేశము విజ్ఞానమయమైంది.

ఈరీతిగా మనదేశానికి వచ్చిన విదేశాలవారిలో మిస్టర్ అంగోని ఒకడు ఇతను 1734లో వైన్ నదియొడ్డునవున్నపైయు అను ప్రాంతములో జన్మించి, మెస్మరిజమను వైద్యశాస్త్రాన్ని నేర్చుకొని వియన్నా దేశంలో గొప్పపేరు సంపాదించాడు. అట్టిసమయములోనే “హేవాలను” గొప్పభగవద్భక్తుడు ఆదేశమండే పుట్టి మాగ్ నేటిజం అనుఆత్మశక్తిని

సంపాదించి ఎన్నో రోగాలు కుదిర్చాడు. మాంగ్ నేటిజం అంటే మంత్ర శక్తి అంటారు. ఆకర్షణ శక్తి లో ప్రభావం వుందని మెస్మరిందొర తెలిసి కొని లోహ సంబంధమైన ఉక్కు ముక్కలను తెప్పించి ఉపయోగించి అనేక రోగాలకు చికిత్సలు చేసేవాడు. ఆకాలములో మన దేశానికి కూడ ఉదార వచ్చి కాశ్మీరు వండితుల వద్ద యీ విద్యను నేర్చుకొని సన దేశంలో గాగా ప్రచారంచేసాడు. ఈ రీతిగా మహాపవిత్ర వంతమైన ఈ సమ్మోహన విద్యకే మెస్మరిజం అనే పేరు వచ్చింది.

మెగ్నోటిజం అనునది సరాల సంబంధముగ రోగాలలో మిక్కిలి సులభముగా జేరి వెంటనే గుణము కనిపించుతుంది. ఈ శక్తి మిక్కిలి దూరంలో వుండే శరీరాలకు కూడా వ్యాపింపజేస్తుంది. ఈ శక్తి పెద్ద శబ్దాన్ని కూడా కలుగజేస్తుంది.

హిప్నోటిజం అనేది ఒకరకపు మెరుపు శక్తి. ఈ మెరుపును మన కన్నులతో చూస్తే కష్టంగా వున్న నూ సారప్రయోగము వల్ల కలిగే అత్యద్భుత శక్తి వలన స్పష్ట మగుతూ వుంది. ఇదియే మెరుపులో వుండే సారపు శక్తి. సూర్యుని నెల్తురు కిరణంగా నెలువకుట వల్లనే, మానవ శరీరమందుండే జీవకాంతి తేజస్సే తిన్నగా దగ్గరిగా వుండే నస్తువులలో ప్రవేశించు తుంది. ఈ శక్తి వల్లనే సరాలకు సంబంధించిన రోగాలను తగ్గించవచ్చును దీని శక్తి సందుల ప్రభావంకంటే గొప్పది.

డాక్టర్ ఎన్. డెయిలను అనుసరణ ఈ ఆకర్షణ శక్తి వల్ల రోగులకు మత్తుమందు యిచ్చి పెద్దపెద్ద నృణాలను శస్త్రచికిత్సలు చేసేవాడు. డాక్టర్ బ్రెయిగుదొర 1813 లో సమ్మోహన శాస్త్రాన్ని హిప్నోలిసి పేరుతో ఒక గ్రంథము వ్రాశాడు. ఇంకను ఈ విద్య వలన ఎంతోమంది ఇంద్రిజాల మహేంద్రిజాలాది విద్యలు నేర్చుకొని ప్రజలనుంచి ఎంతో ధనాన్ని సంపాదించారు.

పూర్వము మన దేశంలో సహారాజులలో ఈ ఇంద్రిజాల మహేంద్రిజాలాది విద్యలు చూపించేవారని పురాణాలలో చెప్పబడి వుండేవి. ఇవన్నీ ఈ మెస్మరిజం సహాయం వల్లనే కలుగుచుండేవి.

పశువులకు దృష్టిదోషం తగిలి పాలుఈయకపోతే మంత్రమహత్తుచే ఈ మెస్మిరిజాన్ని ఉపయోగించి విరాటురాజు కొలువులో సహదేవుడు చికిత్సచేసేవాడట. ఈ మెస్మిరింజమే ఒక మంత్రశక్తి, దివ్యదృష్టి, కుక్క జననమూహంలోవున్న తన యజమానుని తేలికగా గుర్తించు తుంది ఆయజమాని దగ్గరవుండే ఆకర్షణశక్తియే కుక్కనుతనదగ్గరకు లాగుకొని వచ్చింది కాబట్టి ఈ ఆకర్షణశక్తి కొందరిలో అధికంగాను మరికొందరిలో తక్కువగాను వుంటుంది.

తులసీదళాలు భగవంతునికి ప్రీతికరమైనవస్తువుఅని చెప్పిననే గాని మనమువాటిని భక్షించాలని మనపూర్వులు చెప్పేవారు. ఈ చెట్టులో మనశరీరములో అతివేగంగా ప్రకాశించే మంచితత్తులు వున్నాయి అందుచేత ఆ తులసీదళాలు వేసికొని త్రాగిన నీటిలోమంచి శక్తి ప్రవేశించి బలాన్ని కలుగజేస్తుందని తులసిపూజలో కూడా మనకు పనికివచ్చే ఆరోగ్యం, తేజస్సు కలుగజేసే ఆకర్షణశక్తివుందని మనపూర్వులు తెలియజేసారు.

రోగాలనే బాధపడుచున్నపుడుగాని, దయ్యాలచే బాధపడు చున్నపుడుగానిగ్రహస్థితి బాగులేనపుడుగాని రావిచెట్టును పూజిస్తారు. ఏకదృష్టితో బలముతో ఆత్మ బలముతో చెట్టు చుట్టూ ప్రదక్షిణలు చేస్తారు. ఇట్లుచేయుట ఎల్ల బలము, ఆత్మశక్తి, తేజస్సు, మనో ధైర్యము కలిగి ఎంతో మంది ఆరోగ్యంచెందిన వారువున్నారు. వేయిమంది మానవులయందు ఎంతశక్తి వుంటుందో అంతశక్తి ఈచెట్టులోవుందనీ, అట్టి శక్తిని మానవశరీరంలోకి దివ్యదృష్టితో రావాలంటే ఎంతో నిష్ఠతో, మంత్రప్రచారణతో చేస్తే తప్పక ఆకర్షించి ధన్యతనుచేయగల మహత్తు వుందని మన పూర్వు శాస్త్రాలు తెలుపుతున్నాయి, యిప్పటికి కూడా ఈ ఆచారము మనదేశాలలో వుంది.

మనదేశములో ప్రతిమానవుడు, ప్రతిగురిహిణి నొసటి మధ్య భాగమున బొట్టుచెట్టుకొను ఆచారమువుంది. ఈబొట్టులో మానవ దృష్టి దోషము పోవు మహాశక్తి వుంది ఎంత అందగాడైనా, ఎంత

అందమైన స్త్రీయైనా, ఎంత అందమైన జంతువైనా కూడా నొసటి భాగము ప్రధాన లక్షణము అందుచేతనే పోషించిన ఋషీశ్వరులు నొసటబొట్టు లేనినాస ఎందుకుపనికిరా రన్నారు ఎంత దుర్మార్గుడైనా, ఎంత రాడియైనా, ఎంత కఠినుడైనా ఆ నొసటను వున్న కుంకుమ లేక గంధపు బొట్టు దివ్యదృష్టితో చూచినా తనుఅనుకున్న మాయా బజారంతా పటాపంచలై తాను కూడ వివిధరీతి పొందగల, శక్తి తాను కూడ బొట్టు పెట్టుకొనుకొనే అంత శక్తి ఆ బొట్టు లోవుంది ఇప్పుడు చూచి మంచి బొట్టు పెట్టుకొని చూచేవారు కుక్కపంపుకు పిల్లను, నాంప్రదానం వంటి లక్షణాలు అందముగల వాటి నొసటి భాగమందు ఎరువు రంగు లేక పసుపు రంగుగల బొట్టు నన్నని చారలాగా యజమానులు పెడతారు నోవూజ చేసి ఆవు నొసటకి పసుపు కుంకుమ పెడతారు ఇట్లు పెట్టట వల్ల ఆజంతువులకు దృష్టి దోషంబోయి కులానాగా వుంటాయని వాొ తలంపు. ఈరీతిగాగడ్డాలు పెంచేవారు. జటా జూటాలు పెంచేవారు, గ్రహాలను బట్టి క్షవరము చేయించు కొనేవారు, దేవుడి గుడ్డో నెంట్రికలు తీయించుకొనే వారు యెంతోమంది యున్నారంటే వారంతా పిచ్చి వాళ్ళయి కాదు పోషించిన సిద్ధాంతములననుసరించి వారి వారి నమ్మకాలను బట్టి చేస్తూ వున్నంతమాత్రాన మనము హేళన చేయకవాలిలో శక్తి సామర్థ్యాలు ఏమిటో తెలిసికోవాలి.

జంతువులను లోబరచుకొనుట

ఈ కాలంలో మెస్జిరజం, గారడి, అంటే అంతా టక్కుటమారము అనేవారు వున్నా జంతువులవ్వభావాలకు తెలిసికొని వశపరచుకొనే సూత్రాలు ఎన్నోవున్నాయి అడవి మృగాలకంటే గ్రామాలలోవుండే జంతువులను సుభంగా వశపరచుకోవచ్చును. అరణ్యాలలో వుండే కొయవాండ్రి కింహాలను పెద్దపులులను తదితర జంతువులను ఒక విధముగ కట్టుకట్టి వశపరచుకొంటారు. ఈ కట్టుకట్టుటకు అనేకరకాల మంత్రాలు వున్నాయి ఎన్ని మంత్రాలున్నప్పటికీ

మనస్సును శుద్ధిపరచుకోవడంబోవుంది చూడండి పాములనరసయ్య పారముల శీతయ్యగారలు పాముమంత్రాలు పెట్టి మంత్ర ప్రభావం వల్ల ఎంతమంది మనుష్యులను, పశువులను సమాచారాలద్వారా రక్షించారో ఈ కాంముబోకూడా ఋజువగుతూ ఉంది. మనపూర్వులు ఆకర్షణాశక్తితో జంతువులను లోబరచుకొనేవారు. ఈ ఆకర్షణాశక్తి కొన్ని జంతువులయందే వుండేది. అట్టిజంతువులను లోబరచుకొనాలంటే ఎంతో కష్టం. ఆకర్షణాశక్తిగల యిట్టిజంతువులు మనుష్యులనే ఆకర్షించుతాయి.

చూడండి పాములువాడు ఎట్టిపామును అయినా మంత్రముచే నిలుపుతాడు. ఈ ఆకర్షణాశక్తి ఒక్కొక్కవంశములో పరంపరగా కలుగుతూ వుంటుంది. ఈరీతిగా చిన్న జంతువులనుంచి పెద్దజంతువులవరకు తదేకధ్యానంతో దృష్టినివంచి అరికట్టచున్నచో జయముగాంచవచ్చును. కాని అందరు ఈరీతిగా చేయజాలరు ఎట్లుదల, ఓర్పు, దైవభక్తి, ఏకగ్రాస్తి, భూతదయ, సరోవకారము గలవారికే ఈవిద్య అబ్బుతుంది.

మానవశరీరస్సును 42 భాగాలుగా శాస్త్రజ్ఞులు విభజించారు. ఒక్కొక్కభాగంలో ఒక్కొక్కశక్తిని భగవంతుడు సృష్టించాడు. వయస్సు పెంపొందినకొలదీబుద్ధియొక్క అభివృద్ధిశక్తి తగ్గుతూవుంటుంది. పుట్టినబిడ్డకు ఏడవరోజున ఎంతజ్ఞానశక్తి వుంటుందో, ఏడవమాసాన అంతకు రెట్టింపుగా వుంటుంది. ఏడవ సంవత్సరములో అంతకు మూడు రెట్టింపులు అభివృద్ధియగుతుంది ఈరీతిగా చిన్నతనంలో జ్ఞానశక్తి దినదినాభివృద్ధిచెంది, వయస్సు ముదిరినకొలదీ తగ్గిపోతూవుంటుంది. కాబట్టి పృథివ్యశక్తి పైన చెప్పిన విషయాలన్నీ గుర్తించుకొని మంత్రాలలో పృథిభాశక్తిగలవారిని ఆక్షేపించక, హేళనచేయక తగిన ప్రోత్సాహమిచ్చుదురుగాక.

రేడియో ఐసోటోపులు

మైక్రోస్కోప్ తగువారిత ఈ రేడియో ఐసోటోపులు అతిముఖ్యమైనవిని పరిశోధకులు తెలుపుతున్నారు. ఇంకను దీనిని సరమాణువు, రేడియో ధార్మికశక్తియనుకూడ అంటారు వ్యాధులను చికిత్సచేయడంలోను. నొప్పులు, రాచపుండ్లు, క్యాన్సర్, మాదలు నివారించడంలోను, అణుశక్తినుంచిపుట్టే పదార్థాలను వినియోగించడంలోను ప్రపంచమంతటా క్రమేపి అభివృద్ధి కలుగుతున్నది. రేడియో ఐసోటోపులు అనగా మామూలుగా దొరకే కర్బనము, భాస్వరము, అయోడిన్, గంధకము మున్నగులోహాలతో రసాయనిక పదార్థాలను అణుశక్తి రియాక్టర్లలోవేసి న్యూట్రాన్లతో కొట్టడంద్వారావాటికి రేడియోధార్మికశక్తి అబ్బుతుంది వాటినే రేడియో ఐసోటోపులు అంటారు. ఇవి ఎల్లప్పుడూ రేడియేషన్ కక్కుతూ, ఎచ్చటవున్నా తమ స్థానాన్ని సూచిస్తూ వుంటాయి. అందుచేత వీటినిగుర్తించే అణువులు (ట్రేసరు ఆటము) అనికూడ అంటారు కాబట్టి వీటి రేడియేషన్ బట్టి మానవ, జంతువుల శరీరాలలో అవియెచ్చటచ్చట తిరుగుతూ వుందీ గమనించడానికి వీలుకలుగుతుంది వ్యాధి పరీక్ష పరిశోధన సందర్భాలలో ఈ రేడియో ఐసోటోపులను లోపలికి మింగించుట గాని లేక ఇంజెక్షన్ ద్వారా శరీరంలోకి ఎక్కిస్తారు. తదుపరివాటిగగన మార్గాన్ని గమనిస్తూ వుంటారు. ఇవికూడా చాలవరకు రేడియం, యక్యురేలవలె పనిచేస్తాయి. వీటిని మెదటిరోగాలు క్యాన్సర్ మున్నగురోగాలకు చికిత్సలు చేస్తారు. అమెరికా మున్నగు దేశాలలో వున్న శాస్త్రపరిశోధకులు యిప్పటిప్పడే పరిశోధించుతున్నారు.

ఎక్స్రే

పూర్వంకు యిప్పటికి అన్ని విషయాలలోను ఎన్నోసూతన మార్పులు కలిగినాయి. ఎంతోమంది పరిశోధకులు మానవకోటిని జంతుకోటిని వీడిస్తున్న రోగాలకు చికిత్స చేయడంలోను. శౌషధ

ప్రభావాలు గుర్తించడంలోను మంచి ఉత్సాహంతో ముందంజి వేయచున్నారు. మానవలకు అజ్ఞానం ఎటువంటి వైద్యవిజ్ఞానంలో ఒక గొప్ప విస్మయాలాగా వస్తూవుంది.

1840 ఆఫ్రికాలో కాన్సర్వేషన్ చికిత్స మం సంస్థితే ఆశలు వదులకొనలేదు. ఆరోజుల్లో చిన్న చిన్న రోగాలకు కూడ తగిన చికిత్సలు లేక కోట్ల కొలది జీవా అనువులు నాశనమైనట్లు చెప్పబడింది. ఒక వంద సంవత్సరాల క్రితం లండను పౌరులు ఇంచుమించు మన బక్సింగ్ హాంకాలవలో నీరువలె దుర్నిధిమాయివ్వగా వుండే ధేమునదీ జలాలను బక్కెటు అర్చనకు తీసుకొని త్రాగేవంటే వాంతులు ఆశ్చర్యపోవచ్చు వడపోసుకోవలెనా, వడపోసుకోకుండా, ఎగువలో మురికి కల్మషం అంతా కలుస్తూవుండే ఈనీటి నీ త్రాగుతూవుండేది. ఆసంగతి యిప్పుడు తలచుకొంటే, వాళ్ళు ఆ కాస్త కాలుగ వలా ఎక్కికారా అంటూ ఆశ్చర్యంతో ఇర్రు గుర్పొడుస్తుంది

ఆధునిక విజ్ఞానప్రణ్యూనా యంటూ ఎన్నో నూతనవిషయాలు తెలుసుకొంటున్నాము. మత్తుమందులు కనపెట్టక పూర్వం శస్త్రచికిత్స అంటే రోగులకు బ్రహ్మప్రళయంగా వుండేది మొండికత్తుల పీడవిరిగడమైంది ఈ కత్తులకు బదులుగా నన్నని ఎలక్ట్రోటీగతో శస్త్రంచేస్తున్నారు ఈ తీగెద్వారా వైర్లెస్ హైఫ్రీక్వెన్సీ కరెంటును శస్త్రంచేయవలసిన చోటికి పంపిస్తారు దానితో ఒక్కచుక్క నెత్తురైనా క్రిందపడకుండా శస్త్రచికిత్స జరిగిపోతుంది

పశువులకు కూడా వాతనొప్పులు, జ్వరనొప్పులకు ఈ కరెంటు ప్రసారం ద్వారా మాకాచి తరపున వున్న పశువైద్యశాలలో అమలులో పెట్టి చికిత్సలు చేస్తున్నారు.

జంతువైద్యమున మంత్రాలు

ఎన్నోరకాల మంత్రాలు కొంతమంది హానుభావులు ఆచరణలో పెట్టి నమ్మించిన తరువాతనే మంత్రాలంటే నమ్మకం కలిగింది. ఈ రీతిగా పశువులకు నచ్చేనొమ్మలకు ఊపిరివాపులకు, చనుకుదురు మున్నగు రోగాలకు మంత్రాలు కొందరు పెట్టుతూ వుంటారు. మంచి గేదెగాని, మంచి గోవునుగాని ఏకదృష్టితో పరిశీలించిన మెస్మరిజంవలె ఆ పశువు చన్నో పొడగో, ఏ అవయవమో చెడిపోతుంది ఇది నా ప్రత్యక్షానుభవము దీనినే దృష్టిదోషం అంటారు ఏమైనామంచి హానుభావులైన ఊడవచ్చునుగాని, అవి మనకు అందుబాటులో లేనప్పుడు ఈ మంత్రాలు అవసరమని తెలుసుకోవాలి మంత్రాలు ఈ కాలంగో అందరూ పెడతామంటే నమ్మనద్దు భూతవైద్యమని, పశువులకు మరుష్యులకు దయ్యాలి పడతాయని మేము నమ్మచేస్తామని డాంబికవైద్యులు బయలుదేరుతారు అట్టివారిని నమ్మరాదు దైవసంహతులై మంత్రశక్తిగల మహాత్ములున్నారనుటలో సందియములేదు

పశువులకు మంత్రయాళి మంత్రాలు

మనదేశంలో మంత్ర తంత్రాలకు మలబారుజిల్లా ప్రసిద్ధి. అంగుకనే మంత్రయాళి మంత్రాలు మహత్తరమైనవంటారు. మలబారులోని ప్రతివ్యక్తికి దయ్యాగాన్నా, భూతాలన్నా, మంత్రాలన్నా తగనినమ్మకంవుందట. అచ్చట భూతాలలో ఒకతెగ వుందట ఆ తెగ భూతాలను “కుట్టిచాదను” అంటారు కుట్టిచాదనుంటే భూతాలని అచ్చటవుండే చిన్నపిల్లలకు కూడా తెలుసు ఈ భూతాలను వశ పరచుకోటానికి ఒక విచిత్ర ముందట ‘కుట్టిచాదను’లకు కొన్ని పదార్థాలంటే మిక్కిలిప్రీతియి. అట్టి పదార్థాలింగో గేదెపాలుముఖ్యమట. పశువు ఈవగానే ముందుగా ఆపశువుకు పొగుసునుంచి పాలు త్రాగడానికి ఒక చేపాటికరిని చేతబొంది ఈపాతం వస్తుందట ఇది

స్థూలనేత్రాదులు మాత్రము కనిపడదట. కుక్క కన్నతో తయారు చేసిన ఒక అండాన్ని కాసుకగా పెట్టుకుంటే కనిపిస్తుందట. పశువు ఈనగానే దాని పాలుత్రాగడానికి ఈ దయ్యం రాగానే, దానిని ఐశ్వర్యముతో దలచినవారు ఆకర్యులు లాక్కొని దగ్గరలోవున్న ఏచెరువు కై నా, కాలవకై నా వారిపోయి మెడలోతునీ కైలో నిలబడాలట.

ఆపప్పుడు భూతాలు నీటిలో ప్రవేశించవుగాన ఏలాంటి ప్రమాదం వాటినుంచి రాదట తన కర్ర తిరిగి యిచ్చివేయమని ఆ భూతం ఎన్నివిధాల బ్రతిమాలిన శసేమిరా అనాలట నేను చెప్పి నట్లు వింటానంటే నాకు వశమై వుంటానంటే ఇస్తానని చెప్పాలట అప్పుడు విధిలేక ఆ భూతం మనం చెప్పినరీతిగా చేస్తానని చెప్పినతిరువాత ఆ భూతం మాట తిరిగిపోదట తిరస్కృతులైన ప్రేమికులు రాజకీయాలలో కక్షగలవారు ఈ భూతాల్ని తమ స్రయోజనాల సాధనాలకొరకు వినియోగించు కొంటారట మన పశువులు ఈనగానే గృహంగనలు గంగానమ్మ, పోలేరమ్మకు చట్టిన్నంపెట్టి పూజిస్తారు. దృష్టితాళు వేయించుతారు విభూతితో జపం చేయించుతారు.

పంచమి దవభాగము

స్వస్థపృథ్వు

జీవముగల ప్రాణిని ఆహారమత్యవసరము. శక్తికి, ఎదుగుటకు దేహములోని ఆనయవాలు సరియగుపద్ధతులతో నుంచుకోవడానికి సరియగు ఆహారము అవసరము శరీరానికి కావలసిన ఆహార పదార్థాలు వివిధరకాలుగా విభజింపబడినాయి. నీరు, మాంసకృత్తులు,

పిండిపదార్థాలు, నూనె, విటమినులు, ఖనిజాలను గూర్చిన ముఖ్యవిషయాలు ఈ గ్రంథముగో చెలువబడినాయి. నీరు, ఖనిజాలు తృప్తమిగతా వన్నీ వృక్షజాతినుంచి మాంసపులు, పశువులు, తదితర జంతువులుతమ ఆహారముకొరకు సంపాదించుకొంటున్నారు దేహానికి వేడిమిచిచ్చుట్టించే పిండిపదార్థాలు కాయలలోను, గడ్డిజాతులలోను, దుంపలలోను, అధికంగా లభించుతాయి కొన్ని పదార్థాలు కూడవేడిని, సత్త్వవను పుట్టించుతాయి. ఇవివేరుశేషగ. నువ్వులా, ప్రతివిత్తులు నోయదీను, మున్నగువాటిలో లభించు తాయి

ఈరీతిగ 'తీ' ఆయావృక్షాలనుంచి, జంతువులనుంచీ లభించు గలవు. ఇంకను పసుపులకు శరీరవర్ధి, విశ్రాంతి మాలీషుచాలా అవసరము. చందేశములో పశువుల ఆరోగ్యంగా వుండాలంటేనుటకు మంచిమేత, తాగునీరు మంచినీరు, పిల్చుటకు మంచిగాని పశువు చాలాకాలము బ్రతికాలంట, పైనచెప్పిన శరీరధాతువులు, ఖనిజాలు విటమినులు కావాలి.

శరీరధాతువులు

సమస్త జీవులకు ఆహారం ముఖ్యవసరము. పశువుశరీరములో గల మూలపదార్థాలన్నీ సమానభాగాలుగల ఆహారమే సంపూర్ణమైన ఆహారము అట్టిఆహారపదార్థాలు అన్నిటిలోను జలము, జంతువృక్ష సంబంధమైన పదార్థాలు, ఖనిజపదార్థాలు వున్నాయి. ఇంకను వృక్ష సంబంధమగు పదార్థాలలో మాంసకృత్తులు, కొన్ని పదార్థాలు, పిండి పదార్థాలు అనేమూడురకాలు వున్నాయి. ఇవేగాని జీవశక్తిగా చేర్చబడినవిగాని విటమినులుగాదు.

నీరు

ప్రతిఆహారములోను తప్పక కొంతభాగమునీరువుంటుంది. ఎండు గడ్డిమున్నగు మెత్తటిఆహారంబు నూటికి 80 పాళ్ళు నీరువుంటుంది. ప్రతి జంతువు ఎముకలయందు నీటిబరువు సగంవరకూ వుంటుంది. ప్రతి దినము పశువు శరీరాన్నుంచి చెమటద్వారా మలమూత్రాలద్వారా కొన్ని వందల ఔన్సులునీరు బయటకుపోతూ వుంటుంది. ఈలోపాలన్నిటిని పూర్తిచేయడానికి ఎక్కితే నీటిసత్వాగుతూ వుండాలి. ఆహారము జీర్ణమగుటకు, మూలపదార్థాలు రక్తములో మిళితమగుటకు, మలినపదార్థాలు విసర్జించుటకు నీరుచాలా తోడ్పడుతుంది. శరీరోష్ణత సక్రమంగా వుండుటకుకూడా నీరుకావాలి. ఈనీటివలననే వివిధరకాల గ్రంథులు వివిధరకాల రసాలను, ధాతువులను అభివృద్ధిచేస్తాయి. రక్తములో కూడా 90 పాళ్ళునీరు వుంటుంది.

మాంసకృత్తులు

వీటినే ప్రోటీనులు అంటారు. ఆహారంలో మాంసకృత్తులు ముఖ్యమైనభాగాలు. కండరాల పెంపకానికి, మాంసాభివృద్ధికి, మాంసకృత్తులు అవశ్యకములు. నీరసపడుతూ వుండే కండరాలకు అప్పటికప్పుడే కొత్తశక్తిని కలిగించే పదార్థాలుకూడా ఇవియే. వీటిలో శాఖాహార సంబంధమైనవి మాంసాహార సంబంధమైనవి రెండురకాలు.

శాఖాహార సంబంధమైన మాంసకృత్తులు నేమరువేయు జంతువులే ఎక్కువగా తీసుకొంటాయి. పాలలోని మాంసకృత్తులు పాల కొరకు పశువులు తినే ఆహారంలో చేర్చి ఈయాలి. మాంసకృత్తులు ఎక్కువగా మేపితే వట్టిపోతాయి. దాణా దినుసులు ఎంకిత జొన్న, కంది, మినుము, ఉలవ, కొబ్బరిమున్నగు వాటిలో శాఖాహార సంబంధమైన మాంసకృత్తులు ఎక్కువగా

వుంటాయి. వీటివల్ల కఠిడరాలు, నరాలు, న్నాయువులు, మెదడు మున్నగునవి వృద్ధిజెందుతాయి. పసిదూడలకు, పాడిపశువులకు యివి అత్యవసరం.

మాంసాహార జంతువులగు సింహము, పెద్దపులి, తోడేలు, కుక్కమున్నగు జంతువులకంటె శాఖాహారులగు పశువులు, కోతి, లేడి, ఏనుగు, మేక, గొట్టె, కుందేలు మున్నగు జంతువులకు శరీర శక్తి అధికము. మాంసాన్ని తినే జంతువుల పేగులు శాఖాహార జంతువులకంటె పొడవుగా వుండవు.

క్రోవు పదార్థాలు

ఇవి జంతువుల శరీరానికి అధికమయిన శక్తిని, వేడిమిని కలిగించుతాయి ఇందు యివి గుండె మున్నగు సున్నిత అవయవాల చుట్టూ చేరి పనిచేత అరిగిపోకుండా చేస్తూ అప్పుడప్పుడు రాసిన కుండా కాపాడుతాయి జంతువులకు యిచ్చే నిత్యాహారాలలో ప్రతి రోజు మాంసకృత్తులు, ఈక్రోవు పదార్థాలు కావాలి. జంతువుల శరీరములో ఈక్రోవు లేనిచో చాలి అధికంగా వుంటుంది. జంతు సంబంధమైన క్రోవులలో ఎ, డి, విటమినులు ఎక్కువగా వుంటాయి జంతువుల శరీరములలోని క్రోవు పదార్థాలలో కొన్ని వెంటనే శరీరానికి శక్తినివ్వడానికిగాను కొన్ని ధాతువుల వృత్తికి ఖర్చగుతూ వుంటాయి. కొన్ని చూడిజంతువుల పైచాలందు పొదుగులందు చర్మమందు, హృదయ కుహరమందు ఈ క్రోవు పదార్థము నిలువ యుంచబడి అవసరాన్ని బట్టి శరీరానికి ఉపయోగపడుతుంది.

విష్టమధుర పదార్థాలు

వీటినే కార్బోహైడ్రేటులు అంటారు. మొక్కలలో వుండేనీటి పదార్థాన్ని తీసివేయగా మిగిలిన ఏడు పదార్థాలలో మూడు పాళ్ళు సిగిడి పదార్థాలు శరీరమునకు కావలసిన ఉష్ణము శక్తిని యిచ్చుతున్నాయి.

ఆహారపు విలువలోను జీర్ణ విషయము లోను మేతలలోగల పిండి పదార్థములలో చాలా వ్యత్యాసము వుంది. పిండి, చక్కెర త్వరగా జీర్ణమగుతుంది. మిశ్రమ పిండిపదార్థాలు గడ్డిఎండుగడ్డి పొట్టుగింజలు మున్నగు వాటిలో ఎక్కువ పాళ్ళు కలిగి వుంటాయి. పశువుల జీర్ణ కోశములో బాక్టీరియా అనే సూక్ష్మజీవుల సహాయంతో జీర్ణమగు తుంది. అందుచేత పశువులు తక్కువ విలువగల ఆహార పదార్థములను గడ్డిజాతులను పిండిపదార్థాలు తక్కువగానున్నను శిని జీర్ణించుకో కలుగుతున్నాయి. పనిచేయుటకు పశువులకు శక్తిని ఈయాలంటే ఈకార్యంపై హైడ్రేటుల తే మూలాధారము. శరీరమందలి కొల్పూస్మత్తికి, పాలలోని కొల్పూప్రదార్థానికి ఇవిచాలా అవసరం.

ఖనిజలవణాలు

పశువులుతినే ఆహారాన్ని బట్టి, వాంఛించుబట్టి శరీరారోగ్యానికి ఈలవణాలు అత్యవసరము. మాడపశువులు తమపిండాలనుపోషించు కొనడానికి ఎముకలను గట్టిపరచడానికి కాల్షియం, ఫాస్ఫోరకావాలి. రక్తాన్ని చక్కనిదారిలో ప్రసరించుటకు, ఎరువునాన్ని కలిగించుటకు, ఇంకను హృదయకోశం పూపిరిటిత్తులద్వారా బొగ్గుపులుసుగాలి బయటకు పంపే స్థితికలగడానికి. తిన్న మేతజీర్ణంకావడానికి. పేగులలో విష పదార్థాలు చేరకుండా వుండడానికి, మరికొన్ని గ్రంథులు పనిచేయడానికి ఈలవణాలు చాలాఅవసరం ఇనుము, సున్నం, భాస్వరం, విడీనులుఇది తరలవణాలకంటే శరీరానికి ఒంటబట్టుతాయి

కాల్షియం

పశువు గొర్రెలో ముఖ్యమైంది కాల్షియం ఒకటి. కాల్షియం అనగా సున్నం ఎముకలకు, దంతాలకు కండరాలు ముడుచుకొనడానికి, శరీరపనులు నిర్వహించడానికి, సగాలు చురుకు పముకలగడానికి ఈ గణం అత్యవసరంకూడని పుట్టినతరువాత ఎముకలు మెత్తబడి

సాగుతూవుంటాయి తల్లి పాలనుంచి కాల్చి యం గ్రహించి ఎముకలు గట్టిపడతాయి దంతాలు మొలస్తాయి, చూడిపశువులకు ఈ లవణం లేకపోతే చూడఎముకలు పెరుగక సన్నకాళ్ళు, సన్న మెడ, అంగ పైకల్వలు గలిగి వికృతాకారం ఏర్పడుతుంది

ఈ లవణం లేకపోవుటచల్ల పశువులకుగా ఆయాస పడుట, అప్పుడప్పుడు కాళ్ళు ఎగలాగుట, నీరంపై గ్రంథులు పూట్టట, చర్మం పొలుసు లేగుట, బిగుసెక్కుట, కనిమిరి తగులట, కొమ్మల చివర భాగముందు పూతపూముట, మెత్తకాళ్ళు పడుట నరములు బలహీనత జెందుట మున్నగునోగాలు కలుగుతాయి. ఈ లవణంవల్లనే రక్తం పల్లబడకుండా పెరుకొంటూ వుంటుంది ఎముకలు దంతాలుదీని వల్లనే తియారగుచున్నవి

అయోడిన్

శరీరాంతర వాలకు చురుకుదనం గలిగించుటకు అయోడిన్ అతిముఖ్యం పశువు మెడయందుండే థయిరాడ్ అనే కోశంలో ఈ అయోడిన్ భద్రపరచబడి యుంటుంది పశువుతినే ఆహారమునుండి ఈ లవణంతోకూరి రక్తానికి అందీయబడుతుంది. రక్తంతగినంతవడిగా వ్యాపించుటకు, చర్మం మృదువుగా వుండుటకు వీర్యవృద్ధికి ఈ అయోడిన్ అవసరమైయుంది ఇదినుంచివేడిమిని కలిగిస్తుంది. గాలిలో మాత్రం త్వరితగా కర్పూరంలాగా హరించిపోతుంది. అందుచేత మన ఉష్ణదేశ పొలాల్లో పండేసంటలలో ఈ లవణం తక్కువగావుంటుందని శాస్త్రజ్ఞులు నిర్ణయించారు. పశువునేత మేయునపుడు క్రిక్కుట నోరువారన యుండుటకూడ ఈ లవణం లేకపోతే రావచ్చు. నోటి నుంచి జిగురుపదార్థముఊగుట, ఉపిరివాపులు, గంగజోలుక్రిందవాపు, చర్మరోగాలు, తూలుట, మున్నగు లక్షణాలు ఈ లవణం లేకపోతే కలుగుతాయి,

ఇనుము

పశువులకు ఈలవణం ప్రధానమైంది. రక్తానికి ఎరువురంగురావాలన్నా, ప్రాణవాయువును పీల్చాలన్నా, రక్తంలోను, శరీరంలోనూ ఉన్న జీవాణువులన్నీ పెరగాలన్నా, నేత్రాలు తేజస్సుగా ఉండాలన్నా ఈ లవణం చాలా అవసరం. చూడిపశువులు రెండు నెలలకు ఈనుననగా ఈ ఇనుము చాలా అవసరం గుండెకు, పేగులకండారాలకు ఇది మంచి శక్తిని యిచ్చుతుంది.

రేజీకటి, నీరుచురుకు, పాండురోగము, ఎండువాతము, చర్మరోగాలు, గుండెవగర్పు, మొదలైన రోగాలు ఈలవణం లేకపోతే కలుగుతాయి.

సల్ఫర్

దీనినే గంధకమంటారు. అన్ని జంతువుల వెంట్రుకలలో, గోళ్ళలో, డెక్కలలో ఇది కలదు. శరీరంలో వేడిమి చురుకుదనము కలిగియుండుటకు తప్పక ఈ గంధకము కావాలి. ఇది లేనియెడల కండ్లజబ్బులు, కోపము, తాపము, చిరుబుస్సు, మెడజబ్బులు కలుగుతాయి.

మ్యాంగనీస్

ఈలవణంకూడా రక్తకణాల ఉత్పత్తికి తోడ్పడుకూస్తుంది. ఇది తక్కువైన చీవిరోగాలు, మందచుని, నరాల బలహీనత, పక్షవాతం, పొట్టలో గాలిచేరుట కలుగుతాయి.

క్లోరిన్

శరీరంలో పేరుకునే ముష్టిపదార్థాలను తీసివేసే గుణము దీనిలో వుంది. అవయవాల సంధులకు మంచి శక్తినిచ్చే గుణముకూడా వుంది. ఈలవణం లేకపోతే కీళ్ళనొప్పలు, కీళ్ళవాపులు మూత్రరోగాలు, దంతవాపులు, చిగుళ్ళవాపులు వగైరా కలుగుతాయి.

సిల్కన్

ఈలవణం పొటాషియంకో కలిసివుంటుంది. మూత్రంతో వీర్యంపడుట, దగ్గు, కంతులు, వ్రణాలు, నాడినీరసంగా నుండుట ఈ లవణం లేనిచో కలుగుతాయి.

రాగి

ఈలవణం లేకపోతే చర్మరోగాలు తప్పక కలుగుతాయి.

ఫోర్రిల్లి

ఈలవణం తక్కువైతే దంతాలు, కొమ్మలు, గిట్టలు బలహీనత నొందుట, గ్లోకోశంలో పుండ్లుపుట్టుట, ముక్కున నుసుగుబంతి, కండ్లు పుసులుకట్టుట జరుగుతాయి.

సోడియం

ఈలవణం పశువుశరీరముంతటా వుంటుంది గుండెనరిగావని చేయుటకు ఈలవణం బాగాతోడ్పడుతుంది. జీర్ణకోశంలోని జరరసం పనిచేయుటకు, రక్తభాగాలను పెంపొందించుటకు ఈలవణం కావాలి. ఇది లేనియెడల అన్నిరకముల వాతాలు, దొమ్మలు, అంటురోగాలు, కలుగుతాయి.

పొటాషియం

కండరాలకు బలమునిచ్చేలవణం పొటాషియముని గుర్తించుకోవాలి. ఇది లేనియెడల కండరముల బలముతగ్గుట, అవయవములు స్రష్టిలేకుండుట ఎన్నడుశరీరమునిక్కాకగానుండుట, నల్లకప్పువేయుట తరచు అంటువ్యాధులు కలుగుట జరుగుతాయి.

భాస్వరము

పశువుల శరీరభాగాల్లోనిటెలోను ఈలవణమువుంది. ఇది లేనియెడల ఈడ్పు, మూర్ఛ, హిస్టీరియా, కంటెటివెర్రిమున్నగురోగాలు పుట్టుతాయి. రక్తములోని కొన్ని విషపదార్థాలకు ఇదివిరుగుడుగా పనిచేస్తుంది.

విటమినులు

నేడు ఏ ఆహార శాస్త్రాలు చూచినను విటమినులు ప్రాశస్త్యం పొందేటట్లుగా కనబడుతూ వుంది. విటమిన్ అనునది ఆంగ్లపదం దీనికి తెలుగులో ప్రాణకృత్ లేక జీవనీయము అంటారు. ఇవి ప్రకృతిసిద్ధమైన ఆహార పదార్థాలలో వుంటాయి పశువుల ఆరోగ్యంగా వుండడానికి అవి తినే ఆహారాలలో జీ-శక్తిని యిచ్చే కొన్ని పదార్థాలు వుండితీరాలని నిరవశుశాస్త్రజ్ఞులు తెలుపుచున్నారు కృత్రిమంగా తయారు చేయబడే మాంసకృత్తులు, కొవ్వులు, కార్బోహైడ్రేటులు, లవణాలు ఎంత అధికంగా వాడినా సరియగు పెరుగుదల నొందక శుష్కించి పోతాయి కాబట్టి అవి తినే ఆహారంలో జీవశక్తి యిచ్చే కొన్ని ముఖ్య పదార్థాలు కావాలి. వీటినే విటమినులు అంటారు ఈ విటమినులు వున్నప్పటికీ తక్కిన పదార్థాలు లేకపోతే ప్రయోజనము లేదు. పశువులకు యిచ్చే ఆహార పదార్థాలు జీర్ణమై శరీరపోషణకు పనికిరావడానికి ఒక్కొక్క రకపు విటమిను ఒక్కొక్కరీతిగా ఉపయోగపడుతుంది ఇవి శరీరంలో వుండే ఆయా గ్రంథులు ఆయా రసాలను వుత్పత్తిచేస్తూ వుంటాయి. స్పృష్టిజాలమందు వృక్షజాలానికి మాత్రమే ఈ విటమినులు తయారు చేసే శక్తి వుంది పచ్చని ఆకులపై సూర్యరశ్మి పడుటవల్ల ఈ విటమినులు ఉత్పత్తియగుతాయి. పచ్చిగడ్డి తినే ఆవుపాలలోను, పచ్చని నాచును తినే చేపలలోను విటమినులు ఎక్కువగా వుంటాయి. పచ్చిక తినే ఆవుపాలలో ఏ విటమిను ఎక్కువగా వుంటుంది ఇంతవరకు 15 రకాల విటమినులు వున్నవని సరిశోధకులు తెలుపుచున్నారు ఏ విటమిను డి విటమిను ఆహారంద్వారానే స్వయం చేయవలసివుంది. కాని బి. కాంప్లెక్సు, సి, విటమినులు పశువుల ఆవిశరంగానే ఉన్నా తినే ముకొంటాయి. మనదేశములో సూర్యరశ్మి కొడువ లేదుగాన విటమిను డి కొరతలేదు. విటమిన్ ఏ మాత్రము అవసరము.

విటమిను ఏ

పశువు దేహంలో వుండే పొరలన్నింటిని రోగక్రిములు చేరకుండా కాపాడుతూ వుంటుంది ఇది పెరుగుటకు, సంతానోత్పత్తికి,

యుక్తవయస్సు చెందినపశువుల పోషణకు యీవిటమిను చాలా అవసరం. పచ్చిమేతలో యిదివిశేషంగా కనబడుతుంది. ఇంకను పచ్చి మేతలోగల కార్బోటన్ అను పదార్థము పశువుల జీర్ణకోశములో విటమిన్ ఏ, గా మారుతుంది. ఇంకను కార్బోటన్ పెరికే ప్రతిమొక్క భాగములోనుండును. కాబట్టి వీటిలో విటమిన్ ఏ విలువ హెచ్చు, గుమ్మపాలలో మాత్రము విటమిన్ ఏ, హెచ్చుగా వుంటుంది అందు చేతనే కూడ పుట్టిన ముట్టుపాలు త్రాగిందెవరూ. ఈ విటమిను తక్కువైతే నేత్రాలు, హీనత, శ్లేష్మములు, చెవిలో ముతకములు చూడలేక పోవుట, ఎముకలు నొగి, ఎర్రగకపోవుట, చచ్చుదూడలు పుట్టుట, పిండము వృద్ధిగాక ఎంచుకొనిపోవుట మున్నగువి సంభవించుతాయి. ఈ విటమిను చమురుపదార్థాలలోను, పచ్చిగడ్డిలోను, వృక్షగంబన మైన ఆహారపదార్థాలలోను, లేత మొక్కలలోను, ధాన్యము, పచ్చ జొన్నలు, గోధుమలు, శివగలు, గోల్లి, రాగులు, మినుములు, పెసరలు, మొక్కజొన్నలు, ప్రక్లిగింజలు, ఎండిన జనుకకట్టె, తవుడు, దుంపలు మున్నగువాటిలో వుంటుంది.

బి. విటమిను పప్పులుదాణాదిపనులు, గోధుమలు, తెవుడు మున్నగు పదార్థాలలో వుంటుంది. ఇదిగోపించితే చర్మరోగాలు, విరేచనాలు, మలబద్ధకం, జ్వరవాతరోగాలు రాగలవు.

సి. విటమిను మొలకధాన్యాలలోను, కూరకాయలలోను, పెద్దఉరరికలలోను వుంటాయి. ఇదిగోపించితే దంతరోగాలు, కీళ్ళ నొప్పులు, ఎముకలు పలుత్యం పగులుట, చర్మరోగాలు కలుగుతాయి.

డి విటమిను చమురు పదార్థాలలోను, ఎండిన గడ్డిలోను, పాలలోను వుంటాయి. ఇదిగోపించితే ఎముకలకు సంబంధించిన రోగాలుకలుతాయి. వీటిలో 15 వున్నప్పటికి ముఖ్యమైన వాటినే తెలిపితిని.

ఇ రు వ ద వ భా గ ము

నర్సింగ్

రోగపశువును కాపాడే వగ మనిషిగాని, అడమనిషి గాని ప్రభుత్వ డియరీఫారాలలోను, ప్రైవేటు డియరీఫారాలలోను, పాల సప్లయ ఫారాలలోను కొంతజీతముచ్చి నియమిస్తారు ఈపద్ధతి చాల మంచిది. పెద్దపెద్దపశు వైద్యశాలలోకూడా ఈనర్సులను ఏర్పరుచుటచాల మంచిది. మానవ సేవచేసే నర్సుల మాదిరిగానే జంతుసేవ చేసే నర్సులుకూడా చక్కని పరిశుభ్రమగు దుస్తులను ధరించునట్లు చేసిన రైతులుకూడా తమపశువు ఆరోగ్యాన్ని కాపాడే చురుకుదనం కలుగుతుంది ఈనర్సులను రైతులు చాల శౌరవముగా చూస్తారు ఈనర్సులు మాత్రము పసిదూడలకు పాలుపోయుట, పాలుకుడుపుట, మంచి పశువులను బ్రష్సులతో తుడిచి చర్మాన్ని శుభ్రీకరచుట, మలబద్ధకము లేకుండాకాపాడుట, అపురముంటే మందులుపోయుట, రోగపశువులను ఏ పూట కాపూట ధర్మామీటరుతో జ్వరాన్ని కొలచుట, ఎన్ని పాలు కుడపాలో ఎన్ని పాలు తగ్గించాలో పరీక్షించుట మున్నగు విషయాలు గుర్తుంచుకొని గోమాతకు సేవ చేయాలి. అందుకనే మా ఆంధ్ర జాతీయ పశువైద్య కళాశాలలో గ్రామపశు సేవకొరగతులనేర్పరచి ఎంతోమంది పురుషులను కొంతమంది స్త్రీలకు తర్ఫీదు యిచ్చి గ్రామాలకు పంపుట తమ కెల్లెరకు తెలిసిన విషయమే. ప్రభుత్వం మాత్రము ఈనర్సింగ్ విషయమై తగిన ప్రోత్సాహ మియ్యాలి.

రోగం అంటే ఏమిటి?

పశువుకునిన తరువాత దూడ భూమిమీద నడిచి కనుపెరిచి అంభాయని అరచినప్పటినుంచీ మలబద్ధకం, పాలఅజీర్తి, వేధిస్తునే వుంటుంది అందుచేత “వాతాపిత్తీర్థం వజ్రీరం” అని దూడలకు ఆముదము పెటుతూ వుంటారు. ఇంకను దూడలకు వచ్చే అంటురోగాలు పోవాలనీ, రాకుండావుండలనీ సాంబ్రాణి గుగ్గిలపు ధూపాలు పశుశాలలలో వేస్తూవుంటారు రోగాలు మానవులకు పశువులకు అనాది నుంచీ వేధించుట ఎల్లనకు తెలిసిన విషయమే అసల రోగం అంటే ఏమిటీ అనే విషయం తెలుసుకోవాంతు వనం అనే కఠిత బైలు వెనుకకు వెళ్ళాలి మొదట రోగం అంటే ఒకదయ్యమో, భూతమో అని భయపడేవారు ఇప్పుడు కూడ మలయాళ దేశంలో ఈతంతుల ఎన్నో చేస్తూవుంటారు. ఇంకను ఒకమహత్తరశక్తిగల అమ్మవారో, మహంకాళో, గంగానమ్మో పోలేరమ్మో అసనమ్మేవారు. కొబ్బరికాయలు కొట్టేవారు మేకలను బలియిచ్చేవారు, కోళ్ళను కొడకేవారు. పోలేరమ్మకు నైవేద్యాలు పెట్టేవారు ఊరిటటుపెద్ద మట్టబొమ్మలు చేసి కుంభాలుపండి ఏవేవోమంత్రాలు చదివేవారు తరువాత కొంతవంది మహాశయులు, ఆరితేరిన శాస్త్రజ్ఞులు మానవరోగాలకు, జంతువుల రోగాలకు ఒకనుఖ్యమైన కారణం ఉంటుందని తెలిపారు. పశువులల వాట్లకూ, శరీరతీరుకూ, వాతావరణానికి, వ్యాధిసంబంధమువున్నదని వారి అభిప్రాయం. మరికొన్ని సంవత్సరాలు గడచిన తరువాత కొన్ని చిన్న చిన్న కణాలుంటాయని, అవి నోటి ద్వారానో, ఏ ఇతర మార్గాల ద్వారానో శరీరంలో పలికిపొవేళిస్తే వ్యాధికలుగుతుందనికొందరిన్నారు.

సూక్ష్మక్రిములు

ఇవిన్నీ అయినతర్వాత తెలుసుకొన్నా పశువుల రోగాలకు క్రిములే కారణమనితేలింది ఈ క్రిములు సర్వాతర్వామి. ఇవిఇందు గలవు అందు లేవని సందేహములేదని తేలింది. ఈ క్రిములు పశువులు

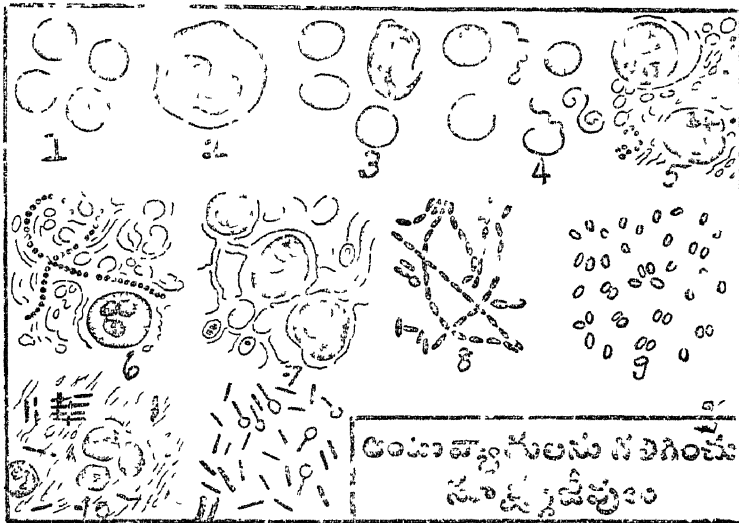
వీల్చేగాలిలో తినే ఆహార పానీయాలలో ఉన్నాయి ఇంకను త్రాగే నీటిలో ఉన్నాయి ముగియన్న భూమిలో ఉన్నాయి నిజానికి క్రిములు లేనిచో కీలేదు. అయితే యిన్ని పున్నా మాంసపులకు, పశుపులకు హానికలిగించేవి మాత్రమే కావు. కొన్ని ఉపయోగకరమైనవి కూడా వున్నాయి. కాయలు ఫలాలు అవుతున్నాయి. పాలు పెరుగు అవుతూ వుంది. అట్టిలాభకరమైన మార్పులకు కారణం ఒకవిధమగు జీవాణువులే ఏవ్యాధియైనా వ్యాపించడానికి మొట్టమొదట ఒకమూలస్థానం వుండాలి. ఆమూలస్థానంలో క్రిమివుండాలి ఆక్రిమి తీవ్రతవుండాలి, పశువు శరీరంలో దీనిని ఎదుర్కొనే శక్తి వుండాలి సూక్ష్మక్రిములు దేహాన్ని ప్రవేశించినపుడు పశువు శరీరంలో జరిగే సంఘటనలు తమాషాగా వుంటాయి శత్రువులు రాజ్యాన్ని ప్రవేశించి కోటను ముట్టడించిడానికి సైన్యంపై ఏమి జరుగుతుంది? రాజ్యంలోని సైన్యం సిబ్బంది సిద్ధపై శత్రువులను ఎదుర్కొనిపోరాడుతాడు. అదేవిధంగా పశువు శరీరంలో కూడా క్రిములు రక్తాన్ని ప్రవేశిస్తాయి. రక్తంలో ఎఱ్ఱకణాలు, తెల్లకణాలు వుంటాయి. వ్యాధుల తెల్లకణాలు ముఖ్యమైన పాత్రలు వహిస్తాయి. తెల్లకణాలు సిపాయిలలాగా తయారై క్రిములను ఎదుర్కుంటాయి. అయితే ఈ క్రిములతో ఒక పెద్ద చిక్కు వుంది.

ఇవి శరీరంలో ప్రవేశించి నప్పటి నుంచీ కూడా ఇవి విపరీతంగా పుట్టి పెరుగుతాయి రెండు నాలుగై, నాలుగు ఎనిమిదై, ఎనిమిది పడహారై ఈ రీతిగా విధి విరామము లేకుండా వుత్పత్తి అవుతాయి. ఒక్క రోజులో ఒక్క క్రిమి నుంచి కొన్ని కోట్ల క్రిములు తయారవుతాయి యింద్రజాలం లాగా పెరుగుతాయి యివియిట్లు పెరుగుతూ పూరికే వుండవు. వీటిలో కొన్ని విష పదార్థములను శరీరం చేస్తాయి యీ సూక్ష్మజీవులు సామాన్యంగా కంటికి కనపడనంత చిన్నవిగా వుంటాయి యివి నన్నని సూది మొనలో కోట్ల కొలది క్రిములు యిమిడి వుంటాయి. వీటిని మనం సూక్ష్మదర్శిని సహాయంతో చూడ వచ్చును. దీనిని ఉపమోగించి చూస్తే క్రిములు

తదితర నస్తున్న ఏవో యే పెద్దవిగా చూడతాయి. యిట్టి క్రిములను చూడడానికి మనం రక్తిం కానీ చీముకానీ, కఘంకానీ సరిక్షించనచ్చు ఈ క్రిముల కొన్ని చిన్నచిన్న పుల్లులు గాను, మరికొన్ని చిన్నవిగా గుండ్రముగా వుంటాయి కొన్ని రోగాలను కలిగించే వ్యాధి బీజాలు వృక్షజాతక జేందినవి. యివి కొన్ని రకాల చర్మరోగాలను కలిగిస్తాయి.

సూక్ష్మజీవులు

పశువులరోగాలు ఎరుకీతులుగా వుంటాయి. కొన్ని రోగాలు అవయవాలు తమతమ నియమిత సనులను నెరవేర్చని కారణాన కలుగుతాయి మరికొన్ని శీతోష్ణస్థితి భేదాలవల్ల కలుగుతాయి. పెద్దరోగము, దొమ్మ, గురక, కురమ, మున్నగురోగాలు ఒకపశువు నుండి మరియొక పశువునకు అంటుకొనేరోగాలు. ఇవి కంటికి గుపడని

ఎక్కువగా, లెల్లరణములు, క్షయ గాలియంట, ఎక్కువ పెద్దరోగాలను కలిగించు సూక్ష్మజీవులు

సూక్ష్మజీవుల ఎలన కలుగుతున్నాయి వృక్షాలలో ఒక్కొక్క చట్టా నకు ఒక్కొక్క జాతి బీజముంటుంది. ఆ బీజము ఏదో దేశములో పడితే ఆ దేశమునందు మోలవెతి. దానినుండి అప్పుడే మొలచుతుంది.

ఆలాగే అంటు వ్యాధులకు ఒక్కొక్క వ్యాధిని వ్యాపింప జేయడానికి సూక్ష్మజీవులు బీజము లగుచున్నాయి. ఒక జంతువునుండి వేరొక జంతువునకు వ్యాపించే వ్యాధిని అంటువ్యాధి యనబడుతుంది ఒకేవిధమగు లక్షణాలు కలిగిన రోగము ఒకేవిధమగు సూక్ష్మజీవి వలన కలిగిన రోగము ఒకవిధమగు సూక్ష్మజీవిన న కలుగుచున్నట్లు ద్రోశపడినది. పెద్దరోగపు విత్తనము నాటిని శరీరమున పెద్దరోగపు లక్షణములే కనపడును గాని గురక లక్షణాలు కనబడవు. ఒకపశువునుండి మరియొక పశువునకు అంటు వ్యాధి వ్యాపించిన నెలనన్నచో ఈక్రింది పరిస్థితులు అనుకూలపడాలి.

1. వ్యాధిని కలగ జేయుటకు తగిన తీవ్రతగల సూక్ష్మజీవుల సమూహము.
2. వ్యాధిని కలుగజేయుటకు చాలిసన్న సూక్ష్మజీవులను ఒకప్రదేశము నుండి మరొకప్రదేశమునకు గొనిపోగల సాధనము.
3. సూక్ష్మజీవులు సులభముగ ప్రవేశించుటకు అనుకూలమైన శరీరక్షేత్రము.

పైపరిస్థితులెంత ప్రార్థిగా అనుకూల పడితే అంతత్వరతో దగినంత తీవ్రతతో వ్యాధి ఒక పశువునండి మరియొక పశువునకు వ్యాపింపగలదు.

అంటువ్యాధులవ్యాపకము

ఒక ప్రాంతమునుండి మరియొక ప్రాంతానికి అంటువ్యాధులు వ్యాపించడానికి ఆప్రాంతములో కలిగే మనుష్య సంచారము, జంతు సంచారమే కారణాలు. పశువులు మేతకొరకు దూరదేశానికి పోవుట, చచ్చిన జంతువులమాంసమును మాడిగవాండ్లు వేరొక ప్రదేశానికి తీసుకొని పోవుట, కాకులు, కుక్కలు అంటు జాడ్యముగల జంతువు మాంసము ఎత్తుకొనిపోయిఉక్కడక్కడచారి వేయుట. అంటువ్యాధులు

గల పశువును సంతలకు తీసికొని సోవుట చచ్చిన పశువులను పాతి పెట్టక నదులలో పారవేయుట మున్నగు కారణాలవల్ల అంబు వ్యాధులు వ్యాపించుతాయి

సూక్ష్మజీవులకు కారణము ఈగలే

కొన్ని ఈగలు కరచి రక్తము పీల్చుతాయి. ఇవి నీటిలో ఎక్కువగా వుంటాయి మరికొన్ని ఈగలు కరవకుండగనే ఆజంతువుల శరీరము మీది వుండగ రసినిగాని, ఎండిన వుండగ రసినిగాని లేక కుక్రిళ్ళు పదార్థమునుగాని ఆహారముగా తీసికొంటాయి. ఇకను యివి ఎరువులొ కుక్రిళ్ళిన మాంసాదులతో లేక జీవించియున్న జంతువుల మాంసకండ రములతో ఉత్పత్తియగుతాయి. ఈగలు వాటికాట్లు దురదనుపుట్టించుటయే గాక దొమ్మ, పెద్దపాండు మున్నగు అంబు వ్యాధులు కలిగించుతాయి ఈగలు నొప్పికలుగజేయు కాట్లను వేస్తాయి. అందువలన గాయముల నుంచి రక్తము కారుతుంది. అందుచే యింక ఎక్కువగా ఈగలు జేరి రక్తమును నష్టపరచుతాయి కాబట్టి ఈగలను చంపే సూత్రాలు కనిపెట్టాలి.

సూక్ష్మజీవుల ప్రవేశము

శరీర చర్మము వైభాగమున నున్నంత వరకు సూక్ష్మజీవులు ఎట్టి హానిని కలిగింప జాలవు ఏదోయొకరీతిగా ఇవి శరీరములోపల ప్రవేశించినపుడే రోగమును కలుగజేస్తాయి

గాయములద్వారా, నోటిద్వారా, శ్వాసకోశ ములద్వారా శరీరమందలి పలుచని పొరల ద్వారా కొన్ని సూక్ష్మజీవులు వీనిలో నేదోయొక మార్గమున ప్రవేశించు తాయి. మరికొన్ని రెండు మూడు మార్గముల ద్వారా ప్రవేశించుతాయి.

గాయాలద్వారా

చిచ్చికుక్క కరచుట చేతకలిగే వ్యాధికీ కారణమగు సూక్ష్మజీవి గాయము ద్వారా దొమ్మ, గురక రోగాలను కలిగించే సూక్ష్మ

జీవి కూడా గాయముల ద్వారా ప్రవేశించుతాయి. ధనుర్వాతమును కలిగించు సూక్ష్మ జీవి కుటుపులలో చీముచ్చింతు సూక్ష్మజీవి యిట్లే ప్రవేశించుతాయి. కుర్రుని కలిగించు సూక్ష్మ జీవి దోమల వలన ప్రవేశించుతుంది.

శ్వాసకోశాలద్వార

సూక్ష్మజీవులు ఊపిరితోపాటు శ్వాసకోశాలలో ప్రవేశించి వాని చుంపల పలుచని పొరలలో నవాం మేర్పరుచుకొని రోగాన్ని కలిగించుతాయి. గాలివలన వ్యాపించే మిశ్రమాచి, విషజ్వరము మున్నగు వ్యాధులు వానికి కారణములగు సూక్ష్మజీవులను ఊపిరిచే పీల్చుట వల్లనే కలుగుతాయి.

పలుచని పొరలద్వార

పశువు నోటిలోనలా మర్కానయవము లందూ ఆసన ద్వార వండుగల వున్నవైన పలుచని పొరలద్వారా గాయము లేకున్నా సూక్ష్మజీవులు అక్కడికి ప్రవేశించి రోగాలను కలిగించుతాయి. కంటిలోని పలుచని పొరలలో సూక్ష్మజీవులు చేగుట వలన కండ్ల కలకయు, ముక్కు రంధ్రములందు సూక్ష్మజీవులు ప్రవేశము వలన పీనసరోగము కలుగుతాయి.

నోటిద్వార

ఆహారపానీయాలతో సూక్ష్మజీవులు నోటిద్వారా జీర్ణకోశమున ప్రవేశించి వ్యాధులను కలిగించుతాయి. వీనిలో పెద్దరోగము, పారుడు రక్తవిరేచనములకు, సూక్ష్మజీవుల సంపర్కంతో నకవికాలుగా కల వచ్చుచు పెద్దరోగముచే బాధపడిన పశువు మల యాత్రములలో తత్కారణములగు సూక్ష్మజీవులు రోగము విడిచిన కొంతకాలము నరకును విసర్జింపబడుతాయి. వీనిచే నబాధ రుగ్మ కలుగు తావచ్చును.

మలమూత్రములపై వ్రాలిన ఈగలు దోమలు నూక్కు జీవులను తోడ్కొనివచ్చిజావ, గుడ్డిళ్లుపచ్చిగడ్డిమున్నగుఆహారపదార్థములందు చేర్చుతాయి. క్షయవ్యాధిగల ఆవులపాలద్వారా ఆవ్యాధిసూక్ష్మ జీవులు పాలనాహారముగా గొనుచున్నపిల్లల శరీరమున ప్రవేశించి క్షయవ్యాధిని కలిగించుతాయి.

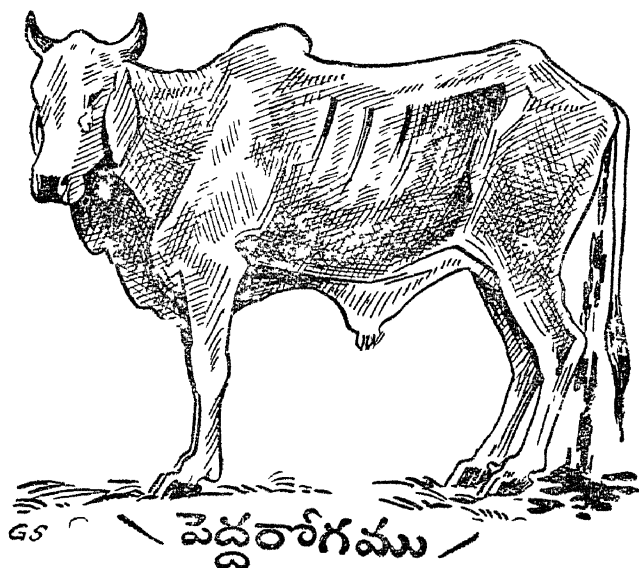
ఇ రు వ ది ఒ క ట వ భా గ ము

అంటురోగాలు అంటువ్యాధుల పట్టిక.

వ్యాధి పేరు	అంటే, కాలము	వాధ్య నిర్ధారణయగు సమయము	పశువును ఒహిష్కరింపవలసిన కాలము
పెద్దగొంగు	2 దినములు మొదలు 8, 12 వరకు	జ్వరమువచ్చినతరువాత మేత వేయునుడుట	పొరుగు సాంతిముగా కట్టిన వారినుండి ములవరకు
దొమ్మ	2 మొదలు 3 దినములు	నోటిపొట చొంగ పడుట	పశువు మేత తినువరకు
గురక	24 గంటలు	గురక కెట్టుట	సామాన్యముగా చికిత్సించు లొంగదు
జబ్బవాలు	2 దినములు	జ్వరముతగిలి వాపుకనబడుట	పశువు మేత తినువరకు
కురమ	2 మొదలు 5 దినములవరకు	ఆతిక్రమమైన జ్వరము కలిగి కాళ్ళు పట్టుబట్టుట	పశువు మేత తినువరకు
గాలిపంటు	24 గంటల నుండి 7 దినములవరకు	తీవ్రమైన జ్వరము, పుండ్లు పడుట	పుండ్లు చూసి మేత తినువరకు
క్షయ	10 దినములనుండి కొన్ని వారముల వరకు	దగ్గ, కిల్లిపడుచు	దగ్గ కట్టువరకు
మగూచి	4 నుండి 5 దినముల వరకు	తీవ్రమైన జ్వరము, రిసి కుండలు పోయెట	సొన్నలన్నియును పోయిన తరువాత ఒక వారము వరకు
కల్లవాలు	2 నుండి 18 దినములవరకు	వాపులు వాచుచు	వాపులు తగ్గి మేత తినువరకు

పెద్దరోగము

దీనినే పెద్దరోగము, కింక, చీడపారుడు, సరకు, కలరా, అమ్మ వారు, గొట్టాలమ్మా, విషజ్వరమనీ ఆయా దేశభాషలను, వాడుక పేర్లతో పిలుస్తారు

పెద్దరోగము

గ్రామాలలో ఈ వ్యాధి లేకుండా నూతనముగా ఏపశువునకో తదితర జంతువులనల్లపోకినప్పుడు రోగనిదానాన్ని గ్రహించుటచాలా కష్టము. అందువలన వ్యాధిలక్షణములు జాగ్రత్తగా పరిశీలించితగిన సేవ చేయుదురుగాక. ఆంధ్రము వైద్యైద్ధాంతమునందు ఈ వ్యాధికి టీకాలుతప్ప వేరేమందులు లేవని తెలిపారు చారిదేశములో సరియగు చికిత్సలు లేవేమోగాని మనదేశములో చక్కని మూలికావృభావాల వల్ల వ్యాధిని నెమ్మదింప జేయవచ్చుననియు నాయభిప్రాయం

స్వభావము-వ్యాపకము

మానవజాతికి కలరామయ్యెవంటిదో పశుజాతికి ఈ పెద్దరోగము అయివంటిది. పశువులకు సంభవించే వ్యాధులలో ప్రమాదకరమైంది ఈవ్యాధి ఒకవిధమగు సూక్ష్మజీవులవలన కలుగుచున్నది. ఈసూక్ష్మజీవులు సాధారణముగా గాలిమూలాన పశువుశరీరములో ప్రవేశించుతుంది దొమ్మ, గురక, జబ్బవాపు మున్నగువ్యాధులను కలిగించు సూక్ష్మజీవులవలె గాక ఇవిమరొక విధముగా వుంటాయి ఈవ్యాధి కలిగించే సూక్ష్మజీవులను సిడ్డో వుంచితే రెండుదినాలవరకు బ్రతుకుతాయి. ఈజీవులకు సూర్యోష్ణత సోకినపుడు 12గంటలలోగా చనిపోతాయి. ఈసూక్ష్మజీవులు వ్యాధితిగిలిన పశువునుంచి రెండుపల్లాంగుల దూరము నగున వ్యాపించుతాయి. వ్యాధితిగిలిన పశువురక్తమును, మాంసం పరములందు పేగులయందు, ఎముకలయందు ఈజీవులకాక్రమించుకొనివుంటాయి కనుక జబ్బుతో వున్న పశువుల మలమూత్రాదులు వినర్జించిన ప్రదేశములందెల్లడలా ఈవ్యాధివ్యాపించుతుంది. అందువలన జబ్బుగానుండే పశువులను మంచిపశువులనుంచి విడదీయాలి

ఈవ్యాధి నెనురువేయుఒంతువులకు కోళ్ళకు, కుక్కలకు, పందులకు, దుప్పలకు, పక్షులకుకూడా సోకుతుంది.

వ్యాధిసోకుట

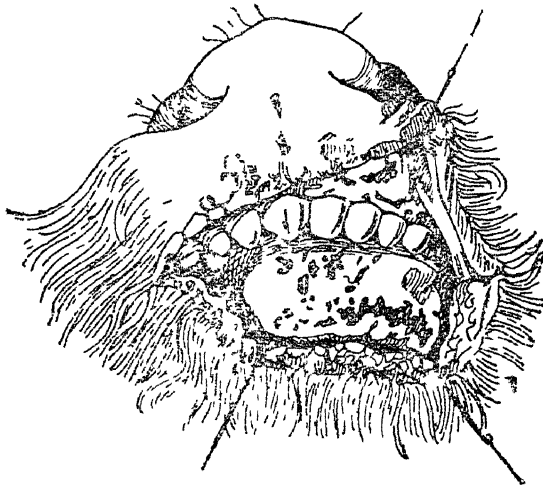
ఈరోగముతో వుండే పశువులను మంచిపశువులు నాకుటచేత రోగపశువుయొక్క మలమూత్రములు, చొంగబడిన మేత వగైరాలు మంచిపశువులు తినుటచేత, తగిలిన పశువుల కుపయోగించు తొట్లు, మట్టి పాత్రలు మున్నగునవి మంచి పశువులు వాడుటచేత మాదిగదాండ్లు తమబంధువులకు ఈవ్యాధి తగిలిన పశువుల మాంసమును పంపించుటచేత ఈవ్యాధితిగిలిన గ్రామములద్వారా మంచిపశువులను సంతలకు గాని బడ్డువుల యిండ్లకుగాని తోలుగాని వెళ్ళుటచేత గిడ్డలు కోళ్ళు, కుక్కలు. కాకులు మొదలగు అల్ప సంతవులు

ఈవ్యాధిచే చనిపోయిన పశుమాంసము నచ్చటచ్చట తినుచు విడచుటచేత వ్యాధిగల పశువులను స్త్రీమర్లలోనుంచి తదితరప్రాంతాలకు పంపుటచేత చచ్చిన పశువులను పాతిపెట్టక పోవుటచేత ఈవ్యాధి సోకిన ఆవు, గేదె మున్నగు పశువులను మగపశువులు దాటుటచేత ఈ వ్యాధి సోకుతుంది.

ఈవ్యాధి గేదెలను దున్నలను ఎక్కువగా బాధించు తుంది. ఒక్కొక్క సమయంలో రైతునకున్న నల్లపశువులన్నీ చనిపోవుటయు గలదు. ఎద్దులకు ఆవులకు ఈవ్యాధి సోకిన ఆరంభములో తగినసలహా తీసికొని చికిత్సచేసిన నిరభ్యంతరంగా తగ్గుతుంది ఈవ్యాధి తగిలిన పశువుల చర్మముపైన దద్దురు దద్దురుగా ఒకవిధముగా పూత పూసినట్లుండిన ఆపశువులకంత ప్రమాదము రాజాలదు.

లక్షణాలు

ఈవ్యాధిసోకినపిమ్మటబయటకుకనబడుటకు కినుంచి 8 దినముల వరకు పట్టుతుంది. కొన్ని జంతువులకు 10, 15, 30 దినముల వరకు

పట్టుతుంది. రైతులలో చాలమంది పారుడుపుట్టినతరువాత వైద్యులకు చూపించుతారు. ఈపాడు పసుపుపచ్చగానుండి రక్తకండలుపడుచు ముడ్డి తీపుగానుండి పడేపడే విరేచనములగుచు గబ్బిలపు వానస

కొట్టుచున్నపుడు అట్టి పశువు బ్రతుకుట చాల కష్టమని గ్రహించాలి. మిగుల అనుభవముగల వైద్యుడున్నగాని ఇట్టి ప్రమాద స్థితిలో సరియగు చికిత్స చేయజాలడు మనరైతులలో అధికచూడస్తము గలవారున్నారు ఏవెంకయ్యో ములగచెక్కరసం ఉప్పు కలిపిపెట్టగా తగ్గినదని చెప్పగానే అదేమాదిరిగా అండరుసమ్మి చేసేవారు ఇప్పటి కాలపరిస్థితులలోకూడా వున్నారు ఇట్లుచేయుట చాలా పొరపాటు.

ప్రథమ అవస్థ

ఈవ్యాధి సోకినవెంటనే 105, 106 డిగ్రీల జ్వరమువుంటుంది. మనుష్యులకు పెట్టు ధర్మామీటరునే పశువుల ముడ్డిలో పెట్టితే జేలుస్తుంది. అరమేత మేస్తావుంటుంది ముఖ్యముగా దగ్గువుంటుంది. కొన్నిటికి యుండదు చెవులనుండి రసికారుతూ తలను అటూ నటూ కొట్టుకొంటూవుంటుంది. కను కొలుకులు సూక్ష్మంగా చిట్టి పుసులు కట్టుతాయి కొన్ని కండ్లనుండి నీరుకార్చుతాయి. మలము గట్టిగ వేస్తుంది. గుండెతీర్చిముగ కొట్టుకొంటూవుంటుంది. పాడిశువులైన వెంటనే వాలు ఎండిపోతాయి. కొన్నిటికి కండ్లు కనురెప్పలు ఎర్రబడతాయి. ఈ ప్రధమావస్థలోకే రొప్పి సుట్టిన ఆ పశువు బ్రతుకుట కష్టము. కావున జాగ్రత్తగ పరిశీలించి రొప్పను పోగొట్టు సదుపాయాలు చేయాలి

రెండవ అవస్థ

పశువు నోటిలోపల ఎరువుగా కంది పొక్కులు పొక్కులు^గ వుంటాయి. ఈ అవస్థనుంచి మేత నీరు మానుతుంది. చెవులను వేలిలాడవేసి క్రమేపి జ్వరముతగ్గుతుంది. ముక్కులగుండా చిక్కని చీమిడి, నోటిగుండ్ల చొంగపడుతూ వుంటుంది. ముక్కులనుశుభ్రంగా కడుగనిచో పురుగులు పడతాయి. నోటిలోపలనుంచి ఒకవిధమగు దుర్వాసన వేస్తుంది ప్రధమావస్థలోనే నుక్కిరెద్దులను బండిపనిగాని

నాగలిపనిగాని చేయించిన ఆ పశువులకుకూడ ప్రమాదానికిగురియగుతాయి. నా అనుభవము మీద ఇట్టి పశువులకు ఎంతో అనుభవచికిత్స చేసినగాని తగ్గవు. శరీరమందే భాగమందైన ఈ రెండవ అవస్థలో ఒక విధమగు వాపులుపుట్టుతాయి. ఈ వాపులు మెత్తిగాగాని గట్టిగాగాని యుంటాయి. క్రమేపి కనుగొలుకలు ఒరిసి పుండ్లు అగుతాయి. ఆడ పశువులైన శరీరముమీద పుండ్లుపడి ఎరుపురంగుగా వుంటాయి. దీనినే మశూచి పూత యంటారు. కండ్ల నుండి కారు నీరు వగరుగ కారంగా వుంటుంది దాహమెక్కువగుతూ ఆకలి నిలిచి పోతుంది. నాడి తీచ్రముగ కొట్టు కొంటూ విరేచనరంగు పులుసువాసనగా కొద్ది పసుపురంగుగా వుండి దినమునకు రెండుమూడు పర్యాయములు పారుతూ వుంటాయి.

మూడవ అవస్థ

ఈ అవస్థలో పశువు మిక్కిలి శుష్కించిచాలా విచారకరంగా వుంటుంది. వ్యాధి ముదిరినకొలది విరేచనాల రంగుమారిదుర్వాసనగా వుంటుంది. ముడ్డిలో తేగడుపుట్టి ముక్కుతూ జ్వరముక్రమేపితగ్గుతూ వుంటుంది. ఈ సమయములో జ్వరము తగ్గకుండ విరేచనాలను కట్టించు సదుపాయాలు చేయాలి ఉచ్చాస నిశ్వాసాలను ఆటంక పరస్తూ నీరసింపజేస్తుంది. పసుపురంగు నీరువలె పడేపడే పారుతూ వుంటుంది

నాలుగవ అవస్థ

పశువు శరీరము, కాళ్లు, ముఖముల రంగుమారి ముడతలు పడుతాయి. శరీరవేడిమి తగ్గుతూ శీతలానికి వచ్చుతుంది మూత్ర కొళముచేడి నాలుక తెలుపు-పసుపు కలిసినరంగుగా వుంటుంది. నోరంతా ఆరిపోయి, దాహ మెక్కువగుతుంది. కొన్ని దాహాన్ని కోరపు ప్రిగులు అరస్తూ కాళ్ళనరాలు లాగుతూ పశువునిబడుతూ లేచుతూ బాధపడుతూ వుంటుంది. దేహమంతా శీతలానికివచ్చుతుంది.

కనుగుంటలు విడచిపెట్టిన మందులు మలముగుండా పోతూ కండలు కండలుగా కొద్దిగా పాడుతూ బరిఎముకలు బయటపడి నీరసించి మరణించుతుంది. కొన్ని పశువుల తత్వాన్ని బట్టి పైలక్షణాలలో మార్పులు వుండుటయూగలదు. కాబట్టి జాగ్రత్తగా చికిత్స చేయుట మంచిది.

సంరక్షణ

ఈ వ్యాధికి జౌనుధూలకంటే గంగక్షణే ముఖ్యము. ఈ వ్యాధి వర్షాకాలమందు ఎక్కువగా వేసవికాలమందు తక్కువగా ప్రబలుతూ వుంటుంది వర్షమునకు తడియనీయక ఆయాకాల పరిస్థితులనుబట్టి జాగ్రత్తగా కాపాడాలి. ప్రతిగంటకు ముక్కులను నోటినిపటికనీటితో గాని తదితర నగుపదార్థాలతోను కడుగుతూ ఈగలు వాలకుండా కాపాడుతూ దాహము కావాలని కోరికయున్న అర్థగాకాచిన నీరు పెట్టుతూ అప్పుడప్పుడు ముక్కురంధ్రాలకు మంచినూనెను రాస్తూ మలమూత్రాని తీసివేస్తూ, కండ్లను పరిశుభ్రముచేస్తూ, కుక్కలను కాకులను పంచుపశువులను దగ్గరికు రానీయకుండా కాపాడుకొని, విరేచనము లగుచున్నప్పుడు తీసువేసి నేలను వాటిపట్టితో గని, సున్నముతోగాని జల్లి శుభ్రముచేస్తూ, కాపాడుచున్నయెడ తగ్గి పోతుంది

చికిత్సలు

ఆంధ్రములోనేచింతపండువులునుసేగు, ఉష్ణగ్రతులాలకులిపితగిలిన వెంటనే ఒక్కపర్యాయమే ఈయాలి. లేకశొంఠితు, వాము అరగుప్పెగు మెడుగవుప్పు 11/2తు, ఉష్ణగితు, బియ్యపునీరు సేరుకలిపి ఒకపర్యాయమే త్రాగించాలి.

లేక ఉదయముపూట 100న్ను సాయంకాలము 100న్ను తమల పాకులకు, మంచినూనెరాసి తినిపించాలి.

లేక వెల్లులిపాయలు 2తు, వాము4తు, ఉష్ణ4తు, చింతపండు పులును అర్ధశేరు, కలిసీరు అర్ధశేరు కలిపి ఒక్క మోతాదు ఈయాలి.

లేక వెదురాకు అరగుప్పెడు, నేలవేము 1తు, నల్లేరువేళ్ళు 1తు, తెల్లెఱవాలు 1తు, బియ్యపునీరుశేరు కలిపి త్రాగించాలి.

లేక నేలవేము 2తు, మోదుగపువ్వు 6తు, నువ్వులనూనె అర్ధ శేరు, కలిపి త్రాగించాలి.

లేక నల్లేరుకాడల రసముశితు, వెల్లులిరసము 4తు, నువ్వుల నూనె అర్ధశేరుకలిపి త్రాగించాలి.

వ్యాధి సోకిన ప్రథమ ద్వితియ అవస్థలో ఒకటి రెండు మోతాదులకంటె పైమందులు పెట్టరాదు.

దినమునకు రెండుమూడు పర్యాయములు పారుతూవుంటే పచ్చి తుమ్మచెక్క, పచ్చినేరేడుచెక్కను తెచ్చి నీరుపోసి త్రొక్కి 2 శేర్లు చిక్కనిరసము వచ్చునట్లుగా చేసికాచి రెండువేళల పెట్టవలెను. ఈ చికిత్సకూడ పాదుడు కట్టినచో మరొకమోతాదు ఈయవచ్చును.

లేక దానిమ్మ చిగుళ్ళను 15తులాలు తెచ్చి మెత్తగానూరి అర్ధ శేరు పెరుగుతో పెట్టాలి లేక పైకిపల్లి ఆకురసము శేరి, మజ్జిగ అర్ధ శేరు, కలిపికాచి పెట్టాలి. లేక నేల తంగేడాకును కచ్చసచ్చగాదంచీశేరు మజ్జిగలోకలిపి త్రాగించాలి. ఈచికిత్సలన్నీ విరేచనాలు తీవ్రముగా నగుచు లోపల జ్వరంతగ్గకుండ నున్నపుడు విరేచనములు కట్టువరకు మూడునాలుగు పర్యాయములవరకు పెట్టవచ్చును. ఈమందులు పెట్టు నపుడు విరేచనములు కట్టినచో వెంటనే ఆపాలి. లేనిచో మలబంధము కలిగి పశువులకు వగర్చుపుట్టుతుంది. ఇంకను దేహమంతా మిగుల వేడిగానుండి విరేచనాలు అగుతున్నప్పుడు అరటిదుంపను మానెడు నీటిలోవేసి దంచినరసముతీసి దానిలోతన్వేడుజొన్నపిండికలిపి కాచి చల్లార్చి పెట్టాలి లేక తంగేడాకుపసరుసేరు, పెరుగుఅర్గసేరు, కలిపిత్రాగించాలి.

ఎన్ని మందులు పెట్టినను పారుడు కట్టనపుడు వరిపిండిసోలెడు, హారతికర్పూరము $1/4$ తులము, పాలుసేరు, కవిరి2తు, కలిపి త్రాగించి చాలి.

లేకసీమసున్నం 4తు, కవిరి2తు, మాచికాయలు 1తు, నల్ల మందు $1/4$ తు, గంజాయిపత్తి $1/2$ తు, వరిచూకలజావ సేరుకలిపి పారుడు తగ్గువరకు ఒకటిరెండు మోతాదులు ఈయాలి.

(పారుడు కట్టుటకు ఫార్మిసీవారి బేల్ పొడరు బాగుగా పనిచేయును.)

పథ్యము

రైతులలో చాలరుంది వ్యాధి తగిలిన పశువులకు నీరు, మేత పెట్టరాదని చెప్పుతారు. మరికొందరు నీరుపెట్టుట బొత్తిగా మాని వేయుటవలన ఆహారనాశముఎండిమరణించుచున్నవి ఇప్పటికాలపరిస్థితులలో “పశువుపోతే బ్రతుకుపోవురా” యను సిద్ధాంతముతో ఎట్టి చిన్న పశువునకైనా తగుజాగ్రత్తగా చికిత్సలుచేయుచున్నారు వ్యాధి సోకినది లగాయతు నెమ్మదియగువరకు తుప్పుచెక్కగాని రావిచెక్కగాని వేసి సలసల కాగిన తేలికకషాయాన్ని చల్లార్చి పెట్టుటమంచిని ఈకషాయమును పెట్టుటవల్ల నీరు అద్దిగా త్రాగుతుంది పేగులు నోరు గారపట్టుతుంది. పారుడు కూడ గట్టిపడుతుంది నాలనుభవము మీద ఈకషాయమే బాగుగా పనిచేయుచున్నదని తెలుపుచున్నాను ఇంకను వేడిచేసి చల్లార్చిన నీరులో రోడ్డిగా పసుపువేసి పెట్టవచ్చును. వ్యాధి తిరిగిన తరువాత కూడ జ్వర, వగల కషాయములు తేలికగా తయారుచేసి పెట్టాలి రోగమురుండి తేలిన పశువులను పక్షము దినములవరకు చుండలోకలుపరచును. నూకలు తేలికగ వేయించి కాచిజావ పెట్టుట మంచిది.

వ్యాధిని నివారించు మార్గాలు

గ్రామములోకి ఈరోగము రాగానే జాడ్యము తగలిన వాటిని తక్షణమే మరొక చోట కట్టాలి కొంతమంది రైతులు దేవుడుంటి ఎచ్చటకట్టివేసినాపరవాలేదనితీగెలు తీయుచు పశువుమీద ప్రేమలేక మార్చిడుతారు. మనిషికి కలరా రాగానే అమ్మోనాయనో యని గుండెలు బాదుకొంటారు. అంతతాపత్రయమే నోరులేని పశువులకు కూడ యుంటుందని పాపము వీరికి తెలియదు. చూడండి మంచి పశువును జబ్బు పశువుతో వుంచండి. అది యెంత బాధ పడుతుందో బాగ్రీతగా చూస్తే తెలుస్తుంది. కాబట్టి తప్పక జబ్బుపశువులను విడదీయాలి. జబ్బు పశువులున్న స్థలమునకు సంబంధించిన కొట్టపు గోడలు, నేలనీటి తొట్టెలు శుభ్రముగా వుంచాలి రోగ పశువులకు చికిత్స చేయువారుగాని, అంటుసోకియుండే స్థలాలలో తిరుగు కుక్కలు కాకులనుగాని మంచి పశువులున్న చోటుకు రానీయరాదు చచ్చిన పశువులనుమాత్రము కోయించక పది పండ్లొండ్రుగుల లోతునపాతి పూడ్చుట మంచిది పార్శ్వనీవారిజంతురక్షిణి రోగాన్నిరానీయకుండా కాపాడుతుంది.

ప్రభుత్వటీకాలు-జంతురక్షణ

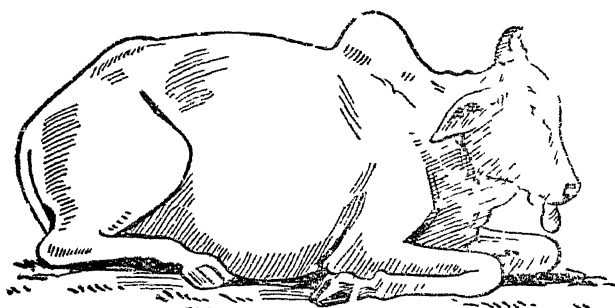
భారతప్రభుత్వంవారు యిటీవలనే పెద్దరోగము తదితర అంటు రోగాలు రాకుండా నూనిమందులను పరిశోధించి తయారుజేసారు ఈటీకాలను ప్రతిరైతు తప్పక వేయించుకోవాలి చాలా అవసరం ఈటీకాలువేసిన తరువాత పెద్దరోగము రాకుండా ఎన్నోపశువులుసురక్షితంగా వున్నాయి. కానిరైతులుమాత్రం ఈటీకాలమందుతప్ప తదితర ఇంజెక్షన్సు వేయించుకోరాదు. స్వలాభపరులగు వైద్యులు వివిధ రకాలఇంజెక్షన్సుయిచ్చిడబ్బుకొరకు నాటకమాడతారు. అట్టివైద్యులను ప్రభుత్వానికి ఒప్పగించి తగినశిక్షవేయించితే గాని మనపశు సంతతి బాగుపడదు.

ప్రభుత్వటీకాలు దొరకనక్షంలో సహజేపశువైద్యఫార్మసీ వారి జంతురక్షణిని వాడండి. ఇదికూడా దేశంలో మంచిపేరు పశువుల పాలిట గాంచింది ఇంకను ఈ ఫార్మసీవారు ఈ లంట రోగాలకు ఎహ సన్ సంబంధమగు ఇంజెక్షన్ వందునుతయారు చేస్తున్నారు. వివరము లకు ఫార్మసీవారికి తెలుపండి.

మరా:-ఈరోగానికి ఈగ్రంధంలో ప్రకటించిన ఔషధాలు గాక ఈగ్రంధము చివరభాగంలోవున్న చట్టా చికిత్సలు చూచి మీఅనుభవంతో వాడవచ్చును

దొడ్డురోగము

పశువులకు సంభవించే రోగాలన్నిటిలో దొడ్డు మిగులహాని కరమైంది. ఇది ఒక జంతువునుండి మరొక జంతువునకుసోకు రోగమై

దొడ్డు

యున్నది. పెద్దరోగము తగిలిన పశువువలె ఎక్కువ కాలముండక గంటలప్రకారము చచ్చిపోతుంది. అందుచేత రైతులు ఆతురత పడుతూవుంటారు పెద్దరోగముంత తీవ్రముగా అన్ని పశువులకు సోకదు. ఈవ్యాధిని కలిగించు సూక్ష్మజీవులు మట్టితోకలిసి పదిసంవత్సరాలవరకు జీవించియుంటాయి. ఈ సూక్ష్మజీవుల గుడ్డను నీలుచేసిన గొట్టములోపెట్టి కాపాడగా 22 సంవత్సరములవరకు బ్రతి

కినవని లూయీఫాస్టర్ దొరగారు తెలిపారు. పల్లవు నేలలోవుండే గడ్డి వేళ్ళను ఈ సూక్ష్మ జీవులంటియుండి పశువు మేయునపుడు ఆ గడ్డితో గూడ శరీరములోనికి ప్రవేశించిన తరువాత ఈ వ్యాధి సోకుతుంది. ఎఱ్ఱలు విశేషముగావుండే నేలలో ఈ వ్యాధి ఎక్కువగా వుంటుంది ఈ జాడ్యపు విహంకురాలు మనుష్యులకు వుండేగాయాల గుండా ప్రవేశించితే రాచపుండ్లు చెడువ్రణములు కలుగుతాయి ఈ వ్యాధిగల పశువును చికిత్సించువైద్యులు చాలా పరిశుభ్రముగా వుండి జాగ్రత్తగా చికిత్సచేయాలి

చచ్చిన జంతువులను కాల్చక పాతిపెట్టక ప్రవహించుకాలువలలో నదులలో కళేబరాలు పారవేయుటచేత ఈ వ్యాధిచే బాధపడు పశువుదగ్గరవుండేమల మూత్రాదులు బాగుచేయక అచ్చట నేయుంచుట చేత, ఈ రోగపశువు నెత్తురుమీద తదితర స్థానములందు ఈ గలువ్రాలి అవిసించి పశువుల పుండ్లుమీద గాయము లమీద వ్రాలుటచేత ఈ వ్యాధి ఎక్కువగుతుంది. చూడిపశువులకు ఈ వ్యాధితగిలినలోపలిపిండమునకు మాత్రము తగలదనీయు. అచ్చట విషజీవులను చంపుపదార్థ మొకటి కలదనీ పశుశాస్త్రజ్ఞులు తెలిపియున్నారు ఈ వ్యాధిపశువులకు, గుఱ్ఱములకు, గాడిదలకు, మేకలకు, పందులకు సోకుతుంది దొమ్మరొగముచే చనిపోయినా పశువు చర్మము, ద్వారా, కంబళ్ళ ద్వారా, ఎరువుల ద్వారా ఈ వ్యాధి రావచ్చును

లక్షణాలు

పశువు ఆరోగ్యముగా వుండినట్లే యుండి ఆకస్మాత్తుగా చనిపోతుంది, అట్లుగాక లక్షణాలు కనపడినయెడల జంతువునకు తీవ్రమైన జ్వరము (106 107 డిగ్రీల వేడిమి) యుంటుంది. పశువుగజగజవణుకుతూ కన్నులనుండి నీరు కారుతూ దీనిగా చూస్తూ వుంటుంది కన్ను, ముక్కు, నోరు మున్నగు వానిలోపలి చర్మపుపొరలు ఎక్కువగా కందినాడితీవ్రముగా కొట్టుకొంటుంది కన్నులు ముక్కు కొమ్ములు, పాదములు

చల్లగావుంటాయి. నల్లకప్పువేస్తుంది. కాళ్ళుగుదులుపట్టి నిలువలేక తూలుతూ వుంటుంది. చెవులను వేలాడవేస్తూ ముక్కులయందు చెమటయుండదు ఆయాస మెక్కువగావుండి నోటినుండి నీరుకొద్ది కొద్దిగా పడుతూవుంటుంది లోపలికఫము బైటకుతన్నుచుండుట చేత నాలుకనుజారివిడుచుతుంది కడుపుబ్బునెత్తురువిరేచనాలు కొద్దికొద్దిగా అగ తూంపుటాయి. క్రమేపితూలుచు కండ్లలో నిస్సత్తువయేర్పడిక్రింద బడిమరణించుతుంది. ఈవ్యాధి 24గంటలనుంచి 48గంటలవరకుయుండ నచ్చును. లేక ఈలోపుగనే చచ్చుటయుగలదు. చచ్చినతరువాతమల కోశము ఉబ్బుతుంది.

అయిర్వేదచికిత్స

ఆరంభములోనే ఈవ్యాధిని కనుగొంటేమూడుడ్రాములసారాయిని పెట్టాలి. లేకసేరునీటిలో రెండుగుప్పెళ్ళు ఎండుమిరపకాయలు వేసి సలసల కాగనిచ్చి పిసికి, వడపోసికాఫీత్రాగనంత వేడితోనున్న పుడు త్రాగించాలి

లేకముద్దకర్పూరం అరతులము, మంచిబెల్లం 10తులాలికొట్టు పసుపు 1తులము మెత్తగానూరి ముద్దచేసి ములగ చెక్కరసముతో పదునుచేసి పెట్టాలి.

లేక శొంఠి కితులాలు సిప్పళ్ళు మిరియములు 6తులాలు, కరక్కాయలు 3 తులాలు ఉసిరికపప్పు 2తులాలు కొట్టుపసుపు కితులాలు కలిపి మెత్తగానూరి సేరుచింతపండు పులుసుతోకాని, సేరున్నర బియ్యపుకలితో కాని ఒక్క మోతాదేఈయాలి. లేక వెల్లుల్లిపాయలు 10తులాలు, పసుపుకితు ఉప్పు 10లు, తెల్లత్తుమ్మ చెక్కరసము సేరు. మేకమూత్రము అర్థసేరుకలిపికాచిపెట్టాలి. ఈరీతిగా 6గంటలకొకపర్యాయము ఈయాలి.

లేకశౌరి ఎప్పళ్ళు మిరియూలు ఒక్కొక్కటి 4తులాలన్న,దిరి సెనాకు పసుపుసేరు మేకవించితము అర్ధసేరుకలిపెరెండుగొట్టాలవంతున మూసున్నాళయ్యాలి. మంచినీళ్ళులకు సోకకుండ గొమ్మలన్నిటికి జంతురక్షణి వాడుడు.

లేకనల్లఉలవకు వేయించినగమూళముతో పెట్టిన తగ్గుతుంది.

సధ్యము.—వ్యాధితగ్గునరకు నీరుఆహారము పెట్టరాదు వ్యాధి తగ్గిన నాలుగుదినములవరకు కాచిననీరు కొర్రజావ, వగైరా పెట్ట వచ్చును.

మిడిదొమ్మ స్వభావము-వ్యాపకము

జీర్ణకోశము తగినంత పనిచేయక పోవుటచేత రక్తహీనతవల్ల అజీర్తివల్ల ఎక్కువగ ఎండలో పనిచేయుచుండునల్లగుండ్ల అదురుట

వలన ఈవ్యాధి రావచ్చు. లేదా ఒకటి రెండు దినాలకు తరువాత తీక్షణముగ గుణాలుపుట్టి మృతినొందవచ్చు. చక్కగా కండబట్టిబలిసి

యుండే గిత్తలకు, కోడెదూడలకు తరచుగా ఈ వ్యాధి స్సాకుతుంది. ఈ వ్యాధి తగిలిన పశువు బ్రతుకుట చాలకష్టము. అందువలననే మిశినొమ్మయని పేరువచ్చినది.

లక్షణాలు

ఆరంభములో మందమతిగా వుంటూ అరమేత మేస్తుంది. ముఖ్యముగా నల్లకప్పు జ్వరముకూడ తీవ్రముగా వుంటుంది. గుండె చెడిపోతుంది. ముక్కురంధ్రాల వైభాగాన వాపుపుట్టి క్రిమముగ పెద్దదగుతుంది. మెదటిలోనికి నెత్తురు విశేషించి పోతూవుంటుంది. వాపు పెద్దదయినకొలదీ ఊపిరి పీల్చుట కష్టముగావుంటుంది. చొంగ ముక్కులనుండి నోటినుండి ఎక్కువగ పడుతూవుంటుంది. ఒకవిధమగు గురకకూడాపుట్టుతుంది. కండ్లువాచి పశువు దీనంగాచూస్తూకన్నీరు కార్చుతూ వుంటుంది. చనిపోవుముందు నెట్టిచూపు చూస్తుంది. నడుముమీద నొక్కితే క్రింగుతుంది. కొన్నిరక్తమూత్రముగోస్తాయి మరికొన్ని పారుతాయి. వాపు గురక ఎక్కువై మరణించుతుంది.

చచ్చిపోయినతరువాత లక్షణాలు

నోరు దుర్వాసనగ వుంటుంది నాలుక లావుబారుతుంది. వాపు బురబురలాడుతూవుంటుంది. కండ్లనుండినీరు కారుతుంది మూతిమీద వాపుకోచచూస్తే పసుపురంగుగల ద్రవము కనబడుతుంది. ఈద్రవము విషపుగులతో కూడుకొనియుంటుంది. గుండె ఎరుపుగకందియుంటుంది. పేగులను చీల్చిచూస్తే నీలరంగుగ వుంటుంది.

వాపుపుట్టకపూర్వమే నాలుగు డ్రాములసారాయిలో 1 తులము ముద్దకర్పూరము, 2 1/2 తులముల పిప్పళ్ళ చూర్ణము కలిపి ఒకగ్గ మోతాచే యివ్వాలి.

లేక వెల్లుల్లిపాయలు 20 తులాలు, పసుపు 3 తులాలు, ఉప్పు చేరెడు, కరిఘాపము 2 తు, ములగచెక్కరసము అర్ధశేసు మేక పంచితము సేరుకలిపి ఒక్కవర్షాయమే త్రాగించాలి.

లేక శేసు ఆవుపాలలో 4తులాలవసబోడి కలిపికాచికాఫీ త్రాగి సంతవేడితో నున్నపుడు త్రాగించాలి గుటకవేయనపుడు లాభము లేదని గ్రహించాలి.

లేక మూడు గుప్పెళ్ళు ఎండుమిరపకాయలు, గుప్పెగుకురింజీ వాము లేకవాము, తులముజొంరి మెత్తగా నూరిరెండుసేర్లనీటిలోకలిపి కాచి గోరువెచ్చగా నున్నపుడు త్రాగించాలి.

వ్యాధితగ్గినతరువాత రెండు లేకనాలుగుదినాల వరకు కాచిననీరు కొర్రగంజి పెట్టినతరువాత అనుభవముమీద అనుపానాలువాడాలి. మూతిమీద వాపునకుమాత్రముసూరేకారము 2తు, ఆముదము 10తు కర్పూరము 1తు, పుగాకుపొడి 1తు నూరి పట్టువేయవచ్చును

నెరడుదొమ్మ

ఈవ్యాధి పాలుపడే పశువులకు తరచుగావస్తుంది. పశువు దేహంలో నెరడుగుండె వుంటుందని అందరికి తెలుసు పశువునకుమత్తు పదార్థాలులను పెట్టుటచేత ఎండయనక వానయనక విరామములేక పనిచేయించుటచేత ప్రతిదినము చలిగాలిలో, వర్షములో కట్టుటచేత మలసదార్థాలు పేగులలో చిక్కుకొనుటచేత పశువుఎల్లప్పుడుదీర్ఘ శ్వాసను తీసికొనుటచేత చాలాకాలమునుంచి నిలువయున్న గడ్డి, దాణాదినుసులు తినుటచేతఈవ్యాధివస్తుంది. ఈవ్యాధి 24 గంటలనుంచి 7, 10, 30 దినములవరకు వుంటుంది.

అనుభవము

పశువు శరీరము ఒక విధముగా పనిచేయుచున్నప్పుడు వుంటుంది అప్పుడప్పుడు నల్లకప్పువేయును. నెరుసుండే చెరువీరు జేరివాపుగా వుంటుందివ్యాధి ముదిరినకొలదిఅర మేత మేస్తల నీరు తృప్తికరముగా త్రాగదు. దగ్గుకూడయుంటుంది నెరడువాపు హెచ్చినకొలది పశువు శుష్కించుతుంది. బరిఎముకలు వూర్చుతాయి. ఎదరాలు సరిగా కొట్టుకొనవు, కడుపులో ఒకవిధముగా నొప్పియుండి అప్పుడప్పుడు మూలుతూ వుంటుంది. ఇంకను అప్పుడప్పుడు వెచ్చు చిరుస్తూ వుంటుంది. చోటివెంట చొంగపడుతుంది. క్రమముగా పశువుకొన్నిసార్లు కడ్డంగా ఈ వాపువీర్తరించి ఊపిరాడక చచ్చుతుంది

ఈవ్యాధి సంభవమును చికిత్స చేయాలి జీర్ణముకలుగజేయు ఆహారాన్ని పెట్టాలి చురుకుదనము ర్జితమైనప్పుడు మందులను పెట్టాలి. చలికొను పండ ను పశువులు యుండురాదు వ్యాధిప్రారంభముచుంచి మోడుగల్గువ్విధము, ఉష్ణలేతు, శ్మశ్మకముగునేరకలిపి మెత్తగ రుబ్బి దినమునకొక మోతాదు పెంచుచు చివరము దినములు పెట్టాలి. లేక దిరిసెనచెక్కరము నేరు, నేరేము పొడిలేతు, తురక వేపాకు గుప్పెడు, బ్రహ్మచరడి వేళ్ళ గుప్పెడు కలిపి మెత్తగ త్రొక్కి మూడుదినములకొక మోతాదు యిస్తూ వుండాలి

లేక నెదురాప 2 గుప్పెళ్ళు, నేరేము 2తు, శొంఠి 2తు, పిప్పలిమోడి 2తు, దిరిసెనవేళ్ళపొడి 2తు చుప్పెళ్ళు 2తు, మిరియాలు 2తు, వాయించుచెట్టె సమూలం తెచ్చి శుభ్రపరచి పొడిచేసికలిపిఒకే కుండలో వేసిరస్లేర్లు నీరుకలిపి సులల కాచి నడకొచ్చు గ్రాటకు మూడు గొట్టములవంతునవారము దినములు పెట్టాలి.

లేక దిరిసెనచెక్కరము నేరు ఆవుపాలు అర్థసేరు, మోడుగ పువ్వు 2 తులాలు కలిపి దినమున ఒక మోతాదు పెంచుచు వారము దినములు త్రాగించాలి.

లేక నల్లఉప్పి వేరుపొట్టు, నున్నం, ఉడకబెట్టి నిమ్మకాయంత చేసి నాలుగు దినములు పెట్టాలి. నీరుకాచి దాహముగా ఈయాలి. తెలికిపిండిని పెట్టవచ్చును, వాతముచేయు దాణాలను పెట్టరాదు ఛార్మసీవారి పశురక్షామృతము వరుసగా వాడితే అద్భుతంగా పని చేస్తుంది

చలిదొమ్మి

ఈవ్యాధి తొలకరివర్షాలు కురిసిన తరువాత సజ్జనీలలయందు బురదనేలలయందు ప్రబలుతుంది, దోమలు మిక్కుటముగా కరచుట చేత మురికినీరు పులిసి వాసుకొట్టు దాణాలు, కుడితిత్త్రాగుట చేత, విషసంబంధముగు గాలి పీల్చుట చేత, ఏకారణము చేతనైనా జవ సత్వము తగ్గుటచేత వ్యాధిరావచ్చును.

అక్షణాలు

పశువునకు ఆరంభములో 106, 107 డిగ్రీల జ్వరమువుంటుంది. చలిచేవణకుతుంది నల్లకప్పువేసి వెన్ను కాళ్ళు అస్వస్థతనొందుతాయి. నాలుక తెలుపుగావుండి ఎదరాలు త్వరితముగా కొట్టుకొంటాయి చలిచే పండ్లుకొరుకుతూ మూత్రముబిగబట్టి పోస్తుంది కడుపుబ్బరముగావుండి వ్యాధిముదిరినకొలదిలోటి వెంటచొంగపడుతూవుంటుంది నాలుకజారవిడుస్తూ కఫముపెరుగుతూ పలుచగాపారుతూ క్రమేపి పశువు శుష్కించి దసిపోతుంది.

చికిత్స

మూడుడ్రాముల సారాయిలో అర్ధసేరుదుప్తుపాకుపసరు కలిపి త్రాగించుము.

లేకశొంరి విప్పళ్ళు, మిరియాలు సమానభాగాలు తీసికొనిసేరు కారపుపాలలో కలిపి త్రాగించుము.

లేక గోమూత్రము అర్థసేరు. నరమూత్రము అర్థసేరు కలిపి త్రాగించుము.

లేక ఇంగువ ఏతులములు, ఆవాలు 2తు, వెల్లుల్లి 4తు, పసుపు 2తు, దుష్టుపాకు గుప్పెడు, తాటిబెల్లం 8తు, కలిపి ఉండచేసి పెట్టుము.

లేక కురాసానివాము గుప్పెడు, నల్లఉప్పు 3తులములు, వెల్లుల్లి 8తు, నేలవేముకితు, తిగిఫలములు 6తు, ఎండుమిర్చి గుప్పెడు కలిపి త్రాక్కిబిస్తేల్లనీటిలో వేచుకాచి వడపోసి గోరువెచ్చనివి త్రాగించుము.

లేక కరక్కాయలు, ఉసిరికిపప్పు, శొంఠి, పిప్పళ్ళు, మిరియాలు ఒక్కొక్కటి 4తులములవంతున పొడిచేసి గోదెపేడ రసములో కలిపి కాచి వడపోసి త్రాగించుము.

ఈరీతిగా అనుభవముమీద వస్తుగుణాలు గ్రహించి తగిన అనుపానాలతో ఈయవచ్చును.

నాదదొమ్మ

ఈవ్యాధి కూడ ప్రమాదకరమైంది. పశువు బాగుగా వున్నట్లే యుండి చివరదశలో దుస్థిగాలుపుట్టి ప్రమాదము కలిగించుతుంది. పశువు నాలిగానుండుటవల్లనే నాలిదొమ్మయని పేరువచ్చింది. ఇదిపది, పదునైదు రోజులవరకు యుంటుంది. పశువునకు చలిగాలి తరచుగా తగులుటవలన, విపరీతముగా తవుడు క్రిత్తిమ పదార్థములు మేపి పని చేయించకపోవుట వలన, మలబద్ధక ముండుటవలనా ఈవ్యాధికలుగుతుంది

లక్షణములు

ప్రారంభములో తీవ్రముగా జ్వరము వుంటుంది. దగ్గుతక్కువగా వుంటుంది. మూత్రము పసుపురంగుగా పోస్తూ నల్లకప్పువేస్తుంది. నోరు వాసనగా వుండి, నోటినుండి ముక్కులనుండి చీమిడివంటి పదార్థము

పడుతూవుంటుంది పశువు మందమతిగానువుండి వ్యాధిముదిరినకొలది
తలనునూపుతూవుంటుంది. పొట్టపుబ్బరముగావుండి క్రమేపి మేతనీరు
తగ్గించి, కనుగుంటలు విడచుతుంది వ్యాధి ముదిరినకొలది మలము
దుర్వాసగానుండి రంగుమారి పండ్లుకొరుకుతూ, అపానవాయువులు
విడచుతూ పశువుక్రమేపి శుష్కించి మరణించుతుంది

చికిత్స

ఆరంభములోనే తాడికాయలు కితు, ఉసిరికపప్పు2తు, కరక్కాయలు 1తు, పిప్పళ్ళు2తు, శొంఠి2తు, మిరియాలు1తు చింతపండు
నిమ్మకాయంత మెత్తగానూరి రెండుసేల్లి గేదె పేడరసములో కలిపి
కాచి వడపోసి త్రాగించుము

లేక చెల్లుల్లి10తు, ముసగచేక్కరం అర్థసేరు, త్రికటకములు
4తు, ఆవాలు 4తు, ఎండుమిర్చిపొడిగితు, మెత్తగానూరి సేరుకారపు
పాత్రోకలిపి త్రాగించుము.

లేక మోదుగపువ్వు 4తు, జొన్నకలి సేరుకలిపి త్రాగించుము

లేక ధనియాలుసోలెడు కురంజీవాముగుప్పెడు, జీలకర్ర 2తు,
నేలవేము కితు, ఉచ్చచేరెడు కలిపి నూరి సేరుజొన్నకలితో పెట్టము

లేక మూడుడ్రాములు సారాయిని త్రాగించుము.

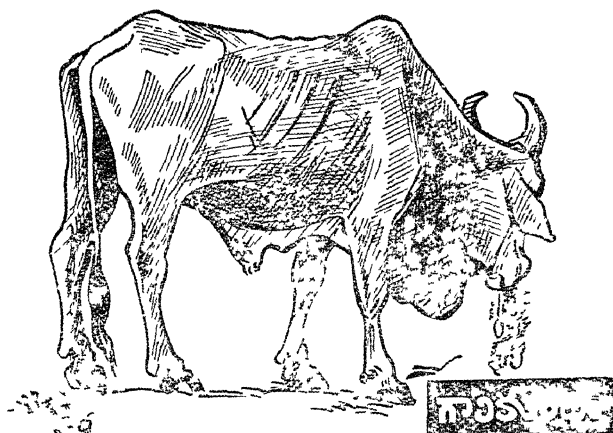
లేక ఛార్మసేవారి జంతురక్షిణి నాలుగైదు పర్యాయములు
వాగుము తప్పకుండా తగ్గుతుంది

గాలికుంటు

దీనినే కాలుకుంటు, గాలిగాళ్ళు, నోటిగాళ్ళు, కాలినోటిగాళ్ళని
వివిధ రకములుగా పిలుస్తారు.

స్వభావము-వ్యాపకము

ఇదితీవ్రమైన అంటువ్యాధి, ఈరోగము దేశమునందంతటఅప్పుడప్పుడు శీతోష్ణస్థితి గతులనుబట్టి వ్యాపించుతూవుంటుంది. వైతరులకు మంచిపనులు చేయుకాలములో ఈవ్యాధి వచ్చిపపుడు వాసుపడుఆతురత ఇంతయని చెప్పనలవికాదు. ఈవ్యాధిపందాలకు గొట్టెలకుమేకలకు కూడ వస్తుంది. ఇదిబహువేగముగా వ్యాపించేరోగము

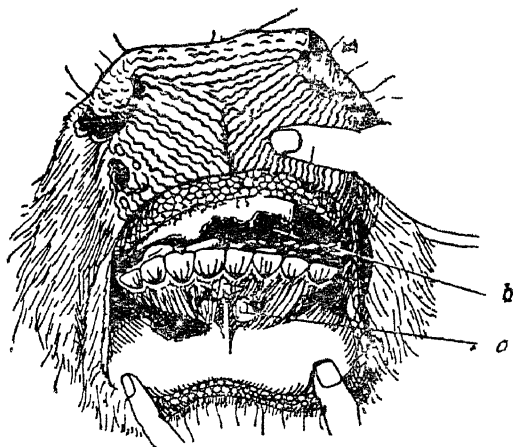
ఈగాలికుంటుచు కలిగింకే నూళ్లుజీవులు పశువురక్తములోను బొబ్బలయందును వుంటాయి ముఖ్యముగా ఒకజంతువునుండిమరొక జంతువునకు సోకుతుంది. ఈజాడ్య సంబంధముగు విషము, మేత, నీరు, గాలిమూలాన దేశములో ప్రవేశించి నాలుగుదినాలు దాగి అయిదు లేక ఆగవనాకు బయటకు వెలుకుతుంది ఈవ్యాధికొన్నిటికి నోటికిని, మరికొన్నిటికి పాదములకును రావచ్చును.

లేదా నోటికి నుందుసోకి పాదములకు తరువాత రావచ్చును ఈవ్యాధిపశువును చంపకపోయినా వైతరుయొక్క పనికి అడ్డువస్తుంది కొండప్రదేశాలలోవుండే పశువులకు ఎక్కువగా సోకుతుంది ఇంకను పశువులకొట్టములు, వైలువాగెనులు గాడితొల్ల మున్నగునవికూడా

ఈవ్యాధివ్యాపింప జేయ ఓకలధారమై యున్నాయి. గొడ్డెసిల్లకు కుక్కలకు, పండులకు, దూడలకుకూడ తరుతల్లుల పాలనుంచినస్తుంది. కోళ్ళకు, గుట్టములకు దుప్పలకు ఒంటెలకుకూడా సోకుతుంది. మేతనీరు గాలివల్ల రోగపశువుదగ్గర పనిచేయు పరచారికులవల్ల పాలుపితికెడు వారివల్ల కుక్కలు, పిల్లులు, ఎలుకలు, పక్షులు, ఈగలు, మున్నగువాని వల్ల రోగపశువులను సంతలకు కసాయి దుకాణములకు తోలుకొని వచ్చుటవల్ల; ఈవ్యాధి వ్యాపించుతుంది. ఈవ్యాధినికలిగించు సూక్ష్మ జీవి 15 మైళ్ళ విస్తీర్ణమువరకు పోగలదని శాస్త్రజ్ఞులు తెలుపుచున్నారు.

లక్షణాలు

పశువునకు అరంభముతో 106.107 డిగ్రీల జ్వరము వుంటుంది. నల్లకప్పవేస్తుంది. మూతిచెమ్మ లేకయుంటుంది. నోటినుండి చిక్కని చొంగపడుతుంది. కాళ్ళు చెవులు వేడిగావుంటాయి అరమేతమేస్తుంది

కొద్ది మలబద్ధకంవుంటుంది. పెదవులతో చప్పరించుతుంది. నోటిలోని చర్మముపొర ఎరుపుగా కందియుంటుంది నాలుకమీద నోటిలోపల, పేగులలో, నాలుగవపొట్టలో, దవుడల లోపలిభాగమందును గిట్టల సంచున, కండ్లలోను, కొమ్ములలోను, పాడిపశువు పొదుగుమీదచిన్న

చిన్న బొబ్బలు కనబడతాయి. ఇవికందిగింజలంత పరిమాణముగలవై చితికి గసికారతాయి కాళ్ళడెక్కలమధ్య ఈపుండ్లు రెండుమూడు కలిసి అట్టకట్టుకొంటాయి. వీటినిశుభ్రము చేయనిచో పురుగులుపడి దుర్వాసనచేసి డెక్కల పూడిపోతాయి. ఈవ్యాధితగిలిన పశువును ఎండలో వుంచితే కసిమిరితగుల తుంది. కొమ్ములను శుభ్రము చేయనిచో కొమ్ముల పూడిపోతాయి. పాడిపశువులకు ఈపుండ్లు లేచుటవల్లపాలు తగ్గుతాయి. కండ్లు నోరు^{క్ష}తడితర్^{క్ష}అవయవములమీద లేచేపుండ్లవిషయమై గరిగాచూడనిచో^{క్ష} అచ్చటపురుగులు పడిపశువును బాధించుతాయి.

చికిత్స

జాడ్యముతగిలిన పశువును ఎండలో నుంచరాదు. ఈవ్యాధికి కూడ సంక్షణము ముఖ్యమగుచికిత్స ఈవ్యాధిసోకినపశువులను వాని చుట్ట పక్కలనుండు ప్రదేశములను శుభ్రపరచాలి. పశువులకొట్టములు పరిశుభ్రముగా వుండుటకు పేడకలిపిన నీటినిగాని నున్న పునీటినిగాని, జల్లుతూవుండాలి పాలిచ్చుపశువులను లేగదూడలను బలహీనమగుపశువులను జాగ్రత్తగచూచి తగిన సంక్షణ చికిత్స చేస్తూవుండాలి. పాడిపశువులకు తగిలిన తరువాత దూడలకు పాలుకుడుపరాదు. అట్లు కుడిపిన అవిమరణమునకు సంప్రాప్తమగుతాయి ఈవ్యాధి తగిలిన పశువును బురదలో నింపరాదు. పుండ్లకు మట్టిని చవుడునుకొట్టరాదు. ఇట్లుచేయుటవలన డెక్కెలు కాలుకవేసి చాలాకాలము కుంటుగా నేర్పడి పశువును బాధించుతాయి

(ఆరంభములోనే నూరేకారము 2 తులాలు, వేడినీరు నేరు కలిపిత్రాగించిన జ్వరముతగ్గి పుండ్లు తేలికపడి బాధతగ్గు తుంది.)

లేక ఉప్పు 4 తు. నేలవేము 2 1/2తు, మంచిబెల్లం సవాసేరు కలిపి నూరినాకించుము

లేక పెసరపప్పు అర్ధసేరు, పేలవిండి సోలెడు మంచినూనె సవాసేరు కలిపిపెట్టుము.

లేక తమిడెజాన అర్థశేరు. మంచినునె నవాసేరు కలిపి త్రాగించుము

లేక నీరుల్ని పాయలు 1|| తులాలు, జొన్న అన్నము సేరు. పెసర పప్పు అరసోలెడు. పసుపు 2తు, కలిపిపెట్టుము. మంచి పశువులకు స్వర్ణాసవ వాడినసోకడు చాలామంది రైతులు ముందుగానే స్వర్ణాసవను తెప్పించుకొని వాడుతారు ఇంజెక్షన్ వలే పనిచేస్తుంది

పుండ్లకు చికిత్స

కవిరిగాని మాచుకాయగాని పటిక తుమ్మచెక్క లేక వేప చెక్కవేసి కాచిన చిక్కని కపాయముగాని తీసికొని రెండుమూడు సేర్లినీటిలోకలిపి నోటిపుండ్లకు అప్పుడప్పుడు పుక్కిలింపు జేయించిన

గారపట్టుతాయి. ఇంతే గాకుండ తుమ్మచెక్క కసాయాన్ని ప్రతిరోజూ కాలిపుండ్లు, తదితరపుండ్లు కడుగుట కుపయోగించుట మంచిది.

కాళ్ళకు గాలికుంటుతగిలిన వెంటనే మిగడలో తగినంత పసుపుకలిపి అప్పుడప్పుడు డెక్కెల భాగములకు రాసినచో పుండ్లు అంతగా పడక త్వరగా మానును. లేక నీటిమందును కొబ్బరినూనెలో కలిపిగాని, నవాసాగరమును నీటిలో కలిపిగాని గానుగనూనెగాని రాసిన తగ్గుతాయి. కలరాపుండలపొడిని వేసనూనెతో కలిపిరాచిన పుండ్లు గాయాలు మానుతాయి.

పురుగులుపడి పశువు బాధపడుచున్నపుడు మాత్రముఫినైల్ను కొన్నిచుక్కలువేసి కట్టుకట్టిన పురుగులు చచ్చును. సాధారణముగా రైతులలో చాలమంది పురుగులు లేనిపుండ్లకుకూడ గాయముమాను నని విస్తారముగా పోస్తారు. అన్నిపోయిలవల్ల పశువునకు జ్వరము ఎక్కువై సుండుపెద్దదై పశువు శుష్కించుతుంది. గాన జాగ్రత్తగా వాడాలి, లేక శీతాశలప్రతకు, మన్నము, పుగాకుపొడి మెత్తగాచూరి పురుగులున్న పుండుకు పట్టించిన పురుగులుచచ్చుతాయి లేక బారిజ పాకు గుప్పెడు, ఉప్పు 2తు, మిరియాలు 1తు, మెత్తగా పాలతోనూరి పట్టించుము. లేక పొగాకు, కరిఘాపము, పొట్లూకు, రాతిచున్నము, సొరాకు తగినంత తీసికొని మెత్తగానూరి పట్టించుము లేక వసపొడిని పట్టించుము.

పద్యము హెచ్చరిక

పాలిచ్చే పశువులు ఎగిసిపోతాయి చూడిపశువులు ఈచుకొని పోతాయి. దుక్కిఁబెద్దలు డెక్కలు పాడగుతాయి పగళ్ళుపట్టుతుంది గాన ఆరంభములోనే జాగ్రత్తగా చికిత్స పోషణ చేయాలి. మనుష్యుల శరీరముమీద వుండే గాయాలకు ఈపశువుచొంగతగిలినా ఈవ్యాధిసోకిన పాడిపశువులపాలు త్రాగినా చంటిపిల్లలకు త్రాగించినా ఈవ్యాధికులుగుతుంది. గాన జాగ్రత్తగా వుండాలి. అప్పుడప్పుడు పశువులశాలలో సాంబాణి పొగ వేయుటమంచిది.

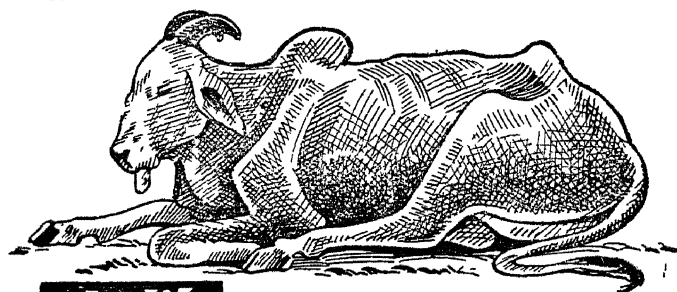
ఆవుమజ్జిగ నేరు, మంచినూనె నవటాకు, అరిగ అన్నముగాని వరిబియ్యపు అన్నముగాని అర్థశేకుకలిపి మంచిపశువులకు త్రాగించిన వ్యాధిసోకదు. డబ్బునెమ్మదించిన తరువాత జొన్నలను వండి మంచి నూనెలో కలిపి ప్రతిరోజు పెట్టిన మంచిది. దీనినే మడ్డికూడుఅంటారు. ఛార్మసీవారి పశుబలవర్ధనిని వాడుడు

గురక

దీనినే కంఠమాద, కుత్తుకవాపు, గురక, గొంతురోగము, ఎఱ్ఱదొమ్మ, దున్నలప్లేగు అంటారు

స్వభావము - వ్యాపకము

పశువులకు సంభవించు రోగాలన్నిటిలో ఈ వ్యాధి తుపాకు గుండువంటిది ఈ వ్యాధితగిలిన కొన్నిగంటలలోనే మరణించుతాయి. ఈ వ్యాధి గ్రామములో వ్యాపించినదనగానే రైతులకు గుండెలు దడదడ కొట్టుకొంటాయి.

గురక

45.

ఈ వ్యాధిచే నూటికి 90 వరకు మరణించుతాయి. ఇదికూడ అంటురోగమై యుంది. ఈ వ్యాధి దుప్పలకు పక్షులకు దున్నలకు తదితర పశువులకుసోకుతుంది ఈ వ్యాధీనికలిగించుసూక్ష్మజీవి పల్లముగా, అనారోగ్యముగా తేమగా యుండే పట్టు నేలలయందుంటాయి. అట్టి నేలలో మొలచేగడ్డిలోగానిత్రాగునీటిలోగానియుండితొలకరించ గానే వ్యాపించి దున్నలకు గేదెలకు తగులుతుంది అందుచేతనే దున్నల ప్లేగంటారు. ప్రారంభములోగేదె, దున్నదూడలకువచ్చిచచ్చిపోతాయి.

కృమీపి వ్యాధివ్యాపించి గేదే, దున్న, ఎడ్లకు కూడ వస్తుంది. ఈ వ్యాధిలో పలదాగియుండి బయటకు కనపడకుండా తగ్గత కాలము ఒకటి రెండు దినాలు గ్రహించాలి నూటికి 98 దున్నలవరకు ఈ వ్యాధిచే మరణించుతాయి.

అక్షణాలు

పశువునకు తీవ్రమగు జ్వరము 106, 108 డిగ్రీల వరకు వస్తుంది. మేతమాని మందమతిగా వుంటుంది. కన్ను, ముక్కు, నోరు మున్నగు శరీరావయవాలలో వుండే పొరలు ఎరుపుగా కందియుంటాయి. మూతి పొడవుగా విస్తరించుతుంది నోటినుండి చొంగపడుతుంది. గొంతును పట్టిచూచినవాపుగలిగి చల్లదనంగా యుంటుంది. ఈ వాపు క్రమేపి గొంతుక దవుడలు, గంగడోలు, మెడముందరికాళ్ళమున్నగు భాగాలకు పోతుంది. ఇంకను తలమీదకంటి రెప్పలమీదముక్కురంధ్రాలమీద నోటిలోపల ఈ వాపుకనబడుతుంది. ఈ వాపులు కనబడిన ఆయా భాగాల చర్మములోపల ఎరుపుగా కంది రక్తపుమచ్చలు కనబడుతాయి. నాలుక వాచిఎట్టబడి జిగురువంటి పదార్థము పడుతూ సగములు లాగుతూ వుంటాయి. నోరు నలుపుగా వుండి దగ్గుకూడయుంటుంది. వాపు త్వరలోనే హెచ్చుతూ ముదిరినకొలది చల్లగా వుంటూ, పశువు లేస్తూ పడుకొంటూ పశువునకు ఊపిరి సలుపక కఫము తన్నుతూ వుంటుంది. కన్ను గుంటలు విడుస్తూ చూచేమనిషికే విచారముగా వుంటుంది పశువులకు కూడ యిట్టి జబ్బులు భగినంతుడు సంప్రాప్తించినాడాయని రైతులు పదేపదే విచారపడుతూ వుంటారు. ఈ వాపు గొంతుక వద్ద కనబడుట వలన కంఠమీదయిన ఊపిరాడకపోవుట వలన గురకయిన చెప్పుతారు. ఆగురక చాలాదూరము వరకు వినబడుతుంది. పశువు తన వీపును బాధచే ముడుచుకొంటుంది పశువు పేగులు వాచి కందుతాయి నొప్పిగల దగ్గువుంటుంది. శ్వాసకోశములు చిన్నవగుతాయి. కృమీపి వ్యాధిముదిరి అకస్మాత్తుగా మరణించుతుంది.

చికిత్స

ఈ వ్యాధి సామాన్యముగా చికిత్సకు లొంగదు వంచి పశువులను వీనితో కలుపక ప్రత్యేకముగా వుంచాలి నాలుక జారవిడచి

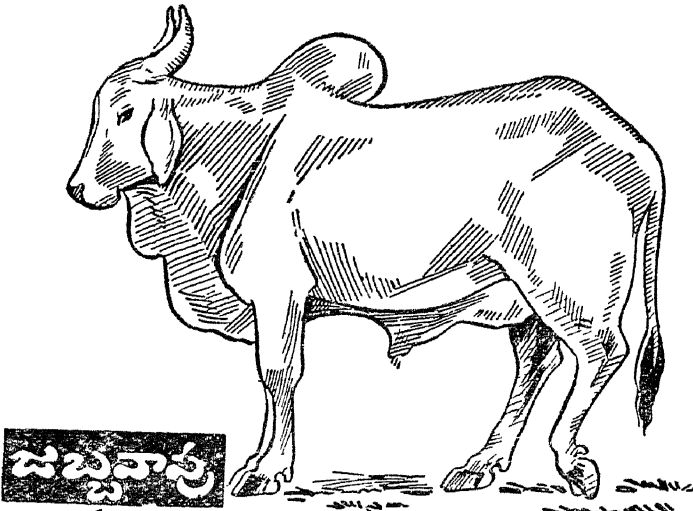
గోండుప్రెట్టుచున్నపుడు ఆ పశువు బ్రతుకదని గ్రహించాలి ఏ మందయిన పోసిన గుటకవేయక వెంటనే మరణించుతుంది

ఆరంభములోనేనాలుగు డ్రామాలసారాయితో అర్థసేరు దుప్తు పాకు పసరుకలిపి త్రాగించుట మంచిది.

లేక సేరున్నర పాలలో 4తులములు వసపొడికలిపి కాచి కాఫీ త్రాగునంత వేడిగానున్నపుడు నాలుగుగుంటల కొకపర్యాయము త్రాగించుము

లేక పసుపు 2 తు, నాంటి 2 తు, పిప్పళ్ళు 2 తు, వెల్లులి 10 తు, ఎండుమిర్చి 6 తు, మెత్తగానూరి అర్థసేరు మునగచెక్కరసముతో పెట్టుము

అరంభములోనే మీపశువులన్నిటికి ఫార్మసివారి జంతురక్షణిని గాని పశురక్షావృత్తముగాని రాకండావాడెచ్చను అద్భుతంగాని చేస్తుంది

ఏనిసే గూడవాపు లేక జబ్బవాపు అందురు

స్వభావము - వ్యాపకము

ఇదికూడ విచిత్రమైన వ్యాధియే. ఈవ్యాధి కొండప్రదేశములందు, అరణ్యప్రాంతములందు, రాతినేల ప్రాంతాలలోవుండేపశువులకుతరచుగాకరినముగా సోకుతుంది. ఈవ్యాధిని కలిగించు సూక్ష్మజీవులు గాలిరూపాన, నీటరూపాన ఆహారమువల్ల పశువునందు ప్రవేశించుతాయి. లేతపయస్సులో వుండే పశువులు అనగా 4 నెలలనుండి 5 సంవత్సరములలోపు వానికి విస్తారముగాను తక్కినవానికి తక్కువగా సోకుతుంది. ఈవ్యాధి కొన్ని పశువులకు పై కుబకక లోపలనే దాగి యుంటుంది కండబట్టె మిగుల బలిసియున్న గిత్తలకు తరచుగా నీవ్యాధి సోకుతుంది. వేసవికాలములో సరియగు మేత లేక తొకలరించగనే మిక్కిలి ఆతురతతో పచ్చికను తిను పశువులకు గూడ ఈవ్యాధి సోకుతుంది. ఈవ్యాధి ఒంటెలకు, గుఱ్ఱములకు, గేదెలకు, ఎద్దులకు కూడ తగులుతుంది. భూమిలో పెరిగే ఒకవిధమగు సూక్ష్మజీవులు రోగముతగిలినపశువు యొక్క రక్తప్రవాహములో నాధారణముగా కనిపించవు. వాపు కనిపించినచోట మాంసములో అవితప్పక కనిపించుతాయి. ఈసూక్ష్మజీవులు సులభముగాచానివు ఈవ్యాధి పశువులకు సోకిన రెండుమూడు దినములకుగాని బయటకు కనపడదు. తీవ్రముగా వచ్చిన కొన్ని గంటలలోనే చనిపోతాయి.

లక్షణాలు

ఈవ్యాధితగిలిన పశువు మిగిలినవానితో నుండక ప్రత్యేక స్థలమునందు వుంటుంది. పశువు మందమతిగా వుండి కురులుతుంది. జాగ్రత్తగా పరీక్షించినచో ముందు జబ్బమీదనో, వెనుక తొడల మీదనో, లేక మెడ, పిఱ్ఱు, రొమ్ము, వీపు నడుముమీదనో, వాపు కనబడుతుంది. ఆవాపురు పట్టి చూస్తే ఎక్కువ వేడిగా వుంటుంది. ఆవాపుచుట్టూ వృద్ధిపొంది పశువును కదలకుండు నట్లు చేస్తుంది. మరికొంత సేవటికి ఆవాపు పైకి పొంగి సల్లుంటుంది. అప్పుడు ఆవాపు మీద చేతితో తట్టినయెడల బురబుర లాడుతుంది, వాచినప్రదేశము యొక్క చర్మముకిందభాగాన చీల్చితే ఆమాంసము కుగిల్చియుంటుంది.

పులిసిననుగుగువంటి ద్రవము కారుతుంది ఈవాపును నొక్కిన కరకర మను శబ్దముకూడా యుంటుంది. ఈవాపునుబట్టియే జబ్బువాపు, గూడవాపు అనిపేరువచ్చింది ఇంక ఈవాపు శీఘ్రముగా పెరిగి 24 గంటలలోగాని, రెండుమూడు దినములలోగాని పశువునుచంపుతుంది. వ్యాధి ముచిరినకొలచి శరీరము శీతలములోనికివచ్చి నాడి బలహీనమై వణకుతూ ఊపిరి కష్టముగివివస్తూ మూలుగుతూ క్రమేపి మత్తువచ్చి చనిపోతుంది ఈరీతిగా నూటికి 95 వరకు చనిపోతాయి.

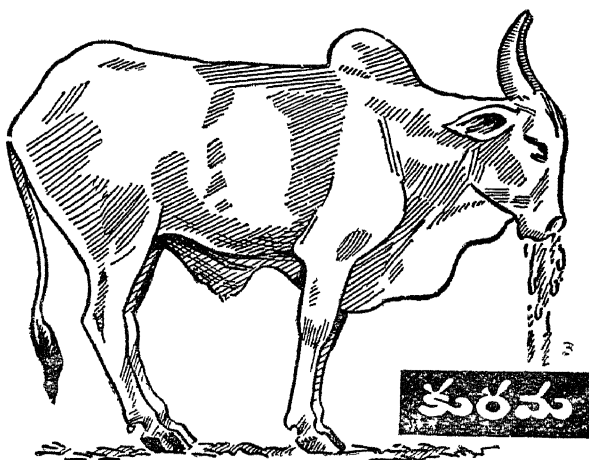
చికిత్స

వాపును కత్తితోకోసి కృత్రిమ మాంసాన్ని తీసివైచికర్పార తైలమునుగాని లేక జిల్లేడాకుదుప్తు పాకుపసరు సమానభాగాలు రాతితడినున్న ఒకభాగముకలిపి పట్టించాలి.

లోపలికి మూడుడ్రాముల సారాయిని త్రాగించుము.

లేక నాగజెముడు మట్టరు ఉడికించి దానిలో సన్నావాలు కొద్దిగావేసి త్రొక్కిన జిగురుగావస్తుంది. దానిని వాపునకుపట్టించాలి అంతకు వాపుఆగనప్పుడు వాపుచుట్టు రక్షలువేయుటమంచిది.

లేక బాలింతబోలు 1 తు, గండఘెరోజు 2 తు, ముసాంబ్రము 1తు, మెత్తగానూరి సారాయితో వాపుమీస పట్టించవలెను. మంచి పశువులకు రాకుండ జంతురక్షణి వాడుగు

దీనినే కురమ - చలికురమ, ఒకవిధమగు విషజ్వరము అని చెప్పుదురు.

స్వభావము-వ్యాపకము

ఈజాడ్యము వర్షాకాలము నుంచి శీతాకాలము వరకు వ్యాపించి యుంటుంది రైతులలోను నాటువైద్యులలోను కొంతమంది ప్రతిజన్మకూ కురమయింటారు. ఈ వ్యాధిని కలిగించే సూక్ష్మజీవులు ఒక తరగతి దోమలయందు నివాస మేర్పరచుకొంటాయి పశులు రక్తములో వుండే ఎఱ్ఱకణాలలో ఇవి జీరియుంటాయి. ఇవి పల్లపుభూములందు, గొప్ప నదులు సముద్రములో కలియుచోటులందూ అడవి ప్రదేశము లందూ బురద నేలలందూ కుళ్ళించుచుండు పెంటపోగులందూ దాగియుంటాయి. ఎండలు తీవ్రముగా వున్నపుడు ఈ సూక్ష్మజీవులు పైకి వచ్చుతాయి. పశువును ఎండలో వనిచేయించుట వల్ల లోపలి నెత్తురు ఉడుకెత్తునపుడు ఈ వ్యాధి రావచ్చును. ఇంకను చక్కని కోడెలకు, ఆవులకు, మధ్య వయస్సుగల జంతువులకు, పెద్దవయస్సులో వున్న వానికి తక్కువగా ఈ వ్యాధి సోకుతుంది

లక్షణాలు

ఆరంభములో పశువు వణకుతుంది. మలబద్ధకముంటుంది ముఖ్యముగా దగ్గువుంటుంది. అన్నిటికంటే ముఖ్యమైన లక్షణము చెవులు వేలిలాడక నిక్కపొడుచుకొనివుంటాయి. నల్లకప్పు వేస్తుంది. కాళ్ళు ఒకటి రెండుగాని అన్నీ గాని పట్లు పట్టుతాయి. వెన్నుచర్మము బిగిసియుంటుంది మాత్రము పసిమిరంగుగా పోస్తుంది మేత నెమరు మానుతుంది. మరికొన్ని కాళ్ళు పట్లు బాధసహించలేక వెల్లికిలిగా పరుండి గోండు పెట్టుతాయి. మరికొన్ని మంచిబలముమీద వుండి గురకకోగములోవలె గోండు పెట్టుతాయి మరికొన్నిటికి నోటివెంట చొంగపడుతూవుంటుంది. వ్యాధి తీవ్రముగావుంటుంది. 106, 107 డిగ్రీల జ్వరమువుంటుంది. కాళ్ళు, చెవులచివరిభాగాలు, చల్లగావుంటే చలికుదుమయింటారు. కడుపుబ్బరముగా వుండి మునగతీసుకొంటుంది. పశువుయొక్క తత్వాన్ని బట్టి పైలక్షణాలలో తదితర లక్షణాలుకూడ యుండవచ్చును.

చికిత్స

ఈ వ్యాధినిగూర్చి ప్రతిరైతునకు తెలియును. ఈ వ్యాధినిలన ప్రమాదమురాదు. కాని కొన్ని పశువులకు ప్రమాదమునస్తుంది. పశువుబలహీనమై నాలుగుకాళ్లును కదల్చలేక కనుగుడ్డు బయటకు వచ్చిన ఆ దీర్ఘశ్వాస కలిగినపుడు మాత్రము ప్రమాదము రావచ్చును.

(లేకతిప్పతీగెరసము సేనునుంచి నూనె అర్థ సేనుకలిపి ఒక సారి త్రాగించుము. లేక దుష్టుపాకురసము అర్థ సేను, సారాయి 2 డ్రాములు త్రాగించుము.

లేక దుష్టుపాకు అరగు ప్పెడు తురక కేపాకు అరగు ప్పెడు, వావిలాకు అరగు ప్పెడు, వాము 4 తు, వెల్లుల్లి 4 తు, పసుపు 1 తు, నీరు రెండు సేర్లు కలిపి కాచి వడపోసి పూటకు రెండు గొట్టముల వంతున తగ్గువరకు పెట్టుము.

కాళ్ళ పల్లకు హఠితకర్పూరం 1/2 తు, కొబ్బరినూనె 10 తు, కలిపి గోడు వెచ్చగ కాచి రాని వేడినీటి కాపులుగాని, చన్నీటిలో గుడ్డనతడిసి ఆభాగాలకు కొట్టిగాని చికిత్స చేయాలి. ఇంకను కాళ్ళ పల్లకు తిప్పతీగె రసమునుగాని దూసరాకు ఉమ్మెత్తాకు పసుపుగాని దుష్టుపాకు రసమును కలిపి తిగింపి నెన్నగో కలిపి మర్దన చేయాలి లేక పిడక బూడిదనుగాని, విఘాతినగాని కాళ్ళ పల్లులకు, మొత్తలకు రుద్దిన మంచిది.

ఈ వ్యాధితగిలిన ఆరంభములోనే దుష్టుపు తీగెనుగాని దూసర తీగెనుగాని తిప్పతీగెనుగాని పలుపులువలె చుట్టి మెడలో వేసిన తాత్కాలిక జ్వరము, నొప్పూని ఆఘాతులన తగ్గును గాన తప్పక ప్రతిరైతు ఆచరించాలి

కాళ్ళ పల్లకు స్పెయింక్లిర్ చక్కగా పనిచేయును

పథ్యము — జ్వరము తీవ్రముగానుండి రొప్పుతున్న ఎండు కర్జూరకాయలు 10 కొట్టి సేను నీటిలో వేసి త్రాగించాలి. నూక జావను, బియ్యపునీటిని కాచిన వేడినీటిని అప్పుడప్పుడు త్రాగినాలి. ఘర్షణీవారి స్వర్నాసవను వాడాలి

మంచాచు

ఈవ్యాధినే స్ఫోటకమంటారు ఎరువులకు నేపకకు గుఱి ములకుగొఱ్ఱెలకు పండులకు ఒంటెలకు కుక్కలకు సోటమంటుంది. ఇది ఆంటుపంబంధమైనట్టి పొక్కులు చేచునట్టి జీవితమునందు నామా

న్యంగా వాకపర్యాచుముకలుచునట్టి జ్వరమైయుంది ఈవ్యాధిప్రారంభించినది లగాయతు చెయ్యది మగు పుక్కులలో అస్వస్థతగాయుండినా మాత్రన్య మేర్పడినా చర్మమునుండి పూర్తిగా పొక్కులు పోవువరకు విశేష అంటుగుణము వహించియుండుంది చీడ, చాచుడుమీదవచ్చు పొక్కులనే కొందరు మశూచి మంటారు అట్లనుట పొరబాటు. ఈరోగముగలపశువులతో మంచిపశువులు కలియుటచేత ఎశువుల కాపరులు పాలు పితుకువారు, జబ్బుపశువులను తాకి మంచిపశువును తాకుటచేత ఈవ్యాధికలుగుతుంది. పట్టణాలలో వుండేవాటికే ఈవ్యాధిఎక్కువగా వస్తుంది కొన్ని పశువులు గుఱిలదైలు ఒంటెలదైలు తినుటన కూడరావోచ్ఛను.

అక్షణాలు

ఆరంభములో జ్వరమువులుండి కండ్లనుండి నోటినుండి నీరు గాడుతుంది. మేతతినరు. పాలిచ్చ పశువుల పొడుగుమీద చన్నుల మీద దూడలకు మూసిమీద ఎద్దులకు తొడలమధ్య వెంట్రుకలు తేని చోట్లను బరాణిగింజలంత పొక్కులై పక్కమై పలుచబారి పగిలి ఒకవిధమగు రసికారుతాయి. వీటినే రసికుండలంటారు. మనుష్యులకు వేముటీకాలరసము ఈ రసికుండలనుండియే తయారుచేస్తారు. ఈ వ్యాధి మనదేశములో చాలాతక్కువ పాడిపశువులకు ఈ వ్యాధితగలగానే పాలుతగ్గుతాయి. రెండుమూడు దినములైనతర్వాత యెర్రసించుక్కలు పశువు శరీరముపైన కనపడుతాయి. తర్వాత పొక్కులుగా మారి నాల్గదినములైన తరువాత పొక్కులు శరీరమునందంతట వ్యాపించినీరు పట్టిఎఱుపుగానుండి మలినమేర్పడి మశూచి వాసన స్పష్టముగ కనబడుతాయి ఈ వ్యాధి ఉద్భవకహించినచో ముఖమువాడిపోయి కన్నులు మూసికొని పోతాయి. పొక్కులుఎండి గోధుమరంగుగా మచ్చలుపడిపక్షములేక అరమండలము రోజువరకుగాని నెమ్మదికాదు.

చికిత్స - పోషణ

జబ్బు పశువును ప్రత్యేకముగా వుంచి జాగ్రత్తగా పోషణ చేయాలి విశేషము గావించు పదార్థాలను పెట్టుచు, పుండ్లకు దగిన చికిత్సలు, తగిన సంరక్షణచేయాలి. చురుకుదనము కలిగించు ఆహార పానీయాల నిచ్చుతూ అప్పుడప్పుడు ఘాటుగల ధూపాలను వేయించుండాలి.

జ్వరములు

మానవులకు వలనే పశువులకుకూడ వివిధరకాల జ్వరాలుగలవు వాటి జ్వర లక్షణాలను బట్టి, రోగపశువు యొక్క తత్వాన్ని బట్టి, వ్యాధియొక్క ఉద్దేశకతను బట్టి జ్వరాలకు మందులు వాడాలి. వాతసంబంధమైన జ్వరాలు పైత్యసంబంధమైనజ్వరాలు, శ్లేష్మసంబంధ

మైనజ్వరాలు అజీర్ణ సంబంధమైన జ్వరాలు, నరుసజ్వరాలు చలి జ్వరాలు కాలజ్వరాలు, సూతికా జ్వరాలు అని ఆయా వ్యాధులలో వచ్చే జ్వరాలకు తగిన మందులు, ఆహార పానీయాలు బలవర్ధక ఔషధాలు రుపానాలతో అనుభవముతో చికిత్సలు చేస్తూవుండాలి. ఇంకను ఈ జ్వరాల విషయమై గమనించుకు గాక. ఈ విషయాలన్నీ ఎందుకు తెలుపుతున్నాననగా పశువులకు కూడా మానవులకు వలె యిన్నిరకాల జ్వరాలు ఉన్నవని విదేశాల పశువుల జ్వరాలు, మనదేశపు జ్వరాలు తేడాలు కూడ గమనించుకు గాక.

టెక్సాస్ జ్వరము

ఆఫ్రికా, మెరికా, ఇండియా, క్వీన్స్లాండ్ యూరపు దేశాలలో ఈ జ్వర ని కలిగించే సూక్ష్మజీవులను కనుగొన్నారు.

ఈస్టు కోస్టు జ్వరము

తూర్పు ఆఫ్రికాలో ఈరోగము టి పర్యా అనుసూక్ష్మజీవివల్ల కలుగుతుంది.

హార్నెట్స్ బిల్లారిజ్వరము

యూరపు, రష్యా, అమెరికా, ఇండియా, దక్షిణ ఆఫ్రికా, ఆస్ట్రేలియా, దేశాలలో బి. కబ్బలేస్ అను సూక్ష్మజీవులవల్ల కలుగుతుంది.

ఎల్లో జ్వరము

ఇది వేటకుక్కలకు ఎక్కువగా వస్తుంది. ఈరీతిగా పశువులకు రకరకాల జ్వరాలు వున్నవని తెలియుచున్నవి. గాన పై చెప్పిన జ్వరాల విషయాలు గుర్తించుకొనుచు తప్ప వాటికి తగిన చికిత్సలు పెద్ద డాక్టర్లకు తప్ప సామాన్యవైద్యులకు అర్థముకావని గుర్తించుకొనాలి.

జ్వరము

ః శువుశరీరంలో జ్వరముమామూలుగావుండే ఉష్ణముకంటె ఎక్కువగా వుండిగడచిక ఎంహించి, ఆహారంమీద ఇష్టతలేకుండుట ఉష్ణమువలన ఎంబుకుట, నోటి పొడిగావుండుట, నెరుగుమానుట, ప్రక్కలాగుబ్బుట కొమ్ములు వేడిగావుండుట, చర్మముబిరుసుగా వుండుట, నాడి తీవ్రముగా వుండుట, నాలుగుచుంచి ఆలగంటలలో మరల సజువుచకు తెలివినచ్చి మేతమేయుట మున్నగు లక్షణాలతో జ్వరము వుంటుంది.

చికిత్స

జ్వరము మాత్రమే యున్నచో సేదన్నర వరినూకల జావలో 2 తులాల నూరేకారము 4 తులాల అల్లపురసము కలిపి రోజువిడచి రోజు యిచ్చిన తద్గుతుండ లేక ఛాత్రాసీవారి పశురక్షామృతంయిచ్చిన బాగా పనిచేస్తుంది. తదితర రోగాలలో జ్వరముంటే రోగానిదానము గ్రహించి తగిన చికిత్స చేయాలి.

క్రిమిసంబంధ రోగాలు

పశువులూ, గొట్టెలు, మేకలు, గుట్టములు మున్నగు జంతువులు క్రిమిదోషపూరితములగు పచ్చిగడ్డి, తదితర కాడజాతులను తినుట వలనదొమ్మగురక తదితర అంబురోగాలనుకలిగించే బాసిలెస్ యెన్ థరసీస్ అనే క్రిమి సంబంధమగు రోగాలువుత్పత్తియగుతాయి ఇట్టి క్రిమిసాంక్రమికరోగాలతో కృశించుతూవుండే పశువులను మేపుట, వానిముందర మేరపడ వేయుట, వాంపాలుపెండుట, న్వారిచేయుట, కోయుట, అమ్ముట చర్మములు పడురు చేయుట, ఉన్న నకుట, కత్తిరించుట, మున్నగుచులు చేయునప్పుడు ఈ బాసిలెస్ యెన్ థరసీస్, క్రిములు మానవుల శరీరమందు గాని, శ్వాసకోశములలో గాని, చేరి చర్మ వ్యాధులు, విషజ్వరాలు సోకగలవు గాన జాగ్రత్తగా పై విషయాలు గ్రహించి తమ ఆరోగ్యాలను కాపాడుకోవాలి.

అశక్తత

పశువు జబ్బు పడి లేచిన తరువాత ఆహారము నన్నియు ఆహారము తక్కువ పెట్టి పని ఎక్కువగా పెట్టుట కల్గి, జబ్బు తగినంత పోషణ, ఔషధాలు ఈయక పోవుటవల్ల అశక్తత దేహస్థిబలహీనత చెంది, ఎల్లప్పుడు నిస్సారము, గుండె నీకము ఆయాగతము మున్నగు లక్షణాలతో వున్నప్పుడు బలముగా జ్వరము చే ముత్యక గాణాలను, పచ్చిగడ్డి నగైరాను ముచ్చతగా గొంత కాలము అట్టిపశువులకు విశ్రాంతి ఈయాలి, వంచిగాలి తెలతగు నచ్చు వ్రడేశము లతో వుంచాలి.

సందిగుణము

మానవులకువలన పశువులకు కూడ వ్యాధి ముడిరినతరువాత చివరదశలో ఈసందిగుణము వస్తుంది. కొన్ని జ్వరాల తీవ్రతవల్లగాని, పెద్దరోగము గురిక ధనుర్వ్యాధి మొన్న, నాంకమిక రోగాలను కలిగించే సూక్ష్మజీవులవల్లతీగి వ్యాధి మొన్న రోగము వలనను, విషపుచుండు నువా ఎలవల్ల కలిగి ఉద్దీకతవల్లగాని ఈ సందిగుణము పుట్టి కాళ్ళతో తన్నుకొనుట, అంభున గొట్టుకొనుట, అయాసముట, తుకుతీర్చివేసినోకుట, నిండ్లకొరట, కెల చేతన ముచ్చతగా తగ్గుట, నోటివెంట గొంగులుట, నాలుక జారవిడచుట మున్నగు లక్షణాలు వుంటాయి గాన అనుభవముగల వైద్యులకు చూపించాలి.

శోషగ్రంధముల వాచుట

పశువుకుడ బాగానికి ఇరుపిక్కలకోపగ్రంధులు లాలాజలరస గ్రంధులు షైరాయిన్ గ్రంధులు షిట్ట్యుటగ్రంధులు మున్నగునవిమాన వులకువలెపశువులకుకూడ ప్రకృతించి యున్నాయి, అందుచేత ఇట్టిగ్రంధులు తగింతరకారణాలవలన వాపు జెంది తీవ్రమైనఅనారోగ్య లక్షణాలుకలిగి బాధించుతాయి. ఈగ్రంధులు వాచినపుడు తగిన చికిత్స చేయక

సోయిన శరీరము అతి నీరసమేర్పడి, మేతతినక, నీరుత్రాగక, శ్వాస నెమ్మదిగావిడుస్తూ పశువు బాధపడుతూ వుంటుంది. కాబట్టి అనుభవము గల వైద్యునకు చూపించి తగిన చికిత్సలు చేయించాలి గాని తెలిసి తెలియని చికిత్సలు చేయరాదు.

వణకుట

పశువులకు తీవ్రమైనదొమ్మ, కురమ, శీతనాతము, ఉష్ణనాతము, అపస్మారము కుండేటివేర్చి మున్నగురోగాల కారణాలవలన శరీరకండరాలు వణకుట, వెండ్రుకలునిక్కబొడుచుట, కొన్నిటికి చలి వేడితో బాధపడుట మున్నగు లక్షణాలువుండి కొన్ని కండరాలు అదురుతూవుంటాయి అట్టిసమయంలో చునరైతులు ఏమైనావిషపురుగులు కుట్టినవో, కరచినవోచుని తడబడుచూ పసుపుముక్కురంధ్రములకు రాసిపరీక్షించుతారు. రాసినపసుపుభాగముఎర్రగావుంటే పాముకరచినదని, పురుగుముట్టుకుందని తొందరపడి పిచ్చిపిచ్చినైద్యాలుచేస్తారు. ఇట్లుచేయుట పొరపాటు. అనవసరముగా ఆపశువును బాధపెట్టటతప్ప మరొకటికాదు. ఈగ్రంథములో విషతంత్రముచూస్తే ఆభాగమందు పసుపుఎట్టివ్యాధులలో రాయాలో తెలుస్తుంది. కాబట్టి ఎప్పుడైతే పశువు వణకుతుందో అప్పుడు చుగుకుదనము కలిగించే మందులు ఈయాలి లేదా ఘృగ్మసీనారి పశురక్షామృతం వాడితేచక్కగా పని చేస్తుంది.

క్లిబించుట

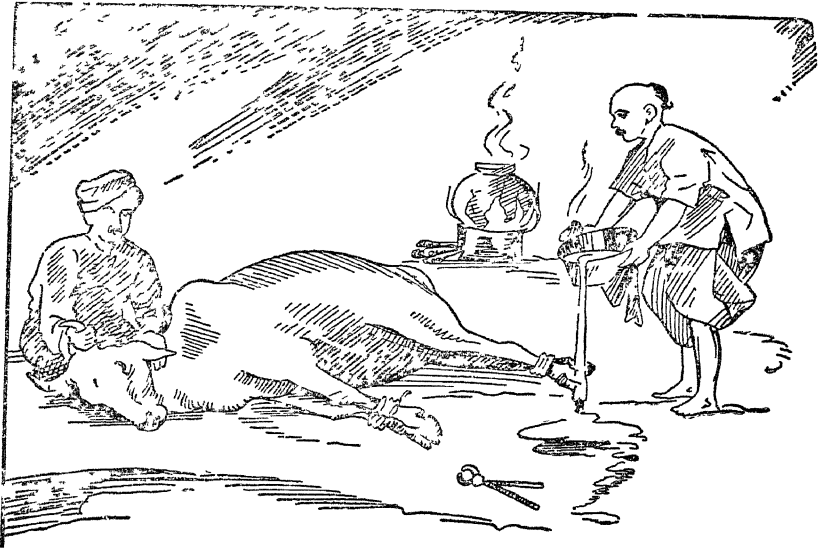
పశువునకు పారుడురోగం, దొమ్మ, గాలికుంటు, కురమ. రక్తమూత్రము, శస్త్రచికిత్స, సూతికా వాతము మున్నగురోగాలు సోకి నెమ్మదించిన తరువాత బలహీనత, నిస్త్రాణ, కన్నులలోని కాంతి,

కన్నుగుడ్డు లోతునకుపోవుట, శరీరవేడిమితగినంత లేకుండుట, ఆకలి లేకుండుట మున్నగునవి లక్షణాలతో పశువు విచారముతో వుంటుంది. రైతుమాత్రము రోగం తగ్గినదికదా పనిచాటలకు ఎప్పుడు పనికి వచ్చునాయని నిరీక్షించు చుంటాడు. ఈపరిస్థితులలోవుండే పశువులకు చలిగాలి, ఎండతగులనీయక, వర్షాలలో కట్టివేయక గాలి వెలుతురు వచ్చే పశువుల ట్లంబోకట్టివేసి వెచ్చగావుండే పొడిగడ్డిని పక్కవేసి బలము జీర్ణం కలిగించే దాణాలు మేతలు పెట్టుచూ ఘోరమీ వారి “పశుబలవర్ధని”నిగాని వాతారి అరబురుగాని సృతిరోజూ వాడుతూ వేళలప్రకారం నీటిని త్రాగించుతూ ఒకసక్షము లేక మండలము రోజులు కాపాడిన పశువుయొక్క శ్రీణత, నిస్తాణతగ్గి ఆరోగ్యం చెందుతుంది. లేనిచో మరల రోగము తిరుగబెట్టి అకన్యాత్తుగా వేడితగ్గి స్రమాదమునకు రాగలదు.

అరోచకము

పశువులకు అజీర్తి చేసిగాని, వాతము చేసిగాని, జ్వరము వచ్చిన తరువాత తగ్గిగాని, అందు రోగాలు సోకి దైవవశాత్తుతగ్గినపుడుగాని నోరంత జిగటగా బంకగావుండి ఒకవిధమగు వెగటువాసన వేస్తూ వుంటుంది. అందుచేత ఏవ్రసపదార్థంగాని, ఏఘనపదార్థంగాని, లోపలికి యిచ్చినపుడుతినుటకు త్రాగుటకు యష్టములేకకొన్ని దినాలుఆకలిమండ గించి తిన్న మేత నెమరకురాక కండ్లనుండి నీరుకార్చుతూ యజమాని వంక దీనముగా చూస్తూవుంటుంది అట్టిసమయంలో రెండుసేల్ల గోర వెచ్చని నీటిలో 1/8 తులముల పటికపొడికలిపి ఉదయ సాయంత్రా మందు నోటిని నాలుకను దవుడలలోపలభాగాన్ని, ముక్కులను డూప్ చేస్తూవుంటే పశువు ఆరోగ్యంచెంది ఒకవిధమగు లాలాజలరంగవుత్త న్నమై ఆకలియై ఆహారంబొరకు నిరీక్షించుచూ వుంటాయి. మరికొన్ని

టికి ఈపటికలో లోషన్తోగాని, వగరుగల తుమ్మ, నేరేడు చెక్కల కషాయంతోగాని పుక్కిలింపచేస్తూ రెండు వేళల సాంబ్రాణిపొగముక్కు

లకు వేస్తూ జీర్ణముచేసే ఆహారాన్ని యిచ్చిన కొలదికాలంలో నెమరు తిరిగి పశువు ఆరోగ్యం చెందుతుంది. ఇటువంటిచట్కాలను రైతులు అనుభవంతో చేసికోవాలిగాని అయిదానికి కానిదానికి డాక్టర్లకోసం నాటువైద్యులకోసం ఎరుగెత్తవద్దు.

ఇ రు వ ది రె డ వ భా గ ము

జీర్ణ రోగాలు

పశువుయొక్క జీర్ణకోశము చెడుచే అజీర్తి యుండును. నెరుసువేయు సిగ్గుజంతు యొక్క పొట్టనూ నాలుగు భాగాలుగా విభజింపవచ్చును కాబట్టి నాలుగు పొట్టలలోనూ అజీర్తి యేర్పడవచ్చును వ్యాధిలక్షణాలనుబట్టి నాలుగుకోశాలలో ఏ కోశముచెడిందీ పరీక్షించవచ్చును. ముఖ్యముగా ఈ వ్యాధి పాడిపశువులకు ఎక్కువగా వస్తుంది. వేలికాలనము మేతతిక్కునగా, పర్షాకాలచందు మేత ఎక్కువగా, తినుటచేత మామూలు ఆహారము తినుచు జొన్నపిండి, ఉలవపిండి తదితర దాణాలు గొంతుకవరకు ప్పెట్టుటచేత పశువును పనిచేయించక సోమరితివనుగా నుంచుటచేత పశువుఆహారకోశములో పురుగులు, నున్నము, జీర్ణముగాని కఠిన పదార్థములు యుండుటచేత ఈ వ్యాధి కలుగుతుంది. తనితరవ్యాదులు కలిగియుండి అజీర్తికూడ కలుగవచ్చును.

లక్షణాలు

ఆకలితగ్గి అరమేతమేస్తుంది. చక్కగా లెక్కపరకారము 36 నెమర్లు వేస్తూనేవుంటుంది. బలబద్ధకముంటూ అస్పృహవృద్ధుడు అపాన వాయువులు వదలుతూ వుంటుంది. పేగులు అగుస్తాయి. కడుపు వెన్ను నంటియుంటుంది. నల్లకిష్పవేస్తుంది అస్పృహవృద్ధుడు కడుపులో గాలి కూడ యుంటుంది. పాడిపశువైన యడలపాలచుచి తగ్గుతుంది. వ్యాధి ముదిరినకొలది పశువు కృశించి ఆకలితగ్గి రక్తము క్షీణించుతుంది అంగిటి ముండ్లుకూడ పెరిగి నోరువాసనగా వుంటుంది, సరియగు బలవర్ధకౌషధ మిచ్చుచునో నీరసించి చనిపోవచ్చును.

చికిత్స

సోడాఉప్పు 2 తు, కురంజీవాము 4తు, ఇంగువ 1తు నేలవేము 1తు, ఉప్పు 4తు, కలిపి నేరు గోరు వెచ్చనినీటితోగాని నిమ్మకాయంత తాటిబెల్లంతోగాని దినమునకొక మోతాదువంతున పక్షము లేక నెలదినములు పెట్టిన తగ్గుతుంది.

లేక శొంఠి 2తు, మిరియాలు 1తు, పిప్పళ్ళు 1తు, ఇంగువ 2తు, వాము గిద్దెడు, ఉప్పు 3తు, కలిపి పైమాదిరిగనే పెట్టుము.

లేక ధనియాలు చేరెడు, పిప్పళ్ళు 2తు, చేదజీడికరి 2తు కురంజీవాము 4తు, ఉప్పు 4తు, కలిపి పెట్టుము.

లేక మిరపఆకురసము అర్థసేరు, మిరియాలు 1తు, ఉప్పు 2 1/2 తులములు కలిపి పెట్టుము.

లేక మహిసాక్షి 2తు, కటకరోహిణి 1తు శొంఠి 1తు, ఉప్పు 4తు, కలిపి పెట్టుము.

లేక లవంగాలు 1తు, శొంఠి 2తు, నేలవేము 1 1/2 తు, సోడాఉప్పు 2తు, తాటిబెల్లం 8తు, కలిపి దినమునకొక మోతాదు వంతున పక్షమురోజులు పెట్టుము.

లేక చింతపండుపులుసు, కారము, ఉప్పు ఆవపిండి కలిపి రోజుకొక మూడుగొట్టములు పెట్టుము. పైచికిత్సలను వరుసగాకొంత కాలము వాడుము.

లేక ఘోరసీవారి పశుబలవర్ధిని వాతారకలిపి కొన్ని దినములు పెట్టుము.

మరొక సలహా

వరి కుప్పలు అపర ధాన్యాదుల నూర్చు నపుడు పశువులు ఆతురతతో తినుటవలన జీర్ణముకాక పేగులలో చిక్కుకొనిబాధపడు తాయి ఇట్టిసమయములో కొందరు వంకాయలను, దోసకాయలను

ఉప్పును, కొబ్బరినూనెను పోస్తారు ఇట్టిచికిత్సలను అనుభవపరుల సలహాతీసుకొని చేయుట మిగులమంచిది. కానిచేరెడు లేకరెండుచేరెలు ఉప్పును మెత్తగా నలుగగొట్టి దానిలో 4తులాల శొంరిపొడిని కలిపి కాఫీత్రాగునంత వేడినీటిలో కలిపి పెట్టిన తగ్గుతుంది.

లేక కొబ్బరిని వేడినీటిలో వేసి తొక్కి 10 తులాలపుప్పును కలిపి పెట్టుము

లేకగిద్దెడు పేరినేతిలో సేరు గోనెదప్పని నీుకలిపి మోతాదు ఈయుము

లేక మూడుద్రాములు నారాయిని త్రాగించుము

లేక మూడుగుప్పెళ్ళ ఎండుమిరపకాయలు రెండుసేర్ల నీటిలో కలిపి కాచిపిసికి నడకొస త్రాగించుము

లేక పశుమిత్ర లేక వాతారి అరఖు గ్యారంటీగా పనిచేస్తుంది.

కడుపుబ్బ

జీర్ణముకాని పదార్థాలు నెమరు పొట్టలో నిలువయుండుట వల్ల అవిపులియుట వల్ల దూరస్పృయాణమైన వెంటనే నేడైన మేత తిని తరువాత కుడితి మున్నగు పదార్థాలు త్రాగుటవల్ల తొలకరి వర్షములు కురిసిన తరువాత మొలచుగడ్డిని ఎక్కువగా తినుటవల్ల విషవంతములగు పొదలు మొక్కలు తినుటవల్ల పచ్చిజనుము, వరిపిలక మున్నగు వాతపదార్థము చిచిగానున్నవని ఎక్కువగా తినుటవల్ల ఈఉబ్బకలుగుతుంది ఇంకను ఇతరరొగాలలోకూడ ఇదికలుగవచ్చును.

లక్షణాలు

కడుపు విస్తారముగా పొంకుటయే ముఖ్యముగ గుర్తు. ఎడమ డొక్క భాగములోనే ఆహారకోశము వుంటుంది. ఎడమ డొక్కేఉబ్బ

తుంది. ఆ ఉబ్బుమీద వ్రేళ్ళతో తక్కినయెడల గాలితిత్తినలె మోగి
తుంది. సకాలములో తగుచికిత్స చేయనిచో నెత్తురు తలకెక్కుతుంది.
అప్పుడు ముఖముమీదవందే రక్తనాళాలు ఉబ్బుతాయి. కన్నులు

\\కడుపుబ్బు\\

కనబడవు ఊపిరి పీల్చుట కష్టమౌగా వుంటుంది పశువు మూలతూ
వుంటుంది వ్యాధి సుదిరిన కొలది మరణముకూడ నిద్రమగుతుంది.
డాక్టర్ గాలి కెరితే గాలితీయాలి.

చికిత్స

ఆరంభములో అరసాలెడు ఉప్పును పెత్తెగ నూరి నేరున్నర
గోరు వెచ్చని నీటిలో కలిపి త్రాగించుము లేక నాలుగు గుప్పిళ్ళ
ఎండుమిర్చిని మెత్తగా నలుగగొట్టి మూడుసేర్ల నీటిలో కలిపి కాచి
వడపోసి త్రాగించుము.

లేక కడుపులో గాలి జేరియున్న గాలి తీసేవద్దతి చేయుము

లేక మామూలుగా తిండి ఎక్కువై ముక్కుచున్న పశువునకు
మూడు డ్రాముల సారాయిలో బిళులముల ఇంగువ కలిపి పెట్టుము.

లేక ముఖముమీద రక్తనాళములుబిళ్ళి శ్వాస కష్టముగ పీల్చు
చున్న ఉలితో ఆరక్తనాళములను తెగగొట్టుము.

లేక కోడిరెట్టను 10తులములు తీసికొని సేరున్నర గోరువెచ్చని నీటిలో కలిపి త్రాగించుము.

లేక జొన్నదంబుగాని వరిగడ్డినిగాని కాల్చి మసిచేసిమూడు గొట్టములు పెట్టుము.

లేక దిరిశెనకరుపగుసేరు, కాగం 4 తుండ్రు చేరెడు, కటిసీరు సేరు, కలిపి త్రాగించుము.

లేక సోపు 2 తు పుకలు 2 తు, జుకర 2 తుళొంరి 2 తు, కలిపి సేరుగోరు వెచ్చనినీటితో త్రాగించుము. లేక వాతారిఅరఖురు ఈయుము.

ఆకస్మిక కడుపుబ్బ

పశువు కడుపులో విషపదార్థాలు చిక్కకొనుటవల్ల, తాటి పండ్లు తదితర వస్తువులు గొంతుకకు అడ్డు పడుటవల్ల జీర్ణముకాకతినిన పదార్థములు పులిసి ఆహారకొశములో నిలువయుండి ఒక విధమగు గ్యాసుగా ఏర్పడుటవల్ల, తదితర కారణములవల్ల ఆకస్మికంగా కడుపు పుబ్బుతుంది.

ఇట్టిసమయములో పశువు తత్తరిపడుతూ దేహము ముడుచు కొంటుంది. ఎడమడొక్క గ్యాసుతో బాగావుబ్బుతుంది, వేలితో నొక్కిన గుంటపడక డండం అను ధ్వని కలుగుతుంది. మలబద్ధకము వుంటుంది వెంటనే తగుచికిత్స చేయనిచో చనిపోతుంది.

చికిత్స

కడుపు విస్తారముగపొంగి శ్వాస ఆడనపుడు ఎడమపక్క నడుముఎముక కడపటి స్రక్కఎముక, తొంటిఎముక ఈ మూడు ఎముకలకు మధ్యగావుండే భాగములో అనగా రమారమి గుంటగా నుండు ఎడమపక్కకు మధ్యభాగాన సిరాతోగాని, పేడతోగాని గుర్తుపెట్టి పశువును పడవేసి ఆగుర్తుమీద డొక్కలో ఒకచిన్నచాకుతో గాని టోకారు అను పనిముట్టుతోగాని పొడిచి గాయముగుండ

గొట్టమును తగిలించిన లోపలనున్న గ్యాసుఅంతా బుస్సుమని దుర్లంధముతో పైకివచ్చి ఉబ్బరముతెల్లుతుంది. మరునాడుకూడ ఈరీతిగ గ్యాసుతీరి ఆముదమును సేరున్న, వాము 6 తులములును నూరికలిపి ఒకమోతాదు ఈయాలి. లేక గ్యాసును పోగొట్టువస్తువులను ఈయాలి. గొంతుకలో తాటిపండ్లు, ఎముకలు అడ్డుపడిన ఒక నున్నని తిన్నని కర్రను గొంతులోనికి పోనిచ్చి కొద్దిగా ఆముదము పోయించు బైటకోలోపలికో నెట్టాలి. ఇంకను ఏమైన చిన్నవస్తువులు చిక్కుకొన్న కోడి గుడ్ల తెల్లసానతో ఆముదముకలిపి గొంతుకలోనికి జారవిడువాలి. లేదా పొబాంగు అను పనిముట్టును గొంతుకలోనికి జొనిపి తీయాలి. టోకారుతో పడేపడేచేయరాదు. వేసినను లాభము లేదు.

ఉదయ సాయంకాలపు ఉబ్బు

కొన్ని పశువులకు అజీర్తివల్ల గానితదితర కారణములవల్లగాని ఆహారకోశములోగాని జేసుచూపోతూవుంటుంది కొన్నిటికి ఉదయపు పూట మరికొన్నిటికి సాయంకాలము ఇంకాకొన్నిటికి రాత్రి వేళలందూ డొక్క భాగములో ఉబ్బు కలుగుతుంది. ఈ వాపు ఉన్నంత సేపు పశువునకు బాధగా ఉంటుంది మేతసరిగా తినదు కొన్నిటికి దగ్గువుంటుంది. చికిత్స చేయకపోతే దీర్ఘరోగముగావర్పడ ఆహారకోశముచేడి మంటపక మేర్పడి పశువుమృత్యువునకాసన్నమగుతుంది. గాన ఆరంభములోనే చికిత్సచేయాలి. ఈ ఉబ్బునే ఎగుబోరవలి దిగుబోరవలియంటారు. ఈవ్యాధినిబట్టిమందులు వాడాలి. లేనిచో ప్రిగులకు అపాయము కలుగుతుంది

చికిత్స

ఆరంభములోనే అడ్డసరపాకులువీగు ప్పెళ్ళు ఉష్ణ చేరెడు, ఇంగువ తిను, కలిపితొక్కి దినమునకొక మోతాదునంతున సేరు గోరు వెచ్చని నీటితోగాని, కారపుపాలతోగాని నాలుగుదినములు వరుసగాయిచ్చిన తగ్గుతుంది.

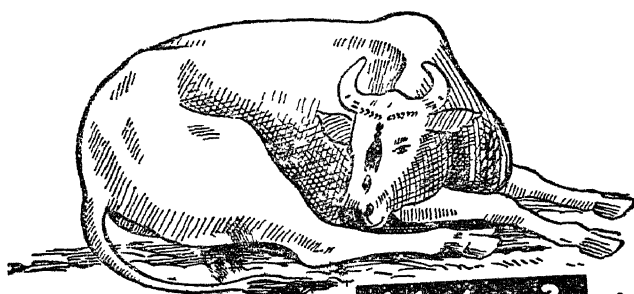
లేక మెడికల్ అవిసెనూ నె సవాసేరు, కర్పూర తైలం 2 1/2 తు, సవాసాగరం 1 తు, కలిపి ఒక మోతాదు మాత్రమే యిచ్చిన తగ్గుతుంది. అవిసెనూ నె మందులమాపులో దొరకుతుంది. రంగులలో కలిపేది వాడరాదు అదివిషము.

లేక మసెబాగ్గుపొడి 6 తు, కారపుపొడి 4 తు, సున్నపు తేట సేరు, కలిపి త్రాగించుము.

లేక వావిలాకుససరు సేరు శొంఠి 2 తు, పిప్పళ్లు 1 తు, మిరియాలు 1 తు, చేమజీలకర్ర 2 తు, ముసాంబరము 1/2 తు, మహిసాక్షి 1 తు, కారపుపాలు సేరు కలిపి త్రాగించుము. లేక పశుమిత్రను గాని వాతారి అరఖుచుగాని వరుసగా వారమురోజులు వాడిన మంచిది

కడుపునొప్పి

పశువు ఎండుగడ్డిని, పచ్చిగడ్డిని వెంట వెంటనే మేయుటచేతను ఆతురతతో అందినముండ్ల చెట్లు, కంపజాతులను తినుటచేత ఎల్లప్పుడు చల్లనినీటిని త్రాగుట చేత పేగులలో జీర్ణముకాని పదార్థాలు నిలువ

కడుపునొప్పి 45

యుండుటచేత, వాయుపూరితంగా కడుపుబ్బరంగా వుండునపుడు పనిచేయుటచేత, మత్తుపదార్థాలు పేగులలో చిక్కుకొనిపోయి బాధ కలుగుటవల్ల, తవుడు, జొన్నలు, వడ్లు మున్నగు గట్టి పదార్థములు మిక్కుటముగా తిని జీర్ణము కాకపోవుటవల్ల, ఈవ్యాధి కలుగుతుంది. ఈ నొప్పి అనేక కారణాలవల్ల పేలువిధాలుగా రావచ్చును

లక్షణాలు

పశువు మేత మేయుట మానుతుంది. ఏమియాతో చక పరుండు తుంది. ముఖ్యముగా పశువుతలకు ఎడమడొక్క దగ్గర ఆసించి మూల్గుతూ వెనుకకాళ్ళతో తన్నుకొంటూ వెన్నును విరుస్తూ, పగుకొంటూ, లేస్తూ, తోకనుఎత్తుచూ, మాటిమాటికి మూత్రమును పోయూచూ, పేడపలుచగ గాని గట్టిగగాని అసలు వేయకుండగగాని యుండుచూ అప్పడప్పడు పండ్లుకొరుకుట కిన్నులుతిగిప్పట, నురుగు కక్కుట మున్నగులక్షణాలు వుంటాయి.

చికిత్స - పరీక్ష

ఈవ్యాధి ఏ కారణమువల్ల వచ్చిందో, ఏ పరిస్థితిలో వుందో, వెంటనేతగ్గునా, ఎంతకాలము పట్టుచు? అప్పడప్పడు వచ్చిన ఏ లక్షణాలతో వుంది? ఎనిమా అవుసరమా? మున్నగు విషయములను పరీక్షించి తగిన చికిత్స చేయాలి.

ఆరంభములో ఉప్పుచేరెడు వాముఅరసోలెడు, ఇంగువ 4తు, నన్నావాలు 4తు, కలిపి సేరున్నర గోరువెచ్చని నీటిలోకలిపి ఒక మోతాదు ఈయాలి

పేడవేసుక మలబద్ధకముగ నున్నపుడు గుబ్బినీటితో ఎనిమా చేయుటమంచిది

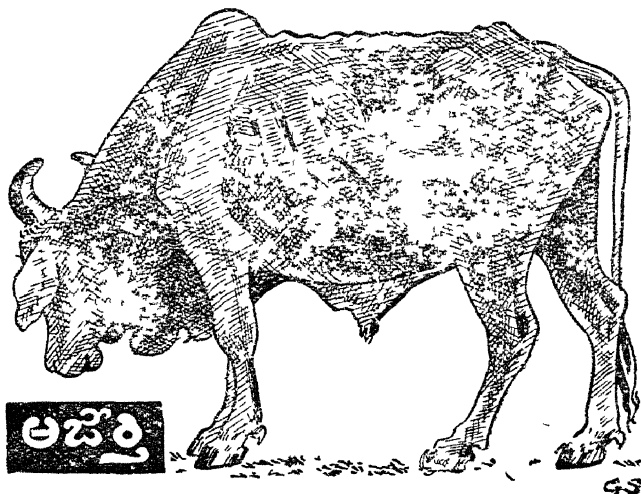
లేక గచ్చాకురసము అర్ధిసేరు ఇంగువ 4తు, ఉప్పు చేరెడు కలిపి తాగించాలి.

లేక దీర్ఘకాలపు నొప్పిగానున్న శొంఠి 1తు, మిరియాలు 2తు, కురంజీవాము 2తు, సోడావుప్పు 1తు, వాయువివంధాలు 1తు, నీరు సేరున్నర కలిపి రెండుదినముల కొకమోతాదు ఈయాలి

లేక నొప్పిచే తన్నుకొనిచుండిన గాడిదగడపాకు పచరుగాని, వాముపాటరుగాని ఈయాలి. లేక ఫార్మసివారి వాతారిఅరఖు అద్భుతముగా పనిచేస్తుంది.

మలబద్ధకము

పశువుయొక్క తత్వాన్ని బట్టి అప్పడప్పుడు గాని, ప్రతిదినము గాని మలబద్ధక మేర్పడుతుంది. ఈవ్యాధి కూడ అనేక కారణాల నల్ల రావచ్చును పేగులు సరిగా పనిచేయక పోవుటవల్ల అనారోగ్య

మగు మన్య ప్రదే శాలలో వుంచుట వల్ల మేత, నీరు సరిగా పెట్టక ఎల్లప్పుడు ఎండలోనుంచి పనిచేయుటవల్ల పేగులు ఆరిపోటవల్ల మల బద్ధకము కలుగుతుంది పశువు అనారోగ్యముగా నున్నపుడెల్లా యీ వ్యాధి కలుగుతూనే వుంటుంది.

లక్షణాలు

పశువు నాలుక పై ఒక విధమగు పొర గ్రమ్ముతుంది మలము గట్టిగా వేస్తుంది ఆకలి తగ్గించుచుండి వుంటుంది. నెమరు సరిగా వేయదు తోక అప్పడప్పుడు ఎత్తుచు ముక్కు తూవుంటుంది జ్వరము కూడ యుంటుంది అపానవాయువులు విడస్తూ వుంటుంది. కాళ్ళ సరములు లాగుతూ వుంటాయి. చిన్నదూడలైన పేగులలో ఎలుకపాములువట్టు తాయి.

చికిత్స

ఆరంభములో చింతపండుపులుసు సేరు, ఉప్పుచేరెడు, గోరు వెచ్చని నీరుసేరు, త్రాగించుము.

లేక అర్థసేరు ఆముదములో 40 చుక్కల నేపాళనూనె కలిపి ఈయాలి.

లేక 10 చల్లజీడిగింజలు కొట్టినవి పాలుసేరున్న కలిపి కాచివడ పోసి త్రాగించాలి.

లేక ముసాంబరము 1 తు, నేలవేము 2 తులాలు ఉప్పురతులములు శొంఠితులములు కలిపి సేసవేసి నీటితో కలిపి ఈయుము.

లేక ఆముదము సేరు, ఎండుమిర్చి గుప్పెడు అల్లము రితులములు కలిపి కాచివడపోసి త్రాగించాలి.

ఈరీతిగా అనుభవ చికిత్సలు చేయవలెను. విరేచనములైనతరువాత బలముగల తేలేక ఏదార్థములను, పచ్చిగడ్డిని పెట్టాలి. లేక వాతారి అరుఖురు వాడుడు.

విరేచనాలు

ఈవ్యాధి మేతలోపమువల్ల ఆహారకోశములో, పేగులలో ఒక విధమగు ఎరుగులుండుటవల్ల పచ్చికమేస్తూ వెంటనే ఎండుగడ్డి తినుట వల్ల వర్షముకురిసినతరువాత పచ్చిగడ్డి తినుటవల్ల ముక్కిపోయినగడ్డి కాడలు, పురుగులుపడిన తవుడు, నిలువయున్న కుడితపతైరాలు తినుటవలన కలుగుతుంది ఇంకను పెద్దరోగము మున్నగు తదితర రోగాలలో విషపుసాలీళ్ళను తినుటవల్ల కూడా ఈవ్యాధి రావచ్చును.

అక్షణాలు

ఎటుచగా పేడవేయుటయే దానిముఖ్యలక్షణము. కడుపునొప్పి ఆకలి లేకుండుట, వేడిజేసి పారుట ముడ్డితీవుతో ముక్కుచూపుంటుంది.

వాతముజేసి పారుతూవుంటే ముడ్డితీపుయిండదు. దుర్వాసన బంకతో గూడిన నెత్తురుకూడ యుంటుంది. విరేచనము లగుకొలది మలపదార్థము తగ్గుతుంది చెవులను ప్రేలాడవేసి నల్లకప్పువేస్తుంది. దినమునకు 10 లేక 16వరకు విరేచములగు తాయి నెమరు మాని మూల్గుతూ ఊక్కలు దెంచుకొనిపోతాయి. అంటురోగాలలో వచ్చేవిరేచనాల లక్షణాలు మరొకవిధముగా వుంటాయి.

చికిత్స

ఆరంభములోనే సేరు ఆముదము యిచ్చితే లోపలినులనుండా కదిలి పడిపోయివ్యాధి తగ్గుతుంది.

లేక పచ్చి మృదా చెక్కరసము, పచ్చినేరేడు చెక్క రసము, పచ్చివేపచెక్కరసము మూడులర్థ సేరురసము తీసిమృదాకాయంత వెన్న కలిపి ఒకటి రెండు మోతాదులు యిచ్చినతగ్గుతుంది

లేక కవిరి 2తులాలు మంచికాయలు 2తులాలుసీమనున్నము 4తులాలు, గంజాయి1రు, నల్లమందు పావుతులము కలిసీగు సేరున్నర కలిపి పారుగుతగ్గుచరకు రెండుమూడు మోతాదులిచ్చినతగ్గుతుంది.

లేకమా రేడుగ్జుల్ 10రులాలు కవిరి2తులాలు, కలిపినూరిసేరు నీటిలో కలిపిఈయాలి

లేక కర్పూరము పావుతులము, ఇగువ2తులాలు, శొంఠి 1రు కవిరి3రు, కలిపిసేరుజొన్నకలితో పెట్టుము.

లేక కాసినిగింజలను నీటిలోనానవేసి పిసిగిత్రాగించిన ముడ్డ తీపుతగ్గి విరేచనములు కట్టుతాయి.

లేకపయిడిప్రత్తి ఆకురసము సేరుమజ్జిగసేరుకలిపి కాచియిచ్చిన తగ్గుతుంది.

మ.రా.- ఈవ్యాధి కాకవలన పారుచున్నదీలేక వాతమువలన పారుచున్నదీ, లేకతదితర వ్యాధులచే పారుచున్నదీ, బాగుగా సరిక్షించి అనుభవంతో చికిత్స చేయాలి కాకవలనపారితే అంతప్రమాదము లేదుగాని వాతమువలన పారితే శీతలము లోనికివచ్చి ప్రమాదముకలిగించుతుంది విరేచనములగుచోట ఎప్పటికప్పుడు పరిశుభ్రముచేయుచుండాలి. ఎక్కువగానై నీర సించితే జొన్నజావతో సారాయి, శొంఠిపాడి కలిపిపెట్టాలి ఫార్మసీవారి బేల్ పౌడర్ మంచిది.

రక్తవిరేచనాలు

ఈవ్యాధి శీతోష్ణ స్థితిగతులు మారునప్పుడు తగచుగా ఎస్తూ వుంటాయి. పశువులు కొత్తగడ్డి తినుటవల్ల కాల్యాలలోని కొత్తనీరు త్రాగుటవల్ల, కొన్ని సమయములలో ఆతివేడిజేయుటవల్ల, జీర్ణముకాని పదార్థములు జీర్ణకోశములో నిలువయుండుటవల్ల ఒకవిధమగు పురుగులు పేగులలో వుండుటవల్ల, విషనస్తువులు విషపుమొక్కలు, విషపురుగులను తినుటవల్ల, తదితర కారణములవల్ల ఈ వ్యాధి కలుగుతుంది.

లక్షణాలు

ఈరోగము ఆకస్మికముగా రావచ్చును. పశువునకు చలిసోకుతుంది మలము వెంట చీము నెత్తురు పడుచు గుండ్రమున బాధగా యుండుంది. కడుపు నొప్పిచే పండ్లు కొరకుచు పచ్చిమాంసపు ముక్కలవలెవుండే చిన్న చిన్న నెత్తురుకండలతో విరేచనాలు అగుతూ దుర్వాసనగా వుంటాయి పేగులపై ఒత్తిన బాధగా వుంటుంది. పగలుకంటె రాత్రులందు వాతము వలన పశువు బాధపడుతూ

వుంటుంది. పేగులు అరస్తూ వుంటాయి. వ్యాధి ముదిరినకొలది శుష్కించుతుంది. దుర్వాసనగల చెమట శరీరముపైన వుబుకుతుంది. తగిన చికిత్స చేయనిచో చనిపోతుంది

చికిత్స

ఈ వ్యాధికి జాగ్రత్తగా సంరక్షణ చేయాలి. వగరుపదార్థాలను కాచిన నీటిని యిస్తూ వుండాలి.

ఆరంభములో పెసరగుడ్డిళ్ళు తన్నెగు లేక మానెడు, పేరినేయి నోలెకు ఉప్పు 4 తు. కలిపి పెట్టాలి.

లేక అరటిపువ్వులరసము అరసోలెడు పెరుగు సేరు, వెన్న 5 తు, కలిపి ఒకటి రెండు మోతాదులు ఈయాలి

లేక ఆవుపాలు సేరు, హారతి కర్పూరము 1/2 తు, కవిరి 2 తు' నరిపింకి నోలెకు కలిపి పెట్టుము.

లేక ఎఱ్ఱకలువదుంపలు అరవిశెకు త్రొక్కి సేరు జొన్న కలితో కలిపి కాచి విరేచనాలు తిగ్గుచుకు నాలుగుగంటలకొక మోతాదు ఈయాలి.

లేక నీరుల్లి పాయలు 25 తు, పెరుగు సేరు, మెంతిపొడి 2 తు, వెన్న నిమ్మకాయంత కలిపి పెట్టుము

లేక ఉడక బెట్టిన నీరుల్లి పాయలు 20 తు, పిచ్చి బెండాకు 2 గుప్పెళ్ళు, నల్లమందు 1/4 తు, కలిపి మెత్తగా నూరి పెట్టుము.

హెచ్చరిక

తోకను ఆసనాన్ని వేడి నీటితో కడుగుచుండాలి, ఆహారము, జీర్ణము కలుగ జేయునదిగా పెట్టాలి, నీరు కాచి పెట్టాలి. దుర్వాసన యున్న సాంబ్రాణిపాగ శరీరమునకు, ముక్కులకు వేయాలి.

పాండురొగము

పశువునకు తగినంత ఆహారము పెట్టకపోవుట చేత చీకటికొట్టములో ఎప్పుడు నుండుటనల్ల తగినంత గాలి లేకపోవుట చేత సోమరితనముగా ఎప్పుడు నీడను, పశువుల చావడి లోను వుండుటచేత, రక్తము నందుడే ఎఱుపు కణములు తగ్గుటచేత ఈవ్యాధి కలుగుతుంది. రక్తమునందలి చార్బల్స్ మే దీనికి ముఖ్య కారణము.

లక్షణాలు

పశువు శరీరకాంతి పాలిపోతుంది. సామాన్యజ్వరమువుంటుంది. కంటిరెప్పలు, చూచిన రక్తము లేక తెలుపురంగుగావుంటాయి. నాలుక పెదవులు, కను రెప్పలు చర్మముమున్నగు భాగాలన్నియు పాలిపోతాయి. వ్యాధిముదిరినకొలది బరువుతగ్గుతుంది. ముఖము వాచుతుంది. రక్తముక్షీణించినకొలది అవయవాలు అస్వస్థతనొందుతాయి. క్రమేపి పక్షవాతిము కుడ రానచ్చును. క్రమక్రమముగా కృశించి కొన్నాళ్ళకు మరణించుతుంది.

చికిత్స

బలము రక్తసృష్టి కలుగజేయు పదార్థములను పెట్టచుండాలి గాలి ధారాళముగా వచ్చుచుదేశమునందు వుంచాలి.

అన్న భేది 1తు, విషముష్టిగింజల పొడి 2తు, సోడా ఉప్పు 1తు కురంజీ వాము 1తు, ఉప్పు 2 1/2 తు పసుపు 1/2తు, కలిపి ఉదయ సాయంకాలము లందు గోరు వెచ్చని నీటితోగాని, బెల్లముతో గాని పెట్టాలి.

లేక జల్లేడి మొగ్గల పొడి 1తు వాము 8 తు. మిరియాలు 2తు, శొంఠి 3 తు, ఇంగున 1తు, కలిపి పై మాదిరి గనే పెట్టాలి.

లేక విషముష్టి గింజలపొడి 2తు, నేలవేము 1తు, అన్నభేది 1 1/2తు, పసుపు 1తు. కలిపి పైమాదిరిగనే పెట్టాలి.

లేకమహిసాక్షి 1తు, కటక రోహిణి 2తు, శౌంరి 3తు ఉప్పు 3తు కలిపి దాణాలోగాని, వేడినీటితోగాని పెట్టవలెను. వైమంమలను వరుసగా నేదాబక పక్షము లేక నెల రోజులు పెట్ట వలెను. లేక పశుబలవర్ధని, వాతారిపాడగును కలిపి పెట్టాలి.

గుండె ఆగుట

ఈరోగము పశువులకు దుర్బలత్వమువల్ల కలుగుతుంది. ఇంకా వేసవికాలంలో మేత సరిగా దొరకక తలకడించగనే మిక్కుటంగా తినుటచేత వర్షాకాలంలో నూతనంగాచిగిర్చి నీటి మయమైయుండే పచ్చిక తినుట చేత ఎల్లప్పుడు చలి గాలి లో వుంచుట చేత శ్వాస కోశాలలో అవ్వస్థతయేర్పడుటచేత రక్తహీనత చేత కలుగుతుంది. ఈజాడ్యము పశువురొమ్ముచకు కడుపునకు మాత్రిము ముఖ్యముగా సోకుతుంది ఇదేగుండెకు సోకి గుండెవంజుగానై క్రమేపి గుండెఆగిపోయి తటానున పశువునచి మునప్పుడు క్రిందపడి మరణించుట గూడాగలదు.

చికిత్స

నేలవేము 1తు, ఉప్పు 2 1/2తు కలిపిచూర్మము చేసి ప్రతిదినము ఈ మోతాదు నెంతున వారము దినములు పెట్టచు జీర్ణ శక్తి గలుగు చదాధాలు పెట్టుచుండాలి.

లేక ఆరె దొండాకు పసరు అర్ధ సేరు, మిరియాల పొడి 1తు, శౌంరి 1తు, వెల్లుల్లిచాచులు 4తు పసుపు, 1 1/2తు కలిపిపైమాదిరిగనే నాలుగు దినములు పెట్టాలి.

లేక ఆవుపాలుగాని, గేదెపాలుగాని, సేరు, తెలికపిండి సవాసేరు, కలిపి ఒక పూట నాననిచ్చి పెట్టాలి.

లేక కర్పూరము 1/2తు. యస్తిమధుకము 1తు, ఇంగువ 1 తు, బెల్లము 6తు, కలిపి అప్పుడప్పుడు నాకించుచుండాలి.

లేక ఫార్మసీవారి పశుబలవర్ధన, (స్పెషిల్ కిల్లరును) వాడవచ్చును

గర్భశాల

ఈ వ్యాధి చిన్న పశువులకు వచ్చుతుంది. దాణా దినుసులు కందులు, వులవలు, మినుములు మున్నగునవి ఎక్కువగా తిని మరల పచ్చిగడ్డితదితర పొట్టుధాన్యములుతినుటవల్ల శ్రోత్రగడ్డికాడతినుటవల్ల నెనుకుసరిగా వేయకపోవుటవల్ల చలిగాలిలోను, వర్షములోనువుండుట వల్ల రావచ్చును. ఈ వ్యాధి కొన్నిరోజులుగాని ఒకటి రెండు మాసములుగాని వుంటుంది.

లక్షణాలు

ముఖ్యముగా ఈ వ్యాధిలో విరేచనమవ్వక జిగురుతో కొద్దిగ పడుతూవుంటుంది శూలనొప్పి వచ్చినప్పుడు కాళ్ళనుజూపి తనతలను పొత్తికడుపునకు ఆనించి మూలుగుచు దీనముగ చూస్తూవుంటుంది. నెమరు పొట్టపుబ్బరంగావుంటుంది అప్పుడప్పుడు నోటినుండి చొంగ పడుతూవుంటుంది. ఎన్ని పర్యాయములు ఎనీమా చేసినా విరేచనము కాదు పశువు లేచుట పండుకొనుట, మూలుట, వెన్నువిరచుటఅపాన వాయువులు విడుచుట క్రమేపి వ్యాధి ముదిరి మరణమునకు సిద్ధమగుతుంది. మూత్రము, మలము ఎరుపురంగుగ నుండవచ్చును.

చికిత్స

ఈ వ్యాధిగల పశువునకు ముందు విరేచనమయ్యేసూత్రమును చూడాలి. ఈ విరేచనమగుటకు ఆతురతతో ఔతులు వివిధ చికిత్సలు అనగా కొబ్బరి నూనె, వంకాయలు, నల్లేరు, పందిపెంట జెముడు కాడలరసము మున్నగు వస్తువులు పెట్టుటవలన మలము గట్టిపడి దీర్ఘ వ్యాధిగానై మరణానికి సిద్ధమగుతుంది

ఆరంభములోనే నల్లజీడివిత్తులు 15 మెత్తగాకొట్టి సేరుశేనె పాలలోకలిపికాచి ఒకపర్యాయమే ఈయాలి

లేక రెండుగిద్దల పుప్పను కారపు పాలతోకలిపి గోరుపెచ్చగ నుండునట్లు ఒక్కపర్యాయమే త్రాగించాలి.

లేక నేపాలగింజల నూనె 60 చుక్కలున్నూ, ఆముసమును సేసును, కలిపి ఈయవలెను ఈరీతిగా గాఢవిశేషమగునట్లు ఒక మోతాదుయిచ్చిన లోపలనున్న చెడుమలమంత పడిపోయినతరువాత ఏ వామురసమో, ఏ శొంఠి రసమో, ఏ ఇంగువపాలో దినిముసకొక మోతాదును యిచ్చుచు జీర్ణమగు తేలిక పదార్థములను పెట్టుచుండ వలెను. కాచిన సీటిని దాహముగా ఈయాలి అవుసరముంటేఎసీమా చేయాలి పేగులలో తెల్లని జగురుపదార్థమువుంటే ఎనిమాచేసినను విశేషనంకాదు. గాన పశురక్షామృతంతో చింతపండుపులుసు కలిపి యిచ్చినతగ్గుతుంది. ఈ వ్యాధి విషయమై శార్మసీవారికి తెలిపిన తగిన సలహా ఈయగలరు.

జలగరోగము

పశువు ఆహారకోశంలో జలగ ఆకారముగవుండే పురుగులు పుట్టి గుడ్లుపెట్టి ఒకవిధమగు రోగాన్ని కలిగించుతాయి. ఈరోగము పల్లపు ప్రదేశాలలో వుండేకొల్లేరు ప్రాంతాల పర్రినేలలలో వుండే పశువులకు తరచుగా వస్తుంది ఈ వ్యాధి ఎక్కువైనకొలది పశువు క్షీణించుచు ప్రక్కటెముకలు కనబడుతాయి. అప్పుడప్పుడు దగ్గుంటుంది. నిస్సారముగావుంటుంది. రక్తముక్షీణించినకొలది, పురుగులు జలగలు ఆకారముగా పెరిగినకొలది విశేషనాలు అగుతాయి. క్రమేపి విశేషనాలతో జలగ ఆకారమగు పురుగులుండి బయటపడుతూ దుర్బలమునొంది క్షీణించుతుంది.

చికిత్స

జలగలను ఎండించి చూర్ణముచేసి పూటకు పావుతులంపొడిలో అరతులం పొగాకుపొడినికలిపి నేరు గోరు వెచ్చనినీటితో కలిపి దినమున కొకమోతాడు ఈయాలి.

లేక ఘౌర్మసీనారి వాతారియను అరఱును అనుపానపత్రిక రీతిగా త్రాగించిన తగ్గుతుంది

అనుభవముగల వైద్యునికి చూపించి తగినచికిత్స చేయించాలి. లేనిచో ప్రమాదమునకు గురియగుతుంది.

శక్తికిమించినబరువులు

రొమ్ముపట్ట

రైతులలో చాలామంది బాడుగకు బండ్లుతోలుచు మోయరాని బరువులువేసి పశువులను చంపుతారు. ఇట్లు వేయిటవల్ల అరుగిఅడుగు భాగాన, మెడభాగానవుండే నరాలు కండరాలు పాక్షావాపుపోయి కలిగి శరీరము కదలునప్పుడు ఎంతో బాధపడుతూ వుంటుంది. మరికొన్ని పశువులకు అపస్మారంవచ్చి గండెరిగిపోయి దారిలోనే విరగదీసుకొని క్రిందపడిపోయి ప్రాణాన్ని విడుదలై. కాబట్టి శక్తి కిమించినబరువులు వేయక తగినంతగా వేసికాపాడాలి.

పేగుపూత రేగుదల

పశువులకు సరిపడనిమేతలు, దాణాలు, వేరుశనగపిండి, మినప కుడితి, మినపపొట్ట మున్నగునవి అతిగా పెట్టటవల్ల తాత్కాలికంగా బలిసినను కొన్నిమాసాలైనతరువాత పశువు పాలిపోయి శరీర కాంతి తగ్గి వెండుక్రికల రంగుకూడామారి బరిఎముకలు కనపడుతూ జీర్ణశక్తి తగ్గి క్రమేపి క్షీణించుతుంది ఈరీతిగా కొంతకాలము బాధపడుతూ పేగులలో ఒకవిధమగు రేగుదలగాని, పూతగాని, ఇంకా వ్యాధిముదిరిన

పుండ్లుగాని పడవచ్చును. ఇట్టిపశువులను జాగ్రత్తగా పరిశీలించితగిన విశ్రాంతియిచ్చి తగిన జీర్ణానికి సంబంధించిన ఔషధాలు ఇచ్చినగాని తగవు.

పేగులరుగ్మత

పశువుల పేగులనుగూర్చి ఈ గ్రంథములో తెలుపబడినది. పేగులను శుభ్రపరచనిచో వాపు, జిగట, శ్లేష్మముచేరి నాలాన్ని బంధించుతుంది. సామాన్యంగా మనపశువులకు మేపేదాణాలు, కుడుతులు, మేతలు, పొట్లధాన్యాలు, కందులు, మినుములు మున్నగునవి మిక్కుటముగా తినుటవలన జీర్ణముకాక మలబద్ధకముకలిగి పేగులలో చీమిడివంటి తెల్లనిబంకపదార్థము పేగుకొవిమలాన్ని అటుఇటుపోనీయక పశువును బాధపెట్టుతుంది. ఆహారముతినక నెమరువేయక, నీరు త్రాగుటకుకూడ యిష్టపడక నోరు నాలుక దుర్వాసనగా జిగటగావుండి బాధపడుతూ వుంటుంది. రైతులు చాలామంది తెలసి తెలియని చికిత్సలు అనగా కొబ్బరినూనె, ఆముదము, మంచినూనె, కారపునీళ్ళు మున్నగునవి ఎవరియిష్టమువచ్చినట్లు వారు పోయుట ఎల్లపశువులశక్తి తబోంది, లోపల పున్న కల్మనాదులు బయటకురాక మలాన్ని అడ్డగించి 40 రోజులవరకు బాధపడి మరణించినపశువులు పున్నవి కాబట్టి జాగ్రత్త అనుభవముతో చికిత్సలుచేయాలి. ఇట్టివానికి జీర్ణముకలిగించే మందులను వాడుచుండాలి. ఎనీమా చేసినను పేడపడక శ్లేష్మమువంటి శ్లేష్మటికొవ్వు వంటి జిగురుపదార్థము పడుతుంది. ఫార్మసివారిసలహాతీసికొనివాతారి లేక పశురక్షామృతమును వాడుట మంచిది.

స్నాయువుల పొరలయవరోదము

పశువుయొక్క ముక్కు, శ్వాసనాళాలు, ఆహారకోశము, ఆంత్రములు మున్నగు అవయవాలలో వుండే సున్నితమైన పొరలు యేకారణముచేతనైనా అర్ధస్థితజెంచి తెనుడ, చీమిడి, జిగట, బంక

మున్నగు లక్షణాలు వుండి పశువు బాధపడుతుంది. పశువు దవడల లోపలిభాగాన పెదవుల ప్రక్కన అంగిటిముండ్లు పెరిగి ఈరితిగనే బాధపడుతూ మేతతినాలని కోరికతో నోటిలో పెట్టుకోగానే ముండ్ల బాధకు తట్టుకోలేక బయటకు క్రిక్కుతూవుంటుంది. కాబట్టి జాగ్రత్తగా పరిశీలించాలి దగ్గు, రొంప, జలుబు, అంత్రములలో స్లేష్ము పేరుకొనుట మున్నగు రోగాలలో కలిగే లక్షణాలనుకూడ తెలిసికొని తగిన చికిత్స చేయాలి.

జ్వరశయఃపారవాపు

పశువులకు మితిమీరిన వేరుశనగ, పిల్లిపెసర తదితరదాణాలు ఎక్కువగా మేపుటవల్లను, అంటురోగాలు సోకినెమ్మడించిన తరువాత తగినంతగా ఆహారపానీయాలు ఎక్కువగానో, తక్కువగానో, యిచ్చుట వల్లను, పశువుకు డిజ్ ఇక్కుభాగపు పొరలలో ఒకవిధమగు వాపు జేరిపెద్దబంతి వలె అటుఇటు తిరుగుతూ వున్నట్లు కన్పడుతుంది. ఇట్టి సమయములో పశువు నెమరువేయక బాధపడుతూ వుంటుంది కొలదిజ్వరము కూడ యుంటుంది. మేతరరిగాతినక నీరసించిపోతుంది. ఈరితిగాతగినచికిత్స చేయకపోయినచో నెలరోజులకూడ యుంటుంది గాన జాగ్రత్తగా రోగ నిదానము గ్రహించి అనుభవము గల వైద్యునితో చికిత్స చేయుంచుము లేదా తెనాలి సహజేవ పశువైద్య ఫార్మసీవారికి తెలిపితే తగిన మందు పంపించుతూ చక్కని సలహా యిస్తారు.

N. B:- ఈ గ్రంథములో తెలిపిన వ్యాధులలో కొన్ని టినిశక్యము కానివాటిని అనుభవముగల వైద్యునకు చూపించమని తెలుపుచున్నారము లేదా తెనాలి సహజేవ పశువైద్య ఫార్మసీవారి సలహా తీసి కొనమని కొరుచున్నాము. ఈరితిగా ఎందుకు తెలుపుచున్నామంటే సామాన్య చికిత్సలకు, సామాన్య వైద్యులకు లొంగవుగాన ముప్పది సంవత్సరాల అనుభవంతో తయారు చేసి అనుభవము సంపాదించి పేరుప్రతిష్ఠలు గాంచిన తెనాలి ఫార్మసీవారి సలహా తీసికొనుట మంచిది.

నెమరుమానుట

ఆరోగ్యంగల పశువు మేతతిన్నతర్వాత నెమరుకు తెచ్చుకొని 24 నుంచి 36 వరకు నెమరు గుటకలు వేస్తుంది నెమరుకు తెచ్చుకొన్న మేత వుండనునమలి గుటక (మింగుట) వేయుటనే నెమరుఅంటారు. ఇది ఒక రోగమనుటకంటే రోగలక్షణమనవచ్చును.

పశువు నెమరు వేయక మందమతిగా వుంటుంది. కడుపుబుబ వుండవచ్చును మూత్రోకోశము, పేగులు అంతగా పనిచేయవు. పేడ సరిగావేయదు. మూతిని చెమ్మ యుండదు.

చికిత్స

సేకు గోరు వెచ్చనినీటిలో పావుగిద్ద అల్లపురిసం, ఆరుతులాల పేరి నెయ్యి కలిపి రెండు మోతాదులు ఒకదానితరువాత మరొకటి యిచ్చుతూ పొట్టను మాలీషుచేయాలి.

లేక ఫార్మసీవారి వాతారి అరఖు అద్భుతంగా పని చేస్తుంది

హృదయకోశములో నీరుచేరుట

ఈరోగాన్ని కనుగొనుట కష్టము అకస్మాత్తుగా కంఠముదగ్గర గాని, గంగడోలునకుగాని, వెనుక పిర్రలకుగాని, బొడ్డునకుగాని, వట్టలకుగాని ఒకవిధమైన వాపుపుట్టి క్రమేపి నాగుపాము విషమువలె ఈవాపుశరీరమంతాసోకుతుంది. ఈవాపు గట్టిగానైన, మెత్తగానైన, రావచ్చును. తీవ్రమైన జ్వరమువుంటుంది నాసిక్రదేకత, మూల్లుట, ఎక్కువగా బాధపడుట క్రమేపివాపులోపలి భాగాన చెడునీరుచేరి కఫమెక్కువైకుత్తుకస్థి నమునకుజేరి పశువును చంపుతుంది ఇది ఒకవిధ మగు దొంగజబ్బు. ఇట్టిరోగముగల పశువును అనుభవముగల పశు వైద్యునకు చూపించాలి.

అంగవికృతిరోగము

ఈరోగము పశువులకు ఆకస్మికంగా వస్తుంది. తలలోనికి మెదటి లోనికి రక్తము అతివేగముగా ప్రసరించుటవల్ల రక్తనాళములలో కొన్ని భాగాలు పగులటవల్ల పశువు ఆకస్మికంగా స్మారకంతప్పి తెలివి తేటలు లేక బాధపడుతుంది.

లక్షణాలు

పశువు కదులుటకు యిష్టచూపుండదు శ్వాస నెమ్మదిగా విడుస్తుంది కనుగుడ్లుతిప్పుతూవుంటుంది. నాడితీవ్రముగాకొట్టుకొంటుంది. శ్వాస తీవ్రతవలగురకపుట్టుతుంది. నోటినుండి చిక్కనిచొంగవడుతూవుంటుంది శరీరము శీతమునకువచ్చి కాళ్ళతో తన్నుకొంటూ 24 గంటల లోపల పశువు మరణించుతుంది.

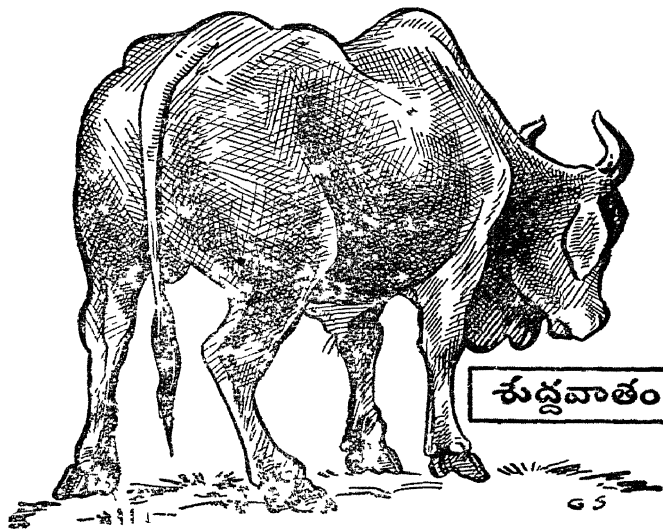
చికిత్స

ఆరంభములో ముక్కులకుయూకల్సిస్ట్ ఆయిల్ కొన్నిచుక్కలు గాఢ చన్నీటినిపశువు తాగిమీద ఎత్తునంచి ధారగా పోయాలి. పశువు ఏదైనా త్రాగాలనికొరికగా వున్న నాలుగునిమ్మకాయలరసాన్ని సేరుగోరువెచ్చని నీటిలోకలిపిఈయాలి లెక్కార్మసీవారి పశురక్షామృతము సేరునీటిలో 6తులాలమందుచు నాలుగుగంటల కొకసారిఈయాలి. పశువునకు స్మారకముపోయి తెలివినచ్చిన బ్రతికినదని గ్రహించి కొద్దిగా పరినూకలజావను ఇచ్చుతూ క్రమేపి ఆహారపానీయాలను శక్తివచ్చి లేచేవరకుఈయాలి.

ఇ రు వ ది మూ డ వ భా గ ము

వాతరోగాలు

రైతు లలో చాలా మంది మా పశువునకు వాతము చేసింది, యేమియు తినుట లేదని మామూలుగా తదితరుల తో చెప్పతూ వుంటారు. వాతము అనే వ్యాధి దేనివల్ల వస్తుందో ఆ లక్షణాలు ఏరీతిగా వుంటాయో ఈవాతాలలో ఎన్నిరకాలున్నవో ఏ యేవాతాలలో పశువు లక్షణాలు ఎట్లుండునో, ఏ ఆహార పదార్థాలు తినినందు వల్ల ఈ వ్యాధి వచ్చిందో మున్నగు విషయాలు తెలిసి కోవాలి.

పశువులు తినే మామూలు ఆహారముగాక అదనముగా బలము కలిగించేతోండంగి పిల్లి పెసర, మినుము, కందిపొట్టు, శనగపొట్టుతవుడు మున్నగునవి మితిలేకుండా మేపుటవల్ల వేసవికాలములో పిల్లిపెసర పొలములలో పశువులనుతోలి మిక్కుటముగా తినుపించుటవల్ల, ప్రతి గింజలు మొక్కజొన్న, పాలకండెలు, జొన్నపిండి, పాలు, మిఠపిండి,

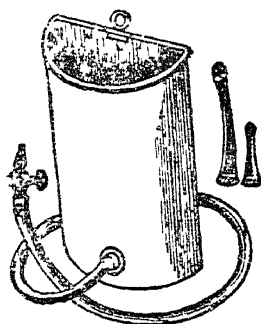
ఇంకా ఎన్నెన్నో రకరకాల పదార్థములు అల్లుళ్ళకు పెట్టినట్లుగా ఈ పశువులకు పెట్టుటవల్ల తప్పక వాతము కలుగుతుంది. ఈ రీతిగా మేషి పశువులకు తగినంత వ్యాయామము ఈయక పోవుటవల్లను, చలి గాలి లోఎండలో వుంచుటవల్ల ఈవాతము వస్తుంది. పశుప్రదర్శా నాలకు వెళ్ళాలని అన్నము, గుగ్గిళ్ళు, గారెలు, బూరెలు, నేయ్యి మినప పిండివగైరా మనిషివలె పశువునకు కూడ గారాబముగా పెట్టేవారు ఉన్నారు ఇటువంటివన్నియు పెట్టి అనే! మాగిత్తుకు కాళ్ళుపట్టినవిరా! వాతము చేసినదిరా! అని చెప్పగానే 74 వస్తువులు ఏకొండలమీదనో, ఎవరు చెప్పిననో తీసికొనివచ్చి ముద్దకొట్టి నోటిలో పెట్టుతారు. ఇట్లు పెట్టుటవల్ల వస్తువుల గుణాల ననుసరించి లోపల జీర్ణించుకోలేక నోరులేని ఆపశువు పడేబాధ భగవంతునకెరుక కాబట్టి ఇట్టిపశువులకు జాగ్రత్తగా చికిత్స చేయించాలి.

లక్షణాలు

వాతం అనుసరి పశువు దేహములో జీర్ణించి రెండు మూడు సంవత్సరాలకు కూడ రావచ్చును. ఆరంభదశలో నల్లకప్పువేస్తుంది ముఖ్యముగా వెన్ను డొక్కల భాగము ముడుచుకొని అరమేత మేస్తుంది. కాళ్ళు, పట్టివేస్తుంది. శరీరరంగు ఎరుపుగా వుంటుంది, పేడ పలుచగాగాని, గట్టిగాగాని యుండి పులుసు వాసన కొట్టుతుంది. మలబద్ధకముండి జ్వరము హెచ్చుచు తగ్గుతూ వుంటుంది. క్రమేషి పశువు క్షీణించుతుంది కండ్లనుండి కొన్నిటిక పుసినీకారుతూ అప్పు డప్పుడు పండ్లు కొడుకుతూవుంటుంది. పశువు తనతలను కడుపుదగ్గర పెట్టుకొని విచారకరముగావుంటాయి. కొన్ని వెచ్చువిరుస్తాయి అపాన వాయువులు విడుస్తూక్రిమేషి పశువునీరసించి చనిపోతుంది. ఈవ్యాధికి తగినచికిత్స చేయనప్పటికీ తెలిసి తెలియని మందులు పెట్టినప్పటికి మరొకవ్యాధిలోనికి రాగలదు.

చికిత్స

మలబద్ధకముగానున్న ఆరంభములోనే ఎనీమా చేయుటమంచిది.

ఏరు పెసరాకు (పెళుసుగావుంటుంది.) ఇదియొక గుబురుతీగె, సముద్రపు పాగ్రిం తాలలోను కొండలపాగ్రిం తాలలోవుంటుంది. 8 ఏసెలు ఆకు, మంచినూరె 4 ఏసెలు, శొంఠి పిప్పళ్ళు, మిరియాలు, 15 తు, తాటిబెల్లం 2 ఏసెలు, వుప్పు సోలెడు, కురంజీలము సవాసేరు కలిపి త్రొక్కి ఒక కుండలోవేసి పక్షుండినాలు భూమిలో పాతిపెట్టి తీసి పత్తికోజు సవాసేరుమందును తినిపించిన చాలా బాగుగా పనిచేస్తుంది ఇది నా స్వానుభవము.

లేక తమలపాకులు 50, ఇంగువ 2తు, వెల్లుల్లి 4తు, మెత్తగా నూరి ఒక గొట్టమునువ్వలనూ నెలలోకలిపి రెండుదినముల కొకమోతాదు వంతున వారముదినములు యిచ్చిన తగ్గుతుంది.

లేక పచ్చిఅల్లము 4తులూలు, వుప్పు 6తు, కొబ్బరిపాలు సేరు కలిపిపెట్టుము,

లేక దుష్టుపాకుపసరు అర్థసేరు, కడుగుసేరు, వుప్పు 4 తు కలిపిపెట్టుము. నాలుగు మోతాదులుయును, దినమున కొకసారి మాత్రమే,

లేక నల్లేరు నిమ్మకాయంత, ఇంగున 1 తు, పెల్లుల్లి 4 తు ఆముదపుపప్పు నిమ్మకాయంత నూరి సేకుకలితో పెట్టుము.

కాళ్ళు పట్టుపట్టనయొడల ఒకబిందె నీటిలో తురక వేపాకుగాని, వావిలాకునుగాని వేసి కాచి కాఫీత్రాగునంత వేడినీటిలో గుడ్డముంచి అప్పుడప్పుడు కొట్టుచు కొబ్బరినూనెలో హరితికర్పూర బిళ్ళలు వేసి కలిపి మర్దన చేయాలి

లేక మంచినూనెలో మండపసుపుకొమ్ము అరగదీసిపట్టించుము.

ఈరీతిగా ఇంకను అనుభవముమీద చికిత్స లెన్నోగలవుగాన చేసికోవచ్చును

ఈరోగముగల పశువులకు తేలికగా జీర్ణిమగు పదార్థములను పెట్టాలి ఎండలోను చలిలోను యుంచరాదు.

ఘోరమీసారి వాతారిపోడినిగాని, వాతారిఅరఖుచుగానివాడిన అత్యద్భుతముగా పనిచేయును. కాళ్ళపట్లకు స్పెయిన్ కిల్లర్ వాడుడు.

కీళ్ళ వాతము

పశువులు చలిగాలిలో వుండుటవల్లను, మురికిగావుండే ప్రదేశములో కట్టుటవల్ల, వాతము జీర్ణించిపోవుటవల్ల ఈ వ్యాధి వచ్చును

ఈ వ్యాధిలో జ్వరముతీవ్రముగావుంటుంది అన్ని అవయవాలు వేడిగా వుంటాయి. ఆకలి చురుకుదనము తగ్గుతుంది. నడచుటకెంత మాత్రము యిష్టపడక నడుకొని మూల్గుతూ వుంటుంది. ఈ వ్యాధికి పశువు కొంకులదగ్గర వాచుతుంది అవాపు ఒక కాలుకుగాని నాలుగు కాళ్ళకుగాని రావచ్చును. ఇట్టిసమయంలో పశువుచుకదలనీయరాదు. వాపుభాగము వేడిగా గట్టగా వుంటుంది. ఈ వ్యాధి దీర్ఘకాలమున్నచో పశువునకు జ్వరముండదు. ఈ వ్యాధి ఆవులకు ఆంబోతులకు యున్న దూడలకుకూడ రావచ్చును. ఇట్టి పశువులకు చాలా అనుభవముతో వైద్యము చేయాలి. వాతారి, స్పెయిన్ కిల్లరును వాడుడు వాతారివాతలకు పెట్టిందిగారు గ్యారంటీగా పనిచేస్తుంది.

చికిత్స

నల్ల పుష్పైత్రాకుపసర అర్థ సేరు, నల్లమందు 1/4తు, వస 1తు, కలిపి వాపులకు పట్టువేయాలి. లోపలికి చుడుకుదనము పుట్టించు ఆహారముగాని, మందుగాని ఈయాలి.

లేక అన్న భేది 1తు, విషముష్టిగింజల పొడి 1తు, వాము 4తు, నేలవేము 2తు, కలిపి, సేరు నీటిలో గాని, ముద్దగా వచ్చునంత తాటి బెల్లముతో గాని దినమున కొక మోతాదువంతున సక్షము దినములు పెట్టుచువాపులకు, కీళ్ళ పట్టుకు, కోడిగుడ్డు తెల్లసాన, తేనె, గుల్ల నున్నము కలిపి పట్టువేయాలి

లేక తాటి బెల్లము 2 పీసెలు, వెల్లుల్లి 6తు కొట్టుపసుపు 4తు, కురంజీవాము 10తు, ఇంగువ 4తు, మునగచెక్కపొడి 10తుసన్నావాలు 4తు, కలిపి మెత్తగానూరి దినమున కొక పర్యాయము రెండునిమ్మ కాాయలంతపుండను మందు వచ్చువరకు పెట్టాలి. మలబద్ధకము లేకుండ చూడాలి. నువ్వుల నూనె లో చిత్ర మూలము పేరు అరగ దీసి కిళ్ళి వాపులకుపట్టించుము.

లేక వావిలాకు గుప్పెడు, నేలవేముఆకు అరగుప్పెడు, వేపాకు గుప్పెడు తెచ్చి మెత్తగా నూరి దానిలో అర తులము పసుపు కలిపి కాఫీ త్రాగు సంత వేడి నీటితో దినమున కొక మోతాదు వంతున వ్యాధి తగ్గువరకు పెట్టాలి

ఈ వ్యాధి దీర్ఘముగా నున్నచో ఎక్కువకాలము పై మందుల ను వాడ వచ్చును. వాత సంబంధ మగు ఆహారములు పెట్టరాదు. మందులకు తగ్గనిచో రక్షలు వేయాలి.

ఎండురోగము

ఈ రోగంఎల్లప్పుడూ శరీరము వేడిగావుండే పశువులకు అజీర్తి వల్లమూత్రము జారీయగుట వల్ల నరాలలో పటుత్వము లేకపోవుట వల్ల దాణాలు, ఇష్టము వచ్చిన మందులు, బలము కలుగ జేయు నను

యుద్దేశ్యముతో పెట్టుటవల్ల ఎంత మేపినా నిస్సత్తువుగావుండి బరి ఎముకలు కనబడుటవల్ల మేతనీళ్ళపెట్టిన వెంటనే బండికట్టుటవల్ల ఈ వ్యాధిరాగలదు. దీనినే పెంటికకల్లు, అజర్తివాతము అంటారు.

లక్షణాలు

పశువునకు లోపలమామూలువేడికంటె ఎక్కువగావుంటుంది వేడనుకొన్నిరోజులు గట్టిగా మరికొన్నిరోజులు ఎలుచగా వేస్తూవుంటుంది. ఈ రోగముగల పశువులను నేనుచాలా పరీక్షించితినిగాని వ్యాధి ముదిరినలాభముకన్పట్టదు. కాళ్ళు, శరీరము శుష్కించుతూ బండికట్టినపుడు పారుతూవుంటుంది. మరికొన్ని వ్యాధి ముదిరినకొలదీ శరీరము పలుత్యముతగ్గి ఎడతెగక పారుతూవుంటుంది. ఈ పారుడు వెనుక కాళ్ళకొంకు కులతోకకు ముడ్డికి అంటియుంటుంది. పారుడలో బుడగలుండి నలుపు రంగుగావుంటుంది మలము పలుసునానన కొట్టుతుంది. రైతులెన్నియో చికిత్సలుచేస్తారు పారుడు పుట్టుకునువాత లాభముండదు. కృశించి నెమ్మదిగా చనిపోతుంది. మరికొన్ని పారుపంజా క్షీణించుతూ ఆకలి మందగించుతుంది. ఇట్టిపశువులకు తగ్గుతుంది.

చికిత్స

ఈవ్యాధికి అనేకమంది అనేక చికిత్సలు చేస్తారు తాత్కాలికంగా ఏతుమ్మచెక్కయో ఏనే రేడుచెక్కయో నీటిలోత్రొక్కిచెక్కని రసము నాలుగైదు పర్యాయములిచ్చినచో తగ్గుతుంది. మరల యథా ప్రకారముగా పారుతూనేయుంటుంది. రైతులకుకూడ విసుగుపుట్టుతుంది. అందుచేత ఆరంభములోనే జాగ్రత్తగా చికిత్సచేయాలి

పారుడు లేకుండునున్న పశువులకు వేయించిన పులవపిండికుంచెడు తాటిబెల్లం 4విసెలు, అల్లం 8తు, ఇంగువ 10తు, వెల్లులి 8తు, కలిపి త్రొక్కి కలిపిప్రతిరోజు కొబ్బరికాయంత పరిమాణము పెట్టాలి.

లేక సేరు ఆవుపాలులోగాని మేకపాలలోగాని సస సేరు తెలికపింకి కలిపి ఒకపూట నాననిచ్చి తొమ్మిదవ రోజున కలిపి దినమున కొక మోతాదు వంతున పక్షముగోజులు పెట్టించు.

లేక తమలపాకులు 100, ఇంగువ 1తు, మారేడుపండ్ల గుజ్జె 2తు కలిపినూరి దినమునకొక మోతాదు వంతున 10దినాలు పెట్టాలి.

లేక చేకొనిత ఆకురసము అర్థసేరు, వాలు అర్థసేరు పసుపు 1తు, ఇంగువ 1తు, కరిపి దినమునకొక మోతాదు వంతున నారముగొమ్ముల పెట్టెము

పాకుడున్న పశువులకు వగరుచదార్థములుగాని బేల్ పొడరును గానివాగును

ఈవ్యాధికి వాతావిషాదిని పశుబలవర్ధనినికలిపివాడుటమంచిది.

శిరోవాతము

ఈవ్యాధి జలుబువల్ల ఐర్వాకాలింగో మాగాని పొలములలో. దమ్మచేయుటవల్ల, సచ్చిగడ్డి వరికనపుడు తవుడు, చిట్ట మున్నగు దాణలు ఎక్కువగా పెట్టుటవల్ల ఈవ్యాధిరావచ్చును. లేతపశువుల కెక్కువగానోకును ఈవ్యాధిశిరస్సులో పుట్టుటవలన శిరోవాతమని పేరువచ్చింది

అక్షవౌలు

ఆంధ్రములో పశువునకు వేడితక్కువగావుండి చెవులమొదటి భాగమందు వేడిగా, చివరభాగమందు చల్లగావుంటుంది. ముక్కుల నుండి ద్రవమువంటి సదార్థము జాస్తేగా కారుతూ అప్పుడప్పుడు కండ్లనుండి నీరుగాగుచుతూ నల్లకస్తూవేస్తూ కాళ్ళుపట్టివేస్తూ వ్యాధి ముదిరినకొలది శుష్కించుతూ ముక్కులనుండి వచ్చుద్రవము పలు చగా, చిక్కగావుంటుంది. అరమేత మేస్తుంది, నాలుకతో ముక్కుల

నుండి నచ్చుద్రవమును నాకుతుంది. నీరుకూడనరిగా త్రాగదు, నాలుక తెలుపువుంటుంది. ఈవ్యాధి నెలరోజులవరకుకూడ యుండుంది. క్రమేపి కొమ్ము డొల్లలుగ గాని కొమ్ము మాదగా గాని చేరవచ్చును. గాన జాగ్రత్తగా చికిత్స చేయాలి

చికిత్స

ఆరంభములో ముక్కులనుండి వచ్చేద్రవమును పరీక్షించాలి. ఏయేఆహారము పెట్టినదీ? ఎంతకాలమునుంచియున్నదీ పరీక్షించాలి తరువాత అవు పాలుగాని మేకపాలుగాని సేరు, వసపొడి 1తులము, శొంఠిపొడి 1తులకలిపి దినమునకొక మోతాదువంతైన పక్షముదినముల వరకు పెట్టినతప్పక తగ్గుతుంది. వాతవస్తువులను మాత్రము పెట్టరాదు అప్పుడప్పుడు ముక్కురంధ్రములకు సాంబోణి పొగను పట్టించుట మంచిది. లేక రామాయిల్ ను వాసన చూపించుము.

లేక వస 1తులము, వెల్లుల్లి 1తులము, కుప్పింటాకు వసరు 2 పలములు కలిపి రెండు చెవులలో పోసి కొమ్ములకు చెవులకుకట్టాలి ఈ రీతిగా నాలుగు దినముల కొకపర్యాయము చేయుచు బలముగల ఆహారపదార్థములను పెట్టుచుండాలి,

లేక వామింటాకు పిడికెడు నలిపి నీరు పిండి బిళ్ళగా చేసి తల కొమ్ములకు కట్టాలి. ఈరీతిగా వారమురోజులు చేయాలి

ఉలవగుగ్గిళ్ళు, మడ్డికూగు, వగైరా ఎక్కువగా పెట్టాలి. ఇంక ను విపరీతముగా ముక్కులనుండి నీరు కారుచున్నప్పుడు మూతిమీద ముచ్చిన గుంటలో కాల్చుటమంచిది, పశుబలవర్ధని, వాతా రి (పాడరును) కలిపి పెట్టిన చక్కగా పనిచేస్తుంది.

గర్భవాతము

పశువును మితిమీరి మేపుటవల్ల కందులు, తవుడు, చిట్టు శనగలు, వడ్లు వగైరా పొట్టుతో నున్నపుడు ఆతురతతో తినుటవల్ల, వరిపిలక, తొండంగి, పిల్లిపెసర ఎక్కువగా తినుటవల్ల ఈరోగము వచ్చుతుంది

పశువు నల్లకప్పు వేస్తూ మలబద్దకము గా వుండి పేడ గట్టిగా వుంటుంది. జ్వరము దగ్గు కొద్దిగావుంటుంది. ముఖ్యముగా బొట్టు పైకి లాగుకొని పోతుంది. నీరుడు కూడ భారాశముగా పోయదు. మేత నీరు క్రమేపి మాని డొక్కల క్రింది భాగము వెన్నెముక భాగము ఉబ్బరముగా వుంటుంది. కొన్ని పశువులు కాళ్ళచుకూడ పట్టివేస్తాయి ఈవ్యాధి 10, 20, 30 దినముల వరకువుంటుంది. తగిన చికిత్స చేసిన వెంటనే తగ్గుతుంది. గర్భకోశములో వాతమెక్కువగా వుండుటవలన, కడుపులో నొప్పికూడ యుంటుంది. గర్భకోశంలో వాతముండుటచే గర్భవాతమని పేరువచ్చినది

చికిత్స

ఆంధ్రము కటకరోహిణి 1తు . ఉప్పు 5తు, శొంరి 6తు, మిరియాలు 1తు, సారాయి 2 డ్రాములు. నూకల జావ సేరు కలిపి త్రాగించిన తగ్గుతుంది.

లేక వెట్టిపుచ్చ కాాయలు 40 కోసన తరువాత పసుపు 10తు, కురంజీవాము 10తు, నల్లఉప్పు 4తు, వేసి త్రొక్కి ఒక కుండలో వేసి నాలుగు దినములుంచి ప్రతిరోజు ఒక వెలగకాయంత ముద్దను పెట్టిన తగ్గుతుంది.

లేక వెల్లుల్లి 15 తు. ఇంగువ 10తు, శొంరి 4తు, కురాసాని వాము గుప్పెడు పచ్చిపసుపు 10తు, ఆముదపు పప్పు సోలెడు కలిపి త్రొక్కి నిమ్మకాయంత ఉండలు చేసి రేపుమాపు పెట్టిన తగ్గుతుంది.

లేక అల్లము 15తు, వాము 10తు, ఇంగువ 4తు వుప్పు 15తు, సోడావుప్పు 10తు, కలిపినూరి దినమునకు 4తులాల వంతున సేసు వేడి నీటిలో కలిపి యిచ్చిన తగ్గుతుంది.

మలబద్ధకముగానున్న ఆరంభములో విరేచనాలకు ఈయాలి వ్యాధి తగ్గువరకు తేలిక ఆహారపదార్థములను యిచ్చు చుండాలి. ఫార్మసివారి వాతారి అరఖుచు గాని పశుమిత్రను గాని వాడాలి

నక్కవాతము

దీనినే నక్కోరు, జంబుకవాతము, కసిమిరి యందురు

గాలికుంటు తగిలి పశువు ఎండలో వుండుట వల్ల రక్తవృద్ధి తగ్గుటవల్ల జబ్బులో నీరసత్వ మెక్కువగా వుండుట వల్ల పేగులలో పురుగులు వుండుటవల్ల ఊపిరితిత్తులలో వేడిగాలి జేరియుండుటవల్ల ఈ వ్యాధి వస్తుంది.

అక్షణాలు

పశువుశరీరమంతా నలుపురంగుగనో బూడిదరంగుగనో యుంటుంది కొన్ని టికి నక్క వెండుకలవలె పొడుగుగురోమములు పుట్టినిక్కబొడుచు కొని యుంటాయి. ఎండలో యెంతమాత్రము నిలువ లేక నీడకొరకు ఎదురుచూస్తుంది వగర్పు ఎక్కువగావుండి దీనముగా చూస్తూ కృశించు తుంది ఇట్టి పశువులను జాగ్రత్తగా కాపాడాలి. ఈ వ్యాధి తగ్గుటకు చాలా రోజులు పట్టుతుంది. కొన్ని మాత్రము ఎన్ని చికిత్సలు చేసినా తగ్గవు. చలువచేయు పదార్థాలు ఇట్టి పశువులకు పెట్టాలి

చికిత్స

లేక నీరుల్లిపాయలు 25 తులాలు, వచ్చిపనుపు 6 తులాలు, తాటిబెల్లం 15 తులాలు, కలిపి త్రొక్కి రోజువిడిచి రోజువంతున పక్షముదినాలు పెట్టుము.

లేక నాగలాకు2వీ. తక్కువైనా 1వీ గోంగూర 2వీసెలు మంచి నూనె1వీసె కలిపి మధ్యచేసి దినము విడిచి దినము పెట్టుము.

లేక పసుపు 6 తులాలు, తామర దుంపలు 1వీసె, బెండవేళ్ళు 2 గుప్పెళ్ళు, పంచదార అరవీసె. కలిపి 2సేర్ల పంది నేతితో నండి వెలగకాయంత తీసకొని అద్దనేరు గొర్రెపాలతో కలిపి పెట్టుము.

లేక పచ్చిగోంగూర 1మణుగు. శొంఠి 15 త.లాలు, మిరియాలు 10తులాలు ఉసిరికపప్పునవాసేరు కలిపి ఒక బాసలో వేసి భూమిలో 10 దినములు పాతిపెట్టి దినమునకోక కొబ్బరికాయంత పెట్టుము ఛార్బసీవారి కనకానవనువాడాలి.

ధనుర్వాతము

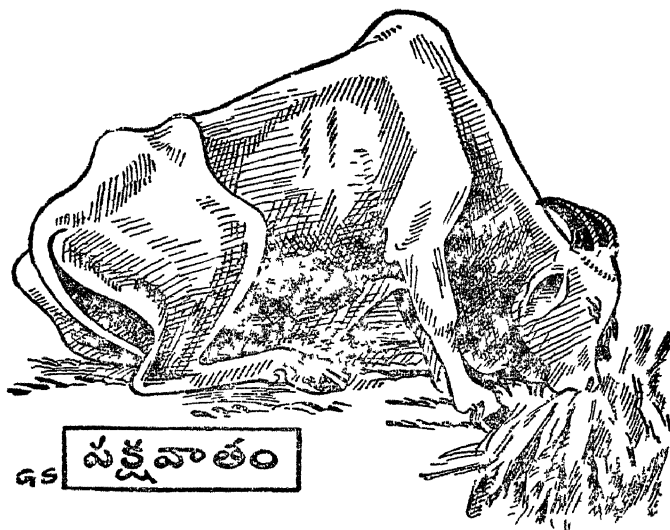
దీనినే ఈడుపురోగమనీ, ధనుర్వాతమనీ అంటారు. ఈవ్యాధి చలిగాలి సోకుటవల్ల, గాయపుసంధివల్ల, పశువునకేమైన అపాయమైన దెబ్బతగిలినపుడుగాని, ఏ అనయవమైన విరిగినపుడుగాని ఇదివరకు ఏమైన శరీరమమీద పుండ్లు, ప్రణములు, గాయములు, మున్నగునవి యున్నప్పుడుగాని ఈవ్యాధి సోకుతుంది. గాయములోనికిపమాత్రము దుమ్ములేక మట్టిచేరిననూ వెంటనే ఒకవిధమగు నూక్కుజీవులు అందులో ప్రవేశించి పశువునకు ప్రాణాపాయము కలిగించును. కాబట్టి పశువునకేమైన దెబ్బతగుట, విరుగుట, చలిగాలిలో, వర్షములో నుంచుట మున్నగునవికలిగినపుడు వెంటనే ఆ గాయమునకు దుమ్ము, మట్టి వగైరాలు కలుగకుండ కాపాడాలి. అట్లు దుమ్ము వగైరాలు దూరినచో వెంటనే ఎలక్ట్రిక్కుతీగవలె రక్తములోనున్న నరముల సముదాయమున కేగినవెంటనే ప్రాణాపాయము కలుగుతుంది. పాడిపశువులకు, లేతపశువులకు, దూడలకు తరచుగా వస్తుంది. దూడలకు మిన్నల్లులు పట్టుటవలన కాకులుపోడిచిన పెద్దపుండ్లు బొడ్డు పుండ్లువల్లకూడ ఈవ్యాధి రావచ్చును. మామూలు పశువులకు కూడ ఈవ్యాధి రావచ్చును

అక్షణాలు

పశువును కదలించినచో చాలా కష్టముగా కదలుతుంది. లోపల జ్వరంవుంటూ నోటి నెంటు చొంగపడుతూ వుంటుంది. మనము తలను లేపినయెడల వెంటనే పశువునకు నణకుబుట్టి ఈడ్పులు (ఉలుకులు) వస్తాయి వ్యాధిముదిరినకొలది మెడ, దపుడలు కాళ్ళు వగైరా బిగదీసికొనిపోయి పశువు విల్లువలె వంగిపోయి ముఖము ముడుచుకొనిపోయి వికృతాకారముగా అగుతుంది. ఈడ్పులు అన్ని అవయవములకు సోక ఆయాస పెక్కునై పశువు మరణించుతుంది

చికిత్స

దపుడలు బిగిసికొనిపోయి గుటక వేయనిచో లాభము లేదని గ్రహించాలి

కర్పూరము 2తు. నరిగంజి సేరు, ఇంగువ 4తు కలిపి త్రాగించి అన్ని అవయవములకు తేవుడుతోగాని ఉప్పుతోగాని వేడి కాపులు కాయాలే.

లేక మూడుడ్రాముల సారాయిలో అరతులం కర్పూరం కలిపి త్రాగించుము.

లేక 10 కోడిగుడ్లలోని తెలుపుసానయు, సేదానున్నపుతేట కలిపి త్రాగించుము.

లేక కంకుడుకాయ నురుగునీరు కలిపినది సేగు త్రాగించుము.

లేక మీ సమీపములో ఇంజెక్షన్సు యిచ్చే డాక్టర్లున్న ధనుర్వాతపు ఇంజెక్షన్సు యిప్పించుము లేక ఫార్మసీవారి వాతారి అరఖును స్పైయిన్ కిల్లరును వాడుము.

స్వభావము-వ్యాపకము

మెదడుయొక్క అస్వస్థతవల్ల మెదడునకు నరములసముదాయమునకు దెబ్బతిగులుటవల్ల చెవినరములకు ఒత్తిడి కలుగుటవల్ల వెన్నెముకకు హానికలుగుటవల్ల విషవస్తువులుతినినపుడు ఎండలో ఉవర్షములోను పనిచేయుంచుటవల్ల విపరీతమైన వాతమువల్ల చలిగాలిలోను మంచులోను ఎక్కువగా పనిచేయుంచుటవల్ల తదితర కారణాలవల్ల ఈరోగమువస్తుంది

లక్షణాలు

పశువుశరీరపు సగభాగముగాని, పశువువెనుకభాగమునకుగాని ముందుకాళ్ళకుగాని ఒకచెవికిగాని, ఒక కన్నకుగాని తలకుగాని, శరీరమంతటికిగాని, నాలుకకుగాని, ఈవ్యాధిరావచ్చును. ఒకరైతు దొడ్డిలో ఈరోగముచేతనే ఒక్కసర్పాయమే పదిపశువులకు సోకిన వీనికన్నిటికి వెనుకతోడలు, కాళ్ళు ముడ్డిపూసక్రిందిభాగము సోకి నాలుగుదినములు కొన్ని వారముదినములుకొన్ని పక్షముదినములుకొన్ని యుండి చికిత్సలవల్ల తగ్గినవి. కాబట్టి ఈవ్యాధి తేలికగాతగిలిన పిట్ట వాలినదని వాతలు, యంత్రములు వేస్తారు ఈయంత్రమువల్లనేతగ్గిన

దనుకొంటారు. మరికొన్నిటికి తాత్కాలిక చికిత్సలవలన వాటితత్వము వలన కొన్ని టకితగ్గుతుంది కాబట్టి జాగ్రత్తగా పశువును పరీక్షించి ఏయే భాగములకు ఏయే లక్షణాలు సోకి బాధపడుచున్నదో చికిత్స చేయాలి.

చికిత్స-పరీక్ష

ఏలవయవమునకు ఈవ్యాధిసోకినదోకనుగొనుటకు ముందుగా ఒకసూదితో ఆ అవయవమును తేలికగా గుచ్చాలి. అన్ని పొడిచినపుడు పశువునకు నొప్పియున్నట్లు అలుకుచున్నదా లేకతిమ్మిరియెక్కినట్లున్నదా? ఆతిమ్మిరి ఏలవయవమువరకున్నది? ఎంతకాలము నుంచిపశువు నిలుచుండుట లేదు? ఏకారణమువలన సోకినది? తేలికగా తగిలినదా? ఎక్కువగాతగిలినదా? మేతతినుచు వెనుకభాగము లేవలేకుండనున్నదా మున్నగులక్షణములు గ్రహించి చికిత్సకు ప్రారంభించాలి

ఈవ్యాధితగిలిన వారమురోజులలో పశువు లేవలేకపోయినచో ఆపశువు బ్రతుకుట కష్టమని గ్రహించాలి. వారివ నుంచి నెలదినముల వరకు బాధపడి, అవయవములు, మూత్రోత్సముక్కిల్ని బాధపడిచని పోయినవి కూడాగలవు. గానజాగ్రత్తగా ఆలోచించి చికిత్సచేయాలి.

ఆరంభములో విరేదన మగుటకు మందీయాలి. తరువాత నేల వేము 1తు, కురంజీవాము 2తు, సోడఉప్పు2తు, మంచిగంధపుపొడి 1/2తు, నల్లఉప్పు2తు, కలిపి మెత్తగానూరి ఉదయమున సేరునీటిలో కలిపి త్రాగించాలి. సాయంకాలము 7 గంటలకు ఆవుపాలుగాని గేదె పాలుగాని సేక రావిచెక్క పచ్చిరసము అర్ధసేరు, కిస్తూరి, పసుపు 1తు, కలిపి త్రాగించాలి అప్పుడప్పుడు వెలికపిండిని సేకునుజ్జిగలో నానవేసి పెట్టాలి

లేకగుగ్గిలము 5ఫలములు. పొంగించిన వెలికారము 10తు కస్తూరిపసుపు 15ఫలములు కలిపిత్రొక్కి సేరున్నర మునగచెక్కరసం

పోసి నిమ్మకాయంత ముద్దిలుచేసి రేపుమాపు మందు వచ్చువరకు పెట్టాలి.

పిట్టవాలినదని అనుమానముతో నున్న పుడుగరుత్మంతునిపాదపు ఆకారముగా వెనుకభాగము మీద పసుపుతో యంత్రీయ వేయ వచ్చును.

స్పర్శలేని అవయవములకు మంచి నూనె నవాసేరు జిల్లేడాకుల రసము పావుసేరు, నల్లేరువేళ్ళరసము పావుసేరు జిల్లేడుఆకురసము పావుసేరు కలిపిచూరి తడియిగురువరకు కాగబెట్టి దింపి చల్లార్చి ప్రతిరోజు మర్ధనచేయుచు తప్పుడు వేయించిగాని, యిసుక వేయించిగాని అప్పుడప్పుడు వేడికాపులుకాయూరి

ఈవ్యాధికి వాతలు వేయుటవలన లాభము లేకపోగా పశువుమరణమునకు సిద్ధమగుతుంది. ఇంకను తేనెటీగల మైనము 20తు, మంచి నూనె 20తు, కలెపిగోరు వెచ్చగా కాచి అందులో అరతులము నల్లమందు 4తులములు హారతికర్పూరం కలిపి చలనము లేని భాగములకు మర్ధనచేయాలి. ఛార్మసీవారి వాతారి పశుబలవర్ధని స్పెయిన్ కిల్లరును వాడవలెను.

గిట్టలు పెరుగుట

పశుప్రదర్శనాలకు, పశువుల పండెములలో గెలుపొందిన వాటికి తదితర గౌరవాబముగా పెంచే పశువులకు బలము గలుగజేయు దాణామేతలు మేపుటవల్ల, సరియగు పనిపాటలు చేయించకపోవుటవల్ల గిట్టలు పెరుగుచూ పనిచేయులేక బాధపడుతూ వుంటాయి. ఇట్టి పశువులకు వాతమును హరింపజేసే మందులను లోపలికి వాడుతూ పెరిగిన గిట్టలను సరికించుట మంచిది. ఛార్మసీవారి వాతారి పశుబలవర్ధని చక్కగా పనిచేస్తుంది.

రుద్రవాతము

ఈవ్యాధి దొమ్మలలోను, గుండెరోగాలలోను, మూత్రపిండాల్లో గాలలోను, కార్జపుసంబంధపు రోగాలలోను వస్తుంది. చూడడానికి

పశువు బలహీనముగా వుండి శరీరమంతటా చిన్న చిన్న కంతులు వుట్టుతాయి. క్రమేపి హృదయముమీద వుండే రక్తనాళాలు చిట్టి రక్తము కాదుతూ వుంటాయి. తరువాత పక్షము సెకండ్లు దెబ్బ తింటాయి ముఖ్యముగా జంతుప్రదర్శన శాలలలోను, ఫారాలలోను గారాబముగా పెంచేవాటికి తగినంత సూర్యరశ్మి తగులక రాగలవు. ఈరోగానికి తగిన చికిత్స లేదు. ఫార్మసీవారికి తెలివినసలహా. మందు పంప గలరు.

వాయునొప్పులు

ఈరోగము రాయల సీమలలోను, నెల్లూరు గుంటూరు జిల్లాలలో కొన్ని ప్రాంతాలలోను పశువులకు వస్తూవుంది. పశువుల పాలిట ఈరోగము యమపురివంటిదని చెప్పవచ్చును. మంచి దుక్కి పెద్దలకు, గిత్తలకు. కోడెలకు ఈరోగము ఎక్కువగా సోకుతూవుంది ఈరోగాన్నే వాయుపట్టు, కీళ్ళ పట్టు, దీర్ఘకీళ్ళవాతము, వాత లేక వాయు నొప్పులని పలు రకాలుగా పిలుస్తారు. మొత్తంమీద ఈ రోగానికి తగిన మందు కనిపెట్ట లేదనియే చెప్పవచ్చును. ఖరీదు గల పశువులకు వచ్చినపుడు యజమానులు ఎంతోపశ్చాత్తాప పడుతూ వుంటారు ఎంతఖర్చయినా మందులకు ఆతురత పడుతారు హైదరాబాదు స్టేటులోకూడ ఈరోగము వుంది ఈరోగము అధికము. కాకిరాయి గనులు ఎనామిల్ ప్యాక్టరీలు, విద్యుచ్ఛక్తి కేంద్రాలు వుండే ప్రాంతాలలో వుండే భూములలో ఫ్లోరిన్ అనే విషపదార్థము కలసిన నీరు, మేతవగైరాలు తినుటవల్లను ఈరోగమురాగలదని శాస్త్రజ్ఞులు తెలుపు తున్నారు.

లక్షణాలు

పశువు గూడలు. ముంగాళ్ళుబిగిసి వాపులుపుట్టి, చెప్పరాని బాధపడతాయి, వ్యాధిముదిరినకొలది నడుముముడుచుకోనుట, కండ

రాలు కృశించుట, కాలేజెక్కలు చొడవుగా పరిగి మెలికలుతిరుగుట, పక్కటెముకలమీద, తదితర భాగాలమీద కుంకుడుకాయనుంచి నిమ్మకాయంతి కంతులుపు ప్పతాయి దంతాలపైనమచ్చలుపడతాయి వ్యాధిముదిరినకొలది ఎముకలలో పలుత్వంతగ్గుతుంది ఆవులుచూలు కట్టపు కొన్ని పశువులకొమ్ములు పక్కలకు వరుగుతాయి.

చికిత్స

వ్యాధి ప్రారంభదశలో వావిలాకుపసరు అర్థసేరు అన్న భేధి 2 తులాలు, ఇంగువ 2 తులాలు, ఉప్పు 1తులాలు కలిపి రోజుకొక పర్యాయం త్రాగించుతూ కాళ్ళపక్కగాని వాపులుగావుంటే చేప నూనెలో ముద్దకిర్పూరం కలిపి రాసి వేడినీటికాపులుకాయాలి. వ్యాధి ముదిరితే మాత్రము మాఘార్మసికి తెలిసిన తగినమందులు సలహాలు పంపబడును. యిఖ్యముగా ఈ రోగపశువులకు ప్రారంభమునుంచి చికిత్సలు చేయాలి,

మలగమనమున కవరోధము

పశువు శరీరములో రోగకారణాలవల్ల మలబద్ధకమేర్పడి పేగులలో చిక్కుకొని దుర్గధంముతో పిట్టముగట్టి వుండలువుండలుగా తయారైన లుపుగా ఒకవిధమగు కాంతిగా, జగురుగావుండి, ఆహారము మందమతిగావుండి కనుగుంటలువిడచి, జ్వరము కూడాసోకి, దానూ మెక్కువగా నగుచు బాధపడుతూ వుండి ఇట్టిసమయము చేతికి ఆముదము రాచుకొని గోళ్ళు గిల్లుకొని మలకొశములోనికి పోనిచ్చి నెమ్మది నెమ్మదిగా ఆ వుండలను తీసివేయాలి. ఇంకను లోపలమల మున్నదని అనుమానమున్నపుడు గోరు వెచ్చని నీటిలో సబ్బుగాని, ఆముదముగాని కలిపి ఎనిమాచేసిన లోపలవున్న మలినముఅంతా బయటకుపోయి పశువు తేటగావుంటుంది. తరువాత జీర్ణముకలిగించే ఆహారము, సహదేవ పశువైద్య ఘార్మసివారి వాతాడివంటి ద్రవ పదార్థాలను వాడిన చక్కగా బాగుపడుతుంది.

తిమిరు వాతము

పశువులకు మేపేమేతలలో తగిన బలకరపదార్థాలు లేకపోవుట వల్ల కాళ్ళయందువాపు, కండరములందువాపు, బాధ బలహీనత, శ్వాసాధిగాలలో తిమ్మిరి, మొద్దుబారిపట్టుడుట, కాళ్ళపట్టుపట్టుట, వ్యాధిముదిరినకొలది శరీరము కృశించుట, వాపులు ముదిరినకొలది శరీరమంతటా వ్యాపించుట, ఈ వాపే హృదయానికి చేరుటవల్ల రక్త కాళాలుయుబ్బి తదితర ప్రమాదకరమైన గోగాలలోనికి గురియగు కుందిగాన యిట్టిపశువులకు లోపలికి బలవర్ధకౌషధాలను యిచ్చుతూ వాపులకు నొప్పిలకు స్పెయిన్ కిల్లర్, వెటరినరీ ప్లాస్టర్ వంటివైలా లను రుద్దుచూ కాపాడుచుండాలి.

అపానవాతము

పశువులకు అజీర్తిచేసిగాని, వాతముచేసిగాని మలబద్ధకమెక్కువగా నుండుటవల్లగాని, పశువు మేతతినునప్పుడుగాలిలోనప్రవేశించుట వల్లగాని, కడుపులోనుపేగులలోను గుడగుడమనిశబ్దముఆసనమునుంచి ధ్వనితో వెలువడుచు, ఆగాలిమర్వాసనగావుంటుంది, ఇట్టిసమయములో కారణము గ్రహించి తగినచికిత్స చేయాలి. మామూలుగాయిట్టిపశువులకు శేదెవెన్న రితులాలు తీసికొని ఉదయపుపూట నరుసగావారము రోజులుయిచ్చిన కొన్నిటికి తగ్గగలవు లేదా ఫార్మసివారి వాతారి అరఖను తగినంత చింతపండుపులునుతో నాలుగైదు మోతాదులిచ్చి నను తగ్గును.

ఇ రు వ ది నా లు గ వ భా గ ము

శ్వా స రో గా లు

క్షయం

ఇది అంటువ్యాధి. ఈవ్యాధి అన్నిజంతువులలోను వ్యాపించుతుంది పశువు శ్వాసకోశాలలో ఒకవిధమైన పురుగు ప్రవేశించి వానిని క్షీణింపచేయుటవలన ఈ వ్యాధికలుగుతుంది పశువుయొక్క కళ్ళలోను, చాంగలోను, పాలలోను, రక్తములోను, ఊపిరిలోను, ఈ పురుగు వ్యాపించుచుండుటచేత ఆహారపదార్థాల మూలాలన, గాలి మూలాలన ఈనూత్నజీవి పశువుశరీరములో ప్రవేశించుతుంది జబ్బుగలపశువులు మంచినపువులతో కలసియుండుటచేత ఈవ్యాధి విచ్ఛల విడిగా విజృంభించుతుంది. కనుక జబ్బుగల పశువులను ఆరోగ్యపశువుల నుండి విడదీసి ప్రత్యేకస్థలము నందుంచాలి. ఈనూత్నజీవికి పశువుయొక్క శరీరము వెలుపలగూడ జీవించేకీర్తివుంది. పశువులకొట్టము అనారోగ్యకరంగా, అపరిశుభ్రముగా ఉంచుటచేత, ఈరోగము పెంపొందుతుంది. ఈవ్యాధి కొన్ని వారములుగాని, మాసములుగాని యుండును ఈవ్యాధిముదరకమునుపే చికిత్సచేయుట మంచిది ఈవ్యాధి అన్నిజాతుల జంతువులకు మనుష్యులకు, పక్షులకుగూడ సోకుతుంది. ఇది నామాన్యముగ సట్టణాలలోపుండే పశువులకు ఎక్కువగా వస్తుంది. అనారోగ్యప్రదేశాలలో పుండుటవల్ల పశువు పేడ. చెత్త, మూత్రము మున్నగువానిని నిలువయుంచుటవల్ల గాలి, వెలుతురు లేని కొట్టములలో పశువులను కట్టివేయుటవల్ల, గోమలు యీగలు ఎక్కువగా పుండే మురికిప్రదేశాలలో పశువుల కట్టివేయుటవల్ల ఈవ్యాధి ప్రబలు

చాలావిచారముగావుండిజ్వరము హెచ్చుతూ తగ్గుతూవుంటుంది. పశువు క్షీణించినకొలది బరియెముకలు స్పష్టముగా కనబడుతాయి నోటి నుండి జిగురువంటి ద్రవపదార్థము ఎక్కువగా వెలువడుతూ కఫమెక్కువైన పశువులకు మరణము సంభవించుతుంది కొన్ని పశువులకు దీర్ఘముగానుండి కంగుకంటిగురుదగ్గుతాయి

చికిత్స

రావిచెక్క 2తులాలు, మిరియాలు 2తులాలు, పచ్చిపాలు అర్థసేరు కలిపి ప్రతిదినము ఉదయము త్రాగించాలి ఈవిధముగా వారముదినములు చేయాలి.

లేక పెన్నేగుమంసల పొట్టు పావుసేరు పులిచెల్లి అర్థశేరు, కలిపి ఒకపూట మాత్రమే త్రాగించాలి. ఈవిధముగా వారముదినములు చేయాలి.

లేక నీగుల్లిపాయరసము పావుశేరు, ఒకపూట త్రాగించుము. ఈరీతిగా 15దినములు చేయాలి.

లేక అడ్డనరపాకు పసరుపావుశేరు, అల్లపురసము పావుసేరు కలిపి సాయంకాలము త్రాగించాలి. 4దినములు చేయాలి. లేక ఘోరసీసం కనకాసవమువాడుడు.

హెచ్చరిక

ఈవ్యాధికికూడరొంపకుచేయు చికిత్సయే చేయాలి. కానిపురుగులవలన కలిగినవ్యాధిని మాత్రముపశువుల డాక్టరునకు చూపించాలి. ఒకపశువునుండి మరియొకపశువునకు ఈవ్యాధివ్యాపించి కొన్ని పశువులు చెడిపోవచ్చును. డాక్టరుదగ్గరకు వెళ్ళుట తటస్థించిన యెడల జబ్బు తగిలిన పశువులను ఒకగదిలోనుంచి సంధవులొగ పీల్చు చ్చేయవలెను.

రొంప

పశువులతిశీతలమైన గాలిలో వుంచుటవల్ల శీతోష్ణస్థితిలోవింత యగు మార్పులు కలుగుటవల్ల గాలి వెలుతురు లేని ఇరుకుగానుండు కొట్టములలో పెక్కింటిని కట్టుటవల్ల వానికిమంచుచలిగాలితగులుటవల్ల అధికశ్రిమ కలుగునట్టి పనిచేయించుటవల్ల ఈవ్యాధికలుగుతుంది.

లక్షణాలు

ఈవ్యాధిసంభవించుటకు రెండుమూడుదినాలకు ముందేపశువునిగుత్తా హముగావుండి అప్పుడప్పుడు దగ్గుతూవుంటుంది. ఇంకనూ జ్వరమును నోటిలోఒకవిధమైన కఫం ఏర్పడి జంతువు పరుండుటకు ఇచ్చగింపదు. వ్యాధిపెంపొందిన కొలదీ ఊపిరితిత్తులలో ఒకవిధమైన ద్వని పుట్టుతుంది ముక్కురంధ్రములలోని చూచినపొరకు నెత్తురుఎక్కువగా చేరుటవలన అపొర్రిఎరబడుతుంది ఆముక్కురంధ్రాలనుండినచ్చద్రవ పదార్థము చిక్కబడి ముద్దగ్బడుతుంది ఈస్థిలో పశువుమేతసరిగా మేయదు. వ్యాధిముదిరికొలది బొడిదగువర్పడుతుంది ముక్కునందు తడియుండదు ఇంకను అశ్రద్ధ చేసినయెడల శ్వాసకోశములోనికి ఈవ్యాధివ్యాపించిజ్వరము ఎక్కువై పశువుచాలాబాధపడుతుంది. శ్వాసకోశములుచెడి వ్యాధిహెచ్చినయెడల పశువునకు ఆరోగ్యముకుదురుట కష్టము గనుక మొదటనే జాగ్రత్తపడాలి.

చికిత్స

జ్వరము వుంటే

ఉష్ణ 10 తు, సూరేకారము 2 తు, నవాసాగరిము 1 తు, అర్ధసేరు చన్నీటిలో కలిపి త్రాగించాలి.

లేక నల్లమందు 1/4 తు, కర్పూరము 3/4 తు, కర్పూరతైలము 2 1/2 తు, అర్ధసేరు నీటిలోకలిపి త్రాగించాలి.

లేక శొంఠి 2 తు, పిప్పళ్ళు 2 తు, మిరియాలు 2 తు, అర్ధశేరు నీటిలో కలిపి త్రాగించుము.

లేక నీరుల్లి పాచులరసము 4 తు, ముక్కురంధ్రములలో పోయుము

లేక మంచిబెల్లం సవాసేరు, పసుపు 4 తు, కలిపి నిమ్మ కాయంత ఉండలుచేసి పెట్టుము.

పైన చెప్పిన చికిత్సలలో రెండు మూడు దినములు మియిష్టము వచ్చినది చేయవచ్చును. లేక రామాంజిల్ను వాసన పీల్చించుచు కనకాసవను వాడుడు.

ఉబ్బసము

స్వభావము

ఈవ్యాధి బండిఎద్దులకు తరచుగా శ్వాసకోశములలోపున్న చిన్న తిత్తులు పెనవి చగుటవలన కలుగుతుంది. పశువులకు సారము లేని పిప్పినంటి ఆహారవస్తువులు మేపుటవల్ల కొన్ని పనిలేక సోమరితనముగా వుండుటవల్ల చురికొన్ని విస్తారముగా మేతమేయు స్వభావముగలవిగా వుండుటవల్ల ఈరోగము వృత్తస్థియగుచున్నది. నోటిగాళ్ళు తగిలిన నెమ్మదించిన పశువులకు ఈవ్యాధి తరచుగా వచ్చుతుంది. ఈవ్యాధి యందు కఫమెక్కువగా నడుతుంది కొన్నిటికి కఫముండదు పశువు యధాస్థితిలో వుండకపోవుటచేత, ఊపిరితిత్తులకు ఒత్తిడి గలుగుటవల్ల దీర్ఘమైన దగ్గులేక శ్వాసకోశములకు వేడి తగులుటవల్ల ఈ వ్యాధి రావచ్చును ఈవ్యాధి తగిలినపశువు చాలకృశించి మిగులవిచారముగా వుంటుంది ఇది ముసలిపశువుల కెక్కువగా వస్తుంది దీనికతగిన చికిత్స లేదు.

ముక్కుబంతి

దీనినే ముక్కుబంతి లేక మొగబంతి అంటారు.

(1) ముక్కురంధ్రముల లోపలి పైభాగమున నొక విధమైన మాంసకండ గుండ్రని కోలగావుండు కాయలవలె పెరుగుతుంది

అది ముక్కురంధ్రములో వుండేస్తేవ్వువు పొరలకు ఒక సన్నని కాడ వంటిదాని నంట కొనియుంటుంది ఈవ్యాధి చచ్చిగాలివలనగాని, తదితర వ్యాధులవలనగాని లేక పశువులకు తరచుగా వస్తుంది.

(2) ముక్కురంధ్రముల పొడుగున అనగా పైనుండి క్రిందవరకు చిన్న గుండ్రనిబిళ్ళలువలెగాని, ఉండలవలెగాని దుర్మౌంసము పెరుగుతుంది.

మొదటివిధమైన వ్యాధిగల పశువునకు దగ్గుంటుంది. కాయగాని, ఉండగాని గొంతువద్ద అడ్డుపడుటవలన శ్వాససరిగా ఆడక తన్నుకొంటుంది కొద్దిజ్వరము వుంటుంది కండ్లు యెర్రగావుంటూ, ముక్కులగుండా ద్రవముకారుతుంది ముదిరినకొలది ద్రవము చిక్కబడి వులుస్తుంది.

రెండవవిధమైనదానితో దుర్మౌంసము పెరిగి బిళ్ళలుగాని, ఉండలుగాని, చితికియుండుట, నల్లగా క్రుళ్ళుట, ముక్కురంధ్రముల వెంబడి చీమిడివంటి పదార్థముకారుట. శ్వాస తీసుకొను సమయములో విస్తారముగా శబ్దము కలుగుట మొదలగు లక్షణాలు కనబడుతాయి. వ్యాధి ముదిరినకొలది పశువు నలు నిలు తిరుగుతుంది. మూర్ఛకూడ రావచ్చును.

చికిత్స

మొదటివిధమైన రోగమునకు ఒకదారము జారుముడివేసి ఒక సన్నని చివర మొద్దుగావుండే పుల్లతోగాని లేక సన్నని తీగతోగాని, ఆముడిని యొకటికి తీసికొనివెళ్ళి జాగ్రత్తగా సన్నని కాడవలెనుండు చోటను తగిలించి ముడిని లాగినయెడల ఆకాడ తెగిపోయి ఉండబైటికి వచ్చుతుంది దీనినే ముకుబంతి అంటారు. ఈప్రకారముగానిచో పశువైద్యశాలకు తీసికొనిపోయిన వారు ఒకవిధమైన పని ముట్టుతో తీసివేస్తారు.

పశువు, శరీరము నాకింనుటచే ఆబొమ్మ దేహములోనికి బ్రవేశించి నల్లపోట్లలోనేరి ఉండకట్టతుంది. దగ్గునపుడు ఆకాయ నేలమీదపడుచుండి దీనినే ముగబంతికాయ యంటారు ఈకాయను ఆగ్రహంవిశముగా కొంచసేపు ఊరవేసి సాంబ్రాణి పొగవేసి జబ్బు పశువుయొక్క ముక్కురంధ్రమునదగ్గర కొంచెముసేపువుంచి తరువాత పశువునకు ముచ్చాతి దిగదాజీచి వేస్తారు

హరితి : చూరము 1/4 తు, జీ కర్క 1 తు, దానిమ్మ మొగ్గలు గుప్పెగు ననగా నీవారి గుడ్డలోవేసి కిడి 5, 8 చుక్కలు 2, 3 ని నముఖ ముక్కులో పోయాలి.

లేక సిస్టి పీచు రంధ్రము ముక్కురంధ్రములలో పోసిన నెత్తడి యగుతుంది

లేక కామండిచ్చెన్ల కాడగును ముక్కలుగ కోసి గోటిలోవేసి దంచి ఆపోలి ముక్కురంధ్రములలో నెత్తము చేయించాలి.

లేక పొత్తి గారు రసన లో పరగంధము కొద్దిగాకలిపి 10 చుక్కలు ముక్కులో పోయియును లేక ఖాన్దిసీవారి రామాయిల్ ను వాడుదు.

మొక్కుపీనస

మొక్కుముగా ఈ వ్యాధిముచ్చ రంధ్రములలో వచ్చుటచే దీనికి ముక్కు పీన యనిపేరుకల్పించి ఇదికూడ అందురోగ ము ముక్కులందు రక్తము, నీచు కాదును నూకలకూడవలె మాంసముపెరిగి ఉచ్చాస నిశ్శ్వాసములకుఆటంకముకలుగుచు ఫర్లాంగువరకు ధ్వని వినబడుతుంది. ఈ వ్యాధినివ్యముగా ఎద్దులకు ఆవులకు కలుగుతుంది. ఆరంభములో తుమ్ముతుంది. క్రమేసి నాపం గ్రుడ్లు కంటికి కనబడని పురుగులు పెద్దపైతినుచు ఎవ కనకూడ పాడుచేస్తాయి. సంవత్సరము వరకుకూడ వుండుంది.

ఈ వ్యాధిగల పశువులు చెరువులలోను గుంటలలోను నీళ్ళు త్రాగుటకు పోయినప్పుడు ఆవుర గులు కొన్ని నీటిలో జేరగానే నత్తలు చిరుకప్పలు తినుట వలన వాటిలోనుండి మరల మంచిపశువులు త్రాగుటకు వచ్చినప్పుడు ఈవ్యాధి సోకుటయు గలదు. కొన్ని మామూలుగా యింటివద్ద నుండుతొట్లలో త్రాగుటవలన కూడ మంచి పశువులకు రావచ్చును ఈవ్యాధి వచ్చిన తరువాత మూడు మాసములకుగాని పక్షమునకు రాదు. దీనికి సరియగు చికిత్సలేదు.

చికిత్స

రైతులలో చాలమంది ముక్కు రంధ్రముల మీద వాతలు వేయుదురు. అంతమాత్రమునకే తగ్గదు.

ఆరంభమునుంచి వ్యాధితగ్గువరకు తులసిఆకురసము 10తు, మైలతు త్తిము 1/2 వడ్లగింజంత కలిపి ముక్కులలోపోయుచు లోపలికి బలముగలిగించు నస్తువులను పెట్టిచు అప్పుడప్పుడు పల్కనీతో కడుగు తుండాలి,

లేక ఫార్గసీవారి రామాయిల్ ను ముక్కులకు వ్రాసిన చూపించుచు కార్నేక్సును లోపలిపుండ్లకు రాయాలి లోపలికి నా తారి అరిఖును వాడును.

జలోదరము

పశువు చర్మముక్రింద ఒకవిధమగు ద్రవసదార్థము చేరినాద పెట్టేరోగానికి జలోదరమంటారు. ఈరోగము హృదయానికి గాని, కార్జమునకుగాని, మూత్రపిండాలకుగాని, సోకుతుంది

లక్షణాలు

పశువు కడుపువాచిపెద్దగావుండును. కడుపు ఒత్తితేగుంటవడుతుంది. నీరు అటుఇటు కదులుతుంది. వ్యాధిముదిరితే మలబద్ధకము

ఎక్కువగుటగాని లేకవిశేషనాలు ఎక్కువగుటగాని తటస్థించును
క్రమేపి దాహమెక్కువై శ్వాసతీవ్రతవల్ల వూపిరితిరుగక మరణించు
తుంది.

చికిత్స

ఇట్టి పశువులు జీవించుటకష్టము. అనుభవముగల వైద్యునకు
చూపించుము,

శ్వాసవరోధము

పశువుకంఠము, శ్వాస నాళములు మున్నగుభాగాలలో కలిగే
రోగకారణాల వల్లను, నీటిప్రవాహంలో మునిగి కొట్టుకొని పోవుట
వల్లను, ఆహార సంబంధముగు పదార్థములు గొంతునకు అడ్డము
పడుటవల్లను, త్రాడు, పలుపు బిగిసినందువల్లను తదితర కారణాల
వల్ల శ్వాసమార్గమునకు ఏర్పడే అవరోధమువల్ల పశువు ఊపిరి తీసి
కొనుటకు కష్టముగానుండును గాన జాగ్రత్తగాపరీక్షించాలి. ఇంకను
పుట్టిన దూడలు యొక్క హృదయ దౌర్భల్యంవల్లను రక్తహీనత,
తదితర వాతాది దోషాలవల్లను ఇంకను పొగవిష వాయువులవల్లను,
శ్వాసావరోధము ఏర్పడుతుంది. కాబట్టి అనుభవముతో, ఊహతో,
నూత్రముతో ఇట్టి ప్రమాదాలకు చికిత్సలు చేయాలిగాని మోటు
తనముగా చేయక వైద్యుని సలహాపొందాలి

ఇరువది ఆయిదవ జాగము

శిరోశ్లోకం

చెప్ప

ఈవ్యాధి ప్రతిజంతువునకు నశనశ్లకంగా అకస్మాత్తుగా కలుగుతుంది ఈవ్యాధిగల జంతువు జీవించినప్పుడు దాని నరాల భాగమందువుంటుంది అది చాలా కాలము ఉమ్మని కూర్చునట్టి గనదొనింటి కొన్ని గాలిలోను ఉండి ఉండునని విషము, ఉమ్మిమూలంగా తెలుసని నమ్మగలం. దాని శిష్టి స్థితి జంతువులు కఱచుటవలన వ్యాధి గల జంతువులకు ప్రతిరోగ సోకుతూవుంటుంది. అయినా ఉమ్మి స్థితి గల జంతువులను విషము కాటుచేయేర్పడిన చర్మానికి పురికి చేయించి, దానిని పురు కలుగ జేయనేరదు అట్టికాటు నామానంగా ఆ పురికి జంతువునెక్కడ ఉన్నదో కాటుచేయేర్పడుతుంది. ఈవ్యాధితిగలన జంతువు ఈ మూడు లేక అయిదు దినాలవరకు రోగచిహ్నము అగడపదు ఇంకేదా శవంతయు తాను వ్యాధికలిగిన జంతువునకు నాథారణంగా వ్యాధి ప్రారంభించినది మొదలు కొన్ని దినాలలోపే దానిని చంపగలదు. విషము వెన్నెముకకు, మెదడుకు చేరుకను ఈ వ్యాధి బయల్పడదు ఈ తావున చేరుటకై ఆవిషము నరాలవలనగా వ్యాధిగలదని కాట్టి కాటు మెదడునకు ఎంతవలెనా చంపగలదో జంతువుగా మెదడు కెక్కిత్వరత్వరగా రోగలక్షణాలు కన్పించుతాయి. ఈవ్యాధి కొన్నిటికి ఆరుమాసాలవరకు వ్రలుంది ఈకలకు పిచ్చివైతి తనతరజంతువును ఎక్కువకఱచుటనల్ల ఈవ్యాధిరాగలదు. ఇట్టికుక్కలను వెంటనే చంపాలి

లక్షణాలు

జంతువు మొదట వ్యాకులతతో వుండి మూతి విసుస్తూ మనుష్యులయొద్దకుగాని, తదితర పశువులయొద్దకుగాని చేరుటకీష్టమండదు గృహోపకరణముల క్రిందగాని, నిశ్శబ్దమైన స్థలములందుగాని దాని యుంటుంది. రోగము ముదిరినకొలది కోహద్రేకము కలిగి చిరాకుగ వుండి కంటికి కనబడినదాని నెల్ల కఱవబోతుంది. ఈగలను పట్టుకొనుటకు ప్రయత్నించుదానివలె అరచుచు తీరుగులాడుతూ వుంటుంది. ఒకవిధమైన చొంగ నోటనుండి కారుచూ ఆ చొంగ జిగటగాను, నురుగు నురుగుగా ఉంటుంది. ఆ చొంగ పశువుల పెదవులనుండి తీగవలె వ్రేలాడుతుంది. కండ్లు ఎఱ్ఱగావుంటాయి ఇట్టి స్థితిలో ఆజంతువు నోరు కొంచెము తెరచుకొని సరిగా ముందునకు పరుగెత్తుచు మార్గమున దానికి కనబడు ప్రతిదానిని పొడుస్తూ కఱస్తూ పోహూపుంటుంది ఆకలి మందగించి దానికి దొరకునట్టి యేవస్తువునో తినబోతుంది అది అరచునపుడు దానిఅరపు ఒక విధమైన లోహపుధ్వనిగలకూతగా మారిపోవునట్లు కనుగొనవచ్చును. ఇట్టిస్థితిలో వరణము సంభవించుతుంది పక్షవాతము కలుగుతుంది. ఆహారముతినదు. క్రిందిదవుడలు సన్నముగావుంటాయి. మ్రింగునపుడు కష్టపడునట్లు విశదచుగుతుంది చిట్టచివరకు కాళ్ళుచచ్చునడి విరేచనమాలై శుష్కించి చనిపోతుంది కొంతకాలము కదలకుండ వడియండిన తరువాత కొన్ని పశువులకు మరణము సంభవించుతుంది.

చచ్చినతరువాత కనబడే లక్షణాలు

ఈ వ్యాధిగల పశువుకడుపు కోసి చూచితే మట్టి, రాళ్లు, పుల్లలు, గడ్డి, చింపిరిబట్టలు మున్నగు వస్తువులతో నిండియుంటుంది. క్రిందిదవడ వ్రేలాడుతుంది. చిక్కనిద్రవము కారుతూవుంటుంది.

చికిత్స

లేక ఈవ్యాధిగల పశువుగాయముమీద గరిటెతోగాని ఇరువ కడ్డితోగాని కాల్చాలి. లేక ఘార్మసీవారి విషఘ్నినివాడుడు. లేక ప్రభుత్వ (పిచ్చికివేసే టీకాలమందును యిప్పించుము. దీనికి సరియగు చికిత్సలేదు

కొమ్ముడొల్లలు

పశువులకు జీర్ణ శక్తితగ్గుటచేత ఆహారము సరిగా పెట్టకపోవుట చేత శిరోవాతము వలన ఈ వ్యాధి ఉత్పత్తి యగుతుంది. రక్తము క్షీణించుటవల్లవిషసంబంధమైన గాలిని పీల్చుట వల్ల పశువు యొక్క మెదడు కరిగిపోయి ముక్కులగుండవిక్రమింపడముగాని చీమిడివంటి పదార్థముగాని కారుతూవుంటుంది కొమ్ము కొట్టిచూచినచో ఓటి మోతమోగుతుంది. ఈ వ్యాధి పుట్టిన వారి నుదినములకేపశువు క్షీణించుతుంది. వ్యాధి ముదిరిన యెడల కొమ్ముమాదగగాని పార్శ్వపులమాదగగాని పరిణామించుతుంది. కొమ్ములయందు రక్తమే మాత్రముండదు. రాత్రితడియన్నము తెచ్చి కొమ్ములమొదళ్ళచుట్టు రాచి ఒక దినముంచి ముక్కులనుండి కారుద్రవములో రక్తపు జీరకన బడుతుంది. రక్తపు జీరయున్న యెడల ఈకొమ్ముడొల్లలనిగ్రహించాలి. ఈ వ్యాధిగల పశువును నీళ్ళుత్రాగించునప్పుడు మూత్రం గగమువరకు నీటిలోముంచి గుటకలు వేస్తుంది.

చికిత్స

ఈ వ్యాధికి అనేకమంది అనేకరకములుగా చికిత్సలు చేస్తారు. శొంఠిమీతు, ఆవుపాలుఅర్థసేరు వంతున దినమునకొకసారి చింతెగింజంత వనగంధము దానిలో కలిపి ఒక నెలరోజులు త్రాగించితే తప్పక తగ్గుతుంది.

లేక కారుఇంగువ 1 1/2తు, నన 1/2తు, మూర్కొండాకుపసరు శితు, కలిపి చెవులలోపోసి, చెవులు కొమ్ములకు కట్టాలి. మంటగా వుంటుంది. గాన పావుగంటవరకు కట్టవచ్చునది తీసివేయాలి,

లేక దిరిసెనాకు పసరు ఆవు పాలతో త్రొక్కి రసముతీసి అందులో వసగంధము చింతగింజంతజేర్చి చెవిలో పోయుము.

లేక వస 2 తు, రసకర్పూరము 2తు, మంచిగంధము 2తు. పొగాకు 6తు, పావుసేరు సున్నపుతేటలో కలిపి చెవిలో పోయుము.

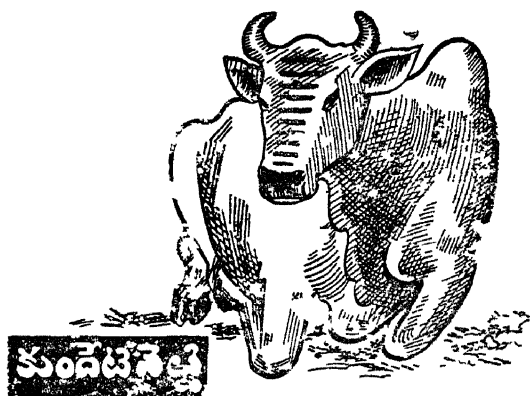
లేకమిరియాలు 1తు, చేదుజీలకఱ్ఱ 1తు. ఆవాలు 2తు. వెల్లుల్లి పాయలు 2తు, కలిపినూరి చెవిలో పిండుము.

లేక పొగాకురసముతో నీరుసున్నము కలిపిగాని లేకఅర తులము పాదరసముగాని, పశువు కొమ్ములకు బెజ్జములువేసిబెజ్జము లంచుందు పైమందువేసి గుడ్డపీలికలు పెట్టాలి. తరువాత నీలిరంగుగుడ్డ కాల్చినపొగ ముక్కులకు పెట్టించాలి.

లేక ఘర్మసీపారి వాతారిపొడిని వాడుడు.

కుందేటి వెఱ్ఱి

దీనినే తిక్త తెవులు, రిమ్మ అంటారు ఇది నాడికా సంబంధ మైన వ్యాధియై యుంది సరములకు సంబంధించిన కొన్ని దుర్గుణాలు

ముందు ప్రారంభమవుతాయి. ఈ వ్యాధి ఎల్లప్పుడు విసుగువిరామము లేక పని చేయించుండుటవల్ల సోమరితనముగా నుండుటవల్ల కపాల సంబంధము సరములశాఖ అస్వస్థత నొందువల్ల రాగలదు

లక్షణాలు

ఈ వ్యాధి మంచి బలముగల పశువునకు వచ్చుతుంది. పశువు తిన్నతో నేదోయొక భాగము మేకు గుచ్చుకొనినట్లుంటుంది. జ్వరము సమశీఘ్రముగా వుంటుంది. పశువు దవడలకు చాలబాధగావుంటుంది. నాలుక జారివిడుస్తూ, ముడుచుకొంటూవుంటుంది. తనతలను కొట్టపు గోడలకుగాని, తటతరవస్తువులకుగాని ఆనించి త్రోస్తూవుంటుంది. నెట్టిమూతలు చూస్తూ పైకెగురుస్తూ వ్యాధి ముదిరినకొల పశువు గిరగిర తిరుగుతూ నేలమీదపడుతూ లేస్తూవుంటుంది. ఈవిధముగా ప్రతిఅరగంటకు వచ్చుతుంది మనుష్యులను కరవపోవుట కొమ్ములతో పొడుచుట, బజారుల వెంటపరుగిడుట. ఆయా సముచే చొంగ వేయుమా క్రిందపడుకొంటూ కాళ్ళు నిగడదన్నతూ క్రమేణ సీరసముజేంది పశువు చనిపోతుంది. కండ్లు ఎరుపుగావుండి వ్యాధిముదిరినకొలది వెరిచూపులు చూస్తుంది.

చికిత్స

కరిదూపము-చేరెడు, శొంఠి-నవటాకు, మిరియాలు 2 తు, పిప్పళ్లు 1 తు కలిపి కషాయముకాచి దానిలో బీరాకుపండు-తవ్వెడు నెయ్యి-తవ్వెడు కలిపి త్రాగించాలి.

లేక పశువు కొమ్ములకు నూనెగుడ్డలుచుట్టి వెలిగించాలి. ఈ వేడిచే రోగముఆగుతుంది లేకజనపనారకొస కొమ్ములకుచుట్టి బిగించి ఒక గంటసేపుంచి ఊడదీయాలి.

పశువు ముచ్చిలి గుంటలో ఒక చుక్క మూతిమీద మూడు అడ్డగీతలు గీయాలి. వెలుతురు ఎండతగులకుండ కండ్లకు పశువుకలిపిన గుడ్డను మూతగా వేయాలి. ఛార్మసీవారి పశురక్షామృతం రామాయిల్ ను వాడుడు.

వ్యాధ్యధిక

ఈ వ్యాధిగల వసుధ, చాలా ప్రతిగా కాపాడాలి. బండిమో కులు గాన, చొచ్చితోస్తూ గాన, మోకాటి లుగాని తెచ్చితిపనుపుమెడకు వేసి చెట్టుకు గాన, పుడిగెలా, పట్టా, లేయెడల పశువునకు ఉదే కిము పచ్చినప్రడు లెలపక గోడలగుగాని చెట్లకుగాని తనతలను వేసి స్వోక్తోమింది అప్పుడు పశువునకు వాగ్రాపాయము రాగలదు. ఈ పశువుల చికిత్సకుల యింకలు చాలఃప్రము ఈ వ్యాధితాత్కాలికంగా తగ్గిన అప్పుడప్పుడు నూనెల, జులకు గానలగ్గదు.

మూర్ఛ

ఇకకెడకు సంబంధమును రోగమైయుంది, ఇదిపనిచేయించక సోమరి కావుంజే పుష్పాకు పుష్పం. ఈ వ్యాధిగల పశువును ఎక్కువగా కష్ట పెట్టరాదు. దీ నే మూర్ఛలేక హిస్తీరియా యంటారు,

అక్షణాలు

ఆరంభములో శరీరముపైన చెరుటపట్టి వణకుతుంది. శరీరము కృశించి కన్నులు మూయు తిప్పుతూ నోటినుండి నురుగువచ్చుతూ దాడలుబిగిసికొనిపోతాయి. ఈ వ్యాధినచ్చుటకు పూర్వము మేతతినదు. ఉశ్వాస నిశ్వాసము లెక్కువగుతాయి, అప్పుడప్పుడు పశువులరచు తుంది. ఈవిధముగా ఒకగంట లేక రెండుగంటలుండి తగ్గుతుంది. లేక వ్యాధిముదిరియెడల ఒకపూటవరకుండి తగ్గుతుంది. దినమునకు ఆరు లేక పదిమర్యాదములు ఉదేకితనుబట్టి వస్తుంది

చికిత్స

ఈ వ్యాధిరాగానే చిన్నిళ్ళ ఒకబిందెడు తలమీద పోయాలి. లేక స్మెల్లింగు పొట్టు వాగున చూపించుము. ఒకతులము ఇంగువ అర్థ పేగు వేడినీటితో కలిపి వ్యాధి రాకమునుపే త్రాగించుము.

లేక రినిమ్మకాయలరసము త్రాగించుము.

లేక ఘోరసీవారి రామాయిల్ వాతారి అరఖునువాడుడు.

లేక రావిచెక్క రసము అర్థ సేరు ఆవుపాలు అర్థ సేరు కలిపి వారము దినములు త్రాగించుము.

అంగిటి ముండ్లు పెరుగుట

వీటి నే ఆర్లు పెరుగుట అంటారు.

పశువు గొంతుక ద్వారము నుంచీ దడడలవరకు ఒక విధమైన మెత్తని ముండ్లు వుంటాయి. వీటి నే అంగిటి ముండ్లు అంటారు. అంగిటిలో ఒక విధమైన పొరయుంటుంది, జీర్ణకోశము తగినంత పనిచేయక గాని, జలుబువల్ల గాని, లేక ఆపారలు ఏకారణము చేతనైన విస్తరిల్లి ఒక విధమైన ముండ్లేర్పడుతాయి. ఈ ముండ్లు తెలుపురంగుగా, మరకొన్ని నలుపురంగుగా, ఉండి నిక్కబొడుచుకొని సూదులవలె వుంటాయి. ఈ ముండ్లకు సరియైన వికిత్స చేయనిచో, పశువు యొక్క గొంతు భాగము వాచి ఎక్కువ చేస్తుంది.

లక్షణాలు

పశువు మేత మేయునపుడు చాల శాధనముతుంది. మేత నెమరు కూడమానుతుంది. నాలుక లావుబారి, మేతతినలేక అప్పుడప్పుడు క్రక్కుతుంది. ఒక విధమైన తెలుపుజగురు నోటినుండి నెలువడుతూ మూతి విరస్తావుంటుంది. వ్యాధి ముదిరినకొలది పశువు విచారముగా నీరసముగా వుంటుంది

చికిత్స

అంగిలిలోవున్న ముండ్లను కత్తెరతో కత్తిరించాలి సామాన్య మైన కత్తెరలు పనికిరావు పశు చికిత్సాలయములో వుండే కత్తెరలు చాల మంచివి. కత్తిరించుటకు పూర్వము పటికపొడి ఆముండ్లకు

రాచి కత్తిరించాలి. నెత్తును కాచినచుభయపడనవసరములేదు కత్తిరించునపుడు చాలజాగ్రత్తగా కత్తిరించాలి. తెలిసి తెలియని వైద్యులు కత్తిరించినయెడల నాలుకగాని దవుడల భాగపు మాంసముగాని, తేలిపోతుంది కాబట్టిచాలజాగ్రత్తగా కత్తిరించాలి. ఎక్కువపొడుగుగా పెరిగిన ముండ్లుగాని, మొవ్వుబారియుండు ముండ్లుగాని కత్తిరించాలి చిన్నవి కత్తిరించక పోయినను నష్టములేదు. కత్తిరించిన ముండ్లను లోపలికి మింగనీయరాదు

మనవైద్యులు నడ్లుదంపి చేటతోవేసి చెరగకుండ కొంచెము ఉచ్చకలిపి రెండు మూడు పూటలుఆయుండ్లమీద వేసి తోముతారు కాని కత్తిరించినంత దృఢముగా ఈ చికిత్సకు లొంగవు.

ఇ రు వ ది ఆ ర వ భా గ ము

రక్తమూత్రము

ఈరోగముఅతివేడివల్లవినుగువిరాగుములేకపనిచేయుంచుటవల్ల విషసంబంధమగు గోమారులు పశువుశరీరములో స్రవేశించుటవల్ల కలుగవచ్చును ఈన్యూధి విషయంలో ముఖ్యముగా రోగనిదానము కనిపెట్టాలి. గోమారులవల్ల వచ్చినచో చాలాప్రమాదమని గ్రహించాలి.

అక్షజాలు

ఆరంభములో జ్వరము తీవ్రముగావుంటూ చలికూడవుంటుంది. శరీరము, బొడ్డుస్థానము ముడుచుకొంటుంది. ముఖ్యంగా మూత్రము ఆరంభములో తుమ్మచెక్క కషాయపు రంగువలె పలుచగావుండి

వ్యాధి ముదిరినకొలదిర క్తమునలెపోస్తుంది పశువు మూత్రము ఎక్కువగా పోసినకొలదీ శుష్కించుతుంది. మలబద్ధకముండి ఆకలిమందగించుతుంది దగ్గుకూడయుంటుంది నాలుగునుంచి వారమురోజులలో తగు చికిత్స చేయనిచో ప్రమాదమువకు రాగలను. అతివేడిజేసి రక్తమూత్రము పోసిన తగిన చికిత్సచేసిన క్రమేపి తగ్గుతుంది

చికిత్స

ఆరంభములో వ్యాధి లక్షణాలు కనుగొని జ్వరము తీవ్రముగా వుంటే సూరేకారము 4తు, మంచిగంధపుపొడి 6తు, చల్లటినీరు శేరు కలిపి ఒక్కపర్యాయమే త్రాగించాలి. వచ్చిగడ్డి తింటే పెట్టాలి.

అప్పుడప్పుడు ఉప్పు 2తు, పటిక 2తు, కలిపినూ శేరునీటిలో కలిపి దినమునకు రెండుమూడు మోతాదులు ఇచ్చిన తగ్గుతుంది

తుమ్మచెక్కరంగుగా మూత్రముండి తెలుపుగా, జిగటగల కండలుకూడ పడుతూ ఈగలు వాలుతూవుంటే ప్రమాదమని గ్రహించాలి.

ఇట్టి సమయంలో మెంతిపిండి 15తు, దూసరాకుపసరు శేరు, నీలసుందు 1తు, కలిపి ఒకే మోతాదు ఈయాలి లేక కావిరాయి అరగదీసి శేరు నీటితో కలిపిపెట్టుము అప్పుడప్పుడు నూకలజావగాని బాద్లిజావగాని పెట్టాలి. వేడిజేసి రక్తము త్రము పడుచున్నపుడు కొబ్బరి బొండుములోని నీటిని రెండుశేర్లు త్రాగించి, పేసిననెయ్యి 15తు. పెసరగుగ్గిళ్ళు పోలెడు, పంపదాగ చేరెడు కలిపి పెట్టుము. వేడినీటిని త్రాగించాలి. లేక పటికపొడి తుమ్మచెక్క కషాయం కలిపి రోజుకు మూడుసార్లు ఈయాలి.

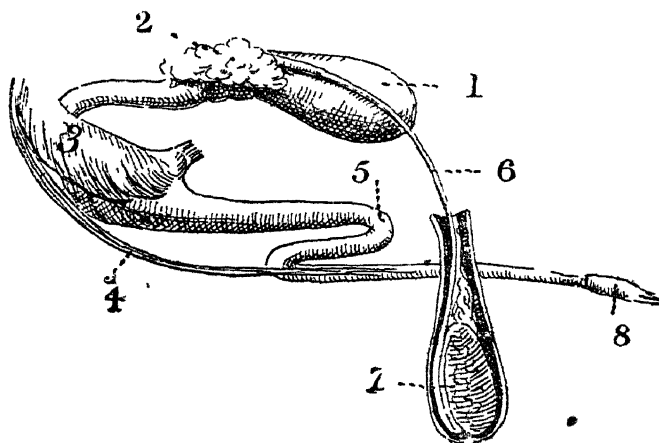
మూత్రపు సంచిలో రాళ్ళు

దీనినే శిలామేహవాతము, ఉచ్చిబుడ్డకందుట వాచుట, వీర్యము గట్టి పడుట అని పలువిధములుగా చెప్పుతారు.

ఈవ్యాధి అతివేడివల్ల, మలబద్ధకమువల్ల, కారిజపు అస్వస్థత వల్ల ఎక్కువగా పనిచేయించుటవల్ల, తదితర వాతములవల్ల, ఈవ్యాధి కలుగుతుంది. ఇది బహుచిత్రమైనవ్యాధి.

లక్షణాలు

జ్వరము బాగా న్నంటుంది. పశువుతో కఎత్తుచూపేడ వేయాలని తిరుగుతుంది. గాని బయటకురాదు అర్ధమే మేస్తుంది మరికొన్ని మేయక బాధపడతాయి. మూత్రము రక్తముతోనిక జీర్ణించి కనుగుంటలు విడుస్తుంది వ్యాధి ముదిరినకొలది దాహ మెక్కువగావుంటుంది నీరు త్రాగినకొలదీ పొట్టయుబ్బుతుంది. మూత్రకొళము ఉబ్బి పేడవచ్చు

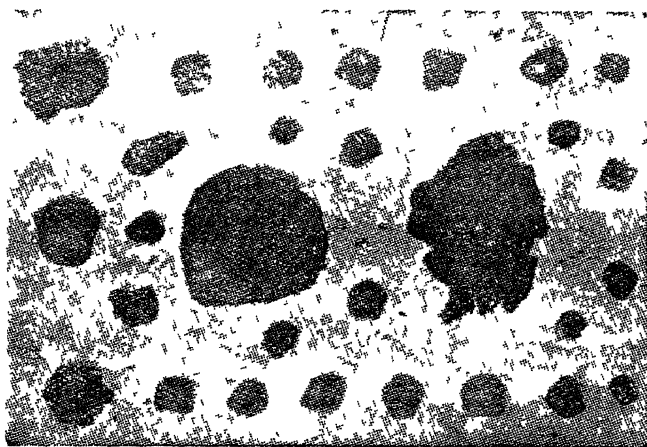

మూర్గము బంధించుతుంది. క్రమేపి పశువు శుష్కించి రక్తము తలకెక్కి ప్రమాదం రావచ్చు. మరికొన్ని పశువులు మూత్రము ఎరుపుగాగాని, పశువుపచ్చగాగాని చుక్కలుచుక్కలుగా పడుతుంది ఇట్లుపోయుటవలన కొంత ఆశకలుగుతుంది గాని వారము లేక పక్షము నెరిదిపములవరకు

యుంజే ప్రమాదము రాగలదు. లేదా తగ్గవచ్చును మరికొన్ని మూడు నాలుగు రోజులలోనే చనిపోతాయి కాబట్టి ఈవ్యాధినచ్చిన తరువాత అయిదారు రోజులలో మూత్రము పోయనిచో ఆపశువునకు వైద్యముచేయుట వృధాయని గ్రహించాలి.

చికిత్స

ఆరంభములో గోరు నెచ్చని నీటితో ఎనిమా చేయాలి మనిషి వలె పశువునకు మూత్రకోశములో కడ్డీ ఎక్కించి తీయుటకు ఏలులేదు పశువు మూత్రకోశము ఏరితిగా వంకరిగా వుంబుందో చూడండి.

రైతులు ఆతురతపడుతారు. మూత్రకోశములో నునుపువంటి చక్కని రాళ్ళుపుట్టుతాయి. ఇవే అడ్డుపడి పశువును బాధించుతాయి. శస్త్ర చికిత్సచేసినప్పటికి చాలా పశువులు చనిపోతాయి

ఆరంభములోనే మూత్రమును జారీచేయు సూరకారము, రేపల్చిన్ని, కొబ్బరినీరు మున్నగునవి అనవముమాద వాడాలి.

సాధ్యమైనంత

శిలా మేహవాతము, తదితర రోగాలలో నీరుడు బంధించి నిలువయుండి బాధపడుచున్నపుడు అనుభవముగల వైద్యునకు చూపించాలి.

అతిమూత్రము

పశువును ఎక్కువగా పనిచేయుచుటవల్ల, న్యూమోనియా వ్యాధి సంభవించుటవల్ల, కారిజము సరిగా పనిచేయక పోవుటవల్ల, విషపదార్థములు తినుటవల్ల నీచితుంగ మొదలగు గడ్డిదినుసులు తినుటవల్ల ఈ వ్యాధి కలుగుతుంది ఇదితరచుగా సంభవించే వ్యాధికాదు ఇంకను పశువు శరీరములోవుండే చక్కెర పదార్థము ఎక్కువగా కలియుటవల్లకూడ ఈ వ్యాధిరావచ్చును. అందుచే దేహములోని జలభాగము లన్నీపోగి పోవహించుతాయి.

లక్షణాలు

ఈ వ్యాధిచే బాధపడుపశువు మూత్రము హెచ్చుగావడముతూ వుంటుంది. వ్యాధిముదిరినకొలదీ దినమునకు 400 బౌన్సులవరకుకూడ పోస్తుంది. పశువు శుష్కించుతుంది మూత్రముపై ఈగలు విశేషముగామూగుతాయి. ఈమూత్రముపడినభాగముఎండిపోయినతర్వాత అచ్చటతెల్లగా వుంటుంది. ఈ శ్లేషపుగంధునబట్టియే ఈరోగనిదానమును గ్రహించాలి. మేతసరిగావేయదు. పశువుకాళ్ళు వాచి కండ్లు పొరలు గ్రమ్ముతాయి ఈవేడి గమానముగా వుండదు. వర్షము కురియునప్పుడు, ముబ్బుగా వుండునప్పుడు, నీరుడుఎక్కువగాపోస్తుంది. ఈ వ్యాధిగల పాడిపశువులు సరిగా ఎదగావు.

చికిత్స

పచ్చిబెల్లలిపాయలు- అర్ధశేరు నవటాకు, కల్లుబెల్లం-అర్ధశేరు నవటాకు కలిపిత్రొక్కి వారము దినములు పెట్టాలి.

లేక కలబందరసము 4తు, ఆవుసాలు అర్ధశేరు కలిపి అప్పుడప్పుడు పెట్టాలి.

లేక పటికపాడి అరతులము, వేడినీరు అర్ధశేరు కలిపి తాగించాలి.

లేక పచ్చితంగేడు చిగుళ్ళ రసము శీతం, దినమున కొకసారి త్రాగించాలి.

లేక పశురక్షామృతమునుగాని, వాతారి పొడకుగాని వాడుము

హెచ్చరిక

గోధునుపొట్టుగాని, కందిపొట్టుగాని, నువ్వులపొట్టుగాని, తెలిక పిండిగాని, ఉలనగుడ్డిళ్ళుగాని, నువ్వులుబెల్లముకలిపి త్రొక్కిగాని పెట్టుచుండాలి. ఈవ్యాధిగల పశువులకు అప్పుడప్పుడు విశ్రాంతి ఈయాలి పశువుఎంతఆహారముతినననుఎంతనీరు త్రాగినను తృప్తికాదు

వీర్యనష్టము

ఈవ్యాధి వాతమువల్ల మిగుల కాకవల్లగాని, అజీర్తివల్ల, మత్తుపరార్థములు పెట్టుటవల్ల, మలబంధమువల్ల, వేడిపదార్థాలు పెట్టుటవల్ల, ఆసనభాగములకు దెబ్బతగులుటవల్ల రావచ్చును.

లక్షణాలు

ఆరంభములో మూత్రము ధారాళముగాపోస్తూచివరకునున్నపు తేటవంటిమూత్రమునువిడచుతుంది ఈవ్యాధిముదిరిన కొలదిమలబద్ధక మేర్పడి మూత్రమువెంట అప్పుడప్పుడు వీర్యము పగుతూవుంటుంది. మూత్రకోశముచెడిపోతుంది అప్పుడప్పుడు వీర్యముచుక్కలు చుక్కలుగా గాని కుతపలు కుతపలుగాగాని, పడుతూ ముల్లుగుచ్చుకొన్నట్లుగా మంటకలిగి యుంటుంది. సొమ్మసిల్లుతుంది. కడుపునొప్పియుంటుంది. దుర్బలత్వమెక్కువై పశువునీరసించి చావునకు సిద్ధమగుతుంది

చికిత్స

నీదుల్లిపాచులు అరవీసె, ఆవుపాలుసేరు, జిల్లేడిపువ్వులు 6 గుప్పెళ్ళు. నల్లమందు అరతులము కలిపి ఉడకబెట్టి వెలగకాయంత ముద్దచేసి రెండుపూటల రెండుముడ్డులు పెట్టాలి.

లేక జాజికాయ 4తు, జాపత్రి 3తు, లవంగాలు 4తు, పోక చెక్కలు 2తు, కలిపి పొడిచేసి తేనెలో కలిపి తగ్గువరకు ప్రితిపూట తినిపించాలి.

లేక అరటిపండుసగముముక్కలో నిలుపున వేలితో రంధ్రము చేసి దానినిండ మట్టిపాలు పోసి ఒకగంట సేపుంచి పశువునోటిలో వేయాలి.

లేక మామిడిపిండెల చూర్ణము 2తు, వేడినీరు అర్ధశేరు కలిపి త్రాగించాలి

లేక విబ్రోవాతారి కలిపిపెప్పము

ఈవ్యాధిగల పశువులో పనిచేయించరాదు. విరేచనములకు అప్పుడప్పుడు మందిచ్చుచుండాలి అజీర్తియున్న చో తగినచికిత్సచేయాలి. సరియైనవేళకు ఆహారము పెట్టాలి

మూత్రరోగాల విషయాలు

పశువులకుమానవులకువలె ఉచ్చబుడ్డలోరాళ్ళు, అతిమూత్రం మధుమూత్రం మున్నగు పలువిధ రోగాలుకలుగుతాయి.

మూత్రముతో స్వేతధాతువువచ్చుట

పశువు దేహతత్వానికి సరిపడని ఆహార పానీయములు స్వీకరించుటవల్లను, మూత్రోశములో తదితర రోగాలు కలుగుటవలన అతివేడిచేసి అల్బామినియం స్వేతధాతువుమూత్రముతో వెలువడుతూ వుంటుంది. అందుచేత పశువుశుష్కించుతూ. సరముల బలిహితచే కాళ్ళతీపులు వగైరా కలిగి బాధపడుతూ వుంటుంది. ముఖ్యముగా కోడెదూడలకు, మదించిన గిత్తలకు ఈ వ్యాధి అరుదుగా వస్తుంది.

మూత్రాపరోధము

పశువు మూత్రకోశాన్ని హానికలిగించే క్రిములవల్లను, మూత్ర కోశములోవాపు, చీము, దుర్వాంశము రాళ్ళు, సుద్ద మున్నగునవి అడ్డుపడుటవల్లను, పిల్లి పెనర, మినజ, పెరర మున్నగు వాతముచేసే గడ్డిజాతులు మున్నగునవి తినుటవల్లను మూత్రము బంధించి కడు స్రుబ్బుట, అసరమితమైనబాధ. పోటు, చుగుకు, భరింపరాని వేదనతో వుండుటయేగాక మూత్రముకొన్ని ట్ కి ధారాశయ గా వెడలక రక్తము చీముకలసిన చుక్కలు చుక్కలుగా పడుటయుకలదు మూత్రాన్ని వెడలించే చికిత్సలు చేయాలి

మూత్రముతో చక్కెర వెడలుట

మానవులకువలెనే పశువులకు మధుమూత్రోగము వుంది. ఎక్కువ పిండిగలదాణాలు తీపిగల సదార్థములు పెట్టుటవల్ల పశువు మూత్రము పోయునపుడు చక్కెర పదార్థముతో కలిసి పోస్తుంది. పోసినతరువాత మనము పరీక్షించిన భూమిమీద తెలుపువంటిచక్కెర పదార్థము పేరుకొంటుంది. అట్టినమయములో తీపివలన ఈగలు చీచులుకూడ మునుకుతాయి. ఇంకను నరముల అస్వస్థతవల్లను మూత్రపిండాలకు సంబంధించిన అస్వస్థతవల్లను కూడ ఈరోగము రావచ్చును. దీనినే మధుమూత్ర రోగమంటారు

అతిమూత్రము

పశువులకు నరముల సంబంధమగువ్యాధుల వల్లను, తనతల్లి నందుల సాంప్రదాయమువల్లను ఈవ్యాధిరావచ్చును. అతిమూత్ర మనగా మధుమూత్రమువలెగాక మూత్రము జాస్తిగా పోయుటవల్లనే అతిమూత్రమంటారు రోజునకెన్నో పర్యాయాలు మూత్రముపోయుట వల్లపశువు శుష్కించి, నరాలు బంహీనతజెంది, ఆకలి ఎక్కువగా నగుచు, చర్మముయొక్క మృదుత్వం నశించి తీవ్రరూపముదాల్చి కొంతకాలమునకు మరణమునకు సిద్ధమగుతుందిగాన బలవర్ధక జ్ఞాప ధాతీను యిచ్చుతూ కాపాడాలి.

మూత్రకోశములో గ్లావు

మానవులకువలె పశువులకుకూడ మూత్రకోశములో చిన్న చిన్న స్ఫటికంవలె వుండేరాళ్ళు వుత్పన్నమై పశువును బాధించుతాయి. మానవులకైతే మూత్రకోశములోకి కడ్డిఎక్కించిగాని, ముందుఎక్కువే తీసి పరీక్షించిగాని, అపునరమున్న శస్త్రచేసిగాని రాళ్ళనుతీస్తారు. పశువుల మూత్రకోశము వంకరగా యుండుటవల్ల మూత్రకోశములోని కిక్కిరించుటకుగాని రిబ్బకుట్యును ఎక్కించుటకుగాని వీలుండదు. అందుచేత అనుభవముగలపశువైద్యునికి చూపించి తగినచికిత్స చేయించాలిగాని ఇతరులతో ఏ ఆకుపనదుపోయించినా. ఏ మందులు పెట్టినా ప్రయోజనము యుండదు. ఈరీతిగా పశువులకుకూడ పలు విధములైన మూత్రకోగాలు పశువులకు సంభవించినపుడు ఈ చింతామణిలో తెలిపిన రోగనిదానాలు చికిత్సలేగాక ఇంకను అపురమని తోచిన మీ ఫిర్కా ప్రభుత్వ పశువైద్యునికి చూపించుట వంచిది. అంతేగాని తెలిసి తెలియని చికిత్సలు చేయరాదు.

మూత్రకోశమువాపు

పశువు మూత్రకోశము చివరభాగములో వుండుపడిగాని, ఏదైనా దెబ్బతగిలినగాని, ఏదైనా విషపురుగులు కుట్టిగాని, పశువు మీదకు ఎక్కినపుడు మూత్రకోశము చర్మము చిట్టిగాని, తదితర రోగాలలోవచ్చే చెడువాపులు ఈ మూత్రకోశానికి సోకుటవలన గాని ఈ వాపురావచ్చును. గాన వివరముగా పరీక్షించి తగినచికిత్సలు చేయాలి.

నపుంసకత్వము

మానవులకువలెనే పశువులకుకూడ నపుంసకత్వము వస్తుంది. కొన్ని పశువులకు పుట్టుకతోనే వస్తుంది. ఇట్టిపశువునకు తగినచికిత్సలేదు. మధ్యలో ఆబోతుకుగాని, దున్నపోతుకుగానినపుంసకత్వమువచ్చినపుడు

మూత్రకోశములో కరువు ఏదైనావుందా? ఏమైనా నూత్నజీవులు ప్రవేశించి వీర్యాన్ని పెంపొందించుటలేదా? ఏమైనా గనేరియావంటి రోగమేదైనా సోకినదా? సరాల దౌర్బల్యం వలన లేపనశక్తి తగ్గినదా మున్నగు విషయాలను జాగ్రత్తగా అనుభవముగల పశువైద్యునకు చూపించి తగినచికిత్సచేయించాలి. లేదా తెనాలి సహదేవ పశువైద్య ఫార్మసీవారికి వివరాలు తెలిపితే సలహా తగినవంతు పంపుతారు.

మూత్రపురీషములు

అప్రయత్నముగా నెడలుట

పశువుశరీరంలో యేర్పడిన రోగాల దోషాలవల్లగాని, అంగ దౌర్బల్య కారణమువల్లగాని, సరములదౌర్బల్యమువల్లగాని, తదితర రోగకారణాలవల్లగాని ఇట్టివి తటస్థించుతాయి. ఇట్టిపశువునుకూడ వైద్యునికి చూపించుము

మూత్రపురీష మార్గాలు

పుట్టికతోనే బంధింపబడుట

కొన్నిదూడలు పుట్టినపుడే పేడనచ్చేరంధ్రము, మూత్రము వచ్చే మూత్రనాళము పలుచని చర్మంతో కప్పబడి యుంటుంది. 24 గంటలలో దానికి అనుభవముగల వైద్యునితో చికిత్స చేయించాలి లేనిచో ప్రమాదానికి గురియగుతుంది. నాటువైద్యులలో కొందఱు అమూసికోనిపోయిన భాగాన్ని కన్ననికత్తితో చీల్చి ద్వారమును తెరుస్తారు. మరికొందఱు మోటుగా కోస్తారు. ఇట్టిపనులు అనుభవం గల పశువైద్యులకు చూపించుట మంచిది.

గూనిమోకాళ్ళు వలకరలు

దూడలు పుట్టగానే కొన్నిటికిగూని, మోకాళ్ళునుడలుచున్న మోకాళ్ళ ఎముకలు గట్టిగానుండుట, డెక్కెలు ముడుచుకొనిపోవుట, తల్లిమెడ ఒకప్పక్కకుపోవుట మున్నగువి లక్షణాలు అప్పుడప్పుడూ

కలుగుతుంటాయి, ఇట్టివానికి వెంటనే తగిన చికిత్సలు అనగా వంకర తిరిగినభాగాలకు మంచిగుడ్డలుచుట్టి నునుపుగల వెదురుబద్దలతో కట్లు కట్టుచు తైలములతో మర్దనచేయుచూ, తోముచూ, అపుసరమున్న కాపులుతీయుచు కాపాడితే కొన్నిటికి యదాస్థితిలోనికి రాగలవు. దూడవయస్సు ముదరకమునుపే ఇట్టిచికిత్సలు చేయాలిగాని తరువాత అంత ప్రయోజనము వుండదు

ఇ రు వ ది ఏ డ వ భా గ ము

నేత్రరోగాలు

జ్ఞానేంద్రియములన్నిటిలోను నేత్రము ప్రధానమైంది. రమణీయములైన దృశ్యాలవలన కలిగే ఆనందము మనకు జంతువులకు నేత్రాలవల్ల కలుగుతూవుంది వస్తువులయొక్క పరిమాణము, ఆకారమురంగు ఆకారమురంగుదూరము మున్నగు విషయపరిజ్ఞాననేత్రాలవల్ల మనము జంతువులు సంపాదించు కలుగుచున్నవి. నేత్రమునున్నతమైన అవయవము. అందుచేతనే సృష్టియందే భగవంతుడు దానికి అనేక రక్షణలను యిచ్చియున్నాడు అందు ముఖ్యముగాకంటిలోని గుడ్డునుకాపాడుటకు కనుబొమ్మలను కను వెండుకలనురక్షకములుగా సృష్టించియున్నాడు. ఇంకనుకంటిలో దుమ్ము క్రిమి కీటకములు చేరకుండునట్లును, సామాన్యగాయాలుతగులకుండునట్లుకూడా నేత్రాలు కాపాడుతాయి.

నేత్రమందలి ముఖ్యభాగములు

పశువు కనుగుడ్డు గుండ్రముగానుండి కనుగుంటలో అమద్ది బడియుంటుంది అందుచేతనే సామాన్యముగా దెబ్బతగలదు కను

గుడ్డు మిక్కిలి కోమలముగావుంటుంది. దీనిచుట్టు కనుగుంటలయందు ఒకవిధముగా కొవ్వుపదార్థముతో కప్పబడుతుంది. ఈపదార్థముదిండు వలె యుండుటవల్ల గుడ్డునకు అదురుదెబ్బలు తగులకుండను ఎముకలతో రాపిడికలుగకుండను, గుడ్డుఅటుఇటుతిప్పుకొనుటకును, దానికి వేడిమిని కలిగించుటకును వుపయోగపడుచున్నది కొన్ని పశువులగుడ్డు గుంటుయందుబోతుగా అచుర్పబడి యుండక మెరకగావుంటాయి అందువలన నేత్రాలు పెద్దవిగా కనబడుతాయి. దీనితో పైభాగముండుండే పొరనే తెల్లగుడ్డు అంటారు దీనికి వెనుక భాగమునందుండేది మధ్యపొర ఇది నలుపుగావుండుటవలన నల్లగుడ్డుఅంటారు. పశువుకను గుడ్డు పైపొర తెలుపుగా నుండి ముక్కిలిదృఢమైన నారవంటిపదార్థముతో అమర్పబడినది. పొరలన్నిటిలోను ఈపొరగట్టిగా నుండుట వలన ఇదిసాధారణముగా బద్దలుకానేరదు. కనురెప్పలు ఎల్లపుడు ఆడుచుండుటవల్ల తెల్లగుడ్డుయొక్క నునుపును, దానిగుండాపోయే వెలుతురును పోచచ్చేశక్తిని కాపాడుతూవుంది. కనురెప్పలుఆడుచుండుటవల్ల తెల్లగుడ్డు ఎప్పుడు తేమగావుండి కంటిని శుభ్రముచేస్తుంది. రెప్పకను వెండుకలు, తెల్లగుడ్డు, నల్లగుడ్డు ఈనాల్గింటిచుద్యగాదృష్టి హండలము ఏర్పడియుంది.

కంటిపువ్వు

కంటిలో ఏకారణమువల్లనైనా పువ్వువేసినయెడల నల్లగుడ్డు మీద ఒక తెలుపు చుక్కవుంటుంది. దీనినే పువ్వు అంటారు. కంటికి దెబ్బతగులుటవల్ల, చిన్ననలునులు పడుటవల్ల, వాతరోగమువల్ల ఈపువ్వు ఒకటిగాని రెండుగాని ఏర్పడవచ్చును.

లక్షణాలు

ఈపువ్వు యేర్పడిన పశువు మిట్టి మిట్టి చూస్తూ పోతుంది వెలుతురు చూడలేక బాధపడుతూ కంటినుండి నీరుకారుతూ వుంటుంది.

పకాలములో తగిన చికిత్స చేయకపోతే అంధత్వము ఏర్పడి శుక్లము గడ్డకట్టుతుంది. శుక్లము గడ్డకట్టిన తరువాత కన్ను రాదని తెలిసి కోవాలి.

చికిత్స

దిరిసెనచెక్కరసము 2తు, ఉప్పు 1/4తు, మిరియాలు 1/4తు తెచ్చినూరి రెండుదినములు కుడికంటిలో పువ్వుయినయెడల ఎడను చెవిలోను, ఎడమకంటిలో పువ్వుయిన కుడిచెవిలోను పోయాలి. నాలువైద్యులచెట్టా.

లేక కొద్ది దొండాకుప పురున్ను, రెండు మిరియములు తెచ్చి నూరి కండ్లలో పెట్టాలి.

లేక మండపనుపుకొమ్మ, ఉప్పుగల్లు, మిరియము తెచ్చి కాకరాకు పురుతోగాని, అవిసెరకు పురుతోగాని కంటిలో పెట్టాలి.

లేక పొగాకు ఉప్పు గోడలో వేసి మెత్తగానూరి తెల్లనిగుడ్డలో వేసి కంటిలో పిండాలి. లేక నేత్రాంజనం నె. 1 వాడుడు.

లేక సబ్బు, చీనాపంచదార మెత్తగానూరి కంటిలో పెట్టుము.

కంటి పొరలు

ఈవ్యాధి పశువుయొక్క కంటికి ఒకదానికిగాని, రెండు కండ్లకు గాని, రావచ్చును. బింబముగుండా వెలుతురుపోదు. కనుక చూపు కనపడదు, అవగాకాంతిహీనమైనపొర గప్పియుంటుంది. బింబమంతయు పొరగప్పియున్నప్పుడు కొన్ని కిరణములలోపలికి పోవుట చేత కొంచెము చూడగలిగియుంటుంది ఈవ్యాధి పశువులకు మధ్యవయస్సులోగాని ముదివయస్సులోగాని, వాతమువలనగాని, తదితర వ్యాధులవలన గాని రావచ్చును.

లక్షణాలు

పశువునకు మొదటిదినము కనుగుడ్డమీద సన్నపొర క్రిమిలే యుండి మరుసటిదినమున ఈ పొరమీద మరొక పొరక్రమిద్దశసరిగా కాన్పించుతుంది ఈవిధముగా వారము దినములవరకు దినమున కొక పొరవంతైన క్రిమ్ముకొని గుడ్డంతా తెల్లబడి తరువాత సన్నని పురుగులు ఆ గుడ్డు పొరలలో ప్రవేశించి అటునిటు తిరుగుతూ వుంటాయి.

చికిత్స

సబ్బు 1తు, కలకండ 1తు, తెచ్చి మెత్తగానూరి కంటిలో వారముదినాలు పెట్టుము.

లేకవాకుడాకుపసరులో కలకండమెత్తనిదికలిపి కంటిలోవారము దినములు పెట్టుము.

లేక ఉప్పువాకుడాకుపసరు వెన్నలోకలిపి రెండువేళల కంటిలో పెట్టవలెను. లేక నేత్రాంజనమును వాడుడు.

అవిరి

పశువులకువాతరోగమువల్ల, కాకరోగమువల్లకండ్లకుఅదరుదెబబలుతగులుటవల్ల, మనుష్యులురాళ్ళుమొదలగునవి పశువులమీదవిసరున పుడుకంటికితగులుటవల్ల, దుమ్ముతోనుండునలకలు పడుటవల్ల, ఎప్పుడు చురుకుగా నుండి బొల్లిచుచ్చలు గలిసి స్వారి చేయుట వల్ల ఎద్దులకు ఈవ్యాధి రావచ్చును దీనిలోపుట్టఅవిరి, కోడిజుట్టుఅవిరి, గుడ్డుఅవిరి అనునవి వుంటాయి. ఏజాతియైనను ఆరంభములో చికిత్స చేయవలెను గాని ముదిరిన తరువాత నేమియు లాభములేదు. అవిరికి సరియైన చికిత్సలుచేయక ఎల్లపుడు రోగపశువును పనిచేయించుటవలన మెదడు

కరిగి కనుగ్రుడ్డు క్రుళ్ళిపోయి మాదగా అగుతుంది కాబట్టి చాల జాగ్రత్తగా అవిరిచికిత్స చేయాలి కంటిమాదను గూర్చి మాదప్రకరణలో చూడుడు.

లక్షణాలు

పశువు ఎండగాని, వెలుతురుగాని చూడజాలదు కంటినుండి నీరు విస్తారముగా కారుతూ కన్ను రెపరెపలాడుతుంది. రెప్పలా వెక్కి క్రింది పొర ఒత్తుబారి యుంబుంది ఇంకను రెప్పలమీద సన్నని పొక్కులు కూడ లేచి కంటి గ్రుడుమీద దుర్మోసము పెరుగుతుంది. ఈ దుర్మోసము కంటి లోపలనుంచి పుట్టుతుంది. ఇల్లుపుట్టిన గ్రుడ్డు చెడినదని గ్రహించాలి. దీనినే కంటిమాద యంటారు.

చికిత్స

పశువుకంటి లోపలిభాగమందును, రెప్పలమీదను నుండుమలిన పదార్థములను తీసివేసి పటిక నీటితో కండ్లను శుభ్రముగా కడుగుతుండాల్సి.

తరువాత వాకుడాకు పసరు 1తు, వెన్న 2తు, ఉప్పు 1/2తు, కలిపి ఉదయ సాయంకాలములందు కంటిలో పెట్టాలి.

లేక పేరిననెయ్యి 1తు, పెంకుపొడి 1/2తు, అరటిదుంపరసము 1/2తు, కలిపి కంటిలో 5 దినములు పెట్టుము.

లేక చిల్లగింజను తేనెలో అరగదీసి పచ్చకర్పూరము కలిపి కండ్లయందు పెట్టుము.

లేక కావిరాయి నీటితో అరగదీసి గుడ్డకుపట్టించి కండ్లపైన వేయుము. గ్రుడ్డుమీద కొయ్యగిండలున్న గోరుతో గ్రచ్చి చిదిపి నేత్రాంజనమును వాడుడు.

మాదయైనచో గ్రుడ్డుతీసివేయించాలి.

కామెర్లు

ఇది పైత్య రస సంబంధముగు న్యాధి. పైత్యరసమధిక మగు నపుడు అది రక్తములోనికిచేరి శరీర మునకును, కండ్లకును పశువున న్నే గలుగజేస్తుంది ఈ న్యాధి కొలదికొన్నింటిలో తిగుట యు, లేక చాలా కాలముండుటయు గూడగలదు

లక్షణాలు

కండ్లలోని తెలుపు, ఆకుపచ్చగా గాని, పసుపువర్ణముగా గాని యుంటుంది. పశువుచర్మము నలుపురంగుతో కూడిన పసుపుచామగలిగి యుంటుంది. పశువునకు జ్వరముసోకిమందకొడిగావుంటుంది. కొమ్ముల మొదళ్ళు వేడిగా వుంటాయి. పేగులలో మలబద్దక మేర్పడుతుంది. పశువుశరీరముపై దురదగా ఏర్పడి నాలుకపూస ఒక విధమైన పొర గ్రమ్ముతుంది విరేచనము తెలుపుగా గాని, రేగడిచర్మముగా గాని యుంటుంది. మూత్రము నల్లజేగు రంగుగాపోస్తుంది. ఆకలిఎక్కువగా పశువు విచారముగావుండి నెమరు పరిగ వేయదు.

చికిత్స

ముసాంబ్రము2తు, నేలజేము 11/2తు, కలిపిబెల్లపుపానకముతో నాలుగు దినముల కొకసారి యిచ్చుచుండులి.

లేక పిప్పళ్ళు 1/2 తు, మిరియాలు 1/2 తు, మెత్తగానూరి వెన్నపూసతో కలిపి కంటిలో పెట్టాలి.

లేకఉత్తరేణి ఆకుపసురు 4తు, పెరుగుఅర్థశేరుకలిపి నాలుగు దినములు ఉదయపు పూట త్రాగించాలి.

లేక ఊడగవట్టవేరు రసం పితులములు, మజ్జిగ అర్థశేరు కలిపి త్రాగించాలి.

లేక గుంటకలి జేరి ఆకురసము కాలుకగా జేసి కండ్లలో పెట్టుము.
కన్ను గ్రుడ్లమీద అవిరిపుట్టు పెరిగినయెడల శస్త్రము చేయవలసియుండును.
డాక్టరుగారికి చూపించుము వాతారి, నేత్రాంజనమును చూడుడు.

కండ్లవిరుపు-నీరుకారుట

రక్తరోగమువల్ల అతివేడివల్ల, కండ్లలో ధూళి మున్నగునవి పడుటవల్ల వినుగు విరామము లేక రాత్రింబవళ్ళు పనిచేయించుటవల్ల ఈవ్యాధిపశువులకు కలుగుతుంది కొన్ని పశువులకు చిన్న నాటినుండి విశువక కండ్లనుండి నీరుకారుతూ వుంటాయి. పశువు మెదటిలో పుట్టిన వ్యాధియే దీనికి కారణమైయున్నది. ఈవ్యాధి వంశసంపరమము గలదవుటకొన్ని పశువులలో కలదు కొన్ని పశువైద్య శాస్త్రమును తెలుపుతున్నాయి అధిక వాతముగల పశువులకుకూడ నీరుకారుతుంది

లక్షణాలు

పశువునకు గుడ్డుపెళార వాచి యెర్రబడుతుంది కన్నీరు వేడిగా వుంటూ కంటిలో ఎరుపుజీరలుకూడ యుంటాయి పశువు కన్ను మిక్కిలి ఎరుపుగానున్నచో వెలుతురును కూడ చూడజాలదు. మామూలుగా కొన్ని పశువులకు నీరుకారుతాయి. వాతమువలన కలుగుతుంది,

చికిత్స

పశువునకు వెలుతురు ఎండ అంతగా తగు నీయరాదు. కండ్లను ఉదయ వేళలయందు వగరునీటితో కడుగుతుంతు. పశువుకన్నులు మిక్కిలి ఎరుపుగానున్నచో 30, 40 తులాల ఆముదమును త్రాగించుము.

లేక కందిగింజల గంధము కండ్లలో రెండువేళల పెట్టుము

లేక పశువు మాడుపట్టున ఆముదముకాచి రెండుమూడు దినములు పెట్టుము.

లేకపోగించిన పటిక అరతులము తెచ్చిదానిలో నూక్కుముగా నల్లమందువేసి చింతాకురచముతో కాలవేసిన వేడిపొరమీద మర్దన చేసి కండ్లకు పెట్టుము.

ఘర్మసీవారి నేత్రాంజనము చక్కగా పనిచేస్తుంది.

కంటిపుసులు

పశువులు విసుగు విరామము లేకుండ పనిచేయించుటవల్ల వాత రక్త రోగములవల్ల ఇంకను కంటికిగాని, తలకుగాని, అదురుదెబ్బలు తగులుటవల్ల ఎండలో పనిచేయించుటవల్ల అతివేడివల్ల నేత్ర గోళములలో జబ్బుండుటవల్ల ఈపుసులుపుట్టుతాయి.

ల్లక్షణాలు

కన్ను తెఱ్ఱబడుట నీరు కారుట, దురిదకుడు వ్రుండవచ్చును ఆ భాగమందే గడ్డలుకట్టకన్నుల మొదటిభాగమందు పుసులునీరుకారుతూ వుంటాయి. చూచుటకు పశువు చాల అసహ్యకరింగా వుంటుంది. ఈగలు కూడ ఆగడ్డలమీద ముసిరి కండ్లను చెరుపుతాయి.

చికిత్స

ప్రతిదినము పశువుమాడున అముదము కాచిపోస్తుండాలి ఇట్లు నాలుగైదు దినములు చేయాలి. పటికనీటితో కండ్లు కడుగుచుండుము.

లేక పసుపుగాని, కుంకుమగాని కండ్లలో పెట్టుము.

లేక సోరచేపతలలోని రాయి, ఖర్జూరగింజ, చనుబాలతో అరగదీసి కంటిలో పెట్టుము

రేజీకట్టి

కొన్ని పశువులకు రాత్రిపూట కండ్లు ఏమాత్రం గన్నించవు. ఈవ్యాధిని పశువుయొక్క చర్యలను బట్టి కనుగొనవలసినదే గాని

సాధారణముగా నేత్రపరీక్షవలన తెలిసికొనుట దుష్టరము. కొన్ని దూడలు పుట్టిన వారముదినములలోనే ఈవ్యాధి జన్మించుతుంది. ఈవ్యాధిసూడ ఎంత పరంపరముగ వచ్చుననికొందరు డాక్టర్లు చెప్పుచున్నారు ఇంకను ఫ్యాక్టరీలోనుండు తవుడు విస్తారముగా మేపుట వల్ల, పిల్లి పెసరను నెలలకొలది మేపుటవల్ల కండ్లకు అతివేడిజేసి ఈ వ్యాధి రావచ్చును,

పుట్టినవెంటనే దూడలకు కండ్లుకనపడనియెడల కష్టము. కొన్ని దూడల జీవితము కండ్లుకనపడక వృధాయగుతాయి,

అక్షణాలు

ఈవ్యాధిలో పశువులు పగలు బాగుగనే చూడగలవు. గాని రాత్రిపూట మాత్రము చూడజాలవు రాత్రిపూట బుట్టలలో ఆహార పదార్థములుంచి యెమటపుంచిన యెడల రేజీకటిగల పశువులునటు వెదకుకొంటుంది ఒకదొడ్డినుంచి మరియొకదొడ్డిక తోలినయెడల పశువు నకు తోవసరిగాకన్పించక గోడలకు, గోతులకు చెట్లకు అడ్డుపడి పోతుంది. మంచి వెన్నెలగాయుచున్నపుడు మాత్రము విడికొ మాదిరిగ కన్పించుతాయి.

చికిత్స

నేత్రములలో ఆవు వెన్న పెట్టి చన్నీళ్ళు కొట్టుము

లేక, ముగ్గుకారసము తేనెతో కలిపి కండ్లకు పెట్టుము.

లేక, గానుగ వేరు తేనెతో అరగదీసి కండ్లకు పెట్టుము.

లేక, ఒకటిరెండుచుక్కలు నీరుల్లిపాయల రసము కండ్లలో సిండుము.

లేక, అవిసె పువ్వుల రసము నలకలు లేకుండ శుభ్రమైనవి పోయము.

షరా:- స్రుష్టివదూడలకు వరుసగా వారమురోజులు చూపుక నబడనిచో తగ్గుటకష్టము. రేజీకటిగల పశువులకు సజ్జపిండి పెట్టాలి. పనువు గుడ్డ కండ్లకు వేయుట మంచిది. పక్షమురోజులు చికిత్స చేయాలి. ఘార్మసీవారి నేత్రాంజనం వాతారిని వాడుడు చేపనూ నెను లోపలికి కండ్లలోకి వాడవచ్చును

ఇ రు వ ది ఎ ని మి ద వ భా గ ము విషప్రయోగాలు విషతంత్రము

విషముగలిగిన ఆహారమునుండి నెడలు ఆవిరితగులుటచేత హృదయమందు బాధకలుగుతుంది. కన్నులుతిరుగుతాయి. కాళ్ళకు అంటిన మంటలుపుట్టతాయి.

ప్రమాదముచేగాని, అజ్ఞానముచేగాని, విషాహారమును సేవించిన నాలుక బండబారి, రుచిని గ్రహించుశక్తి నశించి, మండుచున్నట్లుగా వుంటుంది.

విషము జీర్ణమైనపుడు అతినారము, మంటలు, కడుపు లో గడబిడ, శరీర కాంతి తగ్గుట గలుగుతుంది. సారాయి, కల్లుమున్నగు పదార్థములయందు విషమును కలిపిన గీతలు నురుగులు బుడగలు కలుగుతాయి. విరేచనములగుతాయి.

గాణాదినుసులు, పచ్చిగడ్డి జాతులతో విషమును గలిపిన చిటచిటలాడుచు రుచి వశించి దుర్గంధము కలిగియుంటుంది. పచ్చి కాయలకు విషము తగిలిన వెంటనే పండుతాయి. పండిన వానికి తగిలిన వెంటనే కుళిబ్బిపోతాయి.

దంతములయందు విషముంటే మొనలు విరిగిపోతాయి. నాలుక, పండ్లు, చిగుళ్ళువాస్తాయి. పువ్వులకు విషముతగిలితే వాని నువాసన తగ్గి రంగుమారి వాడిపోతాయి. వానిని వాసనజూచిన శిరోబాధకలిగి నేత్రములందు నీరుతేరుతుంది

అంజన మందు విషముంటే కన్నీటిలో జిగురు వుంటుంది. అంధత్వము కలిగి బాధఎక్కువగా వుంటుంది,

పట్టెళ్ళయందు, గంటలయందు, గొలుసులయందు విషము కలిపితే మామూలుగా ప్రకాశింపవు ధరించిజే ఆయా శరీరభాగాలు హింపించుతాయి. ఒడలు చుండుతూ వుండే దురద కలిగి జిలగా వుంటుంది.

పలువిధ విషప్రయోగాలు

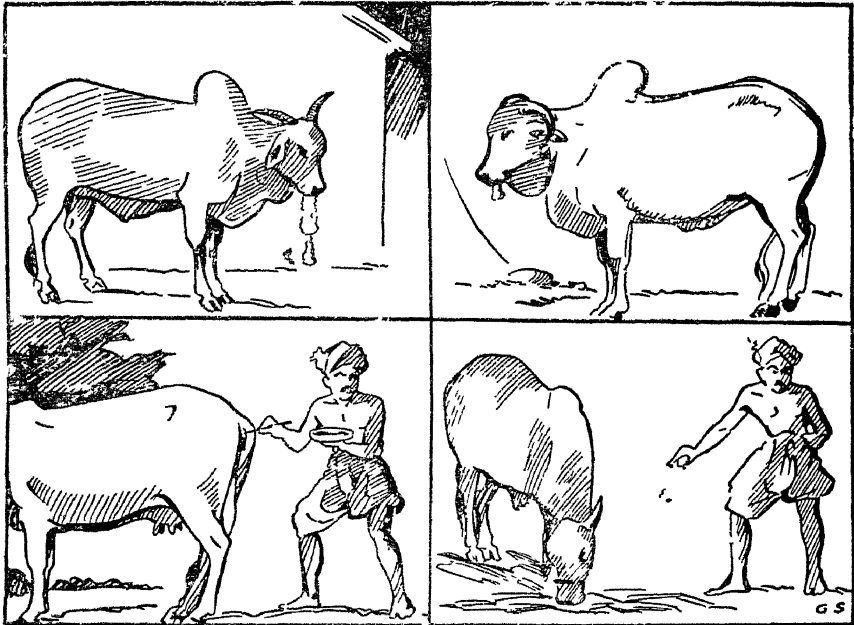
మేత దొరకని కాలములందు పశువులు పొదలమీద వుండే విషవంతములగు ఆకులుతినుటవల్ల, విషపు పుట్టలు పట్టియుండే చొప్ప రెల్లు మొదలగు గడ్డిదినుసులు తినుటవల్ల ఆకస్మికముగా మేతతో ఉమ్మెత్తాకులు, జిల్లేడాకులు. పొగాకు లేతజొన్న మొదలగు విష వస్తువులు తినుటవల్ల, పశువులకు అపాయాలు తటస్థించుతాయి.

ఇంకను పశువులకు మాలమాదిగెలు దుర్బుద్ధిచేతనో, తోళ్ళ కొరతో విషముపెట్టి చంపుతారు. చచ్చిన పశువులను గ్రామ మాది గలకిచ్చుఆచారమును బట్టి తోళ్ళు గిరాకిగా వుండే కాలములందు గ్రామ మాదిగెలు పశువులకు విషములుపెట్టి చంపుతారు

విషవస్తువులు తెచ్చి పిండితోగాని, తవుడుతోగాని పిసికి ముద్ద చేసి అరటియాకుతోగాని యితర ఆకులతోగాని మడచి పెట్టుతారు. లేదా పశువులముందర ఏడవేస్తారు అంతట పశువు తిన్నతర్వాత బాధపడతాయి.

గడ్డిజాతులలో కలిపి పెట్టుట

కొన్ని సమయములందు పశువులుతిను గడ్డిలో కలుపుతారు కొందరు పశువులు మేయబీడుభూములలో పాషాణపొడి జల్లుతారు నోరుపొక్కుతుంది.

మరికొందరు చర్మమును చీల్చి ఆగాయమునందు విషమును పూస్తూ లేదా ఆశనమునందుగాని యోనియందుగాని విషపదార్థం ఎక్కించుతారు. అప్పుడు యోని పుండగుతుంది.

మశూచిపడినతలను కుళ్ళించుట

మశూచి పడి చనిపోయినపశువుయొక్క తలన భూమిలో పాతి పెట్టి అదిక్కుళ్ళినతరువాత దానిబొకయింజెక్ష్‌న్ నూదిసిదింకిక్కుళ్ళు నిరు నూదికి పట్టించినతరువాత ఆనూదితో ఇతరజంతువులకుకొంచెము కక్తముకారునట్లు చేస్తారు. వెంటనే ఆవిషమెక్కి పశువుచనిపోతుంది.

జిల్లేడుపాలను పేగులలోనికి ఎక్కించుట

జిల్లేడుపాలను ఒకచిప్పలోనికి వొడిచిమూరెడు పొడుగున ఒక అంగుళము వెడల్పుయగల కర్రపుల్లకొనకు, ఆగుడ్డనుచుట్టి మూత్రము నిడుచు పేగులలోనికి గుచ్చిలోపల ఆగుడ్డ నుంచి పుల్లను నెమ్మదిగా బయటకులాగుతారు, ఈచుండుబహువేడియగునస్తునగుటనలన నెంటా నే పేగులువాచి బాధపడి చచ్చిపోతుంది.

అంటువ్యాధుల మలములు వుపయోగించుట

పెద్ద రోగము, దొమ్మ మొదలగు వ్యాధులు సంభవించిన పశువు పేడకు తీసి దాని యుంచి తోళ్ళు గిరాకిగా వుండునపుడు మాత్రము ఆపేడ పచ్చిక మీదజల్లుతారు. ఆపచ్చిక పశువులుతిని పలువిధసంకటముల పాలగుతాయి.

గన్నేరుగింజల, చెక్కలనుపయోగించుట

కొందరు మాచిగవాండు) పచ్చగన్నేరుగింజలను దారమునకు కండనతి గుచ్చి పశువులమందలపై విసరుతారు. లేదాఎంకుగడ్డితో గన్నేరుచెక్క కలిపిపెట్టుతారు.

గురిగింజలనుపెట్టుట

మరికొందరు గురిగింజలను పొడిచేసి నీటిలోకలిపిమూద్దజేసిఒక అంగుళము పొడవుగలకర్రచివరవాడిగాచెక్కిఆముద్దనుకర్రకుఅంటించి

జంతువు శరీరములోనికి జొనుపుతారు. పొడి ఎచ్చట ప్రవేశించు నో ఆభాగము విశేషముగా వాచిరెండుమూడు దినములలో పశువుచనిపోతుంది.

విషము నోటిగుండ పెట్టినతరువాత కనబడు లక్షణాలు

పశువునోటినుండి విషములోనికి వచ్చినయెడల దంతములు చిగుళ్ళు, నోరు, నాలుకపూచి బాధకలుగుతుంది. చొంగ యధికముగా కార్చుతూ వాంతిచేయటకు ప్రయత్నించుతుంది. కడుపునొప్పి కలిగి తడుచుగా లేచుతూ పండుకొంటూవుంటుంది కడుపుబ్బి పిమ్మట దుర్గంధముతో విరేచనములగుతాయి. ఆవిరేచనములలో రక్తజీర కూడ వ్రండవచ్చును. నల్లకప్పవేసి వెండుకలు నిక్కబొడుస్తాయి నాలుక చిగుళ్ళు నల్లపగుతాయి, వ్యాధి ముదిరినకొలది కండ్లునీలివర్ణముగావుంటాయి.

ఆసనములో పెట్టినతరువాత కనబడు లక్షణాలు

ఆసనములో పెట్టినయెడల ఆసనము ఎర్రబడి చాలబాధపడుతుంది కడపటియనస్థలోదైన్యముతో చూస్తూ కంటపాపలు పెద్దవై చాలఆయాసముకలిగి శ్మశ్వాతముచే నిలువకక్రిందపడి చనిపోతుంది.

చికిత్స

10,20 కోడిగుడ్లును ఒక శేరున్నర శిశుని జాడలోగానికలిపి 1,4గంటలకొకసారి త్రాగించాలి. లేక నెలగబంకసీరుగాని అన్న భేదిసీరుగాని త్రాగించాలి. లేక సుగాకురసముగాని, నున్నప్రసీరుగాని ఘృణుసారాయిగాని త్రాగించాలి. లేక సారాయి10తు, శొంరి2తు నల్ల మిరియాలు పొడి1తు, జావలర్థశేరు కలిపిత్రాగించాలి లేక ఘృనీవారి పశురక్షావృతమును గాని విషఘ్నినిగానివాడుడు.

పథ్యము

నీటినివమాత్రముత్రాగనీయరాదు, నీమలవిసగింజలజావగాని బియ్యపుజావగాని. ఎక్కువగా త్రాగించాలి ఉడకబెట్టిన తవుడు, చిట్టు పథ్యముగా పెట్టాలి

ఉంగిడి

లేతజొన్న ఆముదపుఆకులు తిను పశువులు సాధారణముగా విషమెక్కి చచ్చుట మనకందరకు తెలియును ఒకపొలములోని లేతజొన్నను మేసిన పశువులు విషమెక్కి చావగా మరియొకపొలములో నట్టిరీతి లేతజొన్ననే మేసిన పశువు లాగోగ్యవంతులై యుండుటనుగూడ మనమెరుగుదుము 1903వ సంవత్సరములో క్విన్స్లాండు దేశమునందు లేతజొన్నను మేయుటవలన అనేకపశువులు మరణించుతాయి. అందువలన ఆద్యీపవాసులు శోధనలను బెక్కింటిః జేసి వానివర్జ్యపానము ను తెలియపరిచారు. సావంతములైన భూములలో పెరిగిన జొన్నల యందు ఘోర విషము లైన స్క్రిక్ ఆసిడ్ మున్నగు పదార్థములు వుంటాయి. భూమియందలి నారము తగ్గినకొలది అందుండుజొన్నలో విషము అంతగా వుండవు కాబట్టి నిస్సారము గు పొలమునందలి లేతజొన్నను పశువులకు మేసినప్పుడు నష్టము కలుగకున్నను భూమిగోని నారము హెచ్చినకొలది అందలి లేతజొన్నను మేసిన పశువుకు విషచిహ్నము కలుగ కానవచ్చుట మీ దేశమువారి శోధనవలన గానవచ్చినది నైట్రోజను విస్తారముగా గల భూములలో మాత్రమే యిట్టి విషము లేతజొన్న యందు కానబడుతుంది. ఇందుకొరకై బ్రెగ్నిక్ అనుదొర ఒకపొలములోని కొంత భాగములో ఎరువును దేనిని వేయకుండగనే జొన్నలను జల్లిమరికొంత భాగమునకు నైట్రోజను ఎరువు విస్తారముగా వేసి జొన్నలను విత్తెను నైట్రోజన్ వేయబడిన భాగమందలి లేతజొన్నలో విషము విస్తారముగా గానవచ్చుతుంది. నైట్రోజను ఎంత ఎక్కువగా వేయబడినదో అంత వరకే సరిగానందలి లేతజొన్నలో యీ విషములు హెచ్చుతుంది. ఎన్ని పర్యాయములు యిట్లు శోధించిననూ ఈరీతిగనే ఫలితము తేలింది. కాబట్టి భూమిలోని నైట్రోజను ననుసరించి లేతజొన్న యందు విషముండునని నిర్ధారణ అయింది.

ఏపుగా పెరుగు మొక్కలలో ఈవిషము ఆకువయు ఎండా
 కాలపు మొక్కలలో పీలగా నెదుగు మొక్కలలోను ఈవిషము విస్తా
 రముగా వుంటుంది. విస్తారము నైట్రోజనుగల భూములలో పెరుగు
 మొక్కలు ఒకవీసమెత్తు బెరిగిన మొక్కలు తినిన ఎట్టి ససరమైనను
 చనిపోతుంది కాబట్టి లేత మొక్కలను పీల మొక్కలను అంతగా ఆరోగ్య
 కరములైనవి కావు లేతగాకొసినను ఎండువొప్పయును కేని దీనియందు
 విషముండదు. నైట్రోజను విస్తారముగాగల భూములలోని జొన్నను
 కంక్రివేయునరకు పశువునకు మేపరాదు మొక్క మొలిచిన మూడువార
 ములనుంచి ఏడువారములనరకు నందువిశేషముగా విషముంటుంది
 అటుతరువాత యీవిషమందలి నైట్రోజను విరిగిపోయి హానిజేయని
 యితరపదార్థముల క్రిందకుమారిపోతాయి, మొక్కపూతబట్టిసతరు
 వాతనందలివిషము నామమాత్ర సశిష్టమైయుండును. కానికొన్నిచోట్ల
 కొద్దికాలమునకు పూతకువచ్చు మొక్క మరికొన్నిచోట్ల నేపుగా పెరిగి
 చాలకాలమునకుగాని పూతకురాకుండుటచే వైనచెప్పిన మూడుఏడు
 వారాల గడువు (గ్యత్రీ) ముముగావర్తించదు. కాబట్టి మేదియెట్లున్నను
 పూతపూయక ముందు పచ్చిజొన్నను పశువులకు మేతగా పెట్ట
 రాదు. మాస్కివెల్ అనుఒకదొర లేతజొన్నను ఎండుగడ్డిని కలిపిపశువు
 నకు మేతగా వేయవచ్చునని అందు ఎండుగడ్డిపాలు హెచ్చుగా
 వుంటే లోపలికిపోవు లేతజొన్నయందలి విషముచాలతక్కువగుటచేత అం
 తగా హానికలిగించదనీ తెలియజేసాడు ఏవిఎట్లున్నను పూతపూయనిపచ్చ
 జొన్నను పశువులకు వేయకుండుట యేగుంచిది పెరుగుచున్న జొన్న
 మొదలగు పైరులను పశువులు చొరబడి మేయకుండ కాపుదాచేసి
 కోవాలి కోసిన వెంటనే పచ్చిజొన్న మొక్కజొన్న వీనిని పశువులకు
 వేయరాదు రెండుమూడునెలలు వీనిని ఎండుబెట్టి తరువాతనే పశువు
 లకు వేయాలి. పూతపూయక మునుపు పచ్చిచొప్పను పశువులకు
 వేయుట యేతప్ప తేమనేలను ఏపుగా పెరిగినదానిని వేయవచ్చును
 విశేషముగా ఈమేతను ఇతర ఆహారములతో ఇచ్చుట మంచిది.

లేతజొన్న తిన్న పశువులక్షణాలు

పశువు అడుగు వేయలేదు. తడబడుతూవు టుంది. నల్లకప్పు వేస్తుంది వెంట్రుకలు ఎక్కబాడిచి నృహతప్పు తుం. నాలుక జార విడుస్తూ నోటి వెంటవొంగపడుతుంది. నాలుక విరగలాగుతుంది, వ్యాధిముదిరిన కొలది పొట్టభరివలె పొంగి నృహతప్పుతుంది. గురకపుట్టి దొడలు బిగిసి గొనిపోతాయి ఊపిరియాడక వెంటనే మృతినొందుతుంది. విషఘ్ని రామాయిల్ వాగును.

చికిత్స

ఆరంభములోనే చికిత్స చేయాలి గాని తరువాత ఏమియు లాభములేదు

1. శేతున్నర పులికలితో ఉప్పు చేరెడు, నల్లేరుముద్ద చిన్న నారింజకాయంత కలిపి పెట్టాలి.

2. గొమ్మలకు చూనెవత్తులుచుట్టి కాల్చి జామువరకు యుంచిన తగ్గుతుంది.

3. కుంకుడుకాయల గంధము కంటితో కలికెము వేయాలి.

4. నిమ్మపండ్లరసము నల్లేరురసము కలిపి మూడుగొట్టములు పెట్టిన తగ్గుతుంది

5. చిరిచ్చెబ్బదంది రసముతీసి పులికలితో మూడుగొట్టములు పెట్టాలి.

6. దోసకాయలుపెట్టము

7. దీపపు కొడిచే జిల్లేగుఆకులు పొట్టముగా కట్టి చమురుకాచి మూడున పెట్టాలి.

8. పులికలితో ముప్పపువేళ్ళుచూరి సారముతీసి ముక్కురంధ్రములలో పోసికన్నులకు ఇంగువకలికెము వేయాలి

9. చింతపండు పులును మూడు గొట్టములు పెట్టాలి.

10 నల్లేకొనలు దన్నడలకు పెట్టివారికించిన తిక్కపోతుంది

11 అమ్మనియం గ్లోరిడ్ అనుచుండు 2/12 తులములు తీసికొని చన్నీటిలో కలిపి త్రాగించాలి.

12 అప్పుడప్పుడు స్కెల్లింగుసాట్లు ముక్కలకూ కీచము, ఘర్మసీవారి పశురక్షామృతముగా నిషఘ్నినిగానివాడును.

పశువుల కుపయోగించు పనిముట్లు

పలుపులు, నీరు పెట్టు తొట్టెలు, మందులనిచ్చు గొట్టములు పాత్రలు ఎప్పటికప్పుడే పరిశుభ్రము చేయాలి. శత్రువులవలెనయిన్నపుడు విషమందులు కలుపుదురేమో తనిఖీ చేయుచుండాలి.

పశువులశాలలు పాకలుగూడ పరిశుభ్రముగా వుంచాలి. చెత్త వగైరాలున్నచో విషపురుగులు చేరుతాయి క్రిమికీటకాదులు జనించి పలువిధ రోగములు కలిగించుతాయి గడ్డివాములు, పుట్టలు, విషము గల తీగలు, లేక జొన్న వగైరాలుండుచోట్ల పశువులను కట్టరాదు.

మంచి పశువులకు ఓర్పులేనివారు నోటిలో దబ్బనము, ఇనుప సూదులు మున్నగునవి వేస్తారు ఇట్లు వేయుటవలన పశువు ప్రేగులలో గాని, తదితర ఆవయవములలో గాని నిలువయుండి పశువును బాధించుతూ కొన్నాళ్ళకు ఆవస్థ పుత్రుష్వపట్టి శరీరభాగములను చెరచుతుంది. ఆకలితగ్గి మందముతో వుంటుంది. ప్రేగులలో చిక్కుకొని యుంటే తూట్లుపడుతాయి. కడుపునొప్పి, నోటివెంట చొంగ, ముక్కులవెంట చీమిడి మున్నగునవి పడుచూ క్రమేపి పశువుమరణించుతుంది. కండరములలో చిక్కుకొనియుంటే ఆభాగమంతా చెడికణుతులు లేస్తాయి. ఆకంతులు పక్షమునకురాక శరీరమంతా పుట్టి కొన్నాళ్ళకు ఆవిషమంతా జీర్ణమై చనిపోతుంది. విరేచనములగునపుడు ముడ్డి

తీపు శూంకలిగి మలముతో త్రుప్పురంగుకూడ కనబడుతుంది. కండరములో నిలువయున్న చీముపట్టి కొన్నాళ్ళకు పగిలి ఆపనిముట్టుకనపడుతుంది. పేగులలో చిక్కుకొన్న లాభములేదు.

ఇటువంటి వస్తువు మ్రింగినపశువుల చరిత్ర తెలిసికొనుటచాల కష్టము. అనేకమంది పశువైద్యులను తీసికొనివచ్చి చూపించుతారు అందరిలోకొందరు పేగులో చిక్కుకొనినప్పుడు కడుపునొప్పి యంటారు ఇంక అనేకవిధాలుగా రోగనిర్ణయాలు చెప్తారుగాని అసలువ్యాధి కనుగొనరు పశువు మరణించిన తరువాత మాదిగెవాండ్రు కోయునప్పుడు ఆవస్తువులు బయట పడుతాయి.

ఇటువంటి ప్రమాదములు జరిగినపుడు వెంటనే మూడు నాలుగు సార్లు సబ్బునీటితో ఎనిమాచేయాలి. తరువాత నెన్నను తినిపించాలి. కంటులు పుట్టినయెడల శస్త్రవైద్యములో నున్న ప్రకారము శస్త్రచికిత్సలు చేయాలి.

లేదా పశురక్షామృతమునుగాని విషమినిగాని వాడుడు.

జంగమ విషాలు

పిచ్చికుక్కలు మొదలగు చతుష్పాద జంతువులు, సర్పములు, వృశ్చికములు, శతిపదాదులు, లూతలు, మూషికములు, మండ్రా, కములుఅనేవి.

విషమాశ్రయించి యుండేస్తానాలు

దృష్టి, ట్టూర్పు, కోరలు, గోళ్ళు, మలము, మూత్రము, శుక్రధాతువు, చొంగ, తోక, ముఖముతో కరచుట, అపానవాతము గుదమునందలి యెముక, చేదు, తోకయందలి ముల్లు మృతకశేబరము అను వానియందు విషమువుంటుంది.

దేవతా సర్పములకు దృష్టియందును, నిట్టూర్పునందును, నేల మీదనుండు సర్పములకు కోరలయందు విషమువుంటుంది.

పిల్లి, కుక్క, కోతి, మొరలి, కప్ప, మత్స్యము, ఉడుము, నత్తపురుగులు, కీచురాయి, బల్లి మొదలగు చతుష్పాద జంతువులకు, పురుగులకు కోరలయందు, గోశ్మయందు, విషమువుంటుంది

చిపిటము, పిచ్చిటము, సర్ప వవానికము, తోటకము, కీటకము, కాండిల్యకమును పురుగులకు మలమూత్రములందు ఎలుకలకు శుక్రము నందు విషమువుంటుంది.

సాలెపురుగులకు, చొంగ మూత్రము, రెట్ట, కాటు, గొళ్ళు, శుక్రము, ఆర్తవము-పీనియందు విషమువుంటుంది

తేలు, విశ్వంభరము, రాజీవచును చేప, ఉచ్చిటింగము, సముద్రపు వృశ్చికము అనువానికి తోకయందు వుంటుంది.

చిత్రశిరము, శతదారుకము, అరిమేదకము, శారికాముఖమును కీటకములకు కాటు, అపానవాతము మూత్రము, రెట్ట యను వానియందు వుంటుంది.

ఈగలు కందిరీగలు, జలగలు కాటునందు విషమువుంటుంది
విషముచే చచ్చిన జంతువులయొక్క ఎముకలుపాము శరీరమునందలిశల్యములు, వరటి యనుచేప ఎముక యనునవి అస్థివిషములుఅంటారు.

శకుని, ఎర్రచారిలుగ చేప (రక్తరాజీవము) వరకీయను చేపలకు చేదుకట్లయందు సూక్ష్మతుండము, ఉచ్చిటింగము, వరటి, కాళ్ళ జెర్ర, శతపది, తొకవలభిక, శృంగి భ్రమరము (శుమ్మెద) లకును తోకయందు, మూల్లనందు విషమువుంటుంది.

కీటకాలు:- పాములయొక్క శుక్రము, మలము, మూత్రము, శవము కుళ్ళిపోయిన గుడ్డు మొదలగు వానినుండి వాతపిత్త శ్లేష్మ ప్రకృతులుగల వివిధములగు కీటకములు జనించుతాయి.

కందిరీగలు;- నాలుగుజాతులు గలవు. ఇవన్నీ తీవ్రముగా బాధను గలిగించుతాయి. ఇవికరచినచో వాపులు పుట్టుతాయి. కాటు నల్లబడుతుంది, నొప్పలు. మంటలు, కలుగుతాయి.

జెర్వులు:- ఎనిమిది జాతులుగలవు. ఇవి కరచినవాపుమంటలు కలుగుతాయి కొన్నికరచిన గడ్డలు లేచుతాయి.

కప్పలు:- ఎనిమిదిజాతులుగలవు వీటిలో కొన్ని కరచినచోట దురద కలుగుతుంది నోటివెంట నురుగువచ్చుతుంది. ఇంక కొన్నిరకములు కరచిన మంటలుగలుగుతాయి. మూర్ఛవచ్చుతుంది.

చీనులు:- ఆరుజాతులు. చలిచీనులు కరచిన కాటునందు తీపు అగ్ని తగిలినట్లు మంటవాపు కలుగుతుంది,

తేనెటీగలు:- అరుజాతులుఇవికరచినమంటలు వాపులు కలుగుతాయి

నోమలు:- ఇవి కరచిన ఎక్కువదురదకలుగుతుంది. కొన్ని కరచిన ఆఫలమందు గోకినయెడల పుండ్లుపడిమంటగా వుంటాయి.

లూతలు

మనము మన యిండ్ల యందు, రెల్లుదుబ్బ లందు, జనుప గడ్డి వాములందు సాలెపురుగులనులూతలనుచూచుచుందుము వీటినిగురించి యే ఇదివరకే చెప్పబడియున్నది సాలీడుశరీర మందు గ్రంథులనబడు సంచులువుంటాయి. కొన్ని భూములలో కన్నములుచేసికొని వానిపై కప్పలను దారముతో నమర్చుతాయి. లోపలి భాగాన పగలంతా యుండిరాత్రులయందాహారము కొరకై వెలుపలికి బయలుదేరుతాయి మరికొన్ని చెట్లకొమ్మలకు శత్రుమువంటి గూటిని నిర్మించి మధ్యను తనపిల్లలను రక్షించుకొంటుంది ఇంకాకొన్ని నీటి యడుగునే యాండి

యచ్చటనే గూండ్లుకట్టుకొని తమపెల్లలను పెంచుకొంటాయి. పశువులు రెల్లుదుబ్బును తిన్ననాడుగాని జనుపకట్టలు జొన్నవరిగడ్డి, బీటిమేత, తదితరదాణాదినుసులు, తిన్నప్పుడు వానితోపాటు ఈసాలీళ్ళను వాటి గూళ్ళను తింటే ఒక విధమైన వ్యాధి కలుగుతుంది కొన్ని ప్రమాదముకలిగించుతాయి.

లక్షణాలు

ఆరంభములో పశువు నల్లకప్పు వేస్తుంది. కడుపుబ్బుతుంది. నోటి నుండి చొంగ పడుతుంది. మలబద్ధక ముంటుంది. వెన్ను విరచుతుంది. కరచినచోటుమంటలు పుట్టుతాయి బుడగలుగా పారుతాయి వెండుకలు నిక్క బాడుస్తాయి

చికిత్సలు

ఛార్మశీవారి బేల్ పొడరును. పశురక్షా మృతమును వాడుడు.

లేక దిరిసెనాకు పసరు అర్థశేరు పసుపు $1/2$ తులం కలిపి త్రాగించాలి.

లేక శొంరి 1తు, పిప్పళ్ళు 1తు, మిరియాలు 1తు, మజ్జిగ 1శేరు కలిపి త్రాగించాలి.

లేక ఎక్కువ తీవ్రలక్షణము లున్నచో శొంరి గంధముగాని మిరియాల గంధముగాని కండ్లలో వేయాలి.

సర్పజాతులు

త్రాచుపాములు	—26	విషము లేనివి	—12
పొడపాములు	—22	సంకరజాతులు	— 3
కట్లపాములు	—10	సంకరజాతులవలనపుట్టినవి—	7

ఈరీతిగా మొత్తముమీద 80 జాతుల సర్పములు గలవని తెలిసికోవాలి.

అల్పవిషాలుగల సాములు

రోగము కలిగినట్టి భయపడునట్టి, సర్పములకు విషము, స్వల్పముగవుంటుంది. ఆవిధముగనే సృష్ట్యాము గలిగినట్టి, చిన్న పాములకుగూడ స్వల్పవిషము వుంటుంది. విషహారములగు ఔషధములుగల ప్రదేశములయందు విషము బాగా వ్యాపింపజాలదు జలములో సంచరించు సర్పములకు, కుబుసము విడుచు సర్పములకు,

చిక్కినసర్పములకు దప్పికొన్ని సర్పములకు విషము తక్కువగా వుంటుంది.

పాముకట్టు

ఏసర్పము కరచిననూ కాశ్చయందైనచో మొట్టమొదట గుడ్డ పీలికలచేగాని, తోలువారలచేగాని, చెట్టుపట్టులచేగాని మరియే యితర మృదువైన వస్తువులచేగాని కరచినచోటునకు నాలుగుఅంగుళములపైన కట్టుకట్టాలి ఇట్లుకట్టుటచే విషము శరీరమునందు వ్యాపింపక నిలచిపోతుంది. ఈకట్టునకు అరిష్టమంటారు కట్టు కట్టుటకు వీలు లేనిస్థలములైనచో విషము వెలుపలికి పీల్చుట, కరచినచోటు కోయుట, కాల్చుట యనునవి అన్నివిషములందూ ముఖ్యములైనవి వెంటనే మూర్కొండాకు పశువును ముక్కులోనూ, చెవులలోనూ కొన్నిచుక్కలు పిండిన వెంటనే కొన్నిటికి తగ్గుతుంది.

సర్ప విషము

మానవులకు శరీరమంతా శుక్రము వ్యాపించినట్లుగానే సర్పమునకు శరీరమంతటా విషము వ్యాపించియుంటుంది. కోపము కలిగినపుడు విషము బయటకు కక్కుతుంది. సర్పముయొక్క శరీరచేపలనుబట్టు గాలములవలె వంకరగావుంటాయి. విషముశరీరమునుండి బయలుదేరి వానియందు చిక్కుకొంటుంది, కనుక సర్పములు కాలు వేసినతర్వాత వెల్లికల బడినగాని (పడగవరకు) విషమును వదలజాలవు. విషమంతయుగూడ మిక్కిలి ఉష్ణముగ తీక్షణముగవుంటుంది.

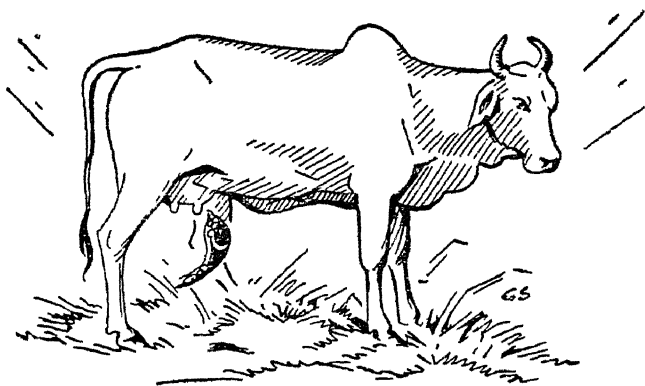
పాములొడదుట

కొన్ని విషసర్పములు నోటినుంచి పాడిపశువుల పొడుగులకు, తదితర పశువుల శరీరమునకు విషముగల గాలి విడుస్తాయి. అట్టి సమయము

నందు శరీరము మీద పొడగజ్జి పుండ్లు పుండ్లుగండ రక్త ద్రవము. దద్దుర్లు కలుగుతాయి ఇట్టి వాటికి నర మూత్రం, పచ్చిపసుపు కలిపి నూరి త్రాగించాలి.

మంత్రగాడితో దురాయి.కట్టించుము.

లేక వివశ్నిని నాడుము

లేక గాడిది గడపాకు పసగు, పచ్చికుసుమాకు పసరు కలిపి 2 1/2 తులములు త్రాగించుము.

కాటు బేదములు

వెలికిల బడిన చో మిక్కిలి బలముగా కరచిన దనీ ఒక్క కోరమాత్రమే దిగ బడిన యెడల ఆకాంతమై కరచిన దనీ ఒక్క కోర మాత్రమే కొంచెయి దిగ బడిన యెడల భీతిల్లి కరచిన దనీ రెండు కోరలు లోతుగా దిగబడినయెడల క్షుద్భాద మిక్కుటముగా నుండి కరచినద నీమూడు కోరలుగ దిగబడిన చో మహానాగము కాటు వేసినదనీ మిక్కిలి లోతుగా గాయము పడు నటుల గరచిన యెడల ఇదివరకు పగబట్టి కరచినదనీయు గ్రహించాలి.

విషాది విలీరణ పట్టిక

	విష గ్రంథిలో నుండు విషము	కరచినపుడు వెలువడు నది	మనుజుని, పశు వును చంపుటకు ఎలయునది	మరిణము తీటస్థించు కాలము
తామ్రపాము	1/2-16 గ్రెయినులు	6 గ్రెయినులు	1/12 గ్రెయినులు	10 ని మొ 30 గంటలు
కృష్ణసర్పము	2-16 గ్రెయినులు	4 గ్రెయినులు	1/12 గ్రెయినులు	10 ని మొ 24 గంటలు
వైపరులు	1-4 గ్రెయినులు	2 గ్రెయినులు	1/8 గ్రెయినులు	6 గం మొ 8 గంటలు
కల్లపాము	1/50-2 గ్రెయినులు	1 గ్రెయిను	1/100 గ్రెయినులు	12 గం మొ 8 గంటలు

పొగాకు తోటలనై పువకు పాములురావు కావున పొగాకును బోవధముగా వాడుతారు. ఇదీ కొంతవనిచేస్తుంది. శీతాకాలములో విషమెక్కువగా యుంటుంది. చీకటికంటె వెలుతురులో విషంఎక్కువగా యుంటుంది. పాము చాలదూరమునుండివచ్చి కరచినపుడుగాని రెండుదఫడలు సరిగ కలువకపోయినగాని విషము చాలకొద్దిగా ఎక్కుతుంది. మంచినీళ్ళోవుండే పాములకు విషంవుండదు. సముద్రములోవుండే సర్పాలలో కృష్ణసర్పముకన్న పదిరెట్లెక్కువ విషము వుంటుంది. ఉష్ణప్రదేశములలో యెక్కువ విషమువుంటుంది సర్పముయొక్క వయస్సుకు బట్టిగూడ విషముమారుతుంది. సర్పము కొవముగావుంటే విషంక్కు ఎక్కువుంటుంది ఆహారము తిన్నతరువాత కూడము విడిచిన తరువాత విషమువుండదు ఈ సర్పములన్నీ చెల్లెక్కగవు. నదుల దాటగలవు శ్రామపాములకు చాల జ్ఞాపకశక్తిఎక్కువ వాటిని గాఢించినవారిని చాలా కాలమైనను జ్ఞాపకముంచుకొని, వీలైన తిరిగి శియించగలవు.

పాముకాటు లక్షణాలు

పాముకాటునకు వెంటనే అనగా విషము దేహమునందు వ్యాపించకమునుపే చికిత్సచేయుట కారంభించాలిగాని, “ఆలస్యంఅవృతంవిషం” అనునట్లు విషముదేహము నందంతటార క్తములోప్రవేశించి రక్తము నల్లబడిన తరువాత యేమియూ లాభములేదు. పాము కరచిన పశువునకు బాగుగా లక్షణాలు కనబడుతాయి కరచినచోట భరింపరాని మంటయుంటుంది. శీఘ్రముగా వత్తును కలుగజేస్తుంది తటాలున క్రిందనుండిపైకిపక్షవాతముక్రమ్మునట్లగుతుంది కాళ్ళలో సత్తువబోయి నేలగుల బడుతుంది గుండెలు ఎత్తుకొని పోవునట్లుండి దడగావుంటుంది క్రమేపి తలవాలిపోయి ఊపిరియాడుట కష్టముగావుంటుంది కునుకుపాల్చు పడుతుంది దీనినేచర్చనిద్రయంటారు.

మొదటి అవస్థ:- పశువుపండ్లు తెలుపురంగుగావుండి నీరుకారు తుంటాయి. జ్వరమువంటుంది. ఈఅవస్థలో జిల్లేడుకొనలు. ఉష్ణ, ఆప్రపాలతో నూరి కండ్లలో కలికము వేయుము. లేక దిరిసెన పువ్వుల రసము కండ్లలో పెట్టుము. లోపలికి నాగనుల్లివేరు 2 తులములు, సన్నావాలు అరతులం నూరి మూడు గొట్టముల గంజిలో కలిపి పెట్టుము.

రెండవ అవస్థ:- పశువు శరీరమంతా నలుపురంగుగా మారి చొంగకార్చుతుంది. ఈఅవస్థలో మణుగు తామర పితులాలు, తెల్ల గలిజేరు, పితు, ఈశ్వరివేరు పితు, నూరి ముద్దచేసి నీటిలోకలిపి త్రాగించాలి. రేలవేరు గంధముతీసి కండ్లలో పెట్టాలి.

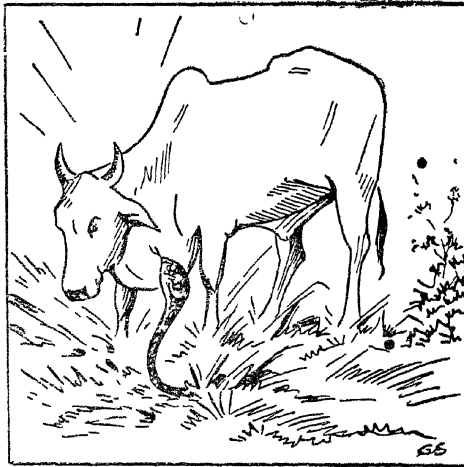
మూడవ అవస్థ:- శిరస్సు బరువుగా వుంటుంది. మెడ నిలువ జాలదు ఈఅవస్థయందు తెల్ల ఉలిమిరివేరు పితులములు, ఈశ్వరివేరు పితు, దిరిసెనచెక్కరసం పితు, నూరి నీటితోకలిపి త్రాగించాలి. కలి నీటితో దిరిసెన విత్తులునూరి కండ్లలో వేయుము

నాలుగవ అవస్థ:- పండ్లు కొరుకుతూ, భూమిమీద పడుతుంది శరీరము నల్లబడుతుంది ఈఅవస్థలో చికిత్సచేయుట లాభములేదు.

చికిత్సలు

ఏ పాముగరచి ఆలస్యమైననూ, పశువు గుటక వేసినచోగాడిద గడవ, పిచ్చికునుమ మిరియూలు. అత్యద్భుతముగా పనిచేస్తాయి.

నాగదుండదుంప నీటితో అరగదీసి అయిదుతులాలు లోపలికి త్రాగించి కొంత కరచినచోట పూసిన విషము విరుగుతుంది.

తెల్ల ఈశ్వరివేరు గంధముతీసి నాలుగుతులాలు లోపలికిచ్చి కుట్టినచోట పూసిన విషము హరించుతుంది

ఉత్త రేణిఆకులు నూరి పాముకరచినచోట మందముగ పట్టించిన విషము హరించుతుంది. దీని ఆకురసము లోపలికి త్రాగించుము.

ఇ రు వ ది తో ష్టి ద వ భా గ ము

ప్రసవతంత్రము

చూడిపశువుల పోషణ

మన దేశములోవున్న చూడిపశువులు ఈనిన తరువాతగాని, ఈనకముచువుగాని అనేక వ్యాధులు, అపాయములు అప్పుడప్పుడు సంభవించుచున్నవని మన శందరకును విశదమేగదా ? ఇట్టివి సంభవించుటకు మన రైతులయొక్క తెలివితక్కువ చేతను అయిన పశువుల యొక్క అనారోగ్యముచేతను తటస్థించుతాయి. పశువులు ఈనుట, గర్భము ధరించుట మున్నగునవి వానికి స్వాభావిక కర్మలోవిగాని వ్యాధులలో జేరినవిగావు. మిక్కిలిగారాబముతో పెంచుచూడిపశువు ఈనవలెనన్న చాల కష్టముగా ఈచుతుంది ఎందుచేతనన దానికి తగినంత విశ్రాంతి సీయక దృష్టిదోషము తగులునను యుద్దేశ్యముతో చీకటికొట్టములలోవుంచి, అమితముగా దాణాదినుసులు పెట్టి మేపుట వలన ఇటువంటివి కలుగుతాయి. పశువులు ఈనునప్పుడు పడుకవ్వులు చెప్పనలవిగాదు. కొన్ని పశువులు చూడునిలువగనే నునాయాసముగా ఈని చాల ఆరోగ్యకరంగా వుంటాయి. ఇట్టిపశువులు నిర్మలవాయువులో తిరుగుతూ నిర్మలోదకాన్ని త్రాగుతూ, పరిశుభ్రమైనస్థలాలలో నివసించుతూ, దేహపరిశ్రమవల్ల దేహదార్ధ్యమును గలుగజేసికొంటాయి. చూడిపశువులను, తదితర పశువులతో నెప్పుడు వుంచరాదు పశువులన్నీయు ఎచ్చోట ఎక్కువగావుంటాయో, అచ్చోట వాయువు అపరిశుభ్రమగుతుంది. కల్మషాదులుకూడ ఎక్కువ అగుతాయి. ఇందు చేత ఇచ్చట నివసించు పశువులు అనేకరోగముల పాలగుతాయి.

పశువులను పోషించేరైతులు చాల జాగ్రత్తతో, ప్రేమతో చూచుచుండాలి ఇవి ఈ కుకాలము వచ్చినతరువాత వానికీషమైన ఆటంకాలువచ్చినచో తెలివిగల పశువైద్యుని రప్పించి తగిన చికిత్సలు చేయించాలి. గ్రామాలలో వివిధ రకాల పశువైద్యులువుంటారు కొందరు దూడను సరియైన మార్గములోనికి తీసికొనిరాకుండగనే లోపల దానితలకు త్రాడు వేసి యోనిగుండ లాగుతారు. మరికొందరు చేయి పెట్టి లోపలి అవయవాలన్నీ తాకి పశువు యొక్క యోని చెడగొట్టుతారు మరికొందరు తెలియని మందులు లోపలికి పోయించి పిండానికి అపాయము గలుగజేస్తారు.

కాబట్టి చూడిపశువుల విషయమై చాల జాగ్రత్తగా వుండాలి. అవినోరులేని పశువులు. మనము జ్ఞానము గలవారము. కాబట్టి మన మెంతజాగ్రత్తగా వుంటే అంతపుణ్యము మనకుగలుగుతుంది.

పశువుల కలయిక

ఎదయినపుడు ఆబోతును ప్రతిదినము ఆవులతో కలుపరాదు వారఘనకు రెండు ఆవులకంటే ఎక్కువగా కలియ నీయరాదు. ఆబోతును నియమితము లేకుండ విడచుటవలన శ్రీఘ్రముగా సపుంసకత్వం కలుగుతుంది. లేదా అట్టిదానికి పుట్టిన దూడలు రోగగ్రస్తము బలహీనము అయి చచ్చుతాయి లేదా చచ్చియూ చావక కునుకుచు బ్రతుకుతాయి. ఆవును అనేకసార్లు దాటించుటచేత దాని చూలు కూడ పాడగుతుంది. ఆబోతు ఆవును ఒకసారి దాటినయెడల చూలు కలుగుతుంది రెండవసారి దాటిన యెడల చూడికి భంగము కలుగుతుంది. చూడికట్టిన తరువాత ఆవును మరల ఆబోతుతో కలియనీయరాదు. ఇట్లు కలిసిన గర్భస్థావము కలిగి ఆవు ఈచుకొని పోతుంది. ఒకసారి చూడికట్టిన ఆవు మరల ఆబోతును కాంక్షించదని అనేకవంది అభిప్రాయ పడుతారు. కాని ఈసంగతి మేము నమ్మజాలము. నాలుగైదు నెలలచూడితో పున్న ఆవులను గూడ ఆబోతులు కలుస్తాయి

ఆవుకూనిన 4 మాసముల వరకు ఆబోతుదరికి జేరనీయరాదు. అప్పుడు కరిపచ్చిగా దించుకొని యుంటుంది. గర్భము ధరించుటకు తగిన స్థితిలో నుండదు. ఒకవేళ ఆబోతు కలిసినను చూలునిలువదు. ఆవు ఈసమయములో అరచినను దాటించరాదు. ఎడఆరనిచో చన్నీళ్ళతో కడుగుట మంచిది లేక సూరేకారము అరతులం చన్నీటితో కలిపి త్రాగించిన ఆతాప మణుగుతుంది

యుక్తవయస్సు

పశువుయొక్క యుక్తవయస్సును గూర్చి పశువైద్య శాస్త్రజ్ఞులలో కొందరికి భేదాభిప్రాయములు గలవు. సామాన్యముగా ఆవు పెయ్యి ఆరుమాసములకు పొర్లి పదిహేనుమాసములకు యుక్తవయస్సు వచ్చునరికి ఈనుతుంది. కాని అంతచిన్న వయసులో గర్భము ధరించి ఈనినపశువునకు పుట్టుదూడ బలహీనంగావుంటుంది పాలనమ్మువారు ఆవు పెయ్యిను ఆరుమాసములకే గర్భము ధరించునట్లుచేస్తారు. దానికి కారణమేమన అంతత్వరలో ఈనినయెడల నాగుదానిపాలు మొదలగు వానిని అమ్ముకొని లాభము పొందుటకు ప్రయత్నించుతారు జనసామాన్యమంతా ఆవు పెయ్యికు రెండుసంవత్సరముల వయస్సు విచ్చునప్పటికి ఈనునట్లుగా చేస్తారు. ఈవత్సరమునందు ఈను పెయ్యిను మనము జాగ్రత్తగా పోషించిన యెడల అది యెట్టికష్టములను పొందక దూడను పెట్టుతుంది

ప్రసవకాలము

పశువులను పెంచునారు పశువు పొర్లిన తేదీని జ్ఞాపకముంచు కొన్నయెడల అదికూను సరియైనదినము ఆయజమాని తెలిసికోగలడు. ఈదిగువ పట్టికలోని మొదటి వరుసలో తెలుపబడినవి పశువులు పొర్లిన తేదీలనీ, వానికి వ్యతిరేకముగవున్న రెండవ వరుసలో నున్న తేదీలు అవి ఈను కాలమును తెలుపు తేదీలనీ గ్రహించాలి

దీనికిడాహారణము:- ఒకఆవు జనవరి 10వ తేదీని పొర్లినయెడల అక్టోబరు 21 వ తేదీన ఈనుతుంది జూన్ 16 వ తేదీన పొర్లినయెడల ఏప్రిల్ 6 వ తేదీన ఈనుతుంది.

ఈపట్టికలో వేసిన తేదీలు సుమారుగ వేయబడినాయి ఈ చెప్పిన తేదీలకు కొద్దిదినములు ముందు వెనుకలుగ ఈనుతాయి

ప్ర) స వ కాల పట్టిక

పశువు పొర్లిన తేదీ	ఈనిన తేదీ	పశువు పొర్లిన తేదీ	ఈనిన తేదీ	పశువు పొర్లిన తేదీ	ఈనిన తేదీ
జనవరి 1	అక్టో॥ 12	ఫిబ్రవరి 1	నవం॥ 12	మార్చి 1	డిశం॥ 10
2	13	2	13	2	11
3	14	3	14	3	12
4	15	4	15	4	13
5	16	5	16	5	14
6	17	6	17	6	15
7	18	7	18	7	16
8	19	8	19	8	17
9	20	9	20	9	18
10	21	10	21	10	19
11	22	11	22	11	20
12	23	12	23	12	21
13	24	13	24	13	22
14	25	14	25	14	23
15	26	15	26	15	24
16	27	16	27	16	25
17	28	17	28	17	26
18	29	18	29	18	27
19	30	19	20	19	28
20	31	20	డిశం॥ 1	20	29

జనవరి 21	నవం॥ 1	ఫిబ్రవరి 21	డిశం॥ 2	మార్చి 21	డిశం॥ 30
22	2	22	3	22	31
23	3	23	4	23	జనవరి 1
24	4	24	5	24	2
25	5	25	6	25	3
26	6	26	7	26	4
27	7	27	8	27	5
28	8	28	9	28	6
29	9			29	7
30	10			30	8
31	11			31	9

ప్ర స వ కాల పట్టిక

పశువు పోర్గిన్ తేదీ	ఈనిన తేదీ	పశువు పోర్గిన్ తేదీ	ఈనిన తేదీ	పశువు పోర్గిన్ తేదీ	ఈనిన తేదీ
ఏప్రిల్ 1	జనవరి 10	మే 1	ఫిబ్రవరి 9	జూన్ 1	మార్చి 12
2	11	2	10	2	13
3	12	3	11	3	14
4	13	4	12	4	15
5	14	5	13	5	16
6	15	6	14	6	17
7	16	7	15	7	18
8	17	8	16	8	19
9	18	9	17	9	20
10	19	10	18	10	21
11	20	11	19	11	22
12	21	12	20	12	23
13	22	13	21	13	24
14	23	14	22	14	25

ఏప్రిల్ 15	జనవరి 24	మే 15	ఫిబ్రవరి 23	జూన్ 15	మార్చి 26
16	25	16	24	16	27
17	26	17	25	17	28
18	27	18	26	18	29
19	28	19	27	19	30
20	29	20	28	20	31
21	30	21	మార్చి 1	21	ఏప్రిల్ 1
22	31	22	2	22	2
23	ఫిబ్రవరి 1	23	3	23	3
24	2	24	4	24	4
25	3	25	5	25	5
26	4	26	6	26	6
27	5	27	7	27	7
28	6	28	8	28	8
29	7	29	9	29	9
30	8	30	10	30	10
		31	11		

ప్ర స వ కాల పట్టిక

పశువు పోరిన తేదీ	ఈనిన తేదీ	పశువు పోరిన తేదీ	ఈనిన తేదీ	పశువు పోరిన తేదీ	ఈనిన తేదీ
జూలై	ఏప్రిల్ 11	ఆగష్టు 1	మే 12	సెప్టెంబర్ 1	జూన్ 12
2	12	2	12	2	13
3	13	3	14	3	14
4	14	4	15	4	15
5	15	5	16	5	16
6	16	6	17	6	17
7	17	7	18	7	18

జూలై 8	ఏప్రిల్ 18	ఆగష్టు 8	మే 19	సెప్టెంబర్ 8	జూన్ 19
9	19	9	20	9	20
10	20	10	21	10	21
11	21	11	22	11	22
12	22	12	23	12	23
13	23	13	24	13	24
14	24	14	25	14	25
15	25	15	26	15	26
16	26	16	27	16	27
17	27	17	28	17	28
18	28	18	29	18	29
19	29	19	30	19	30
20	30	20	31	20	జూలై 1
21	మే 1	21	జూన్ 1	21	2
22	2	22	2	22	3
23	3	23	3	23	4
24	4	24	4	24	5
25	5	25	5	25	6
26	6	26	6	26	7
27	7	27	7	27	8
28	8	28	8	28	9
29	9	29	9	29	10
30	10	30	10	30	11
31	11	31	11		

ప్రసవ కాల పట్టిక

పశువు పొర్చిన తేదీ	ఈనిన తేదీ	పశువు పొర్చిన తేదీ	ఈనిన తేదీ	పశువు పొర్చిన తేదీ	ఈనిన తేదీ
అక్టోబరు 1	జూలై 12	నవంబర్ 1	ఆగష్టు 12	డిసెంబర్ 1	సెప్టెంబర్ 11
2	13	2	13	2	12

కడుపులో వాయువు చేరుట

చూడిపశువు కడుపులో వాయువు చేరితే డొక్కలుపుబ్బి యుంటాయి జీర్ణముకాని పదార్థములు తినుటవల్ల పిండమునకువచ్చిన అపాయము కలుగుటవలన ఈవ్యాధి రావచ్చును. ఇంకను పేగుల యందు జీర్ణశక్తి క్షీణించుటచేత కూడ వాయువు ప్రసరించి నపుడు నొప్పి, శూలనొప్పి, కడుపుబ్బరము కలుగుతుంది.

ఫార్మసీవారి వాతారి అరఖునువాడుడు.

మలబద్ధకము

ఇది సాధారణముగా పశువులలో చాల భాగము వరకుయుం టుంది ఈవ్యాధి చూడిపశువులకు పలుమారు వస్తుంది. పశువు తినిన ఆహారము సరిగాజీర్ణమై పేడచరిగా వేస్తుండాలి అట్లుపేడ వేయించో అనేక వ్యాధులు పుట్టుతాయి. లోపల పేడగోని మురికిపదార్థములు పేగుకొని తదితర వ్యాధులు పుట్టించుతాయి ఇంకను అవయవముల యందలిబలాన్ని కూడ తగ్గించుతుంది. మలబద్ధకము వల్లనే చూడిపశు వులకు కడుపునొప్పి, రక్తశూల గర్భశూల మున్నగువ్యాధులు జరిం చుతాయి. కాబట్టి దీనికి చెప్పినచికిత్సలు చేయుట మంచిది

ఫార్మసీవారి వాతారి అరఖును చింతపండు పులుసుతో వాడుడు

విరేచనాలు

చూలు కట్టినది లగాయతు ఈచువరకు కొన్ని పశువులకు పలు చని విరేచనము లగుతాయి ఈవిరేచనములు దుర్వాసనగా వుంటాయి ఇట్లుఎల్లప్పుడూ ఆగుతావుంటే పశువునకు గర్భవాతము కలుగుతుంది. కాబట్టి ఆరంభములోనే తగినచికిత్స చేయాలి ఈవిరేచనములతో కడుపునొప్పికూడ యుండవచ్చును.

అష్టోబరు ౩	జూలై 14	నవంబరు ౩	ఆగష్టు 14	డిశం ౩	సెప్టెం 1౩
4	15	4	15	4	14
5	16	5	16	5	15
6	17	6	17	6	16
7	18	7	18	7	17
8	19	8	19	8	18
9	20	9	20	9	19
10	21	10	21	10	20
11	22	11	22	11	21
12	23	12	23	12	22
13	24	13	24	13	23
14	25	14	25	14	24
15	26	15	26	15	25
16	27	16	27	16	26
17	28	17	28	17	27
18	29	18	29	18	28
19	30	19	30	19	29
20	31	20	31	20	30
21	1	21	1	21	1
22	2	22	2	22	2
23	3	23	3	23	3
24	4	24	4	24	4
25	5	25	5	25	5
26	6	26	6	26	6
27	7	27	7	27	7
28	8	28	8	28	8
29	9	29	9	29	9
30	10	30	10	30	10
31	11			31	11

తేక దానిమ్మ చిగుళ్ళు బిగుప్పెళ్ళు పెరుగు అర్ధసేరు కలిపిత్రొక్కి పెట్టవచ్చును. వైమోతాదు దినమునకు రెండు పర్యాయముల వంతుల నీయవచ్చును.

తేకఘార్మసీవారి బెల్ పొడరును వాడుడు

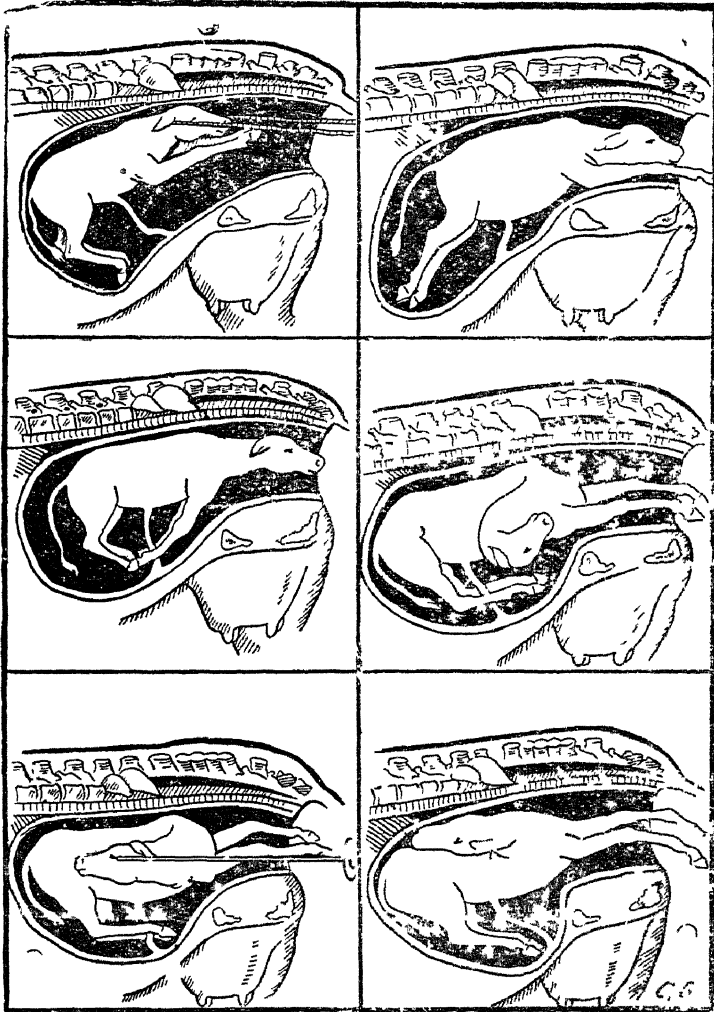
ప్రసవించుట

ఈనుటకు ముందు నొప్పులు వస్తాయి. పశువు శాంతముగా వుండ లేదు. బాధపడుచున్నటులకదలుతుంది పిండముతెరుచుగా మార్గము తప్పటకు కారణమేమన:- సకాలమునకుముందు ప్రసవించుట యేగాక, ప్రసవించునొప్పులవలననేగాక, దూడ వున్నటువంటిస్థానమునుబట్టిగూడ యుండుంది. పశువు ఈనుటకు సరియైన కారణాలు బాగా తెలియవు. పిండముక్రమక్రమముగావృద్ధియగుకొలదీయోనియందుకూడక్రమక్రమముగా మార్పులు కలిగి పిండము బయటకువచ్చుటకు వీలుపడునట్లు వృద్ధిపొందుతుంది

పిండము వృద్ధియగుకొలదీ తల్లికడుపునుండి దూడకడుపునకు రక్తము మొదలగునవి ప్రసరించుట తగ్గిపోతుంది. ఇంకను వద్దిపొందిన కొలదీ తల్లిశరీరముతో సంబంధముండక దూడ విడిగావుంటుంది.

పశువు ఈనుటకుముందు విశాలమైసస్థలములోగాని, గాలివచ్చు పశుశాలగదిలోగాని యుంచాలి. ఆగదివిశాలముగా శేమ లేనదిగా నున్నముఖాట్టిన గోడలుగలదిగా ఉండాలి. పశువు ఈనుసప్పుడు యజమాని, నౌకరు జాగ్రత్తగాచూస్తుండాలి. పశువు ఆరోగ్యముగా వున్నచో నొప్పులు ఆరంభించగానే యోనిమార్గమునుండి తీగెలు, ద్రవము వెలువడుతుంది గర్భాశయద్వారమందలి గోళాలలో ఊరే ద్రవములో యోని ద్వారమందు రక్షక సూక్ష్మజీవులు విస్తారముగా వుంటాయి. గాన హానికరములగు వ్యాధులను కలిగించు కీములు గర్భాశయమందు ప్రవేశింపకుండ ఈ రక్షక సూక్ష్మజీవులు వానిని నిరోధించుతుంటాయి.

పశువు ఈనుసహాయముతో గర్భాశయము చాల ప్రమాదములకు గురియై యుంటుంది గాన అట్టి అపాయస్థితిలో విషక్రిములు దానిలో ప్రవేశించకుండ చేయుటకు తగిన యేర్పాటులు సృష్టికర్త అమర్చియున్నాడు.

మొట్టమొదట గూడయొక్క ముందుకాళ్ళను, ఆ భాగంలో వుండి కండర ప్రదేశాలును బయటకువచ్చుతాయి అప్పుడే యోని

భాగమించుమించుగ పెద్దదగుతుంది. పెద్దపెద్ద జంతువులయందు సాదములు మురిదువచ్చి కండరభాగము మాత్రము తరువాత బయటకు వచ్చుతుంది. మాంసబక్షక జంతువుల విషయంలో తల పెద్దదగుటచే ముందువచ్చుతుంది తరువాత ముందుభాగపు అవయవములు రొమ్ముక్రిందగా నమర్చబడి బైటకువచ్చుతాయి ఒక్కొక్కప్పుడు అరుదుగా దూడయొక్క వెనుకభాగము బయటపడునమయంలో దెండు వెనుకకాళ్ళూ ముందు కనబడతాయి తరువాత తదితర అవయవములన్నీ బయటకువస్తాయి. నామాన్యముగా యోనినుండి దూడతల ఒయటకువచ్చినప్పుడు తరువాత భాగమురాక కోంచేసు ఆగుతుంది ఎందుచేతనన తలతరువాతభాగము మిక్కిలి లాఘవముండటచేత అది బయటకు వచ్చుటకు యోనిభాగంయింకా ఎక్కువ ఉబ్బువలసిన అవసరము వుండుటచల్ల అల్ల ఉబ్బుటకు పీలుకలుగుటకు కొంత ఆలస్యమగుతుంది తల బయటకు వచ్చినతరువాత రొమ్ము భాగము, భుజము, పొత్తికడుపు లోపలవికూనవచ్చుతుంది అందుచేత అప్పుడు పశువుయొక్క ఆ భాగము మిక్కిలి లావుగ ఉబ్బరముగ కనబడుతుంది. అప్పుడే ముడుచుకొనుటలు ఎక్కువగుతాయి. అతి బలీయంగా కలుగుతూ తరువాత దూడ ఒక్కసారి బయటికి పడుతుంది. ఆసనములో బాధ ఎక్కువగుతుంది కుక్క, పిల్లి అటువంటి సమయములందు అరచుతాయి. కొమ్మునకు తరువాత భాగము బయటకు వచ్చుటకు కొంచెము సులభంగానే యుండుంది.

ప్రసవకాలము బొడ్డుత్రాడు

దూడ బొడ్డుత్రాడు మిగుల కురచగవుండుచే, ఒక్కొక్కప్పుడు ఆ బొడ్డుత్రాడు దూడ క్రిందపడకమునుపే పశువుయొక్క యోని భాగములోనే తెగిపోతుంది. ఒక్కొక్కప్పుడు ఆ బొడ్డుత్రాడు గట్టిగా బలముగావున్నప్పుడు అల్లుతెగిపోక పొరలచేత చుట్టబడి దూడ క్రిందపడువరకు యుంటుంది. అప్పుడు ఆవు ఆశ్చర్యయుతమగు

హజజ్జానముచే దూడ బొడ్డుత్రాటిని తీసివేస్తుంది. బొడ్డునుండి 30 డంగుళముల తరువాత త్రాడు తెగిపోతుంది ఒక్కొక్కప్పుడు , 6 అంగుళములవరకు తెగిపోతుంది.

దూడ అడ్డము తిరుగుట

తల ముందుభాగము నుండిగాని, వెనుకభాగము నుండిగాని ఏమయు తప్పట, డెక్కలభాగము తిల్లియొక్క వెన్నెముక వైపునకు తిరుగుట మొనగినవి నాధారణంగా జరుగుతుంటాయి ఈసరిస్థితులు సంభవించునపుడు పశువునకు ముఖ్యముగా గుండెబరువు అనువ్యాధి కలుగింపచేయుట మలాశయము గర్భాశయము పగిలిన తరువాత మలాశయము నుండిపిండము వచ్చుతుంది. ఇట్లు పగులుటకు కారణమేమన ఈభాగము లోనే పిండము నానూన్యముగా అడ్డముతిరుగుటవలన మలాశయము నుంచి వచ్చుటచేగాని వేరొకటి గాదని భావించాలి.

పిండము వెన్నుభాగములో వుంటే ముందు బరియెముకలు యోనిలోనికి వచ్చినతరువాత, మనచేతికి రొమ్మెముక తగులుతుంది. రొమ్మెముక వైభాగము మెడయొక్కముందుభాగము శ్వాసనాళముతో అంశాస్థులకు మెడకు నడుమవున్న భాగానికి పోతుంది. లేక ఎక్కి వైపునకు జారవచ్చును. డెక్కయొక్క ముందుభాగము తిల్లియొక్క వెన్నెముక (యోని) వైపునకు వుంటుంది. లేక వంకరగా తిరిగి యుంటుంది

పిండముయొక్క వెన్నెముక మీదచేతితో సరిచేసిఉపయోగించిన యెడల దూడ సరియైన స్థానమునకు వచ్చుతుంది దూడయొక్కతల యోనిలోకి రానియెడల మరలచేతితో జాగ్రత్తగా నెట్టాలి. మనము యేవిధమైన ఆటంకాలు లేకుండా చేయిపెట్ట ముందుపాగాల భాగము పట్టుకొనిగాని లేక గట్టిగా గాని వెచ్చని నెమ్మదిగా తిప్పించు యోని వద్దకు తీసుకొనిరావాలి ఇచ్చి సమయములో చూడకుకొని నీయుటకు ఎక్కువఅవసరముండదు. చివరకు శస్త్రప్రసవసమయమందు మాత్రము శస్త్రము చేసి తీయాలి.

గర్భస్రావము-గర్భపాతము

వృక్షమునుండి యేకారణము చేతనయినసరియగుపరిమాణము పొందనిఫలము తొడిమనుంచి విడిగాకీంద్రపడేరీతిగా చూలుతోవున్న పశువుయొక్కగర్భము యేకారణముచేతనైనాభిన్నమై స్వస్థానముతప్పి పిండముయోని మార్గమునుంచి బయటకు వెడలిపోవునట్టి స్థితినిగర్భస్రావము, గర్భపాతముఅంటారు.

గర్భస్రావమునగా పశువుగర్భము ధరించినసమయము మూడు నాలుగుమాసముల లోపుగాపిండము సరియగు పరిణామముజేందక, కొంచెము ఎరుపురంగుగల ద్రవపదార్థమునలెసరించుతూయోనినుంచి బయటకు నెట్టివేయుటే గర్భస్రావమంటారు.

గర్భపాతమునగా పశువు గర్భము ధరించినదిలగా చతురాయదు ఆరుమాసాలు అయిన తరువాత గర్భస్థమైయున్న పిండముదానియొక్క వయస్సునకు తగినరీతిగా అంగపరిణామము చెంది గట్టిపడుతుంది. ఇట్టి స్థితిలో పిండము స్వస్థానమునుంచి విడబడి వెళుననుగుటే గర్భపాతమంటారు. ఇట్టివి తొలచూడిలోగాని, వృద్ధాప్యములోగాని, తదితర కారణాలవలనగానిరాగలవు.

గర్భస్రావము కొన్ని సమయాలలో ప్రమాదముకాకున్నా, గర్భపాతము మాత్రము పిండము సక్రమముగా యోనిమార్గము నుంచి రాకపోయినా, యోనికిపిండము అడ్డము పడినా, ప్రాణము, గాపు మొదలగు కారణాలవల్ల పిండపరిమాణము పెద్దదై ఉబ్బినపుడు మాత్రము వెంటనే అనుభవముగల వైద్యునకు చూపించకపోయినచో కల్లీకే ప్రమాదమూరాగలదు. పింకము అడ్డముతిరిగి ని, లోపలచచ్చి పుడుగాని, వెంటనే తీసివేయనిచో ఆభాగమంత క్రొవ్వివాచిమరణానికిసిద్ధమగుతుంది. కొందగువైద్యులు తెలిసి తెలియని చికిత్సలులోపలకు చేతని పోనిచ్చి అటుయిటు వారియిష్ట ప్రకారముతిప్పి పిండాన్ని పాడుచేయుటవల్ల ధనుర్వాతము చెడుగాలిచేరి పశువువిపరీతమైనబాధ

పడి మరణించుతుందిగాన అయినవారితో కానివారితో మాత్రము
పిండాన్ని లాగనీయక అనుభవముగల వైద్యునకు చూపించుము ఇట్టి పశువు
లకు శస్త్ర చికిత్స కూడ చాల అనవసరము. గర్భణిత్తులో దూడ కదలుట ఆరం
భించినది లగాయతు 5 లేక 6 నెలల వయస్సు ఈ నుట మొదలు కాను ఈచు
కొని పోయిన తర్వాత తదితర కాన్పులకు ఈచుకొని పోవుట కూడ
కొన్ని పపశువుల గోవులందుండి ఎక్కువగా మేషిన పశువునకు ఈ అపాయము
తప్పక వాటిల్లుతుంది.

కడుపుమీద దెబ్బతగిలినా గర్భము దాల్చినపిమ్మట మగజంతువులతో సంపర్కము కలిగినా చుట్టప్రక్కజంతువులేనైన ఈచుకొని పోయినా ఇది పసిపట్టుట వల్ల, పెద్దపులి మొదలగు భయంకరమైన మృగములను అకస్మాత్తుగా చూచుటవల్ల, హరియు బలహీనతవల్ల ప్రేగులలో ఆటంకము కలుగుటవల్ల ఈచుకొని పోతుంది.

ಅಕ್ಕಣ್ಣ ಅಂ

మేత మేచుదు. మందగించి విచారంగా వుంటుంది. పాలు స్రవించవు స్తనములు జారుతాయి. జంతువు తరచుగా అరచుతుంది కళ్ళనుండి తీగలు వేస్తూ కడుపుముడుచుకొని పోతుంది. తల్లి కడుపులో దూడ అటునిటు ఓరుగబాలక ఆగిపోతుంది. ఒక్కొక్క సమయంలో దూడకూడ లోపల చనిపోవుటయూ కలదు. ఇంకను దూడ లోపల వుండవలసిన స్వస్థానమున వుండక తప్పిపోవుటకూడ కలుగుతుంది ఎరుపురంగుగు, ద్రవము మర్కస్థానమునండి కాకుతూ పిండము బయటపడునంతవరకు ఆపు బాధపడుతుంది అకాల ప్రసవములో దూడతలచిన్నదగుటచే త్వరగా ఈరుట పూర్తియగుతుంది.

సారాయి 10తులాలు, ఆవుపాలు అర్ధశేరు, ఇంగువ 2తులాలు
తుమ్మకు పసుపు పావుశేరు కలిపి త్రాగించాలి.

ఈచుగొని పోయిన తరువాత వేడిగంజిలో ఉప్పకలిపి నడుమునకు, తొడుకుకుద్దాలి. వాతారి అరకును అరపాను వాడుము.

దూడకాళ్ళు ముందు వచ్చుట

పశువు ఈనుటకు ముందుగా కాళ్ళు, డెక్కలు బయటకు వస్తాయి. తలతప్పి ప్రత్యేకంగా ముందుకాళ్ళు వస్తాయి. అప్పుడు పైద్యుని పిలిపించి గరియైనద్దానముగా వుండునట్లు చేయించాలి.

సూతికావాతము

ఈవ్యాధి పశువు ఈనినవెంటనేగానీ, ఈనినతరువాత తవుడు చ్చి పిండి పదార్థములు దాణాదినుసులు నున్నగునవి పెట్టి టవల్ల చలిగాలిలో వుంచుటవల్ల ఈవ్యాధికలుగుతుంది. ఈనినతరువాతముల వరకు కూడ ఈవ్యాధి రాగలదు

లక్షణాలు

పశువు శరీరమంతా భారముగావుంటుంది త్వరలో ఉచ్చాస నిశ్వాసములు ఆయానము, నోరు తెరచుట ప్రారంభ మగుతుంది శరీరము చల్లగా వుంటుంది. కాళ్ళు పట్టివేస్తుంది. నోటివెంట చొంగ పడుతూక్రమేపి కడుపుబ్బుతుంది. మలబద్దక మెక్కువగా వుంటుంది. కన్నులు మూస్తుంది. ఉష్ణమున్నటుల కనపడదు. దవుడలు బిగించి స్మారకములేక మూతిని భూమిమీద ఆనించుతుంది మలబద్దకం ఎక్కువగా వుంటుంది చెంటనే ముచ్చిలి గుంటలో, మూతిమీద తప్పకుండా రక్షలువేసిన తగుతుంది.

చికిత్స

1. సారాయి 3 డ్రాములు త్రాగించాలి.

2. శొంఠి 2తు, మిరియాలు 1తు, విప్పళ్ళు 1తువాము గిద్దెడు, ఎండుమిర్చి పొడి 4తు, కలిసీరు శేరు కలిపిబకమో తాదు ఈయాలి.

వేడి వచ్చుటకు కర్పూరము 1తు, తాటిబెల్లము 10తు, కలిపి నాలుకకు రాస్తుండాలి. ఇంకను వేడినీటి కాపులు శరీరమంతయు తీయవచ్చును. వాతారి అరఖను వాడుడు.

పాలజ్వరము

పశువు ఈనిన తరువాత ఒక్కొక్కప్పుడు మిగుల అపాయకరమగు జ్వరము తటస్థించుతుంది ఈనిన వెంటనే బలమైన ఆహార మిచ్చుటవల్ల తగినంత విశ్రాంతి లేకపోవుటవల్ల పశువు కష్టముతో ఈనుటవల్ల వర్షములోను, చలిగాలిలో వుండుటచేత ఈవ్యాధి వచ్చుతుంది. ఇంకను పశువు గర్భమునందుండు మలినము సరిగా వెలువడక రక్తములో కలియుటచేత జ్వరము కలుగుతుంది. పశువుఈనిన కొలది కాలములోనే అకస్మాత్తుగా ఈవ్యాధి కలిగి 24 గంటలలోనే చనిపోయేవికూడ గలవు. సోమరితనముగా వుండే పశువులకు ఇటువంటి వ్యాధులు తటస్థించుతాయి. పశువు ఈనినతరువాత యేకారణమువల్ల నైనా దూడ చనిపోయిన యెడల పాలు సరిగా ఈయరు. ఆపశువు పాలనీయదను యుద్దేశ్యముతో ఆపశువును విడిచిపెట్టుతారు. అప్పుడా పశువునకు పాలగ్రంథులుబ్బి శరీర వేడిమి అధికమై పాలజ్వర మేర్పడుతుంది.

లక్షణాలు

ఆకలి లేకపోవుట. పశువు చిరాకుగావుండుట, నాడి తీవ్రముగా వుండుట, శ్వాస యెక్కవగుట పాలుతగ్గుట, కడుపుబ్బుపోదుగుభాగము గట్టిగానుండి వేడిగావుండుట, వెనుకకాళ్ళలో సత్తువతగ్గినిలుచుండుట కష్టముగా వుండుట, పశువు తూలుచూ పడిపోవుచుండుట, కన్నులు చూచుటకుశక్తితగ్గుట, నోటికింట చొంగకాచ్చుట, నాడి తీవ్రముగా కొట్టుకొనుట, పేగులలో బాధగా వుండుట, నాలుక తెలుపుగా వుండుట, ముఖకాంతి తగ్గుట, మలమూత్రములుగట్టిపడుట ఇటువంటి లక్షణాలువున్న పశువునకు చికిత్స చేయనిచో త్వరలో మరణించుతుంది.

చికిత్స

తిప్పతీగెరసము అర్ధశేరు, శొంఠి 1తు, మిరియాలు 1తు, కలిపి అర్ధ శేరు కలిగిజిల్లోకలిపి త్రాగించాలి.

తమలపాకుల రసము పావుశేరు తీసి తులము ఇంగున, శేరు వేడిగంజిలో కలిపి పెట్టాలి.

ని డ్రాముల నారాయిలో తులము నూరేకారము కలిపి త్రాగించాలి. వాతారి అరఖును వాడుడు.

మోవిపడుట

పిండగంబంధముగు పొడలులేక మోవియనది ఊడిపడినతరువాత బయటకు పడును. కొన్నికొన్ని కేసులుమాత్రము వానియొక్క బలమునుబట్టి దృఢత్వమునుబట్టి బలహీన తనుబట్టి ముందు వెనుకలుగా పడతాయి దూడ క్రిందపడినవెంటనే గర్భాశయము అతిత్వరితముగా శక్తివంశముగ ముడుచుకొనుచు విడిపోతుంది ఈసమయమందు యోనియొక్క లోపలిభాగపు ఘనపరిమాణము క్రమక్రమముగ తగ్గుతుంది. యోనిభాగములోనికి అచటనుండువదలై న ఎముకలద్వారా నెమ్మదిగ వచ్చుచుండును. ఆపిండపుపొరలను లేక మోవిని బయటకు స్వేచ్ఛగ రానీయక నొక్కిపట్టాలి అదేసమయములో పొట్ట వెన్నుభాగముల యందుండు కండరములు అప్పుడప్పుడు పిండము క్రిందపడునపుడుండు బరువుచేతను, దూడయొక్క బొడ్డుతాగుచుట్టుకొని పోవుటచేతను, ఆ మోవి గర్భాశయములోనుండి యోనిభాగములోనికి ఈడ్వబడుతుంది. అప్పుడప్పు డామోవితోగూడ పశువుల గుండెప్రక్కనుండు రక్తము కొంచెము కొంచెముగావస్తుంది ఇట్టిరక్తమునావుటకు అప్పుడప్పుడు గంభవించుగర్భాశయపు ముడుచుకొనుటలు కొంతవరకు ఆపుతుంది. 24 గంటలలోమోవి పడనియెడల వెంటనేతగు చికిత్స చేయాలి ఒకేసారి పశువులు కవలదూడలను కనునపుడు మొదటదూడ వెంటనే మోవి బయటకువచ్చును. అవి సరియైనత్రోవలో లేకపోవుట చేతనే అట్టిచిక్కులు తలస్థించుతాయి.

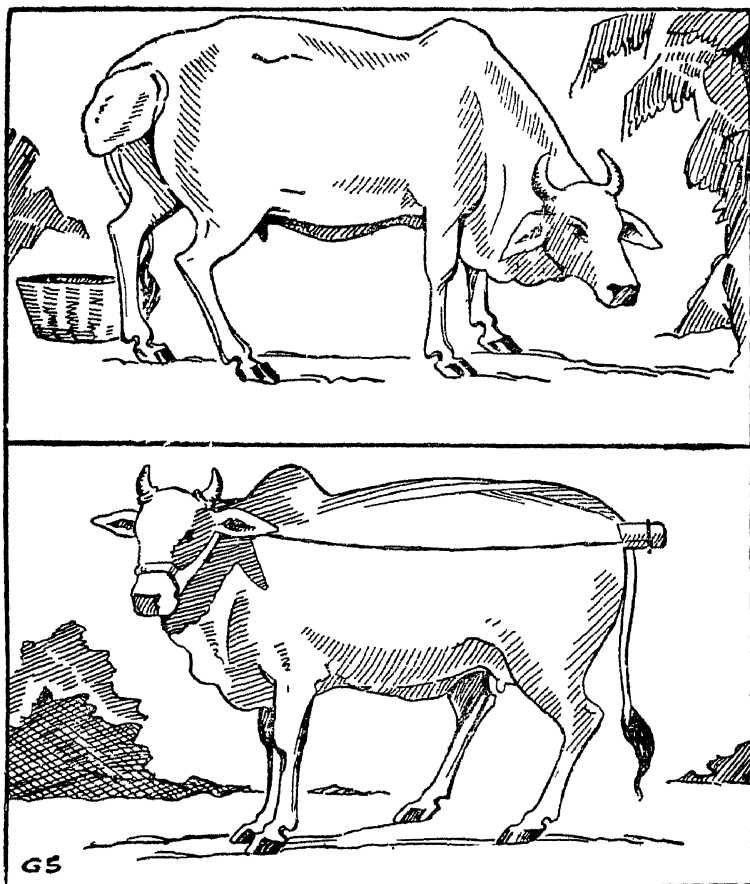
మావిని తెననీయరాదు

మావిని పశువునుతిననీయకుండ కాపాడాలి. మావితిన్న పశువు నకు ఊరిరిరిగగగగడ నుండ చిహ్నము కనబడుతాయి. ఆవు ఈగగే సాధ్యమైనంతవరకు దూడపడిన తరువాత మావిపడుట మిక్కిలి అవసరము. అట్లు మావివేయక యోనిభాగమందే నిలిచియున్నయెడల ఒక విధమైన జ్వరము కలుగుతుంది మావిపడగనే యోనిభాగము తనంతటదియే ముడుచుకొనిపోతుంది యోనియొక్క ఘనపరిమాణము వెంట వెంటనేతగ్గి మరల వెనుకటిదశకు ఎన్నడున రాదు. యోనిభాగములో నుండు బంకపదార్థములతో గూడిన పొర దాని సహజస్థితిలోకి వస్తుంది. యోనియొక్క లోపలిభాగము వెంటనే ముడుచుకొంటుంది. ఇంక నాభాగములో నుండు ఎముకలు కొన్ని దినములలో ముడుచుకొని పోతాయి.

మేయిదిగుట

చూడిపశువును సరిగా మేపకుండుటవలనను, దుర్బలత్వమువలనను, వాతరోగమువలనను, అతికాకవలనను ఈమేయి కనబడుతుంది. ఇదిచాలా ప్రమాదకరమైనది. ఈమేయిలో లక్షణములు గొప్ప చూడిపశువులకు ఈమేయి కనబడగనే చాలా ఆందోళనపడుతారు. ఈమేయి దగిన చూడిపశువునకు చికిత్సయెంతమాత్రము చేయరాదు. చికిత్సల చేయవలెనని కొందరు యున్నచో ఆనభవముగ వైద్యనిపింపించాలి. కాని తెలిసి తెలియని వైద్యము చేయరాదు. అట్లుచేసిన పిండమునకు అపాయము కలుగుతుంది ఈమేయి ఈన తరువాత కొన్ని పశువులకు కనబడుతుంది మరికొన్నిటికి చూలులోనే తటస్థించుతుంది

కానిపశువు ఈనుటకుముందు ఈమేయి ఆటంకము కలిగించి పశువున కపాయము సంభవించుతుంది. ముక్కుచుండును, ఇంకను భరింపరాని

నొప్పులకూడ నుండును కాబట్టి అది మేశాతిలో చేరినదో తెలిసికొని తగిన చికిత్సలు చేయాలి.

గరిమేయి

మనము గడ్డికోయు కొడవలిక్కు (గరకు) మేమాదిగ నుండునో ఆచూదిరిగనే ఈగరిమేయి యుంటుంది. జాగ్రత్తగా నెట్టాలి.

సొరమేయి

ఇది సొరకాయ ఆకారముగ వుంటుంది. ఈ మేయికి మధ్యగా గాని, ఒక ప్రక్కనుంచిగాని ఒక ముత్రని జీరయింటుంది ఈ జీరగల భాగము పశువు చెన్నెముకకు తిన్నగానుంచి లోపలికి తోయాలి. లేనిచో మరల నెంటనే జారుతుంది.

గండ్లమేయి

ఇది కొబ్బరికాయ ఆకారముగ వుంటుంది. దీనికిని సొరమేయివలె జీరయిండును పైవిధముగనే చికిత్సచేయాలి

బల్ల ఆకారపు మేయి

ఇది బల్లి ఆకారముగా వుంటుంది ఇంకను పసరమేయి, మిడిమేయి మొదలగునవి గలనీ ఆయుర్వేద పశువైద్యులు చెప్పుతారు. ఇటువంటివి తటస్థించినపుడు అనుభవముగల వైద్యునితో జాగ్రత్తగా తగిన చికిత్సలు చేయించవలెను.

చికిత్స

మేయిని స్వస్థానమునకు త్రోసి సీసాదూర్చి కట్టుకట్టాలి మూడు నాలుగు దినములుంచి తీసివేయాలి. లోపలికి వేడిచేయవస్తువులు పెట్టరాదు.

లేక ఏటవ లుగా నేలత్రవ్వి ఆగోలిపైభాగమున పశువు మేయి దిగినభాగమున్ను, తలక్రింద భాగమునకు పూడాలి. ముందు మేయి స్వస్థానములో త్రోసి ఆ పశువు నట్లే కొన్ని దినములు వుంచాలి.

లేక ముందు నందినర్థనపుర్వము తెచ్చి గిద్దెడు రసము తీసి ఆ మేయికిరాచి సరియైనస్థానములో నుంచవలెను నందినర్థన రసములో నీరులాగి వేయుశక్తియున్నది. ఆమేయిమరికొన్ని గంటలలోగాని, కొన్ని

దినములలోగాని మరల కనబడవచ్చును అప్పుడు మేయిని త్రోసివేసి బద్దలుచెక్కి మానమునకు కట్టినమరలరాదు. తరువాత ఒకటి రెండు దినములకు బద్దలు తీయవచ్చును. కొందరు మేయిని త్రోసివేసి మానమును కుట్టుదురు. ఇదిచాల మూర్ఖత్వపుపని— మంచి పద్ధతికాదు ఘోరసీవారి అభివ్రాసే వాడును. అప్పుడప్పుడు ముక్కకుండ విజ్రాంతో పంచదారకలిపి వాడాలి

మేయిని త్రోసిన తరువాత

నల్లతుమ్మకు పసరు అరసోలెడు, పాలుఅర్ధసేరు, ఇంగువ 1తులము కలిపి దానిలో ఏర్రగా కాల్చిన ఒక కంకరరాయి వేసి మరల తీసిత్రాగించాలి. అంతకు నొప్పులు తగ్గినచో ఏ డ్రాములు సారాయి త్రాగించాలి.

లేకపంచదారను త్రోసినతరువాత లోపలి మేయికి అప్పుడప్పుడు పట్టించుము.

మావి పడకుండుట

పశువు ఈచుకొని పోవునప్పుడు చాలసేపు నొప్పులుపడి ఈ నప్పుడు నీరసస్థితిలో చుండి చాలినంత బలము లేకుండుటవలన బలము లేని ముసలి పశువునకును గర్భిణి ముడుచుకొని పోవుట వలన గర్భిణి నరములలో బలహీనతవలన మావికిందపడక నిలిచిపోతుంది. పశువు మానమునుండి మావికొద్దిగా వ్రేలాడుతుంది. కాళ్ళు నేలమీద కొట్టుకొనుచుండును. తోక ఆడించుచు ముక్కుతుంది. మావి నిలువ యున్న యెడల క్రుళ్ళి దుర్వారనకేస్తుంది వెనుకభాగము వైకిలేవలేదు సరిగా పశువు నిలుచుండలేదు. కనుగుంటలు విడుస్తుంది. ఈగలు మానముచుట్టూ ముసురును. మానము వెంటడి మచ్చుపడుతుంది. మావి క్రుళ్ళుటవలన శరీరమున కమితబాధ కలుగుతుంది. ఈచెడిపోయినదియు, క్రుళ్ళినదియునగు మావియొక్క సారము శరీరమందు ప్రవేశించి నెత్తు

కును చేరుస్తుంది. అందువలన జ్వరము, గడ్డలు లేచుట మున్నగు వ్యాధులు సంభవించుతాయి జ్వరముతగిలిన తరువాత నాలుకయందు తేమయుండదు. పాలండవు. కల్మషము నిలిచిపోయి మిగుల బలహీనముగా నుండును.

చికిత్స

ఆవు ఈనినతరువాత

1 1/2 దినముకంటె మునిసిలువయున్న యెడల నువ్వులు అద్ద శేరు, వేడినీరు శేరు కలిపి త్రొక్కి త్రాగించిననే అది క్రిందపడుతుంది.

లేక తాడికాయలు 9తు, మంచిబెల్లం 10 తులములు కలిపి పెట్టాలి.

లేక పులిసినచల్లలో కంద నూరి కలిపి పెట్టాలి.

లేక ఉడకబెట్టిన సజ్జపిండి 1/ 12శేరు, మంచిబెల్లము అరవీసె, కలిపి త్రొక్కి పెట్టాలి.

లేక బెండకాయలు 15 లేక 25 నువ్వులు 10తులములు, వరి గంజ శేరుకలిపి త్రాగించాలి. ఛార్మశీవారి వాతారి అరఖు, ఉల్బంను వాడాలి.

మావినితీసివేయట

పశువు యోనిద్వారమున చేయిజొనిపి మెల్లగా గర్భతిత్తుల లోనికిపోనిచ్చి మావినివట్టుకొనిబయటకుతీసికొనిరావాలి. చెయ్యిలోప లికి పోయినందున గర్భతిత్తికి ముడుచుకొను శక్తిగలుగునొంది అందు వలన మావివెలుపలికివచ్చి రక్తమునిలిచి పోతుంది. ఈమాత్రము కూడ మీకు తెలియని యెడల ఒకఅడుగుపొడవుగల సన్ననిబద్దలు రెం టిని తీసుకొని వేలొడుచున్న మావియొక్క చివరను, ఆరెండుబద్దల మధ్యనుంచి ఆబద్దలయొక్క చివరలను రెండుచేతులతో గట్టిగాపట్టు

కొని ఆమావినిఆబద్ధలకుచుట్టాలి ఇట్లుచేయగా ఆబద్ధచివరివద్దకువచ్చుతుంది అంతట మెల్లగాలాగుచు ఆవిధముగా చుట్టాలి. కరినముగా లాగరాదు. ఎంత తేలికగా లాగిన అంతమేలు కలుగుతుంది. నెమ్మదిగా లాగినయెడల మావిరాక బద్ధలకు చుట్టుటకు వీలులేని యెడల అంతఃకిశో ఆదినము లాగినేయుట మానివేసి మరుసటిదినమునతిరిగి ప్రయత్నించాలి. మావిని తీరవేసిన తరువాత పశువునకు సత్తునకలుగుటకు గంజిరోయవచ్చును మావినితీసినతరువాత పశురక్షామృతమును వాడుడు.

ఈనినతర్వాతకలిగేమార్పులు

పశువు ఈనిన తరువాతపక్షమురోజులవరకు ఎంతోజాగ్రత్తగా చూస్తూవుండాలి పశువుతనదూడరు నవమానాలు పెంచడంచల్ల తన శరీరంలో అనేక మార్పులు కలుగుతాయి. ముఖ్యంగా గర్భకోశం పెద్దదనడం, దానితో కడుపులోని కండరాలు పెద్దదనడం, శరీరంలో నుండే అవయవాలన్నీ యేనోవిధంగా మార్పురావడం జరుగుతుంది ఈ నిన తరువాత యివన్నీ యధాస్థానంలోకి యధాప్రకారంగా రావాలి

గర్భకోశంఎన్నాళ్ళకు ముడుచుకొంటుంది

గర్భకోశం పశువుఈనినతరువాత రెండువంతులుముడుచుకొని పోతుంది నాలుగైదురోజులలోవంటినొప్పలు తగ్గుతాయి.బొడ్డుక్రింద నరము అప్పడప్పడు తేలుతూవుంటుంది. గర్భకోశం పదిహేరురోజులలో రోజురోజుకు తగ్గుతూ మలుగుల్లోకి చేరుకుంటుంది నెలరోజులలో యగాఫ్థితి వస్తుంది. ఇట్టిపశువు కండరా బాగా గట్టిపడియధాస్థితికి రావాలంటే అప్పడప్పడు పొంములో తిరిప్పుటనుంచిది

మైలపడుట

పశువు ఈనినతరువాతనాతముచేగానితదితర కారణాలవలనగాని మట్టువంటి తెలుపుపదార్థము అప్పడప్పడు పడుతూవుంటుంది. ఈనిన

వెంటనే తవుడు, జొన్నపిండి, పచ్చివులపిండి మున్నగునవి పెట్టిన సూతికావాతము వచ్చినపశువుకు ప్రమాదమురాగలదు. పశువులో పల నున్న మైలపడాలం కీ ప్రతిరోజునిమ్మకాయంత కరివేపాకు ఉండచేసి నోటిలోవేయాలి. ఈరీతిగా వారంరోజులు పెట్టిన మైలపడుట తగ్గు తుంది. ఒకవేళ గర్భకోశంనిక్కువమాడుచుకొన్నట్లయితే మైలలంతగా పడదు. మైలలోవాసన జ్వరంలేకపోతే పరవాలేదు దూడకుపాలిస్తూ ఉన్నప్పటికి మైలతక్కువగానే పడుతుంది.

ముప్పది వ భాగము

పాడిపర్శిశమ

పాడి విషయాలు

రెండుమూడుసార్లు క్రిమము తప్పకుండా పాలుపితుకాలి మూడవదినాన పిండుపాలు త్రాగుటకు రుచిగావుంటాయి మొదటి దినాన రెండవ దినానయిచ్చుపాలను జన్నుగా వండుకొని తింటారు. వీటిని యెంతమాత్రము వుపయోగించక దూడకే విడిచిపెట్టాలి.

పొదుగు - దానియుత్పత్తి

పాడిపశువులకు పొదుగునే అగంమువుంటుంది. ఈ పొదుగు నందు నాలుగు పాలగ్రంథులు వుంటాయి, ఈ గ్రంథులు పశువుయొక్క వెనుకకాళ్ళ సందున యుంటాయి, ఒక ప్రక్కనవున్న రెండుగ్రంథు లును ఒక తంతుసంయుతమైన తొడుగుచే పరివేష్టించబడియుంటాయి. ప్రతి గ్రంథికి ఒక్కొక్కచన్ను యుంటుంది ఈ చన్నులు పాడి పశు వులకు 3, 4, న్ను, ఆడగుట్టము, ఆడుగొట్టెలకు 2 ను, ఆడుపందికి 10

పైభాగమందుండువానినే పాలనాళాలు అంటారు. పశువుల లోపలి భాగంలోవుండే గ్రత్తనాళములు ఎంత పెద్దవిగా స్ఫుటముగా వుంటే అవి యంత బాగా పాలుయిచ్చుతాయి. పాలగ్రంధులలో తమ దూడల పోషణకై పాలు చుట్టుచేరుతాయి. చిరిచి మొనలగుండా పోయిన మార్గములగుండా పాలు ప్రవహించుతాయి. ఆ మార్గమునకు పై భాగాన క్రిందిభాగాన ద్వారమును మూయుగల కండరములు ఏర్పడి యున్నాయి. ఇను మొనకు పైన పాలతోట్టి సుమారు $1\frac{1}{2}$ పైంటు పాలువట్టినట్టిగా వుంటుంది. దానినుంచి చంటిద్వారముగుండా పాలు లాగబడతాయి. శరీరములో మాంసకండరములువున్న భాగాలకు పొదుగుభాగముకి చుక్కగా పాలగ్రంధులు యేర్పడి ఏకముగాజేరి పాలను నిలువ చేయు ఈ గ్రంధులు ఒక్కొక్కటి అంగుళములో 30 వ నుండు వెడల్పుగలిగియుంటుంది. పొదుగుశుంచి కంటే దానిలో వుండే పాలయొక్క బరువు యెక్కువగావుంటుంది. ప్రాచీనమునచ్చి నపుడు పొదుగు వికసించి యీనుటకుముందు అది పెద్దదగుతుంది. ఈనితే చురుకుదనము గలిగియుంటుంది. పాలిచ్చుకాలం అంత్యమగు నప్పటికి మరల సంకోచమునొంది తరు వ్యాపారమును పూనుతుంది. క్షీరగ్రంధుల నలన ఎట్టెడుపాలు దూడలకుసంపూర్ణాహారము

పాలాతీయుటలో కలిగేమార్పులు

నిత్యము ఒకేకాలవంతు పాల తీయుచున్నప్పుడు ఒకేవిధముగా వుంటాయి కొంచెమాలగ్గముగా పాలనుతీసినచో క్రొవ్వుఎక్కువగా వుంటుంది. ఉదయము తీసిన పాలకంటే సాయంకాలము తీసిన పాలు శ్రేష్టముగా వుంటాయి.

వరుస	కొత్త	కొత్తకాని ఇతర పదార్థములు
మొదటి పర్యాయము	1.70	8.77
రెండవ పర్యాయము	1.76	8.99
మూడవ పర్యాయము	2.10	8.75
నాల్గవ పర్యాయము	2.54	8.69
అయిదవ పర్యాయము	2.14	8.49
ఆరవ పర్యాయము	4.08	8.59

మొదటి పర్యాయము తీయబడిన పాలలో కొత్తతక్కువగాను క్రమేపి ఎక్కువగాను కనబడుతుంది మొదటిపర్యాయము తీయబడిన పాలలోని కొత్తతక్కువగావుండుటకు ఆరవపర్యాయములోతీయబడిన పాలలో కొత్త ఎక్కువగా వుండుటకును కారణమేమన పొదుగుక్రింది భాగమున వుండే పాలలోని కొత్తను తిరిగి లోపలకు లాగు కొనుట వల్లనే పోగొట్టుకొనబడుతుందని తెలియుచున్నది. కాని ఇది సరియైన సిద్ధాంతము గాదని నాయభిప్రాయము జంతువును బాగుగా మేసిన కొలది కొత్త ఎక్కువగుతాయి పచ్చిమేర, ఎండుమేత వేయుటలో ఈ మార్పు కలుగుతుంది. పచ్చిగడ్డి వేసినచో కొత్త యొక్క పాల యొక్క రంగు పసుపు వర్ణముగా వుంటుంది. ఆహారమును బట్టి పాల యొక్క రుచి మారుతుంది. కొన్ని దుంపదినసులు తినుటవలన పాల యొక్క రుచి తగ్గుతుంది.

పాలలోని వాసనలు

పాలు, మిగడ, వెన్న, మజ్జిగల వాసనలను సులభము గా గ్రహించ వచ్చును. కొన్ని పాలు మేక వాసన కొట్టు చున్నవనీ మట్టి కంపు కొట్టు చున్న వనీ గొట్టె వాసన కొట్టు చున్న వనీయు, బూజు కంపు కొట్టుచున్న వనీయు, చెప్పవుంటారు పశువులనుండిబయలుదేరు కొన్ని విధములగు వాయువులు పాలు పింజ్ వేళలలో పాలతో గూడ

కలసి వచ్చుటచే ఈవాసనలుబయలుదేరుతాయు ఇంకయిట్టివాసనలు మనము పాలకుపయోగించు పాత్రలు శుచిగా తేకుండుట వల్ల, పాత్ర అడుగుభాగమున ఎండే మలిచి, కడుగక పోవుటవల్ల పాలు సరిగా కాగనీయకుండ తోడు పెట్టుట వల్ల పాలు చల్లారిన తరువాత చుంచులు మొదలగు జంతువులునాకుటవల్ల కలుగు తాయి. కొన్ని పశువులు మనుష్యుల మలము, నీరుల్లి, నెల్లుల్లి, మొదలగు వస్తువులు తీనుటవలన అవి యిచ్చుపాలుకూడ ఆమాదిరిగానే వాసన వేస్తాయి.

ఈతలనుబట్టి పాలు

పాలుప్రతిదినముకొలుచుటమంచిది. సంవత్సరమునకు 300నుంచి 500 గాలనుల వాలిచ్చు ఆవులను పెంచుట అంతలాభమైనది కాదు. రెండు మూడు ఈతలీనిన ఆవులను 700 నుండి 1000 గాలనుల వరకు యిచ్చు ఆవులను సంపాదించాలి పాలుకొలుచుటవలన లాభమేమనగా పాలు తగ్గుచున్నయెడల దాని కేమైన వ్యాధియున్నదేమి గ్రహించాలి తరువాత వ్యాధియున్నవో పశువైద్యునిచే చికిత్సచేయించాలి. ప్రతి దినముఉదయనాచుంకా 3 గంటలందు పాలుకొలిచిడైరీలోవ్రాసినసంవత్సరమునకెంతపాలుయిచ్చినదో తెలిసికొనుటమంచిది పాలనుపొదుగుకొని మిగల్చరాదు. అల్లుమిగిల్చినయెడల పొదుగుచెడిపాతుంది. చివరనున్న పాలలో మిగడఎక్కువగా వుంటుంది. తప్పకుండ తీయుటమంచిది. పాలతో చన్నులు తడిచేసి పిండరాదు. ఇట్లుపిండుటవలన పాలుచెడి పోతాయి

పాడిపశువును తనపేతచేయుట

పాలుపితుకుటకు పూర్వము పశువు సంతోషముగా వుందో జబ్బుగావుందో పరీక్షించి పాలుతీయాలి. పశుశాలను శుభ్రముగా బాగుచేసిన తరువాత పాలను తీయుటమంచిది. పాలుపితుకునపుడుతది తరు వెవ్వరు ముండరాదు. ఇట్లుపిండుటవలనదృష్టిదోషముతగులుతుంది

పాలలో దుమ్ముఎంతమాత్రముపడరాదు. పాలుపిండినతగువాత పాల బిందెకెవరికి చూపించరాదు. దృష్టియనునది యున్నదాయని కొందఱు చమఱారపు ప్రశ్నలను వేస్తారు నాఅనుభవము మీదదృష్టిరోషమున్నదని చెప్పగలను

పాలలోని కలగలుపులు

ఆడపశువులు వానిబిడ్డలకొరకు స్తనసంబధరుగు నాళాలు తయారుచేసే ఒక విధమగు తెలుపుగా, చిక్కగా నునుపుగావుండే ద్రావానికి పాలు అంటారు కొన్నిజంతువులు వానిబిడ్డలకు పాలు అవసరము లేనప్పుడు పాలిచ్చుచు ఆపివేస్తాయి కొన్ని పాడిపశువులు దూడలకు అవసరము లేకున్ననూ పాలిస్తూనే యుంటాయి ఆవుపాలు అన్నిటికంటె మిక్కిలిశ్రేష్టము. గొట్టె, మేక, గాడిద, గుఱ్ఱము మొదలగు జంతువులిచ్చు పాలుగూడ ఒక్కొక్కప్పుడు మరుఘ్యులకు వుపయోగపడుతున్నాయి పాలనుండి మీగడతీసినచో మీగడపాలనీ, మీగడ తీయని పాలనీ, అనేకజంతువుల పాలనుకలిపినపుడు మిశ్రమపాలనీ, పిలువబడుతాయి.

మన దేశంలో పాలుమిక్కిలి కల్తీగా వుంటాయి పాలలోచక్కెరనునీటినిచేర్చుతారు ఉదయము పిఠికిన పాలనుసాయంకాలపుపాలలో పులుపుతారు మరికొందరు ఆవుపాలలో గేదెపాలను కలుపుతారు పాలు, పెరుగు, నెయ్యి వెన్న మున్నగువాటిని అమ్మేవారిలో అన్యాయానికి జంకకలాభాన్ని అధికంగా పొందడానికిబుద్ధిపూర్వకంగాపాలలో వున్నమీగడను తీసివేసి పాలలోపిండిని, గంజిని కలుపుతారు. పాలలో సహజముగా నీరుచక్కెర నెన్నపెరుగు మొదలగు నవియూ, శరీర పోషణకు అవసరములగు కొన్ని లవణాలును యుంటాయి. పాలనమ్ము వారు ప్రత్యేకముగా పాలలో గలుపునీరు తరచుగా అపరిశుద్ధంగా వుంటాయి. అందువల్ల అట్టిపాలను త్రాగినచో చెడునీటివల్ల కలిగి

కలరా టైఫాయిడ్ మున్నగు వ్యాధులు కలుగుటకు కూడ అవకాశ మేర్పడుతాయి రక్తవిరేచనముల కట్టించుతుంది. దూడలకు సంభవించు నీళ్ళవిరేచనములకూడ బాగుగా పనిచేస్తుంది పెరుగు నీరు కలిపిన మజ్జిగ నేత్రరోగములకు పనిచేస్తుంది. చలునచేస్తుంది కాచిన మజ్జిగ వాతరోగములకు నోటరోగములకు బాగుగా పనిచేస్తాయి. కాకరోగముల పశువులకు పెట్టట మంచిది.

పాడిపశువులరోగాలు

పాలుచేపకుండుట

పాడిపశువుల చన్నులగొట్టాలలో అనేకమైన నూక్లమగునాళములు వుంటాయి ఈపాలగొట్టాల కన్నీటికి తుదిమొదళ్ళలో మాంసంతో చేపబడిన ద్వారములు వుంటాయి. ఈద్వారములు తెరచి కొన్నచోపాలతిత్తులోకి పాలు నీరిగుండ ప్రవహింపగలవు. పశువులకు భయము కలిగినప్పుడుగాని, జ్వరము నచ్చినపుడుగాని, సకాలమునకు పాలు పిండనప్పుడుగా, పశువు దూడకు పాలు దాచుకోవాలను యుద్దేశమున్నప్పుడుగాని, మనోవ్యాకులము కలిగినప్పుడుగాని ఈద్వారములు ముడుచుకొంటాయి, అప్పుడు పశువుచేపుట వేనంటాయి, పశువు దూడను దగ్గరకు రానీయదు చన్నులపైన నీరుపోసి కలికినప్పుడు పాలురావు బెనరిబెనరి చూస్తూవుంటుంది, సరిగా సలబడక అటునిటు తిరుగుతుంది కొన్ని పశువుల కిట్టినమయంలో దాణాపినుసులు పెట్టిన పాలు చేపుటకూడాగలదు. ఇట్లు చేపకుండుటవలన పైతు విసుగు కొంటాడు.

చికిత్స

ఆవుమజ్జిగ అర్దశేరి, తాటికాయలు 1 తు, కాచలవణము 1/2 తు సుగంధపాలరసము 2తు, కలపి రెండుపర్యాయములు ఈయవచ్చును.

లేక గోధుమగంజి అర్థశేరు, నెయ్యి పేతు, కలిపి మూడు పుంటలు త్రాచుము.

లేక నాగనారమట్టలు తెచ్చి ఉడికించి దాని గోవున్న వెలుపు పొలుకుముతీసి మజ్జిగలో కలిపి త్రాగించాలి.

లేక పుల్లతీగనుంచి రసముతీసి చన్నుల పైభాగమున మర్దించి చేతులతో కొంచెము మర్దించిన పశువు చేపుతుంది.

లేక కొండగోగు ఆకులముతీసి పాలుపేయకలోపు ముంగు పశువుశరీరమునకు రాచిన తప్పక చేపుతుంది ఫార్మసివారివా తారపాడి, షీరోజన్ కలిపివాడిన చక్కగా చేపుతుంది.

చన్నులద్వారాలు ముడుచుకొనుట

పశువుయొక్క చన్నుల పాలతిత్తులలోనికి వ్యాపించి యుంటాయి పాలతిత్తులలో ఈ గొట్టాలు ప్రవేశించుచోట ఒకద్వారము వుంటుంది. ఈద్వారము తనంతటదిమేముడుచు కొనగలదు. అట్లు ముడుచుకొన్నపుడు చన్నులనుండి పాలురావు. పాడిపశువు పొడుగులో రెండు తిత్తులువుంటాయి, రెండు గొట్టాలొక తిత్తిలోకి తక్కిన రెండు గొట్టాలు మరియొక పాలతిత్తిలోకి ప్రవేశించుతాయి కొన్ని పశువులపాలు ఈ గొట్టమునుండి పితుకకుండగనే వానియంతటవియేకారిపోతాయి. కొన్ని పశువులకు బాగుగా పిండినప్పటికి పాలురాజాలవు. కారణమేమన పశువుచన్నులలో ఒకటిగాని. అంత కెక్కువగాని పూడిపోయిన రంధ్రములుగలవై యుంటాయి.

ఈనిన వెంటనే కొన్ని పశువుల గ్రంధులలో పాలుపుట్టిచన్నులు లావుగా కనబడి నప్పటికి పాలు మాత్రము పైకిరావు. పాలు పైకి వచ్చే ద్వారానికి అడ్డముగాచంటిచివర ఒకవిధమగు పొర పెట్టగలదయ్యెను కారణము. కొన్ని పశువులు ఈనిన వెంటనే చన్నులద్వారాలు

మూసికొనిపోయి వట్టిప్రోతాయి. కొన్ని పశువుల నాలుగు చన్నులకు గాని, రెండుచన్నులకుగాని యిది రావచ్చును. ద్వారములు గట్టిగా ముడుచుకొనిపోతే పశువుల కెన్ని చికిత్సలు చేసినా లాభములేదు, ఆ ఈతకు అంతియేయని గ్రహించాలి. మరల రెండవ కాన్పునకు కూడ రావచ్చును.

చంటిరంధ్రములు పొరలతో ముడుచుకొని పోయినపుడు సలాక తోగాని, కెటీటరు అను పనిముట్టుతో గాని పొడిచి పాలు పైకివచ్చు నట్లు చేయవచ్చును, లేక పొడుగుగల సన్నని సూదితో నెమ్మదిగా ఆ పాలరంధ్రములోనికి పొడిచి పాలును రప్పించ వచ్చును, కాని తెలిసి తెలియనివాడు రంధ్రభాగమునకు పొడిస్తే పశువునకపాయము సంభ వించుతుంది అంతకు తెలియనిచో వెటరినరీ చికిత్సా యమునకు తీసికొని వెళ్ళి చికిత్స చేయించుడు. వెటనరీ స్వాస్థ్యముచూచాడు. కు చన్ను లకు రాయుచు లోపలికి క్షిరోజనను వాడుడు,

కండర సంకోచము

ఒక్కొక్కప్పుడు చంటిచినరనుండి పాలు తమంతటవి కారి పోకుండ కాపాడు కండరము సంకోచమునొందుట చే రంధ్రముమిగుల చిన్నవై పాలుతీయుటకు దుర్లభంగావుంటుంది. దీనికి చికిత్సచేయుట కష్టము శస్త్రం అవసరముగనుక యీ పనిమిగుల నేర్పరియైన డ్యూడు చేయవలసియుండును. ఇటువంటి శస్త్రరంభంధమైన వ్యాధులుకలిగి నపుడు వెటరినరీ డాక్టరుగారికి చూపించుటవలసింది. ప్రతిదినమునాక సన్ననిసూదిని లోనికి జొనిపి పాలనుదీయుచు వచ్చినయెడల రంధ్రము పెద్దది కావచ్చును.

చన్నులమీద కాయలు

పశువు చన్నులమీద చిటిపొటి కాయలు మొదలగునవి యుండుటచే పాలుపితుకుటకు ఆటంకము గలిగించుతాయి. ఒక్కొక్క ప్పుడవి రేగినయెడల వుండుపడి పశువు బాధపడుతుంది, పాలుకూడ

తగ్గవచ్చును. కాబట్టి అటువంటి కాయలను కోసివేయుట వలన వెంకుళలతో బిగించి కట్టుటచూస అవి పోవచ్చును ఛార్మసీవారి హిలాన్ ను వాడుడు.

చన్నులకు అటంకము కలుగుట

పాలలో చమురుగాక కొన్ని ఘనపదార్థాలు వుంటాయి. ఈ పదార్థమాలు విస్తారముగానున్నయెడల పాలు బగవుగావుంటాయి. ఈ ఘనపదార్థములు పాలుపితుకునప్పుడు చేతికి చిన్న చిన్న గొడ్డలవలె తరచుగా తగులుతాయి. ఇవి పేరుకొంటే పాలయిద్దలుగాని, గోవల చర్మముపై, బయలుదేరిన కంతులుగాని లేక ఒకవిధమైన శిలలుగాని అయియుండాని ఇవి పాలుతీయుట కనకోధముగ గలిగించుటయేగాక ఒక్కొక్కప్పుడు పొడుగునందుగూడ వాపుబుట్టించుతుంది కాన ఈ యవరోధాన్ని తీసివేయాలి. తీసివేయుటకు వీలు లేనియెడల పైనవుండే పాలతిత్తిలోకి తోగిసివేయుట వుంచిరి. ఛార్మసీవారి స్పెయిన్ కిల్లరును మర్దన చేయును.

చంటికి రంధ్రముపడుట

ఏదైన అవయవలోపము వలనగాని, పుండుపుట్టుట వలనగాని చంటిలో సామాన్యముగ పాక్షితీ యుమార్గముగాక పాలతిత్తిలోనుండి చంటిప్రక్కకు కన్నముపడవచ్చును. అచటనుండి పాలుకారిపోతాయి ఇందువలన పొడుగంతటికీ గూడ వాపు తగలవచ్చును. పాలిచ్చు తున్నంతకాలమును ఈ రంధ్రమును పూడనట్లు చేయుట మిగుల కష్టము. పాలిచ్చుట మానినతరువాత శీఘ్రముగనే కుదరవచ్చును. అయినను పాలతిత్తిలో పాలెప్పుడును లేకుండ కాకునట్లు మామూలు మార్గములోనొక గొట్టముంచి యాపుండును మాన్పవచ్చును. కాని యిది కష్టసాధ్యము. పొడుగు భాగమందు కలిగిన గాయములు త్వరగామానక బాధించును హిలాన్ నుగాని వెటరినరీ ప్లాష్టును గాని వాడుడు,

కొరి విచన్ను

పాడిపశువులలో ఏదైనా కొరివిచన్ను కావచ్చును అనగా ఆచన్ను శిశ్తివలెనై పాలు స్రవించకుండా వుంటాయి. పశువునకు అతివేడి జేసినపుడుగాని, విషసంబంధమైన పదార్థములు తినుటవలనగాని ఈవ్యాధి యేర్పడవచ్చును పశువు నవమాములు వచ్చిన తరువాత యేదైన విషము మొక్కలు తినినయెడల ఈనిన తరువాత ఈవ్యాధి కనపడవచ్చును కొన్ని పశువుల చన్నునుండి నెత్తురు పడుచుంటుంది. మరికొన్నిటికి చీము, నెత్తురు కలిసి పడుతుంది. అప్పుడు దృష్టిదోషము తగిలినదని అనేక చికిత్సలు చేస్తారు. కొరివి చన్నుగల పశువు ప్రతి ఈతకు పాలు సరిగా నీయదు తక్కిన మూడుచన్నులనుండి పాలు వచ్చునుగాని ఈచన్నునుండిమాత్రమురావు. ఒక్కొక్కప్పుడు అన్ని చన్నులకు నీవ్యాధిరావచ్చును దీనినే కొరివిచన్ను అంటారు.

పాలుతగ్గిపోవుట

పశువుయొక్క తత్వాన్ని బట్టి, ఆరోగ్యాన్ని బట్టి, సాంప్రదాయాన్ని బట్టియు పాలెక్కు తక్కువగా వుట్టుతాయి. పశువులకు ప్రతి దినము పెట్టుదాణాదినములు తగ్గించి పెట్టుటవలన బొత్తిగా పెట్టకపోవుటవలననుకూడ పాలు తగ్గవచ్చును. ఇంకను పశువు శరీరములో తగినంత రక్తవృద్ధి లేకపోవుట వల్ల, శ్రోత్రమయస్కులు, కుకుటనల్ల, ఎండలో నెక్కువగా నుంచుటవల్ల పొడిగా లోపున్న పాలు పూర్తిగా ఓండక పోవుటవల్ల, విషసంబంధమైన మొక్కలు తినుటవల్ల, దూడచచ్చినపుడుగాని, పాలన్నీ దూడత్రాగుననుయ ద్వైత్యముతో కుగుననీయకపోవుట వల్ల కూడ పాలుతగ్గతాయి ఇట్టితాత్కాలిక కారణాలవలన పాలు తగ్గినయెడల ఆహారము మార్చాలి

చికిత్స

వాతమంగల పశువునకు ప్రతిదినము సాయంకాలమందు నవాశేరు తెలికఁగిండి పెట్టుటవలన పాలవృద్ధి కలుగుతుంది. లేక ఆపిండిని నీటిలో నానవేసి సాయంకాలము పెట్టుకుడితితో కలిపి పెట్టవలెను

లేక కాకశరీరముగలపశువునకు ఉలవలునానవేసి రుబ్బికుడితిగా పోయవచ్చును. లేకశనగలునానవేసిరుబ్బికుడితిగాపోయవచ్చును. పశువు యొక్క శరీరతత్వముల గ్రహించి వానికి ఖగిన ఆహార పదార్థములు పెట్టునూపుంటే పాలు వృద్ధియగుతాయి. తప్పకుండ క్షీరోజనను వాడుడు.

వాంతులు

పశువుకు జీర్ణముకాని ఆహారము పెట్టుటవల్లమిక్కుటముగా నానాజాతుల గడ్డితినుటవల్ల తవుడు, పిల్లి పెసర, కందిబొట్టులు తినుట వల్ల విషపురుగులు, క్రిములు పేగులలో జేరిజేర్చిముకాకుండచేయుట వల్లవాంతులు వచ్చుతుంటాయి.

పేగులు అరుచుతూ నోటిగుండా ముక్కులగుండా పేడరంగు వలె వదరుపడుతూ లేచుతూ పడుకొంటూ వుంటుంది శ్వాసనెమ్మదిగా విడచుతూ సరియగు చికిత్సచేయనిచో ప్రమాదమూరాగలదు

చికిత్స

నోటిని ముక్కురంధ్రాలనువగనునీటితో కడిగి శేనున్నరమంచి బెల్లపునీటిలో అరతులము కర్పూరముకలిపి ఆ రంగుంటుకొకసారి ఈ యాలి లేక రావిచెక్కరసము చిక్కనిది శేను, కర్పూరం 4వడ్లకింజ లెత్తు కలిపి ఒకమోతాదు ఈయాలి

లేక మాదిగ వాడు తోలు ఊర వేయుటకు తయారుచేసిన తంకేడుచెక్క నీటిని మూడుగొట్టములు పెట్టుము.

అప్పుడప్పుడుముక్కురంధ్రములకు సాంఖ్యాణిపొగపట్టించుము.

ముప్పది ఒకటవ భాగము

వత్సభృత్యము

పాలను విడిచిపెట్టుట

పశువు యీనగనే పాలు ఎన్ని యున్నవీ వేనివీ తెలిసికోవాలి. పాలెక్కువగావున్నయెడల తక్కువ వదలిపెట్టుటయూ తక్కువగానున్న యెడల ఎక్కువగా వదలి పెట్టుట యూ చేయాలి. మామూలుగా దూడకు పొదుగునకు ఉండు ఒకనైపు రెండు చన్నులతోని పాలే కుడు పాలి. పాలు చిక్కగా వుండి ఎక్కువగా నిచ్చునపుడు తక్కువగా వదలి పెట్టాలి ఇకన్నీ కూడ పశువు ఈనిన రెండు మూడు దినాలలో ఎక్కువ తక్కువ పరిమాణాలు తెలిసికోవాలి. దూడకు పాలుతక్కువగా కుడిపిన రక్తము పాగుతుంది ఎక్కువగా కుడిపిన తెలుపు రంగుగా పాగు తుంది. నెల దినములు గడుచు వరకు ప్రక్కపాలు దూడలకు కుడుపు తుండాలి ముందరనైపు ఒకసారి రెండవ నైపు మరియొక సారి వదలిపెట్టు తుండాలి. ఒకప్రక్కనే వదలిపెట్టుతుంటే పొదుగు ఒరుగుగాదిగ తుంది పాలు తక్కువగా వుంటే మూడుచన్నులూ వదలిపెట్టాలి. నెల దినాలు రాగానే మేతమేస్తుంది. కాన ఒకచన్నుతోనిపాలు వదలిపెట్టాలి. దూడను ఎప్పుడూ ఆకలితో వుంచాలిగాని కడుపునిండుగా త్రాగించ రాదు ఈరీతిగా మూడుమాసాలవరకు చేయాలి. తరువాత మీయిష్ట ప్రకారము వదలిపెట్టనచ్చును పాలు చిక్కగావుంటే దూడలు బ్రతుకవుగాన తగ్గించుతూ త్రాగించాలి. నెన్న తక్కువగావున్న పాలు ఎన్ని త్రాగినా వ్యాధులు రావు పశువు ఎండిపోవునరకు దూడకు ఒకచన్ను వదలితే వెయ్యిదూడైనా రెండునందశ్శరాల వయస్సు రాగానే పొర్లి మూడవ సంవత్సరములోనే ఈని పాలిచ్చుతుంది.

మాడలకు మన్నుతిను స్వభావము వుంది. గానచాలజాగ్రత్తగా కాపాడుతుండాలి. సామాన్యముగా ఈనిన పెడిదినాలనుంచి పచ్చి మేతకొరకు ఎదురుచూస్తూవుంటుంది. పక్షిముడినాలైననుంచి అరుదుగా ఒక్కొక్క గడ్డిపరకనంతున కొరికితింటుంది. పాలుత్రాగుటవల్ల మేత తినుటవల్ల సరిగా జీర్ణముకాక నెలజబ్బుచచ్చుతుంది. కాసిబుత్తూరముగా మాత్రము మేతపెట్టరాదు. లేనిచో పాలుమేతకలసి చాల జబ్బుచేస్తుంది. కొందఱు పాలెక్కువ తీసికోవాలనీ గరిక, గోంగూర మేపుతారు. ఇట్లు మేలుట వలన మాడకడుపు లావుగా పెరుగుతుంది.

ఆహారములో మార్పులు

పాలు త్రాగిన వెంటనే కక్కినచో దూడవ్వరగా త్రాగిందని అధికముగా త్రాగిందనిగాని, ఏదైన జబ్బుచేసిందనిగాని గ్రహించాలి.

ఒకసారి పాలుత్రాగి రెండవసారి త్రాగినగాని, మధ్య కక్కినచో కొవ్వుపదార్థములు ఎక్కువగుటచే అజీర్తి చేసిందని గ్రహించాలి.

పాలు త్రాగినతరువాత అరగంటకుపెరుగుబిళ్ళువలె కక్కినచో మాంసకృత్తు అధికమగుటచే అజీర్ణము చేసిందని గ్రహించాలి.

మలబద్ధకమువుంటే కొవ్వుపదార్థముతక్కువైందనీ, కావలసిన దానికంటే అధికముగా వుందనీ గ్రహించాలి.

కడుపునొప్పి యుంటే మాంసకృత్తులు అధికముగా వున్నవనీ పాలు వేగంగా స్రవ్వబడినవనీ అధికముగ నివ్వబడినవనీ గ్రహించాలి. ఘోరశీవారి వాతారి అగును. మాడలకు అప్పుడప్పుడు యిచ్చుట మంచిది.

మాడల రోగాలు

మాడలు పుట్టిన వెంటనే మలబద్ధకము మొదలగు కొన్ని వ్యాధులు కొన్ని కారణములచే వస్తాయి. మాడలను మట్టిని తిననీయ

రాదు. ఈగలు, గోమారులు, మిన్నల్లులు మున్నగునవి దూడలను చంపుతాయి అవి పేడకుప్పలనుండి తుక్కునుండి, అన్నిరకాల కల్మషాలను దూడలు తిను ఆహారముమీదకు తీసికొని పోతాయి దూడలు వీటిని తినిన తరువాత పలువిధ రోగముల పాలగుతాయి.

పాలకుడుచు దూడలకు దాణా లెక్కు వా పెట్ట రాదు. అట్లు పెట్టుటవలన అతిసారము, కడుపునొప్పి మొదలగు అజీర్ణ సంబంధమగు వ్యాధులు పుట్టతాయి దూడకు అతి సారము వచ్చినప్పుడు తల్లికి రోగమే మైన యున్నదేమో కనుగొనాలి. వాత రోగముచే బాధపడు పశువువారు త్రాగి దూడ అంబాయనిఅంతగాఅరువజాలదు. శరీరము కృశించుతుంది అపానవాయువులు తిరచుగా విడుస్తూ మలము జగురు జగురుగావుంటుంది. వైత్యరోగముచేచాలా బాధపడుచున్న పశువువారు త్రాగిన దూడ మలము వంటలువంటలుగా వుంటుంది. శరీరము అధిక వేడిగావుండి ముక్కురంధ్రాలలో తేమఅంతగా వుండదు. కఫరోగముచే బాధ పడు చున్న పశువుల పాలుత్రాగినదూడ నోటి నుండి చొంగ కాల్చుతూ పాలను వెడల గిక్కుతూ వుంటుంది.

వ్యాధికనుగొనుట

దూడ విశేషముగా ఆహార వేళలయందుగాక తదితర వేళల యందు అరచు చున్నయెడల మిక్కిలి బాధకలదనియు, కొంచెము తక్కువగా అరచు చున్నయెడలకొంచెముబాధగానున్నదనియుగ్రహించాలి దూడతనశరీరముపై ఎక్కువగా స్పృశించు చుండునోఅచ్చట బాధకలదనియు ఎక్కడ మనము తోతాకిన బాధనొందుచుండునో అచ్చట బాధకలదనియు తెలిసికోవాలి

మలబద్ధకమున్న దూడకు ప్రేగుల అరచుట. కడుపుబ్బరము శరీరము ముడుచుకొనుట, విచారముగా వుండుట, పాలుకు పువకుండుట మొదలగు లక్షణాలువుంటాయి.

వస్త్రీకమునందు బాధకలిగినపుడు మూత్రమున్ను, ఆసము నందు బాధకలిగినపుడు మలమున్ను నిలిచియుండునని గ్రహించాలి.

ప్రతిఅవయవము. కండ్లను మాటిమాటికి మిగులశ్రద్ధతో చూచుచుండాలి. ఇంతటిశ్రద్ధ మనదేశములో యిప్పటి నాగరికతా లక్షణాలుగల వైతులు గలిగియుండురాయని సందేహము. దూడల యందు తగినంతశ్రద్ధబుచ్చుకొనినచో మీపశువు సంతతి క్షీణించును గాని వృద్ధిలోనికి రాజాలదనిగట్టిగానమ్ముడు ఈచింతామణిలో పశు వ్రలకు వచ్చే అంటురోగాలలో చూపిన రోగలక్షణాలు, చికిత్సలు జూచి దూడలకు కూడ చేసికోవచ్చును మరల ప్రత్యేకముగాదూడ లకు తెలుపుట అనవసరమని తలంచితని.

పాలదొవ్వు

దూడలు పాలుఎక్కువ తక్కువలుగా కుడుచుటచల్ల పాలు పితుకునపుడు ఎక్కువగా విడిచిపెట్టుటచల్ల చిక్కనిపాలు కడుపులో జేరుటచల్ల ఈవ్యాధికలుగుతుంది. నోటినుండి జగురునంటిపదార్థము వెలువడుతుంది పానకడుపులోపేరుకొంటాయి. కుచికిపాస్టునగుతూ దగ్గుతూ మందచుతిగా వుండి నల్లకప్పవేసి శరీరముముడుచుకొంటుంది. వ్యాధిముదిరినకొలది గురకయుండికడుపుబ్బుతుంది. కండ్లనుండినీరూ ముక్కులగుండబక విధమైన ద్రవము కారుతుంది. కృమీపి ఊపిరిఆడక చనిపోతుంది.

చికిత్స

అప్పుడప్పుడు దూడలకుమలబద్ధకము లేకుండ చూచుచుండాలి. పనుపు ఒకతులము, కొట్టసిండి 4తులాలు, వెన్న నిమ్మకాయంత కలిపి పెట్టాలి.

లేకపెన్నేరుదుంప2తు, గజ్జెరు వేళ్ళు అరగుప్పెడు, కలిసీటిలోకలిపి త్రాగించాలి.

లేక మోడుగపువ్వు 1తులము, బియ్యపునీరు అర్ధసేరు కలిపి త్రాగించును.

బరిప్పక్కలను కుక్కకువేయు రక్షలు వేసినపాలదొమ్మ తగ్గుతుంది

తగిలినవెంటనే సారాయిపట్టిన మంచిది. లేక వాతారి అరఖను వాడుడు

నెల జబ్బు

కొన్ని పశువులపాలు చిక్కగ వుండుటచేత హెచ్చుగ వుండుట చేత ఆకలిలేనప్పుడు తానంతటది పాలుత్రాగుట చేత ఈవ్యాధి కలుగుతుంది. దూడ నాలుకమీద తెలుపువర్ణముగల పొరయేర్పడి ఊపిరి పులువాసనగావుంటుంది. పాలు అప్పుడప్పుడు కక్కుతూ కక్కినపదార్థంతో పాలసంబంధమైన వింగుడునీడుగాక జగటగవుండి తెమడ యుంటుంది. వాతితోపాటు అధికముగ మలబద్ధకమువుండి దూడ చిక్కిపోతుంది ఆరోగ్యము క్షీణించి, ఎముకలు పైకికనబడు తాయి. శరీరము శీతలముగావుంటుంది కొన్నిటికి కడుపునొప్పిగూడ యుంటుంది. సరియగు చికిత్స చేయనిచో దూడ చనిపోవచ్చును దీనినే నెలజబ్బు అని యంటారు.

చికిత్స

వామురసం పావుశేరు, శొంఠిరసము పావుశేరు, ఉప్పుతులము కలిపి త్రాగించవలెను. తమలపాకులు 10, ఇంగువ అరతులము, గురివిందాకు 1 తులము, కలితోనూరి పెట్టిన తగ్గుతుంది, పాలలో మిరియాలపొడి కలిపి దానిలో కంకరరాయి ఎట్టుగాకాల్చి పడవేసి రాయితీసి త్రాగించాలి, వెల్లుల్లిపాయలు, 1తు, దుష్టుపుచిగుళ్ళు అర గుప్పెడుపెరుగు పావుశేరుకలిపిపెట్టుము. కంఠముదగ్గర మూడుగీతలుగా రక్షలువేసిన తగ్గుతుంది. ఫార్మసీవారి పశురక్షామృతం చక్కగా పనిచేస్తుంది.

విరేచనాలు

కొన్ని సూక్ష్మజీవులు పశువుల పాలతిత్తులలో జీరితపాలను దూడకుడచునప్పుడు దానికిసోకుట చేతపాలలో నుండు వస్తువులుతస్లు చేత ఈవ్యాధిదూడలకు రావచ్చును. సాధారణముగా చాలసందర్భము లలో ఆముక్తాహార పానీయములనల్ల కలుగుతుంది. ఇంకనుదూడలు చెడిపోయిన పదార్థా ములను తినుటనల్ల చెడునీరు త్రాగుటనల్ల రావచ్చును.

లక్షణాలు

కొన్ని దూడలకు మెల్లమెల్లగ పాగుట ప్రారంభించి క్రమంగా అధికంగా కావచ్చును మరియు టెకెఆక్టకముగాఅధికంగానేప్రారంభింపవచ్చునువిరేచనపురంగుకొంచెముపసుపుపచ్చగవుండితరువాతనలుపు రంగుగావుంటుంది.వాస్తోపాలు కొంచెముజిగురుకూడవుండవచ్చును. ఇంకనుదుర్వాసనతో కూడిన నీళ్ళ విరేచనము లగుతాయి. పెరుగు తునకలవలెగుండ్రముగ ఉండలుండలుగ నగును విరేచనాలతో కలిపెయుంటాయి, ఇవి జీర్ణముకానిపాలులని తెలిసికోవాలి. విరేచనము లెక్కుచైన కొలది దూడ నీరసించి చనిపోతుంది

చికిత్స

నూనెలో ఏకుముంచి దూడకందించాలి.

పమిడపత్తిఆకు మెత్తగానూరి కలితో కలిపిపెట్టాలి.

దానిమ్మ యిగుళ్ళు గుప్పెడు తీసుకొని పెరుగుతో చూకి పెట్టాలి.

ఈ వికిత్సలు విరేచనాలు కట్టువరకు రెండుమూడుసార్లు ఈయవచ్చును ఘర్మసీవారి బేల్ పొడగును వాడుడు.

దూడను పాలు కుడుపరాదు. వేడినీటితో ఆరంభముగా ఎనిమూచేయుట మంచిది. విరేచనాలు పలుచగ వుండి మిక్కిలి దుర్వాసనగా వుంటే వగరు పదార్థాలు యిచ్చుట మంచిది. దూడకు వెచ్చదనాన్ని ఈయాలి. పొడిఆహారము పెట్టాలి.

మలబద్ధకము

దూడకు మలబద్ధకము తరచుగా సంభవించుతుంది. శీతాకాలములో మలబద్ధకమువలన అనేకదూడలు చనిపోతాయి. చిక్కని పాలు త్రాగు దూడలకు ఈవ్యాధి తరచుగా వస్తుంది. ఈవ్యాధిగల దూడలకు తగుచికిత్స చేయనియెడల దాని యావజ్జీవమును బాధించుతుంది. ఇది పాలు తక్కువగుట వల్ల తగినంత శ్రోవ్య పదార్థములేక పోవుటవల్ల ప్రేగులో సరియైన గమనము లేకపోవుట వల్ల చలిగాలి ఎక్కువ సోకుటవల్ల రావచ్చును.

లక్షణాలు

మలబద్ధకముగల దూడలకు కడుపునొప్పికూడ వుంటుంది, దూడచిక్కుతూ వుంటుంది పెద్దప్రేగు దినదినము తిత్తివలె పెద్దదై అందు మలము నిలువయుండి నానాటికి ప్రేగు బలహీనము చేయతూ ఆయాసపడుతుంది. వ్యాధిముదిసకొలది ప్రేగుచిపర భాగము బైటికి రావచ్చును మలము గట్టిగా రాయివలె ఉండలుండలుగా ఆసనము నద్దనుండి బయటకు రాకపోవుటచే కునుకుతూ వుంటుంది. సరియైన చికిత్స చేయనియెడల మలము శరీరములో జ్వలింపి దుర్గుణాలు పుట్టి చనిపోతుంది.

చికిత్స

4 అరటిపండ్లను తోలుతీసి ఆముదములోముంచి నోటిలో వేయుము.

సున్నపుతేటగాని కారపుపాలుగాని ఆరగొట్టము పెట్టుము.

గొలిమిడాకులును నూరి రెండు నిమ్మకాయలంత తీసికొని
ఆముదముతో కలిపిపెట్టుము

2 తులముల ఉప్పును అర్థశేకు గోరువెచ్చని నీటిలోకలిపి
త్రాగించుము

లేక వాతారి అరఖును వాడుడు.

సలహా

చాలామందిరైతులు అతివేడిజీపి మలబద్ధకముగావున్న దూడకు
బలునాకు, ఆముదము, శొంఠి. మున్నగు వస్తువులు పెడతారు. ఇట్లు
పెట్టటవలన ఇంకను వేడిజీపి మలము గట్టిపడి బయటకు రాకపోవుట
చేతి దూడ బాధపడుతుంది కాబట్టి వ్యాధిని నిదానంగా కనుగొని
చికిత్స చేయాలి. దూడయొక్క తత్వమును గ్రహించి వేడి బాగుగా
నున్నప్పుడు ఎక్కువగా చేయాలి శీతముగానున్నప్పుడు చేయరాదు.

కడుపునొప్పి

దూడకడుపులో పాలు పులిసిపోవుటవల్ల, ప్రేగులలో పాల
బిళ్ళలువుండుటవల్ల, పాలు సరిగా జీర్ణము కాకపోవుటవల్ల, ప్రేగులలో
గాలిచేరుటవల్ల యింకను తదితర వ్యాధులవల్ల ప్రేగులలో క్రిములు
వుండుటవల్ల ఈ వ్యాధిరావచ్చును.

అక్షణాలు

కడుపు గట్టిగావుంటుంది. తనతలను పొట్టకు ఆనించుకొని
నాలుగుకాళ్ళను తనదగ్గరజేర్చుకొని ముడుచుకొని పండుకొంటుంది.
దూడకు బాధఎక్కువైనకొలది కాళ్ళతో నటునిటు తన్నుకొంటుంది
దూడ మూత్రద్వార సమీపమునవుండే చర్మము ముడుచుకొని
పోతుంది. మలబద్ధకము కొన్నిటికి యుంటుంది. అపానవాయువులు
విడుస్తూ తలను మెడభాగాన్ని అటు నిటు విరుచుకొంటూ వుంటుంది.

చికిత్స

వామురసము పావుశేడు, జీలకర్ర 1 తులము, అర్థశేరు కారపు పాలలో కలిపి రెండుమూడు పర్యాయములు త్రాగించుము.

అరితులము ఇరిగువను పావుశేరు గచ్చాకురసములో కలిపి త్రాగించుము.

ఆరుదొండాకు చునరు రీతులాలు ఆముదము 4 తులాలు కలిపి త్రాగించుము

ఇరిగువరీతులాలు వామురసము అర్థశేరు కలిసీరు అర్థ శేరుకలిపి పెట్టుము.

లేక ప్లాస్టీనారి ~ తారి అరిఘనుగాని, ఎశుమిత్రినుగాని, వాడుడు.

జీర్ణముకాని పదార్థముల పెట్టరాదు. వేడినీటిని దాహముగా యిచ్చుటమంచి చలిగాలి సోకనీయరాదు. మలబద్దకముగా వుండు సబ్బునీటితో ఎనీమాచేయుట డాక్టర్ భాగములకు వేడికాపులుతీయుట మంచిది

కడుపుబ్బ

పాలు జీర్ణముకాక పొట్టలో నిలువయుండుటవల్ల తటాకున కుడితిత్తోట్టి జీనినీర్రాగుటవల్ల ఏపదార్థమైనా గొంతుకలో అడ్డము పడుటవల్ల పొట్టలోపల గాలిప్రవేశించుటవల్ల దాణాదిచునులు ధాన్యము మున్నగునవి తినుటవల్లకూడ ఈవ్యాధి రావచ్చును.

అక్షణాలు

కడుపు విస్తారముగా పొంగుతుంది. వ్యాధిముదిరినయెడల బాధ పడుతూ దీర్ఘమైన శ్వాసవిడుస్తుంది. పొట్టముల్ని కరిసంగావుండ్రిమూల్గుతుంది. గాలిజేరినయెడల ఒత్తిన పైకుబుకుతుంది. అటునిటు దొస్సచు దూడకు ప్రాణాపాయము కలుగవచ్చును.

చికిత్స

నారాయి 2 డ్రాములు త్రాగించుము,

లేక వామురసము పావుశేరు, ఉప్పు 21/2 తులాలు కలిపి త్రాగించుము

తులము ఇంగువలో 2 తులముల ఉప్పు కలిపి అర్థశేరు గోరు వెచ్చని నీటిలో కలిపి త్రాగించుము.

గచ్చాకు రసము వేడిజేసి దానిలో కలిసేరు కలిపిపెట్టుము.

లేక పశుమిత్రానుగాని పశురక్షామృతంనుగాని త్రాగించుము

కడుపుబ్బు తగ్గువరకు తేలికయైన ఆహారం ఈయాలి. గాలియుం లే డాక్ష్మ్యముగారితో కడుపులోని గాలిని తోకారు అనుపనిముట్టుతో తీయిం చాలి. మలబద్ధకమున్నదని అనుమానమువుం లే వేడినీటితో ఎనిమా చేయుట మంచిది.

వాతము

దూడకు ఈరోగము వచ్చుటకు అనేక కారణములువున్నాయి. అజీర్తి పేగులలో నులిపురుగులు, పెద్దరోగము, గాళ్ళుమున్నగువ్యాధుల వల్ల హతనంబంధముగు పదార్థములు తిల్లికి మేపుట వే ఆపాలుదూడ త్రాగుటవల్ల ఈవ్యాధిరావచ్చును.

లక్షణాలు

కాళ్ళుపట్టివేస్తుంది, ఎల్లప్పుడు కాకులతో తనశరీరమును పొడి పించు కొంటుంది ముఖము పాలిపోవుట పాలుసరిగా త్రాగదు. అవ యవములలో కొన్నియెండిపోవుటో, పైకిలాగుటో కొన్నిటికి జరుగు తుంది నోరు దుర్వాసనగా వుంటుంది. కన్నులు పుసులు కట్టుతాయి. క్రిమముగా దూడ శుష్కించుతుంది.

చికిత్స

ఆరంభములో ఆముదము 10తులములు ఈయాలి.

వామురితులములు శొంఠి 1తులము, మిరియ-లు 1తులము ఉప్పు 5తులములు, ఆముదపుపప్పు 1తులము కలిపి నూరి ఉండలుచేసి ప్రతి దినము ఉదయము 2 వుండలు తీసికొని పావు శేకుబియ్యపునీటిలో కలిపి త్రాగించాలి.

ముద్దకర్పూరము తాటిబెల్లముతో నూరి అప్పుడప్పుడు నాలుకకు నాకించాలి

ఉమ్మెత్తాకు చురుగాని, అవిసె ఆకు వసరగాని శరీరము నకంతటికి పూత పెట్టాలి

వావిలాకు పసగు మంచి నూనెలో కలిపి కాళ్ళనొప్పునకు రాసి న తగుతుంది.

లేక వాతారిని, ప్రియిన్ కిల్లరును వాడుడు.

దూడలకు శుభ్రమైన ఆహారాన్ని యిచ్చుతూ బాగ్రిత్తగా పోషించాలి. ద్రవపదార్థముల సంతగా ఈయరాదు. వాతముచేయు పదార్థముల పెట్టరాదు మలబద్ధకము లేకుండ చూడాలి.

జంటబొడ్డు

దూడపుట్టినపుడు బొడ్డునుండి రెండుదారములుగా కలిపి ఒక మాంసపుత్రాడు వేలాడుతుంది. ఈత్రాడు తెగిపోవుట చేత ఆ పుబొడ్డును నాకుట చేత కాకులు మొదలగు నవి పొడుచుట చేత పుండు పడుతుంది అశ్రద్ధచేసినయెడల చీము పట్టతుంది. సామాన్యముగా ఈ పుండు రెండు మాంసములవరకు కూడయుంటుంది. ఆరంభములో వ్యాధియందు బొడ్డు చుట్టుకొంచెము వాపుండి ఎరువుగా వుంటుంది. వాపు బాగుగా పక్వమైనతరువాత దానంతటదియే దితికి చీనుంతా కారిపోతుంది. ఈచీము

పోక మరల గడ్డకట్టితే బొడ్డునుంచి రక్తనాళములోకి వ్యాపించి అక్కడ నుండి ఆవిషము శరీరవంతా కలిసికొని ముక్తముగా బాధ ఎక్కువై దూడ చనిపోతుంది మరికొన్ని పుండ్లుమానక ప్రతిదినము నాకుటచే పురుగులుపడి ఆభాగమంతా తిని చనిపోవుటయూగలదు. కొందరు ఆ రంధ్రములోనే బొడ్డుపైన రక్షవేస్తారు ఇట్లు చేయుట చాలతప్పు. ఆభాగ నంతా మాడిదూడకు అపాయముకలుగుతుంది. అనుభవవైద్యునితో చికిత్స చేయించాలి.

చికిత్స

పుండునకు ఆరంభములోనే ములగాకుఆముదముతో వేయించి నాలుగైదు కట్లు కట్టాలి. దూడచుమాత్రము పుండునునాకనీయకుండ ముఖ్యముగా కాపాడాలి. అప్పు డప్పుడు వెన్నలో తగినంత పశుపు, గుగ్గిలము కలిపి మెత్తగా నూరి ఆ నాపునకు పట్టించు చుండాలి. లేక ఫార్మసివారి హీలాన్ ను గాని కార్బెక్యును గాని వాడుడు.

రక్తవిరేచనాలు

ప్రేగులలోని మాలిన్యము వల్ల, అతిసారమువల్ల, అతివేడివల్ల చలిగాలి సోకుటవల్ల చెడు ఆహారములు యిచ్చుటవల్ల అపరిశుభ్రపు నీటిని త్రాగుటవల్ల గాలిలో ఆకస్మికముగా మార్పు కలుగుటవల్ల ఈ వ్యాధి కలుగుతుంది

అక్షణాలు

దూడ మంద మతిగా అసౌఖ్యముగా కొంత కాలముండి ఈ వ్యాధి అకస్మాత్తుగా వస్తుంది. మలము ఉండ లుండలుగా వుండి బంతోను బాధ పడు తుంది. నడుము వంగిపోయి తోకను లేపుతూ వుంటుంది. తరచుగా పేడవేయుటకు ప్రయత్నముచేస్తూ, మూల గుతూ పండ్లుకొరుకుతూ వుంటుంది. విరేచ నాలు నెత్తురు వాసనగా వుండి కమేపి నీరసించి చనిపోతుంది.

చికిత్స

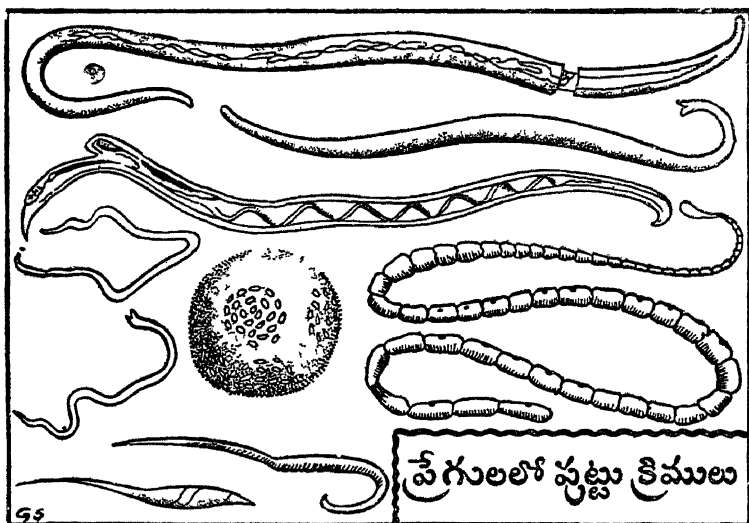
పెన్నేరుదుంపను పేరినెయ్యితో కలిపి రెండుమూడుపర్యాయములు పెట్టాలి.

10తులములఆముదము లో $1/8$ తులము నల్లమందుకలిపిపెట్టాలి. వాము 1 తులం, జీలకర్ర $1/2$ తులం, శొంఠి 1తులం, కలిపి బెల్లముతో కలిపి నాలుకకు నాకించాలి. లేక బేల్ పొడకును వాడుము.

ఆహారము ద్రవరూపంగా బలమొరగు నదిగా చులకనగా జీర్ణమగునదిగా వుండాలి. ఘన పదార్థాలను ఈ రోగము తగ్గిన వారము దినముల వరకూ దూడకు పెట్టరాదు. చన్నీటిని ఈయక కాచిన నీటినే త్రాగించాలి.

మలక్రిములు

దూడ పేగులలోను, మల కోశం లోనూ అనేక రకాలైన క్రిములు చేరుతాయి ఇవి 6 లేక 12 అంగుళాల పొడవు గలిగి చిన్న పేగులలో వుంటాయి.

ప్రేగులలో పుట్టు క్రిములు

త్రైకోవరం అనునది 5, 6 అంగుళాల పొడవుగలిగి పెన్నేరుదుంపను, ఆననములోను యుంటుంది, ఇది చిన్నదిగా వుండ

సన్నని నూదివలెవుంటుంది. తేవువరం అనునది పెద్దప్రేగులలోను చిన్నప్రేగులలోను యుండుంది. ఈ క్రిములు అశుభ్రతవల్లనే ఎక్కువగా శరీరములో ప్రవేశించుచుంది.

లక్షణాలు

దూడ శుష్కించుతూ ఆకలి హెచ్చుతగ్గులుగా వుంటుంది. తోకను దేనికైనవేసి రుద్దుకొనుటకు ప్రయత్నించుతూ వుంటుంది. మలం జిగటగావుండి కడుపునొప్పికూడ వుంటుంది

చికిత్స

గాడిదగడపాకుపసరు పావుశేరు త్రాగించుము. అరచేరెడు ఉప్పు, అర్ధశేరు చింతపండు పులుసుతో కలిపి త్రాగించుము. పచ్చి నేలవేమురసము పావుశేరు, కలిసీరు అర్ధశేరు కలిపి త్రాగించుము యింగువను పెట్టుము లేక ఫార్మసీవారి వాతారి బాగుగా పని చేస్తుంది.

ఆహారముత్వరగా జీర్ణమైయ్యేదిగావుండాలి. ఉప్పుకలిపిననీటిని పెట్టుటనుంచిది. దూడను అలునిలు తిరుగనిచ్చుతూ వుండాలి.

రక్తచెల్లి

దూడలకు ఈ వ్యాధి తరచుగా వస్తుంది. శరీరమమీద తది తరభాగములందు చిన్నచిన్న కురుపులు లేచి బాధను కలుగజేస్తాయి. ఈ కురుపులు నలుపురంగుగావుండి వీటినిచిదిశిన రసికారిఎరుపురంగుగా వుంటాయి. ఇంకను వీటినితాకిన వేడిగా నొప్పిగా యుంటాయి. అశుభ్రమైనగాలిని పీల్చుటవల్లకూడ ఈవ్యాధి కలుగుతుంది ఇది 15 దినములవరకు వుంటుంది సరియైన చికిత్సచేయనిచో కురుపులన్నీయు కలిసి పెద్దవాపుగా అగుతాయి

చికిత్స

సబ్బునీటితోగాని, కుకండుకాయనుగుత్తోగానిశరీరభాగాలుకడిగి మైలతుత్తంబివడ్లగింజలవత్తు, చెన్న రేతు, గంధకముతులం, ముద్దకర్పూరముతగినంతకలిపి మెత్తగానూరిరెండుమూడు పర్యాయములు రాసిన తగ్గిపోతుంది. లేక బ్రహ్మదంఱి ఆకుపగరులో ముద్దకర్పూరము కలిపి రాసిన తగ్గుతుంది. ఫారస్సీవారికార్నెక్సు నాడును.

ముప్పది రెండవ భాగము

శస్త్రవైద్యము

నీణములు - కంతులు

గాయములు

పోటుగాయాలు:- కత్తి, ముండ్లు మొదలగులు గళుగావుండే పనిమట్లతో పశువులను పొడుచుట వలన ఈ గాయములు ఏర్పడుతాయి

శస్త్రగాయాలు:- మిక్కిలిపదునుగలపేనాకత్తితోగాని, తడితర పదునుగల ఆయుధములతోగాని చెదరనీయక చీల్చుట (గీచుట, నరకుట) వలన ఈ గాయాలు ఏర్పడతాయి

వ్రేలుగాయాలు:- బుడుపులుగలకట్టితో కోట్టుటవల్ల, పెద్దపులి మొదలగు ఘోరజంతువులు గోళ్ళతో రక్కట (గుచ్చుట, కొడుకుట) వల్ల ఈ గాయాలు ఏర్పడుతాయి.

నలుగుడుగాయాలు:- పశువులులోతుగల గోతుల్లో ఆకస్మికంగా పడుట, దుముకుట, రైశ్యక్తింద మోటారు కారుల క్రిందపడుట వల్ల చర్మముకిందిభాగాలునలుగునట్లు దెబ్బలు తగులుటవల్ల ఈ గాయాలు ఏర్పడుతాయి.

కుంటుగాయాలు:- తుపాకి, పిస్తోలు మున్నగు ఆయుధాలలో గుండువేసి పశువులను కొట్టటచే ఈ గాయాలు ఏర్పడుతాయి.

గాయములనుండి రక్తాన్ని పోనీయరాదు

గాయముతగిలిన వెంటనే రక్తాన్ని పోనీయకుండ ముఖ్యముగా వైద్యుడుగాని, పశువు యజమానిగానిచూచుచుండాలి ఈ గాయమునకు వెంటనే తగు చికిత్స ఆలస్యములేకుండ చేయాలి. ఇటువంటి చికిత్సలు నేర్చుకొనుటకు రైతుఆతురతపడుటత్యవసరము రైతుగాని వైద్యుడుగాని అట్టిచికిత్సచేయక ఆలస్యము చేసినచో రక్తమంతయు స్రవించి గాయముతగిలిన పశువునకు ప్రాణాపాయముగూడ కలుగుతుంది.

రక్త నాళాలు

పశువు దేహమందు శుద్ధ రక్తనాళాలు, మలినరక్త నాళాలు నూర్మూరక్తనాళాలు మున్నగునవి యుంటాయి. వీటికి ప్రమాదము వచ్చినపుడు రక్తము స్రవించుతూవుంటుంది రక్తముయొక్క రంగును, అది స్రవించువిధానాన్ని చూచి, అదియెక్కడనుండి కారురక్తమో తెలిసికోవాలి. రక్తమెక్కువగా పోవుచున్నయెడల బలహీనత, ధనుర్వాతము కలిగిమరణముసంభవించుతుంది గాయాలలోరక్తము పేరుకొనిగడ్డ కట్టుతుంది. నెత్తురుకారకుండ ఆపుటకు ప్రకృతిసిద్ధమైన ఉపాయాలతో ఇదియొకపద్ధతి. కనుకఅట్లు పేరుకొనియుండే రక్తాన్ని ఏకారణముచేత నైనా కదుపరాదు

శుద్ధ రక్తనాళములనుండి రక్తముకార్పట

ఈ రక్తనాళములనుండి స్రవించే రక్తము కాంతిగలిగి ఎరుపు రంగుగా వుంటుంది. లోపల నాడులు కొట్టుకొనుటవల్ల రక్తము కొంచెము పురవడిగా వస్తూవుంటుంది. ఇట్లుపశువు రక్తనాళములనుంచి రక్తముకారుచున్నట్లు తెలిసికొన్నతరువాత కంటనే చికిత్స చేయుటకు ప్రారంభించాలి. ఈనాళాలు (ధమనులు) పశువు దేహమునందంతటా వుంటాయి కనుక వాటిస్థలాలను బట్టి చికిత్సలు ప్రత్యేకంగా వుంటాయి. ధమనులకు అపాయము కలిగినపుడు మొదట రక్తాన్ని ఆపుజేయుటకు బొటనవ్రేలితో నొక్కాలి. ధమనులను ఎక్కడనొక్కిన రక్తమాగుతుందో తెలిసికొనాలి ముఖ్యంగా ఈ రక్తనాళాలు పశువు దేహములో ఎట్లు వ్యాపించియున్నవో తెలిసికొనుట అత్యవసరము

రక్తము ప్రవహించు భాగాలను పరీక్షించేముందు నైద్యుడు చేతులను శుభ్రముగా వుండునట్లు చూచుకొనాలి ఎముకలు విరిగి నప్పుడు పేళ్ళు, గాజుముక్కలు గాయాలలో వున్నప్పుడు మాత్రము పెద్దశుద్ధరక్తనాళాన్ని పట్కారువంటి పనిముట్లతో నొక్కాలి. తల, నొసలుకంఠము, జెబ్బ, పొడుగు, తొడ, నాలుక, చెవిమున్నగు భాగాలకు దెబ్బలుతగిలి, ఆకస్మికంగా రక్తము స్రవించునప్పుడు చాలజాగ్రత్తగా చికిత్సలు చేయాలి. పైనచెప్పిన భాగాలకు గాయములు తగిలితే మాత్రము పైకియెత్తి యుంచాలి. ఇట్లుచేసినచో ఆభాగమందలి రక్తము కొంతవరకు తగ్గుతుంది. రక్తము స్రవించు భాగమందు ప్రేళ్ళను మోపికొని, తడిలేకుండ పరిశుభ్రముగా వుండేపీచు, దూడి పొడిగుడ్డ మున్నగునవి గాయముపైనుంచిగాని నొక్కాలి. ఇట్లు చేయుటవల్ల రక్తము ఆగుతుంది అంతకు తగ్గనిచో గాయము ప్రమాదముగా నున్నదని సందేహముకొనితే డాక్టరుగారినిపిలిపించి చికిత్స చేయించాలి.

మలినరక్తవాళాలగుండ రక్తముకొరుట

గాయములనుండి రక్తము మలినంగా స్రవింతుతూవుంటే సెరిలకు గాయముతగిలినదని తెలిసికోవాలి. వీటిగుండా చదురక్తము తిన్నగా ప్రవహించుతూ వుంటుంది ఈరక్తవాళాలు వాపుదలజేంది యుంటాయి వీటినిగట్టిగా బిగించి కట్టకట్టాలి

గాయపుసంది

ప్రత్యేకంగా సిరలుతెగితే ఆ గాయమునుండి ఆర్చిపురుగుతో సమానమగు కాంతిగల రక్తంఎక్కువగా కాకుతుంది. ఆరీతిగా తెగుట వల్ల వాతము ప్రకోపించి శిరోరోగాలు కలుగుతాయి.

స్నాయువులు తెగితే కుంటుతనంగలిగి అవయవాలు పనిచేయ జాలక పనులుచేయుటయంహకూడ శక్తితగ్గుతుంది. బాధయెక్కువగా వుండి చాలకాలమునకుగాని గాయముమానదు

కదలేపి కదలకుండావుండే సందులుతెగినచో వాపుతీవ్రంగా వుండి ఎక్కువ బాధకలిగి బల నశింపించుతుంది. కణుపులు పగిలివాచి సంధులు పనిచేయవు.

అస్థులు తెగినయెడల రాత్రింబవళ్ళు విమచకుండ విపరీతమగు బాధకలుగుతూ శాంతిలేకుండుట, అవయవాలు కృశించుకూపోటూ వాపు కలుగుతుంది.

స్నాక్కునాడులనుండి రక్తముకొరుట

ఇవి పశుదేహము సందంతటచున్న ముల్లకలనలెవుంటాయి. ఇవి రేగుదలనొందినప్పుడురక్తముచిమురుచుతుంది. వీటినిచేతిబొటనవ్రేతో నొక్కినఆగిపోతాయి.

ముక్కులనుండి రక్తముకొరుట

పశువు ముక్కురంధ్రములనుండి అనేకకారణాలవలన రక్తము స్రవించవచ్చును. అట్టిసమయములందు జాగ్రత్తగా పశువును

పరీక్షించి వేడిజేయుటకల్ల పచ్చుచున్నదో లేకదెబ్బతగిలివచ్చుచున్నదో పరీక్షించాలి తనుపరి చికిత్సచేయాలి

గాయాలనుగూర్చి ముఖ్యవిషయాలు

గాయములు తగిలిన వెంటనేతగుచికిత్సచేయనిచో ఈగలవలన గాయము పెద్దదై చాలప్రమాదము కలిగించుతుంది.

గాయములందుండె ఇతరపదార్థాలను ముఖ్యంగా తొలగించి శుభ్రముచేయాలి

శుద్ధజలముతో గాయాలను కడిగి శుభ్రము చేయాలి.

గాయములో బొగ్గుపోడు మునుగాని, పోడితో తదితరచూర్ణాలుగాని, కలిపి వాడిన వెంటనే గారపట్టుతుంది.

గాయాలు తగిలినప్పుడు పశువునకువిశ్రాంతియిచ్చి పనిపాటలు చేయించరాదు

గాయాలు చిన్నవైనయెడలఅనగాలోతులేనప్పుడు వాటిలంచులనుదగ్గరగాపట్టుకొనేబంకపంటి పదార్థాలను గుడ్డకుపట్టించిగాయముమీద వేయాలి గాయములోతుగా తెగినప్పుడు ధనుర్వాతము రాకుండ కాపాడాలి.

పోటుగాయాలు

పశువును కత్తితోగాని పిడితరపనిముట్టుతోగాని, చర్మమునందుగాని, కండరములకుగాని, పొడుచటచే ఆభాగమంతా ఆగంభములోరక్తమిళితమై యుండుంది. అట్టిసనయమునందు ఇదివరకు చెప్పినలోపన్నుతో ప్రతిదినము కడుగుచూ గాయములకు వేయుబొవధములు వేయుచూ కల్లుకట్టుచూ వుండాలి. లోతుగ తెగితేలంచులుకుట్టవలసి వస్తే మీఠిర్కాయుర్వేద పశువులడాక్టరును పిలిపించిచికిత్సచేయించాలి. గాయమువేసిన కత్తిత్రిప్పుడైనదా లేకగాని ఆకారమెట్లున్నదోచూడాలి. లేనిచో గాయాన్ని మాన్పుటచాలకష్టము.

శస్త్రగాయాలు

ఈగాయాలు చాలప్రమాదము గలిగించుతాయి ఎందుచేతనంటే చర్మమును కండరములను చీల్చుకొని లోపలికిపోవుటవల్లరక్తనాళములు తెగి పశువులకు ప్రాణాపాయము కలుగవచ్చును. ఈ గాయము తగిలిన వెంటనేదుమ్ము లేకుండ చూడాలి, లేనిచోధనుర్వాతము సోక చనిపోగలదు. లోతుగాయముగానుండి విస్తరించు చర్మచుక్కంటలు నేలలాడుచున్నపుడు అంచులనుకుట్టి ప్రతిదినము చికిత్సచేయాలి.

వ్రేటుగాయాలు

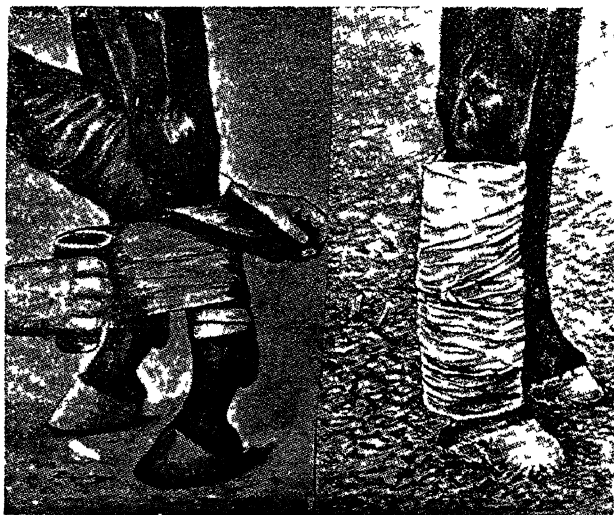
చేతికత్తులతో కొట్టినప్పుడు చర్మము పగిలిరక్తముకారుతుంది ఇట్టి సమయములందు అంతగా ప్రమాదముండదు పెద్దపులి మున్నగు జంతువులు కరచి నప్పుడు లోతు గాయము లైతే చాల అపాయము కలుగు తుంది. గాన యిట్టి సమయము లందు ఏ భాగముపైన కాటు వేసినదీ, ఎంత ఎరకు ఆ భాగము చెడినదీ వెంటనే కనుగొని చికిత్స చేయాలి. అల్లు చేయనియెడల వాతముగ్రమ్మి చనిపోతుంది.

కుంటుగాయాలు

ఇది వరకు చెప్పిన గాయాలకంటె ఈ కుంటుగాయాలు చాల ప్రమాదాలు కలిగించు తాయి. ఎందుచేతనంటే విషసంబంధ మైన వస్తువులుశరీరము లో ప్రవేశించుట వల్ల ఆ భాగమంతా చెడిపోయి క్రుశ్మ్యుడు పుట్టుతుంది. కాబట్టి జాగ్రత్తగా పరిశీలించి చికిత్సచేయుట మంచిది. గాయాలకు హిలాన్ గాని, కార్నెక్సును గాని వాడుడు

పశువులకు ఆఫ్త్రమయంలో సమీపముందు దొరికేవస్తువులను అనగాగుడ్డ పీలికలు, నూలుబట్ట పీలికలు, చేతి రుమాళ్ళు, ప్లానలు గుడ్డపీలికలు, నారగుడ్డపీలికలు మొదలగునవిడవయోగించాలి. కట్టుకట్టు టలో పలురకాలు వున్నాయి, ఆయుర్వేద పశువుల డాక్టరుగారు కత్తెర, పట్కారు, గుడ్డపీలికలు, తదితర పనిముట్లు మున్నగునవిదగ్గర

వుంచుకోవాలి వీనిని వాడుటకు ముందు పనిముట్లు శుభ్రముగాచేసు
కోవాలి. ఇంకను పీచు, దూది, చేతులు తుడుచుకొనుటకు ఒకతుండు
ఉండుటవసరము.

ముఖ్యముగా చేతులు కడుగుకొన కుండ కట్లను విప్ప రాదు
గాయాలలో గాలి, దుమ్ము, పురుగులు మున్నగు నవి దూరి బాధ
కలిగింపకుండ కట్లు గాయాలను సంరక్షించుతాయి గాయాలలో
నుంచి రక్తము కారునప్పుడు దానిని నొక్కి అదిమిపట్టినగాని రక్త
ప్రవాహం ఆగదు. అట్టి సమయంలో గాయము చుట్టునుకట్టుగుడ్డను
చుట్టి గాయమును నొక్కి రక్తాన్ని ఆపుచేయ వచ్చును. కట్లు కండ
రములకు శ్రమనీయకుండ వుండాలి గాయముపైన కట్టుకట్టిఅంతటను
వ్యాపించునట్లును, గాలి గాయాలకు సోకకుండునట్లును సమానముగా
కట్టాలి. కట్లకు చలువగుడ్డనుగాని, కోరాగుడ్డనుగానియుపయోగించుట
మంచిది. ఆ గుడ్డలను ముందు నీటిలో నానవేసి ఆరబెట్టి అంచులు
చించాలి. ఈ కట్టుగుడ్డుయొక్క పొడవు వెడల్పు గాయములకు శగి
నంతగాచింపి వాడాలి. కట్టుమడతలు ముడతలు పడకుండ చక్కగా

కట్టాలి. అపాయపు అవయవములు కదలినయెడల. బద్దలుచేర్చి కట్టాలి అందువల్ల అపాయపు అవయవాలను కదలనీయవు. ఆ గాయములు సంభవించినపుడు అన్ని భాగములకు కట్టు కట్టటం ఏమిటాడదు కాబట్టి ఉపాయముతో కట్టాలి.

గాయము పైనున్న కట్టు అంటుకొనియున్నచో రావిచెక్క తుమ్మచెక్కమున్నగు వగలు వేడినీటితో గాని. తదితర లోపన్నుతో గాని తడిపినెమ్మదిగా తీసి దూరముగా పారవేయాలి. లేనిచో పశువు రసిగుడ్డలను తింటుంది. తరువాత చీము నెత్తురు రసియున్న యెడల శుభ్రము చేసితరువాత మందు వేయాలి. దుర్మార్గము పెరిగిన యెడల మైలతుత్తపు ముక్కతో ఆ దుర్మార్గ మంతా పోవువరకు తాకుచుం డాలి, ముఖ్యంగా గాయములకు గాలి సంతమాత్రము సోపనము రాదు. ఎంతచిన్న గాయమైనా నిర్లక్ష్యము చేసినచో ధనుర్వాతము సోకి పశువును బాధ పెట్టుతుంది మీదగ్గర మందులు లేనిచో ఫార్మసివారి హిలాన్ లేక కార్నక్సు, వాతారి అరఖును వాడుడు.

కుట్టువేయటం

శస్త్రగాయాలు సోలుగాయాలు కంటుగాయాలు తగిలిప్రమాదాలు కలిగినపుడు అంచులను చేర్చి కుట్టు వేయవలసియుంటుంది గాన గాయముల కుపయోగించే క్వాథములు పనిముట్లు దగ్గరవుంచుకోవాలి. ఏభాగముయొక్క అవయవముమీదగా యముపడిందో అదిలోతుగా వుందో ముక్కలు ముక్కలుగా చీలిందో, రక్తనాళాలకు ప్రమాదమేమైన కలిగిందో ధనుర్వాతము వచ్చుటకు సూచన లేమైనపున్న వో ఏగాయానికి ఏసూదితో కుట్టిన సరిపోతుందో మున్నగు విషయాలన్నీ పరిశీలించి తదుపరి కుట్టాలి. గాయము చాలవెడల్పుగ, లోతుగ పొడవుగ వుంటే దూది నిగాని పీచుగాని లోపలదూర్చి అంచులను కుట్టాలి. కుట్టేదాదాని సరముల సిల్కుదారాలు గట్టి నూలుదారాలు ఉపయోగించాలి. లేనిచో

తెగిపోతాయి. ఇట్టిదారాలు శస్త్రప్రసముల్లు దొరకే ఇంగ్లీషుమందుల షాపులలో దొరకుతాయి కుట్టుకుట్టవలసినపుడు వెటరినరీడాక్టర్లకుగాని ఆయుర్వేదపశువైద్యాచార్యునకుగాని చూపించుటచుంచిది.

కుట్టుసూదుల పరిమాణము

కుట్టుటలో జడలు అల్లినట్లుగా గాని .పైకి క్రిందకు కట్లగింపునట్లుగా గాని చినిగినగుడ్డను నేతవాండ్రుకుట్టినట్లుగా గాని, టెన్ననిముడికలుగు నట్లుగాగాని ఏరీతిగాకుట్టిన బాగుండునో ఆరీతిగా చేయాలి.

స్వల్పమాంసముగల ప్రదేశము, సందులు వీటియందు కుట్టినట్టి నూది, గుండ్రంగావుండి పొడుపుగా వుండాలి. పొడవుగాను ముక్కోణముగావుండే నూదిని ఎక్కువ మాంసముగల ప్రదేశములో కుట్టుటకు పనికి వచ్చుతుంది.

మర్మస్థానాలు, అండకోశాలు, కడుపు వీరిభాగములందు, కుట్టుటకు విల్లువలె వంగియుండునూదుల నుపయోగించాలి. ఈ మూడురకాల నూదులయొక్క కొనలుపడును గలవిగా, పట్టుకొనుటకువీలుగావుండినట్లుండి మాలతీపుష్పముల తొడిమ కొరలవలె గుండ్రముగావుండాలి.

గాయాలను కుట్టినపుడు నూదులను మిక్కిలి దూరముగాగాని దగ్గరగాగాని గుచ్చరాదు దూరముగాకుట్టిన ఎక్కువ బాధగలిగి కుట్టుకూడ తెగిపోతాయి.

నలుగుడుంగాయాలు

ఈగాయాలు కలిగినపుడు చర్మం పైభాగానికి భంగముకలుగు తుంక. కాని అవలపుండే రక్తనాళాలు చితికి బాగానలిగి అప్రదేశము నల్లబడుతుంది. రెండుమూడు దినములైనతరువాత చుట్టుప్రండే చర్మము పనుపురంగుగా ఎరుపురంగుగా నలుపురంగుగా మారుతుంది నలిగినచోట వుండేరక్తము అటునిటూ చెదురుతుంది. అందువలన

నాచుట. నల్లబడుట తటస్థించుతుంది. అనయవాలు ఎక్కువగా సలిగి నయెడల ఆయాభాగాలను వేడినీటిలో గుడ్డముంచి పిడిచి కాచుట మంచిది. దెబ్బలు తగిలిన గాయాలు, శస్త్ర చికిత్సచేసిన గాయాలు కొంతకాలమువరకు మానవు ఈ గాయాలు కొంచముగనో గొప్పగనో వాపుగలిగియుంటాయి. ఈ వాపులకు వేడినీటికాపులుతియాలి లేదా అవిసెగింజల పిండియైన కట్టాలి.

గాయాలకు చికిత్స

సామాన్యంగా అన్ని గాయాలకు గట్టిగా కట్టుకట్టినయెడలరక్తము ప్రవించుట అగుతుంది గాయాలవద్ద వెండ్రుకలు కత్తిరించితే త్వరగా మానుతుంది, గాయాలకు వెంటనే చికిత్స చేయకపోతే ఈగులు వాలుతాయి, అందువలన ఈపీవట్టుతుంది ఈయీపీ వెంటనే పురుగులు అగుతుంది. గాయములందు పురుగులుపడినచో అచ్చటిమాంసము ను అవితినుటచే గాయములు త్వరగా మానవు కాబట్టి పురుగులుపడి నయెడల ఈ చింతామణిలో చూపించినపట్కారుతోగాని శ్రావణము తోగాని తీసివేయాలి.

లేక చేతి చూపుడున్నేలను గాయములోపలకు పోనిచ్చి పురుగులన్నింటినీ తీసి తదుపరి పుండ్లకువాడు మందులను వాడాలి

చికిత్స

మంచినూనె 15తులాలు వేపనూనె 8తులాలు, గాడిదగడపాకు పసరు అర్థశేరునవటాకు, సీమగ్గులము 4తులాలు, ముద్దారుసింగు 2 తులాలు, ఏకపుల్లిపాయలు అర్థశేరునవటాకు తెచ్చిఈమూడువస్తువులు సూరి వైష్ణవోడిలిపి కాచి గాయములకు పట్టించాలి. ముందు గాయమును తుమ్మచెక్క రావిచెక్క లేక చింతాకు వేపాకువేసి కాచిననీటితో కడిగి తరువాత మందుల నుపయోగించాలి,

లేక కుప్పింటచెట్టు సమూల చూర్ణముతో తగినంత విభ్రాతి కలిపి వేసినగాయాలు మానుతాయి.

లేక నలిగిన గాయాలకు సరమూత్రము వాడిన పనిచేస్తుంది
లేక మునగాకు, వసనూరి ఉడికించి వేసిన తగ్గుతుంది.

హీలాన్ లేక కార్నెక్సునుగాని వాడుడు

గాయముల కడుగు లోషన్సు

ఫినైల్ 1 భాగము, నీరు 100 భాగాలు

లేక పొటాషియం పర్మాంగనేట్ 10 గ్రెయిన్సు, నీరు 2 శేళ్లు.

పైన చెప్పిన లోషన్సు తయారుచేసి సినామోపుంచి బిరుడాలు పెట్టి
అవసరమున్నపుడు ఉపయోగించాలి. రావచెక్క, తుమ్మచెక్క,
నీటిలో నానవేసి కాచి ఉపయోగించనచ్చును అవసరమున్నపుడు
మాత్రమే తయారు చేసికోవాలి. నీరువయున్న చేడుతుంది

పుండ్లకు చెర్చారి, వెటరినరీ స్లాప్టును వాడుడు.

వ్రణాలు

ఇదివరకు చెప్పిన గాయాలకు తగిన చికిత్సలు చేయకపోవుటచే
నూళ్లుజీవులు ప్రవేశించి పుండుపడుతుంది. జాగ్రత్తగా కాపాడాలి
ఇంకను ఈ గుదోమలు మొదలగు విప్రుష్టమీద వ్రాలి గుడ్లు పెట్టతాయి
గాలిసోకుటవల్ల ఆగ్రుణ్ణుండి తెల్లనిదారములవంటి పురుగులుబయలు
దేరుతాయి, గాయాలలో పురుగులుపడిన పశువుపనిచేయుటకు పనికి
రాదు కాబట్టి ప్రతిరైతు తగిన శ్రద్ధ తీసికోవాలి. అచ్చట మాంసము
కుళ్ళి ఆభాగమంతా వాచి అపాయము కలుగుతుంది. దుర్వాయువులు
చేరుటచే చెడు ఆహారాలు మేరుటచే, అతివేడి యుండుటచే ధాతుశక్తి
తగినంత లేకపోవుటచే కురుపులు, గడ్డలు మొదలగునవి యేర్పడుతాయి
మరికొన్ని కురుపులు క్రమంగా పెద్దనై అంచుయేర్పడి మిక్కిలి ఎఱ్ఱగా
వుండి రసికారతాయి. ఈ రసికొన్నిటికి దుర్వాసనగా మరికొన్నిటికి
లేకుండావుంటుంది. బసహీనమగు పశువులకు ఇవి తరచుగా లేచి బాధ

పెట్టుతాయి. నామాన్యంగా కుటుంబపులన్నీ ఒంటరిగా గాని, అనేకంగా గాగాని లేచుటకలదు. ఇవిబటానిగింజలంత పరిమాణము మొదలుకోడి గుడ్డు ఆకారము వరకూ అంతకంటె అధికముగాకూడ వుండ వచ్చును. కొన్ని చీము రక్తము చేరకయే అంతరించిపోతాయి.

వ్రణాలు-గాయాల నిర్ధారణ

పలువిధములగు తృణములు, శబ్దాలు, రాళ్ళు, ధూళి, ఇనుప మేకులు, మట్టిగడ్డలు, ఎముకలు, గోళ్ళు, చీము, వగైరా వ్రణములనుండి తీయుట గర్భమనెడి శల్యమును బయటకు తీయుట, యంత్ర, శస్త్ర, ఖార అగునలను వుపయోగించుట వ్రణముల నిర్ధారణచేయుట శల్యతంత్ర లక్షణమంటారు.

శరీరభాగమందు ఏదవయవంలోపాటు, స్పర్శతెలియకుండుట, భారముగావుండుట మాటిమాటికి కదిలించుట, స్రవించుట, పోటు ఎక్కువగానుండుట, మున్నగు లక్షణాలువుంటే అచ్చటచ్చట శల్యములు (పైవస్తువులు) వున్నవని గ్రహించాలి

ఎముక సంబంధమగు వస్తువులు శరీరములోవుంటే వెలుపల్కి తీసినచో రెండుమూడు ముక్కలగుతాయి. ఇంకను అవిజీర్ణించుతాయి. కొమ్ము ఇనుముసంబంధమగు శల్యములువున్న జీర్ణించక వంకరతిరిగి చీముపట్టి కంటిగానగుతాయి. ఇత్తడి సీసముమున్నగునవి తీసివేయక శరీరములో వుంటే పీత్రాగ్నులచేకరిగిపోతాయి. కర్ర, వెదురు, తృణములు మున్నగునవి శరీరములోవుంటే చీముపట్టి పగిలిబయటకువచ్చుతాయి

కంటినిగాని, వ్రణమునుగాని శస్త్రముచేసినతరువాత గాయములో చీమున్నపుడుతోందరపడిగాయమును మాన్పరాదు. ఆగాయము స్వచ్ఛముగవుంటే లోపలగడ్డకట్టి మరలబాధించుతుంది. గాయమును చీల్చినతరువాత చీముసరిగా కారనిచి 'తనస్వంత బుద్ధితో విశాల

మనస్సుతో ఆలోచించివీభాగవందు చీముకారుచున్నదోఎచ్చటెచ్చట నొక్కిన గుంటలుపడునో అచ్చటనుంచి చీమును తీయుటకు మరియొక రంధ్రము వేయాలి.

పిండికట్టు

పశువులకు కలిగే అనేకరోగాలకుపిండికట్టుకట్టుతారు. ఇవికట్టుట వలన మెత్తబడు స్వభావమువుంబుది పశువులకు కలుగువాపులు నెత్తురుగడ్డలు గూటిగడ్డలు, మొదలగువానికి పిండికట్టు కట్టినచోనొప్పి తగ్గి త్వరలో కురువుగా తేలుతంచె జొన్నపిండి, వరిపిండి, అవిసెగింజల పిండి గోధుమతపుడు మున్నగువానితో వేడినీళ్ళుజేర్చి పిసికి మద్దగా జేర్చి వలుచనిగుడ్డలోవేసికట్టుట మంచిది దుర్వాసనవేయు కురువులకు గాయములకు మసిబాగుపూడి, పిండి కలిపికట్టుటమంచిది. పశువుసహించగలిగినంత వేడిగావుండు పిండినివాపులమీదగాని తనితరభాగాలమీద గాని వేసేపైన ఆకుగాని, దళసరియగు కాగితముచుగాని పెట్టికంటిళి గుడ్డతో కదలకుండునట్లు గట్టిగాకట్టాలి. ప్రతిమూడు నాలుగుగుంటలకు తీసివేసి కొత్తకట్టుకట్టాలి. కొత్తకట్టు సిద్ధమగు వరకు పాతకట్టువిప్పరాదు. పశువుయొక్క బాధచుబట్టి కట్టుబిగించాలి, అవిసెగింజలు నూరి ఉడికించి కట్టితే వాపుహరించి గడ్డనుకొత్త పరచుతుంది. గట్టిగావుండే వ్రణములకు ప్లాస్టరునువాడాలి.

వత్తులెక్కించుట

పశువులకుకలిగేనణాలు, గడ్డలు, కింతులు మొదలగునవి పగిలి నెమ్మదించకపోతే ఈవత్తులను ఎక్కించుతారు. ఇటువంటివనులుఅనుభవముగలవారిచే చేయించుటమంచిది. బద్దపాలుగల సూదితో పశువుల గాయాలలో దూర్పబడే నునుపైన గుడ్డపీలికలు దారములుమొదలగువానిని వత్తులంటారు. ఈవత్తులెక్కించుటసులభమైనపని. సూదిరంధ్రమునకు దారముగాని, గుడ్డపీలిక, దారమువలె చేసిగాని వుపయోగించాలి. తరువాత చర్మాన్ని కత్తితో చీల్చిఆగాయముద్వారాఎంత

దూరమువత్తిపోతుందో అంతవరకు నూదినిఎక్కించి ఆకొనయందు గూడ చర్మమునుచీల్చి నూదినిలాగి దారమును అచ్చట నెప్పుదిగా నిలుపాలి. ఆదారపుకొనలకు జీలుగబెండు కట్టాలి. లేదాప్రత్యేకముగా ముడులు వేయాలి. వత్తులుఎక్కించుటకుముందు కోతమందునువాడుట మంచిది ఆకోతమందులు పొక్కుమందులు, ఎంతపనిచేయునో ఈవత్తు లెక్కించుటవలనకూడా అంత ప్రయోజనముంటుంది. ప్రతిదినమువత్తి నెప్పుదిగా క్రిందికి జారదీసి పుండును శుభ్రముగా పైచెప్పినలోషన్ను తోకడిగి మరల ఆవత్తిని ఎక్కించుతూవుండాలి. అవుసరముంటే కొత్త వత్తి ఎక్కించాలి ఇటువంటిపనులు ప్రణాళికీతనయిండు అనుభవముగల వారిచే చేయించాలి గాజుగుడ్డలు గాడిదగడపాకు పశువుగో తడిపి ఎండించి వత్తులెక్కించుట మంచిది.

కణతులు

పశువు శరీరమున ఏభాగమందైనా వాపు కలుగవచ్చును. ఈ వాపు పొంగి మెత్తగాగాని, గట్టిగ రాయివలెగాని యుంటుంది. దీనినే కంటియంటారు. ఇది పశువులకు చెబ్బతగుటవల్ల, చలిగాలి సోకుట వల్ల, బలహీనతవల్ల పల్లిపెరర మున్నగు వాతవస్తువులు మేపుటవల్ల చిరుకప్పలు ఎక్కువగావుండే చెరువులలోని, గుంటలలోని నీరు ఎక్కువగా తాగిగుటవల్ల ఇవి పుట్టుతూవుంటాయి.

కంటియొక్క అడుగుభాగపు చర్మముక్రింద మాంసము మంద గించి క్రమంగా వాచియుంటుంది ఈ కాయలు సొట్టలుపడి బురబుర లాడుతూ నీరుండునట్లు కనబడితే మెత్తని కంటియనీ వేలితో ఆ కాయపై నొక్కితే అణగక బిరుసుగావుంటే గట్టికంటియనీ తెలిసి కోవాలి

ఈ కంటులు ముఖ్యముగా పశువుల మెడమీద ప్రక్కలా అట్టుమీదా జెబ్బలమీదా మూత్రకోశ భాగములందు లేచుతాయి. జెబ్బలమీదనుగూళ్ళమీదను, లేచుకంటులుత్వరగా మానక పశువును

చాలబాధించుతాయి. కంతి పుట్టగనే రైతులు దానిమీద కాల్పుతారు ఇది చాలపొరబాటు. ఎందుచేతనంటే అచ్చటి మాంసమంతావేడి వల్లగడ్డకట్టిఎన్నిమందులు వేసినా మానదు. ఇంకను అచ్చటి రక్తనాళాలుకూడచెడిపోతాయి. మెత్తని కంతులను శస్త్రము జేసిన యెడల త్వరగా నెమ్మదియగుతాయి.

పరీక్ష

ఏకంతి ఏకారణమువలన పుట్టిందో, కాల్పుటవలన తగ్గనా? లేక ఏమైనా పొక్కుమందులువేసిన తగ్గనా? లేకయేమైనపసరలు పట్టీలువేసినతగ్గనా మున్నగునవి విచారించి చికిత్స చేయాలి. కొన్ని పశువుల దొడ్లలో అన్ని పశువులకు ఒకేసారి శరీరముపైన కంతులు పుట్టుతాయి. ఇట్టి సమయంలో జాగ్రత్తగా పరీక్షించాలి, చెడునీటిని త్రాగుటవలననా? లేకవరుసగా ఆకొడ్డిలోనున్న పశువులన్నీ పిల్లి పెసరమున్నగునవి మిక్కుటముగా తినుటవల్లనా రక్తముచెడినచిన్నవా మున్నగు విషయాలు గుర్తించుకొని తరువాత చికిత్సలు చేయాలి. సటిమీద పుట్టినకంతి వలన పశువు మరణించుతుంది.

అట్టు కణతులు

కంతికి ఆరంభములో పశువు మెడమీద గీచుకొనినట్లు గుతుంది. కాడి రాపిడివలన దుమ్ము చర్మములోనికి పోయి కంతి పుట్టించుతుంది. కనుక పశువుల మూపుమీద గాయమున కుండునట్లు కాడిని రెండుప్రక్కల సమానముగా వుండునట్లు కట్టాలి ఒకవైపున ఎరువుతక్కువగ మరియొకవైపున బరువు ఎక్కువగా వుంచరాదు. కాడికిమిన్న మొదలగు ఎదార్థము లేవీ లేకండా శుభ్రంగా వుంచాలి. ఎద్దుమూపురముమీద కూడ మలినమండరాదు. ఇట్లుంచినయడల కణతులు పుట్టుతాయి, కంతిపుట్టితే పశువుచే ఎట్టి పనీ చేయించక వానికి పూర్తిగా విశ్రాంతి ఈయాలి గాయము పూర్తిగా

మానుసరకు పనిచేయింపరాదు లేదా కాడికట్టవలసిన అవుసరము లేని పనియేదయిన అనగా కుప్పలు మొదలగు పనులలో పెట్టాలి. కాడి మెడమీద వున్నంతకాలము పుండ్లు పడుతూనే వుంటాయి ఈ కంటులు ముదిరినయెడల చాల ప్రమాదము కలిగించు తాయి. తుదకు కంతి యంతా మాదగా నగుతుంది. అప్పుడు శస్త్రము చేసినా లాభము లేదు కాబట్టి అట్టికణ్ఠాలను జాగ్రత్తగా చూచుచుండాలి

గంటిఅట్టు

గిత్తలను కొత్తగా కాడివేసి పనిచేయునపుడు వైరీతిగా అరుగిమీద కంఠిపుట్టి రేగుతుంది. వెంటనే శస్త్రముచేయించుట మంచిది.

మెడమీద కాడినిల్లు ప్రదేశమున మంట, నొప్పితో గూడిన దద్దుర్లవల్ల అక్కడవుండే నెయ్యికలురాలిపోవుటవల్ల ఈజబ్బుప్రారంభమైనదని తెసిలికోవాలి. అప్పుడు జంతువుతో పనిచేయించరాదు. పుండు పడిన పిమ్మట పశువుతో పనిచేయించినయెడల అప్పుడు వాచి పెద్దదై యెక్కువ బాధపెట్టుతుంది. కొత్తగా కలిపినదూడలకు ఈకంటులెక్కువగా పుట్టుతుంటాయి కొన్నిటికి కంతిపుట్టకుండగనే అరుగిభాగము వాచి చర్మము చిట్టిమంటపుట్టుతుంది మరికొన్నిటికి చిన్న చిన్న కాయలవలె ప్లీ కాడితగిలినపుడెల్ల పశువు బాధకోర్వజాలక యుంటుంది. సామాన్యంగా గంటిఅట్టుమానుటకష్టము. శస్త్రము చేయవలసియుంటుంది.

కణతులకు దారపుకట్టు

చిన్న చిన్న కణతులు పుట్టినపుడు అనగా నెలగ కాయంత, నారింజకాయంత పరిమాణముగా నున్నపుడు పట్టు, పురికొస, నూలు మున్నగువానితో జేయబడిన దారాలతో ఆకంతుల మొదటిభాగానికి గట్టిగా చుట్టితే సురాయాసముగా తగ్గుతుంది. ఇట్లు కట్టితే కంటిలో వుండే రక్తనాడులు బంధించుతాయి. అందువల్ల కంటి పరిమాణము తగ్గి క్రమేపి నెమ్మదించుతుంది. ఇంకను రక్తనాడులను బంధించుటకు విషపుగులు కరచిన భాగములచుట్ట కట్టివేయుటకు ఈదారములు మిగుల లాభకరములు

చికిత్స

గట్టిగావుండి చాలాకాలము వరకు వుండే కంతులను తప్పక తీసివేయాలి అట్లుచేయుటకు వీలుకానిచో పొక్కు (కోత) మందులు గాని, పగులురాళ్ళు అంటించిగాని, కారిపు (మంట) మందులు దుద్ధించుటచే గాని నెమ్మదికావచ్చును. మరికొందరు కంటిచుట్టుగట్టిదారము చుట్టిముడి వేసివదలిపెట్టుతారు కొన్నిశ్మకు ఆకంఠి తెగిపోతుంది. ఈకంతులను శస్త్రముచేయవలసినపుడు దాని సమీపానవున్న రక్తనాళాలదగ్గరగా శస్త్రానికి తగ్గచేయుటకంటె మరియొకవిధంగా చికిత్స చేయుటచుంచిది. కొందరు పశు వైద్యులు కణతులను చీల్చి ఎర్రకడ్డినికాల్చి లోపలికి పొడుస్తారు ఇది చాల అపాయము. వెంటనే పశువు చనిపోతుంది శాస్త్రసమ్మతమగు వైద్యునిచేతనే శస్త్రముచేయించాలి

* *
*

ముప్పది మూడవ భాగము

విరుగుట - తొలగుట

ఎముక విరిగినట్లు కనిపెట్టుట

ఎముక విరిగినభాగము బాధ, పొటుకలిగి నొనిపొందిన అవయవములు వంకరగ న్నంటాయి

దెబ్బతగిలిన భాగములు ఎని చేయుటకు శక్తి లేక యుంటాయి. ఒకప్పుడు వాచియుంటుంది.

విరిగిన భాగమును కదల్చుటకుగాని, ఏపనికైన ఉపయోగించుటకుగాని స్వేచ్ఛగా వదలివేయుటకు గాని వీలుండదు.

ఎముకవిరిగిన భాగానికి దేహము అవతల నైపునపుండు అదే విధమైన భాగానికి ఆకారంలో వ్యత్యాస ముంటుంది.

ఏ అనయవమువిరుగుతుందో దాని ఆకారము, కోమలత్వము అందము చెడిపోయి వికృతరూపము కలుగుతుంది అది కుడిభాగమైతే ఎడమ భాగముతోనూ ఎడమభాగమైతే కుడిభాగముతోనూ సరిపోల్చి చూచి పొట్టి పొడుగు, లావు, సన్నము మొదలగు భేదములు కనిపెట్ట వచ్చును.

సామాన్యంగా చేతితో తట్టిఎముకలు కనిపెట్టవచ్చును. అప్పుడు పశువు చాల బాధపడుచు ముట్టుకొననీయదు

విరిగిన ఎముక యొక్క గరుకైన మొనలు కెండు ఒకటితో నొకటి రాచుకొనుటచేత కరకరమను శబ్దముకలుగుతుంది. అయితే

ప్రథమ చికిత్స చేయు వారు ఇట్టి శబ్దమునో లేదో తెలిసి కొనుటకై ఎముకలను రాపిడి కలిగింప ఎన్నడూ ప్రయత్నించరాదు.

ఎముకవిరిగినదీలేదీ వాస్తవముగా తెలిసికొన వలసివస్తే విరిగిన యెముకయొక్క వాడి మొనలు వాటి చుట్టవుండే కండరాలలోను చర్మమందుగ్రుచ్చుకొనకుండునట్లు మిగుల జాగ్రత్తతో మెలకువతో పరీక్షించాలి. ఎముకలను సరిచేసి కట్ట కట్టటలో నాగు వైద్యులలో కొందరు తెలివిగల వారున్నారు.

విరిగిన ఎముకల గాయములకు చికిత్స

విరిగినయెముక పరీక్షిగా అతుకుకొంటుందో దానిని ఆరంభములో తెలిసికోవాలి. విరిగిన కొనల యందు ఎముకతో సంబంధించిన ఒక క్రొత్తపదార్థమువర్పడి ఆకొనను ఒకటితో నొకటి అతుకుకొనివుంటాయి. ఈ క్రొత్త పదార్థము మొదట మృదువుగా వుండి ఒక నెల లేక రెండు నెలలలోపుగా క్రమ క్రమంగా గట్టిపడి ఎముకగా మారి పోతుంది. ఈ కాలమందు విరిగిన యెముక యొక్క మొనలను అవి యుండ వలసిన చోట ఉంచి ఏమాత్రము కదిలకుండ కట్టుకట్టితే ఎముక అతుకు కొని పోతుంది. కాబట్టి ఎముక విరిగిన గాయాలకు చికిత్స చేయు నప్పుడు గాయము తెగిలిన భాగాన్ని కొంచెము లాగి విరిగిన కొనలను అవి యుండవలసిన రీతిగా శీర్చి అవి ఆతుకుకొనువరకు అవియే మాత్రము విడిపోకుండా చూడాలి. అనయనాలు విరిగిన పశువులను మంచములో వేసి కట్టి వేలాడ దీయరాదు.

పుణ్యమొక విరుగుట

తల పుణ్య ఎముకలు విరిగినపుడు ఒకచోటవిరిగిందీ, ఎక్కువ చోట్లవిరిగిందీ, ఎముక మాత్రమే విరిగిందీ, లేక రక్త నాళములకు భంగము కలిగిందీ మొదలగు విషయాలను, చేతితో తాకి కనుగొన వచ్చును. ఈ యెముక విరిగిన పశువుతో పనిచేయించరాదు. డాక్టరును

విలిపించి తగిన చికిత్స చేయించాలి. డాక్టరు వచ్చులోపల గాయము నుండి వచ్చురక్తమును ఆపు చేయుటకు ప్రయత్నించాలి. చల్లని నీటిని గాయము మీద పోస్తూవుండాలి.

క్రిందిదొడ విరుగుట

క్రిందిదొడ విరిగినప్పుడు పశువునోరు తెరువలేదు, అరవలేదు. రక్తముగాని, చొంగగాని రెండును కలిపి గాని నోటి నుండి బయలు వెడలుతాయి. పశువు చాల బాధపడుతూ దీనంగా మనుష్యుల వంక చూస్తూవుంటుంది. పుర్రే ఎముకవిరిగిన ప్రైమాదిరిగ నేదీనికికూడచికిత్స చేయవచ్చును. డాక్టరును రప్పించి దొడను యథాస్థానమునకు తెచ్చుటకు ప్రయత్నించాలి. అటుతరువాత కట్టుకట్టి పశువు గడ్డము యొక్క అడుగునుండి కొమ్ముపైగాముడివేయాలి. కట్టుకట్ట పొడవు గావుంలే మరల తలకుకట్టి ముడి వేయాలి.

ప్రక్కయెముకలు విరుగుట

పశువురొమ్మునకు వెన్నెముకకు మధ్య నాభారణంగా ప్రక్క ఎముకలువిరుగుతాయి. పశువులను ఈయెముకలమీద దెబ్బలుకొట్టుటచే ఎక్కువగా విరుగుతాయి. అట్లవేళయందు పశువు ఊపిరి పీల్చినపుడు హృదయభాగము బాధగా వుంటుంది అట్టిసమయములో బాధగావుంలే తగుచికిత్స చేయాలి. ఇంకా ఈ ఎముకలు విరుగుట వల్ల కార్ణమునకు పూపిరికిత్తులకు బాధ కలుగుతుంది.

ఎముకలను స్వస్థానములోనికి చేర్చి కట్టుకట్టాలి. ఇక్కడ కట్టు అగుటచాలాకష్టము. కనుక పశువు ఎముకలచ్చును కట్టాలి.

కాలు విరుగుట

పశువు మోకాలు క్రిందిభాగంలో ఏదైన విరిగితే మొదటవాపు కలుగుతుంది ఎక్కువగా విరిగితే ఎముకలు చర్మాన్ని చీల్చుకొని వెలుపలికి వస్తాయి ఇట్టి సమయంలో ఎముకలను స్వస్థానమునకుచేర్చి

కట్టుకట్టాలి. పశువులకు లోడ యొముకలు విరిగితే కట్టుకట్టుట చాల కష్టము. అచ్చట కట్టునిలువదు గాన యిదివరకు చెప్పిన బద్దలువేసి కట్టుకట్టాలి

చికిత్స

పశువు శరీరములో ఏభాగము విరిగినా యీదిగువ చికిత్సలు చేయవచ్చును. విరిగిన వెంటనే చింతిగింజల బెండడురుబ్బి జిగురు వచ్చునట్లు వ్రడకబెట్టి ఒక మూతకగుడ్డను పట్టిగాచింపి జిగురుబాగుగా రాచి ముందువిరిగిన భాగమును స్వస్థానములోచేర్చి పైన ఆ పట్టి గుడ్డనువేసి దానిమీద మరియొక పొడిగుడ్డనువేసి నున్నగా చెక్కిన బద్దలనుగానియిదివరకు చెప్పిన అట్టముక్కలనుగాని పైనవేసికట్టినచో త్వరగా ఎముకలు కట్టుకుంటాయి. బాధ ఎప్పుడు తగ్గుతుంది. కట్టు కట్టినప్పుడు బాధనొందే భాగానికి ఆధారంగా దానిని కదలకుండుట్లు చేయుటకు ఈకట్టు ప్రయోగపడుతుంది ఈ కట్టు 15-25 దినముల నరకు వుంచాలి. తరువాత కట్టుపైనవున్న బద్దలు తీసివేసితే నొప్పి క్రమముగా తగ్గుతుంది. ప్రతివైద్యునితో వెంట వెంటనే కట్టునూడ దీయించరాదు అట్లుతీసిన ఎముకకూడుకొనదు.

విరిగినయెముకలను స్వస్థానమునచేర్చి నాలుగైదంగుళముల వెడల్పుగల ముతకగుడ్డకు కుమ్మరిమట్టినిపూసి విరిగినంతవరకుచుట్టాలి. కట్టు 30 దినాలనరకుగాని, అంతకుపైగాగాని, ఈవిధంగానే యుంచాలి. పశువునకు మేతఎక్కువగా వేయరాదు. మట్టియూడల కొసలు పిడికెడునూరి అర్ధశేరు ఆవుపాలతో కలిపి దినమునకు రెండు సార్లు వంతున పారముదినాలు త్రాగించాలి ఇట్లు చేసినచో ఎముకలు త్వరగా కట్టుకొంటాయి.

కొండరు వైద్యులు పేడ, వెన్నపూస గుడ్డకురాసి కట్టు కట్టు తారు కాని దీనివల్ల ఎంతమాత్రము ప్రయోజనములేదు. ఉత్తరేశి ఆకునూరి కట్టుకట్టి పక్షుల కనములు వుంచాలి ఇంకను వెటరినరీ ప్లాష్టరును గుడ్డకురాచి కట్టవచ్చును.

విరిగిన ఎముకభాగములకు సాధారణ చికిత్సలు

ఎముకలు విరిగినప్పుడు గాయమునుండి రక్తము కారుచున్నది లేనిదీ పరీక్షించాలి ఆ గాయము శుభ్రముగావున్నదీ మురికిగానున్నదీ పరీక్షించాలి రక్తముకారుతూవుంటే గాయంలో వాయువునందుండే నూత్నజీవులు ప్రవేశింపకుండుటకు గాయాలను దూదితో గాని లింబుతో గాని, పీచుతో గాని కట్టుకట్టాలి రక్తము నాపుటకవుసరమైన యెడల కట్టునుబిగించుటకు టార్జిక్వెడపయోగించాలి. టార్జిక్వె అనగా జానెడుపొడవుగల చేతికట్టుముక్క ఒకదానిని దెచ్చి కట్టుకూచర్మానికి మధ్య దానికొనలలో ఒకదానినిదూర్చి గిరిగిరమెలికలుతీర్చివ్వాలి. అట్లు తీర్చిపించువల్ల కట్టుబిగిసి ధమనులకు తగిలిన గాయాలగుండావ్రవ హించేరక్తము ఆగిపోతుంది. ఎముకలు చర్మముకింద వుండుటవల్ల కంటి కగపడవు అవి విరిగినట్లు కంటితో చూడలేము. కాని గుర్తులవలన ఎముకలు విరిగినట్లు తెలిసికొనవచ్చును. గాయము మురికిగావుంటే లోషన్ తో కడిగి శుభ్రముచేయుట మంచిది. ఇట్లు చేయుటచే నూత్న జీవులు చేరజాలవు. తొడ, మోకాలు జెబ్బభాగములందు విరిగిన ఎముకలు కట్టుకొనుట చాలా కష్టముగాన చివరకు రాక్షస వైద్యము చేసినా తగ్గుతుంది.

కట్టు బద్దలు

కట్టుకట్టునపుడు బాధనొందిన భాగమునకు ఆధారము కలిగించుటకు దానిని కదలకుండునట్లు చేయుటకు కట్టుబద్దలు ఉపయోగపడతాయి. కట్టుబద్దలు లేక నన్నని చెదురుచువ్వలు మొదలగువానిని కట్టుబద్దలంటారు ఒకప్పుడివి దొరకనిచో కాగితపు అట్టలు చెదురు బద్దలు తదితర చెట్లయొక్క బద్దలు ఉపయోగించవచ్చును. వీటిని కట్టుతో చేర్చినపుడు ఒత్తుడు విస్తారముగా నుండరాదు. అపాయము కలిగిన భాగముయొక్క కీలు దాటియుండునట్లు వీటినిచేర్చి కట్టు కట్టాలి లేనిచో జాయింట్సుకీలుతప్పి గాయమునకు కదలికలు గలిగించి బాధను కలుగజేస్తాయి.

పశువును కదలనీయరాదు. అల్లు కదలుట వలన ఎముకలు కనలి ప్రమాదము సంభవించుతుంది కట్టుబద్దలురెండంగుళముల వెడల్పుగల ముక్కలుగాజేసి జంతువు అవయవమునకు తగినవిగా వుండాలి ఎముక పగిలినచోట ఆరంగుళముల నుంచి అరంగుళము క్రిందికి వచ్చునట్టి పొడుగుగల బద్దలు నునువుగా చెక్కి చీల్చాలి. బద్దలువేసి కట్టుటకు పూర్వమువిరిగిన భాగమునకు గుడ్డలుచుట్టాలి లేనిచో చర్మమునకు చెయ్య గలుగుతుంది లేదా బద్దలు చర్మమును చీల్చుతాయి. ఒకనారి బద్దలువేసి కట్టిన తరువాత అయిదు ఆరు వారముల వరకు కట్టువిప్పరాదు ఎముక విరిగి పొడుచుకొనివచ్చినపుడుకట్టును ప్రతివారమును తీసి మూల కొత్తకట్టుకట్టుచుండాలి లేనిచో అచ్చట క్రుళ్ళి పశువునకు అపాయము సంభవించు తుంది. విరిగినఎముకలు కలసికొనక అచ్చట చీము పట్టినయెడలకత్తితో చీల్చి యెముకముక్కలను చీలును తీసివేసి దానినిగాయముగానెంచి అందుకుతగినచికిత్స చేయాలి పెద్దజంతువుకాళ్ళు విరిగినచో చికిత్స వలన నెంతమాత్రము ప్రయోజన ముండదు.

ఎముకలు సాధారణముగాతొలగుట

కీలువద్దఎముకలు అమర్పబడియుండి గూటినుండి అదిబయటకు త్రోయబడుటయే ఎముక తొలగుట యంటారు. ఎముక తొలగిపోయినభాగము వాచి నొప్పికలుగ చేస్తుంది. తొలగిపోయిన భాగము అందవికారంగా వుంటుంది. కీలువద్ద ఎముక తొలగిపోవునేగాని రెండు కీళ్ళ నడుమ వుండే ఎముక తొలగిపోయినచో పశువు నడునజాలక డెక్క చివరనే నేలమీద జార లాగుతూ తిరుగుతూ వుంటుంది. ఎముక విరుగుటయు, విరిగిన మొనలు గరుకుగా వుండి ఒరసికొనుటయు వుండదు. కరకరమను శబ్దముండదు. కీళ్ళయందుతవ్వ, తదితర చోటుల చలనముండదు. ఎముక తొలగిపోయిన కీలు కడఃస్థిరముగ వుంటుంది.

చికిత్స

స్థానభ్రంశమునొందిన యెముకను స్వస్థస్థానమునకు త్రోయాలి. తిరువాత దానిపైన మంటవంచువేసి పశువును ఒకచోట కదలనీయకుండా ముంచాలి. తొలగిన ఎముకను లాగి వడగట్టిన పెరుగునుద్దమిచుచున్న, ఆముదపు సప్పు, గుంటకరాకు సమభాగములుతో కలిపి తొలగిన భాగమునకుపూయాలి. పశువును అంతగామేపరాదు ఎక్కువగా మేపితే పశువు జీర్ణకోశములు చెడిపోతుంది ఇట్టి పశువు నెల నుంచి మూడుమాసాలవరకు బాధపడుతుంది. కొన్ని కంటివి యగుతాయి.

అవరణమున్నప్పుడు రక్షకూడ వేయాలి నొప్పితగ్గుటకు తంపెపాకు నూరి కట్టాలి. కోడిగుడ్డు తెలుపుసాన 6 తు, తేనె 10 తు, గుల్లనున్నం 6 తులాలు కలిపి తొలగిన భాగమునకు పట్టువేసిన తగ్గుతుంది.

ఎముకలు గూళ్ళనుండిజారుట

ఎముకలు గూళ్ళనుండి తొలగి నప్పుడు గూళ్ళ యందు బాధయుండి వాపుకనిపించుతుంది. ఆభాగమును కదల్చుటకు వీలుండదు. ఆభాగముమీద బరువుఆనుటకు వీలుండదు. ఆభాగముతో నేవిధమైన పనులను పశువు చేయజాలదు అట్టి భాగమును మనముచేతితో నెంత మెల్లగా తాకినను నొప్పి కలుగుతుంది. ఆభాగము యొక్క ఆకారము వంకరతిరుగుటయో, పొట్టిగా నుండుటయో తలస్థిమతుంది ఒకప్పుడు కాళ్ళు బిట్టబిగిసి కదలుటకు వీలుండనప్పుడు ఎముకలుగూళ్ళనుండి. తొలగినవని గ్రహించాలి. సాధారణంగాపశువు మోకాలు చీలమండ, తొడ జబ్బమొదలగు భాగాలయందలి ఎముకకీలు గూటినుండి తొలగుతాయి. వీటిలోభూజాస్థియొక్క తలపెద్దదిగానుఅది ప్రవేశించు గూడుచిన్నదిగాను నుండుటనుబట్టి తరచుగా గూటినుండి తొలగుతాయి. ఇట్టిబాధను వైవాటికి తరచుగా కలుగుతాయి.

ఎముకలు గూటినుండి తొలగినవో లేక అరలే విరిగినవో తెలిసికొనుట కష్టము. కాబట్టి డాక్టరుకుగాని మిక్కిలి అనుభవముగల మీగ్రామ వైద్యునకుగాని చూపించాలి.

జెబ్బకుడుకజారుట

దీనినే యిండెజారుట యంటారు. పల్లెలయందుండు పశువులకీ ప్రమాదము సామాన్యంగా తటస్థించుతుంది. ఎత్తుస్థలాలనుండి పల్లానికి దూకుట వలన తప్పటడుగువేయుట నలన, కాలుజారుట వలన వితటస్థించుతాయి కుడకజారినికాలు పైన భారమేమియుమోపజాలదు. కనుక మూడుకాళ్ళతో నడుచుతుంది జారినట్టికీలును పట్టిచూచితే ఎముక యొక్కచివరిభాగము మామూలుస్థలమునుంచి వెలుపలికివచ్చిచేతికి గట్టిగాతగిలి గుంటుడుతుంది. ఈస్థితివెంటనే తెలుసుకొనికీలును జేసినవో అట్టి అవయవము బాగుపడుట కెక్కువయవకాశములగద లేనిచో మంచిప్రక్కచుపడద్రోసి జబ్బుకాలునకు చినమణుకునకును మీదుగా త్రాడుగట్టియొకరు దానినిముందుకు నెమ్మదిగా బలముతోలాగు చుండగా పైకివచ్చి నయెముక కొనను సాధకుడుతనయరచేతితోమా మూలుస్థలములోనికి త్రొక్కుటకు ప్రయత్నించాలి. ఇట్లు త్రోసిన టక్కుమనియెముక లోనికిపోతుంది పిమ్మట కంటుచిహ్నులు పోయే వరకు జంతువును నెమ్మదిగా వ్రుంచాలి. ఈమాదిరిగనే పశువుల కాలు విరిగినపుడుకూడ స్వస్థానమునకు చేర్చికట్టుకట్టవచ్చును జెబ్బఎముక జారినపుడు 24 గంటలలో ప్రత్యేకకట్టనిచో రక్తముగడ్డకట్టికాలురాదు వెంటనే 1, 2 ప్రకారముగారక్ష చేయాలి.

కాలు రెల్లపోవుట

బండి యెద్దలను సవారి బండ్లచుకట్టి వివాహములకు తదితర గ్రామాదులకు వెళ్ళునపుడు స్వారిచేయించినపుడు గాని రోడ్డుమీద ఎక్కువగా స్వారి చేయించునప్పుడు కాలిగుత్తి మెలికపడినప్పుడు ఈ

ప్రమాదము సంభవిస్తుంది. పశువు పరుగెత్తునప్పుడు నాలుగు పాదాలను ఒకేసారి భూమిని విడుచుతుంది ప్రతి అడుగునందును, కాలుడెక్కలు మాత్రమే భూమిని తాకుతాయి మరియు ప్రతి అడుగునకు పిమ్మట మోకాళ్ళు తిన్నగా వుండవు. పరుగెత్తుటలో వెనుక పాదాలు భూమిని విడుచునప్పుడు అకస్మాత్తుగా మోకాళ్ళు తిన్నగా తాయి చీలమండలు కీలుసాగి బలముతో కాలిడెక్కలగుండా త్రోవుడునిచ్చి దేహమును పైకి ముందుకు త్రోస్తూవుంటుంది. పాదములయొక్క గిట్టలు భూమిమీద పడుతాయి. అల్లుపడకముందే తిన్నగా నున్న యీ వెనుకటి మోకాళ్ళు బాగుగా వంగి దాని పాదములు భూమిని విడచి కొంతదూరము వస్తాయి. పైకెత్తబడిన వెనుకకాళ్ళు నడకలో నున్న దానంతటదియే యాగక అందలి కండరములచేత బలముతో ముందునకు లాగబడుతుంది అడుగుల త్వరతమునుబట్టి యీ చలనము జరుగుతుంది భూమిని విడువబోవునప్పుడు వెనుకటి మోకాలు తిన్నవై అతి తొందరగా లాగుకొనుట వలన ఒకవిధమైన జంటకాళ్ళతో దుముకుటయే జరుగుతుంది. దీనికే పరుగెత్తుటయంటారు ఇటువంటి సమయములలో పశువుకాలు రెల్లపోతుంది అనిగా పశువుడెక్కెనుండి జబ్బకుపోవు నరము చెడు రుతుంది. పశువు రెల్లపోయినకాలును భూమిమీద ఆనించ లేక చాలబాధపడుతుంది పశువుమిగుల దీనముగా వుంటుంది. రెల్లపోయిన భాగమువాచి వేడిగావుంటుంది. మనముచేతితో తాకినగిలగిల తన్నుకొంటుంది. బాధచేపండ్లుకొరుకుతుంది. పశువులకు జ్వరముకూడ యుంటుంది.

ఒకిత్త

రెల్లపోయిన భాగమునకు రెండుబిందెల చన్నీళ్ళుమీదపోయుట మంచిది. రెండుకుండపెంకులు తీసికొనిపశువు డెక్కనునొక్క నొప్పిగల భాగమందు పెంకులువేసి గుత్తికిరుప్రక్కల ఒకకొనతో బిగించి ఒక బిందెడు చన్నీళ్ళుతీసికొని ధారగాపోయాలి. ఇట్లునొప్పితగ్గువరకుపోస్తూ వుంటే నెమ్మదియగుతుంది. రెల్లపోయిన భాగమునకుతప్పుడువేయించి

కావుల వేయుట మంచిది. ఇట్టిపశువులకు 15 రుంచి 60 వినములవరకు చికిత్స చేయవలసియుండుంది. ఘృన్మనీవారి స్ప్రియిన్ కిల్లర్ వాతారి అరఖు చక్కగాపనిచేయును.

లేక వన1తు, రాము2తు, సుసువు1తు కలిపినూరి నూనెలో ఉడికించి రెల్లపోయిన భాగమందు మర్దనచేయాలి.

లేక సున్నములో చింతపండుకలిపి పట్టువేయును.

లేక సారాయిలో కోడిగుడ్డు తెల్లనొసకలిపి స్పృ వేయాలి.

లేక మునగాకు 2గుప్పెళ్ళు వన1తు, వాముగుతు. నూనెలో కలిపి ఉడికించి రెండు కల్లకట్టాలి.

చెమటగుల్ల

పశువులు కీడుగునప్పుడు వానిగొరిజలదు ప్రిత్విష్టాదస్పృశుమన్ను పేరుకొంటుంది. దానిని పరిశుభ్రముగా చేయనియెడల అచ్చటవాచి వేడిగావుంటుంది. ఊటభూములందు, రాతి నేలలందు అగణ్యములందు బీడుభూములందు తిరుగుపశువులకు తరచుగా ఈగుల్లలు లేచుతాయి ముఖ్యంగా ఇవిచెరుక కాళ్ళపైవచ్చుతాయి. కాలుకుంటిన వెంటనే కగు చికిత్సచేయనిచో ఆభాగము చీముపట్టి బాధపెట్టుతాయి. కాలుభూమి మీద ఆనించలేదు మేత నీరు మానివిచారముగా వుంటుంది. ఇంకను అశ్రద్ధచేసిన యెడలపశువు కృశించి మరణమునకు సిద్ధమగుతుంది.

చికిత్స

గుల్ల పెద్దదిగావుండి మెత్తబడినయెడల శస్త్రముచేసి లోపను నీటితో కడిగి మందును వాడాలి. తరువాత ఆగాయము పైన ఒకదట్ట మైన గుడ్డవేసి కడుడుచెక్క ఆవాయి వామునమభాగములుగా చేర్చి నలగదొక్క వెచ్చజేసి కాయాలి. ఈరీతిగా నాలుగు దినములు చేయును.

లేక ఆముగపైవత్తి వేసి పొడిసున్నము అద్దికట్టాలి.

లేక ముండ్లతోటకూర వెచ్చనిది ఉదయ సాయంకాలము లందు పెట్టాలి.

లేక ఫార్మసివారి హిలాన్ ను వాడుడు.

బెణుకులు

ఎశువు కాలియొక్క ప్రతికీలు రెండుగాని, అంతకుపైనగాని, యెముకలతో గూడినారవంటి త్రాళ్ళ తోకట్టబడియుంటాయి. ఈ త్రాళ్ళ నేటెండెన్ను అంటారు. ఈ త్రాళ్ళు కీళ్ళను తొలగనీయకుండబంధించి యుంటాయి. ఎశువు కాలుజారిని తప్పుటడుగులు వేసిన అధిక వేగముగా పరిగెత్తిన అధికమైన బరువులులాగిన ఈటెండెన్ను (పట్టుడునరములు) కొలదిగనో గొప్పగనో విస్తరించి సాగినయెడల బెణుకుటయంటారు. బెణికిన కొంచెము సేపటికి ఆభాగము వాచి చల్లబడుతుంది పైచర్మము గలపని చో మొదటనే రంగుమారిన్ట్లు కనబడుతుంది రెండుమూడు దినములైనతరువాత చుట్టునుండు చర్మమునలుపుగా నైనఎరుపుగా నైన కొంచెము సుసుప్రవర్ణముగా నైనఉంటుంది. బెణికినచోట నుండురక్తము అటునిరుచెదరుతుంది.

ముప్పది నాల్గవ భాగము

బెణుకులు -- మోర్లు

కుంటుట బెణుకుట

కుంటుట

ఆరోగ్యమైన స్థితిలోఉండి పశువును నడిపిస్తే అదిస్తిమితముగా నడుస్తుంది అన్ని కాళ్ళమీదను బరువు వేస్తుంది.

నొప్పికలిగినప్పుడు నొప్పికలిగిన కాలిమీదనో కాళ్ళమీదనో తక్కువ బరువు వేస్తుంది. నిలిచినప్పుడు అంతే. పరుగెత్తినప్పుడు అంతే అప్పుడు పశువు కుంటడము మనకు కనిపిస్తుంది.

అప్పుడు ముఖ్యముగా మనము చేయవలసిన దేమంటే, పశువుకు పూర్తిగా విశ్రాంతి యివ్వాలి, అంటే వాటినికట్టివేసి వాని ఇష్ట ప్రకారం పూర్తిగా పెడుకోనిచ్చి దానికి ఆహారము పెట్టడమే ఉండాలి.

కుంటు కనిపెట్టడానికి చికిత్స చేయడానికి ముందు పశువు నిలిచివున్నప్పుడే పరిశీలించాలి ఏకాళిలో నొప్పియుంటే ఆకాలినే ముందుకుచాపుతుంది. నొప్పిచాలతీక్షణముగా ఉంటే అసలు ఆకాలిని భూమిమీద మోపకుండా పైకి ఎత్తుకొనేఉంటుంది.

పశువు నిలబడియున్నప్పుడు కుంటు కనిపెట్టుటకు వీలులేని యెడల గట్టి ప్రదేశమందు పశువును పైకి క్రిందికి పరిగెత్తించిగాని నడపించిగాని పరీక్షించాలి. పరీక్ష చేయునతడు తననైపునండి పశువు వెడలిపోవునప్పుడు వెనుక కాళ్ళను తననైపుకు వచ్చునప్పుడు ముందరి కాళ్ళను పరీక్షించాలి.

కాని పరీక్షకారుడు పశువునకు ముందునైపునగాని లేక వెనుక నైపునగాని నిలబడి, పశువు ఏపాదముమీద బరువు బాగుగా మోపుచున్నదో కనిపెట్టాలి. ఇట్లు కనిపెట్టిన తర్వాత ప్రక్కపాదము మాత్రము కుంటిదని గ్రహించాలి. ఎట్లనగా పశువుయొక్క వెనుక కుడికాలు కుంటిదని తెలుసుకోవచ్చును. ఇదే విధముగా ముందరి కాళ్ళయందలి కుంటును కనిపెట్టుటలో కుంటులేనికాలుభూమిమీదఅనునప్పుడే తలకూడ వ్రాలటనల్ల కుంటుతనాన్ని సులభముగా గ్రహించుటకు సహాయకారియవుతుంది

పశువుకు ముందరిరెండుకాళ్ళయందుగాని, వెనుకరెండుకాళ్ళయందుగానిఒకే పర్యాయముకుంటుఉన్న యెడల నడకుకాళ్ళరెండింటి

యందును బరువునమానముగా మోపుతుంది. ఐతే అది అట్టి కుంటు కాళ్ళతో అచ్చుటమైన నడకను గలిగి దగ్గరగా అడుగులను బెట్టుచూ నడుస్తుంది. కాలుకుంటాదా తేలికతర్వాత కుంట కుకారణము కనుగొనుటకు కాలే పైనుండి క్రిందికి పరీక్ష చేయుట వసరము.

పాదాలను పరీక్షించుట

కృషి చేయు పశువులలో కుంటునకు ముఖ్యస్థానము గనుక పాద మును ముందు పరీక్షించాలి.

గిట్టలమధ్యన రాయిగాని ఇతర గట్టి పదార్థమేమైనాగాని చిక్కి కొనిన దేమో చూడాలి. దానిని తీసివేసిన యెడల కుంటుపోతుంది.

గిట్టలలో ఏమియు కనబడకపోతే గిట్టమీద అక్కడక్కడ నుత్తైతో తట్టాలి. లేక పటకారుతో నిమ్మళముగా నొక్కాలి. పాదమునందు నొప్పి యున్నచో పశువు పాదము వెనుకకు లాగుతుంది.

పాదమునందు నొప్పియున్నదని అనుమానం వుంటే లాడమున్న యెడల తీసివేసి కుంటుతగ్గి పోవువరకు గోధుమపొట్టు వేడినీళ్ళలో ఉడికించి గోనెపట్టాలో వేసి గిట్టకు కట్టాలి.

నాడముకట్టిన ఒకటి రెండు రోజులలో పశువుకుంటినయెడల సాధారణముగా నాడముకొట్టువాడు గిట్టయొక్క అడుగు భాగమున యెక్కువగా కోసియైనా ఉండాలి లేక మేకలను లోపలికి దిగునట్లుగా లోతుగా నైనా కొట్టియుండాలి.

నాళములు వేయునప్పుడు కకంఠ రోడ్డుమీద పనిచేయుటవల్ల గిట్టలు అరిగి పోవుటచే జంతువులకు బాధకలుగుతుంది. ఇట్టి సందర్భములో పశువు యొక్క గిట్టగట్టిపడి తిరిగి పనిచేయుటకు వీలగునంత వరకు పశువునకు విశ్రాంతి ఇవ్వాలి.

బెణుకుట

పశువుయొక్క అవయవాలలో కీళ్ళు వుంటాయి. రెండు లేక అంతకన్న ఎక్కువ ఎముకలను బంధించుటకు నరములు పీచులాంటివి ఏర్పడుతాయి. అతిశ్వరితముగా పరిగెత్తుటచో తప్పుటడుగులు వేసినప్పుడు, పాదము జారినప్పుడు ఎక్కువబరువు లాగినప్పుడును, కీలునందలి ఈరంధ్ర బంధనములు (నరములు) ఒక్కొక్కప్పుడు ఎక్కువగా సాగుటవలన గాని జెగుటవల్ల గాని బెణుకు కలుగుటకు కారణమగుతాయి.

అప్పుడు కీలు బెణికిన దని చెప్పుతారు. పశువులలో సర్వసాధారణముగా విరిగిన కీలుగాని తొంటి కీలుగాని భుజము కీలుగాని బెణుకుతాయి. ఆకీలువాచితే తాకిన వెచ్చగానుండి బాధయున్నట్లు కనబడుతుంది. ఆ కీలు బెణికినదని నిరూపించాలి. ఈ బెణికిన కీలుగకు ప్రతిదినము పొద్దున సాయంత్రము $1/2$ గంటవరకు వేడినీటితో కాడము పెట్టితడియారిన తర్వాత హారతికర్పూరము కలిపిననూనెను పూయాలి కర్పూరము కలిపిన నూనెను చేయుట ఎట్లనగా 1 తులక కర్పూరమును పావు శేరు కొబ్బరినూనె లేక నువ్వులనూనెలో కలిపి తయారుచేయాలి దొరికిన యెడల $1/8$ అణుకు కర్పూర తైలమును గూడ కలపాలి. బెణికిన కీలును చింతాకు కషాయంతో కూడ నెచ్చగా కాచాలి వాపుకలిగిన కీళ్ళకు ముసాంబరమును నీటితో మెత్తగానూరి కొంచెము నెచ్చచేసి పూయాలి.

బెణికిన అవయవాన్ని స్థిరముగా వుంచాలి. కదలనీయరాదు. బెణికిన భాగానికి తడిగుడ్డచుట్టి తడపాలి. ఇట్లు తడిపినచో ఆభాగము బిగుస్తుంది. కొందరు వేడినీటి కాపులు బెణికిన భాగమునకు తీస్తారు. వేడి నీటి కాపులకంటె ఇనుక కాపులు చాల శ్రేష్టము. బెణికిన భాగమును చాలకాలము వాడుకచేయని యెడల ఆ అవయవాలు బిగిసిపోతాయి.

ముద్దకర్పూరము 1 తులము కొబ్బరినూనె పావు శేరు. కలిపి బెణికినచోట రుద్దాలి

లేకపచ్చిజెముడు చెక్కనుతోక్కి బెణికినచోట కట్టాలి.

లేక రావిచెక్క మెత్తగా నలగద్రొక్కి యెండబెట్టి మూర్జము చేసి నీటిలో కలిపి బిళ్ళచేసి బెణికినచోట కట్టకట్టి ఆకట్టుపైనచన్నీళ్లు ధారగా పోయాలి

లేక కోడిగుడ్డు సొనతో మంచినూనె కలిపి పట్టువేయాలి.

లేక మంచిఘాటయిన సారాయి ఆరగా ఆరగా రుద్దాలి, బెణికిన అవయవమునకు ఎన్ని చికిత్సలు చేసినను లొంగనియెడల బొత్తులు పెట్టవచ్చును. లేక స్పెయిన్ కిల్లరునుగాని. ఐటడిన్ గాని. వాడాలి.

దబ్బరికము

పశువు మోకాళ్ళకుగాని, తొడభాగమునకుగాని ముందు వాపుగాపుట్టి క్రమేపి వృద్ధిజెందుతుంది జ్వరము కొన్ని టికితీవముగా వుంటుంది. వ్యాధిముదిరినకొలది పశువు బాధజెందుతుంది. వాపు వేడిగావుంటుంది. కాబట్టి అనుభవముగల వైద్యునికి చూపించాలి. లేదా బెణుకులుచేయు చికిత్సలు వాడాలి

మోర్లుదిగుట

పశువును మితముతప్ప మేపుటనల్ల చర్మములోవుండు బల హీనతవల్ల దుమ్ము తేమ వగైరాలకొట్టములో వుంచుటవల్ల, తదితర వాతరోగములవల్ల ఈ వ్యాధికలుగుతుంది. వెనుక మోకాళ్ళుగాని ముందుమోకాళ్ళుగాని వాపువుంటాయి. ఈవాపును తాకితే గట్టిగా వుంటుంది. మరికొన్ని టికి మెత్తగావుంటాయి. నడుచునపుడు కాళ్ళు పంగనీయవు. ఆవాపుదగ్గర దురదవుంటుంది. ఆరంభములో పశువు మోకాలి చిప్పలచుట్టూ గుండ్రని వాపుంటుంది. ఈవాపు వృద్ధిజెంది కాలికిరింద భాగమునకుకూడ సోకుతుంది. ఈ వాపులలో ఒకవిధమగు కోడిగుడ్డుసొనవంటిజగురుపదార్థముంటుంది. ఇట్టివి తగ్గుటకష్టము.

మోకాళ్ళలోగాని, గుత్తులలోగాని వాతమువలనగాని, తదితర కారణమువలనగాని నాపులుపుట్టి మెత్తగాగాని, గట్టిగాగాని యున్నపుడు తగినచికిత్సచేయాలి.

చికిత్స

జిల్లేడుపువ్వు, ఇప్పపిండి ఉల్లిపాయలు సమభాగములుగాచేర్చి మెత్తగానూరి బిళ్ళవలెచేసి పశువుమోకాళ్ళమీదకట్టాలి.

ఉప్పు, చెల్లుల్లిపాయలు. పెద్దజెముకు సమభాగములుగాచేర్చి మెత్తగానూరి బిళ్ళచేసి పైమాదిరిగనేకట్టాలి. వారముదినముల కొకసారి విరేచనానికి వుండియాలి. లేకకోడిపెంటలో జిల్లేడుపాలచుక్కలనువేసి రాచి ఒకపావుగంటపుంచి కడగాలి, లేనిచో ఆభాగమువాచుతుంది.

లేక ఘర్మనీవారి స్ప్రియిన్ కిల్లరునువాచి లోపలకు పశురక్షావృతము త్రాగించాలి.

మలిమిడి

దీనినే సుడ్లమలిమిడి యంటారు ఇది ఒకవిధమైన జ్వరము. పశువులకు అప్పుడప్పుడు వస్తూవుంటుంది. పశువు మోకాళ్ళిగుత్తిలో వుండి నరములు సాగుతాయి, మనమచ్చట తాకితే పశువుచాలబాధపడుతుంది అక్కడ వాపుగా వుంటుంది మూడు కాళ్ళ మీదనే నడుస్తుంది. తేలికగా బెణికితే కాలు భూమిమీద నిలబెట్టి చూస్తే ఆవాపు వేడిగా వుంటుంది. ఈనొప్పి వారములేకపక్షముదినములవరకుంటుంది. ఇక్కడ చెడురక్తము కూడుకొని యుంటుంది. క్రమముగా ఆవాపుపోక్కివుండుబడి కుంటుతుంది. ఇంకా ఆవాపు వుండు పడకుండా తగ్గవచ్చు.

చికిత్స

పశువు కాళ్ళిగుత్తిలో గుడ్లకడియముగా చుట్టిమంచి నూనెకాచి గోరువెచ్చనిది పోయాలి. ఇట్లు పోస్తూవుంటే గోరువెచ్చని వేడినరాలకు

తగిలి నెమ్మదిస్తుంది. ఇట్లు చేయక మన రైతులు నూనెలో గుడ్డమంచి కడియముగా చుడతారు. బెణికిని స్థలమును కదల నీయరాదు,

ఆముదముతో చిత్రి మూలము నూరి వండి ఆవాపునకు రెండు కట్లు కట్టిన తగ్గుతుంది.

లేక చిత్రిమూలము, సన్నావాలుచూరిఆవాపునకు మూడుకట్లు కట్టితే వెంటనే తగ్గుతుంది. ఇట్లు చేయనియెడల అభాగము పొక్కుతుంది తరువాత వెన్నపూస రాసిన తగ్గుతుంది.

లేక గొలిమిదాకు గుప్పెడు, మిరియాలు 2తు, పెత్తిగా నూరి ఆముదములో కలిపివండిపెట్టాలి. లేక ఐబిజిన్ గాని, స్ప్రియన్ కిల్లరును మర్దనచేసి వేడికాపులు తీయాలి

గ్రిట్ల క్రుత్తుడు

పశువు నకు కాలి గొట్టు పడుట వల్ల తనితర వ్రణముల వలె మోటారుకాకు, బండి మొదలగునవి గిట్టలమీదుగా పోవుట వల్ల రేకులు పడి గిట్టలు తెగిపోవుట వల్ల గాయములకు చేతగాని చికిత్సలు చేయుట వల్ల ఈ కుళ్ళుడు ప్రట్టుతుంది.

చికిత్స

ఈవ్యాధికి చికిత్సలు చేయుట చాల కష్టము. ప్రతిదినము కట్టు కట్టాలి. కుళ్ళకుండ నుండు పదార్థములు వేసి చికిత్స చేయాలి

మద్దకర్పూరము — 2తు, వన 1తు, వ్యాస లైకు 2తు, కలిపి అచ్చట రాయాలి.

లేక జీడివెత్తులు సేరు తెచ్చి త్రోక్కించుముతీయాలి తరువాత. సేరుగారెక్కింపు అర్థసేరు మైనము అర్థశేరు ఆపు నెయ్యి, అర్థసేరు నువ్వుల నూనె, అర్థసేరు ఆముదము, తీసికొనివచ్చి పైచమురు కలిపి కాచాలి.

తరువాత పశువుగిట్టను రక్తము వచ్చునట్లు కుళ్లుతీసివేసి దానిపై చురుక్కుమనునట్లు కాచినతైలము సోయాలి. తరువాత మైనము బిళ్ళగావేసి దానిపైనవేసి మరియొక వేసి కట్టుకట్టాలి. ఆకట్టు మూడు దినములించి నాల్గవనాడు ఇదివరకు చెప్పిన లోష నుతో కడిగి మగల మైనపుబిళ్ళవేసి కట్టుకట్టాలి. పుండు మానువరకు నిశ్లేచేయాలి. కార్నేక్సు వాడాలి

కాలిగొట్టు

పశువును నాగలి కట్టి దున్నునపుడు జీతగాడు నాగలి మేడి సరిగా పట్టుకొనక పోవుటచేతగాని యేమరు పాటున దున్నుటచేతగాని కాలి డెక్కలకు నాగలికట్టు గుచ్చుకంటే పశువునకు ప్రాణాపాయము

కూడ రాగలదు. పశువు చాల విచారముగా వుంటుంది. తగిన చికిత్స చేయనిచో కాలు చెడిపోతుంది నీరుపట్టి వాస్తుంది. పోటు వుంటుంది. పశువు నడువజాలదు. శోతుగాయమునకు నంటనే చికిత్సచేయనిచో ధనుర్వాతము సోకి మరణిస్తుంది. కట్టుత్రుప్పు రక్తముతో జీర్ణించి క్రిందినుండి పైవరకు రక్తగడ్డలు లేస్తాయి. సరియగు చికిత్సచేయనిచో మూడగా నగుతుంది.

చికిత్స

గాయమునకు ఈగలను ముసరనీయరాదు. చాల జాగ్రత్తగా వుంచాలి. గాలిప్రవేశించకుండ కట్టుకట్టాలి.

నల్లజీడిగింజ కాల్చి ఆభాగమునకు అంటించాలి.

లేక గాయపాకువేసి నాలుగుకట్లుకట్టాలి

పశువు కాలిడెక్కలకు మేకుగ్రుచ్చుకున్నయెడల జాగ్రత్తగా తీసివేసి నీరు పట్టకుండచేయాలి.

కాల్చిన యిలుకరాయిమీద గుడ్డమడతలుగా పెట్టిదానిపైన చన్నీళ్ళు ధారగా పోస్తుండాలి ఈప్రకారము మూడునాలుగు దినములు చేయాలి.

ఇసుకతోవేడి కాపులుతీయుటవంచిది వాము, వెల్లుల్లిపాయలు నూరి నాలుగుకట్లు కట్టిము.ఘర్మస్తీవారి కార్మెక్కును,వాతారిలరఖును వాడాలి.

మంద గుది

పశువునకు ఈవ్యాధివాతమువల్ల వచ్చుతుంది.కాళ్ళుఈడ్చుతూ వుంటుంది. కొన్నిటికి తేలికగా తగులుటవలన కొద్దిగాకుంటుతుంది వ్యాధిముదిరినకొలది కాలుపైకి లాగుకొని నడువ లేకపోతుంది ఇట్టిపశువునుచూస్తే బాలిగావుంటుంది.కొన్నిపశువులకు సాంప్రదాయముగా ఈమందగుది రాగలదు.

చికిత్స

వాసు15తులాలు, దిరిసెనచెక్క15తులాలు, శొంఠి12తులాలు' చేదుపొట్లకాయలు, పొగబంతిచెక్క 15తులాలు, చేదుబీరకాయలు, 12తులాలు పెన్నేరువేప 10తులాలు, ఇవన్నీయు కలిపి నూచి నిమ్మ

కాయంత ఉండలుచేసి రెండుపూటల తినిపించాలి. వ్యాధిముదిరిన యడల ఈచికిత్సకూడ లాభములేదు నాలు వైద్యులు నరమునుచీల్చు తారు. తాత్కాలికముగా తగ్గినను మరల తప్పకవస్తుంది

రెస్టిఫైడ్ స్పిరిట్ టింక్చర్ అయోడిన్ రక్తనాళమునకు ఇంజెక్షన్ యిచ్చిన తగ్గుతుంది. అంతకంటె మంచివైద్యములేదు ఆయుర్వేదములో ఇంకను ఈవిషయమై ఆలోచించు చున్నారము

గిట్టల పగుళ్ళు

పశువులను బండ్లుకట్టి రాతి నేలలందు కంకరరోడ్లమీద నోలుటచేత, దీర్ఘ ప్రయాణములు చేయుచుండుటచేత సరియైన నాడాలు డెక్కెల అడుగుభాగమున కట్టంచక పుటచేత పశువులగిట్టలు అరిగిపోవుటచేత ఈవ్యాధికలుగునుంది. ఈవ్యాధిముందరి కాళ్ళకు వెనుక కాళ్ళకు అప్పుడప్పుడువస్తుంది. గొరిజలు, గిలివాపుపుట్టి ఆ బాధచేత పశువు అడుగువేయజాలదు అజాగ్రత్తగా వుంటే ఆవాపువుండుగామారిగిట్టలూడిపోతాయి.

చికిత్స

(1) వేడినీటిలో ఉప్పుకలిపి డెక్కెలమీద పోయాలి

(2) గుగ్గిలము, మైనము, లక్క, సింధూరము ఒక్కొక్కటి పావుతులము వంతునతెచ్చి మెత్తగానూరి పొడిచేసి నూనెలోకలిపి కాచి డెక్కెలలోపోసి దానిపైకాచిన వేడియిటుకరాతి పొడుముతో కాచాలి.

(3) ముండ్ల తోటకూర ఆకుతెచ్చి ఉడికించి వెచ్చనిది కట్టాలి.

(4) కరక్కాయపో, కొత్తమన్నము పటికబెల్లము సుమాముగా తెచ్చి మెత్తగానూరి నొప్పల గొరిజలకువట్టించి ఉప్పునీటితో కాయాలి.

(5) తవుడు నీరు చిక్కగాకలిపి వుడికించి దినమునకు ఒకసారి కట్టాల.

(6) గుగ్గిలము బెల్లము నెయ్యి మైనము కలిపి రాయాలి

(7) నిమ్మరసము, సైంధవలవణము, మేకపాలు, జల్లేడుపాలు, గుగ్గిలము, ఆవు నెన్నతోకలిపి రాయాలి

వెటరినరీ ప్లాస్టరు, ఐటడిన్ చక్కగాపనిచేస్తుంది

గిట్టలసందున దుర్మాంశము పెరుగుట

గిట్టలకు దెబ్బతగిలినప్పుడు తగుచికిత్స చేయనపుడు కాలిగొట్టు పడిగిట్టచీలినపుడు దేదెబ్బయిన తగిలినపుడు శస్త్రముచేసి సరిగా చికిత్స చేయనపుడు ఈదుర్మాంశము పెరుగుతుంది, పశువు పనిచేసినపుడు గిట్టలసందుననున్న ఈ దుర్మాంశమునకు పుల్లలు, గడ్డలు గ్రుచ్చుకొని బాధపడుతుంది. దుర్మాంశముపెరిగి బాగుగాముదిరిన యెడల శస్త్రముచేయాలి

చికిత్స

అనుభవముగలిగిన వైద్యునితో చికిత్సచేయించాలి. తాత్కాలికముగ తగ్గి మరల రావచ్చును మరలమరల వచ్చిన గిట్టమాదగా అగుతుంది ఇట్టి పుండ్లకు ఘర్మనీహరి కార్మెక్సును వాడాలి కాల్య వలసివస్తుంది.

ముప్పది అయిదవ భాగము

మాదలు - వాపులు

పశువుకు పుట్టికొంటున్నప్పుడుగాని, శస్త్రముచేసిన గాయముగాని, తోక, చెవి, అదృగొమ్ము కాలుగొట్టు మున్నగు భాగాలలో కలిగినవానికి ఎన్ని చికిత్సలు చేసినా తగ్గక నైతుకు విసుగు పుట్టి చికిత్సలు చేయించనపుడు ఆ పుండ్లు పెద్దవైమానపు విజినే మాదలంటారు. కొమ్ము భాగాలకు మాత్రము తలలో ఒక విధమగు పదార్థము చేరి వ్యాధిముదిరికొమ్ము వాలుతుంది. దీనినే కొమ్ముమాదంటారు. మాదలంటే మానదని తెలిసికోవాలి. కాబట్టి యిట్టిమాదకు అనుభవముగల వైద్యులతో చికిత్సలు చేయించాలి.

తోకమాద

దీనినే తోకగురుజు అంటారు. పశువుయొక్క కుచ్చుండుస్థానము నందు ఈవ్యాధి వుడుతుంది. కుచ్చుపై భాగమంతా నల్లబడి వెంట్రుకలు పూడిపోతాయి. చివరభాగమున ఉంగరమువలె మెలికలు తిరిగి బిరుసుగావుంటుంది, క్రమముగా తోకకుచ్చు వెంట్రుక లూడిపోయి మొండితోకగా వుంటుంది. పశువుసరిగా మేతమేయక వెట్టిచూపులు చూస్తూ తిరుగుతుంది,

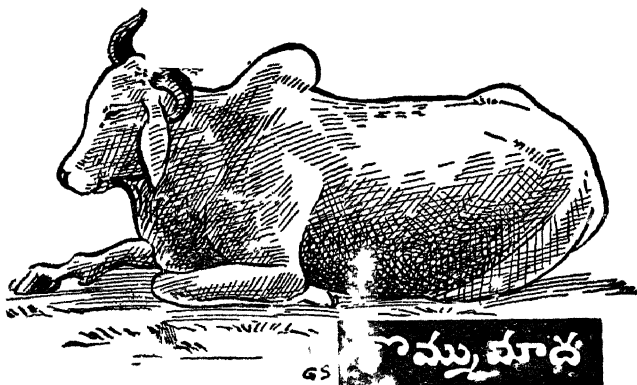
చికిత్స

పశువుతోక చివరభాగము కత్తితో తెగగొట్టి గోరు వెచ్చునే తలలో చూడాలి. తరువాత కలబందమట్టలు, సైంధవలవణము, ఆ వాలు అల్లము సమభాగములుగా తెచ్చినూరి పులికలిలో ముండుదిసములు నానవేసి పూటకు గొట్టము త్రాగించాలి. వెంట్రుకలు మొలచుటకు ఉమ్మిలో సీలిమందునునూరి 4,5 దినములు రెండుపూటలు వట్టించు చుండాలి.

లేక తోక తెగగొట్టినప్పటికూడ, మరలతోక చెడిపోతుంది కాన ఎక్కడకు తోకకుళ్ళి ఎండిపోవునో అంతవరకు అనుమానము లేకుండ తెగగొట్టి నూనెలో ముంచాలి. ఈగల ముగరనీయరాదు. తోక ఎముక ఊంగరము మాదిరిగా ఊడినపుడు తోక మాదయని గ్రహించి అనుమానము లేకుండ నరకాలి. కార్నెక్సును వాడుడు.

కొమ్ముమాద

కొమ్ములు జంతువులయొక్క యావజ్జీవితమూ పెరుగుతూ వుంటాయి. ఆకస్మికముగా పూడాలిగాని తమంతటవి ఊడవు. ఒకప్పుడేదైనదెబ్బతగిలినపుడు ఇట్టికొమ్ములు పూడిపోతాయి. కొమ్ములిరిగి క్రిందపడినపుడు నిజమైన కొమ్ము అమర్చబడియుంటుంది. ఆగాయము చుట్టును స్పర్శగ్రహణ శక్తిగల చర్మము మర్చబడి యుంటుంది. దాని యందసంఖ్యాకములగు నాడులును, రక్తవాహి కములు వుంటాయి. నిజమైనకొమ్ములు నటికినను బాధకలుగ నేరదు. ఈకాయ భాగాన్ని ఎంత తేలికగా, గుచ్చిననూ ఎక్కువ బాధకలుగుతుంది. కాయచుట్టువుండే చర్మములో నాడులు రక్తవాహికలు వుండుటచేతనే ఈబాధ కలుగుతుంది ఈకాయ అడుగుభాగాన మెదడను పదార్థమువుంటుంది.

ఈ మెదడుభాగమునకు చీము బంధమైన సూక్ష్మజీవులు ప్రవేశించి కొమ్ము మాదయను వ్యాధిని కలిగిస్తాయి. ఈ మాదభక

కొమ్మునకుగాని రెంటికిగాని రానచ్చునుతలకుకొంచెముదురదప్రారంభమయి, ఎఱ్ఱని వర్ణముగల బొబ్బలు కనబడతాయి. ఇవి క్రమముగా పనుప్రవర్ణముగా మారుతాయి ఇవిచితికి తేనెతుట్టెకాక మువహించి పొక్కులుకనబడతాయి. ఈపొక్కుల యడుగునపుండ్లు యేర్పడుతాయి, ఈవ్యాధిని అశ్రద్ధ చేచినయెడల పశువునకపాయము కలుగుతుంది. ఇదిబహు మొండివ్యాధి. పశువుతలలోనున్న మెదడున ప్రవేశించిక్రమముగ కొమ్ములోపలి భాగముకూడ తింటుంది ముక్కులనుండి చీముగాని, చీమునెత్తురులు గాని పడుచుండుట వలన పశువు కొమ్ము వాలిపోతుంది.

విరిగిన కొమ్మ మాదయైన పశువు చాల శుష్కించి పోతుంది ప్రత్యేకముగా ఈవ్యాధికిలిగిన పశువుఎక్కువగాబలుస్తుంది. పశువునకు కాంతితగ్గుతుంది ఈస్థిలో పశువు చనిపోతుంది. నెత్తురు చిగిర్చి మాద నెమ్మదికాదు.

కొమ్ములు విరిగినమాద

ఏ ప్రమాదమువల్లనైనా కొమ్ములు విరిగినపుడు జాగ్రత్తగా చికిత్స చేయాలి. విరిగిన భాగము వేలాడు చున్నచో రంపముతో కొసివేసివేయాలి. రక్త మెక్కువగా కారుచున్న తడిగుడ్డతోగట్టిగా నీరుపిండి ఆరక్తాన్ని ఆపాలి. తరువాత మంటపెట్టెమంటలుగాక చల్లదనంగావుండే మంచులను వాడాలి పుర్రెవరకు కొమ్మువిరిగినఅనుభవముగల వైద్యునితో చికిత్స చేయించాలి విరిగిన 15 రోజులలోచికిత్స చేయకున్నను తాత్కాలికచికిత్స చేసిన తర్వాతను విరిగి పోయి మాదగానై రక్తముకారుతూవుండుకాబట్టి విరిగిన వెంటనే చికిత్స చేయాలిఆకు పసులుకంటెచూర్ణములుగాని, తైలములుగాని వాడాలి.

హెచ్చరిక

ఈ వ్యాధి సామాన్యముగా చికిత్సకు లొంగదు. కాబట్టి ఆరంభములో తగుచికిత్స చేయాలిగాని కొమ్మువాలిన తరువాత ఏమీలాభము లేదు.

అనేకమంది పశువైద్యులు మేము నమ్మదీచేసెదమని కొంతడబ్బు మందుఖర్చునకని తీసుకొని తరువాత మావల్ల గాదంటారు. ఇది నా స్వానుభవము.

మనరైతులలో చాలమంది నయమగునేమోయని ఆతురతతో అనేక చికిత్సలు చేస్తారు కొన్ని మంచి బండిగిత్తులకు వచ్చినపుడు రైతువిచారము, ఆతురతచెప్ప నలవిగాదు. మాపశుచికిత్సాలయము దగ్గరకుకూడ అప్పుడప్పుడు చక్కని గిత్తులు వస్తాయి, వాటిని చూచిన చాలవిచారముగ వుంటుంది. ఈ మాద పుర్రెకు పుట్టిన తగ్గదు, కండకు పట్టిన తగ్గుటయుకలదు

చికిత్స

కాని ఇటువంటివ్యాధిగల పశువుకొమ్ముకోసి ఈదిగువచికిత్సలు చేయాలి.

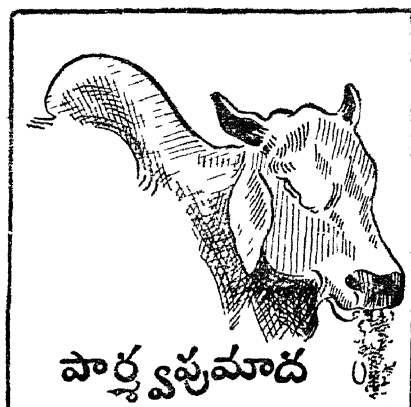
కొమ్ముకోసి వెంటనే కల్లుబెల్లము వెంట్రుకలు తెచ్చిపైనవేసి యినుపకడ్డితోకాల్చాలి. ఇట్లుకాల్చినచో కొమ్ములోపలవుండేపురుగులకు వేడికలిగి చనిపోతాయి. తరువాత కాల్చినభాగములో మాను వరకు మర్రిపాలు పోయాలి, లేక ఇంగిలీకము, ఇబుకరాతిపోడుము, దంతిచెక్క చూర్ణము కలిపి కొమ్ముగాయములో పోసి కట్టుకట్టాలి. తరువాత సారాయి చటాకు కాజాకురసము చటాకు కొమ్ముకోసిన వైపు చెవిలోపోసి కట్టుకట్టాలి.

అప్పుడప్పుడు ఫిన్లెల్ ద్రావకముతో కడుగుతుండాలి.

లేక వావింటాకు మూడుగుప్పెళ్ళు, నీకుల్లిపాయలు, వస
1తు, తీసికొనివచ్చి నూరిరసముతీసి ఏ ప్రక్కకొమ్ము నాగ్రినదో
ఆప్రక్క ముక్కురంధ్రములలో పోయాలి. ఘ్రోనీవారీ కార్నెక్టు
చెర్చారిని వాడుడు.

పార్శ్వపుమాద

పశువు మెదడులో ఒకవిధమైననూక్షజీవులు ప్రభవించుచున్న
కలుగుతుంది దీనినే అర్థాంగవాతమనీ పార్శ్వపుమాతమనీ చెప్పవచ్చు
ఈరోగము శీతల ప్రదేశములలో వుండే పశువులకు కలుగుతుంది.

పశువు మెదడు సగభాగమునకే సోకుతుంది. కొన్ని పశువులకు
చేవుల మొదట త్రాడుకట్టుటవలన బలవంతముగాలాగుకొని నరములు
సాగి ఈరీతిగనే వచ్చుటయుగలదు. మరికొన్నిటికి దీర్ఘ వాతము వలన
రావచ్చును. కాబట్టి జాగ్రత్తగా చికిత్సచేయాలి.

పశువుతన తలను ఆరంభములో అటునిటు ఆశించుచుంది. ఒక
ముక్కునుండి మాత్రమే చీమిశివంటి పదార్థము కారుతూవుంటుంది
చెవిలోనుండికూడ ఒకవిధమగు ద్రవము స్రవించుతూ వాపుంటుంది
కొమ్మువైపునకు చెవికిముక్కురంధ్రాలకు వ్యాధిసోకుతుంది. ఒకకన్ను
లో పలికిపోతుంది. నోటినుండి చొంగ పడుతుంది. ఈవ్యాధిని ఆరంభ

ములో గుర్తించలేక కొమ్ముడొల్లలంటారు కాబట్టి జాగ్రత్తగా పరీక్షించాలి. పశువుపచ్చని చిక్కనిచీమిడి చెవులనుండి, ముక్కులనుండి పడుతుంది. చాలదుర్వాసనవేస్తుంది వ్యాధిముదిరినకొలది తుట్టెలు తుట్టెలుగచీమిడి పడుతుంది. ఈచీమిడి కోడుగుడ్డులోనుండుపచ్చని ద్రవపురంగుగ వుంటుంది, పశువు శుష్కించిపోతుంది. చెవిలోపురుగులు పడుతాయి. పశువుచూచుటకు చాలఅసహ్యముగా వుంటుంది.

చికిత్స

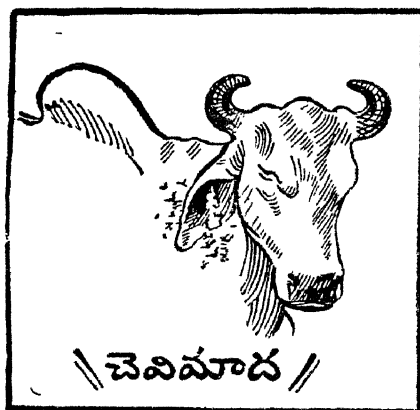
ఇది మొండివ్యాధి. ఈవ్యాధితగిలినపశువున, రిమా సములవరకు జీవిస్తుంది తరువాత చనిపోతుంది కాబట్టి ఈవ్యాధిగల పశువునుప్రత్యేక స్థలమందుంచాలి. చెవికిదెబ్బ తగులుటవల్ల వచ్చినచో చికిత్సలకు తగ్గుతుంది. వాతమువల్ల వచ్చిన చాలా కాలము పడుతుంది. అవుసరమున్న పశువుకొమ్మునుండి మూతినరకు చుక్కలు పెట్టాలి చెవిచుట్టు మూడుచుక్కలు పెట్టాలి ముచ్చిలిగంటయెద్ద ఒకచుక్కపెట్టాలి. ఈవ్యాధి రెండు నెలలవరకు యుండునుగాని, త్వరగాతగ్గదు.

వాతారిఅరిఖు, ఐటడిన్, అనోడైన్ పనిచేస్తుంది.

చెవివూద

చెవిగూబలో వాతసంబంధమైన పురుగులుపట్టి కురుపులులేచుటగాని, నరసంబంధమగు అస్వస్థతవలనగాని ఈవ్యాధి కలుగుతుంది. ఇవి లేచుటచే చెవిమధ్యభాగము లోపలిభాగము వెలుపలిభాగము కూడ వాపుపుడుతుంది. ఆవాపువలన పోటుఅధికిమై బాధకలుగుతుంది పశువునకు చలిగాలి తగిలినపుడు. అటునిటు తిరుగునపుడు, మేతతిననపుడు నొప్పికలుగుతుంది. ఈవ్యాధికితగిన చికిత్స చేయనిచో కురుపులు పెద్దవై చెవివేలాడుతుంది. చెవిమొదటచాలవాపుదలనొందియుంటుంది. చెవిబయటభాగమందు కురుపులుఎఱ్ఱగా వుంటాయి. కురుపులు చితికి దుర్వాసన వేస్తాయి, ఈగలులరసిపైన వ్రాలి పురుగులుఅగుతాయి.

కృమముగా చెవిభాగమంతాపురుగులుతింటాయి. పశువుక్షీణించుతూ చాలవిచారముగా వుంటుంది. ఈదుర్వ్యాసనను తక్కినపశువులు పసి పడతాయి.

• చికిత్స

ఈవ్యాధి ముగిరితే నెచ్చుదియగుట చాల కష్టము పెద్దజంతువునకు, విశేషమునకు మందీయాలి చెవిచుట్టు వాపున్నయెడల వేడి కాపులు తీయాలి.

చెవులో బొక్కనాకుపరకు పోసి దూసి పెట్టాలి.

లేక వామింటాకు ఉప్పుతోనూరి రసముతీసి చెవిలోపోయాలి

లేక మూర్క్కొండాకుపరకు 2 తు, చిగురుప్ప 1/2 తు, కరిధూవము 1/2 తు తెచ్చి గోమూత్రముతో కలిపి చెవిలో పోయాలి.

లేక సీమకసిందాకు, రాతిసున్నమునూరి చెవిలో పిండాల్లి.

లేక వేపనూనె 1/4 తులము, గోరింతాకుపరకు 1/2 తులము వేపాకుపరకు 1/2 తులము, మిరియాలపొడి 1/2 తులము, కలిపిపోయాలి

చెవి మొదటిభాగమునందు 5, 6 చుక్కలు పెట్టాలి. కార్నేక్షన్ గాని అనోడెసు గాని వాడాలి.

తలవనాద

వాతము వల్ల, తల శుభ్రముగా లేక పోవుట వల్ల, మెదడులో మే వ్యాధియైన కలుగుటవల్ల మెదటి భాగమంతా పురుగులుచేరి ఈ వ్యాధి కలుగుతుంది.

తలలో చీముసంబంధమైనకురుపులు లేస్తాయి ఆరంభములో దురద ప్రయింది ఈకురుపులు ఎరువుగా వుంటాయి. ఈకురుపులు తామరవలె ఉడ్రోంగా వుండక వంకరగావుంటాయి. కొంచెము పసుపు వర్ణముగల చీముంటుంది. ఈచీమువలన పశువు భూమిమీద తనతలను ఆన్చుతూ విచారముగా వ్రాటుది వ్యాధి ముదిరినకొలది ముక్కుల వెంట చీము పడుతుంది మెదడు క్రమేణ తేనెతుట్టె ఆకారము వహించితల మెత్తబడి పశువునకు బాధ యెక్కువై చనిపోతుంది.

చికిత్స

ఆవుపాలు అర్ధశేరు. శొంరి 1 1/2 తు, వన అరతులము కలిపి పోతిదినము ఈ మోతాదు వంతున పక్షము దినములు త్రాగించాలి. పైన కార్నేక్సును రాయాలి.

తల పైన పురుగులను చంపు మంచుచే మర్థన చేయుచుండాలి,

లేక సూరేకారము 1/2 తు, నీరు అర్ధశేరు కలిపి మెదటి పైన పోయాలి.

గుట్టపుమూత్రము, నిమ్మకాయరసము, హరితికర్పూరముకలిపి రాయాలి.

గంధకపుపొడి 2తులములు, మైలతుత్తము పొడి 1/4తు. పటిక పొడి 1తు, వ్యాసలైను 16 తు, కలిపి పూయాలి.

అట్టుమాద

ఎద్దులను దున్నలను అతిగా బరువువేసిమోయించుటవలనమెడ కండర భాగమంతా కంది వాచి నల్లబడి రక్తము గడ్డ కట్టి బాధగా వుంటుంది. అట్టిపశువులతో పనిచేయించరాదు. దీనినేఅట్టుమాదయంటారు. శస్త్రముచేయవలసినపుడు అనుభవముగల వైద్యులకు చూపించాలి గాని ఇష్టమువచ్చినట్లు శస్త్రము చేయరాదు. ఎందుచేతనంటే రక్తనాళాలు ఆగడ్డచుట్టు చేరియుంటాయి.

గిట్టమాద

పశువు డెక్కెల లోపలిభాగాన రక్తనాళాలతోను, తదితర సరాలతో కానికూడియుంటాయివదైనఇనుపముక్కగుచ్చుకొనుటవల్ల తెగుటవల్ల, రాయిగుచ్చుకొని తెగుటవల్ల పుండ్లుపడ్డాయి. ఈ పుండ్లను అజాగ్రత్తగా చూచుటవలన లోపలపుండంతా కుళ్ళి సరాలుకూడ పాడయి ఎన్ని చికిత్సలుచేసినా తగ్గక రక్తముతోకూడు కొనుటవల్ల గిట్టమాద యంటారు. అనుభవముగల వైద్యునికి చూపించాలి.

కాలుగొర్రుమాద

పశువులను దున్నేటప్పుడు ఆకస్మికంగా మోకాలుకిందగాని గొరిసెలోగాని గిట్టపైగాని నాగటికర్రగుచ్చుకొని లోపలిభాగమంతా కమిలి రక్తముకారి బాధపడుతుంది. ఈసమయములో ఏచికిత్స చేయకుండాపుంటే ఆకరుగ్విషము రక్తనాళాలలో జీర్ణించిమోకాలు, తోడవరకుకూడ రక్తముగడ్డకట్టి పుండుమానక పశువు బాధ పడుతుంది.

చేరుమాద

పశువు చేరులోపలిభాగపు అవయవముపైన ఒకవిధమగు ఉల్లి పొరవంటి గడ్డలేస్తుంది. మరికొన్నిటికి చేరుచివర చర్మమునకంటే ఒక

విధమగు కురుపు లేవగనే పరీక్షించి తగినచికిత్సచేసిన తగ్గుతుంది. చికిత్స చేయకుండవుంచితే కుక్కల్ని లోపలిభాగమంతా చెడి మాదగా అగుతుంది చేరువంపుగావుండేభాగములోగాని కొంచెము క్రిందగాగాని ఉల్లిపొరలవంటి గడ్డలేచి గట్టిగావుంటుంది. శస్త్రముచేసినప్పటికీకొన్ని తగ్గువు. ఇదికూడ మాదగానగుతుంది. గాన ఆరంభములోనే యిట్టి వాటికి చికిత్సలు చేయించాలి

కంటివూద

కన్నులోపలి దానికి తదితర కారణాలవల్ల దోషముతగిలి తెల్లగుడ్డుపైగా శనగ గింజంశ కురుపుగానై చికిత్సలు చేసినపుడు తగ్గుచు లోలోపల కంటిభాగము పాడగుచు క్రమేపి కన్ను గుల్లపారి పాడవుతుంది ఇట్టిసమయములో ఆవిగని చికిత్సచేస్తారు ఇంతమాత్రమునకే లొంగదు. దీనికేమాదయంటారు. వెంటనే అనుభవముగల వైద్యునితో కన్ను తీయించాలి. లేనిచో రెండవ కంటికి కూడ రావచ్చు రైతులు ఇట్టి పశువులను చూచి విచారపడుతారు ఎంతగావిచారపడిన తాత్కాలిక చికిత్సకు కొంచెము తగ్గినా కొంతకాలానికైనా కన్ను తీసివేయుట తప్పదు

స్తనవూద

పశువులు ఈనినతరువాత పొదుగు, చన్నులలో పాలు లేకుండ పోతాయి. కండరాలలోపలుత్వము తప్పతుంది. చన్నులనుంచి పాలు వచ్చు నేమోయని పాలు పిండితే రాజాలవు. కొన్ని చన్నులు కొరివి చన్నులుగాఅగు తాయి. కొన్ని పశువులపొదుగులు మెత్తగానుండిచన్నుల కాటంకముగా కొన్ని నాళాలు బంధించుతాయి. ఎన్ని చికిత్సలుచేసినప్పటికి ప్రయోజనం వుండ జాలదు ఏమాత్రము ఒకటిరెండుధార తైన చన్నుల నుంచి వస్తూవుంటే మాత్రము పాలు పడుటకు ప్రయత్నము చేయవచ్చును. లేనిచో ఏమి లాభంవుండదు

పేగుమాద

పశువు బాడ్డునకు వెనుక కాళ్ళకు దూరముగావుండేభాగమందు ఒకగాలికణితి వలెపుట్టుతుంది ఈ కణితి క్రమక్రమేపి పెద్దదై కొన్నాళ్ళకు ఆకణితిచితికి పెద్దగాయము గానై, అపుండు విస్తరించి లోపల వుండే పేగుచుట్టలంతా బయట పడుతుంది. దీనినే మనసాళ్ళు పేగు మాద అంటారు. ఈమాదకు ఆరంభములోతగిన చికిత్స చేయాలి గాని చివరదశలో ఏచికిత్సకు లొంగకపోగా ఆపశువు చనిపోవుటయు గలదు ఇట్టి పశువులను అనుభవముగ నైద్యులకు చూపించిన పేగులను లోపలికి నెట్టి కుట్టుతారు పేగులన్నీ బయటకు వచ్చి ఆభాగపు చర్మమంతా కురిళ్ళిపోతే ఏచికిత్సకూ లొంగదు, మరికొందరు కణితియని దానిపైన కాల్చుతారు. అట్లుకాల్చు గానేనందు పెద్దదై పగిలి ప్రమాదము కలుగుతుంది.

వాపులు

రైతులు ఈ వాపుల విషయంలో చాలా జాగ్రత్తగా పరిశీలిం చాలి కొన్ని వాపులు ఆంబురోగాలనల్ల గొంతుకక్కింద, మూఱిమీద, జెబ్బలమీద తదితర భాగాలయందు రావచ్చును ఇట్టివాపులు ప్రమాదాలు కలిగించుతాయి. కాబట్టి వెంటనే కనుగొని చికిత్స చేయాలి.

విషజంతువులుకరచినగాని, కుట్టిగాని, ఊదిగాని వాపులుకలుగు తాయి ఈ వాపులనుగూడ జాగ్రత్తగా పరిశీలించాలి.

మరికొన్ని వాపులు శరీరఅవయవాలమీద కలుగుతులుగా. గడ్డులుగా, పుట్టుతాయి ఇట్టివాపులు చెడునీటితోగాని, చెడురక్తంతోగాని చెడుగాలితోగాని కలిగియుంటాయి కాబట్టి మీకు తెలిసినంతవరకు ఏటికిచికిత్సలు చేయాలిగాని తెలియక పోయిన అనుభవ పశునైద్యులకు చూపించాలి.

పంపర వాపులు

రైతులలో కొండల ప్రతివాదులకు పంపరవాపు అంటారు. ఈ పంపరవాపులో రెండుమూడు రకాలువున్నాయి. గంగడోలునుంచి మెడకుత్తుక వరకు, గంగడోలునుంచి ముందుకాళ్ళు, బొడ్డు, నెనుక కాళ్ళు, పిరిలవరకు కొన్ని గంటలలో మెత్తనివాపుపుట్టి పశువును బాధించుతుంది దానినే గుండెనుంచి పుట్టించంటారు. రక్తముచేడి అకస్మాత్తుగా చెడునీల జేరగానే చికిత్స చేయనిచో మరణమునకు కూడా సిద్ధమగుతుంది

మరికొన్నిటికి ఊపిరివాపులంటారు. ఈవాపులుశరీర మందెచ్చుట వైన పుట్టి గట్టిగనో, మెత్తగనోవుండి పశువులనుకొన్నాళ్ళు బాధించుతాయి. మరికొన్నిటికి చెవికిందుగా మెడవరకును, దవుడకిందుగాను ఈవాపులుపుట్టుతాయి. ఇట్టివాపులు తరచుగా చలిగాలి తగులుట వలన కంఠమువరకు పుట్టుతాయి గడ్డులుగడ్డులుగా లేచివాచుతాయి

చికిత్స

గంగడోలునుంచి, కుత్తుక నెనుక భాగమునకు వాచి బాధ పడే పశువును ఆలసించక త్వరగా వైద్యునికి చూపించుట అవుసరము. తాత్కాలికంగా ఘోరస్థివారి పశురక్షామృతమునుయిచ్చి వాపులకు స్పెయిన్ కిల్లరును మర్దన వేడికాపులు తీయాలి.

తక్కినవాపులకు చవుడు సున్నం కలిపి చుక్కలు పెట్టవచ్చును.

లేక చింతపడు పులును, సున్నిపిండి తగినంత కలిపి ఉడికించి వాపులకు అప్పడవ్వడు పెట్టాలి.

లేక బండిగురిందాకు పసులో తగినంత సున్నము కలిపి తాయాలి. అన్నిరకముల వాపులకు ఘోరస్థివారి వాతారిఅరఖు స్పెయిన్ కిల్లరునువాడాలి

చేరువాపు

పశువు అంగము మీదనుండు తిత్తిమీదగాని, లోపలగాని పుండుపడి క్రమంగా పెద్దదికాగానే తగిన చికిత్స చేయనిచో చేరు మాదగా అగుతుంది. అప్పుడప్పుడు కండ్లనుండి నీరు గారుతుంది. తీపు ఎక్కువైన కొలది పశువు నడవజాలదు. మూత్రకోశము వాచి మూత్రము పోయ లేక బాధపడుతూ వుంటుంది. ఈవ్యాధి పేగులకు కూడ వ్యాపించుతుంది. ఇట్టి సరుయములలో పశువునకు ఆపాయము కలుగుతుంది చేరుచివర అంచులోపుండుయేర్పడి వాపుగలిగి భాధగా వుంటుంది. పుండును శస్త్రముచేసి హిలాన్ గాని, కార్నేక్సునుగాని వాడాలి చేరులోపల ఉల్లిపారవంటి కణితి పుట్టిన యెడల డాక్టరునకు చూపించాలి. లేనిచో ప్రమాదము రాగలదు

చికిత్స

ఆరంభములోనే ఈ వాపునకు వేడికాపులు తీయుట మంచిది. తేలికయగు ఆహారపదార్థమును పెట్టుచుండాలి,

నల్లజీలకర్ర 4 తులాయి, ఉప్పు 1 తులము. నల్లఉమ్మెత్తాకు రసము మెత్తగాచూరి కుండలోపోసి ఉడికించి ఆ తైలము వాపునకు రాయాలి. తరువాత పిడకనిప్పుచే కాచాలి.

లేక చిన్న పిల్లలనీకుడు 2 భాగములు, ఉప్పు 1 భాగము, కలిపి ఆనీకుడు బాగుగాయిగురనిచ్చి అందులో ఉప్పు 2తు, ఉత్తరేణిభస్మం 1తు, కలిపి పశువునకు దాణగా పెట్టుచుండాలి.

లేక గచ్చాకు 5 పిడికెళ్ళు, ఆవాలు 1తు, నల్లజీలకర్ర 1తు, వెల్లుల్లిపాయలు 1తు, తొక్కి పుండలుచేసి దినముపొకటి వంతున తినిపించు చుండాలి. పుండును శస్త్రము చేయించాలి.

అట్టువాపు

ఎద్దులెక్కువగా బరువులు మోయుటవల్ల బురదనేలలో బండ్లులాగుట విసుపు విరాముము లేక రాత్రింబవళ్ళు బండిపని చేయుటవల్ల, మెడ మీద ఆనెడి కాడి గరుకుగా వుండుటవల్ల, కగ్గపురాపిడి వలన బం మందు వెనక బరువులు సమానముగా లేకపోవుటవల్ల అచ్చటి చర్మము ఒరసికొని పోవుటవల్ల. కొత్తదూడలను కలుపునపుడు మెడ మీద కాడి ఆనెడి ప్రదేశమందు, చెనుట ఎక్కువగా పట్టుటవల్ల పశువుచర్మము ఎక్కువ బిరుసుగా వుండుటవల్ల ఈవాపుకలుగు తుంది. కొన్నివాపులు మెత్తగా వుంటాయి మరికొన్ని గట్టిగా వుంటాయి.

ఆళ్ళలాల్లో ఆరంభమందు దురదగానండి క్రమముగా అదిగట్టి పడి వాపుగా పైకి కొంచెము తేటతుంది. ఈవాపు నానాటికి పెద్దదై పెద్దగుమ్మడికాయంత పరిమాణముకలదైవాపులోచెడునీరుచేరుతుంది. మరికొన్ని వాపులు గట్టిగా వుండి పశువు పని చేయలేక మెడ నటు నిటు తిప్పుతూ బలవంతము మీద పని చేయించితే మిక్కిలి బాధపడుతూ మిగుల విచారముగా వుంటుంది గట్టిగావుండి వాపులుకొన్ని దినాల వరకుండి పగిలి రసి కారు తాయి గుమ్మడి కాయవలె,వుండే వాపును శస్త్రము చేసితే దానినుండిమురికి నీరుకారు తుంది, ఈనీరు తగ్గిన తరువాత పశువులకు బాధ తగ్గుతుంది. కాని అరువాపువలన పశువుకంత ప్రాణాపాయము లేదుగాని మిగుల బాధపడుతుంది అట్టుభాగమంత వాపు రుండి నెత్తురున్న కొంతకాల ముగో అద్రిమాదగానై పశువు మరణించు తుంది

చికిత్స

అర్ధవాపులను జాగ్రత్తగా పరిశీలించి చికిత్స చేయాలి.

గట్టిగా వుండే వాపులకు వెంటనే ఇసుక వేయించి కాపులు

తీసిన వెంటనే తగ్గుతుంది. అశ్మిమాదయైన వాపు రక్తముతోనుండి ప్రాణాపాయము కలిగిస్తుంది.

వాపు కురుపుగా తేలి పుండయి పగిలిన యెడల పటిక నీటిచే కడగాలి.

అశ్మిలయందు ఎరుపు, నలుపు, తెలుపు రంగులుగల కొయ్య గండలు పెరిగిన యెడల శస్త్రము చేయించాలి.

ఘర్షణీనారి వెటరినరీ ప్లాష్టర్ ను వాడుడు.

బండి గురివిందాకు పసరు రీతు, తడిరాతిసున్నము రీతు, గలిపి రాయాలి.

లేక బిళ్ళమసి రీతు, నిమ్మ కాయంత వెన్నపూస కలిపి ప్రతి దినము వాపునకు రాయాలి.

లేక వరిపొలములందుండు నత్తలతో తెల్లనివి తెచ్చి కాల్చి మున్నముచేసి ఆముదము గో కలిపిరాయాలి,

లేక బొంతజెముడుపాలు గిడ్డెడు, ఆప్రవేడ రసము పి గిడ్డలు కలిపి వాపునకు పట్టించాలి.

గంగడోలు క్రిందవాపు

ఈవాపు ముఖ్యముగా పశువు ముందురెండు కాళ్ళమధ్య పైభాగములో వాచుతుంది దీనినే మనవారు. పేడపురుగు కుట్టుట వలన కలుగునని తలంచెదరు. ఈవాపు వలన పశువునకు అపాయము లేదుగాని వ్యాధిముదిరి వాపుపగిలి క్రమేణ పుండుపడుతుంది. అవుసర మున్న కొద్దిగా శస్త్రము చేయాలి.

ముప్పది ఆటవ భాగము

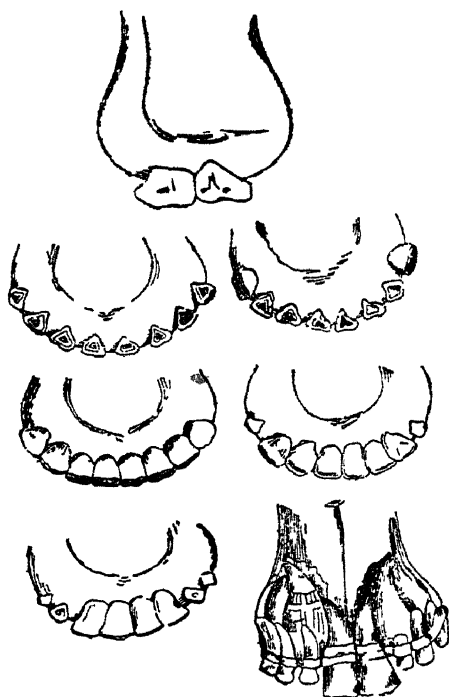
దంత రోగాలు

పశువుతన ఆహారాన్ని నమలి నెమరువేయడానికి జరరరసాన్ని ఉత్పత్తి చేయుటకు దంతాలు చేసేవని దంతాల యుపయోగమంతా పశువు ఆరోగ్యముపైన ఆధారపడివుంది. పశువుల దంతాలు వుపరిభాగాలు బల్లపరుపుగావుండి గంట్లు గంట్లుగా వుండుటవల్ల తిరుగలి రాళ్ళవలె పనిచేస్తాయి వీని సహాయమువల్ల మేత వగైరాలన్న ముక్కలు ముక్కలుగా నరుకబడుతాయి. ఈ దంతాలన్నీ పింగాణి వంటి పదార్థమువంటి గట్టిఎముకతో నిర్మింపబడియున్నది. దంతము దవుడఎముక ఎముకలోని కూపమున సిమ్మెంటువంటి పదార్థంతో బిగింపబడియుంటుంది. వెలుపలిభాగాన ఎనామిల్ అనబడు కాంతి వంతమగు గట్టిపదార్థముచే కప్పబడియుంటుంది. పన్ను అరిగిపోకుండా ఎనామిల్ కాపాడుతుంది. డెంటిన్ లోపలిభాగము గుల్లగావుంటుంది దంత పోషణకవసరమయ్యే పదార్థాలను తీసికొనివచ్చే రక్తనాళాలు, నాడులు వీటిలో వున్నాయి.

పశువుల యారోగ్యం దంతపరిశుభ్రతపై ఆధారపడియుంది. ఆహారపదార్థాలు దంతాల మధ్యనిలువయుంటే అవికుళిళ్ళిరోగాలకు కారణ మవుతున్నాయి. కొన్నిరకాల సూక్ష్మజీవులు దంతాలపై ఎనామిల్ను తినివేసి దంతరోగాలను కలుగజేస్తున్నాయి ఆకస్మికంగా పశువుదంతాలనుండి రక్తంకాకుట, దుర్గంధంగావుండే నల్లనిత్రుకు దంతములనుంచికారుట, మున్నగునవి రక్తదోషంవల్ల కలుగుతుంది వాత దోషంవల్ల కొన్ని పశువులకు పంటిపైపన్ను, దంతముపైదంతము పెరిగి బాధగావుండుట, పన్ను పెరిగినకొలది బాధతగ్గి మేత ఊచుట, తినవలెనను కోరికతో తిన్నప్పటికి కృక్కుట మున్నగు లక్షణాలు వుంటాయి.

దంత దోషాలు

రెండుమూడు దంతాల కుదుళ్ళలో వాపుపుట్టి బాధ ఎక్కువ గావున్న కఫదోషమువల్ల కలుగుతుంది. దంతాలలో వుండే రక్తము చెడిపోయి అందునుంచి చీముకారుతూవున్న ప్రమాదముని గ్రహించాలి. వాతదోషాల వలన కొన్ని పశువులకు పంటిపై మరల పన్ను

పెరిగి బాధగా వుండుట, పన్ను పెరిగినకొలది బాధఎక్కువై మేత క్రొక్కుట, మున్నగు లక్షణాలు కలుగును గాని యిట్టిదానికి తగిన చికిత్సలేదుగాని పెరిగే దంతాన్ని ఆకురాతితో నెమ్మది నెమ్మదిగా తోముటవలన తగ్గుటయు కలదు. ఇంకను వాతాది దోషాలవల్ల నాలుకక్రింద, దవుడ భాగములయందుండే ఉమ్మిగోళాలలో దోషాలు వుండుటవల్ల పశువు మేత క్రొక్కుతుంది.

దవుడచివర పంటి కుదుళ్ళుగో ఎక్కువగా వాపు, పోటు కలిగి నోటి నెంటు జగురుగల చొంగ పడుకున్నయడల అంగిటిముళ్ళు పెరుగును. గాన బాగుగా పరీక్షించి చికిత్సచేయాలి. పశువునకు సామాన్యముగా మునిపండ్లు కొన్నిటికి కదులును, మరొన్నిటికి కదలవు గాన జాగ్రత్తగా పరీక్షించాలి.

దంతాల రంగుమార్పుట

కొన్ని పశువుల దంతాలు రంగుమారి వివిధరంగులుగా కనబడతాయి. దంతాలలోవుండే రక్తంచెడి రంగుమారుతుంది. ఈ రంగు ముదిరిన కొంది దంతాలు గుల్లగానై ఒక విధమగు రసి కారుతుంది. క్రమేపి అచ్చట పురుగులుపడి పశువును బాధపెడుతుంది.

దంతాలు కదలుట

వాతరోగంవల్ల, నిక్కాకవల్ల, ఏదైన దెబ్బతగులుటవల్ల, గట్టిదాణాలు తినుటవల్ల, వృద్ధాప్యంవచ్చిన పశువులకు దంతములు కదలుటవల్ల, పలువిధబాధలు కలుగుతూ వుంటాయి.

దంతాలు పెరుగుట

పశువు లోపలదంతాలలో ఏదోఒకటివున్న పరిమాణం కంటె ఎక్కువగా నూదిమొసలాగాగాని, పలకగాగాని పెరిగి పశువును మేత తిననీయక బాధపెట్టినపుడు వైద్యునకు చూపించితే ఆకురాయితో అరగదీయుటగాని, దంతము తీసివేయుటగాని జరుగుతుంది. మొత్తం మీద మానవుల దంతాలకు చికిత్స చేసినటుల పశువులకు అంతగా వీలువుండదు. సరియగు చికిత్సలు లేవుఅని గ్రహించాలి.

పంటిచిగుళ్ళు వాపులు

పశువుశరీరం అనారోగ్యంతో కృశించుటవల్లను, ఎల్లప్పుడు వర్షాలలోను చలిగాలిలోను, తేమలోను కట్టివేసి యుంచుటవల్లను దంతముల వాపు పోటు మున్నగునవి కలిగి బాదపడుతూ వూటాయి.

ఇంకను తదితరరోగాలవల్ల పంటచిగుళ్ళు సంటికుదురు, దవుడఎముక వైభాగానవాపు పోటుబాధకలిగి ఒకవిధముగా కుశువులు కేచి ఎగిలిచితికి లూటీ పడుటయుగలదు. ఇట్టివికలిగినపుడుమీకుదగ్గరగావున్న పశుచైతన్య నకుచూపించాలి. చైతన్యడుదొరకనిసమయములో ఈగ్రంథములోచెప్పిన పగరులోషన్సుతో కడిగి ఫ్లాస్కీవారి గదారిలను అరఖును వాడుడు

పండ్లుగార పట్టుట

పశువునోటియందు వూరేలాలాడలము మున్నగుద్రావిములు దంతాలనందున చిగుళ్ళనందున నిలువయుండి పాచి పాకుడు వాటికి పట్టి మాడినరంగుగావుండి చిగుళ్ళనుంచి చీము నెత్తుగుకాదుతూనోటి వెంట చొంగపడుతూ బాధపడుతూ వుంటుంది ఇట్టివ్యాధులకు లోషన్సుతో ప్రతిరోజు కడుగుతూ తగినమందులను వ్రుపయోగించాలి.

పంటినొప్పి

ఆకస్మికముగాపశువుదంతాలనుంచి దుర్గంధముగావుండేనెత్తుగు కాదుట, ఒకదంతము ప్రక్కన లోపలవుండే మాంసముకుశ్చిమిమిరొక దంతాన్నిచెడగొట్టి టమున్నగుదంతరోగలక్షణాలు రక్తదోషమువలన కలుగును.

పగుళ్లు

పశువు లోపల నరాలపైన తగిలే దెబ్బనల్ల ఒక్కొక్క సమయములో బీటలువాచును. పశువు కదిలినప్పుడు ఆ బీట వారి నముక్కలు ఒకదానితోనొకటి రాచుకొని నొప్పి కలిగించుతాయి. అందువలన ఆభాగాన్ని కదిపిన యెడల నొప్పిగావుంటుంది. గాన కదపరాదు, ఇట్టి చికిత్సలు అనుభవముగలవారితో చేయించుము.

దంతభ్రష్టత్వము

ఏకారణముచేతనైనా పశువుయొక్క దంతాలలో ఒకటిగాని, రెండుగాని పుచ్చిపోయి దంతభ్రష్టత్వము కలుగుతుంది. దంతము నందుగాని, ఎముకయందుగాని, రంధ్రము, చీము, పుచ్చుట మున్నగు పరిస్థితులు ఏర్పడి బాధ, జ్వరము కలిగి మేత మేయలేక బయటకు క్రిక్కుతూ వుంటుంది. ఇంకను నోటివెంట చొంగపడుతూ వుంటుంది ఇట్టిసమయములో వైద్యునికి చూపించి తగిన చికిత్స చేయించుము.

నోరుపెదవిపుండ్లు

పశువులకుక్రిమిసంక్రిమణదోషాలవలనగాంతు. నాలుక, నోరు, పెదవిభాగాలలో పుండ్లుయేర్పడి బాధించగలవు. క్రిందపెదవి క్రిందగాని, పైపెదవిపైనగాని, నాలుకక్రిందగాని, చివరగాని, పెద్దపుండుపడి చెడుద్రవము స్రవించుతూ పుండ్లు పెద్దవైఃకోలది లోపలపుండ్లుకూడ కనపడుతూ పశువు బాధపడుతూ వుంటుంది. వెంటనే మీసమీపములో గల పశువైద్యునకు చూపించాలి.

*

*

*

ముప్పది ఏడవ భాగము

బుడ్డకొట్టుట, వత్తుట

పైతృబలలో చాలమంది సుతారులు ఆదికాలమునుంచి మంచి వయసులోనుండు కోడలకు సుతారంగా బుడ్డకొట్టేవాడు. రానురాను నాగరికత ప్రబలినకొలదిబుడ్డకొట్టేవారే కన్నట్టుటలేదు మొత్తంమీద యిప్పుడైన సరియగు సుతారి, అనుభవశాలియుంటే జాగ్రత్తగాబుడ్డ కొట్టించమని నాన. హా

ఈమధ్య కాలంనుంచి పట్నాదువంటి పనిముట్టుతో వృష్టాలపై నుండే నరాలను వత్తుట కొందరు మొదలుపెట్టారు. ఈపద్ధతిమంచిదే కాని సముద్రప్రాంతాల, గురుప్రవాంతాల, కొండప్రాంతాలనుండే టంగణములవంటి పశువులకు ఈపనిముట్టుతో వత్తుటమంచిదే. పెద్ద భారీగా పెరిగే ఎద్దులకు కొట్టటమేనుంచిది. ప్రతిరైతుకుపట్నాదువంటి పనిముట్టుతో నొక్కపచ్చును లేదా అనుభవము గలవారితోనొక్కొం చపచ్చు ఒక్కొక్కప్పుడు అనుభవముగలవారు నొక్కొంపుపరిమాదం రావచ్చును చేరునరాలను సరిగాగ్రహించి పట్టుకొని జాగ్రత్తగా నొక్కాలి పట్నాదు పూపిపూపి నొక్కక బాలెప్పురిగాచూచుకొని అనుభవంతో నొక్కాలి.

ఆరంభములో కొంచెము వాపుండును. తరువాతపగిలి పుండగును. ఎల్లప్పుడు మురికిలో పశువుచుండుటవలన రాగలదు. ముఖ్యముగా గేడెలకు దున్నలకు ఈనాప్రవర్తించి,

చికిత్స

ఒక పదునైన చాకుతోగాని, సొరముల్లుతోగాని ఆవాపుపైన నెత్తురువచ్చునట్లుగా గీయవలెను. తరువాత ఉడికించిన పేడరసమును ఆవాపుమీద చీపురుకట్టచే కొట్టాలి. కానికొందరువైద్యులు ఆవాపును కత్తితోచీల్చుదురు వెంటనేరక్తము ఎక్కువగాకారి గాయము పెద్దదగును. మరల వెంటనే చెడునీరుచేరిపశువును బాధించును. ఇటువంటి సమయములలో వేడికాపులు తీయాలి.

బండిగురివిందాకు నీరుసున్నముతోనూరి పశువు వాపునకు పట్టించాలి

లేక అవిసెరిక నీరుసున్నముతో నూరి వాపునకు రాయాలి.

లేక జిల్లేడాకుపసరు, దుష్టుపాకుపసరు, వెన్నపూస, పసుపుకలిపి ఆవాపు భాగములకు పూయాలి.

లేక కార్నేక్కునుగాని, వెటరినరీప్లాష్టునుగాని, మర్ధినచేయాలి.

కాళ్ళవాపులు, పాతనొప్పలు

కాళ్ళ సంబంధమగు వాతనొప్పలుగాని. దబ్బరికపు నొప్పలుగాని, జెబ్బవాపులుగాని, తాత్కాలికచికిత్సలు చేసినప్పటికి ఆయా భాగముల యందుండే వాపులుగాని, కలకలుగాని, వుంటాయి. ఈ వాపులు గలభాగాలలో కొంతమంది రక్షలువారియిష్ట ప్రకారము వేస్తారు. ఈరక్షలు వేసినతరువాత ఏచికిత్సచేసినను ప్రయోజనముండదు. ఎన్ని చికిత్సలకు తగ్గవచ్చుడుమాత్రముఅవి పాతనొప్పలు అనగా ఎప్పుడువుండే నొప్పలుఅంటారు. ఈనొప్పలుగల భాగముక్రిమీపి కండరభాగము క్షీణించిపోయి కాలుసమానముగా భూమిమీదఆనించ లేక బాధపడుతూ వుంటుంది. అట్టిసమయములోవాత వేయకుండనున్న

అనుభవముగల వైద్యులకు చూపించాలి. ఆ వైద్యునకుకూడ సాధ్య పడకపోతే వాతవేయుటమంచిది. ఆభాగపునొప్పి తగ్గుతుంది.

బుడ్డ గొట్టుట

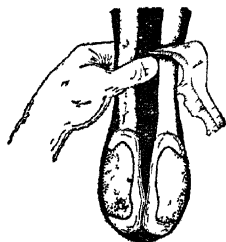
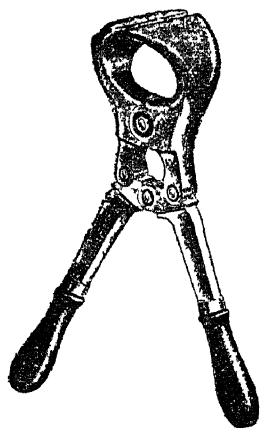
సాధారణముగా మన దేశములో గిత్తలకు రెండు సంవత్సరములు మొదలు అయిదు సంవత్సరములలోపుగా, అనగా 2 పండ్లు మొదలు 6 పండ్లు వచ్చునప్పటికిగాని బుడ్డగొట్టరు గిత్తకు బుడ్డకొట్టినప్పుడు త్రాడుగట్టి క్రిందకు పడదోసి వృషణములను గట్టిగా పట్టుకొనిదాని పైనున్న సరమును చేతితో మెల్లగా క్రిందికి జారతీస్తారు తర్వాత వృషణముల పైభాగమున నొక రోలియు. క్రిందభాగమున నొక రోకలియుపెట్టి వృషణముల పైభాగమును గట్టిగా నొక్కి రెండవ సరమును కడుపులోనికి త్రోస్తారు. తరువాత పైనున్న సరమును రోకలినుధ్యనుంచి వృషణముల లోనికి జారతీసి క్రింద కొడతారు. అంతట వృషణములలోని మూలపదార్థము పిండివలె అవుతుంది. తరువాత రోకల్లుతీసి వృషణములకు ఆవుపేడ, పసుపు కలిపి రాస్తారు. వెంటనే కోడిగుడ్లు, పాలు పెడతారు. పొగరుబోతు గిత్తలకు రెండు ముక్కుల మధ్యనున్న కండను లావుగాకుట్టి దానిగుండు ఒక అంగుళము త్రాడు ముక్కులోదూర్చి కొమ్ములకు కడతారు. ఇందుచే గిత్త పొగరు తగ్గుతుంది. 10, 15 దినములకెల్ల పశువు ఆరోగ్యముగా నుంటుంది

కాని యిప్పటివరికితొల ననుసరించి పశువులకు బుడ్డలు సరగా కొట్టకపోవుటవలన ఆ భాగమువాచి పుండై మరల వెటరినరీ అను పతులకు తీసికొనిపోతారు. కాబట్టి లోపా పలుకంతయు పూర్తిగా నూగునట్లు కొట్టినచో ఆవులమీదికి పోజాలదు, వృషణముల పైభాగ

ముబ్బి 10, 15 దినములలో దానిలోపలి పలుకంతయు జీర్ణమై తిత్తిమాత్రమే వేగిలాడుతుంది. బుడ్డకొట్టట అరగంటపట్టును. కొట్టిన తరువాత చెటరినరీ స్వాస్థ్యమును వ్రాయాలి చెడిపోయిన శస్త్రమే చేయాలి.

బర్డోజీ మాస్కు లెటరు

ఇదియొక పెద్ద పట్కాదువలెనుంటుంది. ఇది ఆస్పత్రులలో నుంటుంది దీనిపిడివద్ద కొద్ది బలమునుపయోగించిన ఎక్కువ బలము గా నొక్కునట్లు యేర్పాటు చేయునదిగ నుంటుంది ఇది మూసినపుడు నొక్కుటకు ఏర్పాటైన భాగములు ఒకదానికిఒకటి సందు లేకుండా కలిపి కొని యుంటుంది. అందువలన వీటిందున ఏమియుంచినప్పటికి అదియంత

యు నలిగిపోతుంది. దీనివల్ల ఒక్కొక్క సరమును నిమిషమాత్రము నొక్కుటచేత గుల్లలు హరించుకొనిపోయి జంతువులు నపుంసకత్వము పొందుతాయి. ఈ ఆపరేషను అయినతరువాత ఏవిధమైన చికిత్సయు అవుసరములేదు. పశువులలో ఈ ఆపరేషన్ విత్తులు తీయకుండగను, నెత్తురురాకుండగను చేయవచ్చును. ఈపనిముట్టుచే వృషణములదగ్గర నున్న సరములు నొక్కినపుడు టబ్ మనుశబ్దము వినబడుతుంది. తరు

వాత బోరిక్ ఆయింటుమెంటుగాని సల్ఫర్ ఆయింటుమెంటు గాని రాచి విడిచిపెట్టుతారు. తరువాత ఒకటిరెండు దినములువాచిక్రమేణ తగ్గుతుంది పశువులకు జ్వరముగాని మరియొక బాధకాని కలుగదు, కనుక వెంటనే మందలో కలుపవచ్చును. కాని యీ పనిచేయించుట వలన పశువు బుడ్డకొట్టినంత బలముగలదిగా నుండదని అనేకమంది రైతులుచెప్పిరి.

కాని బుడ్డకొట్టుట ఒక అరగంటపట్టును. ఈ పనిముట్టుచేనొక్కినచో రెండు నిమిషములు పట్టును. బుడ్డకొట్టిన జంతువు కొన్ని వారములు వాపువల్ల బాధపడుతుంది. చాలకాలమువరకు వాపు తీయక గడ్డ కట్టి మానుటకు ఎక్కువకాలము పట్టును. ఈ పనిముట్టుచేత చేసిన, వాపు కొద్దిగా నుండును ఆచాపు ఒకటిరెండు దినములలో తగ్గును. బుడ్డకొట్టినపుడు జంతువు పడుబాధ చూడలేదు. కాని యీ పనిముట్టు వలన కలుగుబాధ చాలతక్కువ. ఈ పద్ధతిలోకూడ అచ్చటచ్చట బుడ్డలుచేశివును, నొక్కించునపుడు చివరకాలములో నెమ్మదిగా నొక్కించాలి కొన్నిటికి ఒకేవృషణముంటుంది. దీనినికూడవత్త వచ్చును. ఆరంభములో పత్తి నపుడు నలగనిచో మరల కొంతకాల మూగి నొక్కాలి. కొన్నిటికిఎంతజాగ్రత్తగానొక్కినప్పటికి తత్వమును బట్టి బుడ్డపాడగును వాపులకుమాత్రము స్పెయిన్ కేల్లరును వెటరినరి ప్లాస్టరును వాడాలి

పెంపుడు పక్షులు విత్తులు తీయుట

ఇట్లు విత్తులు తీయుటకు కారణమేమనగా:- పక్షియొక్క పరిమాణము పెద్దది అగుటకును, దాని మాంసము తినుటకు మృదువైన రుచికరముగా నుండుటకును మరియుచిన్న కోళ్ళకు విత్తనములు తీయుటచే జగడ మాడుటయందు ఇచ్చపోయి ఒకదానితో నొకటి పోరాడుట మూనుటకును చేయుదురు. మూడు నాలుగు మాసములు వయస్సుగల కోడిపిల్లలకు విత్తులు తీయవచ్చును,

విత్తులుతీయుటకు శస్త్రము చేయు పద్ధతి:—విత్తులుతీయు పక్షులను బాగా పిస్తు పెట్టాలి. ముప్పది గంటల వరకు పిస్తు యుంచి నయెడల పేగులు ఖాళియై ముడుచుకొని విత్తులు బాగా కనబడుతాయి

అట్లు చేయు పక్షిని బల్లమీద ఒక ప్రక్కకు పడుకొనబెట్టి ఒక నొకరు పట్టుకోవాలి. ఇంకొకమీస నహాయము లేనప్పుడు ఒకయిటికి ముక్కగాని నీసాగాని రెక్కలకొకటి కాళ్ళకొకటి కట్టి పక్షికదలకుండుటకు వేలాడగట్టాలి. తరువాత చివరరెండు బర్రే ఎముకలకు తొంటికి మధ్యనుండు దూనికొకటి పీకాలి. అట్లు చేసిన చివరరెండు బర్రే ఎముకల మధ్య శస్త్రము చేయు స్థలము కనబడుతుంది. ఒకటి ఒకటిన్నర అంగుళము కత్తితో గంటు పెట్టిన చర్మము బర్రే ఎముకల మధ్యనున్న కండరము తెగుతుంది. ఈకోత తగినంత వైకి నెట్టిన “V” అను ఇంగ్లీషు అక్షరము మాదిరికన్న మువడి గర్భకుహరమున అంటుకొని యుండు ఆ పొరను చర్మమునందు బడినకోత ఎంత పొడుగో అంత కోయాలి. అప్పుడు విత్తనములు కనబడువరకు పొరకుకోసి బర్రే ఎముకలు ఎడముగావుండేలాగు చేయు పనిముట్లను పెట్టాలి. ఎంచి వెలుతురు వేళలో స్పూర్య రశ్మితగిలి లోపలభాగమంతయు వెలుతురుగా నుండెడి గుచయముతో ఈ ఆపరేషన్ చేయాలి. ఎలక్ట్రిక్ టార్పి యన్నయెడల చాల బాగుంటుంది. నడుము అడుగుభాగము వులవకాయకు ముందు ఆకుపచ్చరంగు కలిగిన చిక్కుడుగింజ ఆకృతిగల విత్తనము అగనడుతుంది. చెంచామాది రియున్న పటకారు జొనిపి విత్తనమును పట్టి మెలిపెట్టితీయాలి. తరువాత పక్షిని మళ్ళించి అదే ప్రకారము రెండవ విత్తును తీయుటకు చేయాలి. ఒకనైపునుంచి విత్తనమును తీయుటకు ప్రయత్నించుటకన్న ఏనైపుకానైపు కోసి తీయుటచేత విస్తారము కష్టముకాక లాభరకంగా యుంటుంది.

తరువాత చేయవలసిన చికిత్స ఫలితము— పుండుకు ఏమియు చేయనవసరములేదు. అక్కడ నెట్టిన రక్తపు గడ్డచే మూతపడిపోతుంది

కొన్నిటికిడాక్కకింద వాముల చేరుట చే విపత్తుకలుగుతుంది. అప్పుడు చర్మమును వాడిచి ఆగాలి పోవునట్లుచేయాలి.

బుడ్డచెడుట

బుడ్డకొట్టుటవలనగాని, పత్తుటవలనగాని, బోవలనరాలు లేక వృషణములు కిమిగి నలిగిపోయి రక్తముచీచు కలసిపడుతుంది. అట్టి సమయంలో ఏకాకియో ఆపుండుపైన తనముక్కుతో పొడిస్తే వెంటనే జ్వరమువస్తుంది పుండుకూడ పెద్దది అవుతుంది. కాబట్టియిట్టిపుండ్లను జాగ్రత్తగా అనుభవంగల వైద్యునితో శస్త్రచికిత్స చేయించాలి. తెలిసి తెలియని త్రుప్పుపట్టిన బండకత్తులను ఉపయోగించే పరమానంద య్యవైద్యులకవగాత్రముమాపించరాదు ఇంకనుబుడ్డకుపుండుపడకుండ గట్టివాపున్నను, మెత్తిట్టివాపున్నను జాగ్రత్తగా పరీక్షించి వైద్యునకు చూపించాలి. గట్టివాపుంటు చాలజాగ్రత్తగా చికిత్స చేయించాలి.

ముప్పది ఎనిమిదవ భాగము

గొంతు, నాలుక, చెవి, దంతరొగాలు

పశువు గొంతుకలోపల పుండే నాలుక, దంతాలు, తదితరభాగాలకు పుండ్లుగాని వాపులుగాని, దంతములు పుచ్చుటగాని, కలిగినపుడు ఆయాభాగాలను పరీక్షించాలి. పరీక్షించిన తరువాత రైతు తాను చేయగలిగిన చికిత్సయుంటే చేయాలి. తెలియకపోతేమరొక అనుభవంగల వైద్యునకు చూపించాలి అంతేగాని తెలిసి తెలియని చికిత్సలు చేయరాదు.

నాలుకక్రిందగుల్ల

నాలుకక్రింద నిమ్మకాయంత, దబ్బకాయంత పరిమాణముగల కురుపులేస్తుంది. ఈకురుపులోపల తెల్లని జిగురువంటిపదార్థంతో కూడి

కొన్ని మేతమింగనీయక బాధపెడుతాయి నోరు తెరచిచూస్తే స్పష్టంగా గుల్లవంటి కురుపుగాని, వాపుగానికనబడుతుంది నోరు తెరవలేదు. అట్టి సమయములో అనుభవముగలవైద్యునికి చూపించాలి ఆవైద్యుడు అవు సరముంటే శస్త్రముచేస్తాడు. లేకపోతే మందులతో మాన్పుతాడు

గొంతులో కురుపులు

పశువుయొక్క గొంతుక శుచిగా లేకపోవుట వలనగాని గొంతు కలో ఒకవిధమైన నూక్కుజీవులు ప్రవేశించి నిలుకడగా నుండుటవలన గాని, గాలికుంటు, మశూచి మున్నగువ్యాధులు సోకుటవలనగాని, ఈ కురుపులు పుట్టుతాయి.

గొంతువాపుదల నొందవచ్చును. నోటినుండి ఒకవిధమైన చొంగ సడుతుంది, నోటినుండి దుర్వాసన వస్తుంది కురుపులు ఎరుపు రంగుగా వుంటాయి. పశువు అపరిమితముగా బాధపడుతుంది.

గొంతులో పొట్లు పొడుచు చున్నట్లుంటాయి ఊపిరిపీల్చుటకు కష్టముగా వుంటుంది. మేత మున్నగువానిని తినదు. జీవమొదలగు ద్రవపదార్థములను త్రాగుతుంది.

చికిత్స

వెదురుగొట్టముగాని, పేముచువ్వగాని, పశువునోటియందుంచాలి. తరువాత ఆగొట్టముగుండా నునచేతినిపోచి ఆకుగుపులను తాకి కనుగొనాలి. పక్ష్యునకు వచ్చినచో ఆకుగుపులను చిదుపాలి. ఆవైన పటికనీరుతో కడిగి తగినమందు వేయాలి.

ఉప్పుగితు వేడినీరు అర్థశేరు, కలిపి త్రాగించాలి.

లేక పాతచింతసండు రసము అర్థశేరు, త్రాగించాలి.

లేక వాకుడాకురసము 10తులములు లోపలికియ్యాలి.

లేక వెల్లుల్లిపాచు రసము 5తులములు త్రాగించాలి,

వాతారి అరఖనువాడాలి.

గొంతులో వస్తువులడ్డముపడుట

ఆహారవాహిక పశువుయొక్క గొంతునకు ఎడమభాగమందుంటుంది దీనికిస్పర్శజ్ఞానమధికము ఆహారపదార్థములు దీనినితాకినవెంటనే దానినిలోపలికి పోనిచ్చి నెనుకభాగమందు ముడుచుకొనుచు దాని నముందునకు జరుపుతుంది. ఇట్లు మేతనీరు కొంతపోయినతరువాత తిరిగి నెనుకభాగము ముడుచుకొనుటవలన ఇదిక్రిమముగాజగుగతుంది జీర్ణాశయములోనికి బోతుంది ఇదిజాలకసంచివలెనుంటుంది. మరియు పశువునోటికి నెనురు తెచ్చుకొనుటకూడ ఈమార్గముననేఈగొట్టముయొక్క లోపలిభాగము యెల్లప్పుడు తడిగావుంటుంది. అందువలన ఆహారము ఈగొట్టముగుండా జారిపోతుంది.

పశువును నలులకుండగనే చెరుకుగడచు. దుంపలు, తాటిపండ్లు నారదినునులు, గుడ్డపీలికలు మొదలుగువానిని ఆతురతతో తినునప్పుడు గొంతుకోవిలో అరగా పైన చెప్పిన ఆహారనాళములో చిక్కుకొని అడ్డుతగులుతాయి. వానికివాడిగల అంచులుగాని, మొనలుగానియున్న యెడల గొంతునకు గాయములు యేర్పగుతాయి.

అక్షణాలు

జంతువుయొక్క గొంతు నొప్పిగా వుంటుంది. తగ్గుతుంది. చొంగ కారుస్తుంది కడుపుబ్బుతుంది. కడుపుబ్బిన యెడల పశువు శనిపోతుంది ఆహారనాళము కొన్నిటికి వాస్తుంది ముక్కునుండి నీరు కారుస్తుంది కడుపుబ్బకుండనుండిన యెడల కొంతకాలము జీవిస్తుంది.

చికిత్స

వెటరినరీ వైద్యశాలలో ఒకవిధమైన పనిముట్లను గొంతులోనికి దూర్చి అడ్డుచు తొలగిస్తారు పశువుగొంతును ఒత్తరాదు. ఒకయిన పక్కడిని పశువు నోటిలోకి పోనిచ్చి జాగ్రత్తగా లోపలిగాలి బయటకి లాగాలి లాగినతరువాత మెత్తని మేత, నూకలజావ పెట్టాలి.

సర్పి

ఈవ్యాధి వాతరోగములో, పాండురోగములో, రక్తప్రసరణము నకు ఆటంకము గలుగుటవలన, వేడిగల సదార్థములను మేపుటవలన స్వము ఏమాదిరిగా త్వరగా అటునిటు ప్రాకుచుండునో అజేమాదిరిగా సీసర్పి పశువు శరీరమంతటను వ్యాపిస్తుంది.

అక్షణాలు

ఆరంభములో పశువునకు జ్వరము కలుగును. పశువు కంఠములోపలనో, తదితర భాగములందో ఒకవిధమైన కురుపులు లేస్తాయి ఇవిలేచిన వెంటనే త్వరత్వరగా ఆయాప్రదేశములకు ప్రాకుతుంది. నోరు తెరువజాలదు. నోటివెంట ఒకవిధమైన చొంగకాయతుంది. దాహమొక్కువగావుంటుంది. వ్యాధి ముదిరినకొలది నోరు తెరువజాలక ఒకవిధమైన దుర్వాసన కొడుతుంది. సాలక నలునిటు త్రిప్పజాలక రెండు దవుడలు మధ్యగా కరచుకొనివుంటుంది. మూతిభాగమందైనచో ఆభాగమంతయు వాస్తుంది. ఉచ్చాస్య నిశ్వాసములనాటంకపరుస్తుంది క్రమేణా కంఠమునగ్గరగాని, మూతిమీదగాని, యున్న వాపు గంగ డోలునకు దిగును ఈవిధముగా 3, 4 దినములవిడి ఉచ్చాస్య నిశ్వాసము లాడక మృతినొందుతుంది.

చికిత్స

చేదుజీలకర్ర 1 తులము తీసికొని తేనెతో కలిపి ఆ సర్పిభాగములకు రాయాలి. లేక నల్ల ఉమ్మెత్తాకురసము రాయవచ్చును.

తప్పకుండా విరేచనమునకు మందీయాలి. పటికనీటితో నోటిని కడుగుచుండాలి. లోపలికి నా తారిఅరఖును, పై వాపునకు వెటరినరీ ప్లాస్టరును వాడాలి

హెచ్చరిక

ఈవ్యాధి తగిలిన పశువును ప్రత్యేక స్థలమందుంచు టత్వవ సరము. అనుభవముగల వైద్యునకు చూపించి తగిన చికిత్సచేయాలి కొందరు మంత్రములను పెట్టించెదడను. ఎన్ని మంత్రములు పెట్టినప్పటికి ఆరంభము గోనే తగినచికిత్స చేయకయెడల లాభము లేదు. ఈవ్యాధి మనుష్యులకు సోకుటకంటె పశువులకు నాలుగురెట్లు విస్తరించును.

నాలుక రోగాలు

1 నాలుక పగిలి మొద్దుబారి రుచి తెలియక, గరిగరిలాడుచు అప్పుడప్పుడు నీరుపడుచుండిన మాచికాయపొడి లేక కవిరిపొడి తగినంత తేనెలో కలిపి రాయుచుండిన తగ్గుతుంది.

2 నాలుక ఎర్రబారి, పొడుగై, ముండ్లుముండ్లుగానుండి, వాచి బాధపడుచున్నపుడు వదైన చికిత్సచేయాలి.

3. నాలుక మిక్కుటముగా వాచి పుండ్లుగాని చిన్న చిన్న రంధ్రములుపడి బాధపడుచున్నపుడు విషవస్తువులు మ్రింగినదా? సర్పియను జబ్బువలన వచ్చినదా? నాలుక తెగినదా? మున్నగు విషయములు తెలిసికొని చికిత్సచేయాలి.

4. నాలుక చివరలోపల అచ్చటచ్చట పొక్కి ఎల్లవడిన విష సంబంధమని గ్రహించాలి.

చెవిరోగాలు

మానవులకువలె పశువులకుకూడ చెవి సంబంధమైనరోగాలు వున్నాయి చెవిలోపల భాగమునందు సన్ననినాళికలు సూదిమొన యంత పరిమాణము కలిగి ఎల్లప్పుడు ఒకవిధమగుద్రవముస్రవించుతూ దుర్వాసనగావుంటుంది. మరికొన్నిటికి చీముతోకూడిన రక్తద్రవము చెవిగూబలోనుంచి ఎల్లప్పుడూ కారుతూవుంటుంది. లోపలచెవినత్తగుల్ల

ఆకారముగావుంటుంది. దీనిలోనుంచి చీముకారుతుంది. కాబట్టివగరు లోషన్నుతో కడిగినిమ్మపులుసుతో గవ్వభస్మముకలిపి కొన్ని చుక్కలు అప్పుడప్పుడు వేస్తూవున్న తగ్గుతుంది. చెవిలోపల పుండుయేర్పడి దుర్గంధం వేస్తూ ఈగలువాలి పుండులో పురుగులుపడి క్రమేపి ఆ భాగమంతా తినుటవలన చెవినరాలు బలహీనత చెంది చెవివాలి పోతుంది. మరికొన్ని పశువుల రెండుచెవులకు ఏనుగగజ్జి యేర్పడి దురదపెట్టినపుడెల్ల కాలిడెక్కెలతో గోకుకొనుటవల్ల పుండ్లుపడి ధనుర్వాతముతో కొన్ని పశువులు మరణించగలవు గాన చెవులను ఏపూటకాపూట లోషనునీటితో కడిగి ఫార్మసిసారి అనోడైన్ మందును వాడుట మంచిది,

చెవికి దెబ్బతగులుటవల్లగాని, వాతరోగమువల్లగాని, చెవికి త్రాడుకట్టి లాగుటవల్లన సాంక్రామిక రోగాలవల్లగాని చెవివాపులు కలుగుతూవుంటాయి. మరికొన్నిటికి చెవికి దెబ్బతగులగానే ఆభాగపు కంటినరానికికూడ దోషముతగిలి కనుగుడ్డులోపలికి పోవుట, చెవి వాలిపోవుట, కంటిభాగముకూడ వాపుగావుండుట మున్నగు లక్షణాలు పుండునుగాన జాగ్రత్తగా పరీక్షించి చికిత్సలు చేయాలి.

చెవిలో చీము

చెవిగుబలోగాని. మధ్యగుబలోగాని వాపుఉంటుంది. ఈ వాపువాతదోషమువల్ల రాగలను చలిగాలి తగులుటవల్ల ఈ నపు ఎక్కువై చెవిలోపల ఒక విధమగు పురుగుపుట్టును

ఒకటిరెండు దినములైన తరువాత దురదపుట్టి పసుపుపచ్చని చిక్కనిద్రవము కారుతుంది దీనినేచీము అంటారు. ఈచీమువచ్చిన తరువాత కొన్ని పశువులకు చెవిలో వ్రణముగా తేలుతుంది ఈవ్యాధి త్వరగా నెమ్మదికాదు.

చికిత్స

ఈవ్యాధిగల పశువుతో పనిచేయించరాదు. చెవిలోమందుపోసి తర్వాత చెవినికొమ్మునకు కట్టాలి. ఎగరునీటితో పిచికారిచేయూ

లి. వాతమువలన చెవులోనుంచి రసికారుచున్న చాలకాలమునకుగాని తగ్గదు.

కలబందమట్టను కాచిరసముతీసి చీము లేనిచెవిలోరెండుమూడు పూటలుపోయాలి.

లేక గవ్వనున్నము కాల్చిపొడిచేసి ముందుగా చెవిలోవేసితరువాత నిమ్మపులుసు అరతులము పోయాలి.

లేక వేపనూనె 10,15 చుక్కలుపోయాలి.

లేక నిమ్మపండురసము 1/4తు, వేపచెక్కరసము 1/2తు, రస కర్పూరము 1/4తు, కలిపిచెవిలో పోయాలి.

లేక సారాయి5,6 చుక్కలు పోయాలి.

లేక ఘర్కసీవారి ఆరోజ్జెన్ ను వాడుచు పశురక్షామృతమును లోపలికి వాడాలి.

ము ప్ప ది తొ మ్మి ద వ భా గ ము చర్మరోగాలు

పశువునకు ఆరోగ్యవంతమైనచర్మమేఅందానికిమూలకారణం. ఆరోగ్యానికి కూడా చర్మముతీరు కొలత బద్ధవం. చర్మపు స్థితిని బట్టి పశువునకు వుండే కొన్ని కొన్ని రుగ్మతలనూ, రోగాలనూ పోల్చవచ్చు. చర్మాన్ని జాగ్రత్తగా పరిశీలిస్తే అది రెండురకాల పొరల వలన ఏర్పడినదనిన్నీ ఆరెండు పొరలకూ ప్రత్యేక వ్యాధులున్నాయనీ తెలుస్తూ వుంది చర్మముపైపొరయందు కొన్నివృత్తో కూడిన మెత్తని పదార్థం వుంటుంది.

లోపలపొరలో నరములు రక్తనాళాలు వ్యాపించియుంటాయి పైపొరయందు రక్తనాళాలు వుండవు. శరీరముపైన వేడినీరుపడితే బొబ్బలు పడుతాయి ఆబొబ్బపైనవుండే పొరయే చర్మముయొక్క పై పొర చర్మముదేహమందలి ఉష్ణాన్ని సమానంగా కాపాడుతుంది. చర్మమునకు కావలసినంత రక్తాన్ని యివ్వడానికి, రక్తనాళాలకు నరాలకు రక్షణయివ్వడానికి కొవ్వుమాత్రము సహాయకారిగావుంటుంది. చర్మము పుర్రేంద్రియము చెమట, జిడ్డులను చర్మముబైటకిరప్పించి శుభ్రముచేస్తుంది. సూర్యునియొక్క శక్తిదాయకమైన కిరణాలుచర్మముపై పడగానే చర్మముఅభివృద్ధికి ఎముకలఅభివృద్ధికి శక్తినియిచ్చుతుంది. ప్రతిరోజు పాడిగేదెలను దున్నలను కడిగిశుభ్రము చేస్తూవుండాలి దుక్కితెద్దులను ఆవులను మాలీషు చేస్తూవుండాలి. లేనిచో పేలు ఈగలు, గోమూలలు పుట్టిపశువులకు పలువిధరోగాలూ పాలు చేస్తాయి

విసర్జనక్రిములో చర్మానికి మూత్రపిండాలకు పరస్పరసంబంధం వుంది. వేసవికాలములో చర్మమునల్లనీరుఎక్కువగాను, పశువుమూత్రపిండాలవల్ల తక్కువగాను విసర్జింప బడుతుంది. శీతాకాలమందు మూత్రము చర్మముద్వారా తక్కువగాను, మూత్రపిండాలద్వారా ఎక్కువగాను వెలువడుతుంది. ఇంకను చర్మమువలన పశువుశరీరానికి యితర ప్రయోజనాలు వున్నాయి.

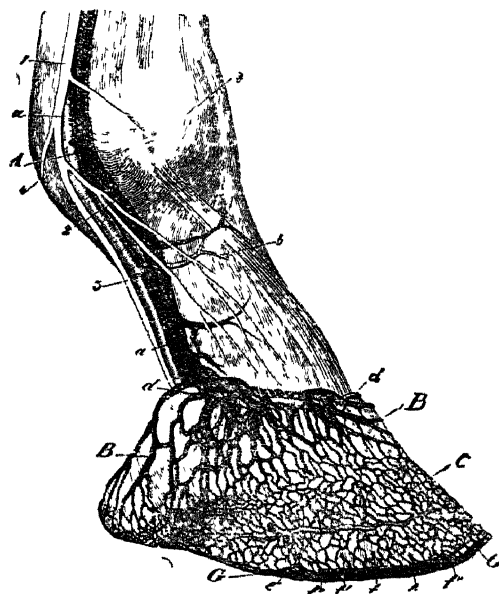
పురుగు తొలచుట

పశువు శరీరభాగమందెచ్చటనైనా ఒకవిధపగు దారమువంటి సన్ననిపురుగు తొలచుతూ రక్తము ధారగాకారుతూ వుంటుంది. మరి కొన్నిటికి నాలుగైదు చోట్లకారుతూవుంటుంది అట్టిసమయంలో లోపలికి గాడిద గడపాకు పసరు— పావుశేరు, చింతపండుపులుసు అర్ధశేరు, పటికపొడి— 6 వడ్లగింజల ఎత్తుకలిపి రెండురోజుల కొకసారి ఒకమోతాదు యిచ్చిన తగ్గుతుంది. రక్తము కారే వుండును

పటికపొడితో గాని, మామూలుఉప్పుతో గాని, కనిరి లేక కాచుపొడితో గాని రోజుకు నాలుగుసార్లు చేతితో పుండును నొక్కిన చక్కగా పనిచేస్తుంది.

చర్మము మచ్చలు

శరీరముమీద, తోకమీద నున్న తమైన పొరలు చెడుటవల్ల, క్రిమిసంబంధమైన దోషాలవల్ల వెండుకలు అచ్చటచ్చట పూడి పోయి చిన్న చిన్న మచ్చలు పడగానే మన రైతులు పురుగు చేష్టలు అంటారు. ఇట్టి మచ్చలు కర్పూరము, మైతుత్తం, గంధకం తగినన్ని పాశ్యతో వెన్ననుగాని, వ్యానులైనుగాని కలిపి అవ్వడప్పుడు రాస్తూ లోపలికి నాలుగు దినాలకు ఒకసారి చింతపండు పులుసు అర్ధి శేరు త్రాగించాలి లేక ఫార్మికేవారికేటారిని వాడాలి.

గిట్టల చుట్టు పుండ్లు

తడి, బురద, నున్నం, చవుగు. మానప్రనిమలము మున్నగునవి పాదాలలో గిట్టల చుట్టూ చేదుటవల్ల చర్మము తెల్లబారి తెల్లనిపొక్కు

లుగాయేర్పడి అచ్చటవున్న చర్మాన్ని చెదలు ఖిన్నట్లుతింటూ పశువును బాధకలుగజేస్తుంది. గాన ప్రతిరోజు ఆభాగాలను కంకుడు కాయరసంతో కడుగుతూ కవిరి , మాంచికాయ కర్పూరం కలిపిన పొడిని ఆపుండ్లకు పట్టించిన తద్గుతాయి . ఈరీతిగా ఎన్నో చట్కా చికిత్సలు వున్నాయి.

చర్మవికారము

పశువుకు వచ్చే పెద్దరోగము, మృత్యుచిజ్వరాలవల్లగాని, శరీరానికి పడనిమందులూ ఆహారపదార్థాలు వాడుటవల్లగాని, చర్మమంతా వికార రూపమైన దురదకలీగి పొక్కులుఎర్రబారి పశువు బాధపడుతూ వుంటుంది. వైద్యుడు ఈవికారం దేనివల్లవచ్చినదో విపులముగా తెలిసికొని చికిత్సచేయాలి.

అధిక స్పర్శ జ్ఞానము

పశువునరాలకు సంబంధించిన బలహీనతవల్ల ఈ స్పర్శజ్ఞానము కలుగుతుంది. పశువును ఆభాగమందు తాకగానే ఉలికిపడుతూ బెదరి బెదరిచూస్తూవుంటుంది. ఈరీతిగా కొంతకాలము వుంటూ మరికొంత కాలము పోతూవుంటుంది. కాబట్టివైద్యుడు ఏకారణంవల్లవచ్చినదో తెలిసికొని తగినచికిత్సచేయాలి.

చర్మము లావెక్కుట

పశువు శరీరంపై తెలుపు. పసుపు రంగుగల మచ్చతేర్పడి చర్మాన్ని దళసరిగాచేస్తుంది. ఈదళసరి క్రమేపి ఎక్కువై పశువు ఆరోగ్యాన్ని పాడుచేస్తుంది. గాన ఏకారణంవల్ల ఈ వ్యాధి కలిగిందో వైద్యుడు తెలిసికొని తగిన చికిత్సచేయాలి.

చర్మపు అతిమెరుపు

పశువు చర్మానికి సంబంధించిన గ్రంథులు అతీత్రవ్రతగా పుష్కలమువల్ల నూనెవంటి జిడ్డువంటి పదార్థము చేరుతూవుంటుంది

అందువలన చర్మవికారం చర్మరోగాలు పుట్టుతాయి. గానతిగినచికిత్స చేయవలసి యుంటుంది.

చర్మము కొరుకు కొనుట

కొన్ని పశువులు విషసంబంధమైన ఆకులుగాని, వేళ్ళుగాని, విషపు నాళీళ్ళుగాని మ్రింగినపుడు ఆవిషమంతా శరీరమంతటా రక్తములో వ్యాపించి, దురద మంట, గాఢకలుగుటవల్ల శరీరముపైన అచ్చటచ్చట కొరుకుకొనుటవల్ల పుండ్లుపడును.

అట్టిపశువుములో ఘోరమనీవారి పశురక్షామృతంలో అన్న భేది 1 తులము, చింతపండుపులుసుగాని గాడిద గడపాకు పసుపుగాని తగినంత కలిపి నాలుగుదుపూటలు యిచ్చినతర్గున

కాలిన బొబ్బలు

పశువుశరీరము మీద వేడినీరు, వేడిగంజి, ఎర్రగాకాలిన యినుపవస్తువులు మున్నగునవి ఆకస్మికంగా పడినపుడు, గంధకపు ద్రావకము మొదలగు ద్రావకాలు తగిలినపుడు పశువు శరీరము కాలుతుంది. శరీరముమీద తేలికగా కాలితే శరీరము ఎఱ్ఱబడుతుంది. దేహముకూడ కాలితే బొబ్బలెక్కుతాయి. శరీరము ఎక్కువగాకాలితే అపాయము కలుగుతుంది. శరీరముమీద పుండ్లుపడితే ఈగలుముసిరి పురుగులను కలుగజేస్తాయి. కాబట్టి జాగ్రత్తగా కాపాడాలి.

చికిత్స

సవనీతమునువాడాలి. సవనీతమంటే మున్నపునీరు కొబ్బరినూనె సమానముగా కలిపిచేతితో గిలకొట్టగా వచ్చిన వెన్నవంటి పదార్థమునే సవనీతమంటారు. శరీరము కాలగనే వెంటనే ఆరగఆరగా ఈ సవనీతాన్ని రాయాలి

లేక మజ్జిగతో చెడకబూడిదను కలిపి రాయాలి.

లేక వంటఆముదము సవా శేరు, రాతితడినున్నం సదితులాలు,
నీరుమా నెడు కలిపిచేతితో గిలకొట్టగావచ్చిన వెన్న వంటి పగార్థాన్ని
కూడ వసీతమంటారు దీనినికూడ వాడనచ్చును
లేక ఫార్మసీవారి గ్లయిమాల్ను రాయాలి.

గజ్జి

ఇది పశువులకు ఒక విధమగు నూత్నజీవులవలన రాగలదు. ఈ పురుగులను “పారసైట్” జీవులంటారు. ఇవి చర్మభాగములలో వుండే రోగపదార్థాన్ని తింటూ త్రవల గుడ్లు పెట్టి పోదుకుతాయి. ఇది వేడి పదార్థముగా వుండి దురద, గులపెచ్చుగా వుంటుంది. ఈ గజ్జి మెత్తని భాగానికి ఎక్కువగా సోకుతుంది. ఈ రోగము పెద్దపశువులకు, బలహీనంగా వుండే మగపశువులకు ఎక్కువగా వుంటుంది. ఈ గజ్జి నే చర్మను సీమిరి అంటారు. మూత్రరంమీద మెడభాగమందు, వెన్నుభాగమందు, స్క్రిక్కులముకల చర్మముమీద చలుపురంగుగా గాని, పసిమిరంగుగా గాని యుండి దురదకలిగినప్పుడెల్ల గోడలకు చెట్టులకు వేసి రుద్దుకొంటుంది. వ్యాధి ముదిరిన తగ్గుటకష్టము

చికిత్స

గంధకము 1తు, మైలతుత్తం 1/4తు, వ్యాసులైను 8తులాలు కలిపి అప్పుడప్పుడు రాయాలి

లేక నన్నని గోనెపట్టాతునకను మాడ్చి ఆముద రోకలిపి రాయాలి.
లేక ఫార్మసీవారికీ టారి అత్యద్భుతంగా పనిచేస్తుంది

గజచర్మరోగము

ఈ వ్యాధి పేనుసంబంధమైనట్టి బూజుసంబంధమైనట్టి, నూత్నజీవులవలన పశువులకు కలుగుతుంది. ఇది ఉష్ణరోగపదార్థముండలము

వలన ఉత్పత్తియగుతుంది మొదట పశువు శరీరమునం దక్కడక్కడ ఈనుసిమిరి పుట్టి క్రమేపి వృద్ధియగుతుంది. పశువునకు ఎక్కువగా దురద, మంటపుట్టి అప్పుడప్పుడు తనపండ్లతో గీకుకొంటుంది. బొబ్బలుకూడ పుట్టవచ్చును. క్రమమగ నల్లమచ్చలుగా మారి అవి గ్రుడ్లుపోసి పలుచని ద్రవాన్ని స్రవింప జేస్తుంది. వెంట్రుకలు రాలి పోతాయి. ఈవ్యాధిగిత్తలకు తరచుగా వస్తుంది, పశువుఅప్పుడప్పుడు నుసిమిరియున్నచోట గోడలకు, గుంజలకు, కట్టగొయ్యకువేసి రుద్దు కొంటుంది. పశువు ఆకారముచెడి క్షీణించి కాంతి తగ్గుతుంది. ఈవ్యాధి ముదిరినచో తగ్గుట చాలకష్టము.

చికిత్స

సైంధవ లవణము కలబందమట్ట రసముతో కలిపి రాయాలి.

మేకవదరు వేడియైనది తీసికొనివచ్చి శరీరమునకు మూడునాలుగు పూతలు పెట్టి తరువాత వేడినీటితో కడగాలి

2తులాలు పసుపు, అర్ధసేరు ఆవుపాలతో కలిపి ఒకపూటత్రాగించిన తరువాత అడ్డసరపు విత్తలు, నువ్వులు, ఉప్పు, కొట్టుపసుపు, వెజ్టిపుచ్చ వేళ్ళు, బావంచాలు, జిల్లేడుమొగ్గలు ఒక్కొక్కటి తులము వంతున తీసికొనివచ్చి మైదానా నూరి వేసనూనెతో కలిపి నుసిమిరియున్న చోట రాయాలి మూడవనాడు మేపిపొట్టలో నుండు నెచ్చని వదరు రుద్ది నాల్గనాడు వేడినీటితో శరీరమంతయు కడుగాలి శరీరమంతా వ్యాసించి ఎచ్చలుపడి బాధజెందు నుసిమిరి తగ్గుట చాలకష్టము. కొటాని వాడడు లేక పాలతో ఇంజెక్షను చేయించాలి.

పశువుదేహము ఉడుకెత్తుట

పశువును అతితీవ్రమైన ఎండలో పని చేయించుట వలన అనమయములోనే దాహమెక్కువై శరీరము పుడుకెత్తి యుండుట వలన చన్నిళ్ళతో దేహము కడుగుటవలనజ్వరముసోకుటవలనఎండలో

పనిచేయించుటవలన వ్యాధి కలుగుతుంది. పశువు ఎండలో వుండక
వగప్పుతూ నీడకు పోతూ నీటిలో కూడ పడుతుంది. దేహమంతా
మంట లెక్కుతుంది.

చికిత్స

నూరేకారము 2తుల్యములు నీటిలోకలిపి త్రాగించాలి
చన్నీటిలో గుడ్డముంచి తలకు కొట్టాలి.

శరీరముపైనకూడ చన్నీటి కాపులు తీయాలి. లేక పాకటాల్
వాడాలి.

వెంట్రుకలూడిపోవుట

పశువునకు పెద్దరోగము, జ్వరము గాలికుంటు మొదలగు
రోగాలు తగిలి నెమ్మదించిన తరువాత పశువు ఈనిన తరువాత లేత
దూడలకు దుర్బలత్వముచేత వెంట్రుకలు వూడిపోవుట తటస్థించు
తాయి. పొట్టివెంట్రుకలు కత్తిరించాలి.

లేక వ్యాసులైనచో నీలిమందు తగినంత కలిపి రాయాలి.

లేక ముసాంబ్రము ఘాటు సారాయిలో కలిపి రాయాలి

లేక వెల్లుల్లిపాయలపొట్టు కాల్చి నీమనూనెలో కలిపిరాయాలి.

గోమారులు బుడ్డవుంజులు

ఈ గోమారులు కాలముతువులనుబట్టి పుట్టుతూ మరల
వాటంతటవే పోతూవుంటాయి. కానియివి పశువును పట్టుకొని నెత్తు
రును ఓల్చుటచేత పశువు దుర్బలత్వముచెంది పలువిధ సంకటముల
పాలగుతుంది. కాబట్టి వెంటనే వీటికి తగు చికిత్సచేయాలి. గోమా
రులు బహు ముండిజాతి. వీటికి పశువు శరీరమును తొలుచుకొని
పోవునంతటి శక్తివుంది. ఈ గోమారులున్న పశువును చూచిన మనకు

చాల అసహ్యంగా వుంటుంది. ఈ గోమారులవల్ల రక్తమూత్రంలనే వ్యాధిసోకునని ఇదివరకే ఈ గ్రంథములో చెప్పియుంటిని. పశువు పొదుగుమీదను, కాళ్ళమీదను, కండ్ల రెప్పలమీదను వీలులేని స్థలములమీదను పట్టిబాధించుతాయి

చికిత్స

ఫినైల్ అర్థసేను, ఫ్రెంచి వార్నిషు పావుసేను, కార్బాలిన్ 1తు, గంధకపుపొడి 4తు, వేడినీరుసేను కలిపి దీనిని గుడ్డతో మూచి రాయాలి.

లేక మంచినునె దేహమంతటికిరాచి ఎండలో వుంచితే చావవుగాని ఊడిపోతాయి. కాబట్టి ఈ చికిత్సచేయు పశువును దూరముగా ప్రత్యేకస్థలమందుంచి చికిత్సచేయాలి. లేక ఫార్మసీవారి కంఢూతుని వాడాలి.

హెచ్చరిక

గోమారులున్న కొట్టాలలో పశువునుంచి చిన్న మంట వేస్తారు. ఇదిచాల ప్రమాదకరమైన విషయము. నేను ఈ గోమారుల వలన తగులబడిన కొట్టములకు ప్రత్యక్షముగా చూచియున్నాను. కాబట్టి ఇటువంటి ప్రమాదకరమైన పనులు చేయుటచేత కొన్ని పశువులు కూడ మరణిస్తాయి.

తోకనునిమిరి

పేడ మన్ను మొదలగు కల్మష పదార్థాలు పశువుతోకకు అంటుకొని యుండుట చేతను రైతులు వానిని సరిశుభ్రముగా కడుగక పోవుట చేతను ఈ వ్యాధి కలుగుతుంది. ఒక విధమైన బూజు సంబంధమైన నూక్కుజీవులు తోకలో పలిభాగమున ప్రవేశించి దురదపుట్టించుతుంది. తోక నల్లబడి వెంట్రుకలు పూడిపోతాయి ఈ వ్యాధి పశువు

తోకకుచ్చకు వైభాగానే యుంటుంది. ఇది యెక్కువగా వ్యాపించితే పశువుతోక సరిగా నెత్తలేక కుచ్చతో నటునిటు విసరుకొంటుంది.

చికిత్స

మైలతుత్తము పావుతులము, గుధకము 1 తు, వస 1 తు, వ్యాసులైన 2 తు కలిపి నుసిమిరికి రుద్దాలి

లేక ఒక వంటపిడక తెచ్చి తోకపైనున్న నుసిమిరిపై ఎఱ్ఱబడు నలు రుద్దాలి. తరువాత దానిపైన పసుపుమిగడ కలిపి రాయాలి ఇట్లు రెండుమూడు దినములు చేసిన నెమ్మదియగుతుంది.

పసుపు నల్లేరుతో కలిపిబాగుగా రుద్దాలి.

విషబొద్ది కొబ్బరినూనెలో కలిపిరుద్దాలి.

వెన్నతో ముద్దారుసింగు కలిపిరుద్దాలి.

ఆముదపు పలుకులు నూరేకారము ఉప్పుమెత్త గానూరి పెరుగుతోకలిపిరాయాలి ఛార్మసీవారి కీటారి చక్క-గాపచేసిస్తుంది.

పొడలు-మచ్చలు

పశువు శరీరముమీద గుబురు గుబురుగా ఒకవిధముగ మచ్చ లేర్పడుతాయి కానివీనివలన ప్రమాదముండదు. పశువు ఆకారము చెడుతుంది. వాటంతటవి పుడుతుంటాయి. ఇవిచలిగాలి సోకగనేపోతుంటాయి.

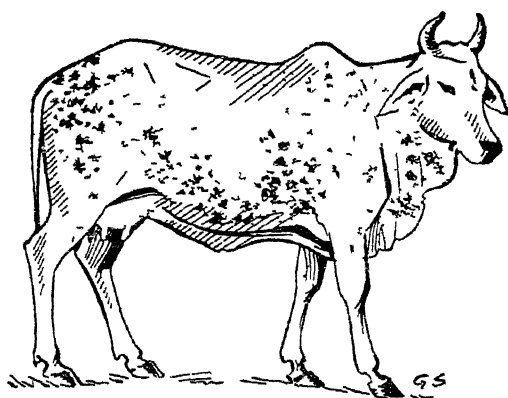
చికిత్స

విభూతి, పుల్లమజ్జిగ కలిపి నాలుగైదు దినములు రాయాలి. మజ్జిగలో పిడక బూడిదకలిపిరాయాలి. ఆవనూనెలో వెల్లుల్లిపాయలు వేసికాచి రాయాలి. వేపాకు కాల్చినబూడిదలో నెయ్యి కలిపిరాయాలి రావిచెక్క-బూడిద కొత్త తడిసున్నముతో కలిపిరాయాలి.

లేక హిలాన్ నువాడాలి

జోరీగలు

జోరీగలు పశువు కడుపు అడుగుభాగాన తదితర భాగములులందు వందలకొలది వేసవికాలపు చివర నినాలాలో ఎక్కువగా కాన్పించుతాయి జోరీగపల్లలను పశువు మ్రింగినపుడు గుండుసూది పరిమాణము గలిగియుంటాయి కాని రెండు నెలలపిమ్మట యవిజూన్ జూలై వరకులో పలయుండి తరువాత మలముతో పాటు బైటకివస్తాయి

ఈ పురుగులు కడుపు లోపలి భాగమునుండి యేమైన హాని చేయనిదీ లేనిదీ పశువైద్య లేమియు చెప్పజాలరు. పశువు శరీరము వెలుపల నివసించే జోరీగలు చర్మముపైన గుడ్డు పెట్టి సంతానభివృద్ధిని పెంపొందించుతాయి పశువు రక్తాన్ని పీల్చుతుంది. ఇవి ఎక్కువగా వుంటే పశువు క్రమేపి క్షీణిస్తుంది పశువు నకు దురదపుట్ట తుంది. ఇవి అంటువ్యాధులను వ్యాపింపజేస్తాయి,

చికిత్స

వీటికింతవరకు సరియైన చికిత్సలేదు.

ఫివైలు భాగము నీరు భాగముల కలిపి దేహమంతట రాయాలి లేక కర్పూర తైలమునుగాని, తారుగాని అయా భాగములందు రాయాలి.

లేక కండ్లాతును వాడాలి.

దోమలు

పల్లపు ప్రదేశములో, మురికి గుంటలలో ఇవి ఎక్కువగా వుంటాయి. వీటివల్లనే పశువులకు అనేక విధములైన వ్యాధులు ప్రబలుతాయి. కాబట్టి వీటినిర్మూలమునకు శిగిన చికిత్స చేయాలి. దోమలు పశువులకు మిక్కిలి హానిని కలిగించు శత్రువులు. కొన్ని దోమలు విషకరమైన కాటుగలవి. ఏనుగుకాలు అనువ్యాధి వీటివల్లనే కలుగుతుంది. కాని వానిని పరీక్ష చేయుట కష్టము. కనుక అన్ని దోమలును విషము గలవని తలంచి జాగ్రత్త తీసుకొనుట యుక్తము. ఈగలవలెనే దోమలకు జన్మపారంపర్య మున్నది. మురుగుకాలువలు, బురద నీలను దోమలకు మిగుల యిష్టము. కుడితి తొట్లలోను, పగిలి పోయిన డబ్బాలోను నీరునిలిచి యుండకుండ చూడాలి.

చికిత్స

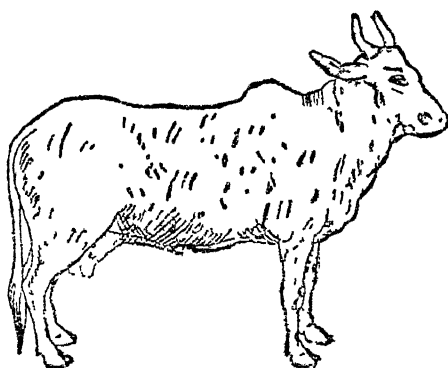
ఆప్రవేశతో కలిపిన చెత్తను తెచ్చి దానితో గవ్వసాంబాణి అమరిశిలగంధకము కలిపి పొగవేసిన మరల సవి రాజాలవు లేక దాల్చిన అరఖు లవంగాం అరఖు నీటిలో కలిపిచల్లిన దోమలురావు

లేక భూతులసిచెట్లను కొట్టములతో కట్టిన రాజాలవు

పేలు

ఇవి మనుష్యుల తలలలోవుండే పేలకంటే కొంచెమెక్కువ పరిమాణము కలిగియుంటాయి. ఇవి కుట్టినచోట దద్దురుపుట్టి చర్మము వాచుతుంది. వానిని తేలికగా చంపవచ్చును. కాని ఈవి తీసివేయుట కష్టము. కొబ్బరిచిప్ప కాల్చినచమురును పేలున్నచోట రాయాలి. లేక వెల్లుల్లి పాయలరసమును రాయాలి.

మిన్నల్లులు

కొన్ని దూడలకు మిన్నల్లులు పట్టిభాధించుతాయి. వెంట్రుకలు రాలిపోయి పుండ్లుపడి దూడ నాకుకొంటుంది. ఈబాధఎక్కువైనకొలదీ దూడచనిపోతుంది. ఇవి పాలదూడలకు తరచుగా పట్టుతూవుంటాయి. మిన్నల్లులు చర్మమునందు రంధ్రము చేసి గుడ్డుకెట్టి ఆగుడ్డుపిల్లలై చర్మముపైదురదను పుట్టించుతాయి ఇవిరోగాలుగల పశువురక్తమును పీల్చి యితరపశువులదేహములలో దీనిని విడుచుటవలనఅంటువ్యాధులు కలుగుతాయి ముందుదూడల బొచ్చు కత్తిరించాలి.

చికిత్స

ఫినైల్ 1 భాగము, నీరు 2 భాగములు కలిపి శరీరమునకు పట్టించాలి.

లేక వేపనూనె 1 భాగము, కిరసనాయిల్ 2 భాగములు కలిపి పట్టించిన వెంటనే తగ్గును.

లేక వేపాకు నీటిలోవేసి మగకాచి ఆనీటితో దూడను కడుగ వలెను. లేక కండ్మాత్రులు వాడాలి.

నలుబదివభాగము

చట్టా చికిత్సలు

సంస్కృతం, తమిళ, హిందీ, యూనానీ, ఉర్దూ, ఒరియా మరాఠీ. మలయాళ, తెలుగు గ్రంథాను కొన్నిటిని సంపాదించి వాటిలోనున్న చికిత్సలను మా పశువైద్యశాలలో పశువులకువచ్చిన ఆయా పశురోగాలకునేను, నా విద్యార్థులు వాడిన కొన్నిముఖ్యమైన చికిత్సలనే ఈదిగువ తెలిపితిని

పెద్దరోగము

వెనురాకు, నేలవేము, అడ్డసరపువేళ్ళు, నల్లేరువేళ్ళు, తెల్లా వాలు సమానభాగాలతో చేర్చి మూడుగొట్టాలతో రోజు కొక మోతాదువంతున వరుసగా రెండుదినములు ప్రథమావధిలోపెట్టాలి

లేక అత్తిపత్తి చెక్క 6 తులాలు, పెద్దవంగపట్ట చెక్క 4 తులాలు, నల్లతున్నచెక్క 4 తులాలు. మెంతిపొడి 3 తులాలు తెచ్చిచూరి సేరు పులిమజ్జిగలోకలిపి త్రాగించాలి.

లేక మెంతిపొడి 4 తులాలు, జీలకర్ర 1 తులం, పసుపు 1 తు ఇంగువ 1 తు, పులిచింతాకులు 4 తులాలు, దానిన్ను, అరటిపువ్వులు కొబ్బరిపువ్వులు కలిపి 5 తులాలు. మామిడి చిగుళ్ళు 2తులాలు కలిపి మెత్తగా నూరి సేరుమజ్జిగలో కలిపి త్రాగించాలి

లేక చేదు పుచ్చకాయలరసం పావుసేరు. నేరేడుచెక్కరసం అర్ధసేరు. కలిపి త్రాగించుము.

లేక అరటిపువ్వులరసము పావుసేరు, సున్నపుతేట అర్ధసేరు కలిపి త్రాగించుము.

లేక పచ్చిదానిమ్మకాయలు - రెండు, కర్పూరం 1 తులం, తాటిబెల్లం 15 తులాలు కలిపి మెత్తగానూరి రెండు వుండలు చేసి పూటకొక మోతాదు ఈయాలి.

లేక చేనుపుచ్చకాయలు రెండు తీసికొని నేరు మేకపాలలో కలిపి త్రాగించుము.

లేక వేపాకులు పసుపు మెత్తగానూరి లోలికి ఈయాలి.

లేక శొంఠి, వాము, నానువారిపాలు, మోదుగపువ్వు సమాన భాగాలు కలిపి కలినీటితో త్రాగించాలి.

పైనచెప్పినమోతాదులు పెద్దరోగము ప్రధమావస్థలో ఒకటి రెండు మోతాదులు ఈయాలి.

దొమ్మలు

కరక్కాయలు, ఉరరికపప్పు, శొంఠి, పిప్పళ్ళు మిరియాలు ఒక్కొక్కటి కితులూపాడిని శేలు చింతపండు రసముతోగాని లేక కేదె పేడరసముతోగాని కలిపి ఎడ్రోన రోగము తగ్గువరకు ప్రథమదశలో ప్రతినాలుగుగంటల కొక మోతాదు ఈయవచ్చును లేక ఉత్తరేశ్వరి సమూలరసమును మేకపాలతోగాని, మేకమూత్రముగాని త్రాగించాలి.

లేక కర్పూరశిలాజిత్తును మెత్తగానూరి మేకమూత్రముతో ఈయవచ్చును.

లేక గంగరేగు ఆకులరసముగాని, చెక్కరసముగాని నిమ్మకాయ పులుసుతో కలిపి ఈయాలి.

లేక దుష్టుపాకు, ఏనుగతుమ్మఆకు, పసరులు పావుసేరు వంతున తీసికొని ఒకతులంకర్పూరం కలిపి ఈయాలి.

లేక నీరుల్లిపాయలు కి తులాలు, తుంగముష్టి 2 తులాలు, దుష్టుపాకు కి తులాలు, మారేడుపండు కి తులాలు, వస కి తులాలు తెచ్చి కలిపి మెత్తగా తగినంత నీటితోనూరి రెండు మోతాదులుగా మూత్రాలు చేసి ఉదయపాముంకాలము ఈయాలి.

లేక ఇంగువ 4 తులాలు, కర్పూరం 2 తులాలు తాటిబెల్లం 20 తులాలు కలిపి రెండు మాత్రలుగాచేసి ఉదయ నాయంకాలము ఈయాలి.

జెబ్బివాపు

వెల్లుల్లి 3తులాలు కరక్కాయలు 2తులాలు, వన 3తులాలు అల్లము 1 తులము కలిపి మెత్తగానూరి శేరు గోరు వెచ్చని నీటిలో కలిపి ఈయుము.

లేక వెదురున్న 3తులాలు సొడవున్న 2తులాలు, వాగు పువ్వు 1తులము, కర్పూరం తులము కలిపి తగినంత సారాయిలో కలిపి ఈయుము.

లేక మారేడు ఆకులు 4తులాలు, కరిగొట్టు చెట్టు వేళ్ళు 3 తులాలు త్రిఫలము 6తులాలు తెచ్చి మెత్తగానూరి శేరున్నర నీటిలోవేసి కాచి వడపోసి అందులో మరల ఒక తులము కర్పూరం కలిపి తగ్గువరకు మూడునాలుగు మోతాదులు ఈయాలి.

లేక నిమ్మనూనె 5తులాలు, కర్పూరం ఒకతులము, అరతులం కలిపి అర్థశేరు నీటిలో కలిపి ఈయాలి.

ఉబ్బిసము

పంచమూల కషాయము అర్థశేరు. జటామాంసి 2తులాలు కలిపి రోజుకొక మోతాదు వంతున వారంరోజులు త్రాగించుము.

లేక చెరుకురసం 3తులాలు, బిల్లుడుగడ్డి 4తులాలు, పైడితం గేడుచెక్కరసం 6తులాలు జటామాంసి 3తులాలు కలిపి శేరున్నర నీటిలోకలిపి కషాయముగా కాచివడపోసి త్రాగించవలెను.

గుండెజబ్బు

కీకలుకాలు 2తులాలు, వెల్లుల్లి2తులాలు వన1తులం, ఆవాలు 1తు, పిప్పలి2తులాలు ఉడకవేసి ముండ్లుతీసిన చేప 10తులాలు,

తెలికపిండి అరవీసెకలిపి అర్ధశేసు మేకపాలతో గాని, రెండుడ్రాములు నారాయితో గాని ఈయాలి.

వాతము

వాతముచే కాళ్ళు వాచియున్నయెడల వావిలి, తంగేడు, బారిజ దిరిశెన నిమ్మ ఆకులపసర్లును, నేయ్యిమా నేడుఆముదమునూనె మా నేడు కలిపి కాచి సగము శెరీరమునకు దుద్ది తక్కినది లోపలికి త్రాగించిన యెడల వాతముతగ్గి వాపులు పోతాయి.

వావిలి, తక్కిడు, దుష్టు పాకు దిరిశెన వేళ్ళు, బారిజచెక్క, తమలపాకులు, మోడి, ఇంగువ, తింగేడు, జిల్లేడుపువ్వులు, గన్నేరు వేళ్ళు, నల్లేరు, వాము, చేపొణితివేళ్ళు, కాకిరాకు సమానభాగములు రోటిలోపేసి దంచుముద్దలుచేసి ఆముదముతో కలిపి పెట్టిన వాతము తగ్గుతుంది.

ప్రత్తి యాకురసము, పుచ్చాకురసము వావిలాకురసము, అడ్డనర పాకుర సము, సంపెంగరసము, తక్కిడాకురసము, చింతాకురసము పల్లేరురసము, తురక వేపాకురసము, దిరిసెనాకురసము మా రేడుపండ్లఊట, మేడిచెక్క రసము, నూనె ఆముదము సమానముగా తీసిమిరియాలపొడి కలిపి పాకముగాచేసి పూటకుపావుశేరు పెట్టినవెటువంటి వాతములైననుతగ్గి పోతాయి.

సక్కవాతము

పసుపురతు తామరదుంపపిసె, బెండవేళ్ళు 2గుప్పెళ్ళు పంచ దార అరవీసె కలిపి2సేర్లు పండినేతితో పాకముగావండి వెలగ కాయంత తీసికొని అర్ధశేరు గొట్టెపాలతో కలిపి 15దినములు పెట్టిన సక్క వాతము తగ్గుతుంది.

నిమ్మకాయంత రాతిసున్నము, పిప్పళ్ళు 1తుకలిపి ఉదయ సాయంకాలములయందు 10దినములు పెట్టిన సక్కవాతము నివారించు తుంది.

నాగులాకు 4వీసెలు, తంకేడాకు 2వీసెలు, గోంగూరబివీసెలు మంచి నూనె 1వీసెడు కలిపి ముద్దజేసి రేపూమాపూ మందువచ్చునరకు పెట్టిన నక్కవాతము నివారించుతుంది.

పచ్చిగోంగూర మణుగు, శొంఠి 10తు మిరియాలు 6తు ఉసిరి పప్పు 7తు కలిపితొక్కి ఒక బానలో వేసి పెంటపోగుగోతిలో వేసి కలిపి యుంచి వారముదినములైన తర్వాత తీసిదినమున కొక వెలగకాయంత ముద్దచేసి పెట్టిన పైవాతము నివారించుతుంది.

తీటవాతము

కలిసీరు అర్ధశేరు బూరుగబంక 4తులములు నువ్వుపువ్వులు నాలుగు గుప్పెళ్ళు కలిపి పెట్టిన తీటవాతము తగ్గిపోతుంది.

గాడిదగడపాకు పసరు అర్ధశేరు రాతినున్నము గుప్పెడు నువ్వుల నూనె పావుశేరు కలిపి తీటకుపట్టించాలి.

మూర్కొండాకుపరగు పావుశేరు గంధకము 1తులము కలిపి రాసిన తగ్గుతుంది.

గోరింటాకుపరగు పావుశేరు పటికపొడి 1తులము పొగాకు రసము పావుశేరు కలిపి రాసిన నివారించుతుంది.

కొబ్బరిచిప్పలు కాల్చి మసిచేసి ఆముడముగో కలిపి రాసిన తీట వాతము నివారించుతుంది.

శిరోవాతము

అశివర 2తులాలు, పిప్పలి 2తులాలు, వస 2తులాలు వావిలి ఆకులు గుప్పెడు, ఉప్పు 4తులాలు, కలిపి నూరి సారాయితో ఈయాలి.

లేక ఇప్పపువ్వు, మంచి గంధపుపొడి, తెల్లకలువ పువ్వులు ఏనుగ సహదేవి ఆకులు సమాన భాగాలు తీసికొని మెత్తగా నూరి ముచ్చిలి గంటలో దుద్దవలెను. దీనినే పాలతో నూరి వడపోసి ముక్కు రంధ్రాలతో పోయాలి.

లేక ఆవాలు గుంటకలగర, సంవివర్ధన కుక్కతులసి ఆకులు మొత్తగానూరి మంచినూనె కలిపి గోరువెచ్చగా కాచి ఎడపోసి ముచ్చిలిగుంటలో మర్థనచేసి కొంత ముక్కురంధ్రాలలో పోయాలి

ఆవాలు ఒకటిన్నర తులము శొరి ఒకటిన్నర తులము హారతి కర్పూరం ఒకటిన్నర తులము గొలిమిడాకు పసులులో కలిపి చెవిలో పోయము.

మఠా:- వాతరోగములు వాస రోగనిదానములు చికిత్సలు వాతలు విప్రులముగా తెలిసికొన నలెననిన ఈ చింతామణిలో చూడుడు.

కడుపుబ్బు

కాల్చినమసి 12తు, శేరు కలిసీటిలో కలిపి త్రాగించిన కడుపుబ్బు తగ్గుతుంది.

వేకువజామున వేసిన పక్షులరెట్ట 6 తు, శేరునీటిలో కలిపి త్రాగించాలి.

దిరిసెనాకుపసరు అర్ధశేరు ఉప్పుచేరెడు, బియ్యపుకలి అర్ధశేరు కలిపి త్రాగించాలి.

పైంధవలవణము 4 తు, వస 2 తు, కోస్తు 4 తు, వెజ్జిపుచ్చ చెక్కరసము 6 తు, కలిపిత్రొక్కి ఆముడముతో తడిచేసితినిపించాలి.

కారింకువ 2 తు కరిధూనము 1 తు గచ్చాకురసము పావుశేరు ఉప్పు 4 తు, కలిసీరు అర్ధశేరు కలిపి త్రాగించాలి.

ఇంకువ 3 తు వెల్లులిపాయలు 4 తు, మరిచిబెల్లము అర్ధశేరు కలిపి త్రాగించాలి. పైచికిత్సలన్నియు కడుపుబ్బులకుమంచివనిచేస్తాయి

విరేచనాలు

కర్పూరము ఒకటిన్నర తు, ఇంగువ 1 తు, శొంఠి ఒకటిన్నర తు, బెల్లము తగినంత కట్టి నూకలజావతో రెండుపర్యాయములిచ్చి రక్తవిరేచనములు కట్టుకొంటాయి.

కవిరి 1 తు, సీనుసున్నము ఒకటిన్నర తు, దాల్చినచక్కపాడి ఒకటిన్నర తు, శొంఠి ఒకటిన్నర తు, కలిపి తినుఆహారములో రెండు వేళల పెట్టిన విరేచనములు కట్టుకొంటాయి.

కవిరి 1 తు, మాచికాముపాడి 1 1/2 తు, నల్లమందు 1/4 తు, పోపు 2 1/2 తు, రెండు వేళల గంజిలో కలిపి పెట్టాలి.

ఉడుకబెట్టిన నీరుల్లిపాయలు 10 తు, కవిరి 1 తు, నల్లమందు 1/2 తు, కలిపి గంజిలో ఈయాలి.

నల్లమందు పావుతులం కవిరి తు, సీనుసున్నము 2 1/2 తు, శొంఠి 1 తు, కలిపి గంజిలో రెండు వేళల ఈయాలి.

మారేడు గుఱ్ఱతో కవిరి రెండుమూడుపర్యాయము లీయాలి. పై చికిత్సలన్నియు విరేచనముల కట్టించుతాయి.

మలబద్ధకము

ముసాంబ)ము ఒకటిన్నర తు, నేలవేము 1 తు, ఉప్పు రెండున్నర తు, శొంఠి ఒకటిన్నర తు, బెల్లము తగినంత కలిపి యిచ్చిన మలబద్ధకము నివారణవుతుంది.

కటకరోహిణి ముప్పావుతు, ఉప్పు రెండున్నర తు, శొంఠిపావుతులంము, ఒకటిన్నర తు, సారాయి 11 తు నూకలజావతో కలిపి త్రాగించాలి.

కారపుపాలు సేరువంతున రెండుపర్యాయములు త్రాగించాలి.

ఉప్పు చేరెడు, మోడుగవిత్తులు 1 తు, గోరు వెచ్చని పసుకేరు కలిపి త్రాగించాలి. పై చికిత్సలన్నియు మలబద్ధకమును పోగొట్టుతాయి.

అజీర్తి

కారము, ఆనపిండి, ఉప్పు కలిపి మూడుగొట్టములు పెట్టిన అజీర్తి, శూలనొప్పినివారిస్తుంది.

చింతపండుపులుసు, కారము, ఉప్పు, ఆనపిండి కలిపి పూలుకు మూడుగొట్టములు పెట్టాలి

మిరపాకు రసము మిరియాలపొడి ఉప్పునూరి కలితో పెట్టాలి. వాము, ఆనాలు, కరిధూపము, ఉప్పు, పంచ లవణములు, ఇంజువ కలిగో కలిపి పెట్టిన శూలనొప్పియు పోతాయి.

వాకుడుచెట్టు సమూల రసములో పంచలవణములు. నెల్లుల కలిగో కలిపి పెట్టును పై చికిత్సలన్నియు అజీర్తిశూలలు నివారింపతాయి.

బలవర్ధకములు

వాతశరీరము కలిగి నునుపుగను బలిసినదిగను డొక్కలుదించు కొని ఎల్లప్పుడుకన్నులవెంట నీరుగార్చుచు కాళ్ళపట్టివేయు ఎద్దులకు కల్లుబెల్లం వీశెడు, మంచి నువ్వులనూనె అరవీశెడు కలిపి జత ఎద్దులకు ఉదయం 10 గంటలకు పెట్టాలి. ఈరీతిగా అయిదు వారములు పెట్టుచు పిల్లిపెరర తొండంగి మిఠపకాడ ప్రత్తివిత్తులు మొదలగునవి నిరాటంకముగా పెట్టవచ్చు

అంతనిక్కాక అతవాతము లేకుండచుండు పశువునకునిక్కాకు వస్తులు పయోగించినప్పుడు నీరుమేత ఎక్కువగా నేవించుచు, తెల్ల వాసునప్పటికి నిర్జీవముగలదిగానుండి నిస్సత్తువతో సుంటుంది. అప్పుడు

యిత్తడికాగునకు కిళాయి వేయించిఅందులో పెట్టతమిధలు వేయించి ఒకఇగన, కల్లుబెల్లము ఒకటిన్నర మణుగు మంచినూ గె ఒకటిన్నర మణుగువేసి కలిపి ఒకవారము నిలునయించి స్ర్తిడినము అరవీసెపరి మాణము వంతున పైసచెప్పిన లక్షణములుగల ఎద్దునకు పెట్టినయెడల బాగుగా బలియును.

రత్నాపురి గుగ్గిలము వీసెడు, ఎంచినూచెవీసెడు, తాట బెల్లం వీసెడు, గవ్వసాంబ్రాణి వీసెడు. తెచ్చి ముందునూనెలో గుగ్గిలపు పొడి కొద్దికొద్దిగా కలుపుచుండాలి. తేలియెడల గడ్డకట్టును. అందులో తాటిబెల్లము కలిపి తిరువాత నాంబ్రాణి డబ్బాలో వారముదిన ముంచుచి తమపరి వారముదినములు ఈమందును జతయెద్దులకు పెట్టాలి. పైచుండుతో శేరుగాని అడ్డెడుగాని, మిశపిండి కలపి పెట్టిన మిగులమంచిది

కడుపులోని వాయువును పోగొట్టునవి

సోపు2తు, ఏలకులు 2తు జీలకర్ర తులమున్నర శొంఠి,తులమున్నర కలిపి తినుఆహారంలో పెట్టాలి.

ఇంగువ2తుకర్పూర తైలము5తుఅవిశనూనెలర్థశేరుకలిపి త్రాగించాలి
సారాయి10తు, ఉప్పు 10తు, ఇంగువ 1తు, గోరువెచ్చిని నీరు శేరున్నర కలిపి త్రాగించాలి

ఏలకుల2తు, లవంగాలు అరతులం శొంఠి తులమున్నర సోపు 1తు,జీలకర్ర తులమున్నర కలిపిదాణాలో పెట్టాలి.

దాల్చినచెక్కపొడి 1తు శొంఠితులమున్నర మిరియాలు1తు సోపు1తు తినుదాణాలో పెట్టాలి.

ధనియాలు నాలుగున్నరతు సోపుఒకటిన్నరతు జీలకర్ర 1తు శొంఠి 1తువాముగిద్దెడు కలిపి తినుఆహారములో కలిపి పెట్టాలి

మెంతులు కితు మిరియాలు తులమున్నర ఆవాలు 1తుఉప్పు గిద్దెడుకలిపిపెట్టాలి.

వెల్లుల్లి 4తు, ఇంగువ తులమున్నర ఉప్పు తులమున్నర శొంఠి
1 తు, బెల్లపునీటితో కలిపి పెట్టాలి

పిప్పళ్ళు 1 తు, శొంఠి 1 తు పసుపు తులమున్నర లవంగాలు
తులమున్నర ఉప్పు రెండున్నర తులములు కలిపి పెట్టుము.

మూత్రరోగములు

నీరుల్లిపాయలరసమును నీరు చురుకునకు యిచ్చిన తగ్గుతుంది.
సూర్యక్షారమును నీటిలోకలిపి యిచ్చిన నీరుచురుకు తగ్గుతుంది
పెద్దనల్లేరు సమూలరసమును యిచ్చిన మూత్రకోశములోని
నొప్పి, మంట, వేడి, శుక్లనష్టము తగ్గుతుంది

ధవీయూలచూర్ణమును గాని పచ్చికొతిమీర ఆకునుగాని
యిచ్చిన మూత్రము నెంట ఇంద్రియము పడుటను కట్టించుతుంది

మంచిగంధమును యోజిలిచ్చిన వీర్యనష్టము తగ్గుతుంది.

రెంపలివేళ్ళ రసము కలిసికొని కలిపి ముక్క రంధ్రములలో
పోయాలి

తెలికపిండిని మోరుగనీరు కలితోక లిపి పెట్టాలి.

శొంఠి పిప్పళ్ళు మిరియాలు సమానభాగములు తీసికొని కలితో
పెట్టిన దగ్గు వగర్పు కట్టను.

దిరిసెనాకు పసరు, బెల్లవావిలాకు పసరు, కలిపి ప్రతిదినము
పెట్టుచుండినయెడల తగ్గును

నీరుల్లిపాయలరసము అర్ధశేరు మజ్జిగ అర్ధశేరు కలిపి
త్రాగించాలి

రాగిచెక్కరసము అర్ధశేరు పచ్చిపాలు అర్ధశేరు కలిపి
నాలుగుదినములు త్రాగించాలి.

జెలికపిండి అరవీసే, ఆవుపాలు అర్ధశేరు, గంజి అర్ధశేరు, కలిపి త్రాగించాలి.

ప్రతికాయలు గుప్పెగు ఆవుపాలతో నూరి త్రాగించాలి.

మూర్కొండాకు వశరు ఒక్కొక్కముక్కురంధ్రములో 10 చుక్కలు వేయాలి

దగ్గు, జలుబు

ఇంగువ 6 తు, అల్లము 2 తు, కలిపి నూరి తినిపించాలి.

నీరుల్లి పాచులు దాహము పెట్టినట్లుగా తినుపించాలి.

అడ్డసరపాకు రసముతో తేనెకలిపినాకించాలి.

ఇంగువ ఒకటిన్నర నవాసాగరము ఒకటిన్నర తు, కర్పూరము ఒకటిన్నర తు, యష్టిమధుకము 3/4 తు, బెల్లము తగినంత కలి నాకించాలి

కర్పూరము, యష్టిమధుకము ఒకటిన్నర తు, ఇంగువ 1తు, తేనె తగినంత కలిపి అప్పడప్పడు నాలుకకు నాకించాలి.

కృష్ణతులసి ఆకులు అరగుప్పెడు, మిరియాలు అర తు, శొంఠి అరతులం, తమలపాకులు 6 కలిపి నూరి తేనెతో నాకించాలి.

వగర్పు

వస, శొంఠి, పిప్పళ్లు, పసుపు, మిరియాలు ఒక్కొక్కటి పావు తులమువంతున నూరి ముక్కురంధ్రములలోనికి నశ్యము చేయించాలి.

అడ్డసరాకుపసరు మానెడు, శొంఠి 8 తు, పసుపు 3 తు, మిరియాలు 4 తు, కలిపినూరి నాలుగుదినములు త్రాగించాలి.

కలివీరు పావుశేరు, వెంపలి ఆకురసము 3 తు, కలిపిముక్కురంధ్రములలో పోయాలి.

మోదుగాకుపశులు అర్థశేరు. తెలికపిండి సవాశేరు కలిపి త్రాగించాలి.

దుఘ్నిపాకు గుప్పెడు దిరిసెనాకులు గుప్పెడు, పసుపు అరతులం నల్లేరు 3 తు, కలిసీరు అర్థశేరు కలిపి త్రాగించాలి

దుఘ్నిపాకు పసుపు ఆముదము కలిపి వండిపెట్టిన తగ్గును.

జ్వరమును తగ్గించునవి

వసపొడి రెండున్నర తు, నేలవేము కనాయము రెండున్నర తు వేసినీరు శేరున్నర కలిపి త్రాగించాలి

సవాసాగరము ఒకటిన్నర తు, ఉప్పు 10 తులములు నీరుశేరు కలిపి త్రాగించాలి.

గచ్చపప్పు 1 తు, మిరియాలు 1 తు, లవంగాలు ఒకటిన్నర తు, కలిపి తినుఆహారములో పెట్టాలి.

కంటిపొరలకు

తెల్ల గల్లెకుశేరు 4 తులాలు ఆవుసాలు 2 తులాలు కలిపి మారి ఆముందు మెండుగాచేసి కొంచెము ఆరచిచ్చి కండ్లపొరలకు అప్పుడప్పుడ పట్టించిన తగ్గును

లేక ఆముదపు ఆకులరసం 1 తులం, ఉప్పు అరతులం కలిపి కంటిపువ్వులకు, ఎరుపులకు, పొరలకు పట్టించుము

లేక మిరియాలపొడి అరతులం దొండాకుపశులు 3 తులాలుకలిపి కంటిపువ్వులకు పట్టించుము

రేజీకట్టి

నందికర్ధనపువ్వులు 4, ఇప్పపువ్వులు 4, మంచిగంధపు పొడి 1 తులం కలిపి మెత్తగానూరి అప్పుడప్పుడు కండ్లలో పెట్టుము

రొమ్ముపట్టు

మంచినడినయస్సులోనున్న అనగా మొదటి సారి గుడ్డకొరకు వచ్చిన పెట్టనొకటి, దాల్చినచెక్క 5 తు, ఏలక్కాయలు 2 తు, లవంగాలు 2 తు దుంపసనుపుకొమ్ములు 5 తు, ధనియాలు పావుసేరు' అల్లము 5 తు, వాము సోలెడు. నువ్వులనూనె అరవీసె తెచ్చి సదరు వస్తువులన్నియు మెత్తగా కొట్టవలెను కోడిబొచ్చుతీసికాల్చి కాళ్ళ భాగాములు తీసివేసి మిగిలినది రోటిలోవేసి మెత్తగా త్రొక్కి ఎముకలు తీసి అందులో పైచూర్మమును నూనెలో కలిపి మెత్తగా దంచి ముద్దలుచేసి సాయంకాలము పెట్టవలెను. ఈ మందు పెట్టిన రాత్రి నీరు పెట్టరాదు. ఇట్లువేసిన సమస్త వాతకోగములు హరించు తాయి (అనుభవము)

నువ్వుపిండి, తాటిబెల్లము, ఉలవ కలిపి, కోడిపెట్ట కొవ్వు సమానభాగములు రోటి వేసి దంచి కోడిగుడ్డంత రెండువేళల పెట్టుము.

ఉప్పిచెక్క, పసుపు, ఉలవపిండి కలిపిపెట్టిన తగ్గును.

తాటిబెల్లము, జిల్లేగుపట్ట కలిపి దంచిపెట్టిన తగ్గును.

అర్చుపట్టు

పశువుముక్కుకొననుండి తోకచివరవరకు త్రాడుతో కొలిచి ఆత్రాడును చెరిసగముచేసి ఆసగముతో దాని ముక్కుకొననుండి కొలువగా నది ముగిసెడి చోటునకు వాతవేసిన తగ్గును.

దొండాకుపరదు వెన్న తోకలిపి అశ్విభాగమునకు మర్దనచేసి తవుడువేయించి కాపులు కాయాలి

పంచెచముదు అప్పుడప్పుడు రుద్దుచుండాలి

ఆరంభములో నెన్ను భాగమును నెన్నతోరుద్ది చిన్న ఉల్లి పాయలు జిల్లేడాకులు పొట్లములుకట్టి ఆముదములోముంచి కాకవేసి నెన్ను భాగమునకు కాపులుతియ్యవలెను.

చెవిరోగములు

నిమ్మకాయరసము 2 తు, గవ్వనున్నము అకతులము కలిపి చెవిలో పోయుము.

ఉత్తరేణి సముద్రపుభస్మము కాల్చినపొడి 2 తులములు నూనె 4 తులములు కలిపి పోయుము

వావంటాకు ఉప్పులో దంచి రసముతీసి చెవిలో పోయుము.

గవ్వనుకాల్చి భస్మముచేసి మురగముతో కలిపివేసిన తగ్గును

ఉండె తొలగఁట

ఆముదపుసప్ప సోలెడు, రాతినున్నము 16 తులములు తెచ్చి మెత్తగానూరి ఉండెను సరిగాలాగి పట్టువేసి నాలుగు దినములుంచిన తగ్గును.

ఉండెను లాగి జారిన భాగముచుట్టరక్షలుపెట్టుము.

శొంఠి 4 తులములు పిప్పళ్ళు 1 తులము మిరియాలు 1 తులము ఉమ్మెత్తాకుపసుగు అర్థసేను తేనె 4 తులములు కలిపి మర్దించుము

కాలిన బొబ్బలు

గాడిదగడపాకురసము రాచి పిడకఱుడిదచల్లుము

నవనీతము ఆరగా ఆరగా రాయుచుండుము

తిప్పతీగెరసము పూయుము.

కొబ్బరినూనెలో నున్న పునీరుపోసి తరచిన వెన్నవలెనగును. దీనిని ఆరగా ఆరగా పూయుచుండుము.

పాతనున్నమును పెరుగుమీదతేట కలిపి రాయుము.

గోరింతచెక్క కషాయము రాయుము.

నీలిమందును నీటిగా కలిపి రాయుము.

పురుగులుపడిన పుండ్లకు

బారిజపాకురసము గుప్పెడు, ఉప్పు 2 తులములు, మిరియాలు 1 తులము, తెచ్చి గుమ్మపాలతోనూరి పురుగులు పడిన పుండ్లకు పట్టించుము.

మిరియాలు 1 తులము సైంధవలవణము 1 తులము గాడిదగడ పాకుతోనూరి పుండ్లకు పట్టించుము.

ఆముదములో కొత్త రాతినున్నమునూరి పుండ్లకు పట్టించుము.

పొగాకు, కరిధూపము, పొట్లాకు నూగు, రాతినున్నము ఆనపాకు సమానభాగములుగానూరి గాయములకు పట్టించుము. సీతాఫలపాకు గుప్పెడు, రాతినున్నము 1 తు, చేర్చినూరి పుండ్లకు పట్టించుము.

హారతికర్పూరము కరిధూపము చేర్చి పెట్టుము.

వస, కరిధూపము, నున్నమునూరి వేయవలెను.

చేపుటకు

అడ్డనరపాకు 2 గుప్పెళ్లు ఉప్పుచేరెడు జీలకర్ర 1 తులము సుగంధపాలు 4 తులములు నూరి అడ్డెడుమజ్జిగలో కలిపి త్రాగించుము.

చేఱొణితాకు 2 గుప్పెళ్లు తెల్లఆవాలు 1 తులము ఉప్పు చేరెడుపు లిచల్ల అర్ధశేరు కలిపి త్రాగించుము.

బంధము వేయనీయక పొడుచుచూ దూడను దగ్గరకు చేర
నీయక గంతులు వేయుచుండు పశువు పొదగునకు పుల్లతీగరసము
రాసిన చేపువచ్చి పాలను పిండుకొననిచ్చును.

పాలు యీయక తిప్పలుపెట్టు పశువునకు నయ్యి పావుశేరు
గోధుమగంజ అర్ధశేరు గంజశేరు కలిపి 4 దినములు పెట్టము

కనెర కోమలి తీగరసము పావుశేరు తెలికపిండి సవాశేరుకలిపి
శరీరమునకు రాయుము.

మలివిండి

ఆముదములో చిత్రీమూలపు పొడి కలిపి కట్టినతగ్గును.

శొరి, పిప్పళ్ళు, మిరియాలు, చిత్రీమూలము కలిపి నూరి
ఆముదముతో వండి గోరువెచ్చనిది కట్టవలెను.

దుష్టుప్ప, వేళ్ళు మిరియాలు నూరి రసము తీసి ముక్కులలో
పిండుము.

గొలిమిడిఆకు మిరియాలు మెత్తిగానూరి నీరుడతో వండికట్టిన
తగ్గును

ఆముదములో నాచింటాకు శొక్రిక్కి పాకముచేసికట్టవలెను.
బర్రెపేడలో, చెంచలిఆకు వండి కట్టినతగ్గును

ఉంగిడి

వలికలిగో దుష్టుపువేళ్ళునూరి నారముతీసి ముక్కురంధ్రము
లలో పోసి కన్నులకు ఇంగువ పెట్టినతగ్గును.

నల్లేరుచిగుళ్ళు దవుడలగో పెట్టికొరికించవలెను
పులికలిగో ఉప్పు నల్లేరుకలిపి తొక్కి పెట్టవలెను.

కొమ్ములకు నూనెవత్తులుచుట్టి కాల్చి జాముసేపుంచినతగ్గును.
కుంకుడుకాయ గంధము కన్నులకు పెట్టవలెను.

నిమ్మపండ్లరసము కలిపి మూడుగొట్టములు పెట్టవలెను.

చిరిచెట్టు గంచి రసము తీసి పులికలితో మూడుగొట్టములు త్రాగించాలి

చింతపండుపులుసు మూడుగొట్టములు పెట్టినతగ్గును.

దీపపుకొడిచే జిల్లేడువత్తి వొట్లములుగా కట్టి చమురున కాచి మూడున పెట్టినతగ్గును

మావి పడుటకు

తగ్గెడు నువ్వులు త్రొక్కి సేనునీటిలో కలిపి పెట్టుము.

పులిచల్లలో కందదుంపచూరి కలిపి పెట్టుము

ఆముదము సవాశేసు త్రాగించుము.

సెవగలు నానబెట్టి పెట్టుము.

మావి తనినచో

అనుములు పావుశేసు, పచ్చిపుచ్చాకుపసరు అర్ధశేసు. మజ్జిగ శేసు కలిపి త్రాగించాలి.

నామూరసము అర్ధశేసు, ఉప్పుచేరెడు, ఆముదపుంపు గిడ్డెడు శేసు బియ్యపునీటిలో కలిపి త్రాగించవలెను

చూలు నిల్చుటకు

కరివేపాకు గుప్పెడు వరిబియ్యము గుప్పెడు కొర్రలు 2 గుప్పెట్లు కలిపి నూరి 15 దినములు పెట్టుము.

వెలిగారము 4 తులములు మజ్జిగ శేసు కలిపి 2 దినములు త్రాగించుము.

తోక నుసిమిరి

ఉప్పు 2 తులములు ఆవాలు అరతులము అల్లము 1 తులము కలబందపసరు పావుశేసు, పులికలి శేసు చేర్చి మూడుదినములు పెట్టుము,

పిచ్చికుసుమాకు పసరు 10 తులములు నీలిమందు 1 తులము చేర్చి నుసిమిరికి అప్పుడప్పుడు రాయుచుండుము.

తోక గురుజు

తోకచివర సరికి నెయ్యికాచి వేడిగానున్నపుడు ముంచవలెను
కుసుమఆకుచూరి తోకచివర రాసిన నెంట్రికలు వచ్చును.

అల్లము ఉప్పు పులిచల్లలో చేర్చి రాయుము

అల్లము కలబంజగుడ్డు ఆవసిండి మెత్తగానూరి పులిచల్లలో
మరగనిచ్చి చినమనకు మూడుగొట్టములు పెట్టవలెను

దృష్టిదోషము

పశువునకు దృష్టిదోషము తగిలిననెంటనే జొన్నలు వేపాకు
ప్రీతిగింజలు ఉప్పు తెచ్చి పశువునకు దిగతుడిచి నిస్వలో పోయుము.
దృష్టిదోషము పోవుటకు త్రాళ్ళు వేయుటకూడ మంచిది.

చర్మరోగాలు

కుప్పింటాకురసము 5 తు, నున్నము 1 తు, నిమ్మరసము ఒకటిన్నర తు
కలిపి నుసిమిరి తామర గజ్జికి రుద్దాలి.

కవిరిని తేనెతో కలిపి పుండ్లకు రాయాలి.

పొగాకుపొడి ఒకటిన్నర సీతాఫలపాకుపొడి 10 తు కర్పూరము
ఒకటిన్నర తు, కలిపి దుర్వాసన వేయుపుండ్లకు పట్టించుము.

నీలిమందు 1 తు, గంధకము 1 తు వ్యాసలైను 4 తు చర్మ
రోగములకు వాడాలి

నువ్వులనూనె కిరోసనాయిల్ కలిపి రాయాలి.

గాడిదగడపాకుపొడి ఆముదముతో కలిపి రాయాలి,

కృష్ణతులసిఆకురసములో నిమ్మరసము కలిపిరాయాలి.

సహదేవ పశువైద్య షార్మసీవారి మందులు వీటినిప్రీతిరైతు
ప్రీతిగ్లకు డెవెలప్ మెంట్ తెప్పించుకోవాలి.

లేహ్యములు

జంతురక్షిణి (అమరపరిధ)

పానుడబ్బా రు.కి-0-0

4 పెద్దపశువులకు-5 చిన్న పశువులకు సరిపోతుంది

జంతువులను రక్షించాలంటే శాస్త్రోక్తముగా తయారైన ఈ జంతురక్షిణినే వాడాలి. ప్రభుత్వపశువైద్యటీకాల్లో మాదిరిగాముందు గనే మంచిపశువులకు వాడిన అంటురోగాలను రానీయక నూత్నజీవులను చంపుటకు నిరీక్షించుచుండును. పశువులకువచ్చే పెద్దరోగము దొమ్మలు, గురక, జెబ్బవాపుమున్నగురోగాలకు చక్కగాపనిచేస్తుంది చూడిపశువులకు కూడఃరభ్యంతరంగా వాడవచ్చును రోగముపోకిన ప్రారంభదశలో ఈమందును వాడినపనిచేస్తుంది తగువాత యిచ్చిన ప్రయోజనములేదు మందుయిచ్చినతరువాతవరుసగా ఆపశువుముక్కునకు పంది చమురుగాని యూకలిప్టస్ ఆయిల్ గాని కొద్దిగారాసి నూలుగైదుదినాలు సాంబ్రాణి ఘృతం కేస్తూవుండాలి పెద్దరోగములో పానుడున్నయెడల ఫార్మసీబేల్ పొడగును వాడాలి. గ్రామాలలో అంటురోగాలున్నవనిఅనుమానముగా వున్నపుడు ముందుగనే ఫార్మసీకి వ్యాసితెప్పించుకొనాలి పాను, అరపాను మాత్రంపంపరు. రెండు పౌనులనుంచి ఎంతవరకైనా పంపుతారు. ఎక్కువపశువులకు కావలసినపుడు మీదగ్గర రైల్వేస్టేషన్ తెలుపాలి. తేనివో పోష్టులో పంపుటకు వీలులేదు. పైరోగాల నిదానాలు, చికిత్సలు కావలసినపుడు మీ పంచాయితీలోగాని, మీ గ్రామ రైతులదగ్గర నుండే అనుభవ పశువైద్యచింతామణి చూడండి. వివరాలన్నీ తేటతెల్లమగును.

స్వర్నాసవ

(సువర్నాసవ)

(పానుడబ్బా) రు.కి-0-0

దీనినే సువర్నాసవ అంటారు మనపశువులకు వచ్చే గాలికుంటు నోటిగాలి, గాళ్ళు అనే అంటురోగము వచ్చినపుడు రైతులు పశువు

లకు ప్రమాదము రాకపోయినను పనిపాటలు పాడగునని భయపడుతారు అందుచేత ఈవ్యాధిగ్రామములో నున్నదని అనుమానమున్నపుడు ముందుగనే ఈసువర్నాసవను తెప్పించుకొని మంచిపశువులకు వాడిన చక్కగా పనిచేయును. ఈరోగంకో కలిగేపుండ్లకు, కార్నేకునుగాని, హిలాన్ నుగాని చెర్చారినిగానివాడాలి. ఒక్కొక్క పశువునకు 4 నుంచి 6 తులాలవరకు వాడవచ్చును.

(కనక) కనకాసవ

(పౌనుడబ్బా) ౫ కి-0-0

దీనినే “కనక” అంటారు. శ్వాసరోగాలను తగ్గించాలంటే కనకాన్నే వాడాలి. గుండెవగర్పు, వాతవగర్పు నక్కవాతము లేకకసిమిరి దగ్గు, ముకుబలతి మున్నగురోగాలకు చక్కగా పనిచేస్తుంది. పూటకు 4 నుంచి 6 తులాలవరకు నీరుల్లి రసముతోగాని అడ్డసరపాకు రసముతోగాని, జమ్మిరకు రసంతోగాని ఉదయ నాయంకాలమందు ఈయాలి. దీర్ఘముగా బాధపడుచుండే రోగాలకు ఎక్కువదినాలు వాడాలి. గానఘోషానీ పారికి వ్రాసి వివరాలు తెలిసికోవాలి.

అర్కములు

వాతారి అరఖ (లికగ్నయిజ్జ)

పాను సీసా ౫. 2-8-0 , అరపాను ౮. 1-8-0.

ఇతర నకలు మందులకు మోసపోక ఘోషానీవారి సీలున్నదానినే తెప్పించుకోవాలి. ప్రతి రైతు తన పశువునకు వాతము చేసినదని అనుట ఎల్లరకు తెలిసిన విషయమే పిల్లిపెసర, తవుడు పొట్టు ధాన్యములు, కృత్తిగు వదార్థములు, అతిగా పెట్టుటవల్ల కాళ్ళు ఎప్పుడు, కాళ్ళ కలకలు, కాళ్ళ పావులు, జీర్ణరోగములు చూడి పశువుల ఈమకొని పోవుట, రేజీకటి, పాడిపశువులు, వట్టిపోవుట, మున్నగు రోగాలు సంభవించు చున్నవి. ఇంకను దూడలకు

అజీర్తి చేసినా, దూడల కడుపులో ఎలిక పాములు, నులిపురుగులు ఉత్పత్తియైనా. పాడిపశువులు ఎగచేపుకొన్నా వాతారిని పాడిన నైద్యులతో నిమిత్తిం లేకుండా చక్కగా పనిచేయును.

ఉదయ సాయంకాలములందు శేరు గోరు వెచ్చని నీటిలో ఈ వాతారిని 4నుంచి 6తలముల వరకు కలిపి ఈయాలి ఇంకను అపుసరమున్న అల్లపురసంతో కలిపి ఈయవచ్చును.

వాతాంకుశము

పాను సీసా రు 3-0-0

రాయలసీమ, నెల్లూరు, గుంటూరు, హైదరాబాదు ప్రాంతాలలో నున్న కొన్ని తాలూకాలలో దీర్ఘవాత రోగము దీర్ఘవాయు పట్టు అనురోగము పశువులకుసోకి బాధపడుట ఎల్లరకు తెలిసిన విషయమే ఆయా తాలూకాల సెలయేర్లు నూటబావులు, దిగుడుబావులు పారిశ్రామిక కేంద్ర స్థలాలలో నుండే స్థలాలలో “ప్లోరాను” అను లవణపదార్థ ముత్పన్నమగుచున్నది. ఈప్రాంతాలలో నుండు నీటిని ఆఉష్ణనీటితో కలిసియుండు పచ్చికను, మట్టిని తినుటవల్ల ఈ వాత రోగములు కలుగుచున్నవి

ఎద్దులకు, గేదెలకు, కోడెలకు ఈవ్యాధిసోకి కీళ్ళనొప్పులు, కీళ్ళ కలకలు కీళ్ళరోగములు కలిగి ఎముకటవాపు, పోటు, నొప్పికలిగిజెబ్బలు వానినటులనుండుట, కాలిగిట్టలు పెరుగుట, కాళ్ళుపట్టుట అప్పుడప్పుడు తీవ్రద్వారము, నల్లకప్పువేయుట మున్నగు లక్షణములుండి పశువులెంతో బాధపడుచున్నవి

ఈరోగమునకు మాఘార్ద్రసీచేతియాలు చేయబడిననువర్ణ వాతాంకుశమను అర్కమును ఉదయమున వాతారి చూర్ణమును సాయంకాలమున వేళల ప్రకారము ఈయాలి. దీర్ఘరోగమైనందును

చాలకాలము వాడాలి ఇంకను సలహా కావలసినమా ఘోరమీకి తెలుపుచుం
డాలి కీళ్ళవాపులకు, నొప్పిలకు ఘోరమీవారి స్పెయిన్ కిల్లరును రుద్దు
చుండాది.

పశురక్షామృతము

పాను సీసా రు 3-0-0

ఆపత్కాలములో ఏరోగమైనది తెలియక భయపడే సమయ
ములో తమపశువులను రక్షించేది పశురక్షామృతమని గ్రహించాలి.
అన్నిరకముల గోగలకు దీనిని కడుపులోనికి ఈయవచ్చును. ప్రమా
దంచేయదు వ్యాధి గుణాలను తగ్గించితే తగ్గించుచుండుది. లేదా ఏరోగ
మైనది తెలిపేగొప్పగుణం ఈరక్షామృతం జంతు రక్షిణితో పాటు
ఈరక్షామృతంను డ్రగ్గరవుంచుకోవాలి.

మోతాదు 4 నుంచి 10 తులాలవరకు.

కాలాగ్ని

పాను సీసా రు 3-0-0

ఇదియొక విచిత్రమైన మందు ఇతరరోగాలలో నిష్పత్తువుగా
నున్నపుడు ఉష్ణముతగ్గి శరీరము చల్లబడినప్పుడు, ఉష్ణము తీచిముగా
నుండి ఆయాసము కలిగినపుడు కాలాగ్నిని ప్రతి 4 గంటలకు
10 తులాలమందును పేరు గోరువెచ్చని నీటిలో గుణము యిచ్చేవరకు
కలిపి త్రాగించాలి

శూలకురార్

పాను సీసా రు 2-8-0

ఈ అర్కము ఆంగ్లేయ వైద్యులు వాడు అల్కలైన్ మిక్చర్
కంటే కూడా ఎక్కువగా పనిచేస్తుంది. ఎంతోమంది వాడిరి. జ్వరము
లకు, శూలరోగములకు, దీర్ఘవాతములకు చక్కగా పనిచేస్తుంది.
మోతాదు 4 నుంచి 6 తులములు.

చూర్ణములు

వాతారిచూర్ణము

పాను ప్యాకెటు రు 2-8-0

ఈ చూర్ణములో శాస్త్ర సమ్మతముగు ఓషధులు 24 వరకు కలిసినవి దీర్ఘవాత రోగములకు, మామూలు వాతములకు ఈపొడి అద్భుతంగా పనిచేస్తుంది. ఎంతోమంది రైతులు ప్రశంసించిరి. ఈపొడిని పూటకు 6 తులాలు తీసుకొని తగినంత తాటిజెల్లంతోగాని, గోరు నెచ్చని నీటితోగాని యిచ్చిన అమోఘంగా పనిచేస్తుంది.

పశు బలవర్ధని

పాను ప్యాకెట్టు రు 2-8-0

పశువులకు బలముకలిగించే దాణాలు పెట్టటప్పుడు తప్పక ఈ పొడిని పూటకు 5 తులాలు కలిపి వాడిన సరములకు సత్తువనిచ్చు తుంది. ఎంతమేషినను నిస్సత్తువుగానుండే పశువులకు దాణాలోగాని జెల్లంలోగాని కలిపియిచ్చిన చక్కగా పనిచేస్తుంది.

పశు మిశ్ర

పాను ప్యాకెట్టు రు 2-8-0

కడుపునొప్పి, కడుపుబ్బ, గర్భశూల, గర్భవాతము, తదితర శిరాలకు 6 నుంచి 12 తులాల పొడిని కారపుపాలతోగాని, జెల్లంతోగాని, గోరు నెచ్చని నీటితోగాని ఈయవచ్చు.

క్లిరోజిన్

పాను ప్యాకెట్టు రు 2-8-0

పశువులు ఈనినతరువాత పాలుపడనపుడు తక్కువగా యిచ్చు చున్నపుడుగాని, పాలశేష్ట నాలుకసెల, పొదుగువాపులతోగాని,

ఈ పోడిని ప్రతిపూట 6 తులములు తీసికొని తగినంత బెల్లముతోగాని, కుడితిలోగాని, దాణాలోగాని ఈయాలి. ఇంకను పాలుఎక్కువ కావలెనన్న సోలెడు ఉలనలు నాంవేసి అందులో 8 తులాల శీలకర్ర క్షీరోజన్ 4 తులములు కలిపి మెత్తగా రుబ్బి కుడితిగా పోయవచ్చును ఇది ఎంతకాలము పెట్టినను యిబ్బుగిలేదు. రైతుయొక్క ఆర్జనశక్తిని బట్టివాడాలి లేదా 3 పౌనులు శనగపండ్లి, 12 పౌనుల మెంతిపిండిలో 1 పౌను క్షీరోజన్ కలిపి ప్రతిరోజు దాణాలోగాని, కుడితిలోగాని రెండుమూడు గుప్పెట్లు వేసిన పాలువృద్ధియగును.

విబో

గర్భక్షక

అర పౌను ప్యాకెట్టులు 2-8-0

దీనినే గర్భక్షక అందురు. పశువులు చూడిలో నున్నప్పుడు సరయగు పోషక లేక బంధీకముగా నుండుట, బోపలపెండముకూడ నృన్దిగానగుట, వాతము, మిల్క్ స్తకము, కొంప మారము నెంబ తెలుపు లేక ఎరువు మైలంపుట ఆరవ నెలలో గాని నెలలుతక్కువగా ఈనుతుందని అనుమానముగా నున్నప్పుడు చూడిలోనే మేము కనపడినపుడు పశువు కట్టి వెంటనే చూలు నిలువ నపుడు ఈమందు చక్కగా పనిచేయును. ఏటి వివరాలు ఫార్మసీ వారికి తెలిపిన చక్కని సలహాలీయగలరు. ఈ మందు తోపంచదార కలిపి ఈయాలి.

బేల్ పోషరు (బిల్వ)

అరపౌనులు 2-8-0

దీనిలో అభిని, బిల్వఫలాల చూర్ణము, ఇంకను అవణ క్షార ములుకలియును పశువులకు కలిగే ఎట్టి రోగములో వచ్చె విరేచన ములు రక్తవిరేచనములు మున్నగు రోగాలకు తగినంత నేరేడు లేక తుమ్మచక్కతో శాస్త్ర సమ్మతముగా కాచిన కషాయముతో

4 నుంచి 10 తులాలవరకు వ్యాధియొక్క ఉద్భవనుబట్టి ఈయాలి ఎక్కువ, తక్కువలుగా ఉపయోగించక జాగ్రత్తగల మోతాదులు ఈయాలి.

గర్భక (గర్భధారి)

అరపాను రు 2-8-0

వంధ్య పశువులకు ఈ మందును ముండలము రోజులు వాడిన తప్పక చూడియగును సలహాకొరకు ఘోరస్థికి వ్రాయాలి ,

సాన్టాల్ (వర్ధిని)

అరపాను రు 2-8-0

మూత్ర రోగాలకు మురిపెమైన దీవ్యావధము రక్తమూత్రము నీరుచురుకు, మూత్రశూం శుక్లనష్టంలకు పనిచేయును శీలామేహ వాతం ప్రారంభదశలో పనిచేస్తుంది పుచ్చబుడ్డబద్ధలైకండ్లు పీకుకొని పోయినపుడు ఈమందును వాడనేవద్దు. ఈచూర్ణమును ప్రతినాలుగు గంటలకు రక్తమూత్రము పోయుచున్నచో 6 తులాల చూర్ణంలో అరతులం పటికపొడి కలిపి తగ్గేవరకు ఈయాలి.

శుక్లనష్టంలో రావి లేతచిగుళ్ళలో ఈపొడిని 4తులాలు కలిపి ఎరుసగా వారమురోజులు రోజుకొక మోతాదు ఈయ్యా.

విషమ్మ

అరపాను రు. 2-8-0

పిచ్చికుక్కలు, నక్కలు, విషపు సాలీళ్ళు, చిరుకప్పలు ఉంగిడి మున్నగు రోగాలకు పనిచేస్తుంది. మోతాదు 4 నుంచి 8 తులాలు.

ఉల్బం (నూర్జం)

అర పౌను రు 2-8-0

పశువు ఈనిన తరువాత మైలతీవ్రముగా పడుచున్నప్పుడు మేయి వచ్చినప్పుడు, మావి పడనప్పుడు, ఈ చూర్ణమును వాడాలి. మావి పడనప్పుడు సేరు నువ్వులుత్రొక్కి-10 తులాల ఉల్బాను కలిపి సేరు గోరు వెచ్చని నీటితో ఒక పర్యాయం ఈయాలి.

చెర్చారి (పామారి)

పౌను రు 2-8-0

దీనినే పుండ్లపొడి అంటారు అన్నిరకాల గాయములకు పుండ్లకు ఈపొడిని అవసరమునుబట్టి పట్టించిన పుండ్లు త్వరలో గారవట్టును. పుండ్లలోనున్న రసిని తగ్గించుతుంది. కాకుల కూడ ఈపొడి ఘోలుకు పుండ్లను ముట్టకొనవు

అశ్వబలవర్ధని

పౌను రు 3-0-0

గుఱ్ఱములను బలపించుటకు సరాల పశుత్వమునకు వగన్న రాకుండుటకు ప్రతి దినమునాటుగు తులాల పొడిచితగినంత జెల్లంతో గాని, దాణాలోగాని కలిపి పెట్టిన చక్కగాపని చేస్తుంది

తైలములు

కార్పైక్కు (వ్రణాఘ్నుం)

పావుపౌను నీసా రు 2-8-0

మానని మొండి గాయములకు, కొమ్ములు విరిగిన పుండ్లకు, మాడ పుండ్లకు ఈ మందు చక్కగా పనిచేయును. ప్రతి రైతుయింట ఇదియున్న డాక్టర్లక్కర లేదు.

కీటారి

పావుపాను రు 2-8-0

తోకనుసిమిరి, మొండి చర్మపుండ్లు, నుసిమిరి మున్నగు రోగాలకు ఈమందు పెట్టింది పేరు ఈరోగమున్న శరీరాన్ని కడిగి రెండు మూడు పూతలు పెట్టాలి

హిలాన్ (శీతల)

పావుపాను రు 2-0-0

అన్నిరకముల పుండ్లను మాన్పుతుంది. చర్మాన్ని బాగుచేస్తుంది.

అనోడైన్ (సుకర్ణ)

పావుపాను రు. 2-0-0

అన్నిరకముల చెవి రోగాలకు పనిచేస్తుంది ప్రతిరోజు చెవిని కడిగి కొన్ని చుక్కలు వేస్తుండాలి.

ధక్షధక్ష (లావణ్య)

పావు పాను రు. 2-0-0

పెద్ద పశువులు. చిన్న దూడలు తమ మాత్రము తామే త్రాగుతూవుంటే నాలుగు గంటల కొకసారి ఈలావణ్య అనగాకొన్ని లవణాలతో తయారు చేసిన ఈమందును నాలుకకు, బొడ్డునకు రుసిన మరల ముట్టుకోవు.

కండూత్తు

(దమ)నాశ)

అరపానురు. 2-8-0

గోమారులు, మిన్నల్లులు పేలుపున్న పశువులకు ఒకటి రెండు పర్యాయములు పట్టించిన చక్కగా పనిచేస్తుంది.

గ్రియిమాల్

(నవనీత)

అరపాను రు.2-8-0

జంతువుల శరీరము కాలినప్పుడు, ద్రావకములుపడి పొక్కినపుడు, చర్మము పగిలినపుడు ఈనవనీతం అద్భుతంగా పనిచేస్తుంది

ఐ.పి.డి.కె

(కుర్రరక్ష)

పావుపాను రు 2-0-0

పశువుల డెక్కెలు తెగినపుడు, డెక్కెల అడుగుభాగము మెత్తబడి కుంభాకారమును, గుత్తి వాపులకు. నొప్పులకు చక్కగా పనిచేస్తుంది ఈమందును రెండుపూటలమధ్యనచేయాలి. అవురమున్న వేడికాపులు తీయాలి

అభీత

(నూనరక్షణి)

పావుపాను రు.2-8-0

మేముకనసడగనే ఈతైలమునురాసి. లోపలికివిబోని వాడు చుండిన ముక్కుట తగ్గిలోపలికి ముడుచుకొనిపోతుంది

గదారి

(వజ్రిదంత)

సీసారు. 1-8-0

దంతములు కడిగినపుడు, చిగుళ్ళువాచి మేతతిననపుడుదీని అప్పుడప్పుడు వట్టించిన పనిచేస్తుంది.

పశునైత్యాంజనం

నెం1.రు 1-8-0

నెం2 రు.1-8-0

పశువులకు వచ్చేకండ్లఎరుపు, రేజీకళి, పువ్వులుదుర్మొసములకు ఉదయసాయంకాలములందు నాలుగైదుచుక్కలువేయాలి. అంజనమైన కాటుకగా కండ్లలోపెట్టాలి.

రామాయిల్

సీసా రు 1-8-0

తుమ్ములు రానపుడు మొగబంతి, శిరోరోగములకు దీనిని కొన్నిచుక్కలు ముక్కులలో వేయాలి.

కొకొనిన్

(చరణాయుధ)

సీసా నెలరు.1-0-0

కోళ్ళకువచ్చే కొక్కెర రోగమునకు ఆరంభములో ఒకటిరెండు మోతాదులు ఈయాలి. మంచికోళ్ళకు ముందుగా వాడిన ఈరోగము రానీయక నిలిపివేస్తుంది

స్పైరియిక్విల్లర్

అరపాను రు 2-8-0

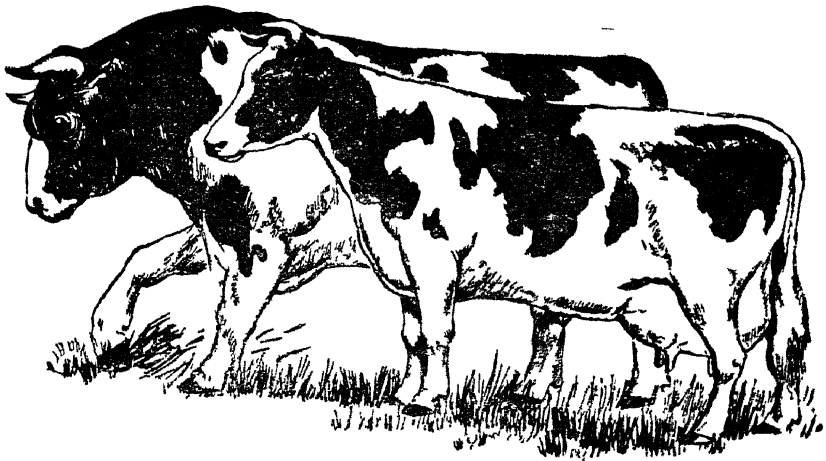
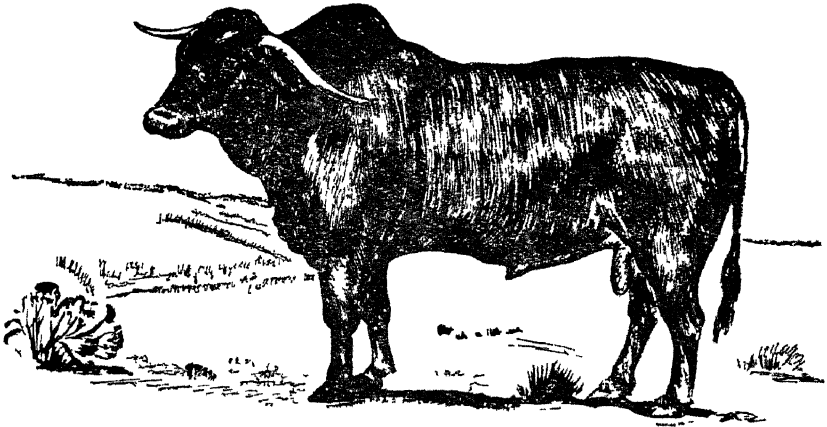
దీనినే బెణుకు తైలమందుగు. ప్రతిరైతుయింటిలోను ఈచుందువుండాలి. కాలురెల్లపోయినా, కాళ్ళ పళ్లసట్టినా, చర్మము, వెన్నుబిగిసికొనిపోయినా, కల్లవాపులు, సంపరవాపులు పుట్టిన వెంటనే ఈ తైలమును పడేపడేరుద్ది బాగుగామర్చించి వేడికాపులు తీయుచున్న గారడివలె తగ్గించుతుంది. ఇది అంబరు కేషన్ లా పనిచేస్తుంది.

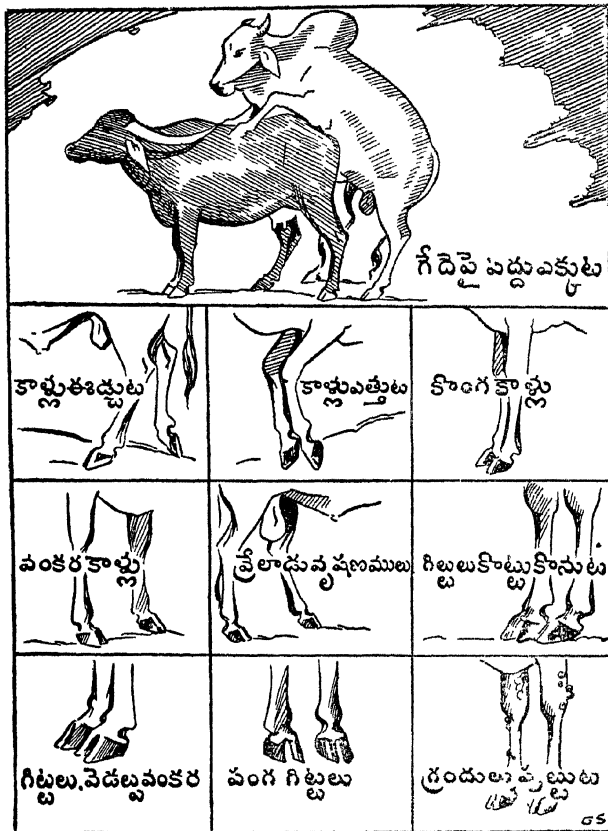
వెటరినరీప్లాస్టర్

పావుపానురు 1-8-0

దీనినే ఆద్రోవలాము అందురు. పశువులు అగ్రులు వాపుచెందిన, గడ్డుకట్టిన, మెడనరాలుపంగక మెడనచకపోయినా, అగ్రుచిట్లినా గిట్టలుపగినా, ఈరలాము అద్భుతముగా పనిచేసితీరాలి.

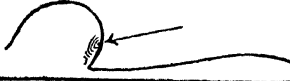

వలయువారు:- సహజేన పశువైద్య ఫార్మసీ, మారీసుపేట-తెనాలి

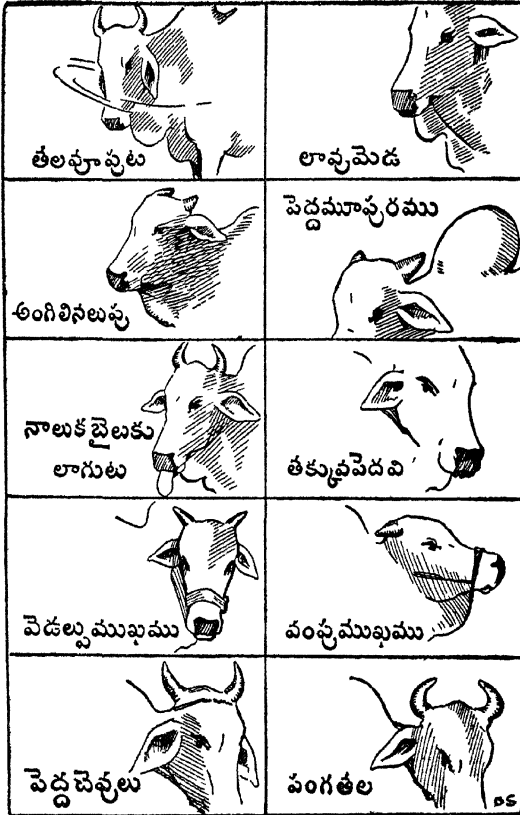

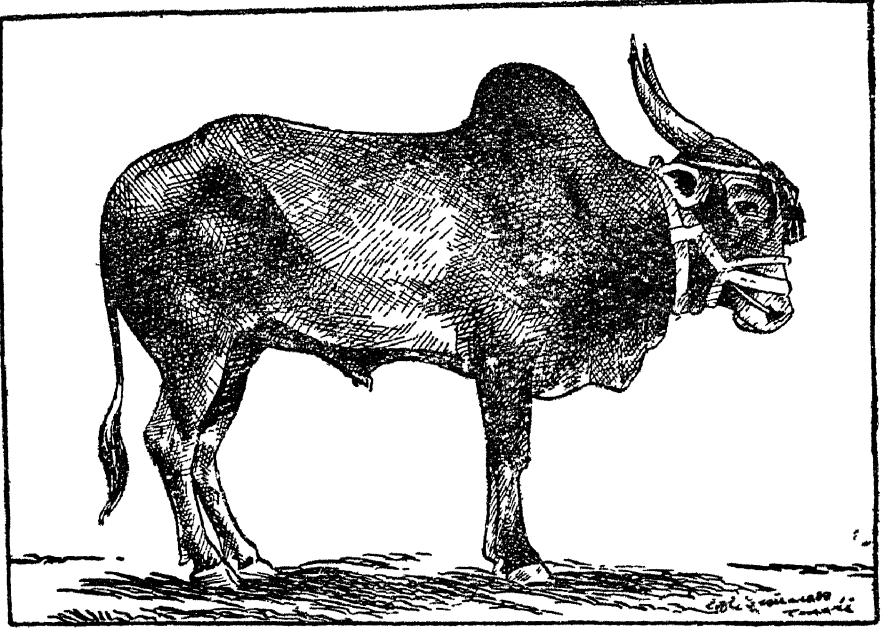

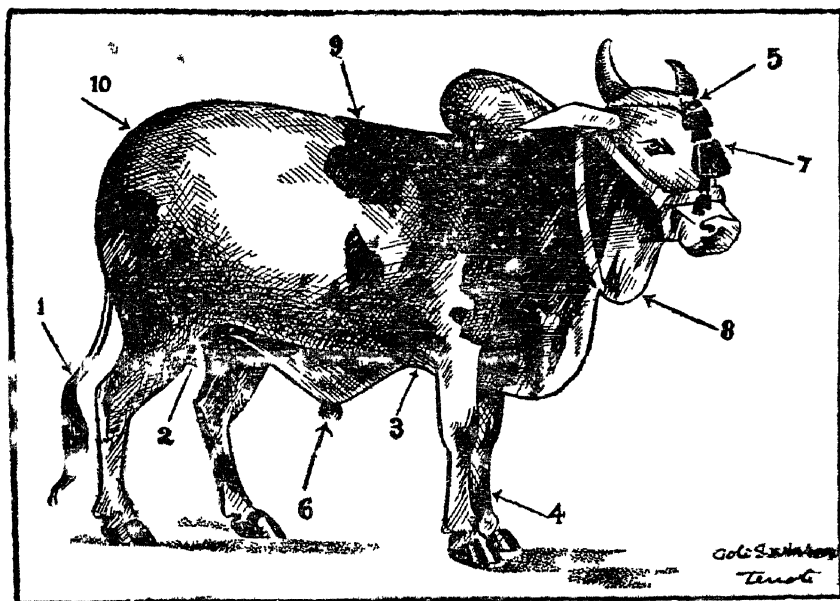
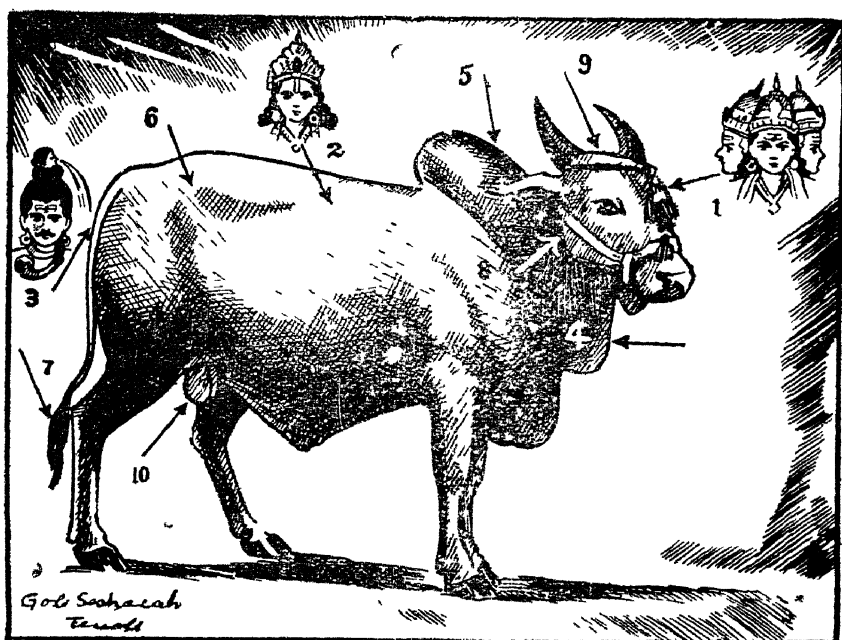
కిరీటకొమ్మలు	పాడుగు నిలువుకొమ్మలు
పాటీలుకొమ్మలు	మెంటికొమ్మలు
స్వరపాతాళములు	ఒకకొమ్మవిరుగుట
ఒక కొమ్మగలది	పగిలిన కొమ్మలు
బోడి తల	వెడల్పకొమ్మలు (పక్షులునిదియు)

అనుభవ పథ వైద్య చింతామణి

స్థానపుసుడి	ధాన్యపుసుడి
ఆననపుసుడి	కవ్వపుసుళ్లు
మూపురపుసుడి	నగారాసుళ్లు
గాలునుకట్టుసుడి	లక్ష్మీసుడి
భాషికపుసుడి	ఆననపుసుడి

పశువైద్య గ్రంథమాల

- 1 అనుభవ పశువైద్య చింతామణి రు 10-0-0
- 2 హేరామియో పశువైద్య చింతామణి రు 4-0-0
- 3 ప్రాచీన పశుసంజీవి రు 2-0-0
- 4 పశువైద్య ఇంజెక్షన్సు గైడ్ రు 2-0-0
- 5 జంతు విజ్ఞాన శాస్త్రము రు 5-0-0
- 6 కోల్డ్ పరిశ్రమ (ప్రింటుల్ ఫర్మర్)
- 7 పాడి పరిశ్రమ (ప్రింటుల్ ఫర్మర్)
- 8 గోసేవ మాసపత్రిక సు" చుడా రు 5-0 0

వలయువారు:- పశువైద్య గ్రంథమాల, నూరీసుపేట, తెనాలి.

